

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA SHOWALTER

*Undeului D'Ūnyas ın ın
Lordları*

The Darkest TORMENT

EXCLUSIVE INSIDER'S GUIDE INCLUDED

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter, içindeki canavarı yatıştırma gücüne sahip zarif insanı ele geçirmek için her şeyi göze alan, akıl sağlığının eşiğindeki vahşi bir savaşçıyı konu alan, bugüne kadarki en etkileyici Yeraltı Dünyası Lordları hikâyesiyle geri dönüyor...

Güvensizlik iblisi tarafından ölüme sürüklenen Baden, yüzyıllar boyunca Araf'ta kaldı. Şimdi geri döndü ama bedeli ne olacak?

Yeraltı dünyasının kralına, daha da karanlık bir güce bağlı olan bu adam, bir başkasının dokunuşuna dayanamaz... ve o

Kontrol edilemez bir öfkesi olan kalpsiz bir suikastçıya dönüşüyor. İşler daha da kötüye gittiğinde görev ters gider ve kendini bir gelinle baş başa bulur. -Sadece kendisinin değil.

Ünlü köpek eğitmeni Katarina Joelle, sevdiklerini korumak için bir canavarla evlenmek zorunda kalır. O kaçırıldığında Törenden hemen sonra acımasız, güzel Baden tarafından rehin alınan kız, iki kötülük arasındaki bir savaşın içine sürüklenir - avladığı canavarlardan daha tehlikeli bir koruyucuyla. Düşman olmaları gerekmektedir ama ikisi de aralarında yanan tutkuya karşı koyamaz... ve çok geçmeden en büyük tehdit onun kalbine yönelir.

Ancak Baden uçurumun derinliklerine doğru kaydıkça, ona sevmeyi öğretmek zorunda kalacak... ya da onu sonsuza dek kaybedecek.

New York Times çoksatan yazarına övgüler

GENA SHOWALTER

"Showalter'ın kendine özgü cızırtılı cazibe, nefes kesici dünyalar ve ölümcül bahisler karışımı beni her seferinde sarsıyor!"

-Sylvia Day, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"İlgi çekici hikâyeleri ve unutulmaz karakterleriyle Gena Showalter göz kamaştırmaktan asla vazgeçmiyor."

-Jeaniene Frost, New York Times çoksatan yazarı

"[O] paranormal romantizmin önde gelen yazarlarından biri. Gena Showalter tamamen büyüleyici bir hikâye sunuyor!"

-Kresley Cole, #1 New York Times çoksatan yazarı

"Showalter romantizmi her sayfada cızırdatıyor!"

-Jill Shalvis, New York Times çoksatan yazarı

"Bir kitabın üzerinde Showalter isminin olması, eğlenceyi garantilemek demektir."

-RT Kitap Yorumları

"Gena Showalter romantik bir dahi."

-San Francisco Book Review

"Showalter aşık olacağınız eğlenceli ve seksi karakterler yazıyor!"

-Lori Foster, New York Times çoksatan yazarı

Gena Showalter New York Times ve USA TODAY'de Büyüleyici Lordlar kitabının çok satan yazarı Underworld serisi, iki genç-yetişkin serisi -Everlife ve White Rabbit Chronicles- ve bağımlılık yaratan Original Heartbreakers serisi. Karanlık bir tarafı olan bir alfa erkeği ve bir alfa kadınının hikayesini anlatan bir sonraki romanı üzerinde sıkı bir şekilde çalışıyor. diz çöktüren güçlü bir kadın. Gena, kurtarılmış köpeklerden oluşan hayvanat bahçesi ve yakında çıkacak tüm kitapları hakkında daha fazla bilgiyi genashowalter.com veya facebook.com/genashowalterfans adreslerinden edinebilirsiniz.

Gena Showalter ve HQN Books'tan da temin edilebilir

Ne Kadar Sert
Düşersen O Kadar
Sıcak Yanarsın Ne
Kadar Yaklaşırsan
All For You ("The One You Want" şarkısını içeren antoloji)
En Karanlık Dokunuş
Yanan Şafak
Karanlıktan Sonra ("En Karanlık Melek "i içeren duoloji)
En Karanlık Özlem
Güzellik Uyandı
After Moonrise (P.C. Cast ile düoloji)
Kötü Geceler
En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Teslimiyet En Karanlık
Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki En
Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En
Karanlık Zevk En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece
Vampirin Gelini
Su Perisi Kral
Atlantis'in
Mücevheri
Ejderhanın Kalbi İki
Kat Sıcak
Ateşle Oynamak Bir
Eş Yakalamak
Hayvan İçgüdüleri
Zevk Kölesi Taş
Prens

Harlequin Nonfiction'dan

Ölümsüzlerle Çıkmak (Jill Monroe ile)

Harlequin TEEN'den

Firstlife
Çılgın Bir Zombi Partisi
Zombi Kalpler Kraliçesi
Zombi Camından
Alice in Zombieland
Twisted
Çözölmüş
İç içe
geçmiş

GENA SHOWALTER

Darkeú
T'◻.RMENT

I*I
HQn"

Sevgili okuyucu,

Bir sonraki Yeraltı Dünyası Lordları hikâyesini yazmak için oturduğumda, yapmam gereken bazı zor seçimler vardı. Okuyucuların en çok istediği Lord olan Cameo'nun hikâyesini, onun olay örgüsü için son ipuçlarını belirlememiş olsam da anlatacak mıydım? Lord olmayan ama aynı zamanda okuyucuların favorisi olan William'ın hikâyesini, onun olay örgüsünü hiç kurmamış olmama rağmen anlatacak mıydım? Yoksa okuyucuların hakkında en az şey bildiği karakter olan Baden'in hikayesini mi anlattım? Sonunda, anlatmaktan en çok heyecan duyduğum hikâyeyi seçmem gerekti ve o an, tam o saniye, Baden'in ikilemi ve kadın kahramanı bana geldi, nefesim kesildi. Titredim. Beklentiyle volta attım, sahneler kafamda dönmeye başlamıştı bile. Onun kitabını yazmak bir ihtiyaç, inkar edilemez bir tutku haline geldi ve umarım bu tutku her kelimede parlar. Çünkü En Karanlık Azap'ı okuduğunuzda bir hikâyeden daha fazlasını elde edersiniz. Kalbimin küçük bir parçasını alacaksınız.

Sevgiler,

Gena Showalter

Julie Kagawa'ya. Siz bir hazinesiniz! Telefon görüşmesi, sohbet ve köpek eğitimi ipuçları için teşekkür ederim. (Tüm hatalar bana aittir ve hikayemin sınırlarına uymak için bilerek yapılmıştır - bu benim bahanem ve buna sadık kalıyorum).

Beth Kendrick'e. Cevizli turta dünyamı sarsıyor ve sen de öyle! Beyninde tatil yapmayı çok isterdim!

Kady Cross ve Amy Lukavics'e. Harika kadınlar, muhteşem tur arkadaşları ve sonsuza dek aziz dostlar. Sizinle tanıştığım için çok şanslıyım!

Allison Carroll'a. Olağanüstü editör. Yukarıda ve öteye gidiyorsunuz ve girdileriniz çok değerliydi. Teşekkür ederim!

Altın kalpli, güzel, yetenekli ve dostum diyebilme ayrıcalığına sahip olduğum yazarlara (yukarıdakiler ve aşağıdakiler):

Jill Monroe, Roxanne St. Claire, Kresley Cole, JR Ward, Karen Marie Moning, Nalini Singh, Jeaniene Frost, P.C. ve Kristin Cast, Deidre Knight, Kelli Ireland, Kristen Painter ve Lily Everett.

Anne Victory ve Pippin'ine!

Ve benim Biscuit'ime. Sen bir hazineydin, Tanrı'nın bir hediyesiydin ve ben seni hak etmedim. Beni delice sevdin. Ben senin
Dünyadaki en sevdiğim insan. Şimdi cennettesin ve tekrar bir araya geldiğimizde, sonsuzluğun geri kalanında sana tapacağım!

İçindekiler

En Karanlık Azap

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Sonsöz](#)

Yeraltı Dünyasının Lordları: İçeriden Öğrenenlerin Rehberi

[Sevgili Okuyucu](#)

[Kim Kiminle Çıkıyor? En](#)

[Karanlık Gün](#)

[Yazarlar Bilmek İstiyor İşe Almak](#)

[mı, Öldürmek mi?](#)

[Maddox](#)

[Lucien](#)

[Reyes](#)

[Paris](#)

[Aeron](#)

[Torin](#)

[Sabin](#)

[Gideon](#)

[Cameo](#)

[Amun](#)

[Strider](#)

[Kane](#)

[Galen](#)

[Baden](#)

[Pandora](#)

[İblis Sahipli Diğer Önemli Savaşçılar \(eş olmayanlar\)](#) .

[İnsanlar için En İyi On Cehennem Köpeği Kuralı](#)

[Kim Kime Kimdir](#)

[Gena Showalter'ın The Closer You Come adlı kitabından alıntı](#)

Darkeú TORMENT

"Öldürmenin yeri ve zamanı vardır.
Asla ve hiçbir yerde."

-Baden, Olimpos Dağı'nın Beyefendisi, kafa
kesilmeden önce

"Öldürmenin yeri ve zamanı vardır.
Her zaman ve her yerde."

-Baden, Yeraltı Dünyası'nın korkunç Lordu,
diriliş sonrası

1

"Beni müttefikin olarak görmenin faydaları mı?
Ben senin müttefikinim. Bu kadar yeter."

-Hades, yeraltı dünyasının dokuz kralından biri

SUÇLULUK geçmişî değiştirenmez. Endişe geleceği değiştirenmezdi. Yine de ikisi de Baden'i amansız bir kararlılıkla takip etti. Biri dikenli bir kırbaç, diğeri tırtıklı bir bıçak sallıyordu ve görünürde hiçbir yarası olmamasına rağmen her lanet gün kova kova kanadı.

Sürekli acı akışı canavarı kışkırttı. Ölümden döndüğünde, yaratık onun zihnine girdi. Yeni yoldaşı herhangi bir iblisten çok daha kötüydü. Ve o bilmeli! Şeytan fiziksel kafese içlerlemişti... av için açlık çekiyordu.

Birini öldürün. Herkesi öldürün!

Bu canavarın savaş çığılığıydı. Ne zaman biri ona yaklaşırsa Baden'in duyduğu bir komut. Ya da ona baktığında. Ya da sadece nefes aldığıında. İtaat etme dürtüsü her zaman peşinden gelirdi...

Öldürmeyeceğim, diye yemin etti. O canavar değildi, ama ayırdı.

Söylemesi kolay. Uygulamak daha zor. Yatak odasının bir köşesinden diğerine sinsice ilerledi ve gömleğinin yakasını çekıştirdi, sürekli rahatsızlığını yatıştırmak için yumuşak pamuğu yırttı. Çok hassas olan cildinin sürekli yatıştırmaya ihtiyacı vardı. Ölümden dönmenin bir başka avantajı.

Göğsüne yaptırdığı kelebek dövmesi acıya yardımcı olmamış, hızla kaşıyamadığı bir kaşıntıya dönüşmüştü. Ama bu resmi yaptırdığı için pişman değildi. Sivri kanatları ve boynuzlu antenleri ölmeden önce taşıdığı iblisin işaretini andırıyordu; şimdi ise bu işaret yeniden doğuşu temsil ediyor, bir kez daha yaşadığını hatırlatıyordu. Onu seven arkadaşları, erkek kardeşleri ve bir kız kardeşi vardı. Kendini yabancı gibi hissetse bile yabancı olmadığını.

Elindeki birayı boşalttı ve şişeyi duvara fırlattı. Bardak paramparça oldu. Artık farklıydı, bu inkâr edilemez bir gerçektir ve artık aile dinamiğine uymuyordu. Suçluluk duygusunu suçladı. Dört bin yıl önce, Düşmanın kafasını kesmesine izin verdi - vekaleten intihar - arkadaşlarını Avcılarla savaşa devam etmeleri için bıraktı onun yasını tutarken. Vicdansızlık!

Ama aynı zamanda değerli bir yeni doğan gibi üzerine titrediği endişeyi de suçluyordu. Canavar sevdiği herkesten nefret ediyordu - Baden'in kan borcu olduğu kadın ve erkeklerden - ve

Onları yok etmek için her şeyi yapardı.

Eğer bu öfke dürtüsü Baden'in yaptığı yanlışları düzeltme arzusunu gölgede bıraktıysa...

Hatalarımı düzelteceğim.

Ölümler borçlarını tahsil edemezler. Killlll.

Hayır. Hayır! Yumruklarını şakaklarına vurdu, pazularının etrafındaki metal bantlar sıkıştı. Saçlarını tutam tutam çekti. Ter, sırtındaki ve göğsündeki düğümlenmiş kaslar arasında yuvarlandı ve pantolonunun beline dolandı. Ölmeyi tercih ederdi

-yine- arkadaşlarına zarar vermekten.

Dirilişinin ardından on iki savaşçı da onu kollarını açarak karşılamıştı. Hayır, on iki değil. Artık on üçtü. Kısakançlık ve Sahte Umut'un koruyucusu Galen - Baden'in ölümünü planlayan kişi - birkaç hafta önce buraya taşınmıştı. Herkes o hıyarın kötü huylarını değiştirdiğine inanıyordu.

Lütfen. Üzerine şeker serpilmiş bok yine de boktur.

Baden, Galen'i küçük parçalara ayırmayı çok isterdi. Beş dakika ve bir bıçak, tek ihtiyacı olan buydu. Ama arkadaşları hackleme konusunda katı bir moratoryum ilan etmişlerdi.

Baden, kendi arzuları ne olursa olsun, onların kurallarına uyacaktı. Yaptığı korkunç hatalar için onu bir kez bile azarlamamışlardı. Bir kez bile cevap istemediler. Ona yiyecek, silah ve evlerinde özel bir oda vermişlerdi. devasa bir ev. Budapeşte'nin dağlarında saklı bir kale.

Kapı çalındı ve canavardan bir hırıltı yükseldi. Düşman! Öldürün!

Sakin. Sabit. Bir düşman kapıyı çalmak için zaman ayırmaz. "Git buradan." Kırık sesi, her kelimenin cam parçalarından oluşan bir nehirde akıntıya karşı yüzdüğü izlenimini veriyordu.

"Üzgünüm, adamım, ama kalmak için buradayım." Bang, bang, bang.

"Beni içeri alın."

Merhaba, Randy William. Hades'in en genç oğlu iyi şaraba, iyi kadınlara ve en iyi saçlara takıntılı Bakım. Vahşi, inatçı bir piçti, en iyi ve en kötü özelliği aynıydı: Merhamet kavramı yoktu.

Canavar hırlamayı bıraktı ve bir kedi gibi mırlamaya başladı. evcilleştirilmiş ev kedisi. Şaşırtıcı bir tepki ama aynı zamanda... değil. Baden'e yeni hayatını veren kişi Hades'ti. Kralın

ailenin artık İşkenceden Kurtulma Kartı vardı.

En büyük oğul Lucifer hariç; onun suçları çok büyüktü.

Baden, canavarın kartı unutacağından korkarak, "Şimdi iyi bir zaman değil," dedi.

"Umurumda değil. Aç kapıyı."

Bilinçli olarak derin nefes aldı... keskin bir şekilde verdi. Somutlaştırılmış bir ruh olarak nefes almasına gerek yoktu ama bir zamanlar aşına olduğu bu eylem sakinliğini bozuyordu.

"Haydi," dedi William. "Pandora'nın kutusunu çalıp açan cesur pislik nerede? Buraya görmeye geldiğim kişi o."

Cesur mu? Bazen. Bok parçası mı? Her zaman. O ve arkadaşları kutunun içine hapsolmuş iblisleri serbest bıraktılar.

Bunun üzerine Yunan tanrılarının kralı Zeus onları ömür boyu sürecek bir lanetle cezalandırdı.

Ve böylece bedeniniz kendi yıkımınızın aracı haline gelecektir.

Baden, Güvensizlik tarafından ele geçirilmişti.

Lekeli ve değersiz olan savaşçılar kraliyet ordusundan atıldı ve yeryüzüne sürüldü. Tahmin edildiği gibi, iblisler kısa sürede onları yok etti. En çok da onu. Gittikçe daha fazla, güvenme yeteneği aşındı. Haftalarını... aylarını sadece yardım etmesi gerekenleri öldürmenin yollarını planlayarak geçirdi.

Bir gün, tahammülünün sonuna geldi. Bir insan kafasına kılıç sallarken aklından geçen son düşünce onlar ya da ben oldu. Onları, ailesini seçmişti.

Ama sağ salim çıkamamışlardı. Keder onlara musallat olmuştu. Güvensizlik de öyle!

Baden'in kafası bedeninden ayrıldığı anda, iblis onun kontrolünden kurtulmuş olarak ortaya çıktı. Artık şeytanın en kötü dürtülerini kontrol edemiyordu. Görünmez Zincirler daha sonra ruhunu, kutu tarafından lekelenen herkes için yaratılmış bir hapisane alemine sürükledi. gerçek zamanlı olayları ortaya çıkaran bir duman duvarı yaşamak.

Ağıt yakmaktan başka bir şey yapamayan arkadaşlarının acı ve umutsuzluk çukuruna yuvarlanışını en ön sıradan izliyordu. Bir gün Zamanının geri kalanını, diyarın diğer tek sakini olan ve varlığının her zerresiyle ondan nefret eden Pandora ile savaşıyor geçirdi.

Sonra, sadece birkaç ay önce, Titanların eski kral ve kraliçesi Cronus ve Rhea diyarda ortaya çıktı. Onlar Zeus'un en büyük rakipleri ve Baden'in bir numaralı hedefleriydi. Bu ikili arkadaşlarına kaç kez zarar vermişti?

Diğer ikisini geride bırakarak Pandora'yla birlikte kaçmaktan büyük zevk almıştı.

Bang, bang, bang. "Hey! Baden! Beklemek çok saçma. Gri olacağıma eminim."

Sarsıldı, kafasının içinde kaybolduğu için sinirlendi.

"İyi. Sanırım bunu zor yoldan yapacağız," diye seslendi William. "Üç saniye içinde kapını tekmeleyeceğim."

Sakin ol. Hacklemek yok. Baden o kadar sert çekti ki sapı elinden çıktı. Oops. "Ne istiyorsun?"

Siyah saçlı, mavi gözlü savaşçı, kasırganın aksine bir omzunu çerçeveye yaslamıştı, bir yaz yağmuru kadar nazikti. Baden'i bir aşağı bir yukarı süzdü ve yüzünü buruşturdu. "Gördüğüm kadarıyla sahip olduğumuz iş için değil, istediğimiz iş için giyiniyoruz."

Güçlü erkek. Çok güçlü. Tehdit.

Korkulduğu gibi, İşkenceden Ücretsiz Kurtulma kartı yanıp kül oldu. Hacklemek yok! Ama... yumruklamak hacklemek değildi. Saf mutluluktan. Kemik kemiğe karşı. Kanın sarhoş edici kokusu duyularına çarpacaktı ve başka birinin can çekişmesinin müzikal uluması kulaklarını doldururdu.

Dilini ağzının çatısına bastırdı. Kimim ben?

"Git buradan," diye tekrarlardı.

William odayı taradı. "Tek başına içiyorsun Yalnızlık mı? Tsk-tsk. Kalbin şeytanı mı özlüyor?"

Birkaç kez, olabileceğini düşünmüştü. Yeni arkadaşının gelişi onu yola getirmişti.

Artık Güvensizlik'in yeni bir ev sahibi vardı. Bir kadın. Adı-kaşları çatıldı. Hatırlayamadı.

O her kimse, yüzyıllardır Galen'i desteklemiş, en iğrenç eylemleri gerçekleştirmesine yardım etmişti. Birkaç ay önce, bu aptal kadın Güvensizliği kendi isteğiyle kabul etmişti. Başka bir deyişle, kendi isteğiyle durmak bilmeyen bir paranoya. Kim yaptı bunu?

William içini çekti. "Cevap vermene gerek yok. Cevabı yüzünde görebiliyorum. Geriye bakmanın seni geri çektiğini bilmiyor musun?"

Tamam, tamam. Geleceğe odaklanmana yardım edeceğim. Yalvarmana gerek yok." Yumruğunu geri çekti ve Baden'in burnuna bir yumruk indirdi. "Bir şey değil."

Çarpmanın etkisiyle geri çekildi, burnu yerinden çıktı. Baden'in vücudundan hiç kan çıkmamasına rağmen

eski paraların tadı dilini kapladı. Lezzetliydi. Neredeyse tatlı.

Canavar öfkelen-di, daha fazlasına aç.

William'a ters ters bakarak burnundaki kıkırdağı düzeltti. "Oh, hayır. Seni kışkırttım. Ne yapmalıyım?" A William sırtarak gömleğinin kollarını sıvadı. "Biliyorum. Sana daha fazlasını vermeme ne dersin?"

Kavga mı arıyorsunuz? Buldu bile.

Canavar... patladı. Baden'in vücudundaki her kas Kemikleri erimiş lavla dolarken adrenaline doldu. Her nasılsa, boyu iki katına çıktı, kafasının tepesi tavanı fırçalıyor.

"Güvensizlik'in saçlarının alev almasına neden olduğunu duydum," dedi William. "Ne yazık ki burada değil. Alevler yaklaşan yenilgini daha ilginç hale getirebilirdi."

Yenilgi mi? Onu ben tanıştırayım.

Baden bir kükremeye savurdu. Temas! Bağımlılık yapıcı... Tekrar tekrar savurdu, yumruğu bir matkap gibiydi, acımasız ve amansızdı. William darbeleri bir şampiyon gibi karşıladı, mucizevi bir şekilde ayakta kaldı.

Bu adamı seviyorum... sayılır. Onu incitmek beni incitiyor.

Mantıklı bir düşünce parıltısı. Baden kolunu yanına indirdi ve kamuflaj pantolonunu kavradı. "Özür dilerim. Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Neden?" William'ın dişleri kıpkırmızı olmuştu. "Bana o aşk dokunuşlarını yaparken külotunu mu kirlettin?"

Mizah. Havasında değildi. "Yürü git. Sürünmek zorunda kalmadan önce."

Canavar Baden'in gri maddesini pençelemeye başlamıştı bile, ikinci raunt için yanıp tutuşuyordu.

"Saçmalama." William parmaklarını salladı. "Tekrar vur bana. Ama bu sefer gerçek bir hasar vermeye çalışın."

Savaşçı anlamadı... çok geç olana kadar da anlamayacaktı. "Git! Kontrolü kaybediyorum."

"O zaman ilerleme kaydediyoruz." William Baden'in omzunu dürtüklledi. "Vur bana."

"Ölmek mi istiyorsun?"

"Vur." Jab. "Ben." Jab.

Canavar hırladı ve Baden...

Baden bir bomba gibi patladı ve darbeleri engellemek ya da savuşturmak için hiçbir çaba göstermeyen William'a saldırdı.

"Karşılık verin!" Baden bağırdı.

"Madem sen önerdin..." William kendi yumruğunu attı, o kadar güçlü bir yumruktu ki Baden geriye doğru savruldu ve şifonyere çarptı.

Kadın sakinlerin ona verdiği kitaplar ve süslemeler yere devrilmeden önce takırdadı. Camdan yapılmış her şey ayaklarının dibinde paramparça oldu. William öne doğru yürüdü ve adımlarına ara vermeden eğilip kitaplardan birini aldı.

Baden'in boğazını omurgasına doğru yumruklayarak saldırdı.

Acı. Savaşçı kitabı yere çarparken vücudu eğildi. onun yanına. Bir kere. İki kez. Daha fazla acı. Böbreği püre haline getirilmiş.

Rakip... beklenenden daha güçlü... yaşamasına izin verilemez.

William bir darbe daha indiremeden Baden bir dizini kaldırdı. Kitap odanın öbür ucuna uçu. Yumrukladı William'ın çenesine. Savaşçı tökezlerken Baden bir cam parçası aldı.

Kendini toparladığında William iyileşmişti. O kadar hızlı. Savaşçı bir vazoyu kafasının yan tarafına çarptı, yeni parçalar yağdı.

Farklı sesler aniden farkındalığına nüfuz etti.

"Bu Baden mi? Duuude! Bu Baden olamaz. Normal boyutunun üç katı!"

"Willy'nin dişlerinden diş teli yapacak!"

"Benimdir! Baden'e, avukata değil. Eğer benim adamım onu tekmelerse, Hulk-smash ile ilk ben takılacağım!"

Aklının bir köşesinde, arkadaşlarının ve onların arkadaşlarının kargaşayı duyup koşarak geldiklerini biliyordu,

kavgayı ayırmak için. Ona yardım etmek için. Canavarın umurunda değildi.

Öldür... hepsini öldür... çok güçlüler, çok riskliler.

Canavar gibi kötülerin dostu yoktur, sadece düşmanları vardır.

Grup dünyanın geri kalanı için tehlikeli ama benim için değil. Benim için asla. Bu insanlar benim için ölür.

Ölmek... evet, ölmeliler...

William kapıyı tekmeleyerek kapattı ve diğerlerinin Baden'i görmesini engelledi. "Bana odaklan Red. Anladın mı? En büyük tehdit benim, o yüzden ikimize de bir iyilik yap, artrit ilacını al ve bana vur."

Evet. En büyük tehdit. Vur. Öfke ona yeni yumruklar savururken daha da güç verdi. William ilk birkaçını engelledi ama diğerlerinden kaçamadı. Baden başarısız oldu.

onun misillemesinden kaçmak.

Acımasız kavga onları odanın içinde dolaştırdı, Sanki vahşi doğada Ormanın Kralı olmak için yarışan hayvanlar gibi duvarlardan ve mobilyalardan sekiyorlar.

Başka bir cam parçası al. Savaşçının kaburgalarını kes.

Evet. Mükemmel son. Ama Baden yere çullanırken, William onun arkasında parladı - tek bir düşünceyle yeni bir yere geçti - ve ona yumruk attı. Baden tökezlerken döndü ve bir yumruk daha atmaya çalışan erkeğin elini yakaladı.

Baden bilerek yere düştü ve William'ı da beraberinde götürdü. Yere düşerken bacaklarını piçin boynuna doladı ve boğulmasına yetecek kadar baskı uyguladı.

Gergedan. Yere çakıldıkları anda Baden, William'ı başının üzerinden fırlattı.

Güm. Rakibi yüzüstü cam kırıkları yığınının içine düştü. Sırıttı ve Willy'nin sırtına binmek için kendini yukarı çekti.

Punch. Punch. William'ın kafatası çatladı ve Baden'in parmak eklemleri kırıldı. Baden bir sonraki darbeyi indirmeden, alçak-kirli-sneak tekrar parladı ama artık çok geçti.

Yumruğunu durdur. Yumruk. Yerdeki ahşap panel parçalandı. Acı kolunu titretti ve omzunda birikti.

William keyifle güldü ve sanki bu ses sakinleşmek için büyülm bir kapı açmış gibi canavar sustu.

"İşte oldu." Willy Baden'in saçlarını karıştırdı. "Şimdi daha iyi hissediyorsun." Kendini beğenmiş bir sorudan ziyade nazik bir ifadeydi.

Emin olmak için bir tehlike kontrolü yaptı ve başını salladı. "Anlıyorum." Boğazı bile iyileşmişti.

"Artık soluk boruma sakızlı solucan gibi bakmadan sohbet edebiliriz."

"Konuşma bekleyebilir." Ayağa kalktı, odasının durumuna dikkat ederken yüzünü buruşturdu. Duvarda delikler, yerde kırık camlar, devrilmiş ve parçaları eksik mobilyalar. "Yapmam gereken bazı temizlik işleri var."

"Bilgi yerine süpürgeyi mi tercih edersin?"

"Sunulan bilgiye göre değişir."

"Yılanlı çelenkleri ve yan etkilerini söylersem...?" "O güzel yüzünü posaya çevirirdim." Baden ama aynı zamanda onlardan nefret ederdi. Onlar Hades'ten bir armağandı, kadim ve mistikti ve bedensel formundan sorumluydular.

Baden'in arkadaşı Torin'in eşi Hades ve Keeley ona bir rüya olduğunu düşündüğü bir anda gelmişlerdi. İçinden bir tür doğaüstü güçle, o zamanki gardiyanı Lucifer'in ona zorla taktığı bantları çıkarmışlar ve Hades'e ait olan bantlarla değiştirdi.

Çelenklerimi taktığın sürece, demişti Hades, görüleceksin... dokunulacaksın.

Yeraltı dünyalarının savaşında desteklediği bir müttefikin dostça jesti mi? Başlangıçta öyle düşünmüştü. Şimdi merak ediyordu. Gizli bir düşmanın hilesi mi?

Baden hediye giydikten kısa bir süre sonra William ona acıyarak baktı ve, "Hayvan Mezarlığı'nı gördün mü?

Bazen ölü olmak daha iyidir." William haksız değildi.

O zamana kadar Baden çoktan değişmeye başlamıştı. Değil Fiziksel olarak -belki fiziksel olarak- ama kesinlikle zihinsel olarak. Bir zamanlar eşit huyluydu, kontrol için mücadele etti ve

Ondan daha güçlü olabilecek herkesi. Kanıtlandığı gibi. Anılar onu rahatsız ediyordu ama bunlar ona ait değildi. Olamazlardı da. Asla bir çocuk olmamıştı, tamamen biçimlendirilmiş olarak yaratılmıştı, Zeus'u korumakla görevli ölümsüz bir askerdi, Yine de on yaşlarında olduğunu, alevler içindeki bir ambrosia tarlasında koştuğunu, yoğun dumanın onu boğduğunu net bir şekilde hatırlıyordu.

Bir cehennem köpeği sürüsü onu takip etti, ondan beslendi ve onu soğuk, nemli bir zindana sürükledi, orada tek başına acı çekti ve yüzyıllarca aç kaldılar.

İlk anıyla birlikte Baden'i dehşet verici bir gerçek çarpmıştı. Çelenkler sadece bir nesne değil, bir varlıktı. Canavar. Bir iblis değil ama daha kötüsü. Bir zamanlar bir ölümsüzdü. yaşamış ve şimdi de Baden aracılığıyla yaşamaya devam etmeyi bekliyordu. Her zaman öfke, şiddet ve güvensizliğin eşiğinde sallanan bir canavar.

Durumdaki ironi Baden'in gözünden kaçmamıştı.

"Şey." William gücenmiş gibi davrandı. "Bir adama iyilik yapmaya çalış."

Konsantre olun! "Dün çelenkler hakkında hiçbir şey bilmediğini söylemiştin."

Geniş omuzlarını kaldırdı. "O dündü." "Ve bugün... tam olarak ne biliyorsun?"

"Sadece her şey."

Savaşçının daha fazlasını söylemesini bekledi. "Bir dayak daha mı istiyorsun? Söyle bana!"

"Dayak, olanlar için çok güçlü bir kelime. Ben masaj derdim." William tırnaklarını parlattı. "Bil diye söylüyorum, çelenklerin yan etkileri çok sayıda ve dehşet verici."

"Korkunç kısmı kendim çözdüm, teşekkürler."

Çelenkleri çıkarmak bir seçenek değildi. Ona kaynaşmışlardı ve kollarını bir satırla kesmesi gerekecekti.

Ölmeden önce kolları tekrar büyürdü. Ya şimdi? Emin değildi ve denemek istemiyordu. Kendi üzerinde değil. Elleri onun ilk savunma hattıydı.

"Bana ayrıntı verin," diye talep etti.

"Başlangıç olarak, yeni öfke nöbetlerinizi uzak tutmak istiyorsanız, sekse ve çok fazla sekse ihtiyacınız olacak."

Bu açıklama bir şakaydı. Öyle olmalıydı.

Baden kaşlarını kaldırdı. "Sen mi teklif ediyorsun, ey büyük ve azgın olan?"

William homurdandı. "Sanki benimle başa çıkabilirmişsin gibi."

Dürüst olmak gerekirse, kimseyle başa çıkamıyordu. Dövüşmediği zamanlarda her türlü temastan kaçınırdı, cildinin hassasiyeti çok fazlaydı. Elini ete her sürünmesi dayanılmazdı, sanki açıkta kalan bir hançer gibi sinir uçları.

"Bugün Budapeşte'den ayrılacaksın," dedi William. "Başka bir yere gideceksin. Ölümsüz kadınlardan oluşan bir harem toplayacaksın ve önümüzdeki on ya da iki yılı sadece zevkle ilgilenererek geçireceksin."

Arkadaşlarından ayrılmak mı? Daha yeni bir araya gelmişken? Hayır. Onlara yardım etmek, yüzyıllardır yapmayı arzuladığı gibi arkalarını kollamak için buradaydı. "Ben geçiyorum."

"Ve ben ısrar edeceğim. Karanlığı yenemezsin." "Ben karanlığım."

Savaşçı başını eğerek onayladı. "Sorun şu. Maddox ve Ashlyn'in çocukları var. Hem Gideon'un hem de Kane'in hamile bir karısı var. Diğerlerinden bahsetmiyorum bile. Evde yaşayan kadınlar. Peki ya travma geçiren Legion? Savunmasız Gillian?" Sesi onun adıyla sertleşti. "Dişilerden herhangi birinin peşinden benim peşimden gittiğin gibi gidersen, seçtiğin kardeşlerin senin bağırsaklarını deşer. Seni ne kadar severlerse sevsinler. Seni deşerim."

"Ben asla-"

"Oh, prenses. Sen de öyle yapardın."

Yeni bir öfke kıvılcımı çaktı. Duvara bir yumruk indirdi. ve lanetleyerek William'ı haklı çıkardı. Canavar bundan yararlandı.

her fırsatta ondan bahsetti. "Pekâlâ. Ben gidiyorum." Bu sözler ona acı verdi ama "Bugün" diye de ekledi.

"IQ'n bir üst seviyeye çıktı." William ona gülümsedi.

"Nereye gideceğin hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır." Modern dünyayla ilgili çok az deneyimi vardı. İç çekti. "Muhtemelen daha sonra pişman olacağım," dedi savaşı,

iki parmağını çenesinde gezdirerek, "ama ne olacak ki. Sadece iki kere yaşıyoruz, değil mi?"

Baden bir el salladı, devam etmesi için sessiz bir emirdi bu. "Daha sonra adlandırılacak bir iyiliğin pazarlık bedeli karşılığında

sana evlerimden birini vereceğim ve hatta senin için cinsel bir büfe hazırlayacağım. Ve merak etme. İşim bittiğinde, senin gibi oyun yoksunu bir adam bile on puan alabilecek."

* * *

Rock müziğin hızlı ritmi surround ses hoparlörlerinden patlarken, bir çift çift D Baden'in yüzüne çarptı. O Acı içinde tısladı, kucağında dönerken -adı her neyse- fark etmedi.

Elini uzatıp adamın ensesini kavradı, belli ki onu kendine yaklaştırmak istiyordu.

Her erkeğin hayatında en az bir kez motorlu tekneye binmesi gerekir,

William ona daha önce söylemişti. Red'in şansını kullandığından emin ol.

Baden onun elini olabildiğince nazik bir şekilde uzaklaştırdı.

Ona sırttı ama gözlerinde en ufak bir eğlence belirtisi yoktu. "Performans kaygısı mı şekerim? Mükemmel tedaviyi biliyorum." Zıpladı ve kıcını adamın suratına doğru iterek döndü.

"Twerk yapmak en iyisi, değil mi?" William şimdi söyledi.

Baden dönüp ona ters ters baktı. Odadaki tek erkekler onlardı ve herif kendi striptizcisinin G-string'ine yüz dolarlık bir banknot sokarken kesinlikle orijinal playboy şöhretinin hakkını veriyordu. Bir sarışın, tam bir çılgınlıkla ona çarpıyor ve sürtünüyordu.

"Bana ödeme yapman gerektiği halde, kendimi cömert hissediyorum." William ona bir yüzlük daha verdi.

"Orgazmını fark etmediğimi sanma. Birinci ya da ikinci."

Cevap veremeyecek kadar üçüncüyü yemekle meşguldü. "Bu bana yardımcı olmuyor," diye tersledi Baden.

William sarışının köprücük kemiğini yalamak için öne doğru eğildi. A ezbere yaptığı bir hareket gibi görünüyordu. "Henüz pezevenkliğimden şüphe etme. Bu sadece iştah açıcı."

Pezevenklik mi?

"Onu dinleyin." Bayan Twerk Baden'le yüzleşti, elini parmak ucunu çenesinin kıvrımında gezdirdi. "Beni yemen gerekiyordu."

Acı! Buna birkaç saniye daha katlandı ama sadece onu kalçalarından kavrayıp kendisinden sonsuza dek uzaklaştırmak için. "Dokunmak yok. Asla."

İstemedenden de olsa sertleşen sesi kadının titremesine neden oldu. "Git." Kız kadar kendisinden de iğreniyordu.

koşullar altında, kapıya doğru işaret etti. "Şimdi."

Kadın hızla odadan çıkarken, adam kanepeye daha rahat bir şekilde yerleşti ve gözlerini kapattı. Sekse ihtiyacı vardı - sözde- ama bunu yapmaya bir türlü cesaret edemiyordu. Onu nasıl bir gelecek bekliyordu? Sürekli karanlık bir öfke diğerine kanıyor mu? Daha önce olduğu gibi.

Hiç yaşamadığı bir anısı daha zihninde canlandı.

İşkence dolu bir sonsuzluk için işgal ettiği zindanın dışında duruyordu, etrafı ceset ve vücut parçaları deniziydi. Kan ellerini ıslatmıştı... keskin pençelerin, et parçalarının ve diğer şeylerin uç verdiği ellerini.

Ayak sesleri yakındaki bir koridorda gümbürdedi.

Hayatta kalan biri mi? Uzun süre değil.

Beklentiyle sırtarak enkazdan tırmandı ve-

Müzik aniden kesildi ve Baden'i şimdiki zamana geri çekti. Son striptizcinin odadan çıktığını görmek için gözlerini tam zamanında açtı.

William ona cık cık diye bakıp uzaklaştı... ve iki bardak ve bir şişe ambrosia aromalı viskiyle geri döndü.

Ambrosia, ölümsüzlerin tercih ettiği ilaç.

Savaşçı fincanları ağzına kadar doldurdu. "Al bakalım. Beynini yağla."

Tatlı koku Baden'e doğru yayıldı ve midesinin bulanmasına neden oldu. Bir an için yeniden çocuk oldu, yanan tarlada kapana kısılmıştı, koşuyordu... koşuyordu... kalbi dört nala koşuyordu

bir yarışta at.

Ben değil. Canavar.

Titreyerek fincanı boşalttı. İçine hızla bir sıcaklık dalgası yayıldı, olumsuz çağrışımlara rağmen onu sakinleştirdi, şimdi ve burada onu daha da derinleştirdi.

"İşte oldu. Daha iyi değil mi?" William, beyaz bir odadaki tek mobilya parçası olan beyaz kanepenin ucuna yaslandı.

Beyaz duvarlar, beyaz yer karoları. Arkada üç aynalı beyaz bir kürsü. Baden'in yansıması -tek gerçek renk kaynağı- ona meydan okurcasına parlıyordu. Artık tanıyamadığı bir askere dönüşmüştü, kızıl dalgaları umutsuzca kırılmaya ihtiyaç duyuyordu. Bir zamanlar hoşgörülle dolu olan kara gözleri artık sessiz tehditler savuruyordu. Eskiden eğlenerek yukarı kıvrılan bir ağız, artık sadece öfkeyle aşağı kıvrılıyordu. Gülme çizgileri yerini kaş çatma çizgilerine bırakmıştı.

Hayır, daha iyi değil. "Gitmeye hazırım."

"Çok kötü. Sen biriyle yatana kadar seni başka bir yerde nasıl göstereceğimi hatırlamayacağım. Ve daha az katil gibi görüldüğün anda, birileriyle yatacaksın. Kızlar seni sevecek." William

bardağının içindekileri tek bir yudumda boşalttı. "Bana bir iyilik yap ve bunun iyi bir zaman olması gerektiğini yüzüne söyle."

"Ten tene temas acı verir."

Canavar, böyle bir şeyi dile getirmeye cüret ettiği için ona hırladı. Hades'in çocuklarından biri için bile lanet olası bir zafiyet.

William ona kaşlarını çattı. "Eğer çelenklerin sorumlu olduğunu düşünüyorsanız-"

"Bilmiyorum."

"-tekrar düşünün. Öyle değiller. Bu yüzden sırtın ve katlanın yoksa geçiş süreciniz boyunca yaşayamazsınız."

Geçiş mi? "Dediğiniz gibi, daha az canı görünmek asıl zorluk. Nasıl gülümseyeceğimi unuttum."

"Sızlanıyor musun?" William elindeki fincanı bir kenara bıraktı ve gözyaşlarını taklit ederek parmak uçlarını yanaklarında gezdirdi. "Yeni hayatın berbat. Ne olmuş yani? Yeni hayatı berbat olan tek kişi sen misin sanıyorsun? sorunlar?"

"Kesinlikle hayır." Arkadaşları şu anda Pandora'nın kutusunu arıyorlardı ve onu birinden -herhangi birinden- önce bulmaya kararlıydılar. Onları bir anda öldürebilirdi. Sadece bum... gitti... öldü, şeytanları yok oldu. Normalde bir iyi bir şey. Ancak bu kadar kökleşmiş kötülüğün önce temizlenmesi ve yerine zıddının konması gerekiyordu. Haidee'de olduğu gibi, Sevgiye karşılık Nefret. Aksi takdirde çürüme başlardı. Bu yüzden Lordlar Aynı zamanda Sabah Yıldızı'nın da peşindedir - hâlâ kutunun içinde hapsolmuş, her dileği yerine getirebilen doğaüstü bir varlık.

Savaşçıları öldürmeden iblisleri serbest bırakabilir.

Lucifer Sabah Yıldızı'nı da aramaya başlamıştı ama Lordları bağışlamak gibi bir planı yoktu. Hades'le savaş halindeydi ve ne pahasına olursa olsun kazanmaya kararlıydı. Babasının müttefiklerini ortadan kaldırma arzusunu gizlememişti: William, Baden ve diğerleri. Ve Ölüm Habercileri'nin efendisi olarak bunu başaracak kadar güçlü olabilirdi.

"Bu doğru," dedi William. "Sen değilsin. Aslında, benim hayatım seninkini çıplak bir ormanın ev sahipliği yaptığı bir piknik gibi gösteriyor. perileri."

"Şimdi de abartıyorsun."

"Biraz abartıyor olabilirim. Birkaç gün içinde Gillian on sekizinci yaş gününü kutlayacak."

"Yani?" Baden adamın kelimeleri yüksek sesle

söylemesini istiyordu -kendi zayıflığını itiraf etmesini.
Kısasa kısas. "O bir

yetişkin. Seni idare edebilecek yaşta." "Ya da istediği başka bir erkekle." diye eklemeyen edemedi.

"Ben," diye tersledi William. Kıza karşı hissettiği duyguların yoğunluğunu hiçbir zaman gizleyememişti. "Beni idare edebilecek kadar yaşlı. Sadece benimle. Ama ona sahip olamam."

Adam başka bir şey söylemeyince Baden onu dürtükledi. "Lanetli olduğun için mi?"

Bir duraklama. Sert bir baş sallama. "Beni kazanan kadın beni öldürecek."

Kazanır. Sanki ödül oymuş gibi. Aynı şey benim için söylenemez. "Senin için yuh olsun." Önce hayatta kalmak, ikinci olarak kalp meseleleri. "Uyarıldın. Proaktif olabilirsin."

Ne. Ne. Lanet olsun. Az önce William'a tatlı, masum Gilly'yi onu öldürme fırsatı bulmadan önce öldürmesini mi önermişti?

Elleri yumruk oldu. Canavara daha sıkı bir tasma takması gerekiyordu. Bir kız seçecek, mümkün olduğunca az bedensel temasla seks yapacak ve belki bir süreliğine kafası rahatlayacaktı. Düşünebilir, bir yol bulabilirdi. çelenkleri çıkarması ve canavarın tüm vücut parçalarını saklaması ve somut kalması.

"Bu kadar konuşma yeter." Ağzının kenarlarını kaldırmaya zorladı. "Ben daha az katilim. Gördün mü?"

"Vay canına. Tam da daha kötü görünemeyeceğini düşündüğüm anda yanıldığını kanıtlıyorsun." William yine de ellerini çırpı. "Bayanlar."

Kapı açılırken menteşeler gıcırdadı. Yeni bir ürün esmer, sarışın, kızıl saçlı ve siyahi tenli bir güzel odaya girdi. Gülümsüyor

kürsünün karşısında sıraya dizildiler.

Ayna birden anlam kazandı. Baden ön tarafı ve bagajı mükemmel bir şekilde görebiliyordu. Uzun zamandır inkâr ettiği bedeni nihayet kıpırdandı, hatta kendinden tiksindiği yeni bir yığın ona saldırdı.

"Fahişeler." Bunu bilmeliydi. Sarışın ona bir öpücük verdi.

"Serbest çalışan zevk uzmanları terimini tercih ediyorlar. Onlar ölümsüzdür. Bir Anka kuşu, siren, su perisi ve sevimli küçük kedi şekil değiştiren." William kaslı bir kolunu kanepenin üstünde. "Çöreklerin için hangisini istiyorsun? Dileğin onun emridir."

"Sahte tutkularla ilgilenmiyorum."

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Kızıl ama elde edeceğin tek şey sahte bir tutku olacak." Savaşçı ona üzgün olmayan bir gülümseme sundu. "Şu anda lehine olan sadece iki şey var. Torin'in yüzyıllar boyunca yaptığı yatırımlar sayesinde zenginsin ve Jamie Fraser'a tıpatıp benziyorsun."

"Kim?"

William, "Bu dişiler senin gibi davranacaklar," dedi. "Çünkü sen, sevgili adamım, cazibeden ve incelikten yoksunsunsun, bu da şişman cüzdanın ve yontulmuş yüz hatlarının seni bitirmek için sahip olduğun tek şey olduğu anlamına geliyor. hattı."

"Cazibem eksik değil." Bazen öyleydi. Belki de öyleydi. Muhtemelen her zaman.

William onu görmezden geldi. "Hanımlar, Baden'e cüzdanının ve yüzünün ne kadar güzel olduğunu söyleyin."

"Çok güzel."

"Şimdiye kadar gördüklerimin en güzeli." "Güzelden daha güzel."

"Cüzdanına ve yüzüne bineceğim!"

Baden, belindeki kılıfta saklı hançerin kabzasını okşarken William'a ters ters baktı.

William iç çekti. "Eğer Jason Voorhees ve Freddy Krueger bir aşk çocuğu doğurmuş olsalardı, eminim o kâbus gibi çocuk bana aynen böyle bakardı."

Daha tanışmadığı adamlar. Bu da onu çok rahatsız ediyordu! Dünyanın onsuz da gayet iyi ilerlediğini hatırlatmaya hiç ihtiyacı yoktu.

"Zekice espri anlayışım sizde kaybolmuş. Not edildi. Hanımlar," dedi William viski şişesini geri alarak, "Baden'e ona hangi cinsel zevkleri sunmaya hazır olduğunuzu söyleyin."

Teker teker, nefes nefese farklı senaryolar anlattılar. Utangaç bakire. Yaramaz kütüphaneci. Cezalandırıcı dominant. Kız arkadaş deneyimi.

Baden Olimpos Dağı'nda yaşarken pek çok kadınla çıkmıştı ama hiçbirine aşık olmamıştı. Sadece kendisini koruması için kullanan bir zayıf değil, eşit bir kadın istemişti, Gücünü onun duygularının önüne koyuyordu. Kız arkadaş deneyimini denemek için can atıyordu.

"Eee?" William sordu.

"Sunulan senaryoların hiçbirini kabul etmeyeceğim." Ya doğruyu söyle ya da hiçbir şey söyleme. Her güzelin bakışıyla karşılaştı. Canavarı evcilleştirip arkadaşlarına dönme şansı için...

"Kim eğilecek ve sadece alacak?" Belki de cazibesi eksikti.

William başını salladı ve "Utanmalısın," diye mırıldandı.

Bu sırada iki kadın eli havaya kalktı.

"Ben! Beni seç!" Esmer olan. Cezalandırıcı dominant.

Sarışın onun karnına dirsek attı. "İstedğin kişi benim." Yaramaz kütüphaneci.

"Biz nasıl arkadaşız?" William ona sordu.

"Biz değiliz." Baden'in on iki arkadaşı vardı. Sadece on iki. Şeytan tarafından ele geçirilen kadın ve erkekler onun yanında. Onunla birlikte ve onun için kanını akıtan savaşçılar. -Döndüğünden beri sadece hayal kırıklığına uğrattığı kahramanlar. Onun eskiden olduğu gibi bir adam olmasını istiyorlardı, dönüştüğü piç kurusu değil.

Ve suçluluk duygusunun ateşine bir odun daha atılmıştı.

"Gözyaşları. Hüzün." William bir elini göğsüne koydu, sanki

bıçaklanmıştı. "Şimdi. Kızını seç. Ben sana bir iyilik yapıp diğer üçünü alacağım."

"Ne tür bir ölümsüzsünüz?" Baden iki yarışmacıya sordu.

"Anka Kuşu," dedi esmer, gururu her halinden belliydi.

"Su perisi," dedi sarışın, sesi dumanlıydı.

"Sen." Sarışını işaret etti. "Seni seçiyorum." Su perilerinin sekse oksijenden daha çok ihtiyacı vardı. En azından karşılığında para dışında bir şey alacaktı.

Esmer kız hoşnutsuzlukla soldu ve onu şaşırttı.

William ona göz kırparak, "Bunu telafi edeceğim, tatlım," dedi. "Onunlayken her kuruş için çalışman gerekirdi. Benimleyken sadece keyfini çıkarabilirsin. Yeteneğimi abartmak istemem ama kadın orgazmını icat etti."

Her neyse. Baden ayağa kalktı ve temas kurmadan sarışını çıkışa doğru yönlendirdi. Kapıyı açtı ve ona içeri girmesini işaret etti. Beyaz zakkumun hafif kokusu ona eşlik etti. Onu dar bir koridora kadar takip etti. güvenli mesafe.

"Bir oda seç," dedi, nasıl bir beklentiyle? "Herhangi bir oda."

Sağdaki ilk odayı seçti, içeride saldırmak için bekleyen biri olma ihtimaline karşı ondan önce girdi. Hiçbir saldırgan dışarı fırlamadı ama ocağın üstündeki şöminenin üzerindeki saate gizlenmiş bir kamera buldu. William mı yapıyor? Neden?

Devre dışı bıraktıktan sonra daha genel bir arama yaptı. Odada siyah ipek çarşafli büyük boy bir cibinlikli yatak, prezervatif ve kayganlaştırıcılarla dolu bir komodin ve ayı kaydırıcı bir halının yanında bir uzanma koltuğu vardı.

Sarışın, göğüslerinin arasında bir parmak ucunu gezdirdi. "Ne yapmamı istiyorsun, güzelim?"

Canavar itiraz etti. Yüksek sesle. Ondan hoşlanmıyordu ve Baden'in bir başkasının varlığında dikkatinin dağılmasını ve savunmasız kalmasını istemiyordu - özellikle de onu susturma çabasıdayken.

Yine de Baden, "Soyun ve yüzüstü yatağın kenarına eğil," dedi.

"Ohhhh." Sırıttı. "Yaramazlık yaptığım için bana şaplak mı atacaksın?"

Canavar önce onu, sonra da kızı lanetledi. Gideceksin. Şimdi gideceksin.

Tehdit yok. Sadece bir emir. Ses tonunda bir şey var.

Baden'in daha önce sadece krallardan duyduğu bir ton. Kim
Sen mi?

Canavar hiç duraksamadan cevap verdi: Ben Yıkım'ım.

2

"En zor zamanlarınız genellikle en güzel anlarınıza yol açar. Bu yüzden sertleşin."

-William the Ever Randy

BADEN REELED. CANAVAR...Yıkım...bir iblis..?

Bir kral, diye ekledi.

Yaratığın sesindeki gurur çok açıktı. Tam isabet. Neyin kralı?

Şu anda mı? Sen. Kızı bırak ya da öldür. Seçim senin.

Başka bir seçenek daha vardı. Baden odağını seçtiği yatak arkadaşına çevirdi. "Sana şaplak atmayacağım, sadece seni becereceğim. Soyun ve yüzüstü yatağa uzan," diye tekrarladı. "Lütfen ve teşekkür ederim."

Yıkım tısladı.

"Senin için her şeyi yaparım güzelim." Sütyeninin kancasını açtı ve eşleşen iç çamaşırından sıyrıldı. Her iki giysi de yere doğru süzüldü. Hareket ettikçe taktığı yüzük parlıyor, çok renkli taşı ışığa yakalanıyordu.

Bang, bang, bang. Canavar Baden'in göğsüne o kadar büyük bir güçle vurdu ki, darbe bir kalp atışını taklit etti. Gözünün önündeki tehlikeyi göremiyor musun?

Kız onun iç kargaşasından habersizdi ve yavaşça dönerek arka tarafını ortaya çıkardı. İsteddiği gibi yatağın üzerine eğildi ve ona yüzyıllardır özlediği manzarayı sunmak için bacaklarını açtı.

"Bil diye söylüyorum, bir yalamayı kaldırabilirim ve tıklamaya devam edebilirim." Omzunun üzerinden baktı, gülümsemesi geri döndü. "Göster

bana en kötüsünü yap."

Onun en kötüsüne dayanamazdı.

Yıkım daha sert vurdu, daha yüksek sesle tısladı. O bizi öldürmeden önce öldürün onu.

"Hayır," dedi dişlerini sıkarak.

"Hayır mı?" diye sordu inanamayarak. Kıçına sert bir tokat attı ve kırmızı bir avuç izi bıraktı. "Bu işten sıyrılacak mısın?"

Çenesini sıkarak cevap verdi, "Sana sahip olacağım." Ve ben de Canavarı susturmak.

Adam onun arkasına geçerken yüz hatları rahatlamıştı. Arkadaşının dürtülerine karşı koyarken ter içinde kalmıştı. Çok geçmeden giysileri çok hassas tenine yapıştı.

Yıkım daha da çılgınlaştı. Düşmanımız o. Görmek! Bilin!

Tek gördüğüm cennete tek gidişlik bir bilet. Ya çıldırma ya da susma zamanıydı. Ne kadar acı verici olursa olsun. Risk... ödül.

Baden ıslanmış gömleğini yerinde bıraktı ve sadece pantolonunun fermuarını açtı.

Omzunun üzerinden utanmadan onu izlemeye devam etti. "Gerçekten çok güzelsin, biliyorsun."

"Sadece dışarıdan." "Daha da iyi."

Modern kadınlarla deneyimi olmasını diliyordu. Gerçekten pisliklerden hoşlanıyorlar mıydı?

Dört bin yıl boyunca, diğer tek kadın etkileşime girdiği kişi Pandora'ydı ve sürekli onu öldürmeye çalışıyordu. Şimdi vahşi doğadaydı, çünkü o da bir çift yılan çelengi takıyordu. Kaleyi gözetlemiş ve onu pusuya düşürmek için güvenliği gizlice geçmeyi başarmıştı. Hem de iki kez! Her ikisinde de neredeyse birbirlerini öldürüyorlardı.

Yıkım'ın kendi versiyonuyla mı uğraşıyordu?

Aptal! Şimdiden dikkatin dağıldı. Ben olmadan yürüyen bir hedef olacaksın.

Tabii ki hayır. Çaresiz bir yaratıktan gelen bir yalan. Baden çekmecedekilere güvenmeyerek cebinden bir prezervatif çıkardı. Folyo paketi dişleriyle yırttığında odayı garip bir kırmızı parıltı kapladı. Bir hançeri avuçladı, etrafına bakındı, Destruction aniden-garip bir şekilde-sakindi.

Kız ağırlığını dirseklerine vermek ve yüzünü tamamen adama dönmek için döndü. Kız ona bakakaldı. "Kolların."

Aşağı baktı ve kaşlarını çatı. Çelenkler artık siyah değil, kıpkırmızıydı ve parladıkça tenini daha çok yakıyor, altlarından dallanan küçük siyah nehirler ona hayatının -ve akıl sağlığının- temelindeki çatlakları hatırlatıyordu.

Ne haltlar dönüyordu? William'ı bulmak niyetiyle pantolonunun fermuarını çekti.

Arkadaşı ağır bir iç geçirdi. "Senin ölmeni istemesine şaşmamalı." Başka hiçbir uyarıda bulunmadan yumruğunu ona doğru savurdu.

En kanlı savaş alanlarında bilenmiş içgüdüleri, zihni daha ne olduğunu anlamadan onu harekete geçirdi. Temastan önce bileğini yakaladı ve kolunu arkadan bükerek onu etkili bir şekilde yere sabitledi.

Şimdi onu öldürün, dedi Yıkım. Bize zarar vermeyi düşünen herkes için ibretlik bir hikaye olsun.

Yapmazdı. "Beni öldürmek istediğini söylemiştin." Kelimeler hırıltılıydı. "Kim o?" William mı?

"Bırakın beni!" Boşuna tekmeledi onu. "Kişisel bir şey değildi, tamam mı? Benim açımdan değil. Sadece parayı istedim."

Boştaki elini yatağa vurdu. "Plana sadık kalmalı ve sen orgazmdan zayıf düşene kadar beklemeliydim."

Adam kadının kolunu daha yukarı çekti ve kadın acı içinde çığlık attı. Yüzük dikkatini çekti. Taşı atılmıştı ve altındaki iğne ortaya çıkmıştı. Onu zehirlemeye mi niyetlenmişti?

Dikkatli olun.

Düşmanlar ölmek zorundaydı. Her zaman.

"William!" diye bağırdı, ama zahmet etmesine gerek yoktu. Yatak odasının kapısı pat diye açıldı. William tepinerek içeri girdi, daralmış bakışları sarışının üzerindeydi. "Hata, su perisi. I sana iyi gelirdi." Kan onu ıslattı. "Şimdi sadece en kötüsünü yaşayacaksın."

Korku titremeleri onu sarstı.

Baden savaşıya, "Beni öldürmek istediğini söyledi," diye bilgi verdi.

Gözünün altında bir kas kıpırdadı. "O. Lucifer. Ve sakın o erkekten kardeşim diye bahsetmeye kalkma. Onu asla sahiplenmeyeceğim."

Baden tahmin etmeliydi. Lucifer güce aç biriydi. Açgözlüydü. Pişman olmayan bir tecavüzcüydü. Masumların katiliydi. Yalanların babası. Geçemeyeceği hiçbir çizgi yoktu. Erkeklerle, kadınlara ve hatta çocuklara karşı yapmayacağı kötülük yoktu.

William çenesini eğerek Baden'in parlayan bantlarını işaret etti. "Kendini hazırla. Yakında yüzleşeceksin-"

Baden görünmez bir kara deliğe doğru çekildi... sadece diğer tarafa çarpmak için. Zihnini bir kara delik olarak devasa balo salonu göründü. Birden fazla şenlik ateşinden yükselen dumanlar, tamamen alevden yapılmış kubbeli tavana doğru kıvrılırken havayı bulandırıyor. Sadece iki çıkış vardı. Biri devler tarafından korunan arkadaki çıkış, diğeri ise daha da büyük devler tarafından korunan öndeki çıkış.

Bronzlaştırılmış insan kafataslarından yapılmış görkemli bir taht uzun bir kürsünün ortasını kaplıyordu ve bu tahtta Hades'in kendisi oturuyordu. İri yarı bir adamdı, Baden'le aynı boydaydı, mürekkep gibi saçları ve başı sonu olmayan simsiyah gözleri vardı. İğne çizgili bir takım elbise ve İtalyan mokasen ayakkabılar giyiyordu. Parmak eklemlerinin her birinde dövmesi olan yıldızlarla çelişen bir zarafet.

Kibar ama yine de medeniyetsiz Hades kollarını açtı. "Mütevazı evime hoş geldiniz. Nefret etmeden önce sevin."

Baden bu saçma selamlamayı duymazdan geldi. Kralla daha önce sadece bir kez, erkek ona celenkleri hediye edip

Lucifer'in hapishanesinden kurtardığında etkileşime girmişti.
"Neden

Ben burada mıyım?" Parıltı bantlardan kayboldu, metal soğudu, bir kez daha donuk ve karanlık hale geldi. Daha iyi bir soru: "Nasıl buradayım?"

Hades yavaşça, kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Çelenkler sağ olsun, ben senin efendinim ve sen de benim kölemsin. Ben çağırdım, sen geldin."

Baden saldıрма dürtüsüyle savaştı. "Yalan söylüyorsun." Kimsenin kölesi değildi, kralın bile. Ancak canavar öyle olabilirdi.

Farkındalık onu bıçakladı ve birdenbire tek bir soru önem kazandı. "Yıkım kim?"

Kral uzman bir stratejistti ve boş bir maske taktı. "Belki de lanetlediğim bir adam. Belki de benim yarattığım bir varlık." Parmakları ağzının önünde bir çan kulesi oluşturdu. "Bilmeniz gereken tek şey? O her zaman beni seçecek. sen."

Canavar hiçbir yanıt vermedi; bu durum şaşırtıcı olduğu kadar can sıkıcıydı da.

Baden, "Sana itaat etme zorunluluğuyla savaşacağım," diye yemin etti.

Hades acımaya benzer bir şeyle yüzünü buruşturdu. "Seni tekrar çağırdığımda geleceksin. Bir emir verdiğimde itaat edeceksin. Hadi eski moda bir gösteri yapalım, olur mu?" Çenesini kaldırdı, belirsizliği hiç bilmeyen bir erkeğin resmiydi. "Diz çök."

Baden'in dizleri o kadar büyük bir güçle yere çarptı ki tüm oda sarsıldı. Tüm gücüyle mücadele etmesine rağmen büyük bir güçle ayağa kalkmayı başaramadı.

Korku öfkesine katıldı. Bir başkasının iradesine bağlı.

"Gördüğünüz gibi, benim iradem sizin zevkinizdir." Hades havada bir el salladı. "Ayağa kalkabilirsin."

Vücudunun kilidi açıldı ve ayağa fırladı, eli otomatik olarak bir hançerin kabzasında duruyordu. Kandırılmıştı. Ve ah, ironi. Bir kez olsun şüphe duyması gerekirken, körü körüne güvenmişti.

İki katına çıkan öfkesiyle savaşarak, "Ölüysen emir veremezsin," diye homurdandı.

"Boş bir tehdit mi? Korkunç bir Yeraltı Lordu'ndan daha iyisini beklerdim. Affedersiniz, eski Lord. Ama tamam. Yap

onu. Beni öldürmeye çalış." Hades ona ilerlemesini işaret etti. "Hareket etmeyeceğim. Eğer bir darbe indirirsen karşılık bile vermem."

Tereddüt etmeden tahta doğru ilerledi, saldırı planı çoktan şekillenmişti. Boğaz ve kalp bariz hedeflerdi, bu yüzden uyluk atardamarına yönelecekti. Büyük kan kaybı zayıflığa yol açacaktı.

Çarpma mesafesine geldiği anda alçaldı, hançeri hazırды.

Hades gerçek bir eğlenceyle gülümsedi.

Öfke ikiye katlandı ve Baden-

Dondu, hareket edemedi. Temasa sadece bir santim kalmıştı. Hades kaşlarını çatarak, "Bekliyorum," dedi.

Baden bir kükremeye diğer kolunu savurdu. O da dondu kaldı.

Kral sırtıttı. "Belli ki beyniniz hasar görmüş, neler olduğunu anlamınıza yardımcı olacağım. Bana zarar vermekten acizsin. Kendimi silahına bastırabilirim ama kanamaya başlamadan önce bıçağı kendine çevirirsin." Bir parmağının ucunu söz konusu bıçağın kenarında gezdirdi. "Kutu sürtüğünün bunu göstermesi gerekiyordu.

Öyle mi?"

Kutu kaltağı. O piç Pandora'ya da aynı şeyi mi yaptırmıştı?

Koruyucu içgüdüleri kabardı ve onu dehşete düşürdü. Yine de kaynağını anladığını düşünüyordu. Şu anda o Dünyada onun durumunu anlayan tek kişiydi. Ruhlar âleminde aynı dehşeti yaşamakla kalmamışlardı - zehirli sisler, tek bir ışık kıvılcımının bile olmadığı aylar, asla giderilemeyecek derin bir susuzluk tarafından rahatsız edildi -Şimdi yaşayanların ülkesinde bu yeni dehşeti deneyimliyorlardı.

"Eee?" Hades sordu.

Baden'in başka bir gösteriye ihtiyacı yoktu. Yeni bir plana ihtiyacı vardı. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü yapabilirim." Siyah gözleri sönmekte olan yıldızlarla dolu bir gece göğü gibi parlıyordu. "Çünkü Lucifer'e karşı savaşı kazanmak için her şeyi yaparım, herkesi incitirim."

Baden'in haftalardır desteklediği bir savaş. Kendi özgür iradesiyle! Onu zorlamak için hiçbir neden yoktu. "Beş dakika önce ben de aynı şeyi söyledim."

"Beş dakika sonra yine aynı şeyi söyleyeceksin." Hades yaslandı, bacaklarını uzattı ve iki parmağıyla el hareketi yaptı. "Yapılacaklar listemdeki daha tatsız görevlerden bazılarını devretmeye karar verdim. Şimdi teşekkürlerinizi duyacağım."

Dondurulmuş çerçeveden kurtulan Baden geriye doğru tökezledi. Anlayış, William'ın yumrukları kadar güçlü bir yumruk indirdi. Ayak işlerine mi bakacaktı?

"Bu duvarların dışında gönüllü katılımınızı sağlamak için, başarıyla tamamladığınız her görev size bir puan kazandıracaktır."

Hades devam etti. "Liste tamamlandığında, en çok puana sahip olan köle çelenklerden kurtulacak ve insan aleminde yaşamasına izin verilecek."

Yeni öfke titreşimleri göğsünü yaktı. "Peki ya kaybeden?"

"Ne düşünüyorsun? Beceriksizlere ihtiyacım yok zayıflar. Ama sonunda, bıçağı gerçekten hoş karşılayabilirsiniz, değil mi? Senin yöntemin bu, değil mi?"

Suçluluk duygusu.

"Rekabeti ortadan kaldırmak için Pandora'nın peşinden gitmeye zahmet etmeyin," diye ekledi Hades. "Onu öldür, ben de seni öldüreyim."

Dilinin agresif bir hareketiyle dudaklarını yaladı. "Ben zaten bir ruhum. Öldürülemem."

"Oh, sevgili oğlum, kesinlikle öldürülebilirsin. Kafan ve kolların olmadan varlığın sona erecek."

En azından bir çıkış yolu vardı.

Tabii ki hayır. Asla bilerek ölmeyecekti. Bir daha asla. Arkadaşlarına asla böyle korkakça zarar vermeyecekti.

"Beni köleleştirerek, ailemin gazabını üzerinize çekiyorsunuz. Savaşınızı kazanma umudunuz varsa ihtiyacınız olan bir ordu. Ayrıca kendi oğlun William'ın gazabını da üzerine çekiyorsun."

Hades gözlerini devirdi. "İyi deneme ama baba ile oğul arasındaki bağ hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. William beni destekleyecektir. William beni her zaman destekleyecektir."

Lordlara gelince, kendilerinden birine tecavüz eden bir canavarı destekleyeceklerinden şüpheliyim."

Hayır, yapmazlar. Gazap'ın eski bekçisi Aeron, iblisten insana dönüşmüş bir kızı kızı gibi seviyordu. O kızı, Kendisine Honey diyen Legion hâlâ Lucifer'ın tacizinin etkilerinden muzdaripti.

Lucifer kara kalbine bir kazık saplanmasını hak ediyordu, hükmedeceği başka bir diyarı değil. Onun yanında yer almak asla bir seçenek olamazdı.

Hades kötünün iyisiydi.

Baden dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirdi. Bu piçin oyununu oynamak zorundaydı. sonuç Hades'in iddia ettiği kadar kolay olmayacaktı.

Zaman kazan. Bir çözüm bulun.

"Lucifer ile aranızdaki baba-oğul bağına ne oldu?" Baden alaycı bir tavırla sordu. "Ona olan sevgini tam olarak hissetmiyorum."

"Bağ falan yok. Artık yok. Bu kadar gevezelik yeter. Senin için iki görevim var. Biri zaman alacak. Diğeri de taşak gerektirecek. Umarım seninkileri takıyorsundur."

Piç kurusu.

Hades ellerini çırpı ve "Pippin" diye seslendi.

Bitkin yüzlü ve kambur sırtlı yaşlı bir adam tahtın arkasından çıktı. Uzun beyaz bir cübbe giymiş ve taş bir tablete yontmuştu. Çalışmalarından başını kaldırmadan, "Evet, efendim," dedi.

"Baden'e ilk görevlerini söyle." "Para ve siren."

Hades sevgiyle gülümsedi. "Hiçbir ayrıntıyı atlamıyorsun, Pippin. Gerçek bir betimleme ustası." Elini uzattığında, cüppeli adam avucuna küçük bir taş parçası yerleştirdi. "New York'ta bir erkekte bana ait olan bir para var. Onu geri istiyorum."

Bu çirkin bir görev miydi? "Benden tek bir bozuk para getirmemi mi istiyorsun?"

"İstersen şimdi gül. Sonra gülemeyeceksin." Taş alev aldı ve hızla yanarak kül oldu; Hades Baden'e doğru üfledi. "Dediğim gibi zamana ve kurnazlığa ihtiyacın olacak."

İçgüdüsel olarak nefes aldı. Bir an sonra zihninde birden fazla görüntü belirdi. Üzerinde Hades'in imzası olan altın bir para.

Bir tarafta yüz, diğer tarafta boş bir tuval. Lüks bir kır evi. Bir şapel. Bir program. Bir resim: bir haleyi andıran altın buklelerle çerçevelenmiş melek yüzlü yirmi beş yaşında bir erkek.

Baden birdenbire kendisine hiç söylenmemiş sayısız ayrıntıyı öğrendi. Erkeğin adı Aleksander Ciernik'ti ve Babasının eroin ve kadın satarak bir imparatorluk kurduğu Slovakya'dan geliyordu. Dört yıl önce Aleksander babasını öldürdü ve aile işini devraldı. Düşmanları iz bırakmadan kaybolma eğilimindeydi. Kimse onu somut olarak bir suçla ilişkilendiremezdi.

Hades, "Artık Aleksander'a flaş gönderme yeteneğine sahipsin," dedi. "Ayrıca bana ve evinize, her neresiyse oraya da ışınlanabilirsiniz. Bu yetenek sana verilen yeni görevleri de kapsayacak şekilde genişleyecek."

Parlama yeteneği her zaman imrendiği bir şeydi. Bugün heyecanı ihtiyatla bastırılmıştı. "İnsan sikkeni nasıl elde etti?"

"Fark eder mi? Görev görevdir."

Yeterince doğru. "Peki ya ikinci görevim?"

Pippin, Hades'in avucuna yeni bir taş yerleştirdi. Daha fazla alev çıtırdadı... Baden'e doğru daha fazla kül süzüldü. Nefes aldığı anda, zihninde farklı bir görüntü şekillendi. Uzun çilek sarısı saçları ve iri mavi gözleriyle güzel bir kadın. Bir siren.

Her siren sesiyle belirli duyguları veya tepkileri uyandırabilirdi, ancak her aile soyunun kendine özgü bir uzmanlığı vardı.

Ailesi kaos sırasında sükunet yaratma konusunda mükemmeldi.

Kız... yüzyıllar önce ölmüştü. Öldürüldü. Detaylar gizli kaldı. Baden ne biliyordu? Kız artık bir ruhtu ama elle tutulabilir olmaması onun için bir sorun teşkil etmiyordu. Bantlara rağmen hâlâ diğer ruhlarla bağlantı kurabiliyordu.

"Bana onun dilini getir," diye emretti Hades.

Dilini kesmek gibi mi? "Neden?" Baden'in ağzından tek bir kelime döküldü.

"Merakınızı gidereceğim izlenimi verdiğim için en içten özürlerimi sunarım. Gidin. Şimdi."

Baden protesto etmek için ağzını açtığı anda kendini Budapeşte'de arkadaşlarının yaşadığı kalenin içinde buldu. O

Daha doğrusu eğlence odasında idi, Çapkınlığın bekçisi Paris ve Gazabın yeni bekçisi Sienna ile birlikte.

İkili buluşurken arka planda bir Hallmark filmi çalıyordu. Kanepeye uzanmış, patlamış mısır yiyor ve fark edilmeden yeraltı dünyasına sızmanın yollarını arıyordu.

Sırların koruyucusu Amun, yanında karısı olduğu halde küçük yuvarlak bir masada oturuyordu. Haidee ufak tefekti, omuzlarına kadar uzanan sarı saçları pembeye boyanmıştı. Alnında gümüş bir küpe vardı ve giydiği atlet kolunu açıkta bırakıyordu.

isimler, yüzler ve numaralarla dolu. Verdiği ipuçları Her ölüp geri döndüğünde, hafızası silindiğinde kim olduğunu hatırlaması gerekiyordu. Çok fazla ölmüştü, Nefret iblisi sonuncusu hariç her seferinde onu yeniden canlandırarak görevine devam etmesine izin verdi: düşmanlarını yok etmek. Son seferinde, Sevgi'nin vücut bulmuş hali onu yeniden canlandırdı.

Baden bir zamanlar bir numaralı düşmanıydı, bu yüzden yüzyıllar önce onun öldürülmesine yardım etmişti.

Gerçekten yaşadığı bir anı canlandı ve sanki -çünkü hem yaşıyor hem de ölüydü- onu geri çeviremedi, Bedeni ve ruhu, bugün ve geçmiş arasında sıkışıp kalmıştı. Diğer Lordlarla birlikte antik Yunanistan'da yaşıyordu. Perişan haldeki Haidee, kocasının yaralandığını ve doktora ihtiyacı olduğunu söyleyerek kapısını çalmıştı.

Baden en başından beri onun kötü niyetli olduğundan şüpheleniyordu. Ama o zamanlar herkesin kötü niyetli olduğundan şüpheleniyordu ve bu sürekli paranoyadan yorulmuştu, hem de çok yorulmuştu. Arkadaşlarının bile yanlış yaptığından şüphelenmeye başlamıştı ve onlara zarar verme, onları öldürme dürtüsü her gün neredeyse karşı konulmaz hale gelmişti. Birkaç kez

Ara sıra, elinde bir bıçakla birinin yatağının dibinde dururdu. Bir gün patlayacaktı.

Yeni bir kasabaya taşınmak ona hiçbir fayda sağlamayacaktı. Güvensizlik o zaman da Yıkım'ın şimdi olduğu gibi açıklık çekiyordu. Eninde sonunda iblis onu evine götürecekti. Gevşek uçlara uzun süre tahammül edilemezdi, paranoya çok yoğun neden oldu. Cinayet yoluyla intihar ona tek seçenek olarak görünmüştü.

Haidee'yi şimdi görmek içini parçalamıştı. Haidee ona saldırmadan yıllar önce onu incitmişti, onu gerçekten öldürmüştü.

savaşta kocası. O da kocasına zarar verdi. Ödeşmişlerdi. Artık eskiden oldukları gibi insanlar değillerdi. Temiz bir sayfa açmışlardı. Çoğunlukla.

Yıkım ölü taklidi yapmayı bıraktı ve ona hırladı, İhanetini, hedef sanki kendisiymiş gibi hatırlıyordu. İntikam için yanıp tutuşuyordu.

Baden ona bunun olmayacağını söyledi.

Felaket'in eski bekçisi Kane ikinci bir masanın üzerinde volta atarken, Fae kraliçesi olan karısı Josephina karmaşık detaylara sahip bir haritayı inceliyordu. Uzun siyah saçları narin omuzlarına dökülüyordu. Kane'in durup düzelttiği saçlar, sivri kulaklarını ortaya çıkarıyordu.

Savaşçı, kızın üzerindeki yara izini öpmeden önce ona bir şeyler fısıldadı -kıkırdamasına neden olan bir şey yanağını... boynunun çukurunu. Mavi gözleri ısındı ve parladı.

"Savaş ciddi bir iştir." Ellerini yuvarlak karnının üzerinde gezdirdi, doğmamış çocuğuna sevgi dolu bir okşayışla.

"Hadi ciddileşelim."

Gitmem gerek. Şimdi. Baden dengeli değildi. Dişilere bu kadar yakın olmamalıydı, hele de hamile olana.

Paris, Amun ve Kane hep birlikte onu fark ettiler. Her bir adam Kız arkadaşının önüne atladı ve Baden'e doğru kanlı bir hançer uzatırken kalkan görevi gördü.

Onların birlikte çalıştığını görmek onu heyecanlandırdı. Ölümünden sonra, sadece korumaya çalıştığı on iki savaşçı

altışarlı iki gruba ayrılarak savunma hattını ciddi şekilde zayıflattı. Benim hatam.

Gruplar bozulan ilişkilerini yüzyıllar sonra onarıırken, Baden henüz vicdanını onaramamıştı.

Yıkım kafatasını tekmeledi. Öldürün!

Baden'in kimliği anlaşıldığı anda hançerler indirildi ve kınına sokuldu. Canavar sakinleşmemişti.

"Willy ile tatilin nasıl geçti?" Paris göz kırptı. "Onunla yaptığım kadar kötü mü?" Erkek Baden kadar uzun boyluydu ve en fazla altı-sekiz yaşındaydı. Çok renkli saçları vardı, saç telleri en koyu siyahtan en soluk ketene kadar değişiyordu. Gözleri canlı maviydi ve potansiyel saldırganlara dik dik bakmadığı zamanlarda neredeyse her zaman hoşnutlukla parlardı, diğerlerini partinin tadını çıkarmaya davet ediyor... pantolonunun içinde.

Baden her zaman sempatik biri olmuştu. Kaya gibi sağlamdı. Ona ihtiyacın olduğunda oradaydı. Üzgün mü? Baden'i ara. Üzüldün mü? Baden'in evine git. O her şeyi daha iyi yapar.

Ama artık değil.

"Tatil -" ayrılmak için bahanesi "- bitti."

Amun başıyla selam verdi. Güçlü, sessiz olan. Koyu renk teni, saçları ve gözleri vardı -korunan gözler- eğlenceli Sevgi dolu Kane'in mutlu elaları ve Paris gibi çok renkli saçları vardı, tonlar skalanın koyu tarafına doğru eğiliyordu.

Yakışıklı adamlardı, suikastçılar kadar cinsel cazibe merkezi olmak için yaratılmışlardı.

"Sakin bana böyle sinsice yaklaşma, dostum." Kane ona bir parmak salladı. "Muhtemelen elma çantalarını kaybedeceksin. Peki parlama yeteneğini ne zaman kazandın?"

"Bugün. Hades'ten bir hediye."

Amun sanki Baden'in kafasının içini görebiliyormuş gibi kaskatı kesildi. Muhtemelen görebiliyordu da.

"Atom bombası sana bir şey mi yaptı?" Paris talep etti. "Söyleyin, onu da kendisiyle birlikte ortadan kaldıralım. soysuz evlat."

"Lucifer'den bahsetmişken," dedi Kane Baden'e el sallayarak. "Onun çöküşünü sağlamak için adım adım bir plan oluşturma sürecindeyiz."

"Şu anda sadece birinci adımımız var. Cronus ve Rhea'yı kurtarmak için zindanına girmek." Josephina karnını ovuşturdu. "Sizin hakkınızda çok şey biliyorlar. Zayıflıklarınızı, ihtiyaçlarınızı. Onları zindanımıza kilitleyebiliriz. zindan."

Düşmanlarınızdan birinin başka bir düşmanınız tarafından kontrol edilmesine izin vermek asla iyi bir fikir değildi. Ancak yakın zamanda, Açgözlülüğün eski koruyucusu Cronus ve Çekişmenin eski koruyucusu Rhea'nın kafaları kesilmişti. Kendini tanrı ilan edenlere bir çift yılan çelengi verilmişti ama onlarınki Lucifer'den gelmişti. Hades bir değiş tokuş yapmamıştı.

"Titanların peşinden gitme," dedi Baden. "Henüz değil. Muhtemelen Lucifer'in kölesi olmuşlardır." O ve Pandora'nın Hades'in kölesi. Lordların hakkında hiçbir şey bilmediği güçleri ve arzuları olabilirdi.

"Ben bir sorun görmüyorum." Sienna erkeğinin yanına ilerledi. İnce yapılı kadının kıvrıkcık siyah saçları ve çilli bir yüzü vardı.

Omuzlarının üzerinde yaylanan devasa siyah kanatları ona muhteşem ve biraz da hınzır bir hava veriyordu.

"Köleleştirilmiş bir adam zayıflatılmış bir adamdır. Onu yakalamak için daha iyi bir zaman yok. onları."

Hayır! Baden onun iddiasına inanmayı reddetti. Köleleştirilmişti ama zayıf değildi. "Sadece... bu konuda bana güven. Lucifer çifti kurtarmanı isteyebilir. Önce biraz araştırma yapmama izin ver." Küreğini kullanacağı ilk yeri biliyordu.

Keeley şu anda Hastalık Bekçisi Torin'le birlikte yaşıyor olsa da, bir zamanlar Hades'le nişanlıydı. "Kızıl Kraliçe nerede?"

Haidee, "Eserlerle birlikte," dedi. "Neden-"

Baden sözünü bitiremeden salona girdi ve canavar hoşnutsuzlukla kükredi.

Asla bir dūşmanı geride
bırakma. Ben bırakmadım.
Dostlarımı bıraktım.

İnkâr çılgınlıklarını duymazdan gelerek eser odasına olaysız bir şekilde ulaştı.

Keeley volta atıyordu. Soyma Çubuğu'nun, Zorlama Kafesi'nin yanından geçti, sonra döndü ve Görünmezlik Pelerini'ni parmaklarının arasında döndürerek tekrar yanlarından geçti.

"DimOuniak'ı bulamıyorum ve onu bulamazsam Sabah Yıldızı'nı da bulamam," diye mırıldandı. Çok güzel bir kadındı.

Mevsimlere göre renk değiştiren bir kadın. Yaz ona yeşil çizgileri olan pembe saçlar ve öğleden sonra gökyüzü renginde gözler vermişti. "Kutuyu bulmalıyım. Bulmak zorundayım

Sabah Yıldızı. Neyi kaçırıyorum? Neyi yanlış yapıyorum?"

Baden hayal edebileceğinin ötesinde güçleri olan bu kadını ürkütmenin tehlikesini biliyordu ama yine de boğazını temizledi.

Kadın sarsıldığında, bir acı paratoneri adamın içinden geçti.

Canavar bir yaygara daha kopardı ve Baden'in onu öldürmesini istedi.

Ona teşekkür etmeli. Ona çok daha kötü zarar verebilirdi. Bu mu? Bu hiçbir şeydi.

"Baden?" Kadın şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

Zorla nefes al... Zorla nefes ver. "Çelenkler beni Hades'in kölesi yaptı."

"Ah, evet." Uzun saçlarını omzunun üzerinden savurdu, bu hareket tamamen kadınsı bir hareketti ve bir şekilde kontrol altında tutmayı başardığı diğer dünya gücü Böyle kırılgan görünümlü bir çerçevenin içinde. "Bunu bir sürprizmiş gibi söylüyorsun."

Biliyor muydu? "Öyle. Benim için öyle."

"Madem Hades'in evetçisi olmak istemiyordun, neden çelenklerini kabul ettin?" Ellerini kalçalarına sabitledi.

"Lucifer'in evetçi çocuğu olarak kalabilirdin."

Hades'le birlikte ortaya çıktığında şöyle demişti: "Bu sezonun en gözde aksesuarı! Onları giyme kararından asla pişman olmayacaksın. Sana söz veriyorum.

Çenesi o kadar kuvvetli sıkılmıştı ki dişleri ağrıyordu. Ona

verdiği sözü hatırlattı.

"Bunu ben mi söyledim?" Omuz silkti. "Vay canına. Çok safsın. Ama, uh, Başınıza kötü bir şey gelme ihtimalini hesapladığımdan eminim."

Oh, gerçekten. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Matematiğini duymak isterim."

"Peki, iki çelenk ve bir ölümsüzünüz varsa, kaç sorunla karşılaşacak? Altın. Tabii ki altın. Çünkü kalp sırlarla kanar ve köpeklerin pençeleri vardır."

Torin onunla konuşurken nasıl akli başında kalabiliyordu? Yüzyıllar süren tutsaklıktan dolayı deli olmasının yanı sıra, berbat bir hafızası vardı. Zamanın başlangıcından beri vardı ve

sık sık zihninden çok fazla resim eklenmiş bir mantar pano olarak söz ederdi. Bazı şeyler diğerleri tarafından gizlenmişti.

Elinizdeki göreve odaklanın. "Cronus ve Rhea artık Lucifer tarafından mı kontrol ediliyor?"

"Oh, evet."

Nihayet. Tutarlı bir cevap.

"Ama kör, köre yol gösteremez."

Ve en başa döndük. Lucifer, Cronus ve Rhea kör değildi. Baden rotayı değiştirdi. "Hades bana para getirmemi emretti."

"Borç için bana bakma." Ellerini havaya kaldırdı, avuçlarını açtı ve ondan uzaklaştı. "Seni çeyrekliklerle dolu bir yastık kılıfıyla dövebilirim, ama asla bir kuruş."

"Ben para istemiyorum. Bilgi istiyorum." Onun engin bilgi okyanusundan yararlanmak zorundaydı. Bir şekilde. "Düşün. Hades neden belirli bir parayı istesin ki?"

"O da mı meteliksiz? Pislik! Eğer benim çaldığım elmasları çalarsa, testislerini sökerim. Yine!"

Sakin ol. "Dikkatle dinle, Keeley. Hades'in sikkesi bir erkek insanda ve Hades bu çok özel sikkeyi geri istiyor. Olağandışı güçleri var mı?" Baden bunu kendi yararına kullanabilir mi?

Ona bir öpücük kondurdu. "Ben güçlü ve korkusuzum. Ölümsüz kraliyet! Ölümlülerin işleriyle ilgilenmem."

Sakin ol. "İnsanı unut." Şimdilik. "Bir sirenin dilini çıkarmam gerekiyor. Hades neden böyle korkunç bir görevi yapmamı emretsin ki?"

"Merhaba! Çünkü iki dil bir dilden daha iyidir."

Baden'in ağzından bir anı yükselirken yıkım bir kükreme çıkardı... Keeley havada asılı duruyordu, saçları öyle koyu kırmızıydı ki telleri kan nehirlerini andırıyordu. Diğerleri bedenleri gergin, uzuvları titriyor... dudakları sonsuz bir çığlıkla ayrılıyordu.

Erkekler ve kadınlar teker teker parçalandı, et parçaları ve iç organlar onun üzerine, canavarın üzerine yağdı. Ayakta kalan tek adam olan ona kan sıçradı.

Ona gülümsedi. "Daha iyi misin?"

"Çok." Alkıışladı, onunla gurur duyuyordu ama aynı zamanda temkinliydi. Eğer gücü biraz daha artarsa, onu yenebilirdi.

Tüm tehditler ortadan kaldırılmalıydı.

Parmakları Baden'in yüzünün önünde şakladı ve gözlerini kırıştırarak şimdiki zamana döndü.

"Hey!" Summer Keeley ona baktı. "Bana sıfır karanlık otuz yaptın."

"Bu terimi anladığınızdan emin değilim, boş verin. I Özür dilerim." Canavar Keeley'i tanıyor ve ona hayranlık duyuyordu. Onunla Hades aracılığıyla tanışmış olmalıydı... Hades'le arkadaş mıydı?

Gelecekteki bir tehdidi bertaraf etmek için daha iyi bir zaman olamaz. Tehdit bir müttefik olsa bile.

Birden Baden'in elleri onun boynuna dolanmak ve sıkmak için can atmaya başladı.

Omurgası bir dal gibi kolayca kırılacak.

Dehşete kapılarak, ulaşamayacağı bir yere adım attı. William doğru söylemişti. Bir gün patlayacaktı; ondan nefret edilecekti. Şimdi taşıdığı suçluluk duygusu, o zaman taşıdığı suçluluk duygusuyla kıyaslanamazdı.

Kaleden ayrılmak zorundaydı ve bu sefer gitmiş olarak kalmak zorundaydı. William'ın seks planında haklılık payı vardı ama artık

Şüphesiz bu bir cevap değildi. Cildinin hassasiyeti yüzünden, evet, ama aynı zamanda kimseye güvenemediği için.

Yine ironi.

Lucifer başka bir suikastçı gönderecekti. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Yıkım beklentiyle kıvranıyor, güçlü olduğunu kanıtlamak için adeta ağzından köpükler saçıyordu. Bana saldıracaktı. Bakalım ne olacak.

Dur tahmin edeyim. Öldüreceksin. Bozuk plak. Canavarın yeni malzemeye ihtiyacı vardı.

Baden'i bir kayıp duygusu sardı. Arkadaşları devam eden yokluğunu anlamak. İkinci bir "tatil". Endişelenecekler ve yanlış bir şey yapıp yapmadıklarını merak edeceklerdi.

Birlikte ayakta dururuz ya da teker teker düşeriz.

Şiddetin koruyucusu Maddox, Baden'in dönüşünden beri bu sözleri kaç kez söylemişti? Sayısız.

Bu onun yanlışlarını düzeltmek değildi, ama sevdiklerinin iyiliğini ön planda tutmaktı.

"Baden?"

Keeley'den döndü ve Torin'in elindeki cep telefonunu aldı. ona vermişti. Teknoloji henüz evcilleştiremediği bir kaltaktı ama grup mesajlaşmasına elinden gelenin en iyisini yaptı.

5'te buluşuyoruz

Hades'e durumunu açıklayacak ve Bu dünyada kendisinden çok daha uzun süredir gezinen savaşçıların tavsiyeleri, ilk hamlesini planlamak, ilk puanını kazanmak ve Pandora ile oynadığı oyunda liderliği korumak için adil ya da kötü yollarla savaşmak.

Ne kadar çabuk kazanırsa, Yıkım'a o kadar çabuk veda edebilir ve güvenle ailesinin yanına dönebilirdi.

3

"Bir erkekten tek istediğim her şey ve hiçbir şey aynı ama farklı zamanlarda, bazen ve asla ama her zaman."

-Keeleycael, Kızıl Kraliçe

KATARINA JOELLE, nişanlısı evlilik yeminini okurken dünyanın sonu için dua etti.

Aleksander Ciernik kötü, çok kötü bir adamdı ve hayatını onunkine adamaktansa paslı çiviler yemeyi tercih ederdi. Ama ona bir seçenek sunmuştu: Ya onunla evlenecek ya da canını sıkan Dominik'in işkencesine tanık olacaktı.

Yılın başlarında Dominik kendi özgür iradesiyle Alek için çalışmaya başlamıştı. Yani, Alek'in yüzüne güldükten sonra ve dedi ki, "Devam et. Ona işkence et." dediğinde, çıtayı yükseltmişti. Onunla evlen ya da değerli köpeklerinin işkencesine tanık ol.

Panchart! Piç kurusu.

Gülmeyi bıraktı ve LGB'yi hesaplamaya başladı. Isırılma Olasılığı.

Katarina, Alek için sadece canı istediğinde arkadaşlarının etrafında koşturduğu değerli bir at olacaktı. Onu mutsuz etmekten başka bir şey yapmazdı. Ama köpeklerinin ona ihtiyacı vardı.

Başka kimseleri yoktu.

Sorun ne? Eğer bugün köpekleri kurtarırsa, Alek yarın onlara zarar verebilirdi. Ya da sonraki herhangi bir gün. Devam edecekti

onu kontrol etmek için refahlarını tehdit ediyor.

Ama onları bugün kurtarırsa zaman kazanacaktı. Onları saklamak için kullanabileceği zaman. Eğer onları

bulabilirse. Alek

onları saklamıştı.

Korumaları her gün her saniye onu izliyordu ama iki kez gizlice odasından çıkıp araziye aramayı başarmıştı. Her ikisinde de yakalanmış, başarıya yaklaşmamıştı.

Öyle ya da böyle ısırlacağım, değil mi?

Çocukluğu boyunca babasına aile işinde yardım etmiş, uyuşturucu tespit ve ev koruma köpeklerini eğitmişti. Liseden mezun olduktan sonra kontrolün dizginlerini eline aldı. Sorumluluğunun ağırlığına rağmen, boş zamanlarını dünyanın geri kalanının sahip olduğu saldırgan, istismara uğramış savaşçıları rehabilite etmek için kullandı. çok tehlikeli bulundu.

Bu kurbanlardan üçü -Faith, Hope ve Love- o kadar deforme olmuşlardı ki, çoğu insan onlara bakmaya bile cesaret edememişti. Bu yüzden Katarina Üçlüyü kişisel evcil hayvanları olarak benimsedi ve onlara her zaman hak ettikleri sonsuz mutluluğu vermek için kalbini ve ruhunu döktü; bunun için ona tapıyorlardı.

Sonra Alek onları kaçırdı ve fidye için alıkoydu. Ayrıca birlikte çalıştığı her köpeği avlamaya yemin etmişti -beynine bir kurşun.

Köpeklerini çok severdi, her ismini, genç hayatlarında yaşadıkları her trajediyi ve her Kişilik tuhaflığı. Bundan daha fazlası mı? Bir eğitmen her zaman hücumlarını korur.

Babasının ona öğrettiği bir ders.

Bay Baker - Alek'in maaş bordrosunda çalışan ve internetten papaz olmuş sümüklü bir korkak - boğazını temizledi. "Yeminleriniz, Bayan Joelle."

"Bayan Ciernik," diye tersledi Alek.

Espriden gülümsedi. "Henüz değil." Bunu gerçekten yapabilir miyim?

Adam ona kaşlarını çattı ve kadın başparmağını bileğindeki dövmenin üzerinde gezdirdi. Bir zamanlar...

Farklı geçmişlerine ve ten renklerine rağmen Amerikalı bir köpek eğitmeniyle evlenme cesaretini gösteren Slovakyalı annesine bir övgü, hatta

dil engeli. Edita Joelle peri masallarını çok severdi ve her gece Katarina'ya bir masal okuduktan sonra hülyalı hülyalı içini çekerdi.

Güzellik  irkinli in içinde bulunabilir. Asla unutma.

Katarina bu hikayeleri pek sevmemi ti. Bir prens tarafından kurtarılan zor durumdaki bir prenses mi? Hayır! Bazen bir mucize beklemeniz gerekirdi, ama bazen de mucize olmanız gerekirdi.

Şu anda Alek'te hiçbir güzellik bulamıyordu. İşlerin içinde bir mucize göremiyordu.

Bunun gerçekten bir önemi var mıydı? Kendi hik yesinin yazarıydı, dönemeçlere o karar veriyordu ve çoğu zaman son gibi görünen şey aslında yeni bir ba langı tı. Her yeni Başlangıç onun sonsuza dek mutlu olma potansiyeline sahipti.

Hiç   phesiz, bugün yeni bir ba langı a işaret ediyordu. Yeni bir hikayenin. Belki eski peri masalları gibi kan ve   l mle bitecekti ama bitecekti.

Kısa bir süre için her şeye katlanabilirim.

Güçlü parmaklar çenesinin etrafında kıvrıldı ve ba ını kaldırdı. Bakışları, kendisine  ehvet ve öfkenin ürpertici bir karışımıyla bakan Alek'e kilitlendi.

"Yeminlerinizi söyleyin, prenszn ."

Bu lakaptan nefret ediyordu.  ımartılmı  ya da çaresiz değildi. Çok çalışırdı ve sık sık çalışırdı. Müşterilerinin çoğu ona evde oturan köpek annesi diyordu. Bir iltifat. Anneler herkesten daha çok çalışırdı.

Ve bebeklerimi seviyorum. Köpekler çoğu insandan daha iyi bir arkada tı, nokta. Alek'ten daha iyi, kesinlikle.

"Beni bekleterek kendini tehlikeye atıyorsun,"

dedi. Sessiz sözler, net vaatler.

Onun elinden kurtuldu. O insanlığın başına belaydı ve asla aksini iddia edemezdi. Özellikle de Peter'la, çocukluk a kıyla evlenmesi gerekirken.

Her zaman  aka yapan Peter, her zaman gülerdi.

Hüzün onu teşvik etti. "Seninleyken her şey benim için tehlikede."

Bu adam onu çoktan mahvetmişti. Dominik onun parasını uyuşturucuya harcamış, hesaplarını boşaltmış, sonra da kulübeyi Alek'e satmış, o da yakmıştı.

Göz kapakları küçücük yarıklara dönüştü. Kadının görünüşünü beğenmiş olabilirdi ama dürüstlüğünü hiç takdir etmemişti.

Komik gerçek: Onu kıskırtmak tek neşe kaynağı haline gelmişti.

"Sana bahsettiğim büyük onuru anladığından emin değilim Katarina. Diğer kadınlar senin yerinde olmak için can atardı."

Belki. Muhtemelen. Soluk saçları, koyu renk gözleri ve Yontulmuş yüz hatlarıyla bir melek gibi görünüyordu. Ama diğer kadınlar onun içinde gizlenen canavarı göremediler... ta ki çok geç olana kadar.

Katarina bunu en başından beri fark etmişti ve ilgisizliği ona meydan okumuştı. Daha uzun görünmek için sadece kısa boylu kadınlarla çıkan 1.80 boyundaki bir adamın kendisiyle aynı boyda birinden hoşlanmasının başka bir nedeni olamazdı.

Her zaman kot pantolon ve tenis ayakkabısı giyen bir kız olmasına rağmen, yakında stilettoları seveceğini hissediyordu.

"Namus mu?" diye cevap verdi sonunda. Son üç kız arkadaşı şüpheli şekillerde ölmüştü. Boğulma, araba kazası ve aşırı dozda uyuşturucu. "Bu kelimenin geçerli olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Büyük onur."

Alek iş arkadaşlarına Katarina'nın posta siparişi gelini olduğunu söylemekten hoşlanırdı. Bir bakıma öyleydi de. Bir yıl önce, Slovak bir dostundan ev koruma köpekleri satın almak istemişti.

Pes Den' web sitesine rastlamış ve en iyinin en iyisini eğitmesiyle tanındığını keşfetmişti. Daha ziyade bir başvuru formu doldurduktan sonra onunla tanışmak için uçağa binmişti.

Sadece bir konuşmadan sonra, onun hayvanlarını istismar edeceğinden şüphelenmişti. Bu yüzden onu reddetti.

Kısa bir süre sonra, Peter pis bir ara sokakta, görünüşte rastgele bir soygunun kurbanı olarak öldü.

Ve kısa bir süre sonra, kardeşi Alek'in ithalat/ihracat işine katılmaya davet edildi - Amerika'ya uyuşturucu ve fuhuş ithal ediyor, saklanmak veya aklanmak üzere milyonlarca nakit ihraç ediyordu. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Dominik kısa sürede Alek'in eroinine bağımlılık geliştirdi.

Beni manipüle etmenin başka bir yolu.

Alek onu New York'taki malikanesine çağırdığında- Dominik'in bana binlerce borcu var. Gelip onun borcunu ödeyeceksin. -Onu bir kez daha reddetti. Haftanın ilerleyen günlerinde, çok sevdiği dağ köpeği Midnight zehirlendi. O biliyordu Dominik -ve dolayısıyla Alek- suçluydu. Bir zamanlar- istismara uğramış köpek başka hiç kimseden bir ödül almazdı.

Diğer köpekler için hemen ev bulmuştu. Ama aptal kardeşi güvendiği birkaç kişiyi tanıyordu ve Alek'e borçlarını azaltması karşılığında onların yerlerini vermişti.

Her zaman bir adım önde.

"Buraya gelmemin tek bir nedeni var, sadece tek bir nedeni" dedi, ondan nefret ediyordu, bundan nefret ediyordu, "ve bunun onurla hiçbir ilgisi yok."

Bay Baker vuruş mesafesinden geri çekildi.

Alek onu boynundan yakaladı ve nefes almasını engelleyecek kadar sert bir şekilde sıktı. "Nasıl ilerlediğine çok dikkat et, princezná. Bu sizin için iyi bir gün de olabilir, çok kötü bir gün de."

"Yeminleriniz," diye atıldı Bay Baker. "Söyle onları."

Alek onu bırakmadan önce son bir kez sıktı.

Nefes aldı... verdi... çılgın bakışlarını şapelin etrafında gezdirdi. Her tarafa silahlı muhafızlar yerleştirilmişti. Sıralar Alek'in iş ortakları, daha fazla silahlı koruma ve çeşitli diğer çalışanlarla doluydu. Erkekler takım elbise giyiyordu,

ve eşleri resmi elbiseler ve pahalı mücevherler içindeydi.

Reddederse öldürülecekti ama sadece şanslıysa. Büyük ihtimalle bebekleri öldürülecekti.

Binanın arka tarafında, güzel vitray pencereler karmaşık bir şekilde oyulmuş bir sunağı çerçeveliyordu. Bu pencerelerin her birinin yanında ışıltılı güllerle kaplı mermer bir sütun ve bu sütunların arasında da hayat ağacının bir tablosu asılıydı. Kubbeli tavana kadar uzanan frizde şeytanlarla savaşan melekler tasvir edilmiş ve fildişi yer karolarındaki altın telkari girdaplı tasarımı tamamlamıştı.

Oda yeni bir başlangıç sunuyordu, lanetlenme değil, ama yine de kendini ruhunun derinliklerinde lanetlenmiş hissediyordu.

Köpekleri kurtarın. Dominik'i kurtarın.

Dominik'in üstünü çiz. Sadece köpekleri. Sonra kaç.

Sonunda yeminini tekrarladı. Alek mutlulukla gülümsedi. Neden sevinmesin ki? O da diğerleri gibi kötülüğün savaşı kazanmasına izin vermişti.

Ama savaş hala devam ediyor...

"Gelininizi öpebilirsiniz," dedi Bay Baker, rahatladığı her halinden belliydi.

Alek onu omuzlarından tuttu ve kendine doğru çekti. Dudakları onunkilere bastırdı ve dili dişlerinin arasından geçmeye zorladı.

Kocasının tadı kül gibiydi. Artık geri dönüş yoktu.

Düğün gecesini nasıl atlatacaktı?

Kalabalık tezahürat yaparken, mabedin kapıları duvarlara çarparak açıldı. Uğursuz bir gümbürtü hızlı bir sessizliği müjdeledi. Alek kaskatı kesildi ve Katarina'nın kalbi suyun üzerindeki bir taş gibi hopladı.

Üç erkek orta koridorda sinsice ilerliyordu. Uzun boylu ve kaslıydılar ve açıkça bir görevdeydiler. Kanun Polis mi? Alek'i tutuklamak için mi buradasın? Oh, lütfen, lütfen, lütfen!

Soldakinin siyah saçları ve mavi gözleri vardı. O sıralardaki adamlara gülümseyerek, kendisine karşı bir hamle yapmaları için onlara meydan okudu.

Sağdakinin beyaz saçları ve yeşil gözleri vardı. Siyah deri eldivenler giyyordu ve bu eldivenler rahat tavırlarına bir şekilde tehditkâr bir hava katıyordu.

Ortadaki adam... Onun dikkatini çekti ve bırakmayı reddetti. O kadar güzeldi ki Alek'i utandırıyor. Tişörtünü boyayan kan lekelerine rağmen -dışarıda muhafızlarla dövüşmüş müydü? yazılmış her peri masalı prensi. Genelde sadece fantezilerde görülen türden bir adam.

Annesi onu çok severdi.

Üçü arasında en uzun boylu olan oydu, koyu kırmızı dalgaları son derece erkeksi bir yüzü çerçevesiyordu. Her santimi

Böylesine eşsiz bir güçle tanımlandığında, taştan oyulmuş olabilirdi.

Dişil farkındalık kıvılcımlandı - bu adam karanlık, tehlikeli arzusunun vücut bulmuş hali, ama korkmuyorum... İlgimi çekti.

İyi tanımlanmış bir kaş, düz bir burun ve keskin elmacık kemiklerine yol açıyordu. Dudakları gürdü ve en yumuşak özelliğiydi. En sert özelliği olan kare çenesi koyu kirli sakalla tozlanmıştı.

Ama gözleri... ah, tristo hrmenych, gözleri. İkisinin birleşimiydi, yumuşak ama sert ve saf şehvet. Altın ve bakırın farklı tonlarıyla parlayan bir gün batımı rengindeydiler.

O ve arkadaşları kürsünün hemen altında durdular.

"Bayanlar ve cinsel organlar." Siyah saçlı asker - ajan mı? - kollarını dinleyicilerini kapsayacak şekilde açtı. "Bize biraz zaman ayırın."

Alek öfkeyle kabardı. "Kimsin sen? Daha da iyisi, benim kim olduğumu biliyor musun?"

Kızıl saçlı öne doğru bir adım daha attı ve bakışlarıyla etrafını hızlıca taradı. Hatta Katarina'yı baştan aşağı süzdü ve Alek'in onun için seçtiği gelinliğe baktı.

Korse bir üst kısmı ve saten güllerle kaplı geniş, dolgun bir eteği olan askısız bir canavar. Ağzı tiksintiyle kıvrıldı.

Yanakları utançtan yanarken bile çenesini kaldırdı.

Gözleri kamaşan Alek'e odaklandı. "Sende bozuk para var." Aksanı... Yunanca olabilir mi? "Ver onu bana."

Alek patentli, yaşamak için sadece birkaç dakikan var kahkahasını attı. "Bende çok para var." Muhafızlarından birkaçı

silahlarını kınından çıkarmış, saldırmak için işaret bekliyordı. "Daha açık olmanız gerekecek."

"Bu Hades'e ait. Cahil numarası yapmanın sana bir faydası olmaz."

Alek, odanın arka tarafındaki kapıyı kapatmış olan en güvendiği infazcısına neredeyse belli belirsiz bir baş selamı verdi.

Sinyal.

İnfazcı nişan aldı. Hayır. Hayır! Katarina bir uyarı çığlığı attı. Ki buna gerek yoktu. Kızıl saçlı çoktan harekete geçmiş, dönüp bir hançer fırlatmıştı. Ucu infazcının göz çukuruna battı.

Kan fışkırdı, acı dolu bir feryat duvarlardan yankılandı. Silah elinden düştü, işe yaramaz hale geldi ve dizlerinin üzerine çöktü.

Katarina'nın çığlığı bir iniltiye dönüştü. Kızıl saçlı hiç tereddüt etmeden öyle acımasızca vurmuştu ki...

Sıralardaki kadınlar ayağa fırladı ve topukları yer karolarına çarparak çıkışa doğru koştu.

"Bir sonraki kurbanım bir gözden daha fazlasını kaybedecek," dedi kızıl saçlı soğukkanlılıkla.

Siyah saçlı ve mavi gözlü erkek sırıttı. "Baden, adamım, eğer skor tutuyor olsaydım on puanlık bir bonus alırdın. Şu anda seninle gurur duyuyorum."

Baden. Kızıl saçlı adamın adı Baden'di. Katilin adı Baden'di ve siyah saçlı adam az önce onu şiddeti için övmüştü.

Baden ona odaklandı. "Beni test et. Sana meydan okuyorum."

Başka biri olsa böylesine ölümcül bir güçle karşılaştığında ağlar ve merhamet dilenirdi. Katarina için gözyaşı dökmek imkânsızdı.

Annesinin ölümünden önceki aylarda kova kova ağlamıştı ama sonrasında tek bir damla bile ağlamamıştı. Çok rahatlamıştı. Annesinin ıstırabı nihayet sona ermişti. Ama annesinin rahatlama suçluluk duygusuyla gelmişti. Katarina saygı duyduğu annesi için ağlayamadıysa, başkası için ağlamaya ne hakkı vardı?

Alek titreyerek geri çekildi -asla geri çekilmezdi!- onun arkasına geçti ve... onu kalkan olarak mı kullandı?

İlk sırada erkek kardeşi duruyordu. Bir buçuk metre boyundaydı ama zayıflığı onu yeni gelenlerin yanında bir toplu iğne gibi bırakıyordu. Chruno gerçekten savaşmayı mı planlıyordu?

Eğitimli katiller mi?

Baden ona doğru döndü.

"Hayır!" Kendini Dominik'in önüne atmak için kürsüden fırladı. "Kardeşimin bununla hiçbir ilgisi yok. Ona zarar vermeyeceksin." Yaşayan tek aile üyesine olan sevgisi azalmış olsa da, Dominik'in oğlunu hatırladı.

Eskiden öyleydim. Nazik, sabırlı ve korumacı. Onun öldürüldüğünü görmek gibi bir arzusu yoktu, parmaklıklar ardında kilitli kalmasını tercih ederdi,

Alek'in sinsi etkisinden ve hazır eroin tedarikinden zorla uzaklaştırıldı.

Belki Dominik temizlenirse, tekrar kardeş olmayı deneyebilirler.

Onu arkasından iterek hayrete düşürdü. "Kahramanı oynama, sestra."

Baden ona olan ilgisini kaybetti. Kan donduran bir kötülük yayarak, pek çok kişinin korktuğu Alek'e doğru yaklaştı. "Bu senin son şansın. Para."

Alek dudaklarını büzdü, bu onun iyi bildiği bir hareketti. Uyuşturucu lordu moksisi -araştırdığım her şeyin efendisiyim- az önce tekrar devreye girmişti. "Para bana ait. Hades'e söyle, ait olduğu cehenneme gidebilir."

Siyah saçlı adam güldü. Beyaz saçlı adam eldivenlerini düzeltti.

"Yanlış cevap. Belki de onu geri almak için her şeyi yapmaya hazır olduğuma henüz inanmıyorsun." Baden Alek'i boynundan tutup ayağa kaldırdı ve öyle bir kuvvetle sıktı ki gözbebekleri şişti ve yüzü kızardı. "Bu seni ikna etti mi?"

Köpekler! Eğer ölürse... "Dur," diye bağırdı. Kürsüye dönmeye çalıştı ama Dominik onu yerinde tutmak için bir kolunu beline doladı. "Prosim!" Lütfen.

Baden onu görmezden gelerek Alek'e, "Parayı alıp gideceğim... ya da senin değer verdiğin bir şeyi alıp gideceğim," dedi. Çenesini eğerek Alek'in elini işaret etti ve ne demek istediğinin açık olduğundan emin oldu. "Sen seç."

Alek kolunu döverek homurdandı.

"Şunu bil ki," diye ekledi kızıl saçlı, hiç istifini bozmadan. "Yarın, ertesi gün ve bir sonraki gün, istediğimi alana kadar geri geleceğim ve asla ödüksüz ayrılmayacağım."

Kimdi bu adam? Hades kimdi?

Alek belinde sakladığı küçük tabancaya davrandı. Baden onunla birlikte döndü ve adamın kendi silahını nişan almış olan muhafızlara ateşlerken onu bir tampon olarak kullandı.

Yeni acı çığlıkları patlak verdi. Kan sıçradı ve cesetler yere düştü. Katarina mide bulantısı dalgalarını önlemek için karnını tuttu.

Muhafızlarla işi biten Baden, Alek'in bileğini büktü ve kemiklerini kırdı; damadı çığlık atarken silah düştü. Giderek daha fazla adam ona yardım etmek için ayağa fırladı ve giderek daha fazla silah üçlüye doğrultuldu.

Dominik bile bileğindeki kılıfından bir silah çıkardı ama nişan almadı. Onu bir yan kapıdan geçirip uzun bir koridora sürükledi.

Boom! Boom! Bum! Arkasında birden fazla silah sesi duyuldu.

Alek vurulmuş muydu? Kurtulmak için mücadele etmeye çalıştı. "Bırak!"

"Yeter." Kardeşi nefes nefese kalmıştı, zaten soluk soluğaydı. "Bu senin iyiliğin için."

Yanlış şekilde uygulanmış olsa bile bir nezaket jesti.

"Aleğ'in gelininin acı çekmesine izin vermeyeceğim," diye ekledi, her şeyi mahvederek. Onun için her şey dönüp dolaşıp Aleğ'e geliyordu.

"Onunla kalmalıyım," dedi. "Köpekler-"

"Köpekleri unut."

"Asla!"

Silah sesleri kesildi. Acı dolu homurtular ve iniltieler sustu. Silah dumanı ve aşınmış metal kokusu havayı kapladı ve onu takip etti.

Dominik dış dünyaya açılan kapıya ulaşmadan hemen önce, ayağını uzattı ve ona çelme taktı. Dominik onu tutmaya devam etti, onu da kendisiyle birlikte sürükledi. Çöktü. Adam nefes almak için çırpınırken, kadın sonunda kendini kurtarmayı başardı. Adam ona doğru uzandı ama kadın karnına bir tekme atıp ayağa kalktı.

Küfrederek zıpladı. Geriye doğru sıçradı ve-

Bir tuğla duvara çarptı. Nefes nefese döndü. Bakışları bir adamın bacaklarında gezindi... kaslarla kaplı bir gövdede. Parmaklarının ucundan pazılarını çevreleyen siyah bantların kenarına kadar ince siyah dövmeleer vardı. Omzunda üç kurşun deliği vardı ama yaralar kanıyor gibi görünmüyordu.

Gözleri soğuk bakır irisleere kilitlendi. Baden.

Aşırı odaklanmıştı, meydan okuma, kararlılık ve ölümcül bir niyet yayıyordu... hatta belki de beklenti.

"Yoldan çekil Katarina," diye emretti Dominik.

Baden, kardeşinin silahını koridorun öbür ucuna fırlatmak için onun etrafından dolandı.

Saldırgan bir köpekle karşılaştığınızda sakini olun. Doğrudan göz temasından kaçının. Yan durun ve alanınızı koruyun.

Uygun bir duruş sergilerken onun ötesine baktı. Ardından, en sakini tonunu kullanarak, "Senin kavgan bizimle değil. Sana zarar vermek istemiyoruz."

"Son zamanlarda kimseyle tartışmak için bir nedene ihtiyacım yok, nevesta." Slovakça gelin. Onun ana dilini mi konuşuyordu? "Ama sen... sen bana sebep veriyorsun. Bir bok parçası için endişeleniyorsun." Tiksintisi tüm gücüyle geri dönmüştü. "Bir pislikle evlendin."

Onun hakkında en kötüsünü düşündü, gerçeği kavramadı. Onu tanımıyorum, sevmiyorum. Onun fikrinin bir önemi yok. "Gerçekten taş atmalı mısın? Boynuna sim bulaşmış." Gerçek. "Striptizci kız arkadaşın sayesinde mi?"

Adam cevap vermeyince, kızın içindeki öfke kıvılcımını söndü. Yumuşak bir sesle, "Alek hala hayatta mı?" diye sordu.

"Onun için mi yoksa ölümüyle kaybedeceğiniz güç pozisyonu için mi endişeleniyorsunuz?"

Güç pozisyonu mu? Lütfen! "Öyle mi. O. Hala. Yaşıyor mu?"

Baden başını eğdi. "Vücudunun tüm parçalarına bile sahip. Şimdilik."

Tanrı'ya şükür! "Beni dinle. Paranı getireceğim. Tamam mı?"

"Böyle bir şey yapmayacaksın. Ve ona zarar vermeyeceksin," dedi Dominik Baden'e. "İzin vermeyeceğim-"

Baden ona ters ters bakıp sessizliğe gömüldükten sonra dikkatini tekrar ona verdi. "Hangi sikkeyi aradığımı biliyor musun?"

"Hayır, ama tarif edebilirsin ve ben de Alek'in eve." Baden muhafızları uzak tutabilirse, sonunda yakalanma korkusu olmadan köpeklerini avlayabilirdi. "Şimdi oraya gidelim."

"Kocanızın madalyonun gizli kalmasını sağlamak için katlanmaya hazır olduğu zahmeti gördünüz." Koyu kırmızı dalgalar güçlü alnının üzerine düştü, saf ipek gibi. "Bir çekmecedeki olmayacak."

Muhtemelen değildir. "Belki de bir kasanın içindedir. Tüm anahtarlarını toplayabilirim. Eğer şimdi gidersek-"

Dominik onun kolunu sıktı ama başka bir şey söylemedi.

"Şapele gelmeden önce ne yaptığımı sanıyorsun?" Baden sordu.

Eve mi gitmiş? "Üç pitbull gördünüz mü? Biri brindle, biri gri ve-"

"Hiçbir cins köpek yoktu," diye araya girdi, kaşları çatılmıştı. "Kedi de yoktu."

Yıkım öfkeyle karışmış, ölümcül kombinasyon içinde köpürmüştü. Alek hayvanlarını nereye saklamıştı?

Beyaz saçlı adam Baden'in yanına yaklaştı ve hafif bir tereddütten sonra omzunu sıvazladı. "Bir sorunumuz var. William sonuncuyu öldürdü-" Yeşil gözleri Dominik'e kaydı ve başını salladı. "Boş ver. Bir haberciyi hayatta tuttun. Biz iyiyiz."

Bile neredeyse onu boğuyordu. "Üçünüz elliden fazla silahlı muhafızı öldürmeyi mi başardınız?"

Beyaz saçlı adam ona baktı, gelin dışarı çıkarken kafasını çarpmış mıydı? "Çok önemli bir şey değildi. Onlar sadece insandı." Gülümsedi ve uzaklaştı.

Sadece insan. Aksi yöndeki uyarısına rağmen bakışlarının Baden'inkileri aramasına engel olamadı. O hâlâ ona meydan okuyan bir havayla baktı ve yutkundu. "Kendini insan olarak görmüyor musun? O zaman nesen sen? Öcü mü?" "Evet."

Ne!

Kenara çekildi ve kolundaki kasları esneterek mabede doğru işaret etti. "Geri döneceksin. Şimdi."

Deli adamı terk mi edeyim? Ona iki kez söylemeye gerek yoktu. Koridorda hızla ilerledi ve kapıdan içeri daldı. Gerekirse Alek'in başında nöbet tutacaktı ve-

Kayarak durdu. Duvarları ve sıraları kan kaplamış ve yerde birikmişti. Cesetler, vücut parçaları ve adını koyamadığı diğer şeyler oraya, buraya ve her yere savrulmuştu.

Alek podyuma çivilenmişti, bilinci yerinde değildi, başı öne doğru yığıldı. Safra geri döndü ve mide bulantısı dalgaları bir kez daha içine çöktü; aradaki mesafeyi kapattı. Nabzını yoklarken eli titredi... zar zor hissediliyordu ama oradaydı.

"Şimdi mutlu musun?" Baden arkasından yaklaştı, gölgesi onu tamamen sarmıştı.

"Hayır! İşkence yaptın-"

"Tecavüzcüler ve katiller. Evet. Hak ettiklerini buldular."

"Size yargıç, jüri ve mahkeme olma hakkını veren nedir? cellat?" Ve... ve... ölüm miktarı... yıkımın seviyesi... günün duruşması...

"Sanırım ben-"

Çok geç kalmıştı. Kamburlaştı ve kustu.

Baden kardeşini de yanında sürüklemişti ama her iki erkek de centilmence davranıp kızın peçesini tehlike bölgesinden uzak tuttu.

Doğrulup elinin tersiyle ağzını silerken neredeyse homurdanacaktı. Acımasız bir vahşi ve duygusuz bir eroin bağımlısı ona yardıma gelmemiş miydi? Ne?

Çılgınlık!

"Mater ti je kurva," diye tersledi Dominik Baden'e. özgürlük için mücadele etti. Annen bir fahişe. "Bu gün yapılan iğrençliğin bedelini ödeyeceksin."

Baden bu patlamaya aldırmadan Katarina'ya baktı. Gözlerindeki bir kıvılcım onu ürpertti. Dehşetle. Dehşet olmalıydı. "Bunu ödeyecek olan Aleksander olacak, hem de hiç beklenmedik bir şekilde. Onun gelinini almaya karar verdim."

4

"Sadece tek bir şey bulaşıcı olmalıdır.
Gülümsemeniz."

-Torin, Hastalık Bekçisi

"SEN BENİ... ALAMAZSIN," dedi gelin, belli ki telaşlanmıştı.
Adı neydi onun?

"Yapabilirim ve yapacağım. Benimle savaşma." Baden'in damarlarındaki kan şarkı söylüyor, Yıkım ahenkle mırıldanıyordu. İçinden zevk dalgaları geçti. Canavardan nefret ediyor ama bunu seviyordu. Hayatındaki hiçbir şey - ne bu ne de bir önceki- onunla kıyaslanamazdı. Ve tüm bunlar neye mal olmuştu? Başka bir adamın ordusunun tamamen yok edilmesi.

Yani yok oluşun sebep olduğuna emin misin? Peki ya kız?
Ona bir kez baktı ve uzun, sert ve sık sık kızışma dürtüsünün üstesinden geldi - ve garip bir şekilde, korumak için.

Bu delilikti. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.
William ve Torin katledilenleri sikke için aramakla meşguldü. Her ihtimale karşı. Baden onları ve gelini izledi. Baden'i izledi, bakışlarının sıcaklığı onu haşlıyordu.

Ona küfretti. "Şu anda gülümsüyorsun." Gülüyor muydu?

"Şiddet sizi memnun mu ediyor? Bu iğrenç. Hasta!"
Slovakça küfürler savurdu ve ona korkunç isimler taktı ve onu bir sıçandan bir keçiye kadar her şeyle yatmakla suçladı. Öfkesinin onu tüm korkularından kurtardığı açıktı.

Yıkım ona aldırış etmedi. O cılızdı, zararsızdı.

Aslında Baden'i eğlendiriyordu. Bu kadar küçük bir bedende bu kadar öfke.

Eğer tutkusu yeniden yönlendirilirse.

Bir ihtiyaç gümbürtüsünü yuttu -sadece incitmek için, kesinlikle incitmek için- artık eğlenmiyordu.

Ağabeyi elini ağzına götürmek için uzandı, ama kız onu uzaklaştırıp bağırmaya devam etti ve erkeği kalbine saplanan bir bıçaktan kurtardı. Baden, erkek kardeşinin kızı bir savaş ödülü olarak. Bir gece için kız ona ait olacaktı. Kendisine ait olanı koruyacaktı.

"Ona bir daha dokunma," dedi inkar edilemez bir düşmanlıkla.

Kardeşinin yanaklarının rengi soldu.

Gelin Baden'in önüne geçerek onun dikkatini çekmek istedi. Onu korumak için elinden gelen her şeyi yapması gereken erkeği korumak için açık bir girişim.

Hayatındaki erkeklerle, yani pisliklerle ilgilenmesi onu kızdırmıştı. Şiddetten zevk almanın hastalıklı bir şey olduğunu söylemişti ama yine de kendini, ardında hem suçluların hem de masumların cesetlerini bırakan bir insana bağlamıştı.

"Daha iyi bir yol var," diye açıkladı. "Savunmasız bir adamı öldürmek gereksiz ve korkakça."

"Hiç kimse savunmasız değildir. Akli başındayken değil."

"Eğer akıl bir silahsa, bazı insanlar diğerlerinden daha iyi silahlanmışlardır. Bazıları, sizin gibi, aslında silahsızdır-"

"Katarina," diye tersledi ağabey. "Yeter."

Katarina. Narin (görünümlü) bir kadın için narin bir isim.

Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı.

Baden'in tipinden çok ama çok uzaktı. O güçlü savaşçı kadınları tercih ederdi. Övünmelerini vücuduyla destekleyebilen birini. Pandora gibi. Bir ya da iki kez savaşlarına ara vermeyi bile düşünmüştü. Sonunda, onu yenme arzusu her zaman onu memnun etme arzusundan daha güçlü olmuştu.

Katarina'yı daha dikkatle inceledi. Koyu kahverengi saçları başının tepesinde karmaşık bir düğüm halinde toplanmıştı ve tek bir teli bile etkileyici yüzünü çerçevelemeye yetmiyordu. Tutuklayıcı,

narinliğine rağmen. Büyük gri-yeşil gözleri kedi gibi çekikti; kalın, düz kaşlar ve siyah kirpiklerle şehvetli bir şekilde tamamlanıyordu. Hafif çiller zarif burnunu ve keskin elmacık kemiklerini süslüyordu. Dolgun dudakları bir erkeği tadına bakmaya cesaretlendiriyordu...

Diren.

Çenesi onun en cesur özelliği idi.

Parmak uçlarıyla izini sürdürdü; neredeyse üçgen şeklindeydi ve çenesinde küt bir noktaya geliyordu.

Cildi yeni parlatılmış bir oniks taşı kadar pürüzsüz ve kusursuzdu - kolları hariç. Dirseklerinin iç kısmından bileklerine kadar uzanan, her biri dış şeklinde olan çok sayıda yara izi vardı. Isırılmıştı. Ama ne tarafından?

Sağ kolunda bir dövme vardı. Bir zamanlar.

Birden fazla peri masalının başlangıcıydı ve bir servet avcısı için ilginç bir seçimdi. Ve o bir servet avcısıydı. Böylesine yılmaz bir ruha sahip bir kadının Aleksander gibi bir adamı sevmeye, onurlandırmaya ve ona itaat etmeye söz vermesi için başka bir neden düşünemiyordu.

"Lütfen," dedi taktik değiştirerek. "Paranı bulmam için bana bir şans ver. Alek'in başka evleri var. İşleri var. Karısı olarak tam erişimim olacak. Hepsini memnuniyetle arayacağım."

"Yeni kocana ihanet etmekte ne kadar da acelecisin." Bu onu en az endişesi kadar rahatsız etti. "Gerçi seni sadakatin için istediğinden şüpheliyim."

Konuşmayı bitiren Baden, onu belinden tutup baş aşağı sarkıttı ve ten tene temastan etkili bir şekilde kaçınarak kendi tarafına doğru yatırdı.

Tekmeledi ve boşuna çırpındı. O sadece çok güçlü ve elbisesi çok büyüktü, mükemmel bir kafes oluşturuyordu.

Kardeşi ona uzandı. Bir hata yaptı. Baden ayaklarını onun altından çekerek kıcına çarpmasına neden oldu.

"Kal," diye emretti. "Yoksa sonun diğerleri gibi olur."

Kardeşi yerde kaldı ama Baden'in botlarına tükürdü. "Beni öldürmeyeceksin. Senin için bir mesaj iletmem gerekiyor."

"Öyle mi? Bir not da aynı işi görür."

Katarina'ninkilerle aynı gri-yeşil gözler öfkeyle parlıyordu. "Kızı alırsan Alek seni öldürür."

Baden sıırttı, Yıkım da öyle. "Zaten ölü olan birini öldüremezsın."

Şaşkınlık erkeğın yüz hatlarını gölgeledi, ardından çığlıklar iniltiye dönüşürken hızla korkuya dönüştü. Sığınak. Sonunda Baden'in acımasızlığının tüm boyutlarını kavrayabilmiş miydi?

Çocuk, "Bir not doğru duyguları ifade edemez," dedi.

Aynı fikirde değildi ama şöyle dedi: "Aleksander uyandığında, sabah onu bulacağımı söyle. Benden saklanmasının bir faydası olmaz. Eğer bana parayı vermezse, sözümü tutacağım ve onun değer verdiği başka bir şeyi alacağım. Onu mutlu edecek bir şey kanıyor."

Gelin çırpınmaya devam ederken Baden orta koridorda ilerledi. "Gidelim," diye seslendi.

William ve Torin aramalarını bitirdiler ve onun yanlarına doğru koştular. Üzerleri kıpkırmızı olmuştu ama onun aksine yaralanmamışlardı. Güzel, bu iyiydi. Onların yaralandığını görmek onu durdurulamaz bir öfkeye sürükleyebilirdi. Onlara karşı!

Yıkım, bir adamı düşmüşken tekmelemeyi severdi.

Çifti bırakıp yalnız gelmeliydim.

Arkadaşlarına Hades'in ev sahipliği yaptığı ölüm kalım yarışmasından bahsettiğinde, tüm grup ona eşlik etmek için ısrar etmişti. Baden itiraz etmişti. Savaşçıların artık aileleri vardı. William'ın da dediği gibi eşleri ve çocukları. ona hatırlattı. Hiçbirini tehlikeye atmak için bir neden yoktu. Lucifer'dan önce kutuyu ve Sabah Yıldızı'nı bulmak gibi yapmaları gereken ölüm kalım işleri vardı. Hatta izini kaybettiren Pandora'yı bulmak gibi. Ya onu Baden'e saldırmayı yasaklandığına göre Lordlara öfke duyabilir miydi? Ayrıca Sabin ve Strider, Baden'in somutluğunu korumasına izin verirken, Baden'i bantlarından ve dolayısıyla Hades'in kontrolünden kurtarmanın yollarını araştırıyorlardı.

Sonunda savaşçılar, ona kimin yardım etme onuruna sahip olacağına karar vermek için kura çekerek onu reddetmişlerdi. Onur. Sanki onları terk eden bir pislikten ziyade taptıkları bir ödölmüş gibi. Suçluluk duygusu keskinleşti ve

göğsünü yerle bir etti. Arkadaşlarına her geçen gün daha fazla borçlanırken geçmişindeki yanlışları nasıl düzeltecekti?

Misery'nin kalecisi Cameo ve Torin kurayı kazanmıştı. Cinsel açık büfeden dönen William "Beni durdurmaya çalışın. Hodri meydan. Bana bir iyilik daha borçlu olacağını söylemeye gerek yok."

Şapelin çıkışına ulaştılar. Baden yere serdiği ilk muhafız grubunun üzerinden geçip kapıya doğru ilerledi, güneş ışığı ve sıcak hava onu karşıladı.

"İnsanı almak biraz ürkütücü bir hareket. Bunu biliyorsun, değil mi?" Torin söyledi.

Onun sözleri Katarina'yı harekete geçirdi. Mücadelesini artırdı ve "Alek'i bırakamam. Lütfen! Bırak beni gideyim."

Korkusu Yıkım'ı heyecanlandırdı. "Sakin ol kızım. Sana zarar vermek gibi bir planım yok."

"Planlar değişebilir, değil mi?"

Oh, evet. "İyi haber şu ki, sadece bir gece birlikte olacağız." Aleksander onun hakkında ne hissediyor olursa olsun -aşk ya da

Basit bir şehvet. Onu geri almak için her şeyi yapardı. Bugün gururu incinmişti. Başka bir adamın kadınına çalmasına izin verirse, adamlarının saygısını kaybedecekti. Ya da adamlarından geriye kalanların. Otoritesini. her gün meydan okunacaktı.

Parayı verirdi ve hepsi bu kadar olurdu. Baden ilk puanını aldı ve Hades'in oyununda liderliği ele geçirdi.

Aslında Baden ikinci puanını alacaktı. Katarina'yı güvenceye aldıktan sonra, sirene gösterecekti. İstendiği gibi dilini çıkaracaktı.

Vicdanına bir hançer saplandı. Çıkaramadığı bir hançer. Aleksander pislikti. Siren değildi. Ona nasıl zarar verebilirdi?

Dili tekrar büyüyecek miydi? Ölümsüzdü ama Baden gibi o da bir ruhtu.

Böyle kötü bir şey yaptıktan sonra kendisiyle nasıl yaşayabilirdi?

Sakin ol, Yıkım dedi. Sen yaşıyorsun.

Katarina yumruklarını onun böğrüne indirdiğinde Baden ekledi: "Senin hareketlerin benimkileri belirleyecek."

"Panchart!"

Kaldırımlar kalabalıktı, caddeler arabalarla doluydu. Baden'in cipi çift sıra park etmişti, Cameo Direksiyonun arkasında.

"Yardım edin!" Katarina bağırdı ve o buna hiç şaşırmadı. Ona göre kaçmak için bundan daha iyi bir fırsat olamazdı. "Bu bir kaçırma!"

Kimse onu dikkate almadı, herkes telefonlarına bakmakla meşguldü ve dünyanın geri kalanı artık yokmuş gibi davranıyordu.

"Onu bana ver," dedi William ellerini kavrayarak. "Sanırım karşı cinsle daha iyi olduğumu kanıtladım. Ve görev planlamada. Ve savaşmakta. Ve temel saç bakımında. Kıvırcıklık senin arkadaşın değil Baden."

Baden kıza daha sıkı sarıldı. "Benim tutsağım. Benim esirim." "Vay canına. Çok mu bencilce?" William ona kaşlarını çatı. "Ve sonra Senin için yaptığım her şeyi."

"Yaptığın için sana ödemek zorunda kalacağım her şeyi mi kastediyorsun?" Daha sonra adlandırılacak olan iyilikler ilk başta yeterince masum görünüyordu. zaman. Onun için bir düşmanı öldürmek mi? Savaş sırasında arkasını korumak mı? Elbette. Artık olasılıklar sonsuzdu ve canavar bundan hiç memnun değildi.

Öldürün onu. Her zamanki gibi bir emir, ancak William'ın Hades'le olan bağlantısı nedeniyle bu emir gerçek bir sıcaklıktan yoksundu.

Ölüm her durumun çözümü değildir.

William suratını astı. "Sanki ödeme yapmak iyiliklerimi daha az fedakârca yapıyormuş gibi davranıyorsun."

"Öyle!" Baden kaldırıma tünemiş iki sokak köpeğini fark etti.

Destruction uyarırcasına hırladı ve köpekler de Baden'in hiç çıkarmadığı sesi duymuş gibi hemen karşılık verdi. İkisi de iriydi, ikisi de siyah beyazdı ve kürklerinde eksik parçalar vardı. Uyuz mu?

Katarina bir heykel gibi hareketsiz kaldı. Sessizce, sakince, "O zavallı hayvanlara zarar vermeye cüret etme," dedi.

Bana emir verilmeyecek, diye bağırdı canavar. Ben- Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmayacaksın. Baden köpeklerin etrafından dolaştı. İkili onu yoğun bir dikkatle izliyordu, saldırmaya hazırdılar ama yine de üzerine atlamak için hiçbir hareket yapmadılar.

"İnsaflı olun ve bir sığınma evi arayın" dedi.

"Birine mesaj attım bile." Torin telefonunu cebine soktu ve arka yolcu kapısını açmak için onun önüne geçti.

Baden kızı aracın içine attı ve onu takip etti. ve karşı kapıya doğru hamle yaparken onu belinden yakaladı. Gereksiz bir hareketti. William içeri girerek onu diğer taraftan engelledi. Torin ön koltuğa oturdu.

"Testosteron sandviçi." William sürücü koltuğunun arkasına asılı bir dispenserden nemli bir havlu çıkardı ve Baden'e uzattı. "Ekmeğin senin tarafındaki baharatları temizlemelisin."

Baden yüzündeki kanı temizlerken gelin "Curak!" diye alay etti. Slovakça'da hıyar demek. "Ben sana hiçbir şey yapmadım. Kalbine evet de ve beni bırak."

Baden savaştı-evet. Gerçek bir sırtış. "Sence benim bir kalbim var mı?"

Yıkım bile homurdandı. Çok sevimli.

"Bir insan rehine mi?" Cameo lastik yaktı, hızlandı şapelden uzakta. "Gerçekten mi çocuklar? Bu kimin parlak fikriydi?"

Cameo'nun sözlerine eşlik eden hüznün dalgalarıyla herkes irkildi. Baden, William ve Torin bu duyguya alışkındı ve hemen toparlandılar. Ama insan öyle değildi. Soldu ve titredi, kendi içine doğru kıvrıldı.

"Sadece birimiz koca adam beynini kullanmayı bıraktı." Torin başparmağını Baden'e doğru kaldırdı. "Kendi canavar çocuğumuz."

"Az önce ne oldu?" Katarina fısıldadı. "Ben hiç ağlamam ama yine de aniden hüngür hüngür ağlamak istiyorum."

Asla mı? "Sefalet," diye yanıtladı ve öylece bıraktı.

"Ama... Ben her zaman mutsuzum." Ses tonu acıyla doluydu.

"Sen... bu... bu yeni bir şey değil."

Ne demek her zaman mutsuz? Hayalindeki adamla daha yeni evlenmişti, değil mi?

Cameo bir sonraki köşeyi biraz fazla hızlı döndü ve neredeyse herkesi camdan dışarı fırlatıyordu. "Neredeyse geldik."

İnsan yine kendi içine kıvrıldı.

"Tek kelime daha etme, Cam." diye tersledi. "Adın ne senin?" William insana net bir şekilde dikkatini dağıtmak için bir taktik.

"Katarina Joelle," dedi, sesi titriyordu.

Baden küçümsemesini gizleyemeyerek, "Katarina Ciernik artık," diye düzeltti.

Öfkesi bir kez daha kabararak ayağa kalktı. "Haklısın. Haklıym. Ve bir gelinin yeri kocasının yanıdır."

"Kıyametine dönmeye bu kadar hevesli misin?"

"Sanki seninle kalmak daha iyiymiş gibi, vyhon si."

"Pislik" mi? Kelimeler acıtıyor, tatlım. Belki de ağzını sabunla yıkaman gerekiyordur. Ya da sihirli iksirle. Şanslısın ki bende biraz sihirli iksir var..." William pantolonunu açtı. "Al bakalım. Typhon'u alt edecek kadar güçlü bir iksir."

Typhon, tüm canavarların babası olarak da bilinir. Baden, Katarina'ya "iksin" kaynağını göstermesini engellemek için William'ın bileğini tuttu.

"Çok şüpheli." Erkek tsk-tsk yaptı ve Baden'in elinden kurtulduktan sonra pantolonunun iç tarafına dikilmiş gizli bir cepten küçük bir cam şişe çıkardı.

Şaka yapıyor olmalısın.

Katarina geri çekildi. "Nie. Nie ilaçları. Lütfen."

Sonunda, ondan uygun insani tepki geldi. Baden "Sihirli iksir" şişesini kendi cebine koydu ve ona her ihtimale karşı bir bakış attı. "Uyuşturucu yok. Eğer hareketsiz ve sessiz kalırsan."

* * *

Katarina LGB'yi hesaplayarak durum değerlendirmesi yaptı. Emredildiği gibi hareketsiz ve sessiz kalarak sakinleştiriciden kaçınacaktı.

Uyanıkken konuşmaları dinleyebilir, kendisini esir alanlar hakkında daha fazla şey öğrenebilir, gerekirse savaşılabılır ve kaçma şansını artırmak için çevresini takip edebilirdi.

Titremesine rağmen, sakinleşmek için elinden geleni yaptı. koltuğa rahatça yaslandı. Ve daha da zor olanı, yolculuğun geri kalanı boyunca dudaklarını birbirine bastırdı.

Sonunda, siyah saçlı, gümüş gözlü bir güzel olan şoför işlek bir kaldırıma park etti. Katarina'ya göz kırpmak için döndü. "Emin ellerdesiniz. Söz veriyorum."

Üzüntü! Katarina ölmek istiyordu. Ne kadar erken olursa o kadar iyiydi. Tüm sevdikleri ölmüştü. Midnight ölmüştü ve sadece zehir yüzünden değil. Kardeşi yeterince güçlü bir doz vermemişti, sadece Midnight'ın organlarının kapanmaya başlamasına neden olmuştu. Veteriner ona değerli köpeğinin çok acı çektiğini ve iyileşme umudu olmadığını söylemişti. Hayatının baharında bir köpeği uyutmak zorunda kalmıştı, o kayıp giderken patisine tutunmuştu.

"Ağzından tek kelime daha çıkmamasının neresini anlamadın? anlıyor musun, Cameo?" Baden sordu. "Gelin iç organlarını çıkarıp ateşe vermeye hazır görünüyor."

Sanki sorunun kaynağı kadının sesiymiş gibi davrandı. Ki bu imkansızdı... değil mi?

Baden bir kapı açtı ve bir kolunu Katarina'nın beline doladı, bakışları Katarina'nın kollarıyla kilitlendi. "Kaçarsan seni yakalarım. Çılgılık atarsan, ölmüş olmayı diletirim sana. şapelin içinde."

Ürperdi. Söz verdiği şeyi yapan ve bundan zevk alan bir erkek varsa o da buydu.

"Kaçmayacağım," diye mırıldandı. "Çığlık atmayacağım."

Adam arabadan inmesine "yardım" ederken, boğazında dikenli bir yumru büyüdü. Yeni çevresini inceledi, polis için ayrıntıları ezberledi. Begonyaların açtığı sayısız çiçek kutusu yolun ortasına dizilmiş, kuzeyden güneye akan trafiği birbirinden ayırıyordu. Binaların tasarımı çeşitlilik gösteriyordu, Ortaçağ Gotik'inden kutu şeklindeki krom ve cama kadar her şey.

Zamanının çoğunu Alek'in malikânesinde geçirdiği için Manhattan'ı çok az görmüştü ve nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Baden onu bakır çerçeveli pencereleri olan tek kahverengi taş binaya doğru götürdü. Bir kapıcı, "Evliliğiniz hayırlı olsun, efendim" diyerek büyük cam kapılardan geçmelerine engel olmadan izin verdi.

Baden onu görmezden geldi. Katarina sessizce yardım için yalvardı.

Adam ona sadece boş boş gülümsediğinde, omuzları hayal kırıklığıyla kamburlaştı.

İnsanlar berbattı. Köpekleri hiç tereddüt etmeden ona yardım ederdi.

Yaz sıcaklığı yerini serin klimaya bıraktı. Bir kez daha çevresine bakındı. Süslü iç mekânda renkli bir tavan resmi ve binlerce kristal gözyaşı damlası damlayan üç katmanlı dört avize bulunuyordu. Sol tarafta güzel, dolambaçlı bir merdiven vardı, korkuluk boyunca tünemiş el oyması melek figürleri. Sağ tarafta, birden fazla oturma alanı aydınlatılmamış devasa bir ocağı sınırlıyordu.

Lobide dolaşan insanlar açık gözlerle bakıyorlardı. Deri giysili savaşçıya ve şatafatlı geline merakla baktı, ama kaba görünmek istemediği için sadece bir saniyeliğine.

Çığlık atamıyorum, çığlık atamıyorum, gerçekten çığlık atamıyorum.

Asansörün kapıları kapanıp onları küçük arabanın içine hapsederken Baden, "Mantıklı olabilirsin," dedi. Tek başına. "Ben etkilendim."

Küçümsemesi sinirlendirdi. Ölüm, böyle bir kaba karşı koymak için ödenecek küçük bir bedel olurdu. "Pisliğin teki olabilirsin. Hiç etkilenmedim."

"Sende ruh var." Bir anahtar kartı kullandı ve en üst kat için bir düğmeye bastı. Anahtar kartında asansörü yükselmeye devam edecek şekilde programladı. Diğer katlardan herhangi birinde yolculuk için bekleyen herhangi biri, çünkü yeni yolcular almak için asla durmadılar. "Sizin sorununuz, ruhunuzu kaba kuvvetle destekleyememeniz. güç."

Bu yorum onu daha da sinirlendirdi.

Güçlü ol, Katarina. Annesinin son sözleri zihninde yankılandı. Güç olmadan, hiçbir şeyimiz yok... Biz bir hiçiz.

Ben biriyim!

"Benim gibi biriyle uğraşırken dikkatli olmanızı öneririm," diye ekledi Baden. "Ben bir canavarım."

"Öcü," diye fısıldadı. Gösterdiği tek gerçek duygu sevinçti ve hepsi de etrafındaki adamlar paramparça olduğu içindi. Köpekler ölümüne dövüşürken tezahürat yapan ve bahis oynayan türden biriydi.

Aklı hedefinde olsun. "Aradığın sikkeyi bu kadar özel yapan ne?"

"Bilmiyorum."

Alnı şaşkınlıkla kırıştı. Sözlerini yanlış mı tercüme etmişti? "Bilmiyor musun?"

"Hayır."

Ve yine de, o şeyi elde etmek için düzinelerce insanı öldürmüştü. Alek'i parçalara ayırmayı bile planlamıştı. "Açıkla. Lütfen."

Ding. Onu bir koridordan geçirdi, bir kapıyı geçti ve Tibet kilimleriyle örtülü, pırıl pırıl koyu ahşap zeminli geniş bir odaya soktu. Mobilyaların her parçası antikaydı ve benzersiz bir hayvan oymasına sahipti: bir kuğu, bir fil, hatta bir kanatlı aslan. Büyük yuvarlak pencereleri çevreleyen kumaş kilimlerle uyumluydu, yanlar ayrıntılı vitrayları ortaya çıkarmak için geri çekildi.

"Otur." Adam onu nazikçe itti ama o yine de tökezleyerek kanepeye çıktı ve rahat minderlerin üzerine çöktü. "Kal."

Köpeklerine sık sık verdiği iki komut. Yumrukları elbisesinin devasa eteğini sıkarak malzemeyi kırıştırdı.

Eğitmen oydu, tam tersi değil.

Agresif bir köpek evcilleştirilmek üzere ona gönderildiğinde, kendini yavaşça tanıtır ve genellikle yalnızken, onun alanına tecavüz ediyormuş gibi hissetmeden onu izleyebileceği yerlerde dolaşıyordu. Yapmadığı şey, onun kendisini korkutup kaçırmasına izin vermektir. Bir dahaki sefere ortaya çıktığında daha da saldırganlaşacaktı.

Baden bir köpek değildi ama kesinlikle yabaniydi. Aynı prensip geçerliydi. O yüzden ayağa kalktı.

Kadın aralarındaki mesafeyi artırırken adam hiçbir şey söylemedi. Lambaları, vazoları ve duvardaki portreleri inceler gibi yaptı, her biri farklı bir çiçek türüydü.

"Sakin ve rahat görünüyorsunuz ama yine de dehşetinizi hissedebiliyorum." Masanın kenarına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Bir vahşiden kurtulmak, birinci kural: Asla korku gösterme.

Kısacası, başarana kadar numara yap.

İki: Yumuşak ama iddialı bir ton kullanın. Başka herhangi bir şey düşmanlık uyandırabilir.

Üç: Ne beklediğinizi değil, neyi güçlendirirseniz onu elde edeceğinizi unutmayın.

Bu durumda, dört numarayı görmezden geldi: Köpeğin ihtiyaçlarını ilk sıraya koyun.

Ve beş numaraya atladık: Her bir köpek için en iyi neyin işe yarayacağını bulun.

"Dehşetimi nasıl hissediyorsun?" diye sordu, sesi yumuşak ama kendinden emindi. "Söyleyecek bir şeyim yok."

Hışırtilı kıkırdamasında kendini küçümseyen bir not vardı. "Güven bana. Anlatacakların var. Daha canavarca özelliklerim onlardan hoşlanıyor."

"Beni kaçırdığınız için size teşekkür etmem gerektiğini mi düşünüyorsunuz?"

"Evet. Sana bir iyilik yaptım, nevesta. Bunu seni bekleyen korkunç hayata karşı bir tatil olarak düşün."

"Hayatım hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Ya da benim!"

Alay etti, tiksintisi tüm gücüyle geri dönmüştü.

"Aleksander Ciernik'le evlisiniz. Tahmin edebiliyorum."

Bu adamı tanımıyorum, sevmiyorum. Fikri önemli değil. Ama...

Ona köpeklerden bahsederse ne yapardı? Onun durumunu anlar mıydı? Ona yardım eder miydi? Yoksa onu kınayacak mıydı?

Ona asla söylemeyecek! O bir katildi, en az Alek kadar kötüydü -belki de daha kötüsü- ve sırf ona inat olsun diye bebeklerinin peşine düşebilirdi.

"Açgözlülüğün sana acıdan başka bir şey getirmeyecek," dedi. Kadın ona gözlerini kırıştırdı.

"Açgözlülük mü?"

"Kocanızın parasına ve gücüne göz diktiniz."

Parmakları avuçlarının içinde kıvrıldı, tırnakları kesildi.

"Peki ya onun güzel yüzü? Peki ya onu kurtarmak? Onu dürüst bir adam yapmak istemez miyim?"

"Kötü adam kötü adamdır," dedi, sesi düzdü. "O zaman senin için umut yok, ha?"

Tam isabet. Ona kaşlarını çattı.

Belli ki tehlikeli bir bölgeye girmişti. Şımarık bir sırıtışla geri adım attı. "Belki de çok konuştum Aceleyle. Belki de seni yeterince iyi tanımıyorum. Henüz." Eğer Alek'in cebindeki şişeyi ele geçirebilir ve onu uyuşturabilirdi. Kaçabilir, Alek'e dönebilir, bebeklerini kurtarabilir ve kaçabilirdi... hayatının geri kalanı için.

Sırıtışı değişti. "Neden ikimiz için de oda servisi sipariş etmiyorsun, pekný?" Yakışıklı. Ona göz kırptı. "Senin hakkında daha fazla şey öğrenmek için ölüyorum - umarım gerçek anlamda değil."

Baden artık kızın patlamaları karşısında eğlenmiyordu. Öfkeli olanlar... ve çapkın olanlar. Kızın kendisine hissettirdiklerinden giderek daha fazla hoşlanmıyordu. Kız ona sanki bir hayal kırıklığıymış gibi bakıyordu - çünkü öyleydi. Düşündü

evlendiği insan kadar kötüydü - iyi bir nedeni vardı.

Sirenle işi bittiğinde çok daha kötü durumda olacaktı.

"Ben seni esir alanım," dedi ona, "sana bakacak kişi değil." Güzeldi, her geçen dakika daha da güzelleşiyordu ve kesinlikle onu etkilemek için planları vardı. Yıllar boyunca kaç erkeği kandırmıştı? Başka birine geçmeden önce kaçının kanını kurutmuştu?

Duygudan önce güç.

"Beni açlıktan güçsüz bırakmayı mı planlıyorsun?" Kadın Odanın içinde dolaşmaya devam etti, kalçalarının doğuştan gelen salınımı bir çağırma parmağı görevi görüyordu.

Buraya gel. Dokun. Karşı koyacak gücü buldu. Zar zor.

"Yoksa seni alt edeceğimden mi korkuyorsun?"

"Pek sayılmaz. Daha önce hiç bu kadar güçsüz bir kadınla karşılaşmamıştım." Ellerini boynunun zarif sütununa dolamak ve onu bitirmek ne kadar kolay olurdu.

Ya da daha iyisi, onu çiğneyip tükürebilirdi.

Dönüp ona baktı, gözlerinden öfke fışkırıyordu. "Bir erkek beni düğününden alıp götürebildiği için mi güçsüzüm?"

"Evet. Kendinizi koruyamıyor, hatta kendinize bakamıyorsunuz. Bunu sizin için başkalarının yapmasına ihtiyacınız var."

Gücü olanlar tarafından tehdit ediliyor, gücü olmayanları küçümsüyordu. Sevdiği herhangi bir insan tipi var mıydı?

Katarina sanki ona tokat atmış gibi baktı. Sonra gözlerini kırıştırarak yarasını sildi ve ona dudak büktü. "Herhangi bir kadın kendini senden koruyabilir mi, Pekný?" Bir vazo aldı, avucunun içinde tarttı. İyi bir füze olup olmayacağına mı karar veriyordu? "Bahse girerim kalpleri öldürüyorsunuz... mecazi olarak da

kelimenin tam anlamıyla. Oh, ve eritmeniz gereken külotları da unutmayalım." Sadece. gibi. O kadar. Taş gibi sert vurdu.

William ön kapıdan içeri girdi, Baden'in durumunu gördü ve gözlerini devirdi. Güvenlikte yapılması gereken değişiklikler hakkında bir konuşma yapmaya başladı.

Odaklanın. Bağlan. Ama Baden... yapamadı. Dikkatinin büyük kısmı Katarina'da kaldı. Katarina Yan masadan bir şey alarak kadının yanına gitti ve ten tene temasın verdiği acıyı görmezden gelerek parmaklarını araladı.

Adam geri çekilip yanına bir kalem aldığında nefesi kesildi. Basit bir mürekkepli kalem mi?

"Peki," dedi. "Sende kalsın. Zaten senin hakkında yazdığım şiiri yazmak istemiyordum."

Bir yalan. Kalemi bir silah olarak kullanmayı umuyordu. Aptal kadın. Kendi sınırlarını bilmiyor muydu? O Kan gördüğünde kusardı. Bir daha asla Ona saldırma cesareti. "Bana şiiri anlat." Bir emir, istek değil. "Beklentiyle dolup taşıyorum."

Kirpiklerini kırpıştırarak ona tatlı tatlı gülümsedi. "Güzelliği korkunç, tıpkı öfkesi gibi. Ona bakıyorum ve sadece inleyebiliyorum."

Komikti. Baden eğildi ve onunla burun buruna geldi. "Şiirimin başlangıcını beğendin mi? Şu anda cinayete meyilli bir manyaktan farkım yok. Benimle uğraşırsan nasıl olduğunu görürsün."

5

"Eğer bu durum biraz daha berbat olsaydı,
orgazm olurdum."

-Paris, Çapkınlığın Bekçisi

Baden onu uzun bir koridora götürürken KATARINA DOKUNMADAN KALDI Koridorda. Muhtemelen onun pasifliğini bir başka zayıflık işareti olarak görüyordu. Bırak onu. Onun hatası, onun kazancı. Onun kendisine karşı harekete geçmesini asla beklemezdi. O da bunu yapmayı planlıyordu, üç...iki...bir...

Ona doğru sarktı, bayılma numarası yaparken bir yandan da şişeyi almak için cebine uzandı. Başarılı oldu!

O sırada ilacı elbisesinin kıvrımlarına sakladı. hırladı ve onu kollarına aldı. Onu geniş bir yatak odasına taşıdı, gömleğinin kollarını kaldırarak pazılarına sabitlenmiş metal bantlar. Bantlar dokunulduğunda sıcaktı. Onu kararsızca yatağa fırlattı.

Zıplarken yumuşak ifadesini ve gevşek vücudunu korudu.

"Uslu dur kızım, yarın sabah kocana onu bıraktığın gibi geri döneceksin." Ayak sesleri duyuldu. Kapı hızla kapandı ve onu içeri hapsetti. Kilit uğursuz bir tıkırtıyla açıldı.

Gözlerini açmadan önce bir saniye... beş... on... bekledi. Tek başına! Evet! Ayağa fırladı ve odanın içinde koşturarak bir çıkış yolu aradı. Belki Baden onu yarın Alek'e götürecekti, belki de götürmeyecekti. Muhtemelen götürmezdi.

Yüzünü görmüştü; onu yetkililere teşhis edebilirdi. Parayı aldıktan sonra, onu öldürmesi daha iyi olacaktı.

Pencere kapatılmıştı. Balkon kapısının tokmağı sökülmüş ve üzeri sıvanmıştı, kilidi açmasını engelliyor. İyi. Silah aramak için vites değiştirdi. Ama bütün süs eşyaları kaldırılmıştı. Duvarlarda hiç resim yoktu; onun şişko kafasında parçalanacak hiçbir şey yoktu. Banyoda, şiş olarak kullanılacak fırça yoktu.

Ya bir tutsak almayı bekliyordu ve hazırlıklıydı ya da kaçırdığı ilk kişi o değildi.

Düşün, düşün. Bir daire çizerek döndü, her bir mobilyaya sanki sorunun cevabıymış gibi baktı: Yaşayacak mıyım yoksa ölecek miyim? Şifonyer! Kararlılıkla boş bir çekmeceyi açtı. Düğmelerin çivilerle tutturulmuş olduğunu fark ettiğinde içini bir zafer duygusu kapladı.

Plan: Baden'in gözlerini oymak ve kaçmak için o tırnakları kullanmak.

Birkaç tırnağını kırmasına ve parmaklarında çok sayıda kesik oluşmasına rağmen, kapı kilidi tıklamadan önce iki tanesini açmayı başardı.

Kalbi kaburgalarına karşı asi bir çekiç gibiydi. yatağa uzandı, ellerini yorganın kıvrımlarına sakladı.

Baden bir araba dolusu yiyecek getirdi. "Yiyin. Benim gözetimimde solup gitmeyeceksin." Ayaklarının dibine bir bohça giysi attı. "Ayrıca ikimize de bir iyilik yap ve üstünü değiştir. Daha önce hiç bu kadar çirkin bir elbise görmemiştim."

O zaman Alek'in onun için doldurduğu dolabı karıştırmamıştı. "Merak ediyorum. Bunu tatlandırmak için hangi zehiri kullandın? yemek?"

Ona kaşlarını çatı ama çıkışa doğru yürümeden önce her tabaktan bir ısırık aldı.

"Benimle yemek yemek istemiyor musun?

Yapabiliriz-" Kapıyı kapattı ve kilidi çevirdi.

Harika! Eğer onunla zaman geçirmeyi reddederse, onu nasıl uyuşturacaktı?

Şeker, baharat ve güzel olan her şeyin kokusu burnuna dolduğunda cevabın bir önemi kalmadı. Karşı koyamıyorum... Arabaya doğru yürürken ağzı sulandı ve midesi guruldadı. New York'a geldiğinden beri... ne kadar uzun zaman önce olursa olsun... Alek onu aç bırakmıştı.

Kız gibi vücudunu korumak zorundasın.

Emin olduğu bir şey varsa, o da besinsizliğin onu zayıf ve sersem tutmasıydı.

Zayıf.

Daha önce hiç zayıf bir kadınla tanışmamıştım.

Onu sevmiyorsanız, fikirlerinin bir önemi yok.

Her bir tabağın kapağını kaldırdığında, kokular yoğunlaştı ve midesindeki homurdanmalar da arttı. O keşfetti Yengeç etli kremalı makarna, yanında tereyağı sürülmüş kuşkonmaz olan pastırmalı fileto, çilekli ve ıspanaklı salata ve bir kase Fransız soğan çorbası. Ama en sevdiği? Eriyen vanilyalı dondurmaya batırılmış cevizli turta. Baden bir piç olabilirdi ama mükemmel damak tadına sahip bir piçti.

Önce tatlıyı içine çekti, ısırık üstüne ısırık aldı.

Makarna da aynı muameleyi gördü ve

Tabağı temizlediğinde rahatsızlıktan inliyordu, o kadar doluydu ki patlayabilirdi.

Karın ağrısıyla savaşıarak yeni kıyafetlerini giydi: bir çift şort ve üzerinde "William Onaylı" yazan pembe bir tişört. İkisi de biraz fazla sıkıydı ama bunlarla daha rahat hareket edebilirdi.

Onu hediyesine pişman edecekti.

Kapıya doğru yürüdü. Alek'in evinde yaptığı gibi kilidi açabilirdi ama neden? Baden onu durduracaktı.

Belki de en azından bir süreliğine onun içeri girmesini engelleyebilir ve kendisine her an zarar verebileceğinden korkmadan bir sonraki hamlesini düşünebilirdi.

Şifonyeri önüne çekmek için çabaladı ve zorlandı. ve sonunda başardı. En iyi barikat değil ama yeterli.

Bir çiviye daha kurtarmaya çalışırken zihni hızla çalışıyordu. Baden'in suç ortakları olduğunu düşünürsek, ne kadar çok cephane ele geçirirse o kadar iyiydi. Ancak karın ağrısı daha da şiddetlendi ve sonunda kemiklerine kadar işleyen bir yorgunluğa dönüştü. Adrenalini düşmeye başladı, uzuvları giderek ağırlaştı, ta ki her biri bin kilo gelene kadar.

Sakin uyuma. Sakin uyuyakalayım deme.

Uyku, hafif bir uyuklama bile onu savunmasız bıraktı. Alek hayatına girdiğinden beri sadece kedi hırsızlığı yapmasının nedeni de buydu.

Kaçmak için en iyi seçeneği? Balkon. Çivileri ve şişeyi cebine koyduktan sonra yorganı sürükledi. balkon kapısına kadar. Dışarı çıkabilirse, yardım çağırabilirdi. Yumruğunun etrafına bir yastık sardı ve yumrukladı, yumrukladı, yumrukladı. Sonunda camın bir bölümü kırıldı. Örttüğü yorgan sayesinde çınlama sesi boğuktu ama yine de içini ürpertti. Nefes alamadan bir dakika, iki dakika, sonsuzluk gibi görünen bir süre bekledi.

Baden odaya tekrar girmede. Yakınlarda mıydı? Yoksa onu çürümeye bırakıp gitmiş miydi?

Mümkün olduğunca çok camı kaldırdı ve açıklıktan içeri süzüldü. Sıcak yaz havası tüm alanı fırına çevirmişti. Ferforje demir görmeyi umarak durdu ama parlak güneş ışınları, kenarlarından sarmaşıklar dökülen altı ayak yüksekliğindeki tuğla duvarları aydınlatıyordu. Tristo hrmenych! Bu

Aslında balkon tamamen tuğlayla çevriliydi.

Ne kimseyi, ne başka bir odayı ne de başka bir balkonu görebiliyordu.

Birinin dikkatini çekmek için duvara tırmanmak zorunda kalacaktı. Kalbim, şimdi beni yüzüstü bırakma. Tırmandı yukarı... yukarı... tuğlalardaki düzensizlikleri tutamak ve ayak desteği olarak kullanarak. Sonunda tepeyi aştığında, çıkıntıya bindi ve canını kurtarmak için tutundu.

Sakin aşağı bakayım deme.

Yere baktı ve vay canına, kalbi onu hayal kırıklığına uğrattı, göğsünde sıkışıyordu. Bir milyon kat yukarıdaydı. Arabalar

karıncalar gibi görünüyordu ve insanlar sadece zerrelereydi. Eğer düşerse, sıçramanın tanımı haline gelecekti.

Cildinden boncuk boncuk ter akarken C şeklindeki binayı taradı. Pencere perdelerinin çoğu çekilmişti. Menzile içindeki birkaç balkon tuğlayla değil, sadece ferforje demirle korunuyordu. Bu onun lehine bir durumdu. Ama kimse ayağa kalkmadı-bekle! Katarina'nın sağındaki balkona bir kadın çıktı.

Omuz hizasında siyah saçları olan yirmili yaşlarında çarpıcı bir kadındı, uçları iğne gibi düzdü ama sanki mutfak bıçağıyla kesilmiş gibi düzensizdi ve aynası yoktu. Güçlü, köşeli bir yüzü ve aynı derecede güçlü bir vücudu vardı. Baden'in tercih ettiği türden mi? Siyah atletik kaslı pazularını ve onları saran siyah bantları ortaya çıkarıyordu. Baden'inki gibi gruplar. Amerikan modası mı? Her iki kolunda da dövme vardı, ama bu mesafeden, Katarina tasarımları kataloglayamadı.

Kadının dudakları arasında bir puro duruyordu, siyah duman etrafını sarıyordu. Bir elinde kehribar rengi sıvı dolu bir bardak tutuyordu. Diğer elinde ise kehribar rengi bir sıvı şişesi vardı.

"Hanımefendi!" Katarina kollarını sallayarak fısıltıyla bağırdı. "Hanımefendi!"

Belirsiz renkteki gözler ona odaklandı.

"Potrebujem pomoc. Zavolajte políciu!" Kelimeler aceleyle çıktı. İngilizce konuş! Doğru. "Benim adım Katarina Joelle ve yardıma ihtiyacım var. Baden adında bir adam tarafından esir tutuluyorum. O bir katil. Polisi ara-"

Kadın purosunu söndürdü, arkasını döndü ve kapıyı arkasından kapatarak odasına girdi. Tek kelime bile konuşmadan.

Katarina hayal kırıklığına uğramıştı. Köpeklerinden biri ona ulaşmak için binanın öbür ucuna atlayabilirdi, ama bir insan cevap verme zahmetine katlanamaz mıydı?

Kahretsin, şimdi ne yapacaktı?

İlk puanını kazanma zamanı gelmişti.

Baden parladı-

Ruhlar âlemi. Deniz kenarında bir kulübe.

Dalgaların sesi, serin akşam esintisindeki tuz kokusu.

Mobilyalar seyrek, sadece çıplak ihtiyaçlar sunuyordu. Bir kanep, bir sehpa ve bir sandalye. Resim ya da dekorasyon yoktu. Hiçbir kişisel eşya yoktu,

Bir evi yuva yapan şeyler.

Evin arka tarafından tatlı bir melodi geliyordu. Bir kadın mırıldanıyordu. Daha doğrusu, bir siren mırıldanıyordu. Sesinin gür, büyüğü niteliğı Baden'i sardı ve hatta... Yıkımı yatıştırdı mı?

Onu sahte bir sükunet duygusuna sürüklemek için canavarın bir oyunu mu?

Her zaman bir olasılık. Ya da siren sesi?

Baden bunu umursamıyordu. Gözlerini kapadı ve nadir ve değerli bir huzur anının tadını çıkardı.

Sadece tencere ve tavalar çınladığında dikkat kesildi. Öfke içini yaktı ve Yıkım hırladı. Ne de olsa bir numara değildi. Kadın hiç uğraşmadan ikisinin de dikkatini dağıtmayı başarmıştı. Eğer Hades üzerinde de aynı güce sahipse...

Erkeğin onu susturmak istemesine şaşmamalı.

O, bir masum. Suçluluk Baden'i yeniden yerle bir etti.

Oyunu kaybetmeyi göze alamaz. Hades'in sözünü tutup kazananı serbest bırakacağına hâlâ ikna olmamıştı ama şu anda başka çaresi yoktu. Oyuna katılmalı ve zaman kazanmalıydı.

Kararlı bir şekilde evin içinde ilerledi. Mutfağın girişinde durdu ve kül görüntüsündeki kadının bulaşıkları kurutup saklamasını izledi. Yavaş hareket ediyor ve her zaman iki elini birden kullanıyordu; biri tabağı tutmak için, diğeri dolapları hissetmek için...

Kör müydü?

Emin olmak için onu birkaç dakika daha gözlemledi ve evet, kör olduğuna karar verdi. İki kez ona doğru dönmüşü ama en ufak bir sıkıntı belirtisi göstermemişti.

Korku suçluluğuna katıldı. Hades, onun sessiz kalmasını bekliyordu. Kör siren mi? Hayır. Kesinlikle olmaz. Birinin basitçe geçemeyeceği çizgiler vardı. Bir kere geçtiniz mi, geri dönüşü yoktur. Hayır.

Eskiden olduğun adam olmak.

Ya Baden kızın dilini almadan döndüğünde, Hades işi bitirmesi için Pandora'yı mı gönderdi? Onu tanıyorsam, sorgusuz sualsiz harekete geçerdi. İçinde yüzyılların öfkesi vardı.

Lanet olsun! Burada iyi bir seçenek yoktu.

Siren sertleşti, sessizleşti. Kulakları seğirdi. "Kim var orada?"

Ya şimdi ya da asla. Doğrudan kızın önünde parladı, kolunu kızın beline doladı ve kız göğsüne boş yere vururken onu Hades'e doğru parlattı.

"Ona zarar vermeyeceğim," diye açıkladı Baden ve kız sustu. "Onun dilini istiyordun. Şimdi ona sahipsin - onun vücuduna bağlı. Eğer onu elinde tutmak istiyorsan, ona zarar vermeyeceğine yemin edeceksin."

Kral tahtta oturuyordu, odanın geri kalanı Boş. "Daha kapıdan girer girmez bana meydan okuyorsun. Şok edici." Ne kadar kuru bir ton.

"Eğer sadık bir yardımcı istiyorsan, bantları başka birine vermeliydin."

"İstediğim şey karanlığın bir kölesiydi. Elime geçen ise bir korkak! Kendini toparlamalısın." Hades sabırsızlıkla parmaklarını davul gibi çaldı. "Sana bir tane daha vereceğim

adam olma şansı. Bundan böyle bilinsin. Yeraltı dünyasının kralı Hades, kölesi Baden'e bir lütufta bulunacak, Sadece bugün için geçerli. İstediğin şekilde kullanabilirsin. Özgürlük mü? Fiziksel bir beden mi?"

Baden gözlerini kırptırdı ve siren kollarının arasından kayboldu. Bir göz kırpması daha ve Hades'in kucağında yeniden ortaya çıktı. O kadar şiddetli titriyordu ki nöbet geçiriyor olabilirdi. Gözlerinden yaşlar süzülüp yanaklarından aşağı dökülürken, Hades'e Katarina'nın dökmediği gözyaşlarını düşündürdü. Göğsünde bir sızı.

Hades nazik parmaklarını kızın saçlarında gezdirirken bakışları Baden'e kilitlendi. "Onun dilini alacağım. Tabii beni durdurmak için lütfunu kullanmazsan."

Öfke, hepsi kendisine ait. Daha fazla suçluluk. Çaresizlik. Her biri onu bombardımana tuttu.

"İyi düşün," dedi Hades. "Bu kadının bana karşı işlediği suçları bilmiyorsun."

Size yargıç, jüri ve infazcı olma hakkını kim veriyor?

"Onu serbest bırak," dedi dişlerini sıkarak. "Ona asla zarar vermeyeceğine ve bir başkasının ona zarar vermesine asla izin vermeyeceğine yemin et."

Hades kaşlarını kaldırdı. "Bu senin lütfun mu? Emin misin?"

Hayır. Hayır!

Başını onaylarcasına eğdi ve kralın iç çekmesine neden oldu.

"Lanetleneneceğim," dedi Hades. "Kölelerim arasında bunu yapan ilk kişi sensin."

Diğerleri bantları takmış mıydı? Onlara ne olmuştu?

Bir umut kırıntısı. Kral o birkaç kelimeyle muhtemelen istediğinden daha fazlasını ortaya çıkarmıştı. Bu gerçeği Baden kendi avantajına kullanacaktı. Cevapları bulacak ve harekete geçecekti.

Hades'in efendilik günleri sayılıdır.

"Beni hayal kırıklığına uğrattın," dedi Hades. "Bir gün insanların asla göründükleri gibi olmadıklarını öğreneceksin. Öyle değil mi, siren?"

Gözyaşları kurudu ve güldü. "Vay canına. Sen gerçekten de kendini beğenmiş bir pisliksin. Bırak beni. Bu pozisyon tam olarak rahat."

Sevecen bir gülümsemeye Hades onu serbest bıraktı. Ayağa kalkmadan önce omzuna bir yumruk indirdi. Gözleri hâlâ kürsü basamaklarını inerken odaklanmamış, sessizce sayıyordu.

Farkına vardı. Kördü ama masum değildi. Cehennem gibi kurnazdı.

"Ona bir bıçak dayasaydım ne yapardın?" Baden talep etti.

"O hiçbir şey yapmazdı," dedi kral adına cevap veren kadın. "Seni durdurabilirdim."

"O benim en iyi savaşçılarımdan biri." Hades'in sesi şimdi ne kadar da gururluydu.

İnsanlar asla göründükleri gibi değildirler.

Bir numara. Sadece bir numara.

Hades ona, "Beni odamda bekle," dedi. "Evet, evet. Ne yapacağımı biliyorum."

Baden yanından geçerken ona hırladı. Kız onun öfkesini hissetti ve kapıdan geçerken hiç utanmadan onu tersledi.

Hades'in ona verdiği tüm görevler önemsiz miydi? Yoksa sınav mıydı? Aleksander ve sikke ne olacak?

Hayır, test değildi. Baden sirenden hiç korku kokusu almamıştı ama Aleksander en başından beri bu duyguyu yansıtmıştı.

Hades onun emirlerini yerine getirmesini istiyordu, nedeninden asla emin değildi, neyin gerçek neyin sahte olduğunu asla bilmiyordu.

Belki de Baden'in bir şeyi ya da birini kendine saklamak için asla plan yapmaması için.

Baden her göreve son derece önem verirdi. İzleyecek ve öğrenecekti. O anı bulacaktı... Pandora ve Hades'i yenmenin bir yolunu bulacaktı.

"Bugün büyük bir hata yaptınız Kral." Unvanı bir lanetmiş gibi tükürdü.

"Yoksa ben senin hakkında, senin benim hakkımda öğrenebildiğinden daha fazlasını mı öğrendim?" Hades ona gülümsedi. "Bugünkü dersleri bedava say, Kızıl. Bir sonraki sana pahalıya patlayacak."

* * *

Katarina gece boyunca balkon duvarına tırmandı... sabah boyunca... her şeyi engelleyen tuğlanın yüksekliğine lanet ederek bir başkasının dikkatini çekmeyi umuyor.

Tüm bu süre boyunca Baden'i dinledi, ablukayı kıldığında aşağı atlayıp yatağa dalacağını düşünüyordu. Ve ona ulaştığında, nihayet çivileri iyi bir şekilde kullanacaktı.

Bininci kez balkon duvarının tepesine tırmanırken, sert bir el bileğini kavradı ve çekti. Aynı derecede sert bir göğse doğru yuvarlandı. Tanıdığı bir tıslama sesi duyuldu ve güçlü kollar onu yakaladı.

Baden buradaydı!

Onu kendinden uzaklaştırırken kış uykusundan çok erken uyanmış bir boz ayı gibi kükredi. Yüz hatları tiksintiyle gerilmişti.

Kesinlikle iğrenme. Ona karşı en sevdiği tepki buydu. "Bir yere mi gidiyorsun, nevesta?"

Kanı aniden dondu. Bir arada tut. "Sadece etrafı geziyorum, Kretén." Göt herif.

"İşte yine o yaramaz ağız." Güneş ışığı onu okşadı, arz ettiği tehlikeyi umursamadan. Ya da karanlık onun içinde.

Yine de güneşi gerçekten suçlayabilir miydi? Baden yenilebilir kokuyordu. Gece yarısının kalbinde yanan ballı ve tarçınlı mumlar gibi. Lezzetli ve baştan çıkarıcı... ahlaksız.

Bir katil böyle kokmamalı.

"İksire ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Nie." Kısa süre sonra şişenin artık elinde olmadığını fark edecekti.

Saldırın. Şimdi!

Şimşek hızında bir hareketle cebinden bir çivi çıkardı ve ucunu adamın boynuna sapladı. Tekrar tıslayarak onu kendisinden uzaklaştırdı. Kadın geriye doğru tökezledi ve balkon kapılarına çarptı; kapalı balkon kapılarına. Çarpmanın etkisiyle kapılar açıldı ve kadın duvara çarparak odanın içine yuvarlandı. Gözlerinin önünde yıldızlar parlıyordu.

"Bana dokunma," diye bağırdı. "Asla."

Kadın ona bu kadar mı itici geliyordu?

Nefesini tuttuğunda kuru bir ses tonuyla, "Ama seni yaralamaya çalışmak sorun değil, öyle mi?" dedi.

Çiviği derisinden çıkardı, bir damla bile kan akmadı. yaradan sızıyor. Bir damla... motor yağı mıydı? "Elinden gelen tek yolla karşılık vermeye çalıştın." Aslında etkilenmiş gibiydi. Sonra sinirlenmiş gibi göründü. "Bir daha deneme."

Şaşkınlık ve korkunun karışımıyla titreyerek ayağa kalktı. Adamın bakışları kadının yetersiz kıyafetlerini taradı ve adam düşmanca havasını kaybetti. Birden minnettar göründü.

Isıtıcı yeni mi açılmıştı? Çünkü şimdi teni terden sıırılsıklam olmuştu. "Beni Alek'e mi götürüyorsun?"

Yüz hatlarını hızla boş bir maske kapladı. "Hayır."

"Ama neden? Bugün yeni bir gün. Parayı senin için hazırlamış olabilir." Hazırlamazdı. Onun yerine bir ordu hazırlardı. "Hazinesini istemiyor musun? Bunun için çok çalıştın..."

Baden bir eliyle saçlarını taradı ve saç tellerinin sivri uçlar halinde dışarı çıkmasını sağladı. Daha seksi olabilir miydi?

Fark ettiği için ona yazıklar olsun!

"Onu istiyorum," dedi, "ama Hades'in almasını istemiyorum. Yani Aleksander bekleyebilir."

"Hades-"

"Tartışmaya açık bir konu değil."

Yine de yoluna devam etti. Dikkati dağılmış bir Baden, kükreyen bir Baden'den daha iyiydi. İlk bakışta sakın görünebilirdi. Daha yakından incelediğinde, göz bebeklerinin şiştiğini, gözlerinin vahşi olduğunu fark etti. Kollarındaki kaslar sıkılmıştı, bantlar pazularının derinliklerine bastırıyordu.

"Hades için çalışıyorsun ama onu gerçekten sevmiyor musun? Neden ona istifanı sunmuyorsun ve-"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bir uyarı mı?

"Pekâlâ. Sen kazandın," dedi. "Bir şeyler içerken başka bir şey hakkında konuşuruz, olur mu?"

Bir anlık tereddütten sonra yatak odasının kapısını işaret etti. Kapı hâlâ şifonyer tarafından kapatılmıştı.

Kadın soru dolu gözlerle ona baktı. "İçeri nasıl girdin?"
Gizli bir geçitten mi?

Sessizce onun yanından geçti ve kolunun tek bir hareketiyle şifonyeri yolundan itti. Ne güç ama! Koridora girip adamın dün gece izlediği yolu takip ederek bir köşeden dolanırken kalbi küt küt atıyordu, tanıdık oturma alanına adım atıyorum.

Islak barın önünde durdu ve sırtını ona dönerek iki bardak viski doldurdu... ve şişeyi gizlice çıkardı; içindekileri bir bardak yerine şişeye boşalttı. Baden'in ona teklif ettiği içkiyi reddetme ihtimali yüksekti ama daha da yüksekti.

daha sonra kendi başına şımartacaktı.

Bir bardağın içindekileri boşaltırken ona döndü ve ikincisini uzattı. Adam başını salladı. Omuz silkerek onu da boşalttı. Alkol aşağı inerken yakıyordu ama Midesine erimiş bal gibi yerleşti ve kısa sürede onu ısıttı.

"Arkadaşların nerede?" diye sordu.

Sanki ona cevap mı versem yoksa boğsam mı diye düşünüyormuş gibi ters ters baktı.

Tarafsız ifadesini koruyarak ona baktı. Adamın üzerinde çünkü kanlı giysiler vardı. Onlarla mı uyumuştum yoksa onun gibi uyanık kalmak için kendini zorlamış mıydı? Muhtemelen ikincisiydi. Yüz hatları o kadar gergindi ki zavallı adamın hiç uyumadığından emin olamadı.

Bekle. Zavallı adam mı? Ona sempati mi duyuyordu?

Hayır, oh hayır. Kabul edilemez! Ama bu onu meraklandırırdı... Onu bu soğuk, hesapçı canavara dönüştüren neydi?

Sonunda, "Diğerleri dışarıda temel ihtiyaçlarını alıyor," dedi.

Midesindeki o tatlı erimiş bal hissi? Bir anda yok oldu. "İp? Bıçak? Mobilyaları kan sıçramasından korumak için plastik muşamba?"

"Monopoly. Şeker Diyarı. Jenga." Kanepenin karşısındaki sandalyeye yerleşti, çiçekli kumaş bir şekilde yoğun erkekliğini mükemmel bir şekilde sergiliyor.

"Masa oyunları mı?" Ayakta kalmayı tercih etti, baskın pozisyon. "Çocuklar için mi?"

"Görünüşe göre sıkıcıyım. Ve olgunlaşmamışım. Döner dönmez-" Sandalyenin kollarını sıkıca kavradı. "Her neyse. Diğerleri gitti."

O tutuşu... arkadaşlarının onun duygularını incittiğinin bir işareti miydi? Ne kadar üzücü.

Hayır. Değildi. Değildi! Yeni bir plan oluştu. Baden'le tek yönlü bir bağ kurarken ona iyi davranmak, ona zarar vermeyeceğine dair verdiği sözü tutmasını sağlamak, sonra kaçmak, köpeklerini kurtarmak ve kaçmak.

Köpekleri eğitmenin altıncı kuralı: etkileşimleri kısa ve tatlı tutun.

Yedi: Her zaman olumlu bir notla bitirin.

"Seni tanıyacağım," dedi memnunmuş gibi yaparak, "ve sıkıcı olup olmadığına karar vereceğim."

"Benim hakkımdaki düşüncenizin pek önemi yok. Sessizce oturacağız."

Ondan hoşlanmıyorum. "Zavalılık. Ben çok iyi bir konuşmacıyım ve sen ona ayak uydurmakta zorlanacağından korkuyorsun. Anlıyorum."

Dudakları büzüldü. "Konuşmanız Aleksander'ı kazandı mı?" "Lütfen. Gözümü kırptım ve koşarak geldi." Gerçek buydu. Ne yazık ki. "Kendini Alek'ten daha güçlü ve zeki görmüyor musun? "Alek'ten daha güçlü ve zeki olduğunu düşünmüyor musun?

güçlü cazibe?"

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve sarsak bir hareketle ayağa kalktı. Islak bara doğru yürüyüp kendine bir içki koyarken onun bakışlarından kaçındı.

Umutlar yeşerdi. Nihayet! Bir şeyler yolunda gidiyordu.

"Benim hakkımda ne bilmek istiyorsun?" Tekrar Bardağının yarısı dolu halde sandalyeye oturdu. "Neden bilmek istiyorsun?"

Saklamak için elinden geleni yaptığı bir beklenti ve zafer duygusu alevlendi. "Neden? Ben meraklı bir yaratığım. Neyi merak ediyorsun? Sen ve arkadaşların birden fazla kez etrafınızdaki insanların insan olduğundan bahsettiniz ve kendinizin insan olmadığını ima ettiniz.

Beyaz saçlı adam-"

"Torin."

"Torin senin daha iyi bir şey olduğunu bile söyledi. Öcü daha iyi değil."

Bardağı içmeden tutmaya devam etti. Gözlerini dikme. Çok hevesli görünmemeli.

"Senin gerçek bir canavar olmadığını biliyorum," dedi. Kelimeye biraz fazla mı vurgu yapmıştı?

"Yani bizim... ne olduğumuzu düşünüyorsun?" diye sordu. "Hayalperest mi?" Yalan söylemeye gerek yok.

"Evet. Ama siz ne olduğunuzu sanıyorsunuz?"

"Ölümsüz."

Bir kahkaha attı. "Vampirler gibi mi? Kurtadamlar?" Şu anki film modası.

"Eğer bir kan emici olsaydım, çoktan kanını emmiş olurum. Eğer bir kurt olsaydım, yatağıma zincirlenir ve sürü fahişesi olarak kullanılırdın. Siz buna kurva jebat' derdiniz."

Adamın ses tonunda zerre kadar eğlence yoktu ve kız adamın söylediklerine gerçekten inandığını fark ederek ayıldı-

gecenin yaratıklarının var olduğuna inanıyordu.

"Kimseye söylemeyeceğim," dedi sağ elini kaldırarak. Kurguda, diğer dünya yırtıcıları kökenlerini bir sır olarak saklamayı sever, genellikle gerçeği keşfedenleri öldürürlerdi. "Sende Söz veriyorum."

"Kime istersen söyle. Deli damgası yersin. Deli." Omuz silkti ve sonunda bardağı boşalttı.

Rahatlama onu yıkadı, serin ve tatlı. Bekledi, herhangi bir sakinleşme belirtisi için onu yakından izledi ama hiçbir şey değişmedi.

Kural sekiz: Gerektiğinde dikkat dağıtın. "Beni ikna et. Bana hayatından bahset."

"Tekrar soruyorum, neden zahmet edeyim ki?"

"Çünkü hikayeni dinlemeyi gerçekten çok isterim." "Bu yeterince cazip değil."

"Peki... ne istiyorsun?"

Bakışları ısındı. Keskin bir şekilde nefes aldı, sanki düşüncelerinin yönünden memnundu. Ya da belki biraz fazla

memnundu. Pantolonu birden daha dar göründü.

Ağızındaki nem kurudu. Ellerini birbirine bastırarak bir çan kulesi oluşturdu. "Sadece söyle bana. Lütfen. Lütfen!"

Yalvarış... aslında yüz ifadesini yumuşattı. "Yüzyıllar boyunca Olimpos Dağı'nda yaşadım, Zeus'un muhafızıydım. Eminim onu duymuşsunuzdur. Herkes duymuştur. Ben ve arkadaşlarım

En büyük hazinesi olan dimOuniak'ı koruması için bir kadına verdiğinde gücendi. Bu hazineyi Pandora'nın kutusu olarak biliyorsunuz. Zeus'u cezalandırmak için onu çaldık, açtık ve içine hapsolmuş iblisleri serbest bıraktık."

Bekle, bekle, bekle. "İblisler mi?"

Kaba bir baş sallama. "Bizi cezalandırmaya karar verdi ve bedenlerimizde bir iblis barındırmamız için bizi lanetledi. Bana Güvensizlik verildi, ancak kafamın kesildiği gün ondan kurtuldum."

Homurdandı. "Kafası mı kesilmiş? Yine de buradasınız, canlı ve iyi durumdasınız."

"Yaşıyor, evet. Şey, hayır. Hiç kimse, ölümsüz ya da insan, sadece bir bedenden ibaret değildir. Ruhlarımız var ve gördüğünüz gibi benim ruhum hâlâ sapasağlam."

"Hayalet olduğunu mu söylüyorsun?"

"Bir şekilde." Boş bardağını yan masaya koydu, kolu hayal kırıklığı yaratacak kadar sabitti. "Son dört yılımı Bin yıl boyunca bir hapisane aleminde sıkışıp kaldım. Ta ki birkaç hafta önce, tıpkı kutudaki iblisler gibi serbest bırakılana kadar."

"İblisler," diye tekrarladı içi boş bir şekilde. Doğaüstünü kabul ediyordu ve her zaman da etmişti. Dünya, insanlar ve hayvanlar öylesine şaşırtıcı derecede karmaşık, öylesine mükemmel ve öylesine açık bir şekilde akıllıca tasarlanmıştı ki, bir Tanrı olduğunu biliyordu... ve eğer bir Tanrı varsa, koruyucu melekler de vardı.

Koruyucu meleği tatildeydi. Belli ki.

Ayrıca, bir şeytan tarafından yönetilen iblisler olduğuna inanmamak için çok fazla kötülük görmüştü. Ama... ama...

Baden bir ölümsüz değildi. Olamazdı. Böyle şeyler onun gibi insanların başına gelmezdi. Normal. Sıradan.

"Kahkahaların nerede şimdi, nevesta?"

Gözlerini ona dikti. Onunla alay etmeye cüret mi etmişti? "Belki de işlediğin suçları iblisin üzerine atıp atmayacağını merak etmekle meşgulümdür."

"Hayır," dedi, onu şaşırtarak. "Artık ele geçirilmiş değilim. En azından bir iblis tarafından değil. Artık içimde ne yaşadığından emin değilim. Karanlık bir varlık... Yıkım adında bir canavar. Ama şapelde yapılanlar için onu suçlamıyorum. Ben kendi seçimlerimi yaptım. Tetiği ben çektim. Kılıcı ben kullandım."

Canavar mı? Yıkım mı? "Şapeldeki adamlara çok kolay zarar verdin. İddia ettiğiniz gibi olsanız da olmasanız da, şiddetin sizin için yeni bir şey olmadığını tahmin ediyorum."

"Hayır, benim için yeni bir şey değil. Ama bazen özel bir muamele oluyor."

Dehşetin soğuk parmakları omurgası boyunca yürüdü. "Ne kadar kötülük yaparsan, o kadar kötü olursun," dedi usulca. Bir an için gözlerini kapadı ve Peter'ın kollarında güvende olduğunu hayal etti. Parlak bir geleceği olan bir kız. Mutlu. Umutlu. "Kız arkadaşın...karın?...senin hakkında ne düşünüyor? eğilimleri?"

"Benim diyebileceğim bir kadının yok. Beni idare edebilecek kadar güçlü kimse yok."

Güç olmadan, hiçbir şeyimiz yoktur. Biz bir hiçiz.

"Bir eşte aradığınız tek özellik güç mü?" "Evet."

Kaşlarını çattı. "Hayır. Eş istemiyorum. Ben çok tehlikeli."

Ondan uzağa baktı, onun ötesine odaklandı. Yüzünün rengi soldu ve gözlerinde kırmızı titreşimler belirdi. Hayır, hayır.

Gözleri kan çanağına dönmüştü, hepsi bu. Olayın dehşeti Durum -ve onun açıklamaları- onun hakkındaki algısını etkilemişti.

Bir titreme onu sarsarken alnından terler boşandı. Panik atak mı geçiriyordu? Yoksa canavar olduğunu düşündüğü şeyle mi savaşıyordu?

Onu rahatlatmayı düşündü ama ona dokunmaması gerektiğini biliyordu.

"Şarkı söyle," diye mırıldandı. "Şimdi söyle."

Böyle sert bir emir verdiği için onu terslemek istedi ama bunun yerine ona itaat etti. Sık sık ne zaman çıldırsalar köpeklerine serenat yapardı. Çoğu zaman sakinleşirlerdi. Birkaç dakika içinde Baden'in gözlerindeki kırmızılık azalmaya başladı. Ağır bir iç çekti ve yanaklarına renk geldi.

Bir ağrıyı savuşturmak istercesine şakağını ovuşturdu. Ya da susturamadığı bir sesi.

İlaçlar nihayet etkisini göstermeye başlamış mıydı? Dudaklarını yaladı, aniden gerildi. Eğer şüphelendiyse... Dikkatini dağıt.

"Pekala. Paylaşma sırası bende." Adam ona sessiz olmasını emretmeden önce, "Ben Amerikalı bir babayla büyüdüm. Zenciydi. Annem Slovak'tı ve kar kadar beyazdı. Çoğu insan ailemizi kabul etti, ama kabul etmeyenler de vardı. Birden fazla kez başım belaya girdi. yapılmaması gerekenlerle savaşmak. Okulda vur-kaçlar. Babam ateşe ateşle karşılık veremeyeceğimizi söylerdi. Su kullanmalıyız."

"Benim... annem yoktu." Baden gözlerini hızla kırptıştırırken başı yana doğru yattı. Gözleri yavaşça kapandı ve kapalı kaldı, vücudu kanepenin kenarına yığıldı.

Annesi yok derken ne demek istemişti?

Fark eder miydi? Harekete geçmek için daha iyi bir zaman yoktu. Sakin ol.

Odaklan. Katarina ön kapıya doğru koştu, yol boyunca daha fazla silah aradı. Bıçak yok, silah yok. Hiçbir şey yoktu. Olsun. Elindekiyle yetinecekti. Kilidi çevirirken elleri titriyordu. Menteşeler gıcırdarken giriş sallanarak açıldı.

Ding. Asansör kapıları birbirinden ayrıldı. Balkonunda puro içen siyah saçlı kadın dışarı çıktı. Omzuna büyük siyah bir çanta asmıştı ve doğruca Katarina'ya yöneldi.

Ne de olsa insanlar yer israfı değildi. Yardım etmeye gelmişti.

"Teşekkür ederim!" Katarina onun önünde durdu. "Haber vermemiz gerek-"

"Baden nerede?" diye sordu kadın, sesinde hırıltılı bir ton vardı. Baden gibi onun da hafif bir Yunan aksanı vardı.

Aksan... Gruplar...

Tedirginlik Katarina'nın sevinç duygusunu gölgeledi. "İçeride. Uyuyor. Ona ilaç verdim."

Kadın keyifle gülümsedi. "Vay, vay. Sürprizlerle dolu değil misin?"

Katarina onu asansöre geri çekmek için bileğine yapıştı. "Haydi. Yetkililere haber vermeliyiz. Onlar halleder-"

"Hayır. Onlar yapmayacak. Ama ben yapacağım." Bununla birlikte kadın alnını Katarina'nın alnına çarptı.

Geriye doğru savruldu, acı ve baş dönmesi ona hücum etti. Karanlık onu bütünüyle yutmadan önceki son düşüncesi: Sadece ben bir katilden kaçabilir ve kötünden daha kötüye gidebilir.

6

"Kutuyu al dediler. Eğlenceli olacak dediler."

-Baden, Yıkım'a eşlik eden

BADEN uyuşukluğun bunaltıcı etkisinden sıyrıldı, Yıkım zihninin gerisinde küfürler savuruyordu. Katarina belli ki ona ilaç vermiş ve kaçmıştı.

Fiziksel olarak ne kadar zayıf olsa da zihinsel olarak güçlüydü. Zeki, becerikli ve sinsi olduğunu kanıtlamıştı. Onu hafife almıştı. Bir daha yapmayacağı bir hata.

Neredeyse... şu anda ona hayranlık duyuyordu.

Neredeyse. Düşmanlarla hızlı ve sert bir şekilde başa çıkılmalıdır. Yıkım o kadar kolay etkilenmezdi.

Sadece birkaç dakika önce, canavar Baden'in kafasının içinde kudurmuştu - ebeveynler hakkındaki tartışma ona annesi Jezebel'i düşündürmüştü. Hades'ten önce yeraltı dünyasının bir bölümünü yöneten bir cadı. Yıkım'ı (eski) krallardan birine satan kaltak - yüzyıllar önce onu zindana kapatan erkek.

Sirenin sesiyle yarattığı sakinliği hatırlayan Baden, Katarina'ya ona şarkı söylemesini emretmişti. O bir siren değildi, hatta sirenin bir parçası bile değildi ama yine de daha güçlü bir tepkiye neden olmuştu. Canavar sadece sakinleşmekle kalmamış, mırıldanmış, son derece memnun olmuştu.

Onun üzerinde gücü vardı. Ölmesi için bir sebep daha. Ön kapı açıldığında Baden'in kulakları seğırdi. Ayak sesleri yere çarptı. Baden'e ait olamayacak kadar ağırdı. Katarina.

Gerilim dolu bir duraklama, tanıdığı yumuşak bir kıkırdamayla sona erdi. Pandora onu bulmuştu.

Asansörlerin olduğu yerde Katarina'nın yanından geçmiş olmalı. Ona ulaşmak için insana zarar vermiş miydi?

Baden öfkelenmişti ama yine de canavar sustu.

Pandora tsk-tsk yaptı. "Görünüşe göre dişiler senin kriptonitin, dostum. Bu ikinci kez cinayetine yol açıyor."

Tehdit mi? Yıkım sordu. Emin değil miydi?

Baden uyuşuklukla tüm gücüyle savaştı, sinir uçları hayata dönerken karıncalanmaya başladı.

"Boynunu kesen bıçağın verdiği hissi hatırlıyor musun?" diye sordu konuşma tonunu koruyarak. "Hatırlamıyorsan endişelenme. Sana hatırlatmak üzereyim."

Ağır bir şey sehpaye çarptı. Bir fermuar açıldığında göz kapaklarını açmayı başardı.

Tehdit! Yıkım hırladı. Yok etmeliyiz.

"Seninle işim bittiğinde," dedi Pandora, büyük boy bir spor çantasının içini karıştırarak, "arkadaşlarını öldüreceğim. Ve canlarını acıtacağım."

Baden'i hedef aldıysa, iyi değil, ama her neyse. Aynısından biraz daha. Ama katil niyetlerini kardeşlerine ve kız kardeşine yöneltmek? Çok ileri gitti!

Canavar daha yüksek sesle hırladı.

Umursamazca devam etti. "Sen ve diğerleri... sadece kutuyu benden almadınız, sadece hayatıma son vermediniz. Tek şansımı da mahvettiniz-" Dudaklarını birbirine bastırdı ve burun delikleri açıldı.

Ne için tek şansı? Birlikte geçirdikleri onca yıl boyunca, geçmişindeki sırları hiç açıklamamıştı.

Farklı metal parçaları bir araya getirerek pille çalışan bir zincirli testere yarattı. Bir düğmeye bastığında gülümsedi, motor devriliyor ve bıçaklar dönüyordu.

Oynamaya gelmişti.

Öfke onu tüketti; çelenklerin derisine işlediği siyah nehirler şimdi damarlarını kemiriyor ve

kemiklerinin derinliklerine işledi ve onları genişlemeye zorladı. Bu sırada Yıkım göğsüne çarpıyordu; göğsü de genişliyordu. Doğal olmayan bir güç, karanlık ve sarhoş edici bir şekilde, daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde, sanki canavar bedenini ele geçiriyormuşçasına içine doldu.

Canavar vücudunu ele geçiriyordu.

Pandora ona baktı ve kaşlarını çatı. "Nasıl yaptın- boş ver. Tahmin edebiliyorum. Çelenkler bana da tuhaf şeyler yaptı. Ama korkarım ki tepkiniz için çok geç." Zincirli testereyi başının üzerine kaldırdı. "Bu bir veda, Baden. Seni tanımak güzeldi diyeceğim ama asla yalan söylemem."

Sesini bulabilmek için çenesini zorladı. "Hades'in uyarısı ne olacak?"

"Seni öldürmek benim de ölmem anlamına geliyorsa, öyle olsun." Kadın adama doğru bir adım attı ve adam sonunda harekete geçerek ayak bileklerini birbirine vurmak için bacağını savurdu. Kadın nefessiz kalarak kış üstü yere yığıldı; bıçak ahşap zemini kesip talaşlar her yöne uçuşurken bile testereyi tutmayı başardı.

Ayağına yapıştı ve sertçe büktü, ayak bileğindeki kemikleri kırdı ve onu topallattı. En azından bir süreliğine.

Bir çığlık attı ve sonra testereyi adama doğru savurdu. Hedef: boynu. Eğildi ve fırsatını bulduğunda kadının elinin arkasına vurarak silahı kavrayışının nihayet gevşemesine neden oldu.

Zincirli testere düştü, motor ölüyor.

Kadın çömelirken o ayağa kalktı, parmağını bir prize sıkıştırmış gibi saçları diken diken olmuştu. Dişler alt dudağının ötesine uzandı, içinden küçük hırıltılar yükseldi. Çeneleri yeniydi; bir vampirinkinden daha büyük ama bir ayı değiştiricinkinden daha küçüktü. Siyah çizgileri vardı. tıpkı onun gibi gruptan kaçıyor, ama onunkiler ön kollarında dövmesi olan birçok kelebeğin arasına karışmıştı.

Baden ve diğerleri ilk ele geçirildiklerinde, bir Her birinin vücudunda kelebek dövmesi belirdi. Aynı

temel şekli, ancak farklı yerlerde ve renklerde. Pandora'nın dövmeleeri kendi kendine yapılmıştı ve her biri iblislerden birini temsil ediyordu. Şiddet, Ölüm, Acı, Şüphe, Gazap, Yalanlar, Sırlar, Yenilgi, Çapkınlık, Felaket, Hastalık, Kıskançlık, Sahte Umut ve Güvensizlik. Başka iblisler de vardı ama onlar Tartarus'ta hapsolmuş ölümsüzlere verilmişti. En kötü suçluların en kötöleri için bir hapishane.

Pandora'nın o mahkûmlarla bir sorunu yoktu, sadece kutusunu çalanlarla vardı.

Kelebekler bariz bir ölüm listesi idi.

O bir tehdit.

Evet, evet. Oh, evet. "İnsan kız nerede?" diye sordu.

"Asansörlerde mışıl mışıl uyuyor. Neden? Sen miydin "Seni kurtarmaya geleceğini mi umuyordun?"

"Bugün tehlikede olan tek kişi sensin." Hades kendini savunduğu için onu cezalandırmayacaktı. Nasıl cezalandırabilirdi ki? "Peşimden gelerek büyük bir hata yaptın." Canavar çoktan

onu en iyi nasıl öldürebileceğini düşündü. Zincirli testereyi kullanarak uzuvlarını kesmek... sonra da kafasını. "Çabalarınızı ilk puanınızı kazanmaya odaklamalıydınız."

"Ne kadar sevimli." Kadın onun etrafında dönerek ürpertici sırtışını genişletti. "Bilmiyorsun. İlk puanımı çoktan kazandım."

Onunla birlikte dönerken elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. O baştı ve o da kuyruk mu? Kabul edilemez!

"Yapabiliyorken lider olmanın tadını çıkar, skýla." Kaltak. "Uzun sürmeyecek. Sen zayıfsın." Gururunu incitti, onu öfkeliendirmeye, savunmasız bırakmaya kararlıydı. "Sen hep zayıftın. Haidee'nin beni nasıl öldürdüğünü hatırlıyorum, evet... ama dimOuniak'ı senden çalmanın ne kadar kolay olduğunu da hatırlıyorum. Maddox'un eline geçirdiği kılıcı nasıl savurduğunu ve savunmasız karnına altı farklı kez sapladığını hatırlıyorum. Tamamen savunmasızdın, onu durduramadın. Sen bile-"

Ona küfrederek kafasına doğru savurdu. Adam avucuyla yumruğunu engellediğinde, kadın avucuyla ona vurdu

diğer koluyla boğazına doğru ilerledi. Adam geriye doğru eğilerek darbeden kaçınırken diğer bileğini yakaladı. Tek bir hamleyle onu döndürerek kolunu arkasına sıkıştırmasını sağladı.

"Gördün mü? Zayıf," diye fısıldadı kulağına.

"Piç kurusu!"

Baden onu kendine çekmek için kolunu boynuna doladığında Yıkım güldü, uyguladığı basınç başka birini boğmaya yeterdi.

"Göt herif," diye törpülemeyi başardı.

Tüm bacağı gevşemeden önce kalçasında keskin bir acı patladı. Onu bıraktı ve tökezleyerek geri çekildi. Zehirli bir hançerin kabzası dizinin hemen üzerinde çıkıntı yapıyordu.

"Seni söküp atacağım-"

Koridordan gelen acı dolu bir inilti dikkatini çekti ve onu susturdu.

Katarina uyanıyordu.

Torin keyifle, "İlk av benim," dedi. Bir silah ateşlendi.

Arkadaşları geri dönmüştü.

Pandora kaskatı kesildi. Baden hançeri çıkardı ve Ölümden döndüğünden beri ikinci kez kanadı. Ama tıpkı daha önce olduğu gibi kan yoğun ve siyahtı. Bunun nedenini sadece tahmin edebiliyordu: her geçen gün ona daha canlı gelen canavar.

Yıkım küfürler savururken Baden silahı fırlattı. Pandora sola kaçtı ama yeterince hızlı değildi. Pandora'nın bıçak omzunu sıyırdı. Pencereye doğru koştu, atladi... daldı. Cam kırıldı, sıcak hava oturma odasının içine doldu.

Arkasında siyah lekeler bıraktığını görünce koşarak yanına gitti. Aşağı, aşağı süzülürken, ivmesini yavaşlatmak için geri çekilebilir bir tel kullandı. İleri doğru savrularak binanın ortasındaki bir pencereye çarptı.

Peşine düşmek, saldırmak istiyordu ama Katarina'yı koruma dürtüsü -konusunun anahtarı- daha güçlü çıktı.

William onu omzuna atmıştı. "Onu nerede istiyorsun?"

Torin ve Cameo yanlarında, silahlarını çekmiş ve hazır bekliyorlardı. Baden onların hayatlarını kolaylaştırmak istiyordu ama yine de işleri zorlaştırmaya devam ediyordu.

"Kanepe," dedi. Suç mahalli.

"Öldürecek kimse yok mu?" Torin suratını astı. "Eğlenceyi hep özlüyorum."

William Katarina'yı kanepenin minderlerine fırlattı. Zıplamayı bitirdiğinde, alnındaki büyük düğümü fark etti. Bu düğüm birkaç kez onun da başına gelmişti. Pandora ona kafa atmıştı.

Kaşlarını çatarak William'ı omzundan itti. "Ona karşı daha dikkatli ol. Beyin sarsıntısı geçirebilir."

"Bu tam olarak benim sorunum sayılmaz, değil mi?"

Cameo yarı otomatik silahını hafifçe savurdu, namlusundan yakaladı ve William'a bir tabanca darbesi indirdi. Adam küfredip taze yarasını ovuştururken, "Bundan sonrasını senin sorunun olarak kabul et. Onun başına bir şey gelirse, senin de başına gelmesini sağlayacağım."

Baden ve Yıkım birlikte ürperdiler.

Kendime not: Kulak tıkaçları benim en iyi arkadaşımdır. Cameo'nun iblisiyle nasıl yaşadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ne zaman hayatını daha iyi hale getirecek türden bir mutluluk anı yaşasa, iblis hafızasını siliyor ve sonsuza dek karanlıkla çevrili kalmasını sağlıyordu.

Işık-umut olmadan yaşama arzusu da olmazdı. İlk elden acı çektiği bir gerçek.

"Sen benim çocuklarımdan daha kötüsün," diye mırıldandı William. "Bunu biliyorsun, değil mi Cam?"

Erkeğin dört çocuğu vardı. Üç oğlu ve bir kızı. Kızları aylar önce öldürülmüştü ve oğulları şimdi kızlarının katilinin ailesiyle amansız bir savaşın ortasındaydı. Katilin ailesinin kazanamayacağı bir savaş. William'ın babası Mahşerin Atlıları.

Cameo şükürler olsun ki omuz silkti.

Torin silahını kılıfına soktu ve parçalanmış bir kutuyu havaya kaldırdı. "Monopoly isteyen var mı? M&M's versiyonunu aldım. Otelin dışındaki sokak köpekleri onu çiğneme oyuncağı olarak kullandı ama sanırım ben parçaların çoğunu kurtarmayı başardı." Daha fazla sokak köpeği mi?

Katarina ayağa fırlamadan önce inledi. Nefes nefese odayı panikle taradı. Bakışları Baden'inkilerle buluştu ve kanepenin kenarına doğru tırmandı ve sanki saldırmasını bekliyormuş gibi onu uzaklaştırmak için elini uzattı.

"Kadın," dedi. Saçlarının çoğu tepedeki düğümden düşmüştü, uzun koyu dalgalar şimdi yüzünü çerçeveliyordu. Onu böylesine dağınık görmek adamın midesinin sıkışmasına neden oldu. Bu yüzden Kırılıyordu -zayıflar çabucak ölürdü- ama çok güzeldi.

Yıkım ona hırladı ama onu öldürmek için yeni bir talepte bulunmadı.

"O Pandora, sana bahsettiğim kişi," dedi. "O benim düşmanım."

"Sana saldıran bu muydu?" Torin güldü. "Vay canına. Hatunun taşaklı olduğu kesin."

Baden ona kaşlarını çatı. "Geri kalanınızın peşine düşmeden önce beni öldürmeyi, oyundan çıkarmayı planlıyor."

William etkilenmiş gibi başını salladı. "Bu pek de kötü bir strateji sayılmaz."

"Ve," diye ekledi, bir şeyleri yumruklamak istercesine, "zaten bir puanı hak etti."

"Bir puan mı?" Katarina sordu. "Onunla ne tür bir oyun oynuyorsun?"

Kaşlarını çatarak ona odaklandı. Başka bir insan olsa sinerdi. Bu ise artık aşına olduğu bir hareketle çenesini kaldırdı ve geri adım atmayı reddetti. Cesurca ama aptalca. Sadece başka bir zayıflık.

"Karanlık ve tehlikeli bir oyun. Sonunda en çok puanı alan yaşar, diğeri ölür. Senin de çok yakında ölebileceğin gibi. Bana ilaç verdin," diye tersledi.

Kadın irkildi. "Eğer pasif bir mahkum istiyorsan, başka birini seçmeliydin."

Hades'e de benzer sözler söylemişti.

Ben kral gibi değilim. Benim de sınırlarım var. Söylemesi kolay.

"İnsan seni uyuşturdu mu?" Torin bir kahkaha daha attı. "Ahbap. Utanıyor musun? Çünkü ben senin adına utanıyorum."

"Sanki konuşacak yerin varmış gibi." William onu omzundan dürttü. "Kız arkadaşın seni birkaç kez tokatladı."

"Evet, ama ben çok yaramaz bir çocuktum. Dünya çapında salgınlar başlattım ve bana bir ders verilmesi gerekiyordu."

"Salgın hastalıklar mı?" Katarina'nın nefesi kesildi.

William ona göz kırptı. "Endişelenme, tatlım. Eğer sana ten tene dokunursa hasta olursun... ama onunkini emerek kendini tedavi edebilirsin-"

Baden ağzına bir yumruk atarak onu susturdu. "Bizim dünyamıza yeterince katlandı. Benim de yapacak işlerim var." İçini bir aciliyet duygusu kapladı. Hâlâ bir amacı yoktu. "Ben

onu damadına geri götürmek. Bana eldivenlerini ver," dedi Torin'e, şimdiden onu engelleyecek bariyerlere içerliyordu. Katarina ile ten tene temas.

Birkaç kez dokunduklarında, teninin sıcaklığı ona acı verirken bile onu kıskırtmıştı.

Arkadaşı onun sıkıntısını herkesten daha iyi anladı ve itiraz etmeden deriyi kollarından çekti.

Baden, Katarina'ya elini uzatmadan önce kollarının her birini sararak önce birini sonra diğerini aldı. "Gel."

Hevesle ayağa kalktı ve parmaklarını onunkilere doladı. "Cehenneme dönmeye çok kararlıyım."

Karanlık bir gelgit

İçinden bir şey geçti. Kıskançlık değil. Kıskançlık değildi!

O bir amaç için araç, başka bir şey değil.

"Kendimce nedenlerim var," dedi sessizce.

"Tabii ki biliyorsun. Para, güç ve koruma."

Baden onu kendine doğru çekti ve kolunu beline doladı. Kırılmaz bir kelepçe. Kızın nefesi kesildi ve

Erkeğine teslim olduğunda sesinin nasıl çıkacağını merak etti, eşsiz bir zevk onu tüketiyordu.

Yıkım zihninde dolaşıyor, geçen her saniye daha da huzursuz oluyordu. Gözlerini dikip ona baktı kirpiklerinin kalın kalkanı... ve hem o hem de canavar konsantrasyonlarını kaybetti. Kadından hafif bir vanilya kokusu yayıldı. Lezzetli. Yenilebilir.

Onun tadına bakmalıyım.

Dünyada bu kadar kötülük varken, güzel şeylere değer verilmelidir.

"Bu garipliği çoktan aştık, değil mi?" William anın duygusallığını bozarak sordu.

Katarina kızarıırken Torin, "Kesinlikle," dedi.

Cameo herkese bir iyilik yaptı ve sadece omuz silkti.

Baden hepsine ters ters baktı. "Pencereleri ve kapıları yamayın ve benimle Budapeşte'deki kalede buluşun. Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Torin çok çabuk ciddileşti. "Aleksander'ı yalnız mı ziyaret edeceksin? Bunun akıllıca olduğundan emin değilim, dostum. Silahlı olacaktır, ve daha fazla muhafızı olacak, garanti."

Hiçbir insan Baden'in kafasını kesecek ve kollarını koparacak kadar güçlü ya da hızlı olamazdı. "Ben iyi olacağım."

William onun omzunu sıktı. "Budapeşte'den kaçmak için nedenlerin hâlâ geçerli. Sakın unutma. Ve eğer taşınmaya karar verirsen Fox'tan uzak dur. Sağlığın için kötü olur."

Neden bir tilkinin etrafından dolaşsın ki?

Katarina'yı daha da sıkı bir şekilde kendisine yasladı, göğsünde bir sızı, kasıklarında bir ağrı hissetti. İkisini de görmezden geldi. Onu isteyemez. Onu istemeyecekti. Erkeğini kullanan bir baştan çıkarıcı eninde sonunda ona ihanet ederdi.

"Beni taşımayı planlamıyorsan," dedi, "bırakabilirsin. Yürüyeblirim."

"Seni taşımayacağım ve yürümeyeceğiz. Ve emirleri veren sen değilsin. Bizim aramızda kararları ben veririm. Senin güvenliğin için, benim keyfim için değil."

"Her otoriter erkeğin kullandığı bahane, eminim."
Avuçlarını adamın göğsünde düzleştirdi ve itti...
Sonuçlar. Gözlerini kısarak, "Hareket etmeden nasıl
seyahat edebiliyoruz anlamıyorum," diye çıkıştı.

"Anlamana gerek yok. Gözlerini kapat." Başını bir
kez salladı. "Nie."

"Dedim ki-" Boş ver. İnatçı kadın sonuçlarıyla başa
çıkabilirdi. Reyes ve Gideon flaşlandıktan sonra hep
kusarlardı. Paris bayıldı. "Gözlerini açık tut o zaman."

"Ters psikoloji mi? İyi deneme," diye mırıldandı. "Kendimi
asla bilerek savunmasız bırakmayacağım."

Yine de Aleksander'la evlenerek tam da bunu yapmıştı.
Belki de kızın iddia ettiği gibi, onun koşullarında fark
ettiğinden daha fazlası vardı. Belki de değildi. Bunun bir
önemi yoktu. Yakında hayatından sonsuza dek çıkacaktı.

Bu gerçek onu memnun etti. Hem de çok.

Aleksander'ı zihninde ön plana çıkardı. Bir an William,
Torin ve Cameo ile birlikte çatı katında dururken, bir an
sonra pelüş halılar, maun bir masa, kral boy bir yatak ve
yan tarafta özel bir banyo ile zengin bir şekilde döşenmiş bir
tür yeraltı sığınağında duruyordu.

Yatağın yanında büyük bir metal kapı vardı ama içeriden
sürgülenmişti.

Katarina'nın nefesi kesildi. "Nasıl... biz sadece... biz
olamazdık... bu mümkün değil."

Aleksander masada oturmuş, odanın tek sakini olarak bir
yığın fotoğrafa bakıyordu. Karısının sesini duyunca ayağa
fırladı, sandalyesi arkasından kaydı. Elini sallayarak 44'lüğü
aldı ve Baden'e nişan aldı.

"Buraya nasıl girdin?" Aleksander talep etti.

Karısının güvenliği için endişelenmiyor muydu?

Aptal.

Baden Katarina'yı serbest bıraktı ve onun önüne geçti,
onu ateş hattından engelledi. Yıkım, eylem üzerinde
öfkelenildi, ancak duygunun sıcaklığını Aleksander'a yöneltti.

Öldürün onu. Hemen öldürün.

Yakında.

"Evet," diye kekeledi Katarina. "Buraya nasıl geldik?"

Baden Aleksander'a gülümsedi ama kızla konuştu. "Sana söyledim, nevesta. Ben ölümsüzüm."

"Dostum. Yüzük takmamalıydın."

-Bianka the Terrible, Skyhawk Klanı'ndan Harpy

KATARİNA'NIN ZİHNİ KAPANMA TEHDİDİNDE BULUNDU. İşlemesi gereken çok şey vardı! Olamazdı... nasıl olmuştu... hayır, hayır, olduğunu düşündüğü şeyin gerçekten olmuş olmasının hiçbir yolu yoktu. Ama gerçek gerçektir ve her yırtıcı hayvan gibi o da kendini savunabilirdi. Göz açıp kapayınca kadar bir yerden başka bir yere gitmişti. Bir adım bile atmadan. Taşınmadan. Bir uçağın içinde uçmadan ya da bir arabaya binmeden. Sadece bir anda manzara değişmişti.

Baden kökenleri konusunda dürüst davranmıştı, değil mi? O gerçekten ölümsüzdü. Ve eğer ölümsüzse, aynı zamanda eskiden iblis tarafından ele geçirilmişti - şimdi bir tür canavara ev sahipliği yapıyordu. Doymak bilmez bir şiddet arzusu olan bir canavar.

Eli boğazının üzerinde çırpındı. Hades için çalıştığını söylemişti... Mitolojiye göre yeraltı dünyasının hükümdarı.

Merhaba, vertigo. Yine karşılaştık.

Baden Alek'e, "Madeni para," diye bağırdı.

Alek başını sertçe salladı, silahının namlusu titriyordu. "Nerede olduğunu bilmiyorum, biri çalmış olmalı."

"Yalan söylüyorsun. Ne yazık ki hayatımda sadece bir yalancıya tahammül edebilirim." Baden kemerindeki kınından bir hançer çıkardı.

Vücudunda başka kaç silah gizliydi? "Ve Gideon bu işte senden çok daha iyi."

"Cehenneme kadar yolun var." Alek tetiğe bastı. Pop! Pop! Pop! Pop! Pop!

Baden çarpmanın etkisiyle sarsılırken Katarina bir çığlığı susturmak için ağzını kapattı. Başka biri olsa düşerdi ama o ne irkildi ne de sendeledi.

Ne yaptı? Alek'in elindeyken odanın karşısına geçip silahı çevirdi. Parmağını Alek'in parmağının üzerine bastırdı ve zavallı kocasını kendini omzundan vurmaya zorladı.

Alek -sadece bir insan- sandalyesine yığıldı, yarısından kan fışkırıyordu.

Adamlar kapıya vurdular ama kapı kilitliydi ve içeriden parmaklıklar vardı. Kimse içeri giremiyordu. Kimse ona yardım edemezdi.

Kendi güvenlik önlemleri onun düşüşüne yardımcı olacaktı. Baden, "Son şansın," dedi, "sanki bugünün öğle yemeği menüsünü tartışıyoruz.

Neredeyse histerik bir şekilde, diye düşündü: Acının yanında ölüm.

"Onu sana veremem." Alek nefes nefese kalmıştı.

"Veremem işte."

"Yapabilirsin. Yapmamayı seçersen sonsuza dek pişman olursun." Silahı masanın üzerine bıraktı ve çok yavaş, çok Kasıtlı olarak Alek'in önüne geçti. Hançer hâlâ elindeydi. "Ben yalancı değilim. Sana değer verdiğin başka bir şeyi alacağımı söylemiştim. Bugün bir elini kaybedeceksin."

Alek ayağa kalkıp kaçmaya çalıştı. Baden onu kolayca kontrol altına aldı ve aşağı doğru hızlı bir hamleyle Bilek. Tıpkı bunun gibi. El yere düştü ve acı dolu bir çığlık duvarlardan yankılandı.

Slak'tan trafil'e! Baden başarmıştı. Gerçekten yapmıştı. Eylemin acımasızlığı... kanın görüntüsü... havaya yaydığı pis koku... Katarina karnını tuttu.

Baden hançeri Alek'in yanaklarına sildi ve arkasında kıpkırmızı lekeler bıraktı. "Bana parayı getir yoksa yarın

ayak." Katarina'ya yaklaşmadan önce silahını beline geri koydu.

Geri ekildi. "Ne yapıyorsun? Birlikte sadece bir gece geçireceğimizi söylemiştin."

Bakışları daraldı. "Ayrılacağımızı ummuştum. Yanılmışım."

"Seninle gelmiyorum." Alek'i ikinci kez terk edemezdi.

Daha yeni bir elini kaybetmişti, acı çekiyordu ve öfkelenebilir, saldırganlaşabilirdi; sırf bu yüzden köpeklerine zarar verebilirdi.

"İsrar ediyorum."

"Ve geçiyorum." Sola kaçtı ve sağa dalarak Alek'e yaklaştı. "Neredeler?" Sesi çaresizlikten atlıyordu.

Aklının bir köşesinde, az önce ölümsüz ve durdurulamaz Baden'e kendisi hakkında bilgi verdiğini anladı. Ona karşı kullanabileceğİ bilgiler. Ama o

önemsemenin ötesinde. Hayvanlarını kurtarma ihtiyacı, kendini koruma ihtiyacından çok daha ağır basıyordu. "Söyle bana!"

Alek yakalayamadığı nefesi için soluklandı ve fışkıran uzvunu göğsüne bastırdı. Acı gözyaşları tebeşir beyazı yanaklarından aşağı süzölüyordu. Yaralanmamış koluyla Silah için mi? şimdi ondan korkuyor muydu? Korkmalı!

Acımasızca silahı, fotoğrafları ve bilgisayarını yere fırlattı. Alek'in kucağına atladı ve yanaklarını avulayarak bakışlarını kendisiyle buluşturmaya zorladı. "Bana nerede olduklarını söyle yoksa diğİ elini de çekerim." O da bunu yapacaktı.

Hiç tereddüt etmeden. Kendinden nefret edebilir, öncesinde, sırasında ve sonrasında ğürebilirdi ama cevaplar için her şeyi yapardı.

"Söyle bana!" diye bağırdı, onu sarsarak.

"Bırak onu," diye emretti Baden. Her zaman emrediyordu ama bu sefer istediğini elde edemiyordu.

"Anlat bana!"

"Öldüler. Onlar... öldüler," dedi Alek dişlerini gıcırdatarak, şoka girmişti. "Öldürüldüler... dün gece."

Hayır, hayır, hayır. Hayır! Hayır! İnanamıyordu... inanamıyordu... "Bu kadar erken davranmazdın-"

"Onları... seni bulmak için kullanacaktım... ama saldırdılar... öldürmek... zorunda kaldım."

Bakışları adamın kollarındaki ısırık izlerine odaklandı. Dün onsuz olduğu izler. Köpekler onun kokusunu giysilerinden almış olmalıydı.

ve onu korumak için harekete geçti. Onu kurtarmak için. Ve bunun için onları öldürdü.

Öfke kabardı, içinden taştı. Yumruklarını onun çirkin, sefil, hor görülen yüzüne indirdi. Adam ondan kaçamayacak kadar güçsüzdü ve darbelere karşı kendini koruyamadı, sadece orada oturup kadının savurduklarına katlanabildi. Dişleri kızın parmak eklemlerini sıyrıyor, kemikleri kızinkileri kırıyordu ama kızın umurunda değildi, duramıyordu, asla durmayacaktı. Onun Bebekler... Ölüler... Sonsuza dek gittiler.

Güçlü kollar beline dolandı ve onu Alek'ten uzaklaştırdı. "Yeter, Katarina. Kendine zarar verdin."

Baden'in sakın sesi onu daha da öfkeliendirdi.

"Senden nefret ediyorum!" diye tükürdü önce Alek'e, sonra Baden'e. Alek

onunla kaçtı. Eğer onu geride bıraksaydı, aşağılık kocasıyla kalmasına izin verseydi, köpekler hâlâ hayatta olacaktı.

"Senden çok nefret ediyorum!" Kendisini yakalayan kişiyi bir makara gibi kullanarak bacaklarını savurdu ve Alek'in suratına çiviledi.

"Odjebat! Siz korkunç adamlarsınız! Korkunçsunuz! Ama yine de siz yaşıyorsunuz ve onlar... onlar..."

Baden onu masanın etrafından dolaştırdı, vuruş mesafesinden uzaklaştırdı.

"Bırakın beni!" Tüm gücüyle onunla savaştı, kollarını tırmaladı, yumrukladı, tekmeledi. "Sakın beni çırpırmaya cüret etme-"

Sığınak ortadan kayboldu, etrafında hızla bir yatak odası şekillenmeye başladı.

Kendini kurtardı ve yönünü bulmaya çalıştı. Küçük ayrıntılar farkındalığına çarptı. Erkeksi mobilyalar. Koyu kahverengi yorganı olan büyük bir kızak yatak. Eskimiş taş duvarlar.

Ailesi Romanya ve Budapeşte'deki terk edilmiş şatoları

gezerken gördükleri - hayatın harikulade olduğu zamanlar,

Mutluluk normaldir. Ferforje aplikler ve el oyması güllerle süslü çatlak bir mermer şömine.

Bir hapishane daha mı? Bu seferkini hak etmişti. Bebeklerini korumamıştı. Ona en çok ihtiyaç duydukları anda.

onları hayal kırıklığına uğrattı. Onları her zaman koruyacağına söz verdikten sonra acı içinde, yalnız ve korkmuş bir şekilde ölmüşlerdi.

Suçluluk duygusu ve keder öfkeye katılarak gücünden geriye kalanları da sızdırdı ve dizleri çöktü. O olabilirdi Baden onu yakalayıp sakinleştirmeseydi yere çakılacaktı.

Onu tekmeledi. "Panchart! Sakın bana dokunayım deme." Kelimeleri ona haykırmaya çalıştı ama boğazındaki yumru fısıldamasına neden oldu. "Senden nefret ediyorum."

Doğruldu ve eldivenli ellerini teslimiyet işareti olarak havaya kaldırdı. Yalan! Bu erkek asla teslim olmadı.

"Senden nefret ediyorum," diye tekrarladı. Zehirli duygu karışımı onu soğuk bir kucağa sardı. Ağlamak istedi. O çok kötü ağlamak istiyordu. Köpekler onun gözyaşlarını hak ediyordu ama gözlerinde belli belirsiz bir yanma yoktu.

Baden kalbinin hemen üstündeki noktayı ovuşturdu. "Sevdiklerinizi mi kaybettiniz?"

Tanısmalarından bu yana ilk kez sesinde bir nezaket notası vardı. Kızın içerlediği bir nota. Alek'in evlerini aramasına izin vermesi için ona yalvarırken bu yumuşak taraf neredeydi?

"Katarina," diye sordu, hâlâ nazikçe.

"Köpeklerim, doğmuş en değerli kürklü bebeklerim öldü. Gittiler." Elinde onların resimleri bile yoktu. Yangın fiziksel kopyaları yok etmiş, Alek ve Dominik de web sitesini çökertmişti. "Onlar öldürüldü. Ve sen Onları kurtarmamı engelleyen adam sensin. Bu sizi ve canavarınızı memnun ediyor mu?"

"Hayır. Üzgünüm, Katarina." Onun yanına çömeldi ve uzandı ve bir parmak ucunu gözünün kenarında gezdirdi. Bir gözyaşı damlası mı arıyordu?

"Özrünü kendine sakla ve gözümün önünden çekil, kretén."

"Bilseydim-" "Çık dışarı!"

Yüzü kızardı ama inatçı bir piç olduğu için olduğu yerde kaldı.

Kalbinin etrafındaki koruyucu kılıf aniden çatladı, tüm öfke, suçluluk ve keder dışarı fıskırdı; duygular karşı koyamayacağı bir fırtınaya dönüştü ve onu yok etti.

Bir topun içine kıvrıldı, o kadar kuvvetli titriyordu ki kasları kısa sürede iflas etti, kemikleri erişte gibi gevşedi. Kendisini böyle çaresiz bir halde gören herkesten, özellikle de bu adamdan nefret ediyordu ama artık cesur bir yüz ifadesi takınmayı umursamıyordu.

"Katarina." Tekrar ona uzandı. "İhtiyacım var-"

Yuvarlanarak uzaklaştı, onunla işi bitmişti, konuşmayla işi bitmişti, hayatla işi bitmişti.

* * *

Çaresizlikle kuşatılmış olan Baden, elini saçlarının arasından geçirdi. Katarina köpeklerini onun arkadaşlarını sevdiği gibi seviyordu.

Her şeyi kapsayan. Hiç bitmeyen. Hiçbir şey geride kalmadı. Bu konuda hiç şüphesi yoktu. Gözyaşları sel olup akmasa bile, ondan yayılan hüznün ve sefalet Cameo'ya rakipti.

Katarina köpeklerini kurtarmak uğruna mutluluğunu ve geleceğini feda etmişti. Ve Baden'in onunla olan kısa tanışıklığı sırasında, bu yüzden defalarca onunla alay etmişti.

Onunla alay etmiş ve onu aşağılamıştı. Hatta onun hareketleri Aleksander'inkileri de teşvik etmiş ve hayvanların zamansız ölümlerine yol açmıştı.

Aleksander'dan ve Baden'den nefret ediyordu. Buna hakkı vardı.

O sadece bir amaç için bir araç. Onun hayranlığına ihtiyacım yok.

Ama şimdi göğsünde bir sızı vardı. Sarsamadığı bir ağrı. Sevdiklerini kaybetmenin dehşetini, çalkantılı bir fırtına sırasında okyanusun ortasına düşmüş gibi hissetmenin, dalgaların üstünüze üstünüze gelmesinin, kayaların seni kazıyor; tekrar ve tekrar çok fazla yuttun

ama yine de nefes almak, yükselmek için savaştınız. Yüzeye çıktığınız anda, kurtulduğunuzu umarken, tekrar suyun altına gömüldünüz.

Arkadaşlarını özlemeyi bırakana kadar kaç yüzyıl geçmişti? Hileli soru. O hiç durmadı.

Hapsedildiği yüzyılları, tek dostları olan fareleri çok canlı bir şekilde hatırlıyordu. O farelere tapmıştı... hayatta kalmak için onları yemek zorunda kaldığında ağlamıştı.

Duyarlılıktan önce hayatta kalma.

Hayır, hayır. Fareler... Baden'in değil, Yıkım'ın hafızası.

Baden homurdanarak saçlarını çekti. "Burada güvende olacaksın,

Katarina. Sana söz veriyorum." Ona borçluydu ve borcunu ödeyecekti.

Canavar itiraz etmeye başladı ama sonra sustu. Kızın acısı her ikisini de etkilemişti.

Sessizlik, bir küfür sağanağından daha kötü bir şekilde onun açıklamasını karşıladı.

Katarina'yı Budapeşte'deki kaleye getirmişti. Diğer kadınlar onunla ilgilenecek, onu sık sık yatıştırmaya çalıştıkları gibi onu da yatıştıracaklardı; erkekler onu her türlü tehlikeden koruyacak, Baden ise Aleksander'in cezası. Köpekleri öldürdüğü için gözlerini kaybedecekti. Başlamak için.

Beklenti.

Çelenkler aniden ısınmaya başladı. Metalden yumuşak kırmızı bir parıltı yayılırken Baden aşağıya baktı.

Hades'ten bir çağrı daha.

Başına gelecekleri bildiğinden kapıya doğru koşarak, "Maddox. Ashlyn. Kim olursa olsun! Zarar vermeyin-"

Kale ortadan kayboldu ve taht odası cisimleşti. Hades hiçbir yerde görünmüyordu. Siren de yoktu. Onun yerine, kraliyet kürsüsünün alt basamağında siyah bir kasırga dönüyor, binlerce çığlık Baden'in kulaklarına saldırıyordu.

Kasırga yavaşladı... durdu, siyah gölgelerin zenginliği inceldi. Hades ortada belirdi, bir bedene ait olabilecek bir şeyin üzerinde duruyordu, et ve kas

kemiği ukurlaşmıştı. Elinde kanlı bir kalp duruyordu. Takım elbisesini ve kravatını çıkarıp siyah bir tişört ve deri pantolon giymiş, her iki bileğini de zincirlerle sarmıştı.

İş dñnyasından punk rock'a. Adam bir bukalemun gibiydi.

Yıkım, tıpkı daha önce olduğu gibi sessiz bir oyun oynayarak Baden'i sinirlendirdi. "Ne istiyorsun?"

Hades gülümsedi ve dişlerinde kan vardı. "Biz sadece bekliyoruz- Ah. İşte orada."

Baden'in sağında bir hareket oldu. Döndü ve Pandora ile yüz yüze geldi.

"Sen." Ona kaşlarını çattı, saçları diken diken oldu, dişleri çıkmaya başladı. Tırnaklarının ucundan pençeler uzanıyordu.

Baden'in vücudu genişledi, savaşa hazırlandı.

"Taht odamda kan dökölmeyecek," diye duyurdu Hades. "Yani, artık olmayacak. Bugün değil."

Kasları kemiklerine kilitlendi ve her türlü hareketi engelledi. Aynı donmuş ereve Pandora'yı da açıkça ele geçirdi, yüz ifadesi gerilmişti. hareketsizlik.

Sadece bilinçli bir karar verdiğinde- hareket etmeyecek, burada değil- özgürlüğünü kazandı.

"şimdi, o zaman." Hades onlara doğru yürüdü. "Tek kuralımı iğnediniz. Diğer kölemi öldürmeye çalıştınız."

"Baden'i öldürmeye çalışmanın bir sorun olduğunu hiç söylememiştin," diye yanıtladı Pandora. "Sadece başarılı olursam öldüröleceğimi söyledin."

Pandora'nın suçunu nereden biliyordu? "Pippin." Hades ellerini çırptı.

Beyaz cüppeli adam kara bir dumanın içinde belirdi. Daha önce olduğu gibi, taş bir tableti kavradı. "Emredersiniz, efendim."

"Benim tek kuralım ne?"

"Hiçbir kural yoktur, efendim."

"Ve?" Hades sordu.

"Ve başka neye karar verirseniz, efendim."

"Bu doğru. Başka ne karar verirsem." Hades kollarını iki yana açtı, kendini beğenmiş bir erkekliğin resmiydi.

"Birbirinizi öldürmeye teşebbüs etmenin bile cezalandırılabilir bir suç olduğuna karar verdim. Başarılı olsanız bile bunun için başınız kesilmeyecek ama cezalandırılacaksınız ve keşke bunun yerine sizi öldürseydim diyeceksiniz."

Baden bir küfür yuttu. "İstedığınız zaman fikrinizi değiştirmenize izin veriliyorsa, sözünüzü tutacağınıza ve kazananı serbest bırakacağınıza nasıl güvenebiliriz?"

"Başka bir seçeneğiniz var mı?" Kral bir mendil kopardı Hala atmakta olan organdan bir parça kopardı ve ağzına attı. Sanki tadına bakıyormuş gibi gözlerini kapattı. "Cusus çikolatadan çok daha iyi."

Pandora irkildi ve Baden kaşlarını çattı. Hades'i gözetlemesi için birini mi göndermişti?

"Bir tane daha gönder Pandy kız, olacaklardan hoşlanmayacaksın." Hades orgdan geriye kalanları bıraktı ve ellerini birbirine sildi.

Pekala. Bu cevap oldu.

"Şimdi," dedi kral. "Bugün bir kalbim olduğu için şanslısın." Düşürdüğü kalbe bir futbol topuymuş gibi tekme attı. "Sana karşı yumuşak davranacağım. Baden'e saldırdığın için, bu vesileyle puanın elinden alındı." Pandora'ya dik dik baktı, cevap vermesi için cesaretlendirdi. "Ve sen." Baden'e odaklandı, öfkesi ikiye katlanmış gibiydi.

Baden parmaklarını salladı, hepsini getirdi. Kendini savunduğu için özür dilemeyecekti.

"Henüz paramı almadınız."

Erkeğin derdi bu muydu? "Bu özel görev zaman gerektiriyor. Senin sözlerin, benim değil."

Hades, Baden'in yerine yüzünü buruşturdu. "Zaman, evet. Sonsuzluk, hayır.

İşleri hızlandırmak için Pandora size yardım edecek."

Göğsünün derinliklerinden bir kükreme yükseldi. Sakin. Kararlı. Oyun olsun ya da olmasın, parayı bulacak ve Aleksander'ı öldürecek kişi Baden olacaktı. Benim noktam. Benim hakkım.

"Pandora'nın erkeğe görünmesini sağlayacağım. Bu

arada, senin için yeni bir görevim var." Hades elini uzattı

Avuç içi ve Pippin ortaya bir taş parçası yerleştirdi.

Taş alev aldı, küle dönüştü ve kül Baden'in üzerine doğru sürüklendiğinde onu içine çekti.

Zihninde yeni görüntüler belirdi. Her elinde altı parmağı ve her ayağında altı ayak parmağı olan sakallı bir adam. O vardı

Kollarında çok sayıda yara izi var. İnce düz çizgiler, sanki bir bıçakla kesilmiş gibi.

Baden'in aklı Katarina'ya ve yaralarına gitti.

Sancı göğsüne geri döndü. Katlanmış olması gereken acı-Dur. Konsantre ol!

Yeni bilgiler üzerine yağmaya devam ediyordu. Adam bir sosyopattı, kurbanlarının yaşına ve cinsiyetine aldırmadan öldürüyordu. Her cinayetten sonra, hatıra olarak iki koluna da çentik atıyordu.

Baden dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

"Bana onun kafasını getirin. Bugün."

Geçmişte Baden sadece savaş sırasında öldürmüştü. Ve bundan hiç zevk almamıştı. Bu sefer, canavarın yanında neşelenebileceğini düşündü.

Size yargıç, jüri ve infazcı olma hakkını kim veriyor?

Katarina'nın sözleri zihninde dans etti ve kaşlarını çatı.

Yapmam gereken bir görev, kazanmam gereken bir puan var. Kötü bir adama karşı kötü bir eylem.

Katarina anlayacak mıydı? Yaptıkları için onu azarlar mıydı?

Konsantre ol. Hades neden bir insanın kafasını istedi?

Cevap yükseldi. Hedef bir tür karanlık varlığa ev sahipliği yapıyordu. Bir iblis değil, Yıkım gibi bir yaratık bile değil.

Ama daha da kötü bir şeye. Lucifer'in Hades'e karşı kullanmak ve savaşta kendisine avantaj sağlamak için elde etmeyi umduğu bir şey.

Baden onu yakalayacak ve kafasıyla birlikte yeraltı dünyasına götürecekti. Çünkü Hades'ten ne kadar hoşlanmasa da, kötülüğün yeryüzünde serbestçe dolaşmasına izin vermezdi. Eğer onu durdurabilirse. Ayrıca Lucifer'in daha fazla bölgeye hükmetmesini engellemek için köle olarak kalmak da dahil her şeyi yapardı.

"Olmuş bilin. Bir puan kazanıldı." Hedefini hayal etti... küçük bir kulübe gözünün önüne geldi. Işığa rağmen çok sayıda gaz lambası tarafından, kıyamet ve kasvet havayı kirletti -Belki de suç çürük kokusundaydı.

Baden mutfağa girdi... bir ceset buldu. Uzun ahşap bir masaya bağlandı, göğüs boşluğu açıldı ve birkaç organı çıkarıldı.

Hedefi masanın ucuna tünemiş, ciğere benzeyen bir şey yiyordu. Güzel. Cesetle konuşuyordu.

"-bir alakarga kuşu kadar çıplaktı. Neredeyse gazozumu tükürecektim-" Baden'i fark etti ve sandalyesine dayadığı tüfeği kaptı. "Sen orada kal, şimdi."

Baden hızla yanına gitti, silahı kaptı ve kabzasını önce şakağına, sonra da sararmış dişlerine vurdu. Jab, jab. Darbe onu yere yuvarladı ama sayım için dışarıda değildi. Geriye doğru yengeç yürüyüşüyle yürüdü, kan yüzünden aşağı damlıyor, kirli sakalına bulaşıyordu.

"Canımı yakma. Lütfen." Gizlice çizmesinin içine uzanmaya çalıştı, orada bir hançer kabzası görünüyordu.

Beni bıçaklamayı mı düşünüyorsun?

Baden hızla yanına geldi ve elinin üzerine basarak kemiklerini kırdı.

Acı dolu bir çığlık havayı yararak geçerken, Yıkım Baden de zevkle güldü. Sonra adam altına işedi ve canavarın anılarından biri Baden'in zihninin kapısını çaldı.

Şimdiki zamanda kalmak için mücadele etti... ama o... o... kulübenin yerini bir hücre almıştı. Artık bir çocuk değil, nihayet bir adamdı,

yüzyıllardır gördüğü ilk kişiye doğru yürüdü. Kalenin lordu. Onu "evcilleştirme" ayrıcalığı için annesine birkaç kuruş ödemiş olan kişi. O kişi

Ehlileştirmeye direndiğinde hapsedilmesini emreden kişi.

Lord pahalı kadifeler içindeydi, omuzlarına ve göğsüne farklı madalyalar takılmıştı. Kaç savaş kazanmıştı? Sayısız. Ve yine de, aralarındaki mesafe kaybolurken işedi, zamanının geldiğini biliyordu-

Şimdiki zamanda Baden'in ayakları altından çekilmişti. Gözlerini kırıştırdı ve başını sallayarak geçmişin sıkı pençesini kırdı. Hedefi onu göğsünden bıçakladı ve ön kapıya doğru koştu.

Baden ayak bileğinden tutarak ona çelme taktı. Çenesi paramparça oldu, kan ve dişlerinden geriye kalanlar ahşap paneller.

Baden gülümseyerek hançeri çıkardı ve ayağa kalktı. Adam yerde kaldı.

Size yargıç, jüri ve infazcı olma hakkını kim veriyor?

Harekete geç. Şimdi, Yıkım talep edildi. Önce hayatta kalmak, başka hiçbir şey ikinci değil.

"Kurbanlarına hiç merhamet göstermedin. Şimdi ben de sana merhamet göstermiyorum." Baden adamın saçlarından bir tutam yakaladı, başını kaldırdı -sadece yap!- ve hançeri boğazına sapladı. Yaradan kan fışkırdı ve aşağıda, erkeğin bağırsakları serbest kaldı.

Ölüm hiç güzel değildi.

Baden kalan tendon ve kemiği keserek kafasını kopardı. Doğrulurken, cesetten koyu bir sis yükseldi. Kül görüşünde gördüğü varlık.

Bir dizi neon kırmızısı göz onu buldu ve kıpkırmızı dudaklar bir tıslamayla ayrıldı. Baden uzandı, bir dövüş bekliyordu. Ama karanlık ona doğru hamle yaptı ve kolunun içine battı. Gözlerinin önünde, etine kazınmış çizgilerden biri kalınlaştı.

Azı dişlerini gıcırdattı, içini yakan beyaz bir ateş vardı. Ne? Cehennem. Cehennem mi?

Mutfakta tepinerek bir çöp torbası aradı. Bir patates çuvalı buldu, kafayı içine doldurdu ve

Hades'in taht odasına geçti.

Yıkım her zamanki gibi sessizliğe gömüldü. Pandora gitmişti. Kral, Baden'in hiç tanımadığı bir grup savaşçıyla birlikte yarım daire şeklinde duruyordu. Dövmeliydiler, piercingliydi ve Daha önce sadece Hades ve William'da karşılaştığı türden bir sertlik.

Gençtiler, Baden'in yaşındaymış gibi görünüyorlardı, sadece dört ya da beş bin yıl.

Bir anı kıvılcımı, tanıma, Yıkım'ın lütfü. Doğaüstü dünyanın çoğu cehennemde sadece üç âlem olduğuna inanırdı. Aslında dokuz tane vardı. Diğer âlemler her zaman gizli kalmayı tercih etmişti. Artık öyle değil. Savaşta taraf tutmuşlardı.

Bu dört adam kendi krallıklarının krallarıydı. En uzun boylu olanı Demir Yumruk olarak bilinirdi; bu deyim var olma sebebi oydu. Diğerleri de aynı derecede kötü şöhretliydi. Acımasız katiller. Aşıklar tarafından arzulanan. En kötü şekillerde güçlü.

"-kazanmak için," diyordu Hades, sadece sertleşmek için.

Hepsi kaskatı kesildi. Hep birlikte Baden'in yüzüne döndüler.

Beni burada istemiyor musun? Çok kötü. Çuvalı Hades'in ayaklarının dibine fırlattı. "Hak ettiğimi aldım."

Hades, Baden'in kolundaki daha cesur işarete baktı, gözlerinde memnuniyet parlıyordu. "Evet, bunu görebiliyorum."

Yani. Kral, varlığın Baden'e bağlanacağını biliyordu, hatta bunun olmasını istemişti. "Nedir bu?

tam olarak?" Daha da önemlisi, ondan nasıl

kurtulacaktı? "İşte sevgili oğlum, bu benim sana hediyyem. Başka bir canavar

Canavarlar korkar. Öldürdüğün insanın kontrol edemediği ya da kendi yararına kullanamadığı bir şey. Ancak sen bu kadar eksik olmayacaksın. Bir şey değil."

"Onu istiyorum." Demir Yumruk kılıcının kabzasını okşadı. "Ver onu bana."

"Suikastçıma emir vermeyi mi düşünüyorsun?" Hades sessiz bir kinle sordu. "Ondan almak için mi?"

Sesindeki tehdit açıldı ve Baden şaşkınlıkla gözlerini

kırpıştırdı. Hades onu koruyordu, hatta

Baden'in hayatını tehdit etmiş olmasına rağmen mi?

Araştırmaya değer bir gelişme.

"Emrediyorum ve istediğim zaman alıyorum." Savaşçı elini kılıcından çekmedi. "Daha sonra büyüklüğüme layık görmediğim tek bir biblo için tüm krallıkları yok ettim."

"İşte bu yüzden senden hoşlanıyorum," diye cevap verdi Hades.

"Yapma beni

Senden hoşlanmıyorum."

Diğer krallar sinirlendi. Bir kavga başladı.

"Eğer artık bana ihtiyaç yoksa..." Baden'in, sırf kendini güçlü göstermek için krallar arasındaki savaşa katılmakta ısrar edecek olan Yıkım'la uğraşmaya hiç niyeti yoktu. O Katarina'ya dönmeyi arzuluyordu. Bitmemiş bir işleri vardı.

Hades ona buzdan daha soğuk bir şekilde gülümsedi.

"Senin için başka bir görevim olacak. Yakında. O zamana kadar hayatta kal."

8

"Bana kaltak dediler. Ben de onlara ambulans
çağırdım."

-Cameo, Sefaletin Bekçisi

KATARİNA tanımadığı yatak odasında yerde yatıyordu, yabancı erkekler ve kadınlar etrafını sarmış, sanki orada değilmiş gibi onun hakkında konuşuyorlardı.

"Baden bize... onu korumamızı mı söyledi?"

"Belki de ondan korunmaya ihtiyacı vardı. Onu zindana kilitleyelim."

"Bu senin her şeye cevabın Maddox." "Çünkü
düşmanlarımız kurnazdır."

"Kız kimse için tehlikeli değil, hele hele deli, kötü Baden için hiç değil."

"Sözü açılmışken, nerede o? Neden gitti? Ve neden
Ashlyn'i çağırdı?"

"Son sorunuza hemen şimdi cevap verebilirim. Yeteneğim nedeniyle beni çağırdı. Bu da diğer soruları siz odadan çıkar çıkmaz cevaplayabileceğim anlamına geliyor..."

"Olmaz, tatlım. Bu kız bilinmeyen biri ve
..."

"Biliyorum, biliyorum. Bilinmeyenler bizim düşmanımızdır. Ben de yaşadım. Ama Baden bilinmeyen biri değil. Ona güveniyorsun. O asla evimize kötü niyetli bir kadın getirmek."

Katarina kadının tatlı sesini, adamın cevabını ve ardından gelen sayısız yanıtı duymazdan geldi. Eğer

Grup onu zindana kapatmaya karar verdi... Her neyse. Başka bir yer değişikliği neden umurunda olsun ki?

Keder onu sardı, boğdu.

Biri onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı. Örtüler hafifçe etrafına sarılmıştı ve

Açık kahverengi saçları ve aynı renk gözleri olan tombul bir güzel olan kadın, diğerleri çıkınca kaldı, onun yanına oturdu ve yumuşak parmak uçlarını alnında gezdirdi.

"Benim adım Ashlyn. Burada yaşayan erkekler hakkında ne kadar bilginiz var bilmiyorum ama ben biriyle evliyim. Çok özel bir yeteneğim var ve bu yeteneğim sayesinde bir odada geçen her konuşmayı duyabiliyorum. kocam yanımda değil. Bizi terk eder etmez köpeklerinizin başına gelenleri duydum. Kaybın için çok üzgünüm, Katarina."

Kapa çeneni, diye bağırmak istedi. Belki kızın da Baden gibi özel bir yeteneği vardı, belki de odada böcekler vardı, ve o da kulak misafiri oldu. Her iki durumda da, köpekler tartışmaya açık değildi.

"Burada güvendesin. Sana söz veriyorum."

Katarina gözlerini kapadı ve uykuya daldı. Uykunun içinde ve dışında, her zaman uyanık. Ashlyn'in ne zaman gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Diğer insanlar gün boyunca ziyaret edip onu kontrol etmiş, hatta biri bir tepsi yemek getirmişti. O da

Yemek yemek istemiyordu. Yapmak istediği tek şey uyumaya devam ederdi. Ve çocukken yaptığı gibi ağlamaya. Ancak her zaman olduğu gibi gözyaşı dökmedi, bu da katartik bir rahatlama yaşamadığı anlamına geliyordu.

Sonunda mesanesinin ihtiyaçları onu rahatsız etti. Bacakları titreyerek ayağa kalktı ve kendini geniş banyosuna kapattı.

Mozaik karolar zemini süslüyordu, desenleri çiçekli ama baş döndürücüydü. Duvarlar krem rengi sıva, tezgahlar altın damarlı mermer, duş ise taş ve camla kaplıydı. İki beyaz sütunun arkasında gömme bir küvet vardı.

Genel olarak, Alek'inki kadar lüks. Espri yapmadan güldü. Canavarlar ve paraları.

Kadın dışarı çıktığında Baden yatağın kenarında oturuyordu. Yeni duş almıştı, nemli saçları her zamankinden daha koyuydu. Onu görünce ayağa kalktı ve elini uzattı. "Gel. Sana kaleyi gezdireyim."

Onu görmezden geldi, yorganın altına girdi ve tekrar uykuya daldı.

Bir sonraki uyanışında yalnızdı. Düşünceleriyle yalnızdı. Acılarıyla yalnızdı... anılarıyla.

İnanç, Umut ve Sevgi ona hayrandı. Heyecanlandıklarında tavşanlar gibi onun ayaklarının etrafında zıplıyorlardı. Onlar vardı

Kapıdan her girişinde nefes nefese kalır ve gülümserdi. Getir götür oynadığını ve yürüyüşe çıktığını hatırladı ve titremeye başladı. Salya sümük öpücükleri ve kanepede kucaklaşmaları hatırladı ve kuru kuru kustu.

Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Şimdi olduğu gibi.

Bacakları daha da titreyerek ayağa kalktı ve dolapta bulduğu ilk büyük boy sweatshirt'ü üzerine geçirdi. Ortasında "Lucien İçin Ölürüm" yazıyordu. Bıçaklı bir yaydan kestiği bir ipi kullanarak -dolapta saklanan silahlar vardı Yatağın ayak ucundaki kilitli sandığı açıp saçlarını at kuyruğu yaptı.

Baden sandığı neden saklamamıştı? Onun öfkesinden korkmuyor muydu?

Her neyse. Devasa evin içinde dolaştı. Hiçbir yatak odası ya da oturma odası yasak bölge değildi. Bir eğlence odası vardı ve en son çıkan

Teknoloji. Antika mobilyalar bolca bulunuyordu. Taç takmış kaslı adamların portreleri, çatlaklar ve yumruk büyüklüğünde deliklerle gölgelenmiş duvarları dolduruyordu.

Bir noktada Baden ile karşılaştı.

Onun yanında adımlarını hızlandırarak, "Aleksander aşağıdaki zindanda kilitli. Pandora onu çalmak için elinden geleni yaptı ama ben onu durdurmak için önlemler aldım." Sesinden memnuniyet damlıyordu. "Ona işkence etmek ister misin?"

Evet, oh, evet. Gerçekten yapar mıydı? Hayır. "Başka bir canlıya işkence etmek sen ve Alek'in hoşlandığı bir şey. Ben

küçümsediğim adamların bir yansıması olmak istemiyorum." İrkildi.

Farklı insanlar onlarla konuşmak için durdu ve resmi olarak tanıştırmalar yapıldı, ancak o sessiz ve umursamaz kaldı ve sonunda odanın yalnızlığına çekildi.

Baden de hemen arkasından onu takip etti. "Aç mısın? Yemek yemen gerek. Sen-"

Yatağa tırmandı ve yorganın altına girdi.

Sonraki birkaç gün -hafta?- boyunca bir rutin geliştirdi. Uyudu ve paramparça olmuş kalbi ona çok acı verdiğinde, kalede bir hayalet gibi dolaştı. Sakinler kısa sürede onun varlığına alıştılar ve çoğunlukla, onun kendilerini görmezden geldiği gibi onu da görmezden geldiler. Tabii onu fark etmişlerse.

Bir keresinde, hayatında gördüğü en hüzünlü gözlere sahip güzel bir esmerle karşılaştı. Kız gençti, belki Katarina'dan bile gençti. Bazıları ona Legion diyordu. Diğerleri ona Honey diyordu. Adı ne olursa olsun, sanki duyulmaktan korkuyormuş gibi başını öne eğmiş ve sesini alçaltmıştı.

Zavallı şey. Katarina, Torin'le konuşmanın ortasında olan Baden'le karşılaştığında onun izini kaybetti.

"O bir yük," dedi Torin. "Yaşamak için köpek eğitiyor. Ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Kendini savunmak için köpeklere güveniyor."

Baden ensesini ovuşturdu.

Neredeyse geri adım atacaktı, ondan uzak durmaya kararlıydı ama merakı onu yerinde tuttu. Nasıl karşılık verecekti?

"Kollarındaki yara izleri sonunda bir anlam kazandı. Isırılmış. Defalarca." Bir an durakladı ve başını salladı. "Eğer sorun çıkarsa, çocukları koruduğumuz gibi onu da koruyacağız."

Bu canımı sıktı. Onu azarladığından değil. Onun fikirleri artık tanıştıkları günden daha az önemliydi.

"Bela yaklaşıyor," dedi Torin. "Toplayabildiğim bilgilere göre Lucifer, Hades'in en yakın müttefiklerini ortadan kaldırmak için elinden geleni yapıyor. Şimdiye kadar yeraltı dünyasındaki iki krallık vuruldu. O piçin peşimize düşmesi an meselesi."

Keeley odaya girerken, "Belki ona bir mesaj gönderirim," dedi. "Benimkine bulaşırsan, seninkini de kaybedersin."

Torin kollarını pembe saçlı güzele sararken kıkırdadı. "İşte benim tatlı kızım."

Baden başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Ölü adamın önünde öpüşmek yok. Ben- Katarina? İhtiyacın var mı?"

Tek kelime etmeden çekip gitti.

Bir gün -iki, üç gün- sonra Anya adında bir kadınla William adında siyah saçlı bir savaşçı arasında geçen bir konuşmaya rastladı.

"Geri gelmemeliydi," dedi William. "Ve grupların geçmişini araştırmamalıydı. O öğrenmeden önce onu durdurmalıyız... bilirsiniz."

"Senin sırların." Anya gözlerini devirdi. "Evet, evet. Ama gerçeği öğrenecek değil ya. Hades onlar hakkında sadece yalanların bilinmesini sağladı, değil mi?"

"Onun uzmanlık alanı. Ama siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki gerçekler güneş gibidir. Her zaman parlamanın bir yolunu bulur."

"Ne olmuş yani? Baden'in kazmasını engellemeye çalışırsan ve muhtemelen ikiye bölünmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenecek. Onu rahat bırak ve burada kalmasına izin ver, tamam mı? Öfkesini daha fazla kaybetmedi. on iki kez."

"Bir mucize, evet, ama sadece düşüşe geçecek. Belli ki boru döşemiyor. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Saklambaç oynamıyor.

Sosis. Yeni oda arkadaşına cinsel bir gezinti yaptırmamak-"

"Evet, evet. İkimiz de kız arkadaşının en sevdiği ruj renginin penis olmasını isterdik," dedi Anya omuz silkerek.

"Ama değil, o yüzden anlaşıyoruz. Adamların ona ihtiyacı var ve eğer ona ihtiyaçları varsa, yardım etmek için burada olduğundan emin olmak için cehenneme kadar savaşacak.

Sen bir erkeksin-

Oğlum, sen bir kutu taş kadar aptalsın, yani en başta gittiğine pişman olduğunu fark etmedin. Ve şimdi, baban ve Lucifer arasındaki savaş ikinci seviyeye doğru ilerliyor..."

William içini çekti. "Lucy'nin yenilgisinden sonra, Baden'e o bantları verdiği için Hades'i tokatlayacağım. Sevgili babacığım sadece benim için ölmeye razı olmalı. Onun sevgisi için rekabet etmemeliyim."

"İşte şimdi saçmalamaya başladın. Hades kendinden başka kimseyi umursamaz. Seni bile." Anya onun başının üstünü okşadı. "Dinlenmeye ihtiyacın var. Neden uzanıp ışıklar kapalı bir film izlemiyorsun? Ve gözlerin kapalı. Televizyon da kapalı olsun."

Katarina uzaklaştı... ve asla kabul etmese de, bu sefer Baden'i aradı. Neredeydi? Ne yapıyordu?

Onu bulma şansı yoktu. Aslında, yatma vaktine kadar tekrar ortaya çıkmadı ve üstü başı kan içindeydi. Duş aldıktan sonra, yere bir palet yaptı. Tüm bunlar bir kelime konuşmak.

Ertesi gün, iki kadın arasında geçen bir konuşmaya kulak misafiri oldu.

Maddox, Şiddet tarafından ele geçirilen savaşçı ve Sabin, Şüphe tarafından ele geçirilen savaşçı.

"Kaç puan kazandı?" Sabin sordu.

"Bu sabah itibariyle sekiz. Ama Pandora'da dokuz tane var. Lanet olsun!" Maddox bir duvarı yumrukladı, bu da birçok deliği açıklıyordu

Katarina bulmuştu. "Hades, Olimpos Dağı'nın Beyefendisini suçluluk duygusuyla dolu bir suikastçıya dönüştürdü."

"Ve bu en kötüsü bile değil. Baden birçok noktanın, ne tarafından ele geçirildiğini hâlâ bilmediği bir insanın ölümünü işaret ettiğini söylüyor. Hades yaratıklara hediye dedi.

Diğer canavarların korktuğu canavarlar."

"Etrafa soracağım. Belki birileri bir şeyler biliyordur."

"Güzel. Torin ölümsüzleri arıyordu.

Baden'den önce de yılanlı çelenk takanlar oldu ama şimdiye kadar hiç şansları olmadı."

Katarina uzaklaştı. Köşeyi döndüğünde başka bir savaşçının "Katarina'nın yasal olduğuna emin misin?" diye mırıldandığını duydu.

"Ben değilim." Cevap Ölüm'ün bekçisi Lucien'den geldi. "Ama Baden emin. Ona zarar veren herkesi öldüreceğini söylüyor."

Ne kadar... neredeyse tatlı.

O gece Baden'in paletini yatağa yaklaştırdığını fark etti ve itiraz etmeye cesaret edemedi. Çünkü onun ne yaptığı umurunda değildi. Umurunda değildi!

Ertesi gün kendini kız arkadaşların, eşlerin ve cariyelerin kılıç, silah ve tatar yaylarıyla eğitim yaptığı bir odada buldu.

"Gillian'ın doğum günü partisi resmen iptal edildi. Çok hasta," dedi Ashlyn. "William kudurmuş durumda, kitabı hakkında mırıldanıyor ve bunun nasıl bir lanet olduğunu anlatıyor,

ve nasıl bir şey yapması gerektiğini."

Kitap mı? Lanet mi?

"İşte iyi haber bu," diye duyurdu Kanat Parçalayıcı Kaia. Güzel kızıl saçlı bir Harpy'ydi. A

hırsızların ve şakacıların kana susamış ırkı. Kürek kemikleri arasında çırpınan minik kanatları dışında insan gibi görünüyordu. "Bianka'yla konuştum. Lysander ve Zacharel de kutuyu arıyorlar. Reçelimizden pek de hoşlanmayan Gönderilmişler ve şeytani kölelerle nasıl savaşacağız?"

Bianka... Kaia'nın ikizi, Katarina duyduğunu hatırladığını düşündü. Lysander... Bianka'nın kocası. Zacharel... emin değildi. Gönderilmiş Olanlar... tanımlayamadığı bir terim.

"Araştırmamızı yoğunlaştırmalıyız," dedi Anya. Anarşi tanrıçasıydı ve kaledeki herkese göre kutsal olmayan bir terördü. "Bu şekerlemeler adamlarımıza yardım edebilir de etmeyebilir de. Asıl sorun Lucifer. Sabah Yıldızı'nı ele geçirirse..." Ürperdi.

Sabah Yıldızı. Katarina'nın tanımlayamadığı bir başka

terim. "Aslında sorun bizim adamlarımız," diye araya girdi

Gwen. Katarina

Kaia'nın küçük kız kardeşiydi ve "iyi" olduğu için sık sık alay konusu oluyordu. "Baden için endişeleniyorlar. O

buradayken

Sanki başına kötü bir şey gelmesinden korkuyorlarmış gibi etrafında dolanıyorlar."

Kızlar durumu düzeltmek için beyin fırtınası yaptılar - ta ki Katarina'yı fark edene kadar.

Any, "Bu bunalımdan bir an önce kurtulmalısın," dedi. "Krizleri olan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Chica, birkaç bin yıl yaşamayı denemelisin ve kaç kayıp yaşadığını görmelisin. Bebek gibi davranıyorsun ve ben bundan bıktım.

Benim gök gürültümü çalıyorsun!"

"Köpeklerinizi öldüren pisliğin bağırsaklarını deşmeye tamamen hazırım," dedi Gwen. "Başlamamı istiyorsan iki kez göz kırp... bekle... bekle... tamam. Ama teklifim sonsuza dek geçerli olacak."

"Dinle. Seninle konuşmak istiyordum ama zaman elimden kaçtı." Danika minyon bir sarışındı. Lakabı Katarina'nın kafasını karıştırdı. Her Şeyi Gören Göz. "Geleceği görüyorum ve gördüklerim... eğer bir adım atmazsan, bu hiç hoş olmaz, Katarina. Lütfen ona yardım et. Hepimize yardım et."

Danika geleceği gördüğünü söyleyerek ne demek istedi? Psişik miydi? Evet. Bu ismi açıklıyor, değil mi?

Katarina herhangi bir söz vermeden gruptan kaçmayı başardı.

O gece Baden paletini yatağın hemen yanına yerleştirdi, o kadar yakındı ki bacağını uzatsa ayak parmaklarıyla ona dokunabilirdi. Onun ne yaptığı hâlâ umurunda değildi... ama garip bir nedenden ötürü onun yakınlığı onu rahatlatıyordu.

Ertesi sabah, Danika ile Acı'nın ele geçirdiği savaşı Reyes'in öpüşme seansına rastladı. İşin içinde bıçaklar da vardı ve Katarina'nın korkudan nefesi kesildi. İkili bir izleyicileri olduğunu fark etmeden önce hızla oradan uzaklaştı ve bu anıyı zihninden silmeye çalıştı. Ama...

İkisi de çok mutlu görünüyordu.

Haftanın geri kalanında Katarina birkaç sevişme seansına daha tanık oldu. Bir çift, birbirlerinin kıyafetlerini parçalamadan önce yatak odalarına gitmek için sabırsızlanıyordu. Başka bir çift birbirlerini evin içinde

kovaladı.

salonlar, gülüşmeler. Tüm bunların arasında şaşırtıcı bir gerçek çok net bir şekilde ortaya çıktı. Bu insanlar gaddar ve kana susamış olabilirlerdi ama birbirlerini seviyorlardı. Derinden. Çılgınca. Bağlılıkları hissediliyordu.

Ve o gece Baden'in yatak odasının sessiz karanlığında -Kızıl saçlı yatağın diğer tarafında uyurken, palet unutulmuşken, Katarina artık gerçeği inkâr edemezdi: bağlılık onu tecritten çıkarmıştı. Bunlar insanlar birbirlerini ayakta tuttular. Sorunları vardı ama asla pes etmediler. Onların cesaretine ve hayatı dolu dolu yaşama kararlılığına tanık olmak, içinde bir şeyleri hafifletmişti.

Sabah güneşi yatak odasına süzüldüğünde, bir kez daha yalnızdı. Sonsuza dek ilk kez susamıştı, mutfağa doğru yürüdü. Kendine bir bardak portakal suyu doldururken Baden eşikten geçti. Onu hemen fark etti, sanki bakışları ona çekilmişti ve ona doğru yaklaştı.

"Seni aklımdan çıkaramıyorum ve bu benim içimde," dedi, sesi öfke ve endişenin karışımıydı. "Senin için endişeleniyorum. Bir an seni sarsmak istiyorum, sonra

Sonra sana sarılmak
istiyorum."

Bana sarılmak mı istiyor?

Gideon mutfağa girerken, "İlişki dışı bir ilişkiye hoş geldiniz," dedi. Yalanların bekçisi. "Lütfen bana hepsini içtiğini söyle-"

Baden salonu işaret etti.

"Çok havalı." Mavi saçlı ve çok sayıda piercingi olan savaşçı geri geri giderek gözden kayboldu.

"Hayattan koptun," diye devam etti Baden. "Nedenini anlıyorum ama şimdi yeniden bağlanmak için bir nedene ihtiyacın var."

Ondan uzaklaştı. Haklı olmasına rağmen. Kadın bağlantısı kesilmişti ve bu ilk kez olmuyordu.

Annesi öldükten sonra, kişiliğinin daha haşarı yönlerinden kopmuştu. Annesini seven kız

Gölmek, kısa süre sonra babasıyla birlikte işine odaklanan kasvetli bir kıza dönüşmüştü. Sonra babasını, sonra da Peter'ı kaybetmişti; kendini işine vermek için yeni nedenler.

Sonra

İşini, evcil hayvanlarını kaybetmişti. Tek koşulsuz sevgi kaynağını.

Katarina meyve suyunu tezgâha çarptı. Bardak paramparça oldu, sıvı her yere döküldü. Mutfaktan çıkıp Baden'in güvenli odasına koştu ve orada yatağa tırmandı ve kendini yorganın altına gömdü.

Birkaç saniye sonra Baden onun yanına uzandı.

Ona sarılmak istediği için mi?

Parmaklarını kızın saçlarında gezdirerek onun soluk soluğa kalmasına neden oldu.

-Titreme. Amaçlı bir temas mı? "Kelimelerin bunu senin için daha iyi hale getiremeyeceğini biliyorum, hiçbir şey yapamaz, ama senin için üzgünüm. kayıp."

Suçluluk duygusu boğazını tıkadı. Suç kısmen onun değil miydi? Baden'e birlikte geçirdikleri ilk gece gerçeği söyleyebilirdi. Belki köpekleri kurtarmasına yardım ederdi, belki de etmezdi ama korkunun onu yönlendirmesine izin vererek ona bu şansı tanımamıştı.

"Ne yaptığını biliyorum," diye mırıldandı. O ne yapıyordu? "Dur."

Saçlarını taramaya devam etti. "Sevdiğin birine veda etmenin acısını bilirim. Bizden daha fazlası yaratıldı, biliyorsun. Zeus'u korumak için daha fazla ölümsüz savaşçı. Kutudan önce, savaş sırasında sekiz erkek ve altı kız kardeşimizi kaybettik ve ben hala yaralarını taşıyorum." Zorla bir nefes verdi. "Öldükten sonra, düşüncelerim yüzlerce yıl sonra ilk kez iblisten arındığında, hala yaşayanlardan ne kadar derin bir şekilde ayrıldığımı fark ettim. I

Her saniyesinden nefret ettim."

Ya istediği gibi onu Alek'le bıraksaydı? Ne olurdu? sonra? Alek muhtemelen köpekleri yine de öldürecekti, çünkü istediği şeyi elde etmişti: onun hayatının kontrolünü.

Yine de, yürek burkan konuşmayı sona erdirmek için

Baden'den uzaklaştı.

Caydırılamadı. "Berbat bir şey duymak ister misin? Pandora'yla dört bin yıl boyunca savaştım ve yine de aklımın başında kalmasının nedeni o. Ona borçluyum ama yine de onu oyunumuzda yenmek için ne gerekiyorsa yapacağım. Yapmak zorundayım. Zafer bu çetelerden kurtulmamın tek yolu olabilir." Güldü, sesi acı bir keskinliğe sahipti. "Vazgeçmek için hiç bu kadar sebebim olmamıştı ama hiç bu kadar yaşamak istememiştim. çok."

Göğsü daraldı. Onun acısı için, evet, ama aynı zamanda onunki için de. "Paylaşmak beklediğimden daha kolaymış," dedi.

Merak onu daha iyi anladı. "Hiç yapmadın mı?" "Neden yapayım ki? Ben bir savaşçıyım. Yük taşımak benim işim. Benim ayrıcalığım."

"Katılmıyorum. Ne kadar çok yük taşırsanız, o kadar az savaşabilirsiniz. Çok fazla batağa saplanırsınız."

Kaşlarını çattı.

"Neden benimle paylaşıyorsun?" Söylediği gibi yeniden bağ kurmasına yardımcı olmak için, ama bundan daha fazlası olmalıydı. "Benim fikrimi önemsemiyorsun, unuttun mu?"

"Ben...umursuyorum. Sana yanlış yaptım, şimdi doğru yapıyorum."

Güvenmemesi gereken ama reddetmeyi de kendine yediremediği bir adamdan ne kadar tatlı ve şaşırtıcı bir yanıt.

O zaman onu terk etti. Kafasındaki fırtınayı dindirmek için kalenin etrafında dolanmak yerine, onun odasını temizledi. Ve o gece, yorgunluk üzerine çöktüğünde, uykuya daldı, Alek'le tanıştığından beri ilk kez huzurlu bir şekilde dinleniyordu.

Yatak odasının kapısı menteşeleri gıcırdayarak açıldığında uyandı. Soğukkanlı Baden elinde kahvaltı tepsisiyle ona doğru yürüyordu.

"Yiyeceksin," dedi ve yemeği onun önüne koydu.

Açlık sancıları öfkenin ani yanışını gölgelemeyi başaramadı. "Bana emir vermeyi bırakmalısın."

"Ben daha uzun yaşadım. Senin için en iyisinin ne olduğunu biliyorum. Ayrıca, kırılığansın. Yardıma ihtiyacın var."

Öfkesi daha da arttı. "Ben kırılganım... Ben zayıfım. Bunu kabul ediyorum." Köpeklerim olmadan ben bir hiçim. "Ama sen patronluk taslayan

göt herif."

"Bunu bana daha önce de söylemişsiniz." "Şey, tekrar bahsetmek canımı sıktı."

Kapı çalındı ve gözlerinde rahatlama parladı. Konuşmanın gidişatı hoşuna gitmemiş miydi? Davetsiz misafirle konuşmak için kapıya doğru ilerledi ve Katarina gizlice Avokado dilimi.

Kadının yanına döndüğünde, elinde siyah-beyaz büyük bir köpek vardı. Köpeğin pireleri ve çok sayıda yara izi vardı, sanki bir zamanlar dövüş ringlerinde yem olarak kullanılmış gibiydi.

Onu tanıdı. Kilisenin dışından gelen başıboşlardan biri.

"Bu çocuğun diğerlerinin yerini tutamayacağını biliyorum," dedi Baden, "ama açıkça bir savunucuya ihtiyacı var. Kapımıza kadar geldi."

Ne! Hayır. Kesinlikle olmaz. Zaten çok şey kaybetmişti; daha fazlasını kaybetmeye dayanamazdı. "Onu en yakın barınağa götürün. Mikroçip olup olmadığını kontrol edecekler. Eğer yoksa, sahiplerini bulmak için ilan asarlar."

Kıpır kıpır olan köpek, bir ayağından diğerine geçerek onu tutmaya çalışan Baden'e hırladı. Bu hareket köpeği daha da kızdırdı ve o güne kadar gördüğü en keskin dişlerini göstererek hırladı.

"Katarina-"

"Hayır." Daha fazla yardım edemeyecek kadar ham ve yırtık pırtıktı. Baden iç çekerek köpeği uzaklaştırdı.

Artık aç olmadığı için tepsiyi yere bıraktı ve yorganı başına çekti.

Döndüğünde Baden onun yanına yerleşti ve eldivenli kolunu ortasına doladı. Garip bir şekilde, başka bir huzurlu dinlenmeye daldı-

"Öldür" diye mırıldanırken bir sarsıntıyla uyandı. Öldür!"

Sertleşti. Onu öldürmek mi istiyordu? Ayağa fırladı. Lamba ışığı üzerine süzülüyordu. Gözleri kapalıydı, yüz hatları solgun ve gergindi. Uykuda mı konuşuyordu?

"Şşşt. Kimseyi öldürmene gerek yok," dedi ona usulca.

"Tehditler... çok fazla tehdit var." Sesinde daha önce hiç duymadığı boğuk bir kalite vardı. "Onlar olamaz yaşamasına izin verildi."

"Kim seni tehdit etmeye cüret eder?"

O anki durumuna rağmen sanki onu duymuş, hatta anlamış gibi cevap verdi. "Herkes."

"Neden?" Parmaklarını adamın çatık kaşlarının üzerinde gezdirdi ve adam bu okşamaya gerçekten de eğildi. Bir zamanlar ona bağırarak verdiği emri hatırladığında -bana dokunma. Asla." Geri çekildi.

Kaşlarını çattı ve yorganı tekmeledi. "Bir daha hapsedilmeyeceğim. Bir daha asla."

Ne zamandır kilit altındaydı?

Bu adam bir şekilde çok uzun bir süre yaşamıştı. Dünyasındaki şiddet göz önüne alındığında, kendi payına düşen çilelerle boğuşmuş olmalıydı. "Şşşt," dedi tekrarladı. "Kimse seni hapsedemeyecek. Seni güvende tutacağım."

"Sadece kendime güvenebilirim."

Geçmişte şarkı söylemesine iyi tepki verdiği için mırıldandı. Üzerindeki gerginlik yavaş yavaş azaldı. Yastıklara yaslanarak rahatladı.

Çok güzel, diye düşündü. Ve bu haliyle neredeyse... masumdu. Tıpkı kurtardığı istismara uğramış köpeklerden biri gibiydi. Bir zamanlar hayatta kalmak için savaşmaya zorlanmış, güvenli bir yuva için çaresiz, şefkate aç... sonunda güvende ve daha iyisini umut edebiliyordu.

Bir peri masalında, prens ve ejderha olarak rol alırdı. Şu anda ise prenses rolündeydi, bir kez daha başı dertte olan genç kız. Ama işler değişmek üzereydi. Bugün rolleri değişecekti. Kız ejderha prens, erkek de prenses olacaktı. Sabah, onu öpüp uyandırabilirdi bile.

Onu öpmek mi? Oha! Çok uzak!

Ama adamın mükemmel dudakları dikkatini çekmiş, karnında lezzetli bir sıcaklık yayılmıştı.

Görmezden gel! Enerjisini onu korumak için kullanmaya kararlıydı - onu besleyen ve rahatlatan bu adamı - her ihtimale karşı gecenin geri kalanında uyanık kaldı. Ama kimse

odaya gizlice girmeye çalıştı; kimse kapıyı çalmadı bile.

Sarsılarak doğrulduğunda, tamamen uyanık ve bilinçliydi, esnedi ve mırıldandı, "Yalnızız. Her şey yolunda."

"Tabii ki öyle." Ayağa kalktı. "Neden aksini düşündün ki?" Şaka mı yapıyordu? "Dün gece söylediklerin yüzünden." Kıpırdamadan durdu, sırtı ona dönüktü. "Dün gece ne söyledim?"

Hatırlayamıyor muydu? "Nefes alma sebebinin ben olduğumu ya da eskiden nefes aldığını ve bensiz kaybolacağını söylemiştin."

Omuzlarının arasındaki kaslar düğümlendi ve giydiği gömleği çekti. "Yalan söylüyorsun."

"Hayır, takılıyorum. Arada fark var." "Dalga mı geçiyorsun?" Döndü. "İyileşiyorsun."

Öyleydi, değil mi? Ve farkına varmakla birlikte, keder ve suçluluk duygusu onu sardı. Ama yine de dalgalar o kadar büyük değildi ve onu akıntının altına çekmiyordu.

"Duş alacaksın," dedi başını sallayarak. "Bugün."

Kekeledi. "Kibarca isteseydin duş alırdım. Şimdi siparişini alıp gidebilirsin-"

Onu kucağına aldı ve banyoya taşıdı.

Nefis kokusu onu baştan çıkarıyor, koruyucu kolları en kötü duygularını uzak tutuyordu.

"İstediklerini elde etmek için beni idare edemezsin," dedi iç çekerek.

"Sanırım az önce aksini kanıtladım."

"Sen güçlüsün, falan filan. Gerçekten bunun senin için iyi sonuçlanacağını düşünüyor musun?"

"Öfkeni riske atmaya hazırım." Adamın alaycı gülümsemesi onu dehşete düşürdü.

Su ısınıp buharlaştığında, onu duş kabininin içine yerleştirdi. Hatta kıyafetleri ve her şeyiyle onu takip etti. Ve, oh! Bu cennet olmalı.

Aklı ona ihanet etti, sütyeni ve külotu dışında her şeyini çıkarırken itiraz edecek bir neden bulamadı. Bunun yerine çılgınca bir düşünceye kapıldı: Bakalım bu iş nereye varacak.

Kendi giysilerini çıkarmadı ve eldivenlerini bile giydi. Onu da yanına alarak oturdu ve bacaklarının arasına sabitledi. Kadın beklentiyle titriyordu.

"Karmakarışık bir fare yuvanız var," dedi. "İki seçeneğimiz var. Ya kafanı tıraş edeceksin ya da William'dan çaldığım saç kremi kullanacaksın. Bıçaklarla."

"Tıraş et." Saç saçtır. Tekrar uzayacaktı. "Tekil yaratık. Çoğu kadın -ki buna William-kilitlerini korumak için ölümüne savaşırdı." "Sen yapar mıydın?"

"Hayır. Zaten yeterince savaşıyorum. Gerçi şimdi anlıyorum ki senin buklelerin için seve seve savaşıyorum." Kızın saçlarına bir Güzel kokulu krem kafa derisini ıslatırken, mahrem bölgelerinden kaçınarak geri kalanını sabunladı. Aslında, dokunuşu kişisel değildi.

Ve neden başka bir şey olsun ki? O kırılgan ve zayıftı. Baden'e göre en kötü özellikler. Ve annesi, onu kanserin kazanacağı güne hazırlamayı umuyordu.

Ona bir diş fırçası ve diş macunu uzattı ve o da ağzını ovalayarak temizledi.

Saç kremi duruladı ve sonunda suyu kapattı. Onu tuvalet kapağının üzerine yerleştirdi, yumuşak bir havluyla kuruladı ve derinlemesine bakım uygulamasına meydan okuyan saç tutamlarını nazikçe çözdü.

"Hâlâ Aleksander'a işkence etmek istemiyor musun?" diye sordu, ses tonu temkinliydi.

"Her zaman isteksiz olacağım." Alt dudağını çiğnedi. "Sana parayı verdi mi?"

Öfke yanaklarını renklendirdi. "Bana her fırsatta direniyor." "Özür dilerim." Parlak ışıktaki kesikleri ve yaraları fark etti. morluklar yüzünü kaplamıştı. Yakın zamanda bir kavgaya karışmıştı.

Muhtemelen birden fazla kavga. "Sana zarar verdi mi?" "Hayır. Elbette incitmedi."

Ama başkaları vardı.

Baden, birçok noktasının bir insanın ölümüne işaret ettiğini söylüyor...

Hayatta kalmak için savaşmak zorunda kalmıştı.

"Yaralarınızı tedavi etmek istiyorum," dedi.

Kaşlarını çattı. "Ben iyiyim." "Ama-"

"Hayır. Dokunmak yok," diye hatırlattı ona.

Cidden mi? "Az önce birlikte duş aldık. Vücutlarımız birbirine bastırılmıştı."

"Bu farklıydı." "Nasıl?" diye sordu.

Bir elini gergin yüz hatlarının üzerinde gezdirdi. "Artık benim esirim değilsin, Katarina. Seni gitmek istediğin her yere götüreceğim."

Konu değişti. Güzel. Başka ne değişti? Onu! Eve dönüp kulübesini yeniden inşa etmesi gerekse bile onu, hurdalık köpeğini bırakmak istemiyordu. Ve banka hesabını.

Bu adamın yardıma ihtiyacı vardı. Pandora ile oynadığı oyun bir bağdı. Bir zincir. Bu sayede zihinsel ve fiziksel istismara uğradı. Arkadaşları Pandora'nın onu yatıştırabileceğini düşündü.

ve o, şey, o gerçekten onların haklı olduğunu kanıtlamak istiyordu. Ne kadar aptalca!

"Beni bir yere götürmenize gerek yok," dedi. "Olmak istediğim yerdeyim."

"Neden?" Şüpheliydi... umutlu muydu?

"Neden başka? Başkasının parasıyla yaşamayı seviyorum."

Sanki kafasının içini görmeye çalışıyormuş gibi ona baktı.

"Pekâlâ." Başını salladı. "Kalabilirsin."

Altın avcısı statüsüne itiraz yok mu? Piç kurusu. "Elbise."

Başka bir emir. Hiç sorar mıydı?

Belki de düzgün bir örneğe ihtiyacı vardı. "Lütfen arkanızı döner misiniz?"

İstenileni yapmadan önce yüz hatları gergin bir şekilde tereddüt etti. Zıpladı, sıırsıklam iç çamaşırlarını çıkardı ve lavabonun kenarında katlanmış duran tişört ve şortu çekiştirerek giydi. Bir kez daha, onun için seçtiği kıyafetler çok daha küçük bir insan için tasarlanmıştı; tişörtün etekleri göbeğinin çok üzerinde bitiyordu ve şort kışının kıvrımlarını zar zor örtüyordu.

"Hepsi tamam," dedi.

Kadın yanından geçerken, adam bir ağız dolusu hava emdi. "Bacakların..."

Her bir uzvuna bakmak için durakladı ama her şey normal görünüyordu. "Nesi var bunların?"

"Kesinlikle hiçbir şey."

Ses tonunda bir hürmet var mıydı? Öyle olmasını mı istiyordu?

İçi ısınırken bir tutam saçıyla oynadı. Dolaba doğru yürüdü ve kuru giysiler giydi, utanmadan ona çıplak halini gösteriyordu ve vay canına, adam muhteşem bir numuneydi. Fark ettiğinden daha kaslı, güç ve kaslardan oluşan cinsel bir büfe.

"Dövmen," dedi, ağzının sulandığından emindi.

"Göğsündeki kelebek."

"Evet?"

"Bu..." Nefis-yenilebilir. "Güzel."

"İblisler bedenlerimize ilk girdiğinde bir kelebekle işaretlendik. Ben öldüğümde benimkini kaybettim ve Bir başkasını almak eskiden olduğum adam olmama yardımcı olacaktı."

Ne kadar tatlı ve üzücü. "Neden eskiden olduğun adam olmak isteyesin ki? Duyduğum her şeye göre o berbat biriydi."

Ona sanki garip bir yaratıkmış gibi baktı. "Diğerleri onu severdi."

"Ama onlar da berbattı, değil mi? Karakteri için pek de iyi bir tavsiye sayılmaz."

Dudakları seğirdi. "Belki de işareti aldım çünkü içten içe arkadaşlarımdan dönüştüğü onurlu adamlara daha çok benzemek istiyordum. Onlara bağlanmak için."

"Aptal savaşı. Bunun için dövmeye ihtiyacın yoktu. Siz birbirinize olan sevginizle bağlısınız. Ama belki de işaretin artık yeni bir anlamı olabilir. Sen Güvensizlik'tin, sonra öldün, ama uçurumdan uçarak çıktın."

Garip ve harika bir yaratık.

Kendini beğenmiş. "Pandora'yla birlikte kapana kısıldığınızda takıldınız mı? Sert kızdır. Tam senin tipin."

"Evet, çok sert biri. Ama hayır, biz yapmadık." Ona doğru bir adım attı, gözbebekleri bakır rengi irislerinin üzerinde genişliyordu. Ellerini yumruk yaptı... ona uzanma ihtiyacını kontrol etmek için mi? "Düşündüğümde daha kırılgan olduğunu kanıtladın. Ayrıca evlisin."

İğrenme duygusu geri dönmüştü ama yine de... kırılganlık hakkındaki hisleri ne olursa olsun, sahte evliliği hakkındaki önyargıları ne olursa olsun, onu çekici bulduğu açıktı. Onu inceledikçe, heyecanının belirtileri daha da belirginleşti.

En kadınsı yanları zonklamaya başladı. "Evliyim, evet, ama uzun sürmeyecek. Bu kız hızlı bir fesih alacak."

Başka bir adım. "Gerek yok. Seni dul bir kadın yapacağım."

Cinayet ne kadar kolay söz ediyordu. Cinayeti işlediği kadar kolay, bundan emindi.

Ve şimdi onun dudaklarına baktığını fark etti.

Tadının nasıl olduğunu

merak ediyor muydu?

Özlemle ürperdi.

Telaşlı bir vuruş onu durdururken, kadının suçlulukla sarsılmasına neden oldu.

Onu öper miydi? Kız buna izin verir miydi? "Baden?" Ashlyn aradı. "Katarina içeride mi?"

Sertleşmişti. "Öyle. Neden?"

"İkiniz de giyindiniz mi?" diye sordu kadın.

"Evet," diye homurdandı, bu durumdan pek memnun görünmüyordu.

Elleri birbirine dolanarak odaya koştu. "Bir sokak köpeği daha geldi ve ikisiyle de ilgilenmen için sana yalvarıyorum Katarina."

Hayatta olmaz. Başka bir hayvanı kanatları altına almayacaktı. O kesinlikle yüzde yüz Aşık olmak ve kalbinin bir parçasını daha kaybetmek. Neden uğraşsın ki? Ölüm kaçınılmazdı.

"Sana geçen sefer söylediğim gibi. Onu ve arkadaşını yerel bir barınağa götürün."

"Onlara her yaklaştığımda bana havlıyorlar. Eğer onları bir barınağa götürürsem, saldırgan olarak etiketlenecekler ve ötenazi uygulanacak. Ve başka kimseden yardım isteyemem. Herkes Gilly için endişelenmekle ve William'ın cinayetini planlamakla meşgul." Ashlyn ellerini birbirine bastırarak bir çan kulesi oluşturdu. "Bu sen olmalısın."

O da Baden kadar kolay cinayetten bahsediyordu.

"Gilly'nin hasta olduğunu biliyorum," dedi Baden kaşlarını çatarak, "ama neden William'a sırt çeviriyorsun?"

"Onu başka bir yere götürdü. Nerede olduğunu bilmiyoruz. Tüm aramaları ve mesajları görmezden geliyor." Ashlyn bakışlarıyla yalvarırcasına Katarina'ya baktı. "Hiç evcil hayvanım olmadı ama gördüğümde acı çektiğimi anlarım. Lütfen."

"I..." Hayır diyemem ama kalbimi korumalıyım.

"Katarina," dedi Baden. "Ona yardım edin."

Bu onun adını ilk kullanışı değildi ama dili ilk kez dört heceyi de okşamış ve onu ürpertmişti.

"Başka bir sipariş," dedi ona kaşlarını kaldırarak.

"Size daha önce de söylediğim gibi, başıboşlar kaybettiklerinizin yerini tutmaz, ancak birinin kaybı diğerine olan ihtiyacı ortadan kaldırmaz."

Akıllıca sözler. Ve gerçekten de, derinlerde bir yerde - kaybetme korkusunun altında- köpeklerle çalışmak ve bir zamanlar vermek zorunda olduğu tüm sevgiyi sunmak istiyordu. Açıkça ihtiyaçları olan sevgiyi. Muhtemelen hiç alamayacakları bir sevgi.

Isırılma Olasılığı? Yüzde yüz.

Köpeklerden biri daha önce bir insanı ısırmaya çalışmıştı, içgüdüğü önce saldırmak ve daha sonra güvenmekti.

Yiyecek kadar rehberliğe de ihtiyacı vardı. Yeni insanlar ve kokularla dolu yeni bir çevre korkutucu olabilirdi ve korkmuş köpekler harekete geçti. Tüm insanlar anlayış, sabır ve hatta şefkatle tepki vermedi.

"Peki," dedi iç çekerek. "Ben yaparım."

Rahatlama Baden'in yüz ifadesini yumuşattı. "Ağzını kapatmamız gerekecek

."

"Hayır." Kararlı bir şekilde başını salladı. "Kesinlikle gerekli olmadıkça ağızlık takmak yok."

"Evet," diye ısrar etti. "Bir ısırık riskini göze almaya gerek yok." "Neyi riske atacağım ben karar veririm."

"İlişkimiz bu şekilde yürümüyor," diye hatırlattı ona, sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi. "Ben generalim ve sen de alçak asker. Ben emrediyorum, sen uyuyorsun."

"Güvenliğim için, falan filan. Bu alçak asker işleri kendi bildiği gibi yapıyor. Anlaşabilirsiniz."

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim, binlerce kez teşekkür ederim!"

A

Ashlyn bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Köpekler alt kattaki yatak odalarından birinde kilitli. Çocuklarım onlara Biscuit ve Gravy isimlerini verdiler."

Çocuklar... İkizler hakkında çok şey duymuştu ama onları hiç görmemişti. "Çocuklarınız kaç yaşında?"

Ashlyn gururla gülümsedi. "Urban ve Ever sekiz yaşındalar. -Yıllar," diye düzeltti mutluluğu azalırken.

Garip bir tepki.

Her neyse. Katarina babasına yardım etmişti. yürüyebiliyordu. "Beni çalışırken izleyebilirler ama söylediğim her şeyi, söylediğim zaman yapmak zorundalar."

"Ne kadar nazıksınız. Onlara haber veririm. Zaten size zarar vermemeleri için talimat aldılar, bu yüzden endişelenmenize gerek yok."

Sekiz yaşındaki çocuklar onun için bir tehlike miydi? Lütfen.

Ölümsüz değillerse tabii.

Doğru. Yeni dünya, yeni kurallar. Alışmak zorundaydı.

Baden'in araştıran bakışlarıyla karşılaştı. "Bizimle geliyor musun?" "Hayır." Gömleğinin kolunun altında sakladığı bandı ovuşturdu. "I

yapmam gereken bir işim var."

Ne işi? Neredeyse soracaktı. Onunla birlikteyken, bilmemesi muhtemelen en iyisiydi. "Dikkatli ol." Kelimeler ağzından kaçtı ve onları geri almak istese de -çok endişeli, neredeyse yapışkan- yapmadı.

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Yapacağım. Sen de öyle." Aralarında gerilim yüklü bir duraklama oldu ve kadın bunun kaynağını tam olarak kestiremedi.

Belki o da yapamıyordu. Kaşlarını çattı ve odadan çıktı.

Ashlyn atlayarak yanlarına geldi ve kollarını birleştirdi. "Diğer savaşçılara göre Baden eskiden gezegendeki en iyi erkekmiş ama ölüm onu değiştirmiş. Taktığı çelenkler de öyle. Daha sert, daha soğuk. Ama sana asla zarar vermeyeceğinden eminim."

Kalbi aniden bir rock konserindeki davul gibi hissetti.

"Beni istisna yapan ne?"

"Ah, tatlım. Baden'in sana bakışı... Eminim cevabı ilk elden öğreneceksin. Hem de yakında!"

9

"Görünüşe göre bu boktan saat geldi."

-Kaia the Wing Shredder,
Skyhawk Klanı'ndan Harpy

GILLIAN BRADSHAW - arkadaşlarına göre GILLY, ancak bu lakaptan gittikçe daha çok nefret ediyor, bir çocuktan ziyade bir yetişkin olduğunu kanıtlamak istiyordu - fırlattı ve yumuşak bir

Korkunç bir ateş onu içten dışa kasıp kavururken yatakta yatıyordu. Son birkaç günün çoğu bulanıklaşmıştı ama Keeley'nin ona içecek soğuk bir şeyler verdiğini hatırladığını düşündü.

On sekizinci doğum günün kutlu olsun, ufaklık. Bu senin tüm hayallerini gerçekleştirecek... sahip olduğunu bile bilmediğin hayallerini. Bir şey değil.

Sonra Gillian acı içinde çığlık atarken Keeley, "Sana doğru dozu verdiğimden yüzde yüz eminim, yüzde doksan üç eminim," dedi. Hmmm. Belirtileriniz...bu iyiye işaret değil. Belki de B planını uygulamak zorundayız?

Gillian ayrıca William'ın o günün ilerleyen saatlerinde onu kucaklayıp başka bir yere götürdüğünü de hatırladığını düşündü.

Öyle olmalı. Arkadaşlarından hiçbiri geçmiş olsun demek için onu ziyaret etmemiştir.

Savaşçılar. Onlarla yaşayamam, onlarsız da yaşamak istemem.

"İşte, işte, ufaklık." William nemli bir bezle kızın alnını nazikçe sildi. "İyileşeceksin. Bu bir emirdir."

Kaya gibi ağır göz kapaklarını açtı. Adam onun yanında oturuyordu, görüntüsü bulanıktı, sanki etrafını bir sis sarmıştı. Onun Zihni ona ihtiyacı olan ayrıntıları sağlıyordu: Saçları geceden daha siyah, gözleri okyanustan daha mavi, doğmuş doğacak en güzel adamdı.

"Neyim var benim?" Sesi zayıf ve hırıltılıydı, kelimeleri anlamak neredeyse imkânsızdı.

Neyse ki insan değildi, duyma yetisi diğerlerinden daha iyiydi. "Doğaüstü bir şey. Ama dünyanın en iyi ölümsüz doktorları testler yapıyor."

Evet. Dürttüğünü ve dürttüğünü, William'ın "Daha nazik ol yoksa elini kaybedersin" diye çıkıştığını hatırlıyordu.

"Eve gitmek istiyorum," dedi. Sadece halsiz ve acılı değildi; tuhaflaşmıştı. Her hücresi sanki bacakları çıkmış ve şimdi damarlarında sürünüyormuş gibi hissediyordu. Tanıdık bir ortam yardımcı olabilirdi.

Ayağa kalkıp tuvalete gidecek gücü yoktu. Yardım alması gerekiyordu -William'ın yardımı- ya da lazımlık kullanması gerekiyordu.

Lanet bir lazımlık. Oh, aşağılanma!

Kızları istedi.

Serin parmaklar saçlarını karıştırdı. "Baden geri döndü ve onun öfkesi... dengesiz. Neler yapabileceğini herkesten daha iyi biliyorum. Ben de aynısını yaşadım-" Sustu, sonra mizahtan yoksun bir gülümseme takındı. "Burada daha güvendesin. Bu diyar gizlidir. Benim bilgim olmadan kimse girip çıkamaz. Şimdi uy, yavrum."

Hayır, hayır. Henüz uzaklaşmaya hazır değildi. Sonsuza dek ayrılmadan önce onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordu...

Panik. Ölmeyi düşünme. Ya düşünceleri ölümün kapısını açıtıysa?

"Uyumuyorsun," dedi William.

Tatlı William. Onunla tanıştığı ilk andan itibaren, hem korkutacak hem de korkutacak bir şekilde ona çekilmişti. onu heyecanlandırdı. Harika bir şekilde büyüleyiciydi. Ve

Güçlü. Ve kötü, akıllı, seksi ve nazik. Her zaman ona karşı. Arkadaşlarına da, ama sadece bazen.

Düşmanları, kötü bir şekilde öldüler.

Erkekler ondan korkar, kadınlarsa onu bir uyuşturucu gibi arzulardı. O gülümsediğinde, külotlar düşerdi. Ya da erirdi. Hangisi olduğundan emin değildi, tek bildiği adamın durumu kendi lehine çevirdiği idi. Adam yatıp kalkıyordu ama hiç ortalıkta görünmüyordu.

Çünkü her zaman Gillian'a geri dönerdi.

Onun başka bir kadınla soyunması düşüncesinden ne kadar nefret etse de, bir daha asla ve asla seks yapmak istemiyordu. Bu eylemle ilgili her şeyden nefret ediyordu. Kokular, sesler, hisler. Acı...

aşağılanma... çaresizlik...

Bedenini bir başkasınıninkiyle birleştirme düşüncesi onu arzudan titretmek yerine kurdeşen dökmesine neden oldu.

"-arkadaşların seni arıyor," dedi yabancı bir ses, farkındalığını kırarak. Bir erkeğe aitti. Derin ve hırıltılıydı, aynı kendini beğenmiş ve sürekli William gibi eğlenen bir tını. "Sanırım kelleni bir tepside istiyorlar."

"Senin sayende Baden Buda'ya bela getirdi," diye cevap verdi William, tehditten hiç etkilenmemişti. "Gillian'ın şu anda huzura ve sessizliğe ihtiyacı var."

"Sana onunla arkadaş olma demiştim. O bir insan."

"Ben de sana git kendini becer dedim. Hem de birden fazla kez!" "Sevgili babanla böyle mi konuşuyorsun?"

"Evlat edinilmiş baba," diye homurdandı William. "Ve daha kötüsünü söylemek istiyorum. Bu konuşmayı dışarıda yapalım."

Hades ile konuştuğunu fark etti. alnında boncuk boncuk. Yeraltı dünyasının kötü çocuğu. Ve bu da bir şey ifade ediyordu!

William bilmiyordu ama Hades bir gece ona görünmüştü. Onu uyarmıştı: Oğlumdan uzak dur. Onun için doğru kişi sen değilsin. Bunu kanıtlamak zorunda bırakma beni.

Onu korkutmuştu ama ona kulak asmamıştı. William onun için çok önemliydi.

Hades Şimdi, "Benimle kan bağı olmaman, saklasan iyi edeceğin utanç verici bir sır," dedi.

Gillian gözlerini açtı... iki kiŐişi gördü. balkonda yükselen gölgeler. Balkonum mu var? Çağlayan dalgaların sesi kulaklarını okşuyor, tuz kokusu burnunu rahatsız ediyordu. Bir okyanus!

"O ölümcül derecede hasta. Eğer onu ölümsüz yapmazsanız ölecek," diye tersledi William. "Öyleyse onu ölümsüz yap."

"Onu değiştirecek gücüm var, evet. Ama onun durumunda, dönüşmeden önce ölecek."

"O zaman benim için işe yaramazsın. Git buradan."

"Tsk-tsk. Çok kabasın. Bana karşı nazik olmak isteyebilirsin, oğlum. Yüzyıllar boyunca boynuzladığın onlarca öfkeli koca ile aranda duran tek şey benim."

"Sanki onlardan oluşın bir lejyon benimle boy ölçüşebilirmiş gibi." "Doğru. Seni iyi eğittim. Ama kız... ona zarar verirler hiç tereddüt etmeden."

William bir küfür fırtınası başlattı. "Ona dokunan olursa, sonsuzluğun geri kalanını onların ve Sevdikleri herkes sonsuz azap çeker."

"Ona olan bağlılığınız şaşırıcı. O çok... sıradan."

Sıradan, ha? Evet. Ona daha kötüleri de söylenmişti. "Gözler üzerimde," diye bağırdı William.

"Onun nesi bu kadar özel?" Hades sordu.

Evet, Liam. Benim neyim bu kadar özel? Hep merak ederdi.

"Onu seninle tartışmayacağım."

"O zaman onu seninle tartışıyorum. Onunla birlikte olamazsın. Kimseyle birlikte olamazsın. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, mutluluğun kıyametinle el ele yürüyor."

Gillian William'ın kıyameti hakkında biraz bir şeyler duymuştu. Aka, onun laneti. Sevdieği kadının kaderi onu yok etmekte.

Gillian lanetlere inanır mıydı? Hem evet hem hayır. Üç yıldır iblislerin ele geçirdieği ölümsüzlerle birlikte yaşıyordu. Bir şeyler görmüştü. Doğaüstü şeyler. Vahşi şeyler.

İmkansız şeyler. Ama lanetler... iyi şansa karşı kötü şans mı? Hayır. Kötü şans.

Kötü kararlar verildiği için böyle şeyler oldu. Hikayenin sonu.

William en kötüsünü beklerse, sadece en kötüsünü görürdü. Buna göre hareket eder ve sözde laneti kendi kendini gerçekleştiren bir kehanete dönüştürür.

Arayın ve bulun.

"Kırmak için bir yol arıyorum-" diye başladı William.

"Arıyorsun," diye araya girdi Hades. "Bir süredir yüzyıllar."

"Kitabım-"

"Saçmalık. Ölümünüzün çok daha tatlı olması için asla olamayacak bir şeyi umut etmenizi sağlayan bir hile. Eğer kitabın şifresi çözülebilseydi, şimdiye kadar çoktan çözülmüş olurdu."

Bir gergin duraklama daha. Sonra William tükürdü, "Buraya beni kızdırmaya mı geldin?"

"Seni kızdırmak bir bonus. Seni uyarmaya geldim." "İkisini de yaptın."

"Hayır evlat, yapmadım." Hades'in sesi sertleşti. "Bu Uyarım şu: Eğer o kıza aşık olduğumu düşünürsem, onu kendim öldürürüm."

"Deneyeceksin."

Bir giysi hışırtısı. Devrilen mobilyaların çarpması. Kırılan kemiklerin patlaması. Acı ve memnuniyet homurtuları. Nefes nefese. Gölgeler balkon parmaklıklarının üzerinden düşerken bir vınlama, bir gümbürtü.

Tabii ki çılgılık atacak gücü yoktu. Hades, "Bana cevap ver," dedi ve onu duyabiliyordu Aralarındaki büyük mesafeye rağmen, aynı netlikteydi. Bu nasıl mümkün olabilirdi? "Birbirinize bağlanmayı mı düşünüyorsunuz? onu?"

Kalbi, o hain organ, midesinin içine düştü.

"Hayır," diye yanıtladı William yüzyıllar süren bir duraksamadan sonra. "Asla kimseyle bağ kurmayacağım. Özellikle de bir insanla."

Ahh. Ama aslında onun reddi kendisinininkini yansıtıyordu. Asla bir erkeğe bağlanmayacaktı, asla evlenmeyecekti. O çok berbat durumdaydı.

Küçük bir kızken çok iyi bir hayatı olmuştu... ta ki biyolojik babası bir motosiklet kazasında ölene ve annesi birkaç ay sonra yeniden evlenene kadar. Üvey babasının iki çocuğu vardı.

Genç oğulları ve üç erkek de hayatını yaşayan bir kabusa dönüştürmüştü.

Elbiselerini çıkar, Gilly. Çocukların bir kadına nasıl dokunulacağını öğrenmesi gerek.

Ona yaptıkları korkunç şeyler...

Şimdi bile, yıllar sonra, ne zaman hatırlasa midesi bulanıyordu. O çocuklar... ruhunu, bedenini ve ruhunu parçalamışlardı ve on beş yaşına geldiğinde sadece iki seçeneği vardı: kendini öldürmek ve sonunda acısına son vermek ya da kaçmak uzakta. Her ne kadar birinci seçeneğe ağırlık vermiş olsa da, yine de ikinci seçeneği tercih etmişti, umuyordu ki, dua ediyordu ki, hayatı aslında yüksek bir notla bitiyor.

Los Angeles'a otostopla geldikten sonra, değersiz bir lokantada iş bulmuştu. Birkaç ay sonra, Reyes'ten kaçan ve daha sonra evlendiği Danika ortaya çıkmıştı. Birbirlerine bağlandılar. Danika ve Reyes sorunlarını çözdükten sonra, güzel sarışın Gillian'ı Budapeşte'ye davet etti.

Eğer her gece elinde beyzbol sopasıyla kapısını gözleyen ve adamın içeri sızmasını bekleyen ürkütücü bir süperle uğraşıyor olmasaydı, hayır derdi. Tüm o kaslı savaşçılar... tüm o testosteron ve kötülük... korkudan ne yapacağını bilemiyordu. Ama adamlar mesafelerini korumuştı, Ona baş etmesi için alan ve zaman tanımak.

Bir gün eğlence odasına girip kanepede onun yanına oturan ve "Bana bir oyun istasyonunda yetenekli olduğunu söyle. Anya berbat."

Aylarca her gün video oyunları oynamışlardı ve babası öldüğünden beri ilk kez kendini çocuk gibi hissetmişti.

Yatağın kenarı aniden eğildi ve zihni şimdiki zamana döndü. William bir kez daha yanında oturuyordu ve görüşündeki sis biraz dağılınca William'ın kesik ve morarmış yüzünü yakından görebildi.

"Sana uyumanı söylemiştim," dedi nazikçe. Ona karşı her zaman nazikti.

Çok seviyordu ama aynı zamanda nefret de ediyordu. Ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu!

Cevap vermek için ağzını açtı -ne zaman sana itaat ettim ki- ve dilinin kuruluşunu fark etti. "Su. Lütfen."

Güçlü bir el başının altından kayarak onu kaldırdı. Bir saman dudaklarının ortasına bastırdı. Emdi, soğuk sıvı acıyan boğazını yatıştırdı.

William onu yastığa yatırırken, "Ölecek miyim?" diye sordu. Doğaüstü hastalıklar hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama doğal hastalıklardan daha kötü olduklarını düşünüyordu.

"Hayır!" diye bağırdı. Nefes aldı, verdi. "Hayır," diye tekrarladı usulca. "Bir tedavi bulacağım."

Ya tedavisi yoksa?

Tamam. Dikkat dağıtma zamanı. "Hades seni nasıl evlat edindi?"

William onun alnındaki nemli saçları düzeltti. "Beni bulduğunu söylüyor. Ölümüne terk edilmiş bir bebek."

Kederli bir sızı. Ailesi tarafından reddedilen bir çocuk mu? Ben de yaşadım! Üvey babasını anlattığında annesi ona inanmamıştı, inanmak istememişti. Gillian yerine erkeği seçmişti. "Seni nerede buldum?"

"Yeraltı dünyası."

Daha da kötüsü! "Gerçek ailenin kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok mu?"

"Bir fikrim var ama yeniden bir araya gelmekle ilgilenmiyorum. Sen varsın, Anya ve öldürmeme izin vermediği o aptallar var. Bu kadarı yeterli."

Beni ailesi olarak görüyor. Gözyaşları gözlerini yaktı ve çenesi titredi. "Benden neden hoşlanıyorsun?" Hades'e cevap vermemişti ama belki ona cevap verirdi.

"Saçmalama, ufaklık. Sende sevilmeyecek ne var?"

Nereden başlamalı? Karanlıktan korkuyordu.
zihinsel olarak zarar görür ve asla sekse ilgi duymazdı.
Göğüslerin çok küçük. Göğüs estetiğine ihtiyacın var.
Seni ıslatmak için yağlamak zorunda kalmamalıyım.
Mide bulantısı başladı.

"Sen ölümsüzsün," dedi. "Benim hayal bile edemeyeceğim deneyimler yaşadın. Sen dünyevi ve sofistikesin ve ben -"

"Sen harikasin ve başka bir şey duymak istemiyorum.
Ağızından olumsuz bir kelime çıkmasın. Uyu. Bu sefer gerçekten, yoksa seni cezalandırırım."

Homurdandı. Sanki onu hiç incitmiş gibi.

Saçlarını karıştırdı ve ayağa kalktı. "Komodinin üzerinde bir zil var. Bir şeye ihtiyacın olursa, ne olursa olsun, çal. Saniyeler içinde burada olacağım."

Nereye gidiyordu? Ne yapacaktı? Her iki soruyu da yuttu. Yapışmayacak!

Ayak sesleri... ışıklar söndü ve korkuyla nefesi kesildi. Işıklar tekrar yandı ve içini çekti. Kapı açılıp kapanırken menteşeler gıcırdadı.

Sessizlik hüküm sürüyordu. Ugh. Düşünceleriyle baş başaydı. Ki bu hiç iyi bir şey değildi.

Sahip olduğu tüm gücü kullanarak yan tarafına yuvarlandı. Baş dönmesi kafasının içinde tur atıyordu ve kahretsin, tavanla zemin ne zaman yer değiştirmişti? Zile uzanmak istedi -William her şeyi daha iyi yapardı- ama tekrar hareket etmek imkânsızdı. Nefes almak zar zor mümkündü. Vücudunda hiç enerji kalmamıştı, uzuvları aniden her biri bin pound.

Gözyaşları gözlerine geri döndü ve sisin içinden bir çift kürklü bot belirdi. William geri mi dönmüştü? Kar botlarıyla mı?

Adam çömelirken yumuşak bir iç çekiş kulaklarına doldu. Kaşlarını çattı. Adam farklı kokuyordu. Turba dumanı gibi kokuyordu.

ve lavanta vardı ve güzeldi, çok güzeldi ama yine de farklıydı. Yaydığı sıcaklık harikaydı ama aynı zamanda yanılttı.

Bu William değildi.

Çığlık atmaya çalıştı ama sadece inlemeyi başardı.

"Artık bunların hiçbiri olmayacak." Davetsiz misafirin İrlandalı bir

Aksanlıydı, sesi kabaydı ama yine de kötülükten eser yoktu. Hiçbir duygu belirtisi yoktu, gerçekten. "Buraya seni incitmeye gelmedim."

Onu sakinleştirmek için bir yalan mı?

Yine çığlık atmaya çalıştı. Yine başarısız oldu.

William'ı uyarmak zorundayım. Yatak odasına bir erkeğin girmesine asla izin vermezdi. Bir arkadaşına bile.

Hades'in bahsettiği kıskanç kocalardan biri mi?

Olamaz. Benim haberim olmadan kimse gelip gitmez, demişti.

Yeni gelen kız yorganı üzerine örttüğünde

Panik... azaldı mı? En son akan gözyaşlarını nazikçe sildi ve birdenbire onu net bir şekilde -daha doğrusu daha net bir şekilde- gördü. O... o neydi? Bir insanın üst yarısı ve bir hayvanın alt yarısı vardı. Bir keçi olabilir mi? Bacakları kürklüydü, aralarına bir peştamal örtülmüştü. Toynakları vardı.

"Buraya bak, kızım."

Yanakları kızarınca başını kaldırıp baktı ve nefesi kesildi. William'a rakip olabilecek kadar büyüleyici bir yüzü vardı. Koyu bir teni, koyu renk gözleri, ince bir burnu ve bıçak gibi ince dudakları vardı. Saçları uzun ve siyahtı, telleri jilette örülmüştü. Ve boynuzları vardı! Küçük ve kavisliydi ama kesinlikle oradaydı.

Başının tepesinden yükseliyorlardı. Geniş omuzları güçlü kollara ve pençeli ellere uzanıyordu.

Pençeler. Canavar!

Gerçek olamaz, gerçek olamaz. Halüsinasyon mu?

"Bana size yardım edebileceğim söylendi," dedi.

"Birbirimize yardım edebileceğimizi. Bana Karanlık William'a ait olduğun ya da hasta olduğun söylenmedi. Ve insan."

Küçümsedi

Son olarak, sanki ırkında bir sorun varmış gibi. "Onun ününe sahip bir erkekle ne yapıyorsun?"

"Kimsin sen?" diye sordu.

Kaşlarını çattı ve saçının bir tutamına uzandı. Kadın ırkıldı ve adamın kaşları daha da çatıldı. Yine de, kolunu yanına indirirken gözlerine hiçbir duygu değmedi.

"Ben Pukinn."

Puck-en. Onu hiç duymadım.

"Bana Puck diyebilirsiniz. Ben Kayıtsızlığın bekçisiyim."

İblisin ele geçirdiği savaşçılardan biriydi ama tanıştıklarından biri değildi. Pandora'nın kutusunu çalıp açmamıştı. O... Beynini zorladı ve bir Artık iblislerin ölümsüzler için bir hapisane olan Tartarus'taki mahkûmlara verilmesiyle ilgili belirsiz bir anı.

Zihni küçük bir kelime çağrışımı oyunu oynadı: hapisane... suçlu... tehlikeli... ahlaki merhamet yok - ve panik yüksek vitesse geçti.

Adam sanki onu hayal kırıklığına uğratmış gibi tekrar iç çekti. "Bana yardım edebileceğinden emin değilim ama sanırım denemene izin vereceğim. Sen bu fikre alıştıktan sonra geri döneceğim." Bununla birlikte balkona doğru yürüdü, parmaklıklara tırmandı ve atladı.

Gillian yatağa doğru sarktı, ince bir ter tabakası tenini kapladı. Yine de yavaş yavaş kalp atışları yavaşladı ve teri soğudu.

William onu kontrol etmek için döndüğünde, kendini yine normal hissediyordu. Ölmek üzere olduğunu düşünürsek, olabildiğince normaldi. Yatağın yarısında durdu, havayı kokladı ve kaşlarını çattı, sonra ona baktı.

Ona ziyaretçisiyle ilgili her şeyi anlatmak için ağzını açtı ama sonra fikrini değiştirdi. Adam -Puck- ona zarar vermemişti ve eğer ondan bahsederse, William onun peşine düşecekti.

Belki öldürürüm. Kesinlikle işkence ederdi. William'ın uzman işkence teknikleri ve bu işe olan mutlak aşkı hakkında hikâyeler duymuştu.

Bu da ona karşı duyduğu rahatlığı daha da tuhaflıyordu. "Başka bir doktora görünmeye hazır mısın, ufaklık?"

"Lordum... efendim," dedi yabancı bir ses. Gilly ancak o zaman kısa boylu, yuvarlak hatlı, deri yerine pulları olan bir adam fark etti yanında duruyordu. "Meslektaşlarımla konuştum ve hemfikiriz. Onda morte ad vitam var ve bildiğiniz gibi tedavisi yok."

* * *

"Unutmayın. Haydi! Hatırla." Cameo, Misery'nin bekçisi, saçlarını çekti, yumruklarını şakaklarına vurdu ve bu başarısız olduğunda alnını duvara vurdu. Ne yaparsa yapsın, zihni boş bir levha olarak kaldı.

Hayal kırıklığı, elinde kalan azıcık kontrolü de yiyip bitirdi. Ele geçirildiğinden beri hafıza kaybı yaşıyordu. Ne zaman mutluluğuna giden bir yola rastlasa. Birkaç hafta önce, antik eserler onu farklı bir âleme çekmişti. Görünüşe göre. Hatırlayamıyordu, bu da orada tanıştığı birinin ya da bir şeyin hayatını daha iyi hale getirme gücüne sahip olduğu anlamına geliyordu.

Adamlar ona eve döndüğünde bir isimden bahsettiğini söylediler. Lazarus.

Lazarus, Lazarus, Lazarus.

Hala hafızası yok, sadece belli belirsiz bir çikolata isteği... İkisi bağlantılı mıydı?

Tabii ki, cevap ondan kaçtı.

Bir çığlık atarak şifonyerindeki en büyük vazoyu aldı ve o aptal şeyi yatak odasının diğer ucuna fırlattı. Cam kırıldı, parçalar yere saçıldı. Gecenin derinliklerinde bir sevgili gibi okşayabileceği tek bir mutluluk tadı, tek istediği buydu. Ama hayır. Bu hayalinde bile mümkün değildi.

Lazarus'u hatırlamanın bir yolu olmalıydı. O her kimse. Mutluluğuna giden yol o muydu?

Yatak odasının kapısı patlayarak açıldı, menteşeler de vazo gibi paramparça oldu. Maddox içeri girdi, bir hançer avuçlanmış ve hazır. Menekşe rengi bakışları her yeri taradı.

Bir saniye içinde odadaki gölge ve o zaten her bir hasar parçasını katalogladığını biliyordu.

"Ben iyiyim," dedi ve adam irkildi. Herkes her zaman içini çekerdi.

Lazarus var mıydı?

Onu düşünme.

Başka bir şey söylemek yerine Maddox'u elleriyle uzaklaştırdı.

Yerinde durdu. "İyi gibi görünmüyorsun." Kaşlarını kaldırarak ona "Ben Misery'yim, göt herif" der gibi baktı,

Ne bekliyorsun?

Omuz silkti, omuzları dağınık siyah saçlarının uçlarına sürtündü. "Yani seni üzdüğüm için öldürmem gereken kimse yok mu?"

Başını iki yana salladı.

"Pekâlâ." Odadan geri geri çıktı, sadece parçalanmış kapı çerçevesine dokunmak için durakladı. "Muhtemelen Biri bunu düzeltsin."

Küçük pislik. Kahkahalar yükseldi... ve boğazında acı içinde can verdi.

Gülmeye izin yoktu. Eğer bir kıkırdama bile kaçmayı başarırca, acı çekecekti.

Vay be. Ne hayat ama. Ve daha da iyisi, sonsuza dek dört gözle beklemesi gereken şey buydu.

Uzun zaman önce, Baden'in öldürülmesine neden izin verdiğini merak ederdi. Ve her zaman buna izin verdiğinden şüphelenmişti.

Kimsenin onu alt edemeyeceği kadar güçlü bir dövüşçüydü. Peki, neden? Ne kadar sefil olsa da, asla böyle bir kaderi düşündü.

Şimdiye kadar.

Baden'in dişisi o kadar depresyondaydı ki kalenin içinde bir hayalet gibi dolaşıyordu. Ve Cameo kendini kısmen sorumlu hissediyordu, sanki iblisin lekesi kıza bulaşmıştı. Bulaşmış mıydı?

Peki ya Gilly ve William? Gilly hastaydı ve William teselli bulamıyordu. Onun hatası mı?

Muhtemelen.

Dünya bensiz daha iyi olurdu.

Kalbi ağırlaşınca yatağın kenarına yığıldı. Hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyordu ama ağlamanın ona hiçbir faydası olmayacaktı, sadece iblisi besleyecek, onu daha da güçlendirecekti.

Kutuyu bulmak onu sonunda şeytandan kurtaracaktı ve görünüşe bakılırsa bu onun için en iyi seçenektir. Ancak kutuyu bulmak hiç bu kadar imkânsız olmamıştı, kazandıkları her avantaj artık körelmişti.

Ne yapabilirdi ki?

Düşünmesi gereken bazı şeyler vardı... geleceği hakkında vermesi gereken bazı kararlar. Ne biliyordu? Bu şekilde devam edemezdi.

10

"Bu cümlelerden sadece biri doğru: Ben asla kovalamam, değiştiririm. Sözlerimi yiyeceğim."

-Galen, Kıskançlık ve Sahte Umut'un koruyucusu

BADEN'İN SEKSE İHTİYACI VARDI.

Sert ve hızlı bir şekilde ihtiyacı vardı. En önemlisi, buna şimdi ihtiyacı vardı. William'ın da tahmin ettiği gibi, kalenin kaderi buna bağlıydı. Yıkım zihninde köpürüyordu, kafatasına vuruyor.

Katarina'nın yanında geçirdiği her dakika -düzeltiyorum- her saniye cehennemin özel bir türüne dönüşmüştü. Dün onunla duş almıştı ve acı içinde olmasına rağmen saklamak için elinden geleni yapmıştı, her temas noktası Açık bir yaranın üzerine tuz serperken, onu kollarına almanın verdiği zevk neredeyse daha büyüktü.

Göğüs uçları avuçlarının içinde sıkışmıştı. sabunu etine sürmüş ve sırtına sürtünme dürtüsüyle savaşmak zorunda kalmıştı. Ve daha sonra, yatak odasından geçtiğinde, kilometrelerce uzun bacaklarını sergilediğinde, adam

Onu kucağına alıp yatağa atmak, çırılçıplak soymak ve içine, çok derinlerine dalmak istiyordu.

Vücudu henüz sakinleşmemişti.

Aklı mantıklı düşünmeye bile başlamıştı. Katarina onun tipi olmayabilirdi, zayıf olabilirdi, ama güç geçici bir aşık için gerekli. Bu yüzden o Başka biri. Ne olmuş yani? O Aleksander'a aitti.

sadece isim. Şimdilik. Büyütülecek bir şey değil. O da Baden'e ait olabilirdi. Kısa bir süreliğine.

Ama ya canavarın kontrolünü kaybedip ona zarar verirse? Ya da daha kötüsü?

Onu incitmek istemedi. Onun iyiliğini gerçekten önemsiyordu. Onunla hayatının parçalarını paylaştığında, onu depresyonundan çekip çıkarmaya çalıştığında onunla beklenmedik bir bağ kurdu. Koparamadığı bir bağ. Ve denemişti!

Yıkım da onu istiyordu, ki bu da sorunun bir parçasıydı. Canavar şimdi ona karşı temkinliydi, ondan ne yapacağından emin değildi.

Baden koridorda sinsice ilerleyerek Strider'ın yatak odasına yöneldi. "Bugün Pandora'dan bir iz var mı?" diye sordu. Yalnızdı ama Torin bir dizi kamera ve mikrofon aracılığıyla koridorları izliyordu.

"Henüz değil," diye cevap verdi savaşçı, sesi tepedeki hoparlörlerden yayılıyordu.

Pandora, Aleksander'ı yakalamak için günde en az bir kez zindana girmesine rağmen Baden'in kurduğu tuzaktan kaçmayı başardı.

Önemli değil. Düşüncesiz ve sabırsızdı ve yakında bir hata yapacaktı.

Bir hata yapmak zorundaydı.

Hafta başında Baden bir genci parçalamayı reddedince, Hades bu görevi Pandora'ya vermişti. Pandora hiç tereddüt etmeden bu görevi yerine getirmiş ve ekstra bir puan kazanarak liderliğe yükselmişti. Baden söz konusu gencin aslında bir genç değil, büyüyle gizlenmiş yaşlı bir cadı olduğunu ancak daha sonra öğrenmişti. Lucifer'in maaş bordrosunda çalışan ve karanlık tarafa çektiği her insan için prim alan bir cadı.

Haberciler'in kralı ölümsüz ordusuyla yetinmiyordu. Bir de insan ordusu kurmayı planlıyordu.

Hades gün geçtikçe daha da telaşlanıyordu. Verdiği görevlerin sayısını bile artırmış, hem Baden'e hem de Pandora'ya bir liste sunmuştu.

Baden ise erkekten nefret etmemeye başlamıştı. Baden hemen anlasa da anlamasa da, onun deliliğinin bir yöntemi vardı.

Yenilginin bekçisinin kapısına ulaştı ve tahtayı çatlatacak kadar sert vurdu.

Kendime not: Yeni bir kapı al.

"Geliyorum, geliyorum." Bir ayak sesi duyuldu ve kapı açılarak Strider'ın eşi Kaia'yı ortaya çıkardı. Kaia Elinde bir hançerle onu selamladı, kızıl saçları atkuyruğuyla tutturulmuştu, gözleri öfkeyle parlıyordu.

O silahlı... gerçek bir tehdit. Öldürün onu!

Baden canavarı görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve Kaia'nın omzunun üzerinden baktı. Odayı taradı ve alışkanlıktan dolayı gizli tehditleri kontrol etti. Dekorasyon tarzı muhtemelen

Bir istifçi olarak sınıflandırılan kişi burada öldü. "Kız kardeşine ulaştın mı?"

Bir sonraki görevi için, Soğuk Kalpli Taliyah'tan bir çift külot çalması gerekiyordu. Ona dokunmadan ya da zarar vermeden. Taliyah bir Harpy'ydi, Kaia'nın ablasıydı ve bir yılan-kaydırıcı meleziydi. Neredeyse Yıkım kadar kana susamıştı.

Hades'in neden bunu yapmasını istediğini henüz anlayamıyordu ama adamın emirlerini sorgulamayı bırakmıştı.

"Evet. Seninle bir saat içinde Downfall'da buluşacak." "Teşekkür ederim."

"Teşekkürünü kendine sakla ve bana bir iyilik yap." Hançerinin kabzasına bir öpücük kondurdu. "Bir dahaki sefere Hades'in yanına gittiğinde, William'ın saklandığı her yeri öğrenmek iste."

Koruma dürtüsü aniden onu ele geçirdi. William'ı korumak mı? Yoksa Hades'i mi?

İkisini de. Yıkım kafasının içinde hırladı. Onlar benim ve onlara zarar vermeyi aklından bile geçiren herkesi yok edeceğim.

Bu, İşkenceden Ücretsiz Kurtulma kartından çok daha fazlasıydı. Bu kararlılık, ilgi ve alakaydı.

Ama canavarın işi bitmemişti. Baden'in hakimiyetine karşı savaştı.

-Ve çok mücadele etti, sonunda bedenini ele geçirmeyi başardı.

ve zihin.

Ağzı sulandı. Onun kanı, tadına bakacağım. Elleri kaşındı. Kemikleri, onları kıracağım.

Bir yırtıcı olarak Kaia onun niyetini sezdi ve buna göre tepki verdi, çömelip saldırıya hazırlandı.

Mantıklı düşünce araya girdi: Hayır, hayır. O değil.

Ancak Yıkım yumruğunu vurmak için çoktan geri çekmişti. Baden son saniyede kontrolü yeniden ele geçirdi ve duvara yumruk ve tekmelerle öfke yağdırdı.

Baden'in arkadaşları odalarından fırlayıp onu durdurmaya çalışırken canavar kükredi.

Ne cüretle beni zapt etmeye çalışırlar?

Canavar yine onu geçmeyi başardı ve savaşçıları birbiri ardına koridorun öbür ucuna fırlattı. Erkekler o kadar büyük bir güçle çarptılar ki arkalarında vücut şeklinde çatlaklar bıraktılar. Toz ve sıva parçaları havayı kapladı.

Güldü.

"Onu nasıl yakalayacağız?" diye bağırdı biri.

"Keeley." Torin'in sesi dahili telefondan geliyordu.

"Strider'in odasında sana ihtiyaç var. DERHAL."

"Zaman yok. Katarina'ya ihtiyacımız var," diye seslendi bir dişi. "Sanırım onu sakinleştiriyor."

Bir avuç savaşçı bir anda üzerine atılarak onu yere yıktı ama yine de onları savuşturmak zor olmadı.

Güç uzuvlarını genişletti, kemiklerini güçlendirdi. Ayağa kalkmayı başardı.

Düşebilirim ama asla yerde kalmam.

Sırıtan bir sarışın yoluna çıktı. Adı Strider olan erkek. Onu öldürmek bir zevk olacaktı.

Baden Yıkım'a bağırdı. O benim arkadaşım. Hepsi öyle!

"Hey! Buradayım." Kadınlardan biri, "Senin suratına yeni bir göt deliği açacağım," dedi.

Arkadaşlarım değil, dedi Yıkım Baden'e, kadını boynundan tutup ayağa kaldırırken. Anya.

Yıkım, bölge sakinlerinin kimliklerini öğrenmeye özen göstermişti. Düşmanını tanı.

"Hayır!" Lucien bağırarak onu arkadan yakaladı.

Anarşi Tanrıçası bacaklarını Lucien'e doladı.

Yıkım'ın boynuna sarıldı ve tökezlediğinde şaşırtıcı bir güçle sıktı.

Göz ucuyla Katarina ve Ashlyn adındaki kadının uzak köşeyi döndüklerini gördü. Her iki dişi de durup ona baktı. Durakladı, neden olduğundan emin değildi, Baden'e kontrolü yeniden ele geçirme fırsatı verdi. Cesedin sahibi olduğunu iddia edecek kadar değil ama iradeleri çarpışırken onu yavaşlatacak kadar. Kirişlere doğru böğürdü.

Maddox, "Kaç Ash, kızı da yanında götür," dedi. "Onu daha da kötüleştiriyor."

Katarina... Gitmek mi?

Baden ve Yıkım birlikte çalışarak Anya'yı omuzlarından çekip düşürdüler. Lucien'i atlattılar ve onlara musallat olan kadına doğru ilerlediler. Onlara ait olan kadına. Kısa bir süreliğine de olsa.

"Git!" diye birden fazla ses aynı anda bağırdı. Savaşçılar onu kovalıyor, hayranlık duyduğu nesneye ulaşmak için ondan önce davranmaya çalışıyorlardı.

Ashlyn Katarina'yı çekip uzaklaştırmaya çalıştı ama Katarina onun elinden kurtuldu ve ileri doğru adım attı. Ona doğru.

Ona ulaştığı anda narin elleriyle yüzünü çerçeveledi. Harekete izin vermek için çömelmek zorunda kaldı, bu da düzgün bir savunma yapmak için pek uygun bir pozisyon değildi ama buna değdi.

"Neyin var senin?" diye sordu.

Nefes aldı, genellikle işe yaramayan ciğerleri aniden Onun kokusunun tatlılığıyla aşılarmış... sanki hayata geri dönüyormuş gibi. "Onlar tehdit."

"Yanlış. Burada tehdit falan yok."

"Onlar tehdit," diye ısrar etti.

Başparmaklarını yanaklarının üzerinde gezdirdi, nazikçe, çok nazikçe ve yine de bu hareket canını yaktı. Ama o yapmadı.

uzaklaştı. Aralarındaki hava kalınlaştı ve farkındalıkla çatırdadı. Hoşuna gitmişti.

Diğerleri takibi bırakıp uygun bir mesafede durdular ve kuşkuyla fısıldaştılar.

Birisi "Bu gerçekten oluyor mu yoksa halüsinasyon mu görüyorum?" diye sordu.

"İnsanın sihirli bir hoo-ha'sı var mı?"

Katarina, "Yapman gereken bir işin var," diye hatırlattı ona. diğerlerine. "Neden sen gidip yapmıyorsun, ben de buradaki tehditlerle ilgileneyim?"

Homurdandı. "Yeterince güçlü değilsin."

Bu da kaşlarını kaldırmamasına neden oldu. "Bana öyle söyledin." "Dostum. O evli değil mi?" Kaia sordu.

Harpy'ye hırladı ama bakışları Katarina'da kaldı. Kilo vermiş ve her zamankinden daha kırılğan görünüyordu ama yine de güzelliği nefesini kesiyordu.

Şimdi hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu nefes? "Baden," dedi.

"Yıkım," diye düzeltti.

"O senden etkilendiğine göre, senin de ondan etkilendiğine bahse girerim. Neden sana Baduction demiyorum?" O

ona gülümseyerek onu kendisiyle oynamaya davet etti. "Ve sana bir şapka ipucu. Eğer en yeni işin bana bakmaksa, bunu başardın.

çivilenmiş."

Nasıl oynayacağını bilmiyordu ama onu böyle görmek hoşuna gidiyordu. Umutsuzluktan ziyade mutluluk.

Onun ne hissettiğini umursamamalıydı. Umursamak onu savunmasız bırakıyordu.

Ona kaşlarını çatı. "Bugün beladan uzak dur."

"Yapacağım, ama sen emrettiğin için değil. Çünkü ben bir kızım ve kızlar-"

"Şeker ve baharat," diye araya girdi, tekerlemeyi hatırlayarak. Erkekler yılan ve salyangozdan yapıldı.

"Yanlış. Kızlar votka ve buzdan yapılır. İki erkeksi saçmalıklara karşı toleransımızı artırır."

Kıs kıs güldü. Komik kız. Ama Baden yüzeye gittikçe daha da yaklaşırken kahkahası hızla söndü, tüm gücüyle savaşıyordu.

İfadesi ciddileşen Katarina, "Zarar görmeden geri dönmeni bekliyorum," dedi.

Onun iyiliğini umursuyor muydu? Buna izin verirdi. "Zarar görmeyeceğim. Ben güçlüyüm." Baden'i daha fazla zapt edecek kadar güçlü değildi. Savaşçı savaşı kazandı.

Baden normal boyutuna dönerken titredi. Alnını Katarina'nın alnına bastırmak için hâlâ eğilmesi gerekiyordu ama bunu yaptı, canavarın ona zarar vermemiş olmasından o kadar memnundu ki, en başta kavganın olmasına izin verdiği için kendini suçlu hissediyordu ve arkadaşlarının tepkilerinden endişeliydi.

"Özür dilerim," dedi, çenesi onun dokunuşuyla karıncalanmıştı. "İşte buradasın," diye cevap verdi.

"Benim Baden'im."

Sözler aralarında yankılanırken gözleri büyüdü. Onun Baden'i mi?

"Evet," derken buldu kendini. Kabul ediyorum.

"Bugünkü işinde... belki kimseyi öldürmezsin?" Parmak uçlarında yükseldi ve fısıldadı, "Eğer kaçınabilirsen, seni ödüllendireceğim..."

Kadın alçalıp bakışları kilitlendiğinde adam heyecanla gerildi. Siyah, gri-yeşile karıştı. Yanakları kızarmış, nefes alışları hızlanmıştı.

"Birlikte mi?" diye sordu.

Kız onunkine bakarken dudaklarını yaladı. "Ne istersen." Anında sertleşti.

Aralarında bir şaşkınlık arkı geçti... ve özlem. Çok fazla özlem.

"Kaçınacağım," dedi ve onu doğruca yatağa götürmeden önce Downfall'a göz kırptı.

Kulüp cennetin üçüncü katında bulunuyordu. Soysuzlar için bir cennet.

Canavarın darbesini zihninin gerisine itti -az önce yaşadığı çaresizliği düşünmeyecekti.

Katarina'yı bile aklının gerisine itti-
Çünkü yapmak zorundaydı. Eğer onun ayrılık sözlerini düşünseydi, ondan uzakta beş dakika bile dayanamazdı. En yeni görevini kesinlikle tamamlayamazdı.

Kalabalığı iterek geçti. Duvarlar ve zemin siyah gökyüzünün ve parlak yıldızların görünmesine izin veren ince bulutlardan oluşuyordu ama yine de hem duvarlar hem de zemin dokunulamayacak kadar sağlamdı. Sol tarafta canlı bir müzik grubu çalıyor, bir grup kadın iç çamaşırlarını soliste fırlatıyordu.

Keşke Baden'in görevi bu kadar kolay olsaydı.

Sağında barmenler kalabalık bir barda içkileri karıştırıyor ve neşe saçıyorlardı. Solunda ise sayısız beden dans pistinde kıvranıyordu.

Yıkım kafatasına çarptı. Kimseye güvenme. Herkesi incit. Bu kadar yeter.

Ölümsüzü seçmesinin tek bir nedeni vardı. Taliyah'la buluşmak için gittiği gece kulübünün sahibi üç Gönderilmiş Kişi'ydi. Çelenkler hakkında bilgi sahibi olabilecek acımasız kanatlı savaşçılar. İki kuş, bir vahşi taş. Savaşçılar şu anda -her zaman- Lucifer ve yordakçılarıyla savaş halindeydiler ve yeraltı dünyasında olup bitenleri öğrenmeyi kendilerine iş edinmişlerdi.

Baden, garsonun önünden geçerken tepsideki ambrosia aromalı viskiden iki shot aldı. İkisini de içti, tadı ve kokusu alev alev yanan tarladaki kovalamacayı hatırlatıyordu ama sıcaklık yine de onu yatıştırdı.

"Hey," dedi garson. "Bunlar için-"

Baden'e bir bakış attı ve boş bardakları minnetle kabul ederek dudaklarını büktü.

Baden VIP eşiğini geçmeden hemen önce, dev gibi bir adam yoluna çıktı. Bir aslanın yelesi ve bir ayının esnek çenesiyle şişkin kaslar. O bir Berserker'dı, hiç şüphesiz.

Baden kibar bir ricayı denemeye karar verdi.
"Gönderilmişlerle konuşmak için buradayım."

"Randevunuz var mı?"

"Hayır, ama bu eksikliği görmezden gelmeye ve onları yine de görmeye hazırım."

Berserker devasa kollarını devasa göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Meşguller ve rahatsız edilmemeliler."

Bizi inkar mı ediyor? Ona yanlış yolda olduğunu öğreteceğiz.

Şimdi de biz mi olduk? Hâlâ gergin olan Baden kendini razı olmuş buldu. Sadece bu seferlik.

Yıkım, karanlık gücünü doğrudan Baden'in damarlarına akıtırken neşeye güldü.

Kaia gibi Vahşi Savaşçı da saldırı pozisyonuna geçerek saldırmaya hazırlandı. Baden ondan önce davranıp bir yumruk savurdu.

Katarina'nın sesi zihninde dolaşırken son saniyede gücünü toparladı.

Ne istersen.

Adam geriye doğru uçtu, arka duvara çarptı ve kışına doğru kaydı. Bilinci yerindeydi ama gövdesinin ortası sanki Baden deriyi, kasları ve kemikleri delip geçmiş gibi çökmüştü. Belki de öyleydi. Siyah sis incelik dağılmadan önce avuçlarının üzerinde dönüyordu. Daha önce de karşılaştığı bir manzaraydı. Hades ile.

Baden ne düşüneceğinden emin değildi. En azından Berserker iyileşecekti.

VIP salonundaki herkes durdu ve sessizleşti. Birkaç kadın ani bir ilgiyle ona bakarken, çoğu Adamlar korkuyla ona bakakaldılar. Kendilerinden çok daha tehlikeli bir yırtıcıyı sezmişlerdi. Berserker'lar genellikle besin zincirinin en tepesinde yer alırdı ve Baden tek bir darbeye bir tanesini yere sermişti.

Yıkım daha fazlası için açlık çekiyordu.

Baden günaha direnmeye kararlı bir şekilde nefes alıp verdi.

Uzak köşede iki erkek duruyordu. Gönderilmiş Olanlar. Büyük beyaz ve altın kanatlar omuzlarının üzerinde yükseliyordu.

Baden bu çiftle hiç tanışmamış olsa da onları tanıyordu. Herkes biliyordu. Beyaz saçlı, yaralı beyaz tenli ve kırmızı gözlü olan Xerxes'ti. Koyu renk saçlı, bronz tenli ve gökkuşağı rengine gözleri olan ise Bjorn'du.

"Adamımıza zarar verdin," dedi Xerxes ona, eklemlerini kırarak. "Bugün öleceksin."

"Ona zarar vermek istemedim." Baden omuzlarını dikleştirdi ve çarpışmaya hazırlandı. "Cevaplar için buradayım."

Çiftin arkasında, Vahşi Savaşçı ayağa fırladı ve iyileşirken kükredi. Beş...sekiz santim daha uzadı, parmaklarının ucundan tüyler ürpertici pençeler çıktı.

Baden kaşlarını çattı, zihni bir anda Yıkım'ın başka bir anısıyla doldu. Muhafızlarla savaştığı zaman bedenleri onun etrafında yığılmıştı. Büyümüş, her zamankinden daha da irileşmiş, tırnakları uzamış ve ilk kez pençelere dönüşmüştü. Pençeler sadece... böyle...

Canavarın bir kısmı Berserker miydi?

Nefes alışları Baden'i şimdiki zamana çekti. Parmaklarının uçları sanki ateşte yanıyormuş gibi hissediyordu. Aşağı baktığında tırnaklarının uzadığını ve pençe gibi keskinleştiğini gördü.

..benzerinin çağrısını mı karşılıyordu? Artık yarı Çılgın mıydı?

Dönüşümün şokuyla ellerini salladığında pençeler geri çekildi.

Bjorn kolunu uzatarak hem Xerxes'i hem de Çılgın'ı bir anda durdurdu. Baden'den gözlerini ayırmadan, "Sakin ol Colin, yoksa senin yerine ben yaparım," dedi.

Uyarı işe yaradı, Berserker yerinde kaldı. "Savaşçının kollarına bak," dedi Bjorn Xerxes'e. "O yılan gibi çelenkler takıyorlar."

Baden, gömlek kollarının metale takıldığı pazularına baktı. "Sizinle konuşmak istememin nedenlerinden biri de bu."

Xerxes bir an tereddüt ettikten sonra ona el salladı. Bjorn özel barmenine işaret etti.

Baden mum ışığının aydınlattığı gölgeli köşeye doğru yürüdü. Biri bir kanepede, diğeri de bir koltukta uzanmış iki kadın, Baden görüldüğünde heyecanla cıvıldıyordu.

"Bu Jamie Fraser!"

"Biliyorum. Tamam, tamam, beni ikna ettin. İskoç bebeklerini alacağım."

"Gömleğini çıkar. Yoksa yırtıp atmamı mı tercih edersin?"

Baden şehvetinin tüm gücüyle geri dönmesini bekliyordu. Bu kadınlar ona istediği seksi sunuyordu. İhtiyacı olan seksi. Kolay ve karmaşık olmayan. Serbest bırakma ve rahatlatma. Ama onlar Katarina değildi ve vücudu bundan etkilenmedi.

Kaşlarını çattı. Sevgilisinin kimliği önemli olmamalıydı. Arzu onun silahı, canavarı yönetme aracıydı. Belirli bir kadını arzulamak her hissi bir zayıflığa dönüştürüyor, ona güç veriyordu.

"Gidin," dedi Xerxes kadınlara, ses tonunda yumuşaklıktan eser yoktu.

Üçü de ayaklarını yere vurunca cıvıltılar kesildi. Baden yatar koltuğa uzandı ve arkalıksız kanepeyi Gönderilmişler'e bıraktı. Kanatları için daha fazla yer.

"Çelenkleri sana kim verdi?" Bjorn sordu. "Hades mi yoksa Lucifer mi?"

Onları kullanabilecek güce sahip tek ölümsüzler onlar mıydı? "Hades."

"Yani onun kontrolü altındasın."

"Evet." Kabul etmek zordu ama dürüstlük şarttı. Gönderilmiş Olanlar yalanın tadını alırdı. "Kollarımı çıkarmadan bantları çıkaramam, ki bunu yapmak istemiyorum. Bantlar olmadan ölürüm. Yine ölürüm. Ama bu sefer ölüm kalıcı olacak."

İkisi de başını salladı.

Hiçbir yere varamıyoruz. "Nasıl çalışıyorlar?" Baden sordu.

Bjorn başını yana eğdi. "Şöyle düşünün. Bir meyve parçasından bir tohum alır, onu eker ve sularsanız, tohum kendi meyvesini üreten bir ağaca dönüşür. Farklıdırlar ama aynıdırlar."

Anlamı... ne? Çelenkler bir tohumdu ve kökleri artık sıkıca içine mi ekilmişti? "Başka bir hayata dair hayaller görüyorum. Çelenkler eskiden bir insandı... bir yaratık."

"Haklısın," dedi Xerxes. "Çelenkler Hades'in kalbinden yaratıldı. Onu çıkardı, yaktı ve küllerinden sonsuza dek özünü barındıracak bantları dövdü."

Ne. Ne. Cehennem mi?

Yıkım Hades'in miydi? Anılar Hades'in miydi?

Hayır, hayır. İmkansız. Ve yine de, pek çok şey aniden anlamlıydı. Hades'in davranış şekli, onu öldürmekle tehdit edip sonra fikrini değiştirmesi, sanki Baden'i önemsiyormuş gibi-

çünkü kendisini önemsiyordu. Canavar Keeley'i tanıyordu çünkü Hades onunla nişanlıydı. Canavar Hades'in huzurunda sessizleşti çünkü Hades'in istediğini istiyordu.

Söyleyecek bir şey yok mu? diye hırladı. Canavar gerçeği biliyordu. Canavar her zaman biliyordu.

Ben Yıkım'ım.

Öylesiniz. Ayrıca çok daha fazlasısın. Ve Baden bunu fark etmeliydi. Ne aptal ama!

"Dışarıda kaç tane çelenk var?" diye sordu.

Bjorn, "Kesin sayı bilinmiyor," dedi. "Ama benim tahminim? Çok değil."

Baden kutsanmış mı yoksa lanetlenmiş mi olduğunu bilmiyordu. Gruplar dağıldığında Destruction'a ne olacaktı? Çıkarıldı mı? Yaratık metale bağlıydı ama Baden'e değil... değil mi? Sonunda hayal ettiği gibi her türlü sahiplenmeden özgürce yaşama şansına sahip olacak mıydı?

Heyecan.

Öfke, canavarın izniyle. Yaşayacağım!

"Yeni dövmelerim ne olacak?" Baden sordu. "Çelenklerden büyüdüler ve ben Hades'i öldürdükten sonra kalınlaştılar.

hedefler."

"Kötülüğün sinsi doğasını herkesten daha iyi anlamalısın." Xerxes bir hançeri kolunun üzerinde gezdirerek bir yara oluşturdu. "Şu anda yara ham, açık ve enfeksiyonla mücadele edemiyor. Kendini koruması için kabuk bağlaması gerekiyor."

"Yani...?"

Bjorn, "Kötülük bulaşır, yayılır ve başka kötülüklere kucak açar," dedi.

Baden bekledi. Gönderilmiş Olan başka bir şey söylemedi. "Sorumu bir cevap duymadım."

"Bunu duymamış olmanız, bunu sunmakta başarısız olduğumuz anlamına gelmez."

Kendini beğenmiş parça-

Bir garson elinde bir tepsi ambrosia shot ile geldi. Baden arka arkaya üç kadeh içtikten sonra Bjorn onu el sallayarak uzaklaştırdı.

Gönderilmişlerin kendi sorunları olduğunu biliyordu. Bjorn bir tür gölge kraliçeyle evlenmeye zorlanmıştı -Hades'in gölgeleri gibi... Baden'in gölgeleri? Xerxes'in onu öldürmeye kararlı bir dişi canavarın peşinde olduğu söyleniyordu.

Kulüpte alkış sesleri yükseldi ve biri Taliyah'ın adını seslendi.

Gelmişti.

"Baba ve oğul arasındaki savaşta ne olursa olsun," dedi Bjorn, "Lucifer'in kazanmasına izin veremeyiz. Kahinlerimiz konuştu. Eğer Hades galip gelirse, dünya hayatta kalacak."

"Eğer Lucifer galip gelirse," dedi Xerxes, "bildiğimiz dünyanın sonu gelecek."

Kıyamet, Yıkım uyarı olarak fısıldadı.

"Eminim başka sorularınız da vardır," diye ekledi Bjorn ve Baden başını salladı.

"Ama size verecek başka cevabımız yok," diye sözlerini bitirdi Xerxes.

Cevapları vardı. Sadece paylaşacakları başka cevapları yoktu. Ama Baden zorlamayacaktı. Bu adamlara borçluydu ve bunu şiddetle ödemeyecekti.

"Sohbet için teşekkür ederim," dedi ayağa kalkarken. Gönderilmiş Olanlar da ayağa kalktı.

Xerxes'in gözlerindeki kırmızı derinleşti. "Hades'le olan ilişkinizin haberi yayılacak. Bir daha onu durdurmak, bu yüzden hazırlıklı olun. Yakında bir gün Lucifer sizi öldürmesi için birini gönderecek."

Zaten vardı. William'ın öldürdüğü fahişeler.

"Ben galip geleceğim." Bununla birlikte, Harpy'yi avlamak üzere yola koyuldu.

Uzun süre avlanmak zorunda değildi.

Kulübün ortasında mekanik bir boğaya biniyordu, kısa eteği bacaklarının her santimini ve ihtiyacı olan külotun bir ipucunu ortaya çıkarıyordu. Boğa ileri geri sallanırken solgun saçları omuzlarının üzerinde dans ediyordu. Her iki eli de serbestti, kalçalarının gücüyle pozisyonunu korurken çift yumruk atıyordu.

Boğa ani bir dönüş yaparak Baden'e sırtını gösterdi ve pembe atletindeki yırtmaçlardan uçuşan küçük yanardöner kanatları ortaya çıktı.

Güzel bir kadındı, buna şüphe yok... ama Katarina ile kıyaslanamazdı.

Taliyah boğadan atlayıp tam önüne indiğinde tezahüratlar kesildi.

"Bana sormak istediğin bir şey olduğunu duydum," dedi.

"Bana bir içki ısmarlamana izin vereceğim. Ya da on iki.

Evet, kesinlikle

On iki. Son atış yapılana kadar işimiz bitmiş olmalı. Anlaşıldı mı?" Bara doğru yürüdü, kalçaları sallanıyordu. Bir çiftleşme dansı. Vücudunda hiçbir tepkiye neden olmayan bir dans.

Onun arkasından giderken elleri yumruk oldu.

Kadın on beş shot ısmarladı ve adam barmene bir altın para attı. Torin yıllar boyunca ona çok para kazandırmıştı.

"Ee? Konuşmaya başla." Bir bardağı boşalttı, sonra diğerini. "Bana külotunu ver."

Az önce beşinci kadehi geri atmış ve sıvıyla boğulmuştu. Nefesini tuttuktan sonra güldü ve şöyle dedi,

"Vay canına. Çok mu kibarca sordun? Ahbap. Onları giymeyi falan mı planlıyorsun?"

"Hayır." Hiçbir açıklama yapmadı.

Eğlencesi azaldı, göz kapakları yarıldı.

Biri ona arkadan çarptığında o kadar hızlı döndü ki Baden neredeyse hareketlerini takip edemeyecekti, Yumruğunu suçlunun karnına indirdi. "Hayır mı?" dedi Baden'e, hiç vakit kaybetmeden. "Tüm alabileceğim bu mu?"

Aksiyona katılın! Yıkım'ın tasmaı biraz yıprandı ve Baden kendini soluk soluğa kalan adamı boğazından yakalayıp ayağa kaldırırken buldu.

"Ya onunla ya da benimle devam et," dedi Taliyah, "ama ikisi birden olmaz. İşim neredeyse bitti-"

Konuşmasındaki zaman sınırı. Doğru. Erkeği öldürmeden serbest bıraktı. "Hades-"

"Hades! Bu doğru." Kaçak bir sıvı damlasını yakalamak için bardağın kenarını yaladı. "Artık onun kaltağısın, onun emirlerini yerine getirmek zorundasın."

İtiraz etti ama yine hiçbir açıklama yapmadı. Dışarıdakiler onun hakkında ne kadar az ayrıntı bilirse o kadar iyiydi.

İki mermi daha boşaltıldı. "Hades ve benim küçük bir geçmişimiz var." Bir bardak daha boşaldı ve bu sefer titredi ama korkudan değil. "Seni sadece benimle uğraşmak için gönderdiğini tahmin ediyorum. Pekâlâ. Ben de onunla uğraşmaktan mutluluk duyarım." Bir kadeh daha içtikten sonra mini eteğinin altına uzanarak parlak mavi bir tangayı bacaklarından aşağı çekti. O Baden'in yüzünün önünde sallandırdı. "Bunu sana bir bedel karşılığında vereceğim."

Neredeyse gözlerini devirecekti. Herkesin her zaman bir fiyatı vardı. Gönderilmişler hariç, fark etti. Ve Katarina. O vermek istedi.

Ona dönmeliyim.

"Elbette," dedi. "Adını söyle."

"Ne istiyorum, ne istiyorum?" Boştaki eliyle, hançer gibi keskin görünen tırnaklarını vücuduna vurdu.

Çene. "Oh, biliyorum! Benim için bir mesaj ileteceksin. Kelimesi kelimesine."

Bunun sonu onun için iyi olmazdı, değil mi? "Bir anlaşmamız var."

Sırıtarak parmak uçlarında yükseldi ve fısıldadı kulağına bir mesaj bıraktı. Kaskatı kesildi, iç çekti. Hayır, bunun sonu iyi bitmeyecekti.

"Ona söyleyeceğim," diye yemin etti Baden. "Kelimesi kelimesine."

Kadın külotu fırlattı ve adam külotu yakaladı. Daha önce ona teşekkür edebilirdi, son atışı bitirdi ve kalabalığın ortasında kayboldu.

Bu işi bitirsek iyi olur. O parladı-

Cilalı abanoz duvarları ve fildişi zemini olan bir yatak odasına. Antika mobilyaların ahşaplarına kuşlar oyulmuştu. Peluş kırmızı bir halı ve büyük bir gölgelik yatak vardı. beyaz tülle çevriliydi. Hades kenarda oturmuş, başını havaya kaldırdığı ellerinin arasına almıştı.

Kör siren birkaç adım ötedeki bir tabureye tünemişti, bir arp çalıyor ve mırıldanıyordu. Yatıştırıcı sesler Baden'in tenini bir okşayış gibi okşuyordu. Tahammül edebileceği bir okşayış. İçindeki merhamet duygusu onu şaşırttı. Hades -Bir zamanlar kilit altında tutulan ve unutulan bir çocuk, çoğu insanın anlayamayacağı kadar çok acı çekmişti. Özgürlüğüne tehdit oluşturan herkesi öldürmeyi arzulamasına şaşmamalı.

Kral Baden'in varlığını hissetti ve ayağa fırlayarak komodinden bir gömlek kaptı. Gömleği başının üzerine çekerek Baden'in daha önce hiç görmediği sembollerle dövmele kaslı göğsünü gizledi.

"Bizi yalnız bırak, Melody."

Melodi. Uygun bir isim.

Kız ayağa kalktı ve adımlarını sayarak kapıya yöneldi. Baden'in yanından geçerken alaycı bir gülümseme takındı.

"Bugün iyi bir gün değildi." Hades'in sesi öfke iplikleriyle kaplıydı. "Seni almaya gönderdiğim şeyi alsan iyi edersin."

"İstiyorum." Külotu odanın diğer ucuna fırlattı. "Bir sonraki puanımı kazandım." Şimdi toplam on altı puanı vardı.

Birbirine bağlı

Sonunda Pandora.

Sayılarının dokuzu öldürmelerden, dördü geri getirmelerden ve ikisi de külot getirme gibi saçmalıklardan geldi.

Ama... Baden şimdi anladı. Öldürmeler Lucifer'ın başlıca oyuncularını, insanları olumsuz etkileyenleri ortadan kaldırdı. Eserlerin ele geçirilmesi Lucifer'in onları Hades'e karşı kullanmasını engellerken, külotlar (ve diğer şeyler) onu eğlendirdi.

Eğlence onu akli başında tutuyor, kasvetli bir zamanda ışık sağlıyordu.

Malzemeyi burnuna götürüp koklarken Hades'in yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Onları nasıl aldın? Çabuk söyle."

"Ben istedim. Karşılığında Harpy'ye onun için bir mesaj ileteceğime söz verdim."

Beklenti, Hades'in gözeneklerinden parlayarak etrafında bir hale etkisi yarattı. "Teslim et."

Baden gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. "Seksi, lezzetli ve ateşlisin ama sana V-kartımı mı teklif edeyim? Teklif etmeyeceğim.

Adın her söylendiğinde külotum ıslanıyor... ama yine de... sürekli mavi çağrılmanı sağlayacağım."

Hades'ten gerçek bir mizahtan doğan bir kahkaha yükseldi. "Zeki küçük cadı."

Dönüşüm şok ediciydi, sanki sinsi sinsi dolaşan bir kurt yeni bir oyuncağı olan bir köpeğe dönüşmüştü. Ama bir kadının -doğru kadının- bir erkek üzerinde kullanabileceği sihir buydu, değil mi? Taliyah'ın Hades'in kadını olduğundan değil.

Ama arkadaşlarına bakın. Bir zamanlar yabaniydi, şimdi evcilleşti.

Katarina'nın görüntüsü kafasının içinde parıldadı, yüz hatları bir kelebeğin kanatları kadar narindi ve Baden'in vücudu tepki olarak sarsıldı. Lanet okudu. Katarina onun sevgilisi olamazdı. Çok dengesiz eşleşiyorlardı.

Bir küfür daha savurdu.

Aklı elindeki görevdeydi. "Oğlunuz William," dedi.
"İnsan kız Gilly'yi saklıyor ve biz de onu tanımak
istiyoruz.

nerede-"

Hades'in mizah patlaması kayboldu. "Gitmenizi öneririm. Şimdi."

"Yani... sarılıp vedalaşmak yok mu?" Baden bu sözleri şaka olarak söylemişti... belki de.

Kral kılıcına davrandığında Baden, "Bunu hayır olarak kabul ediyorum," dedi ve kaleye doğru koştu.

11

"İkimize de bir iyilik yap ve manponunu çıkar."

-Strider, Yenilginin Bekçisi

SONRAKİ HAFTA hızla geçti. Katarina, Baden'in ona olan borcunu ödemesi için biraz endişeli, çokça da hevesli bir şekilde bekledi.

Ne de olsa kanlı bir şekilde geri dönmemişti. Ama aynı zamanda ödülünden bahsetti. Görevi sırasında öldürmüş müydü? Yoksa onu istemek konusunda fikrini mi değiştirmişti?

Pekala. O, alçakgönüllü asker, artık bu konuda endişelenmeyecekti. Ya da onu düşünmeyecekti. Ya da onu öpmek için can atmayacaktı... tıpkı güzel yüzünü elleriyle çerçevelediğinde onu öpmek için can attığı gibi. Hayır. Nada. Yok.

Kendini işine verdi. Ashlyn'in çocukları bir yabancı olan Ashlyn'e yardım etmeyi reddetmişlerdi ama sık sık onun peşinden geliyorlardı, Direklerin arkasından bakıp kıkırdıyordu. Biscuit ve Gravy'nin yıkanmasını, ilaçlanmasını, günlük beslenmesini ve barınmasını sağladı, duygularını kilit altında tutmak için elinden geleni yaptı.

Sevgi yok, acı yok. Yine de, doğası gereği, kendini hayvanlarla fazladan zaman geçirirken buldu, onları varlığına alıştırmaya kararlıydı - hatta belki de bunu arzuluyordu.

Her ziyaretten sonra bıraktığı ödüller şimdiden harikalar yaratmıştı. Artık o yaklaştığında hırlamak yerine kuyruklarını sallıyor ve heyecanla zıplıyorlardı.

Çok kıymetli. Ve onlar da onun en sevdiği cins olan kurtarma köpekleriydi. Tamam, tamam, onlar da diğer

ırkların bir karışımıydı. Çiftin kısa tüyleri ve büyük, kare kafaları vardı.

Pitbullar gibi geniş, kaslı göğüslülerdi. Vücut ölçüleri bakımından yetişkin Danualar kadar büyük olmalarının dışında, kabaca

Yüz yirmi pound - (ekstra keskin) dişleri ona her ikisinin de dört aylıktan küçük olduğunu söylese de.

Büyük köpekleri severim ve yalan söyleyemem.

Biscuit'in ciddi bir alt ısırığı vardı. Çoğunlukla beyaz olan Gravy'nin üst dudağının üzerinde siyah bir tüy çizgisi vardı.

En çok

sevimli bıyık! İkili güreşmeyi ve ısırarak kavga etmeyi çok severdi -Bu acıtıyor mu, ha, ha, acıtıyor mu, peki ya bu?

Üç kez onlara tasma taktı ve üç kez de

Sadece birkaç dakika sonra deriyi paramparça etmişlerdi. Tasmadan nefret ediyorlardı ve onları ne zaman yönlendirmeye çalışsa rodeo boğaları gibi tepiniyorlardı.

Ne zaman başka bir insan... ya da ölümsüz... onlara yaklaşırsa, çift durgunlaşır ve sessizleşirdi. Korkudan değil. Beklediği şey meraktı. Etraflarındaki dünyayı zeki gözlerle gözlemlediler. Aslında gözleri

Duygularıyla renk değiştiriyordu, siyahtan maviye ve yeşile, daha önce hiçbir köpekte görmediği bir şeydi bu.

Köpekler sadece Baden yaklaştığında tedirgin oluyordu ve o bunun nedeninden emin değildi.

Geçmişteki sloganı: Köpeklerim seni sevmiyorsa, cehenneme git.

Bisküvi ve Sos onun değildi. Ama kalbinin derinliklerinde Baden'in o kadar da kötü olmadığını biliyordu. O olamazdı. Ona günlerce, haftalarca bakmıştı. Onu yıkamıştı -bunu hiç düşünmemişti-, karnını doyurmuş, ona barınak ve bir dolap dolusu giysi vermişti. Dahası, umutsuzluğunun en kötü zamanlarında onu teselli etmişti. Aslında, onu hala teselli ediyor.

Ne zaman keder dalgaları onu yatakta kıvrılmış, boğuluyormuş gibi hissettirerek tekrar ortaya çıksa, onu yakınına çeker ve tekrar normal hissedene kadar okşardı.

Artık normalin ne olduğunu biliyor muyum?

Ne zaman isterse gelir ve giderdi. Hoşuna gitmediğinde bile kaşlarını çatarak ortadan kayboluyor, kollarındaki bantlar kıpkırmızı parlıyordu. Bazen

bıraktığı aynı durumda geri döndü. Bazen kanlar içinde dönüyordu. Her seferinde, nerede olursa olsun önce ona göründü.

İlk seferinde, bir zamanlar kendisini yıkadığı gibi onu da yıkamayı teklif etmişti. Adam isteksizce kabul etmişti, sanki arkası dönükken saldırmasını bekliyormuş gibi. Sonra ikinci seferde ve ondan sonraki her seferde, o tek bir kelime bile edemedi eline bir bez tutuşturmuştu.

Bir ya da iki kez geri döndü ve kendi kendine mırıldanarak volta attı.

Ben bir centilmenim. Hayat değerlidir... Tabii düşmanımın hayatı değilse. Herkes benim düşmanımdır. Hayır, hayır, benim dostlarım var.

Kısa süre sonra fark etti. Sevimli bulduğu konuşmalar. İnsanlara zarar vermek istemiyordu ama içinde gerçek bir canavar yaşıyordu ve bu canavar kan dökmek için can atıyordu. Bu da ona istediği her şeyi vermek için yaptığı düşüncesizce teklifi oldukça aptalca kılıyordu. Ama bundan pişmanlık duymayı kendine yediremiyordu.

Onunla birlikte mücadeleye girmeyi. Öfkeden deliye dönmüştü ve kadın çaresizce onu rahatlatmak istiyordu.

Ama aslında onu rahatlatmak için sadece bir şarkı söyleyebilirdi. Kadın ne zaman şarkı mırıldansa, adam yatağa uzanıyor ve huzurlu bir uykuya dalıyordu.

Onun hurdalık köpeği kesinlikle eğitilebilirdi. LGB MI?

Bugün mü? Oldukça yüksek. Çoktan volta atmaya başlamıştı. Arka bahçede inşa ettiği kulübeye doğru tepinmesini izledi. Biscuit ve Gravy de onu izledi. Hırlamadan. Ne tatlı bir ilerleme.

Gergindi, elleri yumruk şeklinde kıvrılmıştı. Ne kadar güçlü olursa olsun, ısırdığı herhangi bir köpeğinkinden çok daha kötü olacak, ona zarar verme ya da daha kötüsü onu öldürme potansiyeline sahip olacaktı ama eğer başarır - başardığında - Baden'den daha fazlasına yardım etmiş olacaktı. Onun arkadaşlarına da yardım etmiş olacaktı. O gelecekte çıktığı kadınlara yardım edeceğini söyledi.

Bir parça kıskançlık onu yerle bir etti ve bu da onu telaşlandırdı. Onu rüyamda öpmekten fazlasını

yapmadım. Kıskançlık

Gülünç.

"Son zamanlarda etrafta dolanıp duruyorsun," dedi, ikisinin de dikkatini dağıtmak için sohbeti başlatarak, "kardeşime rastladın mı?"

"Hayır." Tek bir kelime. Ne eksik, ne fazla.

İlk tanıştığı Baden'e geri mi dönmüştü? Artık onun iyiliği için bu kadar derinden endişelenen bir savaşçı değil miydi? "Alek'in aramızdan ayrılmasıyla Dominik'in temizlenmesi için dua ediyorum."

Bu kez onu sessizlik karşıladı.

Onun ilgisini çekmeye kararlı bir şekilde yeni bir konu denedi. "Biscuit ve Gravy'nin New York'ta karşılaştığımız köpekler olduğunu biliyor musun?"

Baden kaşlarını çattı ama sessiz adımlarla yürümeye devam etti.

"Birisi onları Budapeşte'ye uçurmuş olmalı ama kim ya da neden olduğunu anlayamıyorum."

Şimdi mırıldandı, "Biri beni takip etseydi bilirdim."

Daha fazlasını söylemesini bekledi.

Söylemedi. Lanet olsun, onu bu kadar çılgına çeviren neydi?

Yemek kaplarını köpeklerin önüne koyduktan sonra ona yaklaştı. Adam onu fark etmediğinde, yoluna çıktı. Adam kısa bir süre geri çekildi, güzel bakır bakışları onun üzerinde daraldı.

Ondan korkmuyordu. Artık korkmuyordu.

Etrafından dolaşmak niyetiyle yana doğru bir adım attı. Oh, hayır. Ellerini adamın omuzlarına koyarak onu yerinde tuttu.

"Senin neyin var bilmek istiyorum," dedi. "Söyle bana."

Bir baskınlık gösterisiyle dişlerini ona doğru şaklattı.

"Benim sorunumu bilmek istediğini sanıyorsun. Yanılıyorsun."

Sesi kuru bir tonda, "Aklımdan geçenleri benden daha iyi bilmene çok sevindim," dedi.

"Pekala. Sekse ihtiyacım var." Kelimeleri sanki silahmış gibi ona fırlattı. "Fena halde."

Vay be. Blindsight!

Kalbi hızla çarparak ellerini ondan uzaklaştırdı.
"Seks... benden mi?"

"Yesss." Bir tıslama. "Sadece senden."

Sadece. Küçük bir sözcüğün onu nasıl zevkten uçurup ısıtabildiği inanılmazdı. "Sana asla dokunmamamı söylemiştin." Az önce bunu yaptığını fark etti. Benim hatamdı.

"Fikrimi değiştirdim." Bakışları düştü, dudaklarında oyalandı.

Onu yakmak. "Ama sen ve ben... biz farklı türleriz."

Sanki bu vücudu için önemliymiş gibi. Ver bana!

Bir adım daha yaklaşarak onun kişisel alanını işgal etti.

"Sığacağız, sana söz veriyorum."

Tristo hrmenych! Sesinin hırıltılı niteliği, duman ve çakıl... özlemle ürperdi. Onun cazibesine karşı koymalıydı.

Ama... ama... neden? Peter'a bağlanmadan önce sinemalarda, arabalarda ve kanepelerde öpüşmüştü. Öpüşmeyi, dokunmayı ve arkadaşlarının deyimiyle "kemer tokasına binmeyi" seviyordu. Sonra, sonra Peter'a bağlılık göstererek, ona bekaretini hediye etmişti. İlk başta, Peter onunla ne yapacağını bilememişti - o da aynı derecede deneyimsizdi - ve her karşılaşmadan hayal kırıklığıyla ayrılmıştı. Sonunda cesaretini toplayıp ona ne istediğini söylediğinde, Peter onu gayet iyi tatmin etmişti.

Seksi özlemişti. Ama bağlantı... samimiyet... bunları daha çok özlediğini düşünüyordu.

Biscuit, Gravy'ye havlayarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Kaplarını temizlemişlerdi ve şimdi oynamak istiyorlardı. Baden'i kulübeden çıkarmak için elini tuttu. Baden sarsılarak uzaklaştı ve teması kesti.

Tek bir hareket. Tonlarca acı.

"Sana dokunmama izin veriyorsun ve benimle seks yapmak istiyorsun ama yine de benden öğreniyorsun." Kulübenin dışında tepindi, onunla işi bitmişti. "Pekala, ben gidiyorum. Güzel.

Kurtulduk! Ya benim dediğimi yaparsın ya da başka türlü davranırsın tavrın zaten sinir bozucuydu."

Önüne atılarak onu durdurdu. Güneş ışığı üzerine vururken nefesi boğazında düğümlendi. Yontulmuş yüz hatları mutlak bir övgüyle bronz tenini parlatıyor.

Çok güzel. Çok güzel.

"Senden iğrenmiyorum. Bana ihtiyacın var. Bunu kabullenmeye başladım," diye itiraf etti, gözlerini ondan kaçırarak. "Ama bir başkasıyla ten tene olmak benim için acı verici. Aramızda kumaşla devam etmemiz gerekecek. Ve sen de bu durumu atlatacaksın. sıkıntı."

Başka bir emir. Tabii ki! "Birincisi, sana ihtiyacım yok. İkincisi, senin için acı verici mi? Bir tür temas olmadan nasıl ilerleyebilirsin?"

"Nedeni psikolojik ya da fiziksel olabilir. Ya da ikisi birden. Bir başkasıyla temas kurmadan binlerce yıl geçirdim."

Bakışları kızın dudaklarına döndü ve sanki kızın tadını şimdiden alabilecekmış gibi dili kendi dudaklarının üzerinde gezindi. "Nasıl... Yapabilirim

Hayal et. Benim kıyafetlerim üzerimde olacak ama seninkiler kapalı olacak. Eldiven giyeceğim ve uzunluğumu prezervatifle kaplayacağım. Seni yatağımın üzerine yatıracağım, ıslatacağım, sırısıklam edeceğim ve bacaklarını ayıracağım. Ben-"

"Yeter. Olayı anladım." Biraz fazla canlı. Ve çizdiği resim pek de hoş değildi.

Belki de onun sessizliğini reddetme olarak algıladı. O bir ovuşturdu elini yüzüne indirdi ve "Başka birini seçmeliyim" dedi.

Kıskançlık tüm gücüyle geri döndü. "Sadece beni arzuluyor musun, arzulamıyor musun?" diye tersledi.

"Sadece sen." Gözbebekleri büyüdü, siyah bakırın üzerine döküldü. "Hem de çok. Tek düşündüğüm, tek arzuladığım sensin."

Zevk tekrar yükseldi ve ısındı, bir içindeki durgun nabız. "O zaman beni bir randevuya götürmene izin vereceğim." Onun için ya da akli başında herhangi bir insan için en iyi seçim değildi. Ayrıca, hakkında çok az şey bildiği bir dünyanın parçasıydı. Duyduğu her efsane ve mitin bir gerçek tohumundan doğduğu bir

dünyanın. Onun bilmediği bir dünya.

hoşlanacağından emin değildi. Ama adam son derece ateşliydi ve ona üzgün ve mahkûm olmaktan başka bir şey hissettiriyordu.

Bir zamanlar.

Hikayelerinin uzun sürmesi gerekmiyordu. Onu eğitebilirdi. ve seksi, yaramaz ve heyecan verici olduğu için onun tadını çıkaracaktım. "Bana izin verecek misin?" Ellerini -büyük, güçlü ellerini belinde.

"Pekâlâ." Adamın sıcaklığı giysilerini yakarak onu memnun etti. "Eğer şikâyet ediyorsan, hayır, kretén."

Dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "O zaman benden şikâyet yok. Sadece takdir ediyorum."

Onu daha da yaklaştırdı, göğsü göğsüne değecek kadar yaklaştırdı ve bir zamanlar olduğu o şamatacı kızla yeniden bağlantı kuruyor olabileceğini düşündü. Gülmeyi seven kızla.

Baş dönmesi onu sersemletti. "Ne kadar iyi bir çocuk."

"Yaramaz biri. Gülümsediğinde beni-" Sertleşti, gözleri kırmızı kıvılcımlarla parlıyordu.

Canavar yaramazlık mı yapıyordu?

Etkileşimleri kısa ve tatlı tutun. Onu her zaman daha fazlasını ister halde bırakın.

"Pekâlâ," dedi, sanki onun olumsuz tepkisini fark etmemiş gibi. "Kendimi hazırlamam için bana bir saat ver... karşılıklı zevkimiz için." Adamın elini bıraktı, verdiği sıcaklık hızla soğurken bir inilti yuttu ve kalçalarını fazladan sallayarak uzaklaştı. "Beklediğime değeceğinden emin olacağım."

Gürültülü iniltisinin sesi onu kalenin içine kadar takip etti ve sonsuza dek ilk kez güldü.

Bu eğlenceli olacaktı.

* * *

Baden gözlerini Aleksander'a çevirdi. beton ve çelikten yapılmış sekize sekiz bir hücre. Kapısı yoktu. İçeri girip çıkmanın tek yolu parlamaktı.

Erkek köşeye büzülmüş, çamur ve kurumuş kanla kaplanmıştı. Saçları koyu renkli sivri uçlar halinde uzanıyordu, gözleri kan çanağına dönmüştü ve yaralı kolunu göğsüne bastırmış olan Baden'e bakıyordu.

Baden kaşlarını çatı. Bileğindeki kemikler dünden beri bir santim büyümüş gibi görünüyordu ki bu imkânsızdı. İnsanlar ölümsüzler gibi yenilenemezdi.

"Sana parayı nereye sakladığımı asla söylemeyeceğim," diye tükürdü adam. En azından parayı bulamadığı konusunda yalan söylemeyi bırakmıştı.

"Sorun değil. Arkadaşlarımdan biri bilgisayar ustasıdır. Banka hesaplarınıza girip paraları bizimkilere aktarıyor. Sabaha kadar, elinizde kalan tek para o olacak. Ayrıca yanınızda çalışan her kızın adını ve yerini buluyor. Her biri serbest bırakılacak ve korumalarınız kovulacak. Tam anlamıyla."

Aleksander'ın rengi soldu. "Pandora son görüldüğünde bana karımdan hoşlandığını söylemişti. Katarina'yı gerçekten yoksul mu bırakmak istiyorsun?"

Baden buz gibi bir gülümsemeye odayı soğuttu. O kadını istiyordu ve ona sahip olacaktı, ama buluşmaları geleceklerini değiştirmeyecekti. Seks... serbest bırakma... ve bir gün, elveda. Duygusuzca mı? Hayır. Ona karşı bir nezaket mi? Evet. Canavarın bir gün onun yaşamasına izin veremeyecekleri bir tehdit olduğuna karar vermesine izin vermektense vurup kaçması daha iyiydi - ki bu olabilirdi.

Onun önünde dururken, güneş teninin koyu renk tonunu okşarken, bir şefkat kuyusu kabarmıştı onun içinde. Sevdiği kadar nefret de etmişti. Zinde kalmalı, oyununu kazanmaya odaklanmalıydı. Yapmak zorundaydı. Krallar arasındaki savaşta hayatta kalmak ve arkadaşlarının Pandora'nın kutusunu bulmasına yardım etmek. Ve tüm bunları canavarı kontrol ederken yapmak zorundaydı.

Katarina ikinci konuda yardımcı olabilirdi, buna şüphe yok, ama bunun bedeli ne olacaktı?

"Onu yoksul bırakmayacağım," dedi. "Zamanı geldiğinde ona senin servetini vereceğim. O bunu hak etti."

Aleksander ona küfürler savurdu. "O benim, iblis dölü. Benim!"

Baden karanlık bir şeyle savaştı. "Ben artık bir iblis değilim ve hiçbir zaman bir iblisin çocuğu olmadım. Ben daha kötüyüm. Ve beni durdurmak için hiçbir şey yapamazsın."

Korkmaktan çok uzak olan Aleksander ona tekme attı. "Bir gün benimle uğraştığına pişman olacaksın."

İnkâr edilemez bir tehdit. Şimdi ölüyor.

Evet. Evet. Tadaçakları kan... Duyacakları çığlıklar...

Beklentiyle titreşen Baden mesafeyi kapattı. Aleksander geri çekildi; alçak herif şimdi korkmuştu, değil mi? Artık çok geçti. Baden onun yaralanmamış kolunu yakaladı ve kalan elini kesmek niyetiyle bir hançer avuçladı.

Aleksander onu itmeye çalıştı. Baden, Aleksander'ın bileğinin daha uzun olduğunu fark etti; üç el tarak kemiği küçük beyaz dallar gibi derisinin arasından görünmeye başlamıştı bile.

Böyle bir fenomenin mümkün olmasının tek bir yolu vardı. O insan değildi.

Hades'in bazı insanları ölümsüzleştirme yeteneği vardı, ama aynı zamanda birkaç farklı eserin de vardı. Sikke... Baden bu konuda hâlâ pek bir şey öğrenememişti, ayrıntılar çok azdı. Sikkeyi kullanmak -sözde- Hades'i bir lütufta bulunmaya zorlamak demekti. Ama sınırları neydi? Sikke sonuçları?

"İstiyorsan diğer elimi de tut." Aleksander ona ters ters baktı. "Karımı asla alamayacaksın."

"Çoktan yaptım." Karanlık bir şey ısındı... daha da ısındı... Baden'in göğsünü yakana kadar, bir demir çubuk gibi derine saplandı. "Ve eğer onun hakkında bir kelime daha edersen, sana hücreden masaya nasıl penis püresi yapılacağını öğretirim." Paris'in birden fazla kez yaptığı bir tehditti bu.

Korkunun keskin kokusu havayı doyurdu. Nefis.

"Pandora," diye bağırdı Aleksander. "Pandora!"

"Sana yardım edeceğine söz verdi, biliyorum." Mekânın her tarafına gizlenmiş birden fazla kamera vardı ve Torin onun odadaki her parlayışını kaydetmişti.

Baden'e her seferinde mesaj atmıştı ve Baden de ona monitör duvarında katılmış, onun insanı zincirlerinden kurtarmaya çalışmasını bekliyordu; zincirler duvara mistik bağlarla tutturulmuştu. Zincirler yalnızca iki şekilde açılabilirdi: Kilit için özel olarak yapılmış bir anahtar ya da her kilidi açabilen All-anahtar. Torin'in ruhunda taşıdığı bir anahtar.

Pandora zincir halkalarından birine dokunduğu an, kendisi de zincirlere bağlanacak ve bir daha kurtulamayacaktı. Ama o akıllıydı ve tüm temas noktalarından kaçındı.

"Pandora!" Aleksander tekrar bağırdı.

Sağında bir hareketlenme oldu. Baden döndü, aynı zamanda geriye doğru zıplayarak Pandora'nın savrulan kılıcını kıl payı kaçırdı.

Karşı karşıya geldiler ve birbirlerine ters ters baktılar.

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Baden giyinmiş ve savaşa hazırdı. Kılıflarındaki çift tabanca belinde bekliyordu. Kamuflej pantolonunun her biri ölümcül şeylerle dolu birden fazla cebi vardı: hançerler, fazladan fişekler, sustalı bıçaklar, fırlatma yıldızları ve hatta bir şişe zehir. "Tsk-tsk. Hades'in hoşuna gitmeyecek."

"Belki de seni tıraş etmeliydim. Biraz sakallı görünüyorsun."

Peki o zaman. Belki onu da tıraş ederdi. Bir sustalı bıçak çıkardı, ölümcül gümüş rengi bir sustalının ışığında parlıyordu.

Tavandan sarkan tek bir ampul.

"Bu adam bana ait." Sanki Baden'in açıklamaya ihtiyacı varmış gibi Aleksander'ı işaret etti. "O benim amacım."

"Onu mu istiyorsun? Al onu." Ona gülümsedi. "Seni durdurmak için parmağımı bile kıpırdatmayacağım."

Kılıcını işaret etti. "Sanırım sadece bir silah kaldıracaksın."

Masum bir tavırla kollarını uzattı. "Yapmayacağım. Sana söz veriyorum."

Onu tanıyordu, sözünün altın kadar değerli olduğunu biliyordu. Ayrıca onun her zaman önceden plan yaptığını da biliyordu.

"Onu serbest bırak," dedi, "yoksa kitabından bir sayfa alır ve senden başka bir şey çalarım. Her gün yeni bir şey."

"Deneyebilirsin."

"Pekâlâ. Unutma, bu yolu sen seçtin." Sırıttı ve ortadan kayboldu.

Aleksander da sıırıttı, artık bir müttefiki olduğunu düşündüğü için kendinden emindi.

Baden gülümsedi. "Çığlık atmamaya çalış. Aslında, istediğin kadar çığlık at. Bundan zevk alacağım."

* * *

Baden, Torin'in yatak odasının dışında parladı. Kendi odası dışında hiçbir odanın içinde doğrudan görünmemeyi öğrenmişti. Çoğu zaman içeride bir çift seks yapıyordu. Oturma odasında bile. Artık kimsenin sınırları yoktu.

Kapıyı çaldı, canavarca gücüyle bir kapıyı daha kırdı.

"Eğer bu bir ölüm kalım meselesi değilse," diye seslendi Torin, "git buradan."

Arkadaşı muhtemelen bu nitelemeden pişmanlık duyacaktı. "Öyle."

Bir kızgınlık homurtusu, giysilerin hışırtısı ve ayak sesleri. Keeley kapıyı açtı, atletini ters giymiş ve eteğini külotunun içine sokmuştu.

Oh, evet. Torin pişman oldu. Yıkım ona lanet okudu.

Baden'i bir aşağı bir yukarı süzerek, "Hiç bu kadar iyi görünmemiştin ama senden hiç bu kadar nefret etmemiştim," dedi. Baden'in yanından geçerken onu tersledi ve "Sik engelleyici intikamdan hoşlanmayacak" diye mırıldandı.

Canavar bedenini ele geçirip Torin'in eşine saldırmaya çalıştı ama Baden koridorda Katarina'nın kahkahasını duydu ve sıkı bir kontrol sağladı. Onu ne ya da kim eğlendirmişti?

Konsantre ol!

Doğru. Torin pantolonunun düğmelerini iliklerken o da yatak odasına doğru yürüdü, gömleğini çıkardı ve "komuta merkezinin" önündeki sandalyeye oturdu.

Baden ona "Güvenliği sıkılaştırmalısın," dedi. "Pandora beni çalmakla tehdit etti. Her gün yeni bir şey."

"Güvenlik zaten bir kirazı patlatacak kadar sıkı. Belli ki Pandora'nın ne kadar meşgul olduğunu duymamışsın. Saldırdığında Kaia ve Gwen şehirdeydi. Bir girişim Strider ve Sabin'e zarar verdiğinden eminim ama kışına tekme yedi ve geri çekildi." Torin konuşurken bir yandan da yazıyordu. "Bu arada. Galen daha önce uğradı ve seninle eski dostun Güvensizlik hakkında konuşmamı istedi-"

"İblis asla benim dostum olmadı. Ve onun hakkında konuşmak istemiyorum. Kaia ve Gwen'den, Strider ve Sabin'den özür dilemem gerekiyor."

"Neden? Strider ve Sabin kutunun çalınmasına yardım etti. Onlar da senin gibi Pandora'nın gazabını hak ettiler."

Hala.

"Her neyse. Güvensizlik şey adında bir kadını ele geçirdi..." Torin başını kaşıdı. "Galen bana hatırlatmış olsa da unutmuşum. O her kimse, seni kullanabilir-"

"Hayır." Tabağında yeterince şey vardı. "Sikke hakkında başka bir şey öğrendin mi?"

"Pek sayılmaz. Bir şeyler bilen tek kişi Lucifer. Tahmin edebileceğiniz gibi, onun ortaklarına güvenmektense gerçek bir tuğlaya sıçmayı tercih ederim."

Baden ekranlardan birinde Katarina'yı bir anlığına gördü. Ashlyn ve Maddox'un odasının dışında duruyordu, Anya da onun yanındaydı. İkili kolayca sohbet ediyor, Katarina konuşurken ellerini sallıyordu. Çok sevimli bir özellikti. Hiç sahip olmadığı bir özellik. daha önce görüntülendi.

Çok sevimli... ve çok seksi.

Canavar hırladı ama öldürme emri vermedi. Sadece korumak için mi?

İki kadın koridorda yürüdü ve Baden'in kapısında ayrıldılar, Katarina içerde kayboldu. Yakında, buluşmaları için ona katılacaktı.

Vücudundaki her kas ani bir özlemle titredi.
Benimki... bu gece için. Belki yarın da.

Bir kez. Sadece bir kez, dedi Yıkım. Belki de.

Baden canavarın ona olan arzusunu hissedebiliyordu.
Onu anlamadığı bir hararetle istiyordu ama zayıf düşmek de istemiyordu ve bu ikili arzu onu

Umutsuz bir çekişmenin ortasında. Baden'le savaş ya da teslim ol.

Neye karar verirse versin, Baden çoktan kararını vermişti.
Ona sahip olacaktı. Sesinin tutkuyla kısıldığını duyacaktı...
adının fısıldandığını ve sonra çığlık attığını duyacaktı. Onun
iç duvarlarının şaftının etrafında sıkıldığını hissedecekti.
ona arkadan çarptı.

O benim. Aleksander'ın çığlığı zihninde yankılandı.

Baden'in elleri yumruk oldu, pençelerinin keskin uçları
derisini kesiyordu. Evlilik sahte bir şeydi. Bu onu hiçbir
şekilde rahatsız etmemeliydi. Ama birdenbire onu her
açıdan rahatsız etmeye başlamıştı.

"Whoa." Torin ona bir çizme fırlattı. "O şeyi benden uzak
tut."

O şey, ereksiyonu. Sırf Katarina'ya en sonunda sahip
olmayı düşündüğü için. Onun üzerinde şimdiden sahip
olduğu güç...

Titreyen elini saçlarında gezdirerek arkadaşından
uzaklaştı. "Ben senin duşunu kullanacağım." O
cevap beklemedi ama Aleksander'la temasının geride
bıraktığı ter ve kiri temizlemek için kendini banyoya
kilitledi. Ayrıca kendi sorununu da halletti.

İşi bittiğinde Torin'in dolabından aldığı temiz giysileri
giydi. Biraz dar olsalar da.

"İlk buluşma için kız arkadaşını nereye götürüyorsun?"
diye sordu savaşçı. Her şeyi duymuştu.

"İşte." Hades'in geçmişine dönme riskine girmeye gerek yok. onu ve dolayısıyla Katarina'yı savunmasız bırakıyordu. Potansiyel kurbanları Yıkım'ın yoluna koymak için daha da az neden vardı. Peki ya Hades onu çağırdı mı? Katarina tek başına kalacaktı. Kız tam bir baş belasıydı.

Torin yazmayı bırakıp ona baktı. "Berbat olduğunu söylemiş miydim? Dişiler romantize edilmekten hoşlanır ve sen, dostum, açıkça romantizm hastasıydın."

Yıkım ortalığı velveleye verirken - romantik olabilirim!- Baden, "Gitmem gerek," diye mırıldandı. Hışımla odadan çıktı.

Randevunun başlamasına yarım saat vardı. Downfall'a geri dönecekti. Taliyah olmadan orada hâlâ parlayabilecek miydi? Olmazsa, bir yolunu bulacaktı.

Her zaman bir boşluk vardı. Oradayken, ölümsüzlerle binlerce kavga çıkaracak ve canavarı tüketecekti.

Sonra... Katarina onun olacaktı.

12

"Bir kız 'Git eğlen' dediğinde, gidip eğlenmeyin.
Görevi iptal et!"

-Scarlet, Kabusların Bekçisi

Adı Yıkım olacak kadar şeytani bir canavar mı eğiteceğim?
Aklımı kaybettim. Tek açıklaması bu.

Sert bir kapı sesi yatak odasında yankılanırken Katarina titreyen ellerini güzel kızın elbisesinin üzerinde gezdirdi. Anya ona kesin bir şey söylemişti ve tanrıçanın bilgece tavsiyesini hatırlıyordu.

Daha az konuşup daha çok sevişmelisin. Korkma. ceza olarak seksi esirgeme. Ve ona yaptığı tüm o boktan şeyleri hatırlatmayın. Ciddiyim. Hiçbir şey saklamayın ama tüm sırlarınızı sakladığınızdan emin olun. Asla yalan söylemeyin. Biraz eğlenmek istiyorsanız, ayrılmakla tehdit edin, sonra -sürpriz- ayrılmayın.

Oh, ve en önemlisi, eğer bir hata yaparsa, bunu asla unutmasına izin vermeyin.

Kadın kendisiyle kaç kez çeliştiğini biliyor muydu?

Kapı bir kez daha çalındı ve Katarina'nın kalbi bir dizi takla attı. Gergin olmak için hiçbir neden yoktu. Randevu başarısız olduysa, başarısız olmuştu. Zarar yok, faul yok.

Çenesi yukarıda, kapıyı açtı. Baden çerçeveye yaslanmıştı ve vay canına, ona bir bakışı onu arzudan sarhoş etti, damarları şampanyayla doluymuş gibi köpürdü.

O benim olacak.

Kızıl saçlarını yüzünden ayırmış, iri ve kaslı vücuduna siyah bir tişört ve motorcu derisi giydirmişti.

Tatlı... cinsel... mükemmellik.

Alnında ve çenesinde birkaç kesik vardı ve parmak eklemleri morarmıştı ama yaralar sadece kötü çocuk cazibesini artırıyordu.

Onun verebileceği her şeyi istiyordu. Öpücüğünü, dokunuşunu, vücudunun onunkine kaymasını.

Nefes kesici arzular onu depresyona sokmuştu. Köpekleri mezarlarında çürürken o hayatına devam ediyordu.

Bir keder dalgası... içi boş bir sızı.

Baden ondaki değişimi hissetti ve onu kendine doğru çekti, taviz vermeyen gücü onu sardı. "Seni tuttum, Rina. Ben buradayım."

Adamın kolayca verdiği rahatlığın tadını çıkardı ve ağrı sonunda kayboldu.

Harika! "Zayıflığım" ortaya çıkıyor. Geri çekildi, utandı ve dudaklarını yaladı. Hadi bu randevuyu rayına oturtalım.

"Sana karşı tamamen dürüst olacağım. Harika görünüyorum. Ama şimdiden 127 Saat ayaklarımın üzerinde durmak istiyorum. Bu topuklar dağ gibi!"

Bir kahkaha patlattı, sesi o kadar paslanmıştı ki bunu sık sık yapmadığını biliyordu. "Bana iltifat etmen gerekmiyor mu?"

"Olmaz öyle şey. Önce bayanlar."

Bakışları onu yavaşça taradı, ısındı, göz kapakları ağırlaştı. "Sana karşı tamamen dürüst olacağım. Bir iltifatı hak etmiyorum. Senin enfes iltifatına layık değilim. güzellik."

Ne iltifat ama! Ağrı geri döndü, ama bu seferki farklıydı, sıcak ve muhteşemdi... zonkluyordu. Peter onu sık sık övmüştü ama o her "Var olma sebebim sana bakmak" sözünü hafife almıştı. Bir daha asla.

"Teşekkür ederim." Yemekten önce onun kollarına düşmeyeceğim. Bir daha olmaz. "Ve Baden... bin tane hak ediyorsun

İltifatlar. Gözlerim için bir ziyafetsin ve başka hiçbir erkek seninle kıyaslanamaz."

Çünkü o bir insan değildi, diye hatırlattı kendine. O ölümsüzdü ve yaşam ile ölüm onlar için farklı şeyler ifade ediyordu. Ve bu sorun değildi. Burada sonsuza kadar sürecektir bir bağ kurmaya çalışmıyorlardı. Geçiciydiler.

Ölümlü varlığının bu aşamasında, tek istediği, tek ihtiyacı olan şey biraz eğlenmekti.

Eğlencesi hızlı ve emin bir şekilde tükendi.

"Sorun ne?" diye sordu, nerede yanlış yaptığından emin değildi.

"Beni güzel buluyorsun."

Sorun ne?

"Düşünüyorum."

"Güzellik sadece dışarıdadır."

"Bu doğru değil. Ben de senin içinde güzellik görüyorum."

Kadının yüz hatlarını inceledi, sanki iddiasına tam olarak inanamıyordu ama onu yalanlamanın bir yolunu da bulamıyordu. İç çekerek eldivenli elini uzattı. Ten tene teması su ya da şarap içmekten daha çok arzuluyordu ama hayal kırıklığını kontrol altında tuttu ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi.

Temasın onu incittiğini söylemişti ama sorunun zihinsel mi yoksa fiziksel mi olduğundan emin değildi. Onun tahmini? Fiziksel. Bazen, bir köpek hayatının büyük bir kısmını dışarıda zincirlenmiş ve insanlarla çok az temas halinde geçirmişse - Katarina'nın dönüşü gibi Anne ayıya dönüştü, kürkü aşırı hassaslaştı.

Eğer haklıysa, Baden'in temasa ihtiyacı vardı. Bu tek şeydi. onu duyarsızlaştırmanın bir yolu. Ama çok hızlı bir şekilde çok fazla şey için zorlayamazdı. Her seferinde bir adım atmaları gerekiyordu.

Adam onu koridora götürürken, "Ölümsüzler randevularda ne yapar?" diye sordu.

"Bilmiyorum ama bu ölümsüz en sevdiği insanla mum ışığında yemek yiyor." Bir çekiştirmeye onu duvara yasladı, kişisel alanını yiyip bitirdi, sıcak nefesi alınının üzerinde dalgalanıyordu. "Tabii başka bir şey yapmak istemiyorsan?" Bakır rengi gözleri onu yuttu...

ona meydan okudu...

Yeni bir ürperti dalgası çığ etkisi yarattı, içinden yuvarlandıkça daha da güçleniyor ve ısınıyordu. Bacaklarının arasındaki zonklama geri döndü ve şiddetlendi, meme uçları boncuk boncuk oldu, sütyenine baskı yaptı, temas için çaresizdi. Onun için.

Onu daha yakına çekme arzusuna rağmen, avuçlarını göğüs kaslarına dayayarak onu uzakta tutmaya çalıştı. "Gerçekten o kadar kolay olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Umarım desem...?"

"Dürüstlüğünüz beni etkileyecek... ama beni etkilemeyecek. Hadi yiyelim."

Daha yakına eğildi, dilini dudaklarının kenarında gezdirdi. "Ya seni yemek istersem?"

Oh, tatlı cennet. "Menüde ben yokum." Karıncalanmalar eşliğinde daha fazla ürperti. "Henüz."

"Bu çok kötü, krásavica." Adam kadının bacaklarının arasındaki çok etkileyici ereksiyonu ovuşturdu. "Gerçekten de çok kötü."

İçinden bir inilti kaçtı. "Sanırım Slovakçan üzerinde çalışman gerekiyor. Krásavica çekici kız demek." Moda ona göre değildi. Hiç olmamıştı, olmayacaktı da.

"Biliyorum. Cazibeli kızlar çok hoştur... çekicidir."

Ve işte keyfi kaçtı. "Aslında işe yaramazın başka bir adı." Onu asla başka türlü göremezdi, değil mi? "Benim bir adım var. Bunu tercih ederim." Kız onu itti ve adam kaşlarını çatı.

"Hakaret etmek istemedim. Benimki kadar çirkin bir hayatta güzellik işe yaramaz değildir. Güzellik paha biçilemez."

Suçluluk duygusu midesinin derinliklerinde alevlendi. Belki de seçtiği isimler yüzünden ona biraz sert davranmıştı. "Sana tavır yaptığım için özür dilerim."

"Olma. Tavırların hoşuma gidiyor." Onu merdivenlerden aşağı indirdi ve mum ışığında iki kişilik akşam yemeğini hazırladığı mutfağa götürdü. Deniz ürünleri, tereyağı ve maya kokusu havayı dolduruyor, ağzını sulandırıyordu.

"Bunu sen mi pişirdin?" Hayır, imkânsız, diye düşündü soru onu terk eder etmez. Ona sadece bir saat vermişti. "Bahse girerim

Kızlardan birini yakındaki bir restorana göndermişsin."

"Her iki açıdan da yanlış. Lucien vardı-o Ölüm'ün bekçisiydi-"

"Biliyorum. Onunla tanışmıştım. Tişörtünü bile giydim." Gruptaki en akli başında kişi o gibi görünüyordu. Kuralları severdi,

Arkadaşları ne zaman tartışsa barışçıl bir çözüml için çabaladı ve en iyisi, nişanlısı Anya'ya karşı her zaman nazik davrandı; Katarina'nın saygısını kazanmıştı.

"Lucien parlayabilir. Seni Aleksander'a götürdüğüm gün ikimizin yaptığı gibi, sadece bir düşünceyle bir yerden başka bir yere gidebiliyordu. Bir emir verdi ve onu aldı." Baden ona bir sandalye uzattı. "Paris'te."

Etkileyici. Oturdu ve sordu, "Neden almadın? Parlayabilirsin."

Onun yanındaki koltuğa yerleşti, kalçaları birbirine sürtündü. "Yalnızca belirli insanlara flaş patlatabilirim. Ve görünüşe göre evim olarak gördüğüm herhangi bir yere."

Aleksander gibi insanlar. Yani Baden'in kurbanları mı?

Eldivenli bir parmak çenesinin çizgisini okşadı. "Az önce irkildin. Neden?"

"Alek'e karşı niyetleriniz," dedi dürüstlüğü tercih ederek. Hiçbir şey saklamayın.

Baden'in alnının ortasında bir damar zonkladı. "Benden onu serbest bırakmamı isteyeceksen, sakın isteme. Kaleden canlı çıkamayacak."

Bir yandan, yaşasın! Artık dünyayı terörize eden çılgın, zalim Alek yok. Diğer yandan. "Soğukkanlı cinayet hiçbir şey için kabul edilebilir bir çözüm değil. Ve ben onun serbest bırakıldı." Karanlık bir eylemde bulunup sizi kargaşanızın derinliklerine göndermek istemiyorum. "Fesih istiyorum... ve

belki de onu doğal yaşamının geri kalanında kilitli bırakmanız için. Nefes aldığı sürece umut vardır."

"O insan değil, bu da yaşayacağı anlamına geliyor-"

"Ne!" İnsan değil mi? Bu ne zaman oldu? "O ölümsüz mü?"

Baden kaşlarını çattı. "Canavar kafamı tırmalıyor... Bence Aleksander sadece yarı ölümsüz, senden daha uzun yaşayacak ama sonsuza kadar değil. Şimdi." Ona bir kadeh kırmızı şarap doldurdu. "Onun hakkında konuşmak istemiyorum."

Normal olmayan bir adamdan çok normal bir hareket. "Flaş haber. Senin isteklerin benimkilerden daha önemli değil."

Başını sallamadan önce onun gözlerini aradı. "Haklısın. Şimdi üzgün olan benim. Affedildin mi?"

O kendisini reddetmemişken, nasıl reddedebilirdi ki? "Affedildim," dedi küçük bir gülümsemeyle.

Kadın şarabın zenginliğini yudumlayıp inerken, adam yemek tabaklarının kapaklarını kaldırdı. "Beğendin mi Deniz ürünleri mi?"

"Bayıldım." Bir hanımefendi gibi davranmak -her seferinde sadece küçük bir ısırık almak- tahmin ettiği kadar zor değildi. Baden'in dikkati üzerinde sabitlenmiş, her hareketini izlerken midesi burkuldu. Geri kalanı ağrımaya devam etti.

"Rahatsız görünüyorsun," dedi, neredeyse kendini beğenmiş bir sesle.

"Öyleyim." Biraz zoru oyna.

Aslında neden zahmet etsin ki? Herhangi bir zevk yaşamayalı çok uzun zaman olmuştu. Eğer Baden'le geçireceği bir gece son altı ayı kısa bir süreliğine de olsa unutmak anlamına geliyorsa, bu gece bir şeyler içmeye hazırdı.

"Aleksander'la tam olarak nasıl tanıştınız?" Sanki dilini tırmalıyormuş gibi ismi hırıltıyla söyledi.

Baden bir köpek olsaydı, o da ona havlardı. Belki onu ısırmıştır bile. Saldırgan olarak etiketlenebilirdi ama bildiği gibi saldırganlık zalimlikle eş anlamlı değildi. Hırlama sadece bir uyarıydı: karanlık duygular tırmanıyordu.

Eğer suçlu korkuysa, görüş alanı içinde kalarak mesafe yaratması gerektiğini biliyordu. Ama burada durum böyle değildi. Baden'in korku diye bir kavramı yoktu. Kızgındı, ona mı? Yoksa içinde bulunduğu koşullara mı?

Bir zamanlar medeni durumunun hiçbir şey ifade etmediğini iddia eden bir adam için bu büyük bir şeydi. Çok büyük.

"Onun hakkında konuşmak istemediğini sanıyordum?" Yüz hatlarını inceleyerek ekledi: "Kocamdan bahsediyorum."

Kaşlarını çatarak dişlerini gösterdi. "Yapmadım. Artık biliyorum." Ve Baden'in istediğini Baden aldı.

Uzandı ve parmaklarını adamın eldivenli kolunda gezdirdi. Bu hareket ikili bir amaca hizmet ediyordu. Birincisi, onu incitmeden dokunuşuna alışmasına yardımcı oluyordu, ikincisi de Alek'in değil, kendisinin yanında olduğunu hatırlattı ve umarım öfkesini yatıştırır.

Şaşkınlık ve özlemle onun eline baktı.

Oh, evet, ve bu onu neredeyse çözüyordu. Onu okşamaya devam ederek, "Benden ev koruma köpekleri satın almak istedi. O, yani kocam."

Baden'in kaşları daha da çatıldı.

Vuruş, vuruş. "Sonra, onu avucumun içinde tutarken, parası ve gücü için onu baştan çıkardım." Ona boktan davranışlarını hatırlatma. Oops.

Baden'in bakır bakışları onun üzerinde daraldı. "Onu şimdi öldürmemi mi istiyorsun?"

"Hayır." Vur, vur, vur. "Sadece benim hakkımdaki varsayımlarını hatırlatıyorum."

Bir nefes verdi, omuzları hafifçe döndü. "Özür dilerim. Artık sizi daha iyi tanıyorum ve onunla sadece hayvanlarınızı kurtarmak için evlendiğinizi biliyorum."

Bir başka keder dalgası üzerine çöktüğünde, kollarını ortasına doğru çekerek tüm teması sonlandırdı. "Ama başarısız oldum."

Dudaklarına nazik bir öpücük kondurmak için eğildi ve yanağı onunkine değdi. Yüzünü buruşturdu. Onu hayal kırıklığına uğratan adam geri çekildi.

"Alek'e bir köpek satmayı reddettiğimde," dedi, "beni yemeğe davet etti. Hayır dedim ve kardeşimin eroinin tadını almasını sağladı, böylece Alek ona Midnight'ı

zehirlemesini söylediğinde, sürümün en yaşlı üyesi
Dominik

itaat ettim." Çenesi titriyordu ama her zamanki gibi gözyaşları akmıyordu.

"Öz kardeşin sana ihanet mi etti?" Baden'in çatalı eğildi.

Giderek artan bir boşluk duygusuyla savaştı. Neredeydi Dominik şimdi mi? "Diğer üç köpeğimi kurtarmak için onlara yeni evler buldum. Alek, yine kardeşimin yardımıyla onları takip etti, çaldı ve sakladı. Bana gösterdi.

düğünden sonra geri alabileceğimi söyledi. I-" Canım çok yanıyordu ve bunu yapamazdım. "Konuyu değiştirelim, tamam mı?"

Elindeki harap çatalı yere bıraktı ve dizini onun dizine sürtecek şekilde kaydı. "Neden hiç ağlamıyorsun?"

İlk fark eden o değildi ama ilk soran da oydu. "Annem hastayken ağladım. O öldükten sonra ağlayamadım. Sanırım tükenmişim."

"Acı mı çekti?"

"Çok fazla."

"Yani çektiği acılar nihayet sona erdiği için rahatladınız. Ve rahatladığın için suçlusun."

"Evet." Kendini vahşi ilan eden biri için anlayışlı bir gözlem. "Nereden biliyorsun?"

Arada sırada gördüğü suçluluk duygusu yüz hatlarını sıkılaştırdı. "Kafam kesildiğinde gafil avlanmadım. Eğilebilirdim. Dövüşebilirdim ama yapmadım. Hareketsiz kaldım. Ben... özünde... arkadaşlarımı Güvensizlik'ten kurtarmak umuduyla intihar ettim."

Kalede kulak misafiri olduğu konuşmalara bakılırsa, bu arkadaşlarının onun ölmek istediğinden şüphelendiklerini biliyordu ama o bunu ne doğrulamış ne de inkâr etmişti. Yine de, burada ve şimdi, Katarina'ya sırrını saklaması ve sonucu kendisine karşı kullanmaması konusunda güveniyordu.

Kalbi kabardı. "Belki bunu kendin için de yapmışsındır? Sonunda huzuru bulmak için." Suçluluğunun gerçek kaynağı bu muydu?

Sert bir baş sallama.

Ampul! Zayıflıktan nefret etmesine şaşmamalı. En büyük kaybı ve pişmanlığı, durduğu anda doğmuştu.

kavga.

"Sen değişmiş bir adamsın," dedi. "Yaptığın şey, sen bir daha asla yapmayacağımı biliyordum. Büyüdünüz ve öğrendiniz." Ve şimdi ikisi de geçmişlerine bir ara vermeyi hak ediyordu.

Gömleğinin yakasını çekiştirdi ve sanki ona bir ikramda bulunmayı planlıyormuş gibi ona doğru eğildi... bir öpücük. Adam dudaklarının baskısına hazırlanarak gerildiğinde, kadın onu serbest bıraktı ve eğilerek uzaklaştı.

Hayal kırıklığı yüz hatlarını kararttı ve neredeyse gülecekti. Bir anda kendini neşeli, hatta... yaramaz mı hissetti?

"Karar vermeye çalışıyorum..." dedi. Oh, evet. Yaramaz.

"Arasında mı?" Kelime gıcırdadı.

Sesi hırıltılı bir mırıltıya dönüştü. "İstedığımı almak ve gelip almanı sağlamak arasında."

Ona sanki cennetten düşmüş gibi baktı. İri eli kızın kalçasına yerleştirdi ve tek bir çekişle onu yarıya kadar kucağına çekti, ona başka seçenek bırakmadı Uyluklarına sarıldı.

"Gelip alacağım," dedi ve çenesini ısırıldı. Külot mu?

Birden sırılsıklam oldu.

"Belki de bu girişimin için seni ödüllendiririm." Onu bacaklarının arasından kavradı... ve oh, tatlı cennet, sertleşmişti. Fark ettiğinden daha büyüktü. Daha da kalındı. Daha uzun ve daha sertti. "Belki de değil," dedi elini çekerek. "Sen Acı çekiyor musun?"

"Evet. Ama umurumda olup olmadığını sor."

Onun acı çekmesini istemiyordu. Ama oyunlarını bitirmek de istemiyordu. "Sana başka bir ödül borcum var mı?"

"Yaparsın. Ne istersem." Dizlerinin üzerine tünene kadar onu kalçalarından aşağı kaydırıldı. Sonra onu geri çekti, göbeğini ona sürttü.

Titredi ve güçlkle "Ne istiyorsun?" diye sorabildi.

"Üzerime gelmen için."

Sevgili adam. "Bunu ayarlayabiliriz..." Kalçalarını bir kez, iki kez kaldırarak adama sürdü. İnleyerek onu yakaladı.

Omuzlarına tutunup yolculuğun tadını çıkardı. Adam kadının kalçalarını kavradı ve onu yavaşlamaya zorladı,

ona acı çektiriyor, ve...ve...işte!

Zevkin yoğunluğundan zihni bulanıklaştı. "Bu Çok iyi! Sakın durma. Lütfen, Baden, durma."

Durmadı. Kadın ayaklarını yere basıp olabildiğince sert bir şekilde bastırırken, adam nefesini içine çekti.

"Bunu sevdim," diye fısıldadı. "Sanırım seni tutabilirim."

Sertleşti, sonra sakinleşti. "Bunun bir yere varamayacağını biliyorsun." Her kelime bir öncekinden daha düzensiz çıkıyordu, adamın kıza tutuşu sıklaşıyor, neredeyse morarıyordu. "Evet mi?"

"Tabii ki. Seni bir süreliğine tutacağımı kastetmiştim." Onun açıklama ihtiyacı biraz aşağılayıcıydı ve kendini "Seni sadece sorunlarımdan uzaklaşmak için kullandığımın farkındasın, değil mi?" diye ekledi.

Kavrayışı daha da sıkılaştı, kesinlikle onu yaraladı. Ne oldu? Onun dürüstlüğünü takdir etmedi mi? Anlaşmalarının geçici olduğunu düşünen tek kişi olmak mı istiyordu?

Erkekler!

"Biz çok farklıyız," dedi, hareket etmek için o kadar çaresizdi ki, ifadesini bir iniltiyle takip etti. "Şimdi, yeter-"

"Ölümsüz olduğum için mi?"

"Ve çünkü sen bir katilsin." Alt dudağını ısırды, içindeki ateş soğuyordu. Tekrar kollarını okşayarak, "Canavar tam şu anda ne istiyor?" dedi.

"Seni becermek ve dövüşmek için, bu sırayla."

Sert sözler, daha sert bir ton. Onu korkutmayı mı umuyordu? Yoksa onu hazırlamayı mı? "Dövüşmek... benimle?"

"Sen değil."

Güzel. "Bana zarar vermeyeceksin," dedi ona.

"Vermeyeceğim," diye kabul etti. "Asla."

"Ama canavar bunu istemeden yapabilir mi?" Vur, vur, vur. "Belki dikkatini dağıtmamız gerekiyordur. Ya da belki beni becermeden önce beni tanımaya ihtiyacı vardır. Bu şekilde, sadece sonrasında bana sarılmak isteyecektir."

Baden aniden saf bir saldırganlık yaydı. Ağzı bozuk bir kızıdan hoşlanıyordu, değil mi?

"Önce neyi denemek istersin?" Ağzını adamın kulağına dayadı ve hafifçe üfledi. "Dikkat dağıtmak mı? Yoksa beni daha iyi tanımak mı?"

"Hadi şu sikişe başlayalım," diye neredeyse bağıırıyordu ve kadın iki farklı ses duyduğundan neredeyse emindi.

Kasları hevesle sıkıştı. Aslında hoşuna gitmişti. onun-onların-güçlülüğü?

Eldivenli ellerini tutup göğüslerinin üzerine koymadan önce parmaklarını adamın saçlarının ipeksi tellerinde gezdirdi. "Tamam, ama sadece benim hakkımda gerçekten hoşlandığın üç şeyi sayarsan."

Gözbebekleri parladı. "Çok güzelsin. Sanırım bundan bahsetmiştim."

"Evet, ama binlerce-milyonlarca kişi daha öyle."

"Hiç kimse bu kadar değil." Onu yoğururken boncuk boncuk kabaaran meme uçlarına baktı. "Beni güldürme konusunda eşsiz bir yeteneğe sahipsin."

Daha iyi. Bunun için büyük puan. "Başka ne var?"

Dışarıda köpeklerden biri havladı, sonra diğeri. Kızgındı, Birisi yenecek havlamaları. Katarina kaskatı kesildi, elleri iki yanına düştü.

"Sana söylemem gereken bir şey daha var." Baden onun bileklerini kavradı ve göğüslerini bir kez daha avuçlamadan önce parmaklarını saçlarına geçirdi.

Köpeklere bağlanmayacağım, unuttun mu? Mesafemi koruyacağım ve-

Başka bir havlama.

"Bunun beklemesi gerekecek." Titreyen bacaklarının üzerine sıçrayarak şehvetli oyuna son verdi. "Yavrularda bir sorun var." Sola doğru koştu-ah! Kapı bir kiler dolabına açılıyordu. Kadın evin düzenini henüz öğrenmemişti.

"Katarina-"

"Pandora burada," dedi hoparlörlerden bir ses. Tanıdığı bir sestir bu. Beyaz saçlı savaşçıya aitti

Torin adında.

Pandora... "Düşmanınız-dostunuz mu?" diye sordu.

"Şimdi çoğunlukla düşman. Burada kal." Baden ayağa fırladı ve ellerini kızın beline koyarak onu masanın üzerine yatırdı. Sonra da koşarak uzaklaştı.

Burada mı kalayım? Lütfen. Katarina onu takip etti, gölgesi kadar yakındı.

"Geri dön," diye tükürdü, koridorlarda hızla ilerlerken.

"Hiç şansın yok. Ve bil diye söylüyorum, eğer bu çıkma işi aramızda yürüyecekse, bana emir vermeyi bırakmalısın."

Dış kapıyı iterek geçti. İliklerine kadar inatçı, kararlı, onun peşinden ayrılmadı.

Güneş ışığı. Yaz sıcağı. Cırcır böceklerinin cıvıltısı ve çekirgelerin vızıltısı. Çam kokusu. Detaylar ona çarptı, bir resim çizdi

Bu sahne onu memnun etmeliydi. Ama köpek kulübesi ileride belirdi ve oteldeki siyah saçlı kaltak-Bayan Headbutt Gravy'yi kollarında tutuyordu. Büyük yavru Özgürlük mücadelesi verirken, hâlâ kulübede olan Bisküvi kardeşine ulaşmak için parmaklıklara vuruyordu.

Baden onun adını haykırırken Pandora gülümsedi.

"Bir adım daha atma," dedi ve bıçağını köpeğin boğazına dayadı.

Katarina dondu kaldı, dehşete kapıldı. Çaresizim. Tekrar. Masum bir hayvan tehlikeye yakın arkasına yaslanıp hiçbir şey yapmaması gerekiyordu. "Hayır! Bunu yapmana izin vermeyeceğim." Sarsılarak harekete geçti. "Bırak Gravy gitsin!"

Baden onun bileğini yakalayarak ilerlemesini engelledi. Serbest kalmak için mücadele etse de bağlı kaldı, savaşı etkisiz hale getirilemeyecek kadar güçlüydü.

"Bana Aleksander'ı ver," dedi Pandora, "ben de sana köpeği vereyim."

"Kabul edilemez bir takas. Bununla gitmeni tercih ederim." Bu sözler saf kötülüktü ve Baden bir hançer fırlatırken söylenmişti.

Bir saniye sonra Pandora geri döndü, köpek kollarından düştü, bıçak kabzasıyla gözüne gömüldü.

13

"Bu mükemmel bir nokta. Şimdi, çürütmemi sunabilir miyim? Git kendini becer."

-Reyes, Acının Bekçisi

Bir saniye önce BADEN öfkesini kontrol ediyordu, bir saniye sonra Yıkım -tam anlamıyla- onu yönetiyordu. Yine de bir şekilde düşünceleri kendisine ait kalıyordu, sanki o ve canavar zihnini paylaşıyormuş gibi. Artık iki ayrı varlık değillerdi.

Yeni biri.

Birisi çok sinirlenmiş.

Vücudu büyüdü... ve büyüdü... derisi genişleyen kaslar ve uzayan kemikler üzerinde gerildi. Görüşü tünelleşirken dudaklarından hayvani bir kükreme döküldü, kırmızı bir pus Pandora'yı aydınlatıyordu.

Onu tehdit etmişti. Kadınını ve köpeklerini tehdit etmişti. Bunu kanla ödeyecekti. Kuralların canı cehenneme.

Parmaklarının uçları yandı, pençeleri keskinleşti. Adam ona doğru tepinirken, kadın hançeri çekip çıkardı. Yüzünden aşağı siyah bir nehir aktı. Bacakları titreyerek ayağa kalktı. Onu daha kötü durumda görmüştü. Şimdi onu ölü görecek.

Dişleri alt dudağının ötesine uzandı. Ona doğru koştu ve öfke yumağı halinde ortada buluştular. Onlar Vahşi hayvanlar gibi birbirlerini kesip ısırdılar ve duvarları sarsıp düşürecek kadar büyük bir güçle kulübeye yuvarlandılar.

Bir kükreme ile onu saçlarından yakaladı ve fırlattı. yakındaki bir barbekünün içine. Metal ızgarayı ikiye böldü.

Etrafında kömür oluşuyordu. Daha büyük bir parçayı ona doğru fırlattı. Kız koşarak yanına gelirken adam parçayı göğsünden kopardı.

-Onu kalenin dış duvarına doğru itti. Taşlar çatladı ve tozlar yükseldi.

"Yanımdayım." Katarina'nın yumuşak sesi onun kırmızı bulanıklığını yarıp geçti ve yavrularla konuşmasına rağmen bu ses onu rahatlattı. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Başıboş bir düşünce: Onun annelik içgüdülerini seviyorum.

Ona söylemeyi unutmamalıydı, kaldıkları yerden devam etmeyi çok istiyordu.

Pandora ona odaklanmıştı, kanlı hançer hâlâ elindeydi. Baden onun zihnindeki varlığı neredeyse duyabiliyordu: Kızı öldür, o bir tehdit.

Nefes nefese kalan Baden olduğu yerde durdu. Katarina köpeklerin önünde çömelmiş, yengeç adımlarıyla geriye doğru yürüyor, çifti arkasında tutuyor, vücudu onlara kalkan görevi görüyordu. Cesurca bir hareket.

Aptal kız! Yaralanabilir.

Önünde parladı ve Pandora'nın çenesine etli bir yumruk indirdi.

Diğer iki savaşçı da olay yerine geldi.

"Ne yapmamızı istiyorsun?" Maddox seslendi. "Sizin isteğiniz, benim emrim."

Baden ve Pandora hep birlikte ona odaklandılar.

Şeytan. Tehdit.

Arkadaş. O benim arkadaşım.

Tehlikenin en kötüsü!

Bedeni kendiliğinden hareket eden Baden, Maddox'a yaklaştı, Pandora da onun yanında ona ayak uydurdu.

Savaşçı ona kaşlarını çatı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Öldürüyorum," dedi Pandora.

"İyi fikir. Benim yapmamın sakıncası yok." Anya, ikinci davetsiz misafir, ayağa fırladı ve Baden'in beynini kafatasına çarptıracak kadar güçlü bir tekme attı.

Tanrıça, anarşi, tehdit. Dostum! Bizi tuzağa düşürmek için...

Sonra Pandora'ya çarptı. İkiſi yere düştü, Pandora yuvarlanırken onu bıaklamaya çalıştı.

"Diğerlerine yardım et, Baden." Katarina hâlâ o nazik ses tonunu kullanıyordu. "Evet? Onlara zarar verme. Sana ihtiyaçları var."

Dikkati ona yöneldi; köpekler ona doğru adım attı ve ona hırladı. Onu uyarmak için mi? Kimse beni ondan uzak tutamaz! Hayvanlara dişlerini gösterdi.

"Maddox, biraz yardım lütfen." Anya Pandora'ya doğru hamle yaptı ama engellendi.

Pandora gülererek Anya'nın parmak eklemlerini avucunun içinde ezdi.

Maddox vücudunu tanrıçanın önüne fırlatarak ona yönelik bir yumruk attı. Çenesi hizadan ıktı.

Öldürün! Yıkım Maddox'a odaklandı.

Hayır. Baden daldı, havada dönmeyi başardı ve Onun yerine Pandora. Bir tepeden aşağı yuvarlandılar. Durmadan önce, Pandora onun böğrüne bir hançer sapladı. Jab, jab. Onun

Kötü muamelenin büyük kısmını böbrek gördü ve eğer insan olsaydı o anda kan kaybından ölürdü. Kaşlarını çatarak bir elini boynuna, diğerini bileğine doladı ve hava kaynağını keserken onu yerinde tuttu.

Nefes almasına gerek var mı?

İhtiyaç yavaş yavaş ona geri dönmüştü. Belki de aynı şey onun için de geçerliydi. Tutuşunun şiddetini artırdı.

Ona karşı mücadele etti, kollarını peneledi, derisini parçaladı.

Bum!

Yer sarsıldı, bir ısı patlaması onun üzerinde püskürdü. Zaten dizlerinin üzerinde olmasaydı düşecekti. "Bomba!"

Anya bağırđı.

Pandora mı yapıyor?

Maddox aile üyelerinin isimlerini haykırarak çılgınca koşmaya başladı, Anya da hemen peşindeydi.

"Kaç tane ayarladın?" Baden Pandora'ya sordu. "Ben değil..."

"Baden!" Katarina ağladı. "Yardıı et bana!" Acı duyuyordu. Yaralanmış mıydı? "Lütfen."

Ayağa fırlayıp tepeye tırmanmadan önce Pandora'nın boynunu kırdı. Ölmemişti, hatta zorla bilinçsizlik. Vücudu onu takip edemezken, daralmış bakışları onu takip etti. Katarina'yı yerde buldu, uzun bir tahta kiriş onun bacağını ve Bisküvi'nin kalçalarını tutuyordu. Katarina ve

Gravy kirişi kaldırmak için öfkeyle çalıştı ama ikisi de yeterince güçlü değildi.

Bum!

Bir başka ısı patlaması Baden'i avluya fırlattı. Hızla ayağa kalktı, aradaki mesafeyi bir kez daha kapattı ve kolunun bir hareketiyle ışını uzaklaştırdı. "Yürüeyebiliyor musun?" Eteğinin altına gizlenmiş bir yaradan kan sızarken ayağa kalkmasına yardım etti.

Ağlaması gerekirdi.

Ağlamadı ve bu onu neredeyse kırıyordu. Ondan hiçbir şey esirgenmemeliydi, gözyaşları bile.

"Sanırım öyle," dedi sesi titreyerek. Yanaklarını kir lekeleri kaplamıştı. "Neler oluyor?"

"Yukarıda!" Pandora bağırdı.

Gökyüzünden gelen ruhunu ürperten çığlık olmasa Baden onu görmezden gelecekti. Bakışları yukarı fırladı, hızla kalenin üzerinde gezinen, etrafından dumanlar tüten korkunç kanatlı bir yaratık buldu. Kıp kırmızıydı derisinden, kafa derisinden iki kalın boynuz çıkıyordu. Ellerinden ve ayaklarından keskin sarı pençeler uzanıyordu ve topuklarının her birinden daha küçük birer boynuz çıkıyordu. Et renginde bir peştamal giyiyordu. Derili insan eti mi?

Yaratık şeytani bir sırıtışla elini uzattı. Avucunun üzerinde bir ateş topu büyüdü, alevler siyah ve kırmızının karışımıydı. Baden'e nişan aldı.

Baden'in tek yapabildiği Katarina ve köpekleri alıp Aleksander'ın kaldığı hücreye doğru koşmak oldu. Oda şiddetten etkilenmemişti.

Piç kurusu hâlâ duvara zincirliydi. Katarina'ya ulaşamayacaktı.

Baden ona, "Hücrenin bu tarafında kaldığın sürece sana zarar veremez," dedi. Yıkım kafatasına çarptı, öfkeliydi, yukarı dönüp öldürmeye hazırdı. "Kalçana yama yap ve burada kal." O olmadan gidemeyeceğinden değil. "Adama yaklaşma."

Bum!

Duvarlar takırdadı ve toz havayı doldurdu.

"Beni burada bırakma Baden. I-"

Tartışacak zaman yok. Kaleye doğru gitti. Ya da, ne kalmıştı. Molozların arasında, tırnakları pembeye boyanmış, ince kemikli bir el gördü. Canavarın yeni düşmanı avlama arzusunu görmezden gelerek koşup taş ve molozları eşeledi. Çilek sarısı saçlar nihayet göründü ve midesi bulandı. Gwen-Sabin'in eşi. Gözleri bulanıktı, göğsü hareketsizdi. İs ve kan yanaklarını kaplamıştı.

Baden, Şüphe'nin bekçisini yakınlarda ölü bulup bulamayacağını merak ederek onu serbest bıraktı. Nabzını kontrol etmek için iki parmağını Gwen'in boynuna bastırduğında - lütfen yaşıyor olsun - kollarındaki bantlar ısındı. Hayır. Hayır! Şimdi olmaz. Ama çekimi durdurmak için çaresizdi ve maddesizleşti... Hades'in taht odasında, Pandora'nın yanında yeniden belirdi.

"Beni geri gönder," diye emretti, parlamaya çalışıyor ve başarısız oluyordu. "Hemen şimdi."

Hades uzun dikdörtgen bir masanın başında duruyordu, dört kral da ona destek olmak için etrafını sarmıştı.

Demir Yumruk gömleksizdi ve Hades'inkine benzer dövmeleleri vardı. Garip ve... canlı mı? Bu işaretler hareket ediyordu, derisinin üzerinde sürünüyordu. Uzun, dalgalı siyah saçları ve çenesini gölgeleyen kalın bir sakalı vardı.

Cildinde hafif mavimsi bir renk tonu olan savaşçının gözleri Etrafı siyah boyayla çevrili -böyle bir renkle doğmamıştı herhalde- ve kaşlarına kadar uzanan zimba benzeri piercingler, güldü. "Senin kuklan kendini

şarj et. Ne kadar sevimli." Hafif bir aksanı vardı. Nesi yoktu? Hades'in özü.

Yıkım nefretle hırladı.

Baden ona doğru sıçradı ve bir yumruk attı, kolunda bir ordunun gücü vardı; bunu hissedebiliyordu, bantlar o kadar sıcaktı ki derisini kabartıyordu. Erkek sadece bir adım geriledi ve çenesini oynattı.

"Fena değil."

"Sana onun güçlü olduğunu söylemiştim," dedi Hades, sesi gururlu bir baba gibi çıkıyordu.

"Ama o kadar da zeki değil." Yeni ses arkasından geliyordu, sıcak nefesi tam o sırada boynunu yelpazeliyordu.

Demir Yumruk'un başının üzerinden kaldırılarak -arkamda parlamış olmalı- odanın diğer ucuna fırlatıldı. "Belki bu darbe onun aklını başına getirir."

Kemikler paramparça oldu, acı bir his patlamasıydı ama umurunda değildi. Ayağa kalktı ve topallayarak ilerledi. Tehdit. Öldürecek.

Pandora bir kez daha onun yanında tempo tuttu. Hâlâ tek bir iyi gözü vardı ve o da erkeğe kilitlenmişti Baden'in plansız uçuşundan sorumlu. "Onu incitmeye iznim var." O da ayakları üzerinde pek sağlam duramıyordu ama en azından görünürde ortak bir düşmanları vardı. "Sen değilsin."

Hades sıkılmış bir ifadeyle, "Yeter," dedi.

Baden ve Pandora dondular, kol ve bacakları kilitlendi.

"Beni geri gönderin," diye tekrarladı Baden, hıncı duvarlardan yankılanıyordu.

"Aldığım teşekkür bu mu? Seni buraya uyarmak için getirdim. Lucifer seni yok etmesi için bir suikastçı gönderdi. Adı bir şey. Unuttum çünkü gerçekten umurumda değil. O kullanacak
-"

"Biliyoruz," diye bağırdı Baden ve Pandora hep bir ağızdan. "O kalede," diye ekledi Baden. "Belki de çoktan düştü."

"Peki o zaman." Hades ayağa kalktı ve onlara doğru bir adım attı. "Böyle bir savaşçıyı yenmek için bir desteğe

ihtiyacınız olacak." O

bantlarına dokundu, ısı bin dereceye kadar yükseldi.

Baden dizleri bükülürken kükredi. Yıkım da kükredi ama hissettiği sadece yeni bir acı seli değildi. Güç içinde patladı. Çok fazla güç.

"Suikastçıyı yenen," dedi Hades gülümseyerek, "beş bonus puan kazanacak. Başlayın."

Baden hiç vakit kaybetmedi; eve doğru parladı. Pandora onun yanında belirdi, puanları kazanmaya aynı derecede kararlıydı.

Ateşkes bitti. "Benim." Onu kucağına aldı ve molozların üzerine fırlattı.

Güç sarhoşluğuna kapılan Yıkım, kısa sürede kendini çılgınca bir çılgınlığa kaptırdı. Killkillkill. Asla durma. Yerle bir et Dünya!

Baden'in elleri kendiliğinden yumruk oldu. Yoluna çıkacak kadar aptal olan herkesin canını yakacaktı.

Evet, evet. Suikastçıya odaklandı.

Birkaç metre ötede yere inmiş, kanatları garip bir açıyla bükülmüştü. Duman havayı kaplamıştı, siyah dallar kurdeleler gibi bulutlara doğru kıvrılırken oldukça ürkütücüydü ama Baden o anda savaşçıları tanımakta zorlanmadı

hedefiyle savaşa girdi. Paris, Sabin, Maddox ve Torin. Kılıç salladılar, silah ateşlediler, yumruk ve hançer atıldılar, hasar verdiler ama öldürmediler.

ÖLDÜRÜN!

Baden aniden yaşamı sona erdirmeye arzusunu tadabildi. Onun Kan sıcaktı ve bantlar soğusa bile daha da ısınıyordu.

"Benim," dedi ve bir adım attı, sadece bir adım, ama bir de baktı ki hedefinin önünde duruyor.

Maddox'un yumruğu başının arkasına indi ama daha zayıf bir adamı öldürecek olan darbeyi neredeyse hiç hissetmedi.

Suikastçı sırtarak dilinin olmadığını gösterdi. Pençeleri kadar sarı dişlerinden bahsetmiyorum bile. Baden'in yüzüne bir ateş topu fırlattı ve Baden buna bayıldı. Alevler

sadece onu güçlendirdi, Hades'in ona verdiği her neyse onunla bağ kurdu, vücudu bir kanal görevi gördü. Ve bir sifon.

Suikastçının sırtışı azaldı ve geriye doğru tökezledi.

Baden onu takip etti, göğüs kemiğine bir yumruk indirdi ve kalbini söktü. İşte bu. Kolayca.

Pandora yaratığın arkasında belirdi. Kılıcını savurarak yaratığın kafasını kopardı. Kafa bir futbol topu gibi uçtu. Vücut ıslak bir erişte gibi yere düştü, kan fışkırdı ve hızla bir havuz oluşturdu.

Biri gitti, daha çok var. Düşmanları savaş yüzünden zayıflamıştı. Şimdi saldırın!

Şşşt. Kimseyi öldürmene gerek yok. Seni güvende tutacağım.

Katarina'nın sesi aklından geçerek Yıkım'ı yatıştırdı ve Baden kaşlarını çattı. Katarina burada değildi ve bu sözleri ona hiç söylememişti. Ayrıca onu koruyacak kadar güçlü de değildi.

"İyi misin dostum?" Sabin omzunu sıvazlayarak sordu.

Sakin. Sabit. Baden çürümüş orgu bıraktı ve "Gwen nasıl? Diğerleri?"

Acı savaşçının gözlerini kararttı. "Lucien onu güvenli bir eve götürdü ve Cameo Keeley'i uyandırır uyandırmaz son gücünü kullanarak diğerlerinin yerini değiştirdi. Galen hariç herkes sayıldı. Eğer o da buradaysa moloz."

"O burada değil. Saatlerdir yok." Torin bir elini yüzüne götürdü ve arkasında kıpkırmızı izler bıraktı. "Boktan saldırganımız bize yardım edemesin diye önce Keeley'i öldürmesi gerektiğini biliyordu. Kalenin geri kalanını vurmadan önce bilerek yatak odamızı bombaladı."

"Herkes..."

Sabin sert bir şekilde başını salladı. "Yaşıyor, evet. Sağlam mı? Hayır."

Baden, arkadaşlarını gözlerinde cinayetle izleyen Pandora'ya kilitlendi. "Sen," diye tükürdü. "Köpeklerime saldırmamış olsaydınız, dikkatimiz dağılmazdı."

Bir an sonra birbirlerinin yüzlerindeydiler.

"Benimle uğraşmak mı istiyorsun?" diye hırladı.

"Ha?"

"Başka bir sefer demek istiyorsun. Görüşün nasıl? Yirmi boktan mı?" Çığlık attı ve yumruğunu geri çekti. Maddox aralarına girdi ve onları iterek ayırdı. "Git buradan," dedi ona. "Şimdi. Yoksa seni döven tek kişi Baden olmayacak."

İtiraz etmek için ağzını açtı.

Maddox, "Sana bu şansı veriyorum çünkü kutuyu çaldığımızda sana yanlış yaptık -çünkü ben kutuyu ele geçirdikten sonra sana yanlış yaptım- ama sana bir şans daha vermeyeceğim," dedi.

"Bu dövüşü kazanamayacaksın," dedi Sabin ona. "Biz çok heyecanlıyız ve sen de çok yaralısın."

Hades'in ona verdiği ekstra meyve suyunu bilmiyorlardı. Onları alt edebilirdi. Ama şüphe dokumak Sabin'in işiydi ve iş iyiydi. Soldu ve ortadan kayboldu.

Baden etrafındaki yıkımı taradı; burayı kurtarmak mümkün olmayacaktı. Suçluluk duygusu yükseldi. "Bunun sorumlusu benim. Asla geri dönmemeliydim, asla taşındı."

"Saçma sapan konuşma." Torin önündeki bir tahta parçasını tekmeledi. "Lucien'in dönüşünü beklerken alabildiğimiz kadarını alalım. Birlikte daha iyiyiz ve bu son sözümüz."

* * *

"Seni görmek güzel...karıcığım."

Katarina ona bu kadar çok şey getiren adama tısladı. acı ve sefalet. "Sen benim kocam değilsin. Sen benim şantajcım ve kardeşimin tedarikçisiydin. Şimdi de köpeklerimin katilisin."

"Daha fazla köpek satın alabilirsiniz. Çok daha fazlasını. Aslında, görünüşe göre çoktan başlamışsınız bile."

Panchart! İçine gömmeyi başardığı nefret su yüzüne çıktı, Neredeyse kederinden boğulacaktı. Acı çekmeyi hak etmişti ama yine de son derece memnun görünüyordu. Zincir beline sarılmış olması, orada kendi özgür iradesiyle bulunmadığının tek göstergesiydi.

"O itleri sana kızıl saçlı mı aldı?" Gözünün kenarı seğirdi. "Gönderene geri göndermelisin. Bir mil uzunluğunda soyağacı olan köpekleri hak ediyorsun."

Köpekler onun yanında oturuyordu, sırtlarındaki tüyler kabarmış, bakışları Alek'e yapışmıştı. Aylardır birlikte çalıştığı köpekler kadar terbiyeliydiler.

"Baden sizi ilgilendirmez. Beni de. köpekler." Elbisesinin eteklerini yırttı ve kan akışını durdurmak için malzemeyi kalçasına sardı. "Ve soyağacı değer hakkında hiçbir şey söylemez."

Alek ona ters ters baktı. "Onu becerdin mi?"

Bu açık soru onun gözünü korkutmak için miydi? "Bir ordunun içinde bile çalışabilirim ve yine de bu seni ilgilendirmez."

"Kendini kandırma. Sen beni ilgilendiriyorsun, çünkü sen Benim. Karım... ve malım."

Köpekler onun ses tonundan rahatsız oldu, zıpladı ve alçak bir uyarı hırlaması çıkardı.

Kızgın bir hayvanı istemediği bir dokunuşla ürkütmemesi gerektiğini bildiği için mırıldanmaya başladı. Rahatladılar ve kalçalarına yerleştiler.

Tavan sallandı, daha fazla toz yağdı. Baden neredeydi? O iyi miydi?

"Kibar olmanı öneririm, karıcığım." Alek ona yaklaşmaya çalıştı ama zincir onu durdurdu. "Yakında sikkeyi Hades'i tahttan indirmek ve yeraltı dünyasındaki yerini almak için kullanacağım. Bir kral olacağım."

Bir kral. Yeraltı dünyasının. Aka, kötülüğün. Kağıt üzerinde aslında onun için mükemmel bir iş. "Paranın yaptığı şey bu mu? Sana bir krallık mı satın alıyor?"

"Hades'i dileğimi yerine getirmeye zorlar, bu dilek her ne olursa olsun."

"Bunu nasıl aldın?"

Cevap vermeden önce sadece bir an tereddüt etti. "Annemden bir hediye."

"Bir annen mi var? Katil küçük sosyopatıyla gurur duyuyor mu?"

"O öldü. Babamı suçluyorum." Bir parça çılgınca gülümsedi. "Ama babam sonunda kendi payını aldı. Bundan emin oldum. Ve eğer güzel dilini korumak istiyorsan, bir daha annemden bahsetmeyeceksin."

Köpekler havladı ama yerlerinde kaldılar.

Dil çıkarma, şeytani efendiler arasında çok moda olmalı. Kanatlı şeytanın dilinin olmadığını fark etmişti.

"Kardeşim yaşıyor mu yoksa onu da mı öldürdün?" diye sordu, ellerini soğuk taşa bastırmak için duvara dönerek. Bir çıkış yolu olmalıydı. Güvenliğinden şüphe ettiğinden değil. Ama kadınların ve çocukların ona ve köpeklerle ihtiyacı olabilirdi.

"Şapeldeki katliamdan sonra Dominik'i taşradaki malikaneme gönderdim. Ona zarar vermeyeceğim... yeter ki bana hak ettiğim saygıyı gösterin."

Bu. Baden olmasaydı bu onun hayatı olacaktı. ortaya çıktı. Tehditler ve zorlamalar. Savaşçıya minnet borçluydu.

Zaten gevşemiş olan bir taşı çıkarmayı başardı.

"Beni terk etmeyi mi düşünüyorsun?" Alek ayağa kalkmaya çalışırken zinciri salladı. "Hayır. Kalacaksın. Beni duyuyor musun? Kalacaksın!"

Döndü ve taşı ona doğru fırlattı, ancak nefesi kesildi. Adamın gözleri... kırmızı kıvılcımlarla parlıyordu.

Baden haklıydı. Alek insan değildi.

Nasıl? Bu nasıl mümkün olabilirdi? Nasıl olur da bunu bilmez? "Hades'in diyarının kralı olduğumda," dedi Alek, sesi alçaktı

ve şimdi ipeksi, "kraliçem olacaksın. Kraliçem olmak istemiyor musun prens?"

"Kötü bir kralın kraliçesi olmaktansa iyi bir kralın hizmetkârı olmayı tercih ederim."

"Yani... evet?"

"Kesinlikle hayır." Ama...

Katarina bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. Şu anda Baden'in dünyasının bir parçasıydı. Baden güce hayrandı ve Katarina da sık sık güçlü olduğunu iddia ederdi. Artık bunu

kanıtlamanın zamanı gelmişti.

Eğer kaçamıyorsa, bir bilgi avına da çıkabilirdi.

"Para nerede şimdi?" diye sordu ve yüzünü buruşturdu. Çok fazla, çok hızlı.

Başka bir manik gülümseme çiçek açtı. "Dünyayı arayabilirsin ama onu asla bulamazsın."

Kendine çok güveniyordu. Dünyayı araştırın.

Peki, dünyayı aramayacaksa başka nereyi arayabilirdi? Dünya. Bahsettiği yeraltı dünyası mı?

Hayır. Mümkün değil. Madeni parayı başkasına emanet etmezdi. Düşündüğü şeyi yapabilecekse hayır. Onun ulaşamayacağı bir yerde olmasını istemezdi. "Senden ne kadar nefret etsem de, ben de tutsak olmak istemiyorum," dedi. Anlayabiliyor musun, Kretén? Yüzünü buruşturarak, "Eğer seni serbest bırakırsam, beni de yanında götüreceğine yemin etmelisin. Ve kardeşimin gitmesine izin vermelisin."

Gözlerini ona dikti ama başını salladı. "Öyle olsun." Bu kadar kolay teslimiyet mi? Yalancı!

Ayağa kalktı ve ona doğru bir adım attı, sonra kararını yeniden düşünüyormuş gibi yaptı ve geri çekildi. Adam gerildiğinde, kadın bir adım daha attı. "Seni nasıl serbest bırakacağım?" diye sordu, sanki gergindi.

"Yatak odanızın kapısının kilidini açtığınız gibi zincirlerin kilidini de açın." Neredeyse hevesle titriyordu. "Gerisini ben hallederim."

Bir adım daha atarak ona yaklaştı. "Başka bir deyişle, küçük bir ödül için angarya iş yapıyorum. Hayır! Ben de para istiyorum."

Bana bak. Lüks bir servet avcısı taklidi. Baden memnun olurdu.

"Bunu seninle paylaşacağım," dedi, içinde öfke açıkça kıpırdanırken.

Başka bir yalan. "Gerçekten sende olduğunu nereden bileceğim?" "Sadece bana güvenmek zorundasın."

Kararlı bir şekilde başını salladı. "Köpeklerime yaptıklarından sonra mı? Hayır. Sana güvenmiyorum." Bu gerçeği blöf yaparak geçiştiremezdi. "Bunu kanıtlaman gerek. varoluş."

"Bende, yemin ederim." Sesinin kenarı bıçak gibi keskinleşti. "Bilmen gereken tek şey bu."

"Üzgünüm kocacığım, ama bunu görmem gerek."

Dudakları, sadece kendisine haksızlık eden çalışanlara yönelttiği bir kaş çatmayla dişlerinin arasından sıyrıldı. "Beni serbest bırak," diye emretti, "sonra sana göstereceğim."

Uzakta durarak zincirleri taradı. "Kilit karmaşık görünüyor. Açması kolay olsaydı çoktan bir yolunu bulmuşlardır. Belki de yeterince yetenekli değilimdir..." Baden'e göre, hiçbir şey yapabilecek kadar yetenekli değildi.

Acımasızlığım ortaya çıkıyor. Elimizdeki göreve odaklanalım.

"Anahtar," dedi. "Anahtarı bul."

"Nasıl? Baden her hareketimi izliyor. Ya sikkeyi kullanırsan? Planlandığı gibi kral olabilir ve Seni kurtarmak için koca bir ordu." Eğer Alek buna inandıysa, görüldüğünden daha da deliydi. "Bana nerede olduğunu söyle. Söyleyeceğim.

Baden'i bana yerini göstermesi ve o bulmadan önce üzerimde saklaması için ikna et. Asla öğrenemeyecek."

Alek bacağını tekmeledi ama havadan başka bir şey savuramadı. Akıl sağlığı bozulmaya başlamıştı. "Orospu! Onu kendin için kullanmayı planlıyorsun."

Köpeklerin tepki vermesine fırsat vermeden kulaklarının arkasını okşadı ve çenesini kaldırdı. "Korkuyorum, zayıfım. Sensiz asla Hades'e yaklaşamam." Eminim buna inanacaktır. "Ama Baden'in öfkesini riske atamam. O zalim bir adam." Zorla ürperdi. "Çok tehlikeli."

Alek oflayıp pufladı. Yüz hatlarını düzeltmeyi başarsa da gözlerindeki öfkeli parıltıyı gizleyemedi. "Sen bir kadınsın. Eminim onu öfkesinden uzaklaştırmanın bir yolunu bulabilirsin."

Daha bir dakika önce bu kelimeyi aşağılayıcı bir şekilde kullanmış olmasına rağmen, onun fahişe olmasına şimdiden hazır mıydı?

Panchart! "Pekâlâ," dedi. "Madalyonun varlığını kanıtlarsan hayatımı tehlikeye atar ve Baden'i baştan çıkarırım."

Alek onun arkasından baktı ve soldu.

Uh-oh. Bela.

"Büyük bir hata yaptın nevesta," dedi Baden arkasından, sesi sanki canavar onunla konuşuyormuş gibi katmanlıydı. "Gerçekten de vahim."

14

"Bardağa bakmanın üç yolu vardır. Yarısi boş, yarısi dolu ve neden bardağıma bakıyorsun, sürtük?"

-Gwendolyn the Timid, Skyhawk Klanı'ndan Harpy

SICAK, TUZLU bir esinti Gillian'ın tenini okşadı. William'ın özel plajında minderli bir sandalyeye uzanmıştı. üstündeki gölgelik. Güneş batmak üzereydi ve gökyüzünü pembe, mor ve beyazın parlak tonlarına boyuyordu. Altın. Sadece birkaç santim ötede, kristal berraklığındaki su beyaz kuma vuruyor ve ardında köpükler bırakıyordu. Çok yakın ama çok uzak.

Arazinin güzelliğini bozan tek şey neydi? Siyahlar giymiş ve sonuna kadar silahlanmış sekiz muhafız. Ondan birkaç metre uzakta, bir sekizgen oluşturarak durdular. onun etrafında.

William ne yapmak için gitmişti... ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Babası ortaya çıkmış ve "Bir sorun var." demişti.

Zavallı Liam. Çok fazla yöne çekildi. İşleri daha da kötüleştiriyordu.

İkili kısa süre sonra ayrılmıştı ama William onu buraya getirmeden önce değil, güneş ve temiz hava almasını isteyerek ve bunun onu canlandıracağını umarak.

Bunu söylemekten nefret ediyorum Liam, ama bu deney başarısız oldu.

Eskisi kadar zayıftı ama şimdi öfkeliydi. Ona sanki bir atom bombasıymış gibi fırlattığı soruya bir cevap almayı hak ediyordu: Morte ad vitam nedir?

Ona en fazla ne söylemişti? "Değişiyorsun, bebeğim."

Bunu biliyordu ama lanet olsun. Bu onun hayatıydı... ve ölümüydü.

Bir inilti kaçtı. Ölmeye hazır değildi.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı Bayan Bradshaw?" diye sordu muhafızlardan biri. Adamlar ona karşı aşırı resmi davranıyorlardı çünkü William onu rahatsız eden herkesi hadım etmekle tehdit etmişti.

Sadece onun Liam'ı!

"Hayır, teşekkür ederim," diye mırıldanmayı başardı. Senden değil.

Bir saniye sonra, bir gümbürtü duyuldu.

Başını çevirecek gücü ancak bulabildi ama kumun üzerinde yüzükoyun yatan ve hareketsiz duran iki muhafızı gördü. Diğer üçü silahlarını çekerek onlara doğru koştu ama görünmez bir duvarla karşılaştılar ve onlar da yere yığıldılar. Kalan üçü yaklaşmaya karar verdi ve onu çevreledi. Ancak, teker teker sırt üstü düşmüşler.

Puck okyanus kadar sakin bir şekilde yanına sokuldu ve onun nefesini kesti. Başka bir peştamal giymişti, bu seferki saç örgülüydü. Kürklü bacakları öncekinden daha az ürkütücü ve tuhaf bir şekilde çekiciydi.

Sakat ve canavar.

"Onları sen mi öldürdün?" diye sordu, sesinin fısıltıyı andıran kalitesinden nefret ederek.

"Ölümçül bir darbe indirmemi ister misiniz?" Oturdu sandalyesinin yanına oturdu ve gözlerini suya dikti. "Onları sadece uyumaları için yatırdım ama boğazlarını kesebilirim, sorun değil. Sadece söylemeniz yeterli."

"Hayır. Lütfen. Hayır."

"Pekâlâ, o zaman." Başka bir şey söylemedi ve kadının paniği yavaş yavaş azaldı.

Güneşin sessiz ışınları onu okşamak için uzandı ve bir hale etkisi yarattı. Boynuzları olduğu düşünülürse bu garipti. Yarı melek... yarı iblis. Yarı keçi, diye ekledi, Bacaklarını hatırlayarak. Hepsi savaşçıydı. Koyu renk saçlarına işlenmiş jiletler ışıpta parlıyordu.

"Neden buradasınız? Size yardım edemem," dedi, Son gelişindeki veda sözlerini hatırlıyordu.

İri omuzlarını silkerek kaldırdı. "Durumunuzun çok üzücü olduğunu söylediler, ilgilenmeye geleceğim."

"Bunu sana kim söyledi?" William mı? Mümkün değil. Ağzı kapalı zorba! "Peki neden umursamak istiyorsun?" Zihni bulanık olsa da, o cevap vermeden önce soruyu cevapladı. Kayıtsızlık tarafından ele geçirilmişti ve iblis muhtemelen duygularını hissetmeye fırsat bulamadan her zaman silip süpürüyordu. İblisin ele geçirmesinin her zaman bir sonucu vardı. "Umurunda mı?"

Bir an düşündü ve içini çekti. "Biraz bile değil."

Birden kıskançlık hissetti. Artık geçmişinden etkilenmemek mi? Artık kâbuslar ve korkular tarafından rahatsız edilmemek mi? Paha biçilmez bir hediye. "Hiç bir şey hissediyor musun?"

"Sadece çok nadiren ve sonra..." Sesi kesildi ve tekrar omuz silkti.

"Şanslı," diye mırıldandı.

"Şanslı mı? Seni ateşe verebilirim, yanışını izleyebilirim ve sen acı içinde çığlık atarken ben sadece soğuk bir gecede alevlerin sıcaklığıyla ilgilenirim."

"Tamam, belki de şans çok güçlü bir kelime oldu." Alt dudağını dişledi ve kirpiklerinin arasından onu izledi. "Beni ateşe mi vereceksin?"

"Hayır. Kibritlerimi evde bıraktım."

Çok rahatlatıcı. Yine de, hastalık onu vurduğundan beri ilk kez gülümsemek istedi.

Birkaç dakika sessizce oturdular, bakışları sürekli ona dönüyor, ona olan ilgisi artıyordu. Gerçekten de güzel bir adamdı ve ona göre tüm ölümsüzler genellikle aynı yaşta görünse de, bu adam aslında daha genç görünüyordu. Neden?

Serin, tuzlu bir esinti ateş içindeki tenini yıkadı ve titredi. Hemen gömleğini çıkardı ve

üzerine örttü. Bakışları adamın göğsüne kaydı ve...oh, vay canına. Üvey babası ve üvey kardeşlerinin aksine, adamda kas üstüne kas vardı.

Solunum yolu daraldıkça nefes almak biraz daha zorlaştı. Kafasını Puck'tan başka yöne çevirerek dikkatini dağıtacak bir şey aradı. Burnu Puck'ın gömleğinin yumuşak pamuğuna değdi ve zihni keyifli bir tatilin tadını çıkardı. Hiçbir şey hiç bu kadar harika kokmamıştı. Tüm o turba dumanı ve lavanta kumaşa işlemişti. Ve onun sıcaklığı! Güneş ışınları onu üşütmüştü ama gömleği onu kızartıyordu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, kendini kremayı yeni bulmuş bir kedi yavrusu gibi hissediyordu.

"Bir şey değil."

Bir kez daha sessizliğe gömüldüler. Böyle devam ederse, gidebilirdi. Onun gitmesini istemiyordu.

Sadece yalnız kalmak istemiyorum. Hepsi bu.

Konuşmayı başlatacak bir şey bulmak için beynini zorladı. Bulabildiği en iyi şey neydi? "Ee, nasıl görünmez oldun?"

"Ben yapmadım. Sadece sizin ya da onların takip edemeyeceği kadar hızlı hareket ettim."

Bir an bile tereddüt etmeden ona hemen cevap verdi. Bu yeni bir şeydi. William sık sık bilmecelerle konuşurdu ve Budapeşte'deki savaşçılar sanki bir insana çok fazla şey açıklamaktan korkuyorlarmış gibi onun sorularını hep geçiştirirlerdi.

Belki Puck soruya cevap verir. "Morte ad vitam nedir?"

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Senin sorunun bu mu?"

"Evet. Tüm doktorlar aynı fikirde." Adamın ağzı kurudu. kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bedeniniz evrim geçirmeye, ölümsüz olmaya çalışıyor ama yeterince güçlü değil."

Ne! Hayır, hayır, hayır. İmkansız. O bir insandı, doğdu ve büyüdü. Her zaman insan olacaktı.

"Hayatta kalmanız için mümkün olan tek şans," dedi, "bir ölümsüzle bağ kurmanız, yaşam gücünüzü

onun. Ama bu bile garanti değil. Onun gücünü tüketebilir ve onu insan yapabilirsiniz."

Bağ... evlenmek gibi. William'ın onunla ya da başkasıyla yapmayı reddettiği şey. İyi de oldu.

Evlilik, karılık görevleri demekti. Seks yapmak gibi. Sonsuza kadar bekaret kemeri takmayı tercih ederdi.

William muhtemelen laneti yüzünden bu yola girmek istemiyordu. Ya da onun bilmediği bir şey biliyordu. Lordlardan birkaçı eşlerine bağlanmıştı ve bunun sonuçları olmuştu. Çiftlerin hayatları artık iyi, kötü ve çok üzücü bir şekilde sonsuza dek birbirine bağlıydı. Biri ölürse, diğeri de onu takip ederdi.

"Bu berbat bir şey." William'ı gereksiz bir tehlikeye atmaktansa bugün -şu anda- ölmeyi tercih ederdi. "Ne kadar zamanım var..."

"şu anki durumunuzu göz önüne alırsak, bir hafta, belki de iki hafta daha diyebilirim."

En fazla on dört gün. " lmeden önce yapılacaklar listemdeki şeyleri asla yapamayacağım. Eğer bir ölmeden önce yapılacaklar listem olsaydı yani."

"Belki de bir tane yapmalısın. Yardım edebilirim."

Kızın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Neden yardım etmek istiyorsun?"

"Senin dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın var, benim de yeni bir hedefe.

İstediğim kadın beni geri istemedi, biz de yollarımızı ayırdık. şimdi..." Omuz silkti.

"Kadınlar senin için hedef mi?"

"Neden olmasın? Hedeflerim beni koltukta oturup bütün gün pembe dizi izlemekten ve eski pizza yemekten alıkoyuyor."

"Ama hiçbir şey hissetmezseniz, bir kadını ne zaman istediğinizi nasıl anlarsınız?"

"Nadiren duygu hissederim ama sık sık arzu hissederim. Bu ikisi birbirini dışlamaz, genç kız."

"Bu doğru." Ona en hüzünlü gülümsemesini takındı. "Her türlü duyguyu hissediyorum ama arzuyu asla."

Bir merak kıvılcımı yüz ifadesini aydınlattı. "Yaşınız tutuyor, değil mi?"

Adamın bu soruyla nereye varacağından korkarak tereddütlü bir şekilde, "Ben yasal bir yetişkinim, evet," dedi. Sonunda.

"Ve sen hiç bir erkeği arzulamadın mı?"

Güneş ufukta kaybolurken gözlerini suya dikti. Saklandığı yerin üzerine gölgeler düşmüştü, etrafını çevreleyen çok sayıda direğin üzerinde yanan meşaleler tek ışığı sağlıyordu. Yavaşça ve tam olarak nefes alıp verdi, Ne zaman bu konu açılrsa kalbinin yüzeyine çıkan utanç, nefret ve dehşetle savaşıyordu.

"Ah. Anlıyorum. Biri seni incitti." Bunu o kadar gerçekçi bir şekilde söyledi ki.

Kızın tepesi attı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Konuyu değiştir ya da git." Vay, vay. Öfke patlaması güçlü bir tarafı vardı. Tüm bu olaylar başladığından beri deneyimlemediği bir şey.

Konuyu değiştirmede ve gitmedi. "Sorumlu erkeği öldüreceğim. Bana sadece adını söyle."

"İsimler. Çoğul," diye tersledi, sonra dudaklarını birbirine bastırdı. William'ın onları çoktan öldürdüğünden emindi. Üç yıldır Lordlarla birlikte yaşıyordu ve bazen işkencecilerinin isimlerini araştırıyordu - nefret ettiği bir takıntıydı bu. Bir gün onların korkunç cinayetleriyle ilgili bir polis raporu bulmuştu. Hiçbir ceset bulunamamış olmasına rağmen, kanları ve... diğer şeyler acı çektiği evin duvarlarına ve zeminine sıçramıştı. Dava hala çözülememişti.

William'a soru sorduğunda, sanki onun tepkisinden korkuyormuş gibi yeni bir video oyunuyla dikkatini dağıtmıştı.

Ama o hiçbir şeyden korkmazdı!

Ama onun tepkisinden korkuyordu. Minnettarlık ona uygunsuz gelmişti ama öfke de öyle.

"Bir kişi ya da yüz kişi. Benim için hiç fark etmez," dedi Puck, hâlâ çok ciddiye.

"Teklif için teşekkürler ama onlar zaten ölü."

Başını salladı. "William onlarla ilgilenmiş olmalı."

"William'la aranız iyi mi?" diye sordu.

"Onu tanıyorum ve eminim o da beni tanıyordur ama resmi olarak hiç tanışmadık."

"Onunla arkadaş olmak istiyorsan, mülkünün etrafında gizlice dolaş-"

"Onun arkadaşısı olmak istemiyorum. Benden nefret edebilir. Öyle ya da böyle umurumda değil."

"Bu akıllıca değil. Eğer onun dostu değilsen, düşmanısın. Düşmanları ölür. Acı çekerek." Onunla ilgili kabul etmesi gereken bir gerçektir bu. O neyse oydu ve onu değiştirmek mümkün değildi.

Onu değiştirmek istediğinden değil. Neden mükemmellikle uğraşsın ki?

Puck ona gülümsedi, bir an için Neredeyse... sevimli mi? "Düşmanlarım minnetle ölür, sonunda benden kaçabildikleri için mutludurlar."

Gözlerini devirdi. "Siz ölümsüzler ve kan davalarınız."

"Biz ölümsüzleri kastetmiyor musun?"

Bir özlem acısı, yaşamak istiyorum. Görmezden geldi. "Öleceğim, unuttun mu? Dönüşüm tamamlanmadan önce tamamlandı." Bunu söylemek çok tuhaf! "Ve bir yapılacaklar listesi düşünmek istemiyorum." Hasta yatağından yapabileceği şeyleri seçmek zorunda kalacaktı ve bu ne kadar üzücüydü?

"Öleceksin, evet." Suya bir çakıl taşı attı. "Seninle evlenebilirim, sanırım. Seni kurtarabilirim."

Kız ona bakakaldı. "Gerçekten bana evlenme mi teklif ediyorsun?" "Evet. Hayır. Seninle evlenmek istemiyorum ama evlenmemek de istemiyorum.

Seninle evlenmek. Bu sadece yapılacak bir şey. Karşılıklı fayda sağlama potansiyeli olan bir şey."

Yaşayabilirim! Belki de. Ya da onu öldürebilir.

Pekala, diyelim ki onunla evlendi ve dönüşümden kurtuldu. Sonra ne olacak? Karı koca olacaktı. Adam onun vücuduna, tam da korktuğu gibi şeyler yapmak isteyecekti. Safraları çalkalandı, midesi isyan etmekle tehdit ediyordu. "Seni ölümlü yapacağımdan endişelenmiyor musun?"

"Ben baskın olanım. Benim yaşam gücüm seninkine üstün gelir, buna şüphe yok."

Sesi çok emin geliyordu ve kadının bir parçası baştan çıkmıştı. Kurtulabilirim! Ama... hayatı böyle bir bağı takip edecek belaya değer miydi? "Nazik teklifiniz için teşekkür ederim ama ben almayacağım."

"Boynuzlarım yüzünden mi?"

"Hayır." Bunlar garip bir şekilde... havalıydı, diye düşündü şimdi. Ve belki biraz da seksi.

Seksi mi? Onun için hiçbir şey seksi değildi.

Gerçeği hak ediyordu. "Sahip olmak isterdin... bilirsin."

"Seks mi?"

Başını sallarken yanakları kızarmıştı.

"Haklısın," dedi. "Yapardım." "Ben yapmazdım. Asla."

"Şimdi öyle düşünüyorsun ama fikrini değiştirebilirim." Suya bir çakıl taşı daha attı. "Seni zorlayacağımdan değil. Zorlamam. Bu benim yaşadığım kurallardan biri. Senin istemeni beklerdim."

"Size söylüyorum, ne kadar yetenekli olduğunuzu düşünürseniz düşünün, sonsuza kadar beklemeniz gerekecek."

Homurdandı. "Bir ay içinde seni yatağıma alacağımı garanti ederim."

Kalbi küt küt atmaya başladı, damarlarından sıcak bir şey akıyordu. Daha önce hiç yaşamadığı bir şey.

Başını yana eğdi ve kulağı -sivri kulağı!- seğirdi. "William döndü. Beş...dört...üç... içinde burada olacak."

"Gitmelisin," diye fısıldadı, göğsünün içinde endişe gürlüyordu. "Lütfen."

"Bir."

William evin oturma odasına açılan çift kapıdan içeri süzüldü. Onun yanına çömeldi ve kaşlarını çatı. "İyi misin, yavrum? Muhafızlar-"

"Ben iyiyim," diye atıldı ve dönüp baktığında Puck'ın gitmiş olduğunu gördü. Öylece gitmişti. Ve William'ın hiçbir fikri yoktu, yoksa

önce davetsiz misafire odaklanırdı. Rahat bir nefes aldı. Bir kavgaya tanık olmak istemiyordu, özellikle de yardım etmek için hiçbir şey yapamayacağı için.

Unut bunu. William'a yardım et. Sadece William'a. Tabii ki. Önce o geldi.

"Adamlara ne oldu?" Adamların uyuyan hallerini inceledi ve kadın her birinin sabaha kadar öleceğini ya da ölmüş olmayı dileyeceğini hissetti.

"Başlarına bir şey geldi." Ona söylemek zorundayım, değil mi? "Bir adam. Puck. Buraya geldi ve o kadar hızlı hareket etti ki onu göremedim bile. Muhafızlar onun hızı ve gücüyle boy ölçüşemezdi."

William o kadar hızlı ayağa kalktı ki, kadının bahse girerim boynu kırılmıştı. Her iki elinde de ateş ışığında parlayan bir hançer vardı. "Puck. Kayıtsızlığın bekçisi. Yemin etti Torin'den onu başka bir diyarda hapsettiği için intikam almak. Nasıl kaçtı?"

Puck bu konuda hiçbir şey söylememiştir. Ve gerçekten de Gillian onun birinden intikam alacak kadar önemseydiğini hayal bile edemiyordu. "Onunla hiç tanışmadıysan ne yemin ettiğini nereden biliyorsun?"

"Casuslarım. Onlar her yerdeler, yavrum."

"Ya da Torin sana söyledi," dedi kız sertçe.

"Puck sana bir şey söyledi mi? O piç sana bir şey yaptı mı?" Her kelimesinden antipati damlıyordu.

"Bana morte ad vitaminden bahsetti." William küfrederken ekledi, "Bunun için ona zarar vermeyeceksin. Ve sen de onu öldürmeyeceksin.

onu. Ya da onu öldürmesi için başkasına para ver." Bir kız her şeyi göze almalıydı. "Gerçeği senden duymalıydım ama duymadım, o da nazikçe yardım etmeyi teklif etti."

"Teklif Edildi. İçin. Yardım. Nasıl?" William kızın üzerine örtülen gömleği fark ettiğinde son sözünü karanlığa tükürdü.

Tehlikeli zeminde. Dikkatli ilerleyin. "Önce bana söz ver," dedi. "Lütfen."

Gömleğini üzerinden çıkarıp suya atarken sessiz kaldı. Kadın bir iniltiyi yuttu.

William onu kucağına aldı ve evin içine taşıdı. Burayı çok az görmüştü. Sadece yatak odasına giden yolu. Gün ışığını ve okyanus manzarasını en üst düzeye çıkarmak için duvar ve tavan bölümleri stratejik olarak kesilmiş devasa bir oturma odası. Tabandan tavana buzlu cam pencereler

Mahremiyet duygusunu korurken doğayı içeride karşılayın.

Yarım ay şeklinde kıvrılmış beyaz bir kanep ve yine beyaz renkte iki şezlong uzanıp dinlenebileceğiniz bir yer sunuyordu.

Her iki yanında birer aslan oyması olan taş şöminenin önünde dinleniyordu. Sehpa, sahilde bulduğu geri dönüştürülmüş ahşaptan yapılmış gibi görünüyordu.

"Karar mı?" William onun dikkatle incelediğini fark ederek sordu. "Temiz, klasik ve bir o kadar da ev gibi. süslü," dedi. "Yani, aslında sen değilsin." Sıra dışı, eşsiz ve kötüydü. "Burası ne zamandır sizin?"

"Geldiğimiz günden beri, ve ben... sahibinin yerini değiştirdim." Ne! "Liam, öylece-"

"Yapabilirim ve yaptım da. Güç benim hakkım." Tırmandı dolambaçlı merdiveni kolaylıkla çıktı ve sağdaki ilk yatak odasına girdi. Duvarlar sarıydı ve yatağın üzerindeki yorgan açık maviydi. Ona güneş ışığını ve sabah gökyüzünü hatırlatıyordu.

Komodinin ayakları için yelkenli direksiyonları vardı ve bu da bir yenilik katıyordu.

Onu yatağa yatırdı ve yorganı üzerine örttü. "Susadın mı? Aç mısın?"

Puck'ı kapalı bir konu olarak görüyordu, değil mi? Sinir bozucu adam. "Vicdanen sana izin veremem-"

"Vicdanınızın bir şey taşımasına gerek yok. Maden yükü tek başına taşıyacaktır."

"Bu bir sorun. Senin aslında bir vicdanın yok." "Belki bir tane edinirim." Kaşlarını kaldırdı. "Ne kadar sence bugünlerde kaçta satılıyorlar?"

Hayatındaki erkeklerin nesi vardı? "Susadın mı?" diye tekrar sordu.

"Hayır," diye homurdandı. "Ve bil diye söylüyorum, seninle evlenmeyeceğim."

Yanına oturduğunda bir davul kadar gergindi. "Sorduğumu hatırlamıyorum, tatlım."

"Sormadığınızı biliyorum, tıpkı sormayacağınızı bildiğim gibi. Böylece, ben gittiğimde, keşke sorsaydım diye düşünerek suçluluk hissetmekle vakit kaybetmezsin."

"Ölmeyeceksin," dedi usulca, tehditkâr bir şekilde. "Sana izin vermeyeceğim."

Bazı şeylerin olmasını Randy William bile engelleyemezdi.

Elinden gelen tüm gücü toplayarak uzandı ve elini sıktı. "Seni seviyorum Liam. Hiçbir şeyim ve kimsem yokken bana dostluk ve neşe verdin ve sana sonsuza dek minnettar kalacağım."

Gözleri küçücük yarıklara dönüştü. "Sanki bu senin sonunmuş gibi konuşmayı kes."

Ona Puck'a verdiği aynı hüzünlü gülümsemeyi verdi - nereye gitmişti? Ne yapıyordu? Ve hiçbir şeyi umursamayan bir adamı neden umursuyordu ki? "Senin hataların var. Bir sürü hatan. Ama sen harika bir adamsın."

Tik taklar durdu. Hatta nefes almayı bırakmış gibi görünüyordu. "Bu harika adam seni kurtarmanın bir yolunu bulacaktır.

Her gün, her saat, her dakika çalışıyorum. Şimdi biraz dinlen." Bununla birlikte, kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı.

Üzücü olan ne? Gillian balkona bakmış, Puck'ın ortaya çıkmasını bekliyordu. Bir dakika on dakikaya karıştı ama o hiç görünmedi. Hayal kırıklığı kalan gücünü de tüketti ve gözlerini kapattı.

Uykuya dalarken, turba dumanı ve lavanta kokusu aldığını düşündü... derin bir sesin fısıldadığını duyduğunu sandı, "Uyu kızım. Güvende olduğundan emin olacağım."

15

"Masum olduğunu söyleyen bir kadına her zaman inanın. Ona duyduğunuz güven asla geri dönüp sizi kışınızdan ısırmayacaktır."

-Gideon, Yalanların Bekçisi

BİN YENİ anı Baden'in kafasını doldurdu. Yıkımın anıları. Hades'in anıları. Bunlar canavarın ağzından köpükler saçarak onu ele geçirdi, tüketti. Katarina'yı lime lime etmek istiyordu. Ona tıpkı annesi gibi asilce ihanet etmişti.

Çocukken, Jezebel onu bir askıya bağlamıştı. Tüm eklemleri yerinden çıkarılmış, kasları yırtılmıştı. Sevgili Anne ayrıca bağırsaklarını bir şişin ucuna asmış, ciğerini yerken onları kızartmıştı - doğrudan kaynağından. Gülmüş ve üzerine kovalar dolusu şeytani böcek dökmüştü.

Küçük yaratıklar ağzının içine, boğazına, her deliğine girip çıkmışlardı.

Kendisini yok edeceği kehanetinde bulunulan adamı öldürmeyi başaramayınca, onu yeraltı dünyasının krallarından birine satmıştı. Erkek, bir cehennem köpeği sürüsünü kontrol ediyordu. Bağlanma yoluyla değil. Bunun için tazıların istekli olması gerekiyordu. Ama tehditlerle. Ya dediğimi yaparsın ya da eşini öldürürken beni izlersin.

Onun emriyle Hades'in izini sürdüler... onu parçalara ayırdılar.

Çok fazla acı... çok fazla ıstırap. Bedenen ve ruhen. Annesini seviyordu ama ondan nefret de ediyordu.

Ve Őimdi, Katarina onu kandırarak zekaya sahip olduĐunu mu dűŐűnűyordu? Ona ihanet edecek cesareti? Boktan kocasını serbest bırakıp onu terk edebileceĐini mi dűŐűndű?

Yıkım, yűzyıllar boyunca taŐıdıĐı űfkeyle kűkredi, duygu Baden'e sızdı. Gűű duygulardan űnce gelir. Zayıflar her zaman bir koruyucu arar. Herhangi bir koruyucu. Bu hayatın bir gerűeĐiydi.

Baden'in bir kısmı Katarina'yı savunuyordu. Zekâsı iyi iŐlenmiŐti; zeki ve kurnazdı. Onsuz, Aleksander'sız bir dűnyada hayatta kalabilir, hatta geliŐebilirdi.

Bu dűŐűnce... doĐru olamazdı. Onu kurtaracak gűűlű bir adama ihtiyaçı vardı. Onu kurtaracak gűűlű bir erkeĐe her zaman ihtiyaçı olacaktı.

Çenesini kaldırdı, gri-yeŐil gűzleri kendi űfkesiyle çatırdıyor, ona karŐı konuŐmaya cesaret ediyordu.

Yalanının ortaya űıkmasıyla ona meydan okumaya mı cűret etti?

Belki de akklı o kadar da bilenmiŐ deĐildi. Bilerek onun en kűtűsűnű kıŐkırttı.

Sakin. Sakin. Baden Biskűvi'yi kollarına aldı ve Gravy'yi kucakladı. Serbest kalan koluyla hainini kendine doĐru űekti. Gűűs gűűűse. Kadın ŐaŐkınlıkla nefes aldı... belki de korkuyla.

Baden ve Destruction birlikte ona lanet okudular. Hain bir kaltak bu kadar iyi hissetmemeliydi.

Aleksander zincirin izin verdiği tűm geveklikle ona doğru hamle yaptı. Onun hatasıydı. Baden suratına bir tekme attı ve neredeyse boynunu kırıyordu.

Tatmin olmaktan űok uzak bir Őekilde, Keeley ve Lucien'in diĐerlerini parlattıĐı gűvenli evin hemen dıŐında parladı. Keeley ve

Geçici ev dıŐarıdan bakıldıĐında bir barakaydı ama iűeriden bakıldıĐında sűslű bir cephanelik/geçici bir hastaneydi. Katarina'yı sanki zehirli bir atıkmıŐ gibi aceleyle serbest bıraktı - űűnkű űyleydi - ve kűpeĐi ayaklarının dibine bıraktı.

Baden onun kolunu tutup yapıŐmasını, hıŐkıra hıŐkıra ağlamasını ve davranıŐları iűin bahaneler uydurmasını bekliyordu.

Yanlış anladın.

Çok korkmuştum, kafam çok karıştı, ama şimdi yoluma geri döndüm. Sana asla ihanet etmem. Seni çok yoğun bir şekilde arzuluyorum.

Sadece saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve ona dudak büktü. "Şüpheli olmak için Güvensizlik'e ihtiyacın yok, mantıksız kretén, ha?"

"Nasıl mantıksız olabilirim, zvodkyne?" Baştan çıkarıcı. Söyle bana. Lütfen. "Kendi sözlerin seni mahkum ediyor."

"Haklısın. Şimdi git buradan." Kadın onu asil bir el hareketiyle kovdu. "Sadece duyuyorsun, ama dinlemiyorsun."

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu.

Ön kapının menteşeleri gıcırdadı; Sienna verandaya adım atarak konuşmayı sonlandırdı. Kocaman siyah kanatlarından biri garip bir açıyla bükülmüştü ve altında dikişler vardı.

Yaklaşırken yüz hatlarını dingin bir ifade kapladı. İblisi Wrath aralarındaki çekişmeyi hissetmiş ve hem Baden'i hem de canavarı sinirlendiren bir gerçek olarak onu yemişti.

"Bunlara ihtiyacın olabileceğini düşündüm," diyerek iki tasma ve kayış uzattı.

"Teşekkür ederim. Çok nazik ve anlayışlısınız." Katarina deri kayışları yerine sabitlerken köpekler kıpırdandı. Ama mırıldanmaya başladığında, birden uysallaşarak sakinleştiler.

Baden kaşlarını çattı. Bir zamanlar onu da aynı kolaylıkla bastırmıştı. Bir daha asla!

"Rica ederim?" Sienna bunu söyledi ve geriye doğru tek bir bakış atarak eve döndü.

Katarina kızı takip etmeye çalıştığında Baden onun bileğine yapıştı. "Az önce karşılaştığımız saldırı kiralık bir saldırıydı. Ben aranan bir adamım." Sesindeki öfke, Katarina'nın

başka biri kaçabilir ama insan kaçamaz. Asla insan değil. Aptal kız. Aptal Baden. Neden ona bu kadar hayranlık duyuyordu? "Hades'in iki oğlu var. Tanıştığın William ve Lucifer, ışıktan eser olmayan nihai karanlık. Herkesten çalar, herkesi öldürür ve her şeyi yok eder. O

beni öldürmek istiyor. Tüm müttefiklerimin ölmesini istiyor. Benim korumama ihtiyacın var ve bunu hatırlarsan iyi edersin."

"Lucifer... şeytan gibi mi? Orijinal düşmüş melek mi? Pazarlık yapan, kandıran, kandırılan ve ruhları lanetleyen mi?"

"Tam olarak."

"Korkacak bir şeyim yok. Ben senin müttefikin değilim. Korumanın da, senin de canın cehenneme." Çenesini bir kademe daha kaldırarak adamın elinden kurtuldu ve köpekler peşinde koşarken eve doğru yürüdü.

Baden de onun peşinden gitti ve diğerleri gibi döşenmiş bir oturma odasına yetiştii. Bir kanepe, iki sandalye ve bir sehpa. "Bacağının daha fazla bakıma ihtiyacı var mı?" diye homurdandı.

"Hayır. Küçük bir kesik var, başka bir şey yok."

Kızın fark ettiğinden daha derin olmadığından emin olmak için görmek istedi ama dilini ısırđı. Onun acıları onun sorunu değildi. Artık değildi. "Hayatına değer veriyorsan, burada kalacaksın ve sessiz kalacaksın." Onunla ilgilenenecekti Arkadaşlarını gördükten sonra ihanet. Ona asla ihanet etmeyecek erkekler ve kadınlar.

"Yardım edebilirim-" diye başladı.

"Ama yapmayacaksın. Sana güvenmiyorum."

"Tamam. Aksiyondan uzak duracağız." Kanepeye çöktü ve yanındaki yerleri okşadı. Köpekler sıçrayıp oturdular. "Siz emrettiğiniz için değil, sevgililerimin sakinleşmek için zamana ihtiyacı olduğu için."

Köpeklere hitap ediyor ama bana değil.

Baden sağdaki bir kapıdan geçerek Keeley'nin toprak yığınının içinde yattığı küçük bir seraya girdi. Etraf sıcak ve nemliydi, hava gül kokuyordu.

Bedeni kendini tekrar bir araya getirme sürecindeydi.

Torin onun yanına çömelmiş, parmaklarını pembe saçlarında gezdiriyordu. Bembeyazdı, yüz hatları harap olmuştu. "Seni seviyorum prenses. İyileşmene ihtiyacım var. Tıpkı önceki gibi. Tıpkı eskisi gibi.

daha önce her zaman. Yapabilirsin. Her şeyi yapabilirsin."

Çiftin arkasında, Paris ve Amun bir el arabasına daha fazla toprak

dolduruyordu. Keeley'nin üzerine dökmek için mi?

"Nasıl yardımcı olabilirim?" Baden'in ağızı kurudu. Arkadaşlarının kadınları için hissettikleri... ona yabancıydı ve yine de bir inkar edilemez bir özlem kıvılcımı içini yaktı. Kendine ait birine sahip olmak...

Torin'in zümrüt rengi bakışları, dökülmemiş gözyaşlarıyla camlaşarak yukarı döndü. "Yapamazsın. Ben onu yakaladım, o da kendi pisliğini."

Bir Küratör -bir zamanlar gezegeni korumakla görevli bir ışık ruhu- olarak dünyaya ve mevsimlerine bağlıydı.

Baden bir elini yüzünde gezdirdi. "Özür dilerim. Birlikte daha iyi olduğumuzu düşündüğünü biliyorum ama kaleyi haftalar önce terk etmeliydim. Hades'le olan bağlantım herkesi Lucifer'le olan savaşının ortasına attı. William beni uyardı, bana zarardan başka bir şey getirmeyeceğimi söyledi."

"William her şeyin başı ve sonu değil," dedi Paris. "Ne olursa olsun, sen bize aitsin. Zaten biz de Hades'in tarafındaydık. Lucy er ya da geç bizim için gelecekti."

Torin, "Şimdi en azından doğru tarafta olduğumuzu kesin olarak biliyoruz," dedi.

Evet. Baden Hades'e olan kinini çoktan kaybetmiş olsa da -çoğunlukla- adamın bazı karanlık işlerine hâlâ içerliyordu. Artık öyle değil. Artık her şeyi bir aciliyet ve heves duygusuyla yapacaktı.

Lucifer bugün olanların bedelini ödeyecekti. Hem de çok ağır ödeyecekti. Onun en büyük zayıflığı Sabah'tı. Yıldız, ona sahip olmak istemesinin ana sebebiydi. Lordların ölümü sadece bir ikramiyeydi.

Baden için onu bulmak hiç bu kadar önemli olmamıştı.

"Bir değişiklik olursa bana seslenin." Adım adım ilerledi başka bir kapıdan, diğerlerinin toplandığı tıbbi koğuşa girdi.

Ashlyn sedyede yatıyordu, yanağında bir yara vardı. Büyük ihtimalle yara izi kalacaktı. İkizleri göğsünde tutuyordu, her ikisi de şişlikler ve çürüklerle kaplıydı.

Gwen'in bilinci yerindeydi ve şimdi Sabin'in şahdamarını bir meyve suyu kutusuymuş gibi emiyordu. Harpiller de vampirler gibi iyileşmek için kana ihtiyaç duyarlardı; Sabin'in kanı güçlü olmalıydı, çünkü çoktan sihir yapmıştı. Karısının yanaklarına renk gelmişti.

Kâbusların bekçisi ve Gideon'un hamile karısı Scarlet sol bacağını bir yastık yığınının üzerine koymuştu. Scarlet kaval kemiği derisinin arasından görünüyordu ve yaradan kan sızıyordu.

Gideon yatağın yanındaydı, kambur duruyordu ve bir kovaya kusuyordu.

Kaos sırasında bir ara doğru bir söz söylemiş olmalı ki iblisin onu hasta etmesine izin verdi.

Kötülük her zaman zarar verme fırsatını değerlendirirdi - ev sahibine bile.

Mavi saçlı savaşçı titreyen eliyle ağzını sildi ve kusmuk kovasını birkaç adım öteye tekmeledi. "Hayır Özür dilerim," diye mırıldandı karısına. "Seni böyle görmek hoşuma gidiyor." Saç çizgisinden çenesine kadar uzanan bir yara izi vardı, gözlerinden birini kesmiş ve burnunu neredeyse ikiye ayırmış.

"Daha kötülerini de yaşadım," dedi ona. "Yanlış anlama sevgilim ama çok çirkinsin. Git uzan. Lucien ve Anya günün doktorları ve onlar-"

Gideon başını kararlı bir şekilde salladı. "Evet, iyisin. Ben gidiyorum."

"Bacağını ayarlayabilirim," diye araya girdi Baden. "Benim saham var

eğitim." Ölümler diyarında kendini tedavi etmek zorunda kalmıştı. "Yardım edebilirim." Yardım etmesi gerekiyordu.

Gideon'un yüz hatları rahatlamıştı. "Asla ve hayır teşekkürler." Baden ihtiyacı olan her şeyi topladı ve işe koyuldu.

Scarlet bebeğin hatırı için ambrosia aromalı bir viskiyi reddetti. Bir annenin sevgisi Baden'in hiç bilmediği bir şeydi. Ne hayattayken, ne de canavarın hafızasında.

Baden kemikleri yerine oturturken Gideon Scarlet'in elini tuttu, ama yarayı dikip kapatana kadar

Scarlet ona hırlamaya başladı, acıya dayanamayacak kadar çoktu.

Bir göz kırpışıyla diğeri arasında, odanın her yerinde örümceklerin gezindiğini gördü. İblisi tarafından yaratılan bir illüzyon. Piç kurusu insanların en kötü korkularını hayata geçirme konusunda uzmanlaşmıştı. Bugün bu korku Gideon'dan kaynaklanıyordu; Gideon geriye doğru sendeledi, kollarını sıvazladı ve küfretti.

Örümcekler Baden'den sanki korkuyorlarmış gibi tamamen kaçınıyorlardı.

Onu.

"Bu oyun çok eğlenceli," diye bağırdı Gideon.

"Özür dilerim, çok özür dilerim." Scarlet gözlerini kapattı, kaşları çatıldı ve yanılısama geri çekilmeye başladı.

Baden görevini bitirdiğinde, kadın rahat bir nefes alarak yatağa doğru sarktı.

"Hayır, teşekkürler dostum." Gideon onun omzunu sıvazladı, giydiği tişörte rağmen temas Baden'in cildini tahriş etti. Döndü.

karısına. "Senden nefret ediyorum. Senden çok nefret ediyorum." "Ben de senden nefret ediyorum."

Birbirleri için ölebilecek iki insan arasındaki hassas, dokunaklı bir an.

Göğsünde bir sızı hisseden Baden ellerini yıkadı ve diğer hastaları kontrol etti. Çoğunun yaraları çoktan sarılmış ve iyileşmeye başlamıştı.

Şimdi saldırın. Direniş yoksa zafer de yok demektir.

Onları bir daha tehdit edersen seni öldürmenin bir yolunu bulurum. Canavar kustu, şaşırdı ve... incindi mi?

Bir adam ancak bu kadarına dayanabilirdi. Baden sınırlarını zorlamıştı. O -herkes- bugünkü savaş için hazırlıksızdı ve bu onun suçuuydu. Lucifer'ın peşinden birini göndereceğini biliyordu. Uyarılmıştı. Ama o Aptalca bir şekilde üstesinden gelebileceğini düşündü. Piç kurusu beni geçmek zorunda kalacak. Piç kurusu başarmıştı. Oldukça kolay bir şekilde.

Lucifer başka bir suikastçı gönderecekti, hem de yakında.

Hades'in güvenilir infazcısı olan Baden, Lucifer için arkadaşlarından daha büyük bir tehlikeydi. Gidecekti, umarım

Üzerlerindeki hedefi kaldırarak yaralarının iyileşmesi için zaman kazandırır.

Tehlikeye rağmen Katarina'yı yanına alacaktı. Eğer Aleksander'a yardım ederse, Baden'in taptığı erkeklere, kadınlara ve çocuklara zarar verirse...

Arkadaşları kararını protesto edecekti. Yüksek sesle. Torin ve Paris'in onun ayrılacağı düşüncesine nasıl tepki verdiklerine bir bakın.

En azından savaşçılar birinin onunla gitmesi için ısrar edecekti. Sadece Cameo ve Galen'in eşi yoktu, bu da Baden'in isteyerek kabul edeceği tek ikisinin onlar olduğu anlamına geliyordu ama Cameo'yu gereksiz yere riske atmak istemiyordu. Galen

-Baden omuz silkti. Savaşçıyı gereksiz yere riske atacaktı, sorun değildi. Hilekâr hıyarın sadık kalmasını sağlamanın yolları vardı.

Derme çatma triyaj alanını araştırdı ve Galen'i uzak duvara yaslanmış, sıkılmış bir ifadeyle içeridekileri incelerken buldu.

Kıskançlık ve Sahte Umut'un koruyucusu olarak Galen gittiği her yerde sorun çıkarma eğilimindeydi. Suikastçının yolda olduğunu biliyor muydu ve bu yüzden mi saatler önce kaleden ayrılmıştı?

Hain!

Yıkım Baden'i doğrudan erkeğe yöneltti. Bir elini Galen'in boğazına dolayarak onu ayağa kaldırdı.

Gülümseyerek mi? Galen bacaklarını Baden'in boynuna doladı. Bu pozisyon Galen'in kollarını bükülmemesi gereken bir şekilde bükerek tutuşunu gevşetmeye zorladı ve Galen'in kanatları aylar önce kesilmiş olsa da, şimdi yeniden büyüyor ve onu sabitleyecek kadar büyüyorlardı - Baden tökezleyerek geri çekilirken havada asılı kaldı.

Galen ayaklarını Baden'in omuzlarına doğru manevra ettirdi ve aralarındaki mesafeyi artırarak itti. Baden artık ne tutuşunu ne de dengesini koruyabiliyordu. Çömelerek yere düşen Galen'i serbest bıraktı.

Mavi gözleri solgun saçlarının arasından bakıyor, sırtışı daha da büyüyordu. "Sorunun hakkında konuşmak mı yoksa kışını tekmelemeye devam etmek mi istersin?"

"Saldırı sırasında neredeydiniz?" Baden sordu. Çabucak gizlenen bir tedirginlik titreşimi. "Dışarıdaydım."

Dışarı mı? "Ne yapıyorsun?"

"Benim şeyimi."

"Peki senin olayın ne?"

"Seni ilgilendirmeyen bir şey," diye yanıtladı Galen.

"Arkadaşlarımı tehlikeye atan her şey beni ilgilendirir."

"Gerçekten mi?" Altın rengi kaşlarından biri kalktı. "Sen de aynı şeyi mi

Dört bin yıl önce, adamımın kelleni almasına izin verdiğinde?"

Bu sözler göğsüne saplanan bir hançer gibiydi. Galen bir zamanlar dünyayı "kötü" ölümsüzlerden kurtarmaya kararlı bir insan grubu olan Avcıların lideriydi. Ölümsüz olmayan insanlar

bir ölümsüzün onları yönettiğini fark etti.

"Lucifer'in suikastçısına yardım ettin mi?" Baden sordu.

"Siktir git. İçten içe çürümüş olabilirim ama aptal değilim."

"Bu bir cevap değil."

"Güzel, çünkü böyle olması gerekmiyordu." "Sana güvenmiyorum.

Sana asla güvenmeyeceğim."

Galen abartılı bir kaş çatmayla elini kalbinin üzerine koydu. "Ağlıyor muyum? Ağladığımdan eminim."

Yıkım hırladı.

"Aylar önce bize Cronus'un sizi Kan ve Gözyaşı Diyarı'na hapsedtiğini söylemiştiniz. Tahmin edin ne oldu?" Baden kollarını iki yana açtı. "Hapsedildiğiniz sırada Cronus ölmüştü."

"Yani?"

"Demek bir yalanın içinde yakalandın."

"Ya da yalan olduğunu düşündüğün şey." Galen meydan okuyarak, "Nasıl olduğunu bilmiyorum ama beni hapseden Cronus'tu. Diğer ele geçirilmiş savaşçılar da. Cameron, Winter ve Puck. Keeley'e sor."

"Ona soramam. Hayatı için savaşmakla çok meşgul."

Endişe, sanki gerçekten umursuyormuş gibi savaşının gözlerinden gergin çizgilerin dallanmasına neden oldu.

"Bildiiimiz kadarıyla Cronus'un bir ikizi var."

"Ve bu onun hakkında duyduğumuz ilk şey mi? Hayır."

"Alternatif bir gerçeklik mi? Zaman yolculuğu mu? Her şey mümkün." "Beni ikna edemezsin-"

Memnun kadın kahkahası onu durdurdu. Ya da sıcak. Baden döndüğünde Katarina'nın Ashlyn'in yatağının yanına çömelmiş, Bisküvi'yle el sıkıştığını gördü. Sokak köpeğine şimdiden bir numara mı öğretmişti?

Güzel, kurnaz kaltak. Muhtemelen sempati toplamak için köpeklerinin ölümü hakkında yalan söylemişti.

Gerçekten böyle bir acıyı taklit edebilir miydi?

Çocuklar alkışladı. Tamamen kazandılar.

Bir zamanlar olduğum gibi. Çok saf.

"Bunun üzerinde çalışmalısın," dedi Galen, ses tonu kuruydu. "Kız arkadaşına bir sürüngen gibi bakmak sana sadece yasaklama emri. Ve belki de şahdamarına bir bıçak. Çünkü evet, onu izlemeye başladığından beri seni beş kez  ld rebilirdim." Geniş omuzlarını silkerek kaldırdı. "Kim bilir? Hâlâ  ld rebilirim."

"O benim kızım değil," diye mırıldandı.

"S ylediiim onca şey arasından odaklandığın şey bu mu?" Galen gözlerini devirdi. "Düşündüğümden de kötü durumdasın. En az diğerleri kadar kötü."

Belki de Baden onu izlemeye devam ettiği, gözlerini kaıramadığı ve bakışlarını esir aldığı içindir. Hâlâ ona karşı hissettiği arzuyu inkâr etmek mümkün değildi. Aptal! Onu kollarında ve yatağında istiyordu. Ve ona sahip olmaya karar verdi. Onun nefis küçük bedeninin tadını çıkarmak için ona güvenmek zorunda değildi.

Her şey sırayla. Yeni bir ana  s bulmak ve Galen'i kendisine katılmaya ikna etmek. Doğru teşvikle, Baden'in yeni bir görevi olduğunda Katarina'yı bile koruyabilirdi.

Eğer bana ihanet ederse.

Teşvikin onu uslu durması için uygun şekilde motive ettiğinden emin olacağım.

Baden bir an düşündü ve soğuk bir kararlılıkla başını salladı. Yapacağı şeyi biliyordu.

* * *

Katarina, köpeklerinin yasını tutarken onu kontrol eden insanları kontrol ederken Baden'in genel yönünden kaçındı. Bazıları diğerlerinden daha iyiydi ama vay canına. Ölümsüzler de insanlar kadar kötü yaralanabilirdi. Kim bilebilirdi ki?

"Baden'in gözlerindeki bakışı tanıyorum." Maddox kendini karısının sedyesine bırakmıştı, kızı da kucağında, oğlu Ashlyn'in yanında uzanıyordu. "Bizi yine terk ediyor."

Katarina'nın kalbi çok hızlı bir ritme girdi. Köpekleri severken savaşçıya, "Eğer gitmek istiyorsa, onu burada tutmaya çalışmayın," dedi.

Maddox ona odaklandı ve yüz hatlarını belli belirsiz bir iskelet maskesinin kapladığına yemin edebilirdi. "Sen onun için kimsin? Bizim için? Onu bir kez sakinleştirdin. Ona nasıl davranacağımız konusunda söz hakkın yok."

Ouch. Ona haddini bildirmenin yolu.

Ashlyn onun koluna vurdu. "Kaba!"

Maddox ona, "Benimle nazik davranışlarım için evlenmedin," dedi ve parmaklarını ısırıldı.

Katarina saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Benim Baden'in ya da sizin için bir kafes yaratabilecek tek şeyin çelik parmaklıklar olmadığını bilmek. Baden'i seviyorsun, ve onun sana kızmasını istemiyorsun. Bu nedenle gitmesine izin vermelisiniz."

Onun da gitmesine izin vermek zorundaydı. Burada işi biter bitmez onu bir yere bırakacağından yüzde doksan emindi ve eski hayatına dönmeye hazır olduğundan da yüzde yüz emindi. Baden onun Alek'e verdiği sözü duymuştu.

ve şimdi onun güce aç bir fahişe olduğuna inanıyordu. Acıdı. Hem de çok. Onu kollarında tutan adam

Onu rahatlatan, kucağına oturtup zevk veren kişi, ona şüpheyile yaklaşmamıştı. Hikayenin onun tarafından anlatılmasını bile istememişti. Ya da daha doğrusu, anlatmasını emretmişti. Şimdi, hiçbir şey açıklamayacaktı. En kötüsünü düşünmesine izin verecekti.

Tanrı'ya şükür onunla yatmamıştı! Her gün haklı olduğunu düşünen ve onun isteklerini görmezden gelen hiçbir erkek onun ilgisine layık değildi.

Ve yine de, hayal kırıklığına uğramıştı. Onu eğitime fırsatı, onu hala istediğinden emin ama onu istemiyordu, onu eğitemeyeceği için üzgündü. ve onu bir daha göremeyeceği için içten içe üzülyordu. Onun kaybı! Onun dünyasını sarsabilirdi.

Ashlyn, "Kız onun için özel biri," dedi, "bunu sen de biliyorsun. Hepimiz biliyoruz. Onun da söz hakkı var."

Bundan önce, Katarina özel biri olabilirdi. En azından olası bir sevgili olarak. Artık bunu asla bilemeyeceklerdi. "Hayır, Maddox haklı. Baden'e karşı söz hakkım yok. Ve istemiyorum da. Ben eve gidiyorum. Sizi özleyeceğim. Hepinizi özleyeceğim." Evin hanımları çok tatlıydı.

Ayrıldıktan sonra onları saklayıp saklayamayacağını merak etti. Baden adamları tutabilir.

Ashlyn'in ayağını nazikçe sıkarak, "İrtibatta kalalım," diye ekledi. "Adımı ararsanız beni bulursunuz." Çocuklara, "Köpekleri de yanımda götürüyorum. Ziyaret edebilirsiniz-"

Urban, "Köpekleri cesedini çiğnemedi alamazsın," diye tersledi.

"Evet." Küçük Ever başını salladı, altın rengi bukleleri şakaklarında sallanıyordu. "Senin cesedin."

"Çocuklar." Ashlyn iç çekti. "Başkalarının gözünü korkutmak konusunda sana ne demiştim?"

Urban, "Önce durumun gerçekten ölüm kalım meselesi olduğundan emin olun," diye homurdandı.

"Bu doğru."

Katarina sırtıtmamak için kendini zor tuttu - ta ki tanıdık bir sıcaklığın kışına bastırıldığını hissedene kadar. Kaskatı kesildi, Baden'in kokusu burnunu rahatsız ediyordu, sinir uçları aniden bir hisle uğulduyordu... daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu.

Ona çok kızgıyım. Onu arzulamamalıyım.

"Galen'le konuştum," diye herkese duyurdu. "O ve ben gidiyoruz. Sevdiğim herkesin güvenliği için," dedi.

Protesto sesleri yükselirken

ekledi. Lucien, "Yine mi bu," dedi.

"Sizin bize ihtiyacınız var," dedi Sabin, "bizim de size ihtiyacımız var."

Acı'nın bekçisi Reyes ona ters ters baktı. "Bizimle olsanız da olmasanız da biz savaşın bir parçasıyız."

Baden kayıtsız kaldı. "İyileşmek için zamana ihtiyacın var ve ben de bunu Lucifer'i meşgul ederek, seni avlamak için bir asker bile ayıramayarak sağlayacağım. Ben yeraltı dünyasına geçebilirim. Sen yapamazsın. Lucien bile engellendi." Sözlerinin ardından gelen gergin duraklamanın ortasında, "Bunu kabul etmeme izin vermeni isteme hakkım olmadığını biliyorum ama yine de istiyorum. Benim için... Kadınlarınız için."

Yavaş yavaş, savaşçılar gemiye bindi. Ne kadar inatçı olursa olsun, Katarina'nın başından beri bildiği şeyi kabul etmiş olmalıydılar. İstediklerini elde etmek için yeri göğü inletirdi.

Kulağına fısıldadı, "Sen, krásavica, eve gitmeyeceksin. Benimle geleceksin."

Ne! Kolu beline dolandı, sert bir sıcaklık ve güç bandı. Acı kadar zevk de veriyordu. "O kadar yanıliyorsun ki gülünç. Ben eve gidiyorum." Ve sonunda Baştan başlamak.

"Bir keresinde seni her yere götürebileceğimi söylemiştim. Ama sen beni seçtin.

Şimdi kararının sonuçlarıyla yüzleşeceksin." Kadın sertleşti. "Yani yine senin esirin mi olacağım?"

"Eğer bu şekilde oynamak istiyorsan."

"Seninle hiç oynamak istemiyorum."

"Etrafta koşuşturup değerli kocana yardım etmeye
alışmana izin veremem, değil mi?"

"Sen bir aptalsın. Bunu biliyorsun, değil mi? Eğer beni kilitlerseniz, ben... Ben..." Ne? Bir gün şiddete başvurduğu için onu azarlayıp ertesi gün kan dökmekle tehdit edemezdi.

Maddox ayağa fırladı, bakışlarında kırmızı bir ışık parlıyordu, Ona Alek ve Baden'in en kötü hallerini hatırlatıyordu. "Sen Şiddet Mahkemesisin."

Baden onu arkasında salladı ve parmağıyla adamı işaret etti. "O benim. Başka kimse ona dokunamaz. Ya da onu korkutmayacak. Ya da ona bakamayacak bile."

Önce onu yanlış yapmakla suçlamıştı. Şimdi de onu mu savunuyor? Kafa karıştırıcı adam!

Maddox geri çekilir çekilmez Baden ona doğru döndü. Gözlerini dikerek sessizce, "Aptal olabilirim ama yine de beni arzuluyorsun, peki bu seni ne yapar?" dedi.

"Ben-"

Eğildi ve dişleriyle kulak memesini sıyırdı. "Kanın o kadar hızlı akıyor ki duyabiliyorum. Meme uçların sertleşmiş ve yaydığın koku..." İzini sürdü Burnunu boynuna götürdü, derin derin içine çekti, belki de ten tene temas ettiğinde hissettiği acıyı unuttu. "Lezzetli."

Titreme onu ele verdi, uyarılma külotunu ıslattı. "Bu konuşmayı burada yapmamalıyız." Tanıklarla. Ya da hiç!

"Anlaştık." Diğerlerine, "Size sık sık mesaj atacağım" dedi.

Oda kayboldu, yerini yeni bir oda aldı. Duvarlar dantel ve kadifeyle kaplıydı ve muhteşem bir sarışının -Galen'in-devasa kanatlara sahip portreleri burada... orada... her yerde asılıydı. Savaşçı o beyaz tüylü güzellikleri bir noktada kaybetmiş olmalıydı; artık sadece birer yumrudan ibaretlerdi. Mobilyalar cilalı ahşap ve fildişi karışımıydı. Pelüş halılar safir damarlı mermerden yapılmış muhteşem bir şömineye götürürken, her iki tarafa da vitray panelleri çerçeveleyen melek figürleri oyulmuştur.

Yeni yaldızlı kafesi mi?

Baden'in kucağından sıyrıldı. "Köpeklerimi bırakmaya nasıl cüret edersin-"

"Artık senin mi oldular?" Islak bara doğru yürüdü ve kendine viski gibi görünen ama çok daha tatlı kokan bir şeyden dört parmak doldurdu. "Kadınım fikrini ne kadar çabuk değiştiriyor."

Köpekler onundu. Pandora'nın saldırısı sırasında ve sonrasında onun yanında kalmaları... Alek'in onu hayatları pahasına savunacaklarını biliyordu. Evet, onlar onundu. Ve o da onlarındı. Baden'in değil, onun açıkça söylediği gibi.

"Onlar geri dönene kadar sizinle her gün, her dakika savaşacağım-"

"Pençelerini kınına sok, cadalo. Galen köpekleri getiriyor." Oh. "Eğer onları incitirse-"

"Yapmayacak. Uyarıldı." Baden kendine bir içki daha doldurdu, içindekileri boşalttı. Kadına baktı, göz kapakları kapalıydı, kirpikleri neredeyse birbirine kaynaşmıştı.

"Aramızdaki meseleyi halletmemiz gerekiyor."

İşte başlıyoruz. Sözde ihaneti için onu azarlayacaktı. Ve tamam, evet, duyduğu şey lanetleyiciydi. Yine de! Onu daha iyi tanımalıydı. "Eğer bana hakaret edersen..."

"Ne yapacaksın?" diye sordu azımsanmayacak bir kötü niyetle.

"Seks ihtimalini masadan kaldıracağım." Bekle. Zaten yaptığımı sanıyordum.

Taş gibi sertleşti, ama iyi anlamda değil. "Seks her şekilde masada kalır."

Gerçekten mi? "Beni zorlamayı mı planlıyorsun?" "Zorlamak zorundaymışım gibi.

Beni zorlamaya hazır görünüyorsun."

Aptal meme uçları! Hâlâ boncuk boncuktular, onun için sabırsızlanıyorlardı.

Sehpanın kenarına tünedi. Bu pozisyon onu dezavantajlı duruma düşürüyordu, yeni bir köpeği eğitirken buna asla izin vermezdi ama Baden eşsiz bir türdü. Kendisini daha zayıf bir pozisyona yerleştirerek saldırgan-savunmacı geçiştirmeyi bırakıp onun söyleyeceklerini dinlemeye başlayın.

"Madeni paranın Kraliyet unvanı satın alabileceğini biliyor muydunuz?"

Yeraltı dünyası mı?" diye sordu. "Aslında, Hades'i sahibinin dileğini yerine getirmeye zorluyor, her ne ise."

Kendine bir içki daha doldurmak üzereydi ama yavaşça dönüp onun bakışlarıyla karşılaştı. "Nereden biliyorsun Bu mu?"

"Alek, tabii ki."

Dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirdi. "Erkeğe güvenilmez, sana da güvenilmez."

"Çok haklısın. Seni yok etmeye çalışıyorum." Tırnaklarını biraz parlattı. "Başımdan beri öyleydin. Bu yüzden beni kendi evimden kaçırmam için sana yalvardım. düşün."

Sanki kadın hiç konuşmamış gibi devam etti. "Ancak bu durumda, ikiniz de doğru konuşuyorsunuz."

Sanki o hiç konuşmamış gibi saçlarını kabartarak devam etti. "Alek beni kraliçe yapmaya yemin etti. Her kız kraliçe olmayı hayal eder."

Baden ona doğru bir adım attı... durdu. "O piçin adını bir daha ağzına alma."

"Yoksa?" diye sordu, ona ve canavara meydan okuyarak. Hodri meydan! Bu kız bir sonraki seviyeye ulaşmaya hazırdı.

Ona doğru bir adım daha atarken, elleri yumruk oldu. "Neden affedilmem için yalvarmıyorsun? Ya da merhamet?"

Esperi yapmadan güldü. "Özür dileyecek bir şeyim yok. Yanlış bir şey yapmadım. Ve senin merhamet edebileceğinden şüpheliyim."

"Senin ihanetin-"

"Ben kime ihanet ettim? Alek-"

Baden kükredi, "O isim."

"Konuşma sırası sendeydi. Şimdi sıra bende." Bu adamı kıskırtmak bir kumardı. Hayatıyla! Bu geri tepebilir ve onu ısırabilirdi. Tam anlamıyla!

Ama risk olmadan ödül potansiyeli de olmazdı. "Sen benim kocam değilsin," diye ekledi, "bu yüzden sadakatim sana ait olmamalı. Alek'e ait olmalı." Çok

Bu fikir onu iğrendirmişti ama bir noktaya değinmek istiyordu. Tatlı tatlı gülümsedi. "Sence de öyle değil mi?"

16

"Seni terslediğimde kaç. Yaşamak için kaç saniyen kaldığını az önce söyledim."

-Maddox, Şiddetin Bekçisi

Sahiplenme ve şehvetle karışan öfke, Baden'i tepeden tırnağa ısıtıyordu. Onu buharlaştırıyordu. Sonunda Katarina'ya yaklaştı, dizlerinin üzerine çöktü ve onun bacaklarını kavrayarak tek bir hamleyle bacaklarını araladı. Katarina onu izledi, gözleri parlıyordu ama Baden bacaklarının arasında hareket ederken itiraz etmedi. Adam eğilip avuçlarını Katarina'nın kalçalarının üzerinde düzleştirdiğinde nefesi kesildi.

sehpaya koyup onu gücüyle kafesledi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu usulca. Titremeler tatlı küçük bedenini sarstı.

Arkasında, büyük boy oval bir pencereden süzülen güneş ışığı, aralarında dans eden toz zerreciklerini aydınlatıyordu.

Kadın evliydi. Giderek daha az hoşuna giden bir gerçektir bu. Onu kullanmıştı. Şu anda umurunda değildi. Onu işaretlemek istiyordu. Ona ait olduğunu kanıtlamak zorundaydı, sadece ona.

"Senin sadakatin bana," dedi. Adam nefes aldıkça, kadın nefes veriyordu; kadın nefes aldıkça, adam nefes veriyordu; birbirlerinin nefeslerini soluyorlardı. "Bu dünyada hayatta kalmak için bana ihtiyacın var. Seni ve köpeklerimizi korumak için."

"Çooooook ihtiyacım yok-"

"Oh, ama sen biliyorsun." Dilini yavaşça kadının dudaklarının arasından geçirdi. Liiiick. Onun tatlılığını tatmak, tadını çıkarmak.

Adını haykırdı, sanki beyaz bir şimşek çarpmış gibi sarsıldı. "Bunu yapmayacağım. Seninle olmaz."

"Öylesin. Daha fazlasını istiyorsun Krásavica, o halde sana daha fazlasını vereyim."

"Artık beni sevmiyorsun."

"Senin de artık benden hoşlandığını sanmıyorum. Bunun gerçekten bir önemi var mı?" Hâlâ onun için yanıyordu.

"Seni istiyorum."

Ona doğru eğildi, eriyordu, ancak kendini yakaladı. Adına küfretti ve gömleğinin yakasını çekiştirdi. "Benim için çok yaşlısın. Çok yaşlısın."

"Daha önce kalçalarım sürtünürken yaş seni rahatsız etmemişti." Kadın yanıt vermekte zorlanınca adam ekledi: "Benim için çok zayıfsın ama bunu aştım."

"Ben de- Biliyor musun? Bunun bir önemi yok. O zaman da geçici bir dikkat dağıtıcıydın, şimdi de geçici bir dikkat dağıtıcısın. Uygun olmamamıza rağmen bana hala orgazm yaşatabilirsin. Sana katlandıktan sonra hak ettiğim bir orgazm."

Geçici olduklarını biliyordu ama onun bu umursamaz tavrı hiç de hoşuna gitmemişti. Yine de onu uyarmak amacına ters düşecekti: Onu kollarına almak ve nihai tatmine ulaşmak.

Parmaklarını onun saçlarına doladı. "Yüzünü buruşturma ya da tıslama yok mu?

Birileri ilerleme kaydediyor. Ve o kişi benim!"

Kadının dudaklarını oynatışına bayılmıştı. Zihni baş döndürücü bir arzunun sisi içinde, onun sözlerini algılayamıyordu. "Anlamı?"

"Yani sanırım seni duyarsızlaştırabilirim. Şimdi. Sen daha iyi fikrimi değiştirmeden önce bana söz verdiğin zevki tattır."

Fikrini değiştirmek mümkün olmayacaktı. Dilini dudaklarının üzerinde gezdirirken bile kaşlarını çattı. Bu sefer dili onu selamlamak için ortaya çıktı. İçine yayılan uyarılma alevleri, durdurulamayan bir orman yangınıydı. Acı vardı ama bu onun ihtiyacıyla kıyaslanamazdı.

Canavar itiraz etti. O bizim hainimiz. Zarar vermek istiyor...

İnledi, sanki onun tadından onunkinden hoşlandığı gibi hoşlanmıştı. Nane ve çırpılmış krema. Temiz, zengin ve çökmüş. Bağımlılık yapıcı. O bir tatlı.

Daha fazlasını istiyorum.

Daha fazla. Evet. Baden, kadının kollarını arkasına bağlayıp omurgasını eğmeye ve göğüslerini adamın göğsüne çarpmaya zorlarken kadının dudaklarını yaladı.

"Ellerini böyle tut," diye emretti. Acısını hafifletmek için, evet, ama aynı zamanda onu savunmasız tutmak ve dikkati dağılmışken ona karşı hareket edememek için.

"Yapacağım... Yeter ki benim için buna değsin."

Sesinin tınısı hiç bilmediği bir dürtüyü uyandırdı - her şeyi almak ve vermek.

Göğüsleri ona sürtünüyordu ve giydiği tişörte rağmen sürtünme hem acı hem de giderek artan bir zevk veriyordu. Daha önce hiç bu kadar kadınsı bir cömertliğe sahip olmamıştı.

Ona sahip olacak. Sonunda.

Bu düşüncelerin kendisinden mi kaynaklandığından emin değildi. Zihninin ya da canavarın, artık bir önemi olduğundan bile emin değildi. Kontrolünün bağı çözülmüştü. Öpücüğü derinleştirdi,

Dilini kızın ağzına sokup çıkarıyordu, bir seks taklidiyle onunkine doğru itiyordu. Kadın lezzetli inlemelerden oluşan bir koro çıkardı - teslimiyet sesleri - ve adam her birini yuttu.

Benimkini! Onu tamamen iğneleyin, her şeyi alın!

Arzularıyla savaştı. Ya nazik olacaktı ya da gidecekti. Göğüslerini avuçlayıp yoğuracak kadar geriye yaslandığında, kadın da onu izledi ve ona karşı yumuşadı.

"Seni sadece orgazm için kullandığımı açıkça belirttim, değil mi?" Hafifçe nefes nefese kaldı. "Onu alır almaz seninle işim bitecek."

Bir inkâr neredeyse patlayacaktı ama onun yerine gülmeye zorladı. "Belki kendi orgazmımı yaşarım ve seni çaresiz bırakırım. Ya da seni kendininki için yalvartırım."

Yüzünü buruşturdu ve ona acıyan bir bakış attı. "Sanki umurumda. Bu servet avcısı basitçe başka birine yönelecektir."

Bu sefer inkârını durdurmak mümkün değildi. "Bana ait olana dokunacak kadar aptal olan her erkeği öldürürüm." Konuşmayı kesmek için bir öpücük daha kondurdu. Ona ihtiyacı vardı. Dudakların, dilin ve dişlerin acımasız çarpışması ve o anda onun için yaşadı. Her şeyiyle. Sadece onun için.

"Bekle. Sana daha iyi erişmem gerek." Onu itti ve sanki gömleğinin yanmasını istermiş gibi göğsüne baktı. "Ayağa kalkmama yardım et."

Kadın onun emrini çiğnemişti ama adam itiraz etmeden ona itaat etti, doğruldu ve onu ayağa kaldırdı; öpüşme hiç durmadı. Onu bir sandalyeye doğru itti. Adam oturma pozisyonuna geçtiğinde, kadın onun kucağına tırmandı ve üzerine çıktı. Bir güç oyunu, onu üste çıkarıyordu. Sadece bir kontrol yanılsaması. Pozisyon ne olursa olsun, her zaman onun kontrolünde olacaktı. ve bunu kanıtlayacaktı.

Adam kadının kalçalarını kavradı ve kadının göbeğini zonklayan ereksiyonuna doğru bastırdı, çılgınca bir tempo tutturarak ikisini de deliliğin sınırına sürükledi. Benim olanı istiyorum... ihtiyacım var... şimdi. Randevularında, kız Her şeyi hızlandıran oydu, yavaşlatan da. Şimdi, şu anda, yeterince hızlı hareket edemiyordu.

Biraz daha! Bana ver!

"Çok iyi hissettiriyor, pekný." Onu bileklerinden tuttu ve ellerini sandalyenin kollarına götürdü. Yatar koltuk. "Ama bugün acele etmene gerek yok." Onun alt dudağını ısırdı,

Dişlerinin arasından çekerek. Başka bir itme ile Vücudunun açısını değiştirerek onu arkasına yaslanmaya zorladı. Sonra, ah o zaman, kendi isteğiyle ona sürtünmeye başladı, yavaş, çok acı verici bir şekilde yavaş. "Bana sahipken tadını çıkarabilirsin."

Onun gidişine bir başka gönderme. Sandalyenin kollarını sıktı ve ahşap çatırdadı. "Bana ihtiyacın var," dedi. ona hatırlattı. "Ve sadece bunun için değil." "Bilmiyorum."

Başka hiçbir karşılık vermedi, tüm sinir uçları elektriklenmişti ve ona duyduğu arzu giderek artıyordu.

Bunun yerine

İleri atıldı ve boynundan omzuna uzanan kordona dişlerini geçirdi. Sonunda izini bıraktı.

Ona karşı ürperdi, nefessiz bir merakla adını sayıkladı. Sonra kalçalarını döndürerek basıncı yavaş yavaş artırdı. Bastır...geri çekil...bastır...geri çekil. Ona acı çektiriyordu.

"Bunu beğendin mi?"

"Seviyorum...onu." Nefes alışları hızlanırken, büyülenmiş bir halde yüzüne baktı. Yüz hatları ıslık ıslık, göz kapakları ağırlaşmıştı, dudakları yumuşak ve pembeydi, öpücüklerinden hafifçe şişmişti. Yanaklarında bir kızarıklık vardı ve koyu renk bukleleri omuzlarının üzerinden sevilen düğümler halinde dökülüyordu.

Uzandı ve saç tellerini avuçladı. "Hades'in savaşı bitene kadar seni korumama izin ver."

Kıpırdamadan durdu, tırnakları adamın omuzlarına batıyordu. "Bana ne kadar zayıf olduğumu hatırlatıp duruyorsun."

"Çünkü bana ihtiyacın var." Birkaç saniye içinde, baskı ve hareket eksikliği dayanılmaz hale geldi. Alnında boncuk boncuk ter vardı. "Ben güçlüyüm."

"Sen de inatçısın. Ama şuna ne dersin? Beni tatmin etmene izin vereceğim, hatta bir süre daha burada kalabilirim ama sen güç ve zayıflık hakkındaki düşüncelerini kendine saklayacaksın." Tüy gibi hafif bir vuruşla onunla alay etti, göbeği ereksiyonunu fırçaladı. "Evet de ve işimize geri dönelim. Ben ıslağım. Kanıtlayayım mı?"

"Evet. Evet!"

Ayağa kalktı ve elbisesini başının üzerine çekti. Sütyeni ve külotu maviydi ve külotun ortasında belirgin bir ıslak nokta vardı. Kadının geri kalanını içerken inledi.

Doyasıya içti. Uzun, uçsuz bucaksız bacakları harika bir şekilde karanlıktı, yarası bir bandajla gizlenmişti.

Kalçalarının genişliği bir kalp yaratıyordu. Karnının girintisi... Dantelli sütyeni

meme uçlarının tepesini koruyor.

Tamamen dışıydı ve onu her yerinde istiyordu. Parmağını ona doğru uzattı. "Bana dön."

"Başka bir pazarlığa ne dersin?" Bir dizini onun her iki yanına koydu, tüyleri diken diken oldu. "Burada kalacağım... eğer parmaklarını içime sokarsan."

Acı mı çekiyorsunuz? Artık değil. Onu öldürüyordu. Hayatta kalması için kesin bir tehditti ama o ve Yıkım'ın gülümseyerek gideceğinden emindi.

Eldivenlerini dişleriyle koparma dürtüsü onu bombardımana tuttu. Onun ipeksi sıcaklığını hissetme şansı için bütün bir orduyu katledebilirdi. Ama bunu riske atamazdı. Bu, yüzyıllardır zevkle sadece ikinci karşılaşmasıydı. Gereksiz bir acı seliyle bunu mahvederse...

"Şartlarını kabul ediyorum." Parmaklarını külotunun altından geçirirken bir aciliyet duygusu onu harekete geçirdi. Deriyle bile onun kayganlığını hissedebiliyordu - sıırılsıklamdı - ve

Kadını sıcaklığının tatlı yanığı. Tek bir parmağını içeri soktu, derinlere indi, iç duvarları onu sıkıştırdı.

İnleyerek göğüslerini dolgunlaştırdı ve meme uçlarını sıktı. Onun ve kendisinin keyfi için. Böyle bir sınır tanımayan tepkisi onu memnun etti.

Yavaşça ikinci bir parmağını daha sokarak onu gerdi. Çok sıkı! Mükemmeldi.

Umutsuz bir açlık sesiyle inledi. "İyi hissettiriyor."

Güzel. Evet. Ama daha iyisini yapabilirlerdi.

"Parmaklarıma bin." Çenesi öylesine sıkılmıştı ki neredeyse kelimeleri çıkaramıyordu. Her nasılsa, onu insanlığından tamamen sıyırmış, tek bir amacı olan bir hayvana dönüştürmüştü: doruğa ulaşmak.

Ya da bir canavar.

"Böyle mi?" Yukarı kalktı... aşağı kaydı. "Mmm, umarım öyledir. Bu inanılmaz."

"Evet, aynen böyle." Başparmağıyla kadının kalbini daire içine aldı. "Beni sıkıyorsun, haşlıyorsun." Beni başkaları için mahvediyorsun.

Başını eğerek dudaklarına engelsiz bir yol açtı; dilini ağzının kenarında gezdirdi. "Elimi sana dolamak istiyorum. İzin verir misin?"

Evet! Yine de tensel temas riskini göze alamazdı, o yüzden prezervatif takardı. Prezervatifler neredeydi? Arayacak zamanı yoktu. Onu bırakmak zorunda kalacaktı ve gitmesine izin veremezdi. "Sende kalsın elini iç çamaşırımın dışında tut."

"Öpeceğim... Eğer beni daha sert öpersen."

"Her zaman böyle pazarlık yaparım." Ağzını onunkine çarparak bir inilti çıkardı ve kadın adamın pantolonunun fermuarını açtı. "Asla durma."

Parmaklarını şaftının etrafına sararken tısladı. Yukarı... aşağı... parmaklarının üzerinde hareket etmeye devam ederken onu okşadı. Evet, oh evet. İşte bu! Bu onun aklını kaçırmasına neden oldu. Sürtünme yeni yangınları ateşledi, ta ki uyarılma dışında her şey onu yakıp kül edene kadar. Parmak uçlarını

kalçalarını kaldırmak ve dengesini korumak için onu göğsüne yaslanmaya zorlamak için yere yatırdı.

Parmaklarını kadının derinliklerine, daha da derinliklerine soktu.

"Evet! Çok yaklaştım," diye mırıldandı, kalçaları adamın dönen başparmağını kovalamak için eğildi.

Adam onun sinir yumağına bastırdı ve kadın zevkini tavana haykırdı, boşaldı, çok sert boşaldı, iç duvarları sanki olduğu yerde kalmasını sağlamak için ona kenetlendi. Parmaklarına bir, iki, üç kez vurdu, tırnakları adamın omuzlarını kesiyordu.

Alın adamın omzuna dayandığında nefesi kesildi: "Buna ihtiyacım vardı. Teşekkür ederim." Nefes nefese adamın şaftının tabanını sıktı. "Şimdi seninle ilgilenelim."

Kaşlarını kaldırırken titredi. "Çok tatlısın, Rina. Seninle işimin bittiğini düşündüren ne?"

* * *

Katarina memnuniyet ve beklentiyle uğuldadı. Baden'in parmakları hâlâ içindeydi ve doruğa ulaşmasına rağmen hâlâ motorunu çalıştırıyordu. Ateşi vardı ve canı yanıyordu; tek bir tat onu bu karanlık ve tehlikeli adama karşı daha da aç hale getirmişti.

Adamın ereksiyonunun tabanını bir kez daha sıktı. Adam çok büyük, kalın, uzun ve bir polis copundan daha sertti. "Canını yakıyor muyum?"

"İyi acıtıyor."

Onu şimdiden duyarsızlaştırıyor muydu? Yoksa bu durum zihinsel miydi - dünyadan kopuşunun bir tezahürü mü?

Sonra çözersin. Keyfini çıkarın! Bir iniltiyle sırtını dikleştirdi ve ona göğüs dekoltesini sundu.

"Krásavica'm meme uçlarının emilmesini ister mi?"

Çekici kızı mı? Ona sahip çıkmaya devam etti.

"Biliyorum," dedi. Gözleri neredeyse tamamen siyahtı, göz bebekleri irislerini gölgede bırakıyordu. İnce çizgiler ağzını çevreliyordu. Boşalma ihtiyacı ne kadar yoğundu? "Çok şiddetli."

Boştaki eliyle sütyeninin ortasındaki kopçayı çekiştirerek göğüslerini serbest bıraktı. Serin hava tenini öptü ve ihtiyacını daha da artırdı.

Sanki şimdiden onun tadını alabiliyormuş gibi dudaklarını yaladı. "Küçük meme uçların beni arzuluyor, değil mi?"

"Çaresiz... ağrıyor." Bir eliyle sandalyenin tepesini kavradı, diğer eliyle hâlâ adamın aletini tutuyordu - asla bırakmayacaktı. Öne doğru eğildi ve meme uçlarından birini adamın ağzına yerleştirdi. Bir adak.

Kabul ettiği bir teklif. Dili ortaya çıktı, alay ederek muhtaç tomurcuğu. Önce sert ve hızlı, sonra yavaş ve kolay. Bacaklarının arasındaki ağrı daha da kötüleşti. Ya da daha iyi oldu. Eldivenini ve hatta külotunu ıslattı. Ne kadar da yaramazdı. Adam tamamen giyinikken, kadının üzerinde adamın kolayca kenara çektiği ince bir kumaş parçası vardı.

Onu emdi, inanılmaz, dünyayı sarsan zevk onu tüketti. Kısa süre sonra, hareketsiz kalmak artık bir seçenek. Öne, arkaya, tekrar öne doğru eğilerek parmaklarını tekrar sürmeye başladı.

Dikkatini diğer meme ucuna verdiğinde, "Sen kesinlikle ambrosia'dan yapılmışsın," diye mırıldandı.

Hep iltifat ederdi. Ona asla doyamayabilirdi.

Elini adamın şaftında aşağı yukarı pompaladı, adamın Nefes alış verişi sığlaşıyordu. Kadın ne kadar hızlı hareket ederse, adamın içinden o kadar çok küfür çıkıyordu. Çok geçmeden, ince bir ter tabakası tenini parlattı. Yaklaşmıştı.

Kulak memesini dişlerinin arasında gezdirdi. "Belki bir gün, eğer uslu durursan, sikini ağzıma alır ve seni emerim. Kuru. İster misin?"

Homurdanarak yanıt verdi, başparmağı tekrar kızın üzerinde çalışmaya başladı.

hararetle. Zevk zihnini bulandırdı, o kadar yoğun bir zevkti ki; ikinci kez geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaştı. O ev yıkılabilirdi. Bir ordu içeri girebilirdi. Dünyanın sonu gelebilirdi ve o bunu umursamazdı. Sadece tatmin olmak önemliydi. Onunki... ve şaşırtıcı bir şekilde onunki.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

"Parmaklarını içimden çek," diye emretti. Bir kez olsun emir veren o olacaktı.

Ona aldırış etmedi. Sadece parmaklarını daha derine soktu.

Bir sonraki sözcükleri söylemeye neredeyse cesaret edemiyordu. "Bana karşı geldiğini hissetmek istiyorum."

Parmakları bir saniye sonra dışarı kaydı. Arkasında bıraktığı boşluğa inledi, ama kendini onun ereksiyonuna bastırdı ve ovuşturdu... ovuşturdu...

Bakışlarını onunkilere diken adam parmaklarını ağzına götürdü ve açlıkla onun arzusunu yaladı. Bu görüntü... onun bir parçasını kendi içine aldığı düşüncesi... en tatlı kısmı... kadın uçtu, onu daha sert ovuşturdu, daha hızlı ovuşturdu, onun doruk noktasını ateşlemek ve kendi doruk noktasını ateşlemek için çekirdeğini kullandı. Birdenbire onun adını haykırdı.

Kıçını avuçladı, parmakları etine battı ve iç çamaşırının içine fışkırdı, malzemeyi ve elini ıslattı. Onu yarın hissedecekti ve buna bayılacaktı.

Ona doğru yığıldı, tamamen bitkin düşmüştü, nefes alıp vermesi onunki kadar zordu, zihni allak bullak olmuştu. Seks yapmamışlardı ama adam onu iki kez boşaltmıştı.

Bu adam...ah, bu adam. Onu etkiledi.

"Çekil," diyerek onu şaşırttı. Kız onun hoşuna gidecek kadar hızlı hareket etmeyince ayağa kalktı ve kızın kucağından kaymasını sağladı.

Bacakları jöle kıvamındaydı ve ondan tökezleyerek uzaklaşırken ayakta kalabilmek için bilinçli bir çaba sarf etmesi gerekiyordu.

"Giyin," dedi, ondan başka her yere bakarak.

"Giyineceğim, ama sadece giyinmek istediğim için." Bir sızı duydu ama gerçekten farklı bir şey mi bekliyordu? Adam ondan hoşlanmıyor ya da ona saygı duymuyordu. Sanki şimdi onunla gerçekten kucaklaşmak isteyecekti.

Bana ihtiyacın var, demeyi çok severdi. İma mı? O ona ihtiyacı yoktu.

Öfke acının önüne geçti. "Vay, vay. Bakın kim donunu değiştirmek için acele ediyor. Bir kova dolusu hamuru boşalttın, değil mi?"

Attığı giysileri sessiz bir şekilde ona fırlattı. Sarsak hareketlerle çıplaklığını örttü; titremesini gizleme çabaları boşa gitmişti.

"Bil diye söylüyorum, harika bir başlangıç yaptın ama içler acısı bir son yaptın," diye mırıldandı, malzemeyi yerine yerleştirirken.

"Keyfine baktın," diye tersledi.

"Sen de öyle. Peki senin sorunun ne?"

"Belki de tüm bu temalar bana itiraf ettiğimden daha fazla acı verdi."

Belki... gerçekten bir cevap değildi. Tek bir kelime hem gerçeği hem de yalanı cümleden çıkarıyordu. Onun bilmesini istemediği şey neydi? "Belki de bana karşı bir şeyler hissetmeye başlıyorsun ve bundan hoşlanmıyorsun." Bu alay zihninde yankılandı, ve gözleri genişledi. Ona karşı olan duyguları yumuşamıştı, peki onunki neden ona karşı yumuşamamıştı?

"Bunun olmaması için dua etmelisin," dedi sessizce, tehditkâr bir şekilde. "Ben tehlikeliyim."

Benim için değil. Ona ihanet ettiğini düşündüğünde bile, ona ceza yerine zevk teklif etmişti.

"İçimde bir karanlık var ve giderek büyüyor. Hiç ışığım yok."

"Bilin bakalım ne oldu? İçimde ışık var ve karanlıkla ışık karşı karşıya geldiğinde, karanlık kaçır ve ışık günü kurtarır."

Kaşlarını çatı. "Beni kurtarabileceğini mi sanıyorsun?"

"Aptal olma. Bir insan diğerini asla kurtaramaz. Kelimenin gerçek anlamında değil. Hepimiz kendi seçimlerimizi yaparız."

Sadece seninle paylaşmak istediğimi

söylüyorum." Kaşları daha da çatıldı ama sessiz kaldı.

"Bir zamanlar bir iblis senin içinde yaşıyordu," dedi, "ama sen sonuna kadar aklını korudun ve onu alt ettin. Değil mi? Akıl maddeye üstün geldi. Şimdi aynı şeyi canavar için de yapabilirsin."

"Kulağa kolaymış gibi geliyor ama savaş hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bunun bir savaş olduğunu biliyorum. Kendi zihniniz çoğu zaman en azılı rakibinizdir." Gülümsemesinde bir parça hüznü vardı. "Peter'ı kaybettiğimde-

"Peter?" İsim ondan fırladı. "Peter kim?" "Nişanlım.

Alek'ten önceki nişanlım."

Baden rahatlardı, ama sadece biraz. "Aranızı kim bozdu?"

Görünmez bir el kalbinin etrafını sardı ve sıkı. "İkimiz de değiliz. Onu Alek öldürdü."

Yumuşadı. "Özür dilerim."

"Teşekkür ederim. Mesele şu ki, üzüntümün içinde debelenmek istedim ama yapmadım. Yapamadım çünkü köpeklerimin bana ihtiyacı vardı."

"Aleksander'ın daha sonra senden aldığı köpekler."

Başını sallarken çenesi titriyordu. "Yuvarlandığımda ne olduğunu gördün."

"Durduğunuzda ne olduğunu da gördüm."

"Düşüncelerimin yönünü değiştirmek zorundaydım. Kaybettiklerime ağıt yakmak yerine, elimde kalanlara odaklanmalıydım. Duygularım kısa sürede zihnimi takip etti. Aynı şey sizin için de olabilir."

Adam onun sözlerini düşündü ve bir an için onu

yakaladığını sandı. Sonra adam onunla alay etti. "Bizim durumlarımız

farklı. Dışarıdan bir güç tarafından etkilenmediniz."

"Ve sen de öylesin. Senin için yuh olsun." Gözyaşlarını taklit etmek için yumruklarını gözlerinin altında büktü. "Sanırım üstesinden gelecek kadar güçlü değilsin." Bir meydan okuma. Açık bir alay. "Öyleydim."

Ona doğru yasaklayıcı bir adım attı. "İhtiyacın var-"

"Sakin söyleme." Çenesini kaldırdı, yerinde durdu. Ben alfa köpeğiyim. Ben sürü lideriyim. "Söylediklerim hoşuna gitmiyorsa çürüt ama sakın bana hakaret etmeye cüret etme. Ya da bana belli bir şekilde hissetmemi emretme."

Durdu, ellerini sıktı ve çözdü. Aferin oğluma. Ondan hiçbir şey istemeden kendi kendine sakinleşmişti.

Eğitimi tahmin ettiğinden daha kolay olacaktı. Güzel, canavarını tamamen evcilleştirecekti. Tek yapması gereken konsantre olmak ve onun seksiliğinin uçsuz bucaksız genişliğinde kendini kaybetmeyi durdurmak.

Onu bir an önce terk etmeyi planladığımı sanıyordum.

Planlar değişti. Tekrar.

Kapı pat diye açıldı ve kaşları çatık bir Galen odanın içinde tepindi. İki elinde birer tasma tutuyordu, Biscuit ve Gravy uçları bükülüyor. "Özel teslimat. Keyfini çıkarın. Ya da eğlenmeyin. Evet, muhtemelen değil."

Mutluluk filizlendi. Tasmalarını bıraktı ve köpekler ona doğru koşmaya başladı. Kadın çömeldi ve onları kollarını açarak karşıladı. O okşadıkça köpekler yüzünü yaladı ve onları övdü. Çoğu eğitmen yalamayı tavsiye etmezdi ama o köpeklerin sevgi gösterisinden her zaman keyif almıştı. Köpekler insanlardan farklı bir dil konuşuyordu ve yalayarak "Onları seviyorum. sen."

"Pantolonundaki o leke de ne?" Galen, belli ki gülmemeye çalışarak Baden'e sordu. "Ben yokken siz çılgın çocuklar ne yapıyordunuz? Bir tahminde bulunayım mı?"

Kendi kahkahasını durdurmak için dudaklarını birbirine bastırdı. Baden nefesinin altında küfürler mırıldandı.

"Katarina,
Eminim Galen'i görmüşsünüzdür. Kendisi

Kıskançlık ve Sahte Umut. Başka bir diyarda bulunan bu evin sahibidir."

Galen'i etrafta görmüştü, evet, ama hiç konuşmamışlardı. Savaşçıların çoğunun ondan kaçındığını fark etmişti. "Başka bir diyar mı?" diye sordu.

Başını salladı. "Erkeğe hayatın pahasına güvenebilirsin ama başka hiçbir şey için güvenemezsin."

Galen'in neşesi bir anda kayboldu. "Katil canavar adam taş atmayı seviyor. Mükemmel. Muhtemelen bir yakan top takımı kurmalıyız. Ya da Harpy'ler gibi, bir yakartop takımı."

"Pişman olacağımdan emin olmadığım bir şey yapmadan önce gitmem gerekiyor." Baden tepinerek odadan çıktı, Katarina'nın neşesi de söndü.

Bakışları Galen'e takıldı. Güzelliği neredeyse hipnotize ediciydi, ama korkutucu bir seri katil tarzında. "Başka bir âlem derken ne demek istedi?"

"Burayı başka bir dünya olarak düşünün. Çünkü öyle."

Ölümsüzler... diğer dünyalar... bilmediği başka ne vardı? "İkinizin arasındaki bu düşmanlık neden?"

Onu görmezden gelerek, "Seni güvende tutmam gerekiyor.

Baden ne zaman Hades için görevlerinden birine çıkarsa çıksın, ama onun için tehlikeli olduğunu düşünürsem seni deşmekten çekinmem."

Kadın yavruyu yanına çağırana kadar Biscuit hırlayarak ona doğru ilerledi.

"Baden'i seviyor musun?" diye sordu.

Galen omuz silkti. "Ben kendimi seviyorum ve ona ihtiyacım var. Sen, küçük kız, o kadar şanslı değilsin."

17

"Keşke seni özlemek yerine öpüyor olsaydım."

-Aeron, Gazap'ın eski bekçisi

BADEN kirlenmiş giysilerini çıkardı, yanmayan ocağa baktı ve her bir dikişi yakmanın iyi bir plan olduğuna karar verdi. Ortaya alevli bir kibrit attı, sonra da giysileri, kumaşın yanışını izliyordu. Bu giysiler sadece Katarina'yı ve ilk kez ele alınan küçük bir çocuk gibi nasıl geldiğini hatırlatacaktı. Aşağılayıcı ama

Ayrıca buna değer miydi? Dumanı tüten duşa girdi.

Sıcak su yüzüne ve omuzlarına çarpıyordu, Damlacıklar göğsünden aşağı süzülüyordu; kıyafetleri olmasa bile akli Katarina'ya dönmüştü. Onun verdiği zevk Onun gibisini hiç yaşamamıştı. Onu o kadar çok istemişti ki, istediği her şeyi yapabilir, ona istediği her şeyi verebilirdi. Onun için ölebilirdi.

Onun üzerinde gücü vardı, her ikisinin de üzerinde ve yine de Destruction onun için öldürmeye hazırdı. Onu, kendini değil.

Sanki onun düşmanları onunkilerden daha önemliymiş gibi. Sanki her düşmana, gözlerini insana çevirmenin yanlışlığını öğretmek gerekiyormuş gibi.

Kahretsin, hala onlar üzerinde gücü vardı!

Ona daha fazla sahip olmak artık isteğe bağlı değildi, artık bir zorunluluktı.

gereklilik. Onun zevki. Mırıltıları. İnlemeleri ve iniltileri ve nefes nefese onun adını söylemesi ya da bağırması. Eli, adamın boyunu tam olarak yumrukluyordu. Tutkusunu serbest bırakması,

Kendini onun parmaklarına bırakırken saf, kötücül bir hoşgörü.

Bir yumruğunu fayansa vurdu. Onun hakkında ne halt edecekti?

Bastırılmış şehvetinin bir kısmı nihayet yatıştığından, kafası her zamankinden daha berraktı, canavar sessizdi. Baden, Katarina'nın Aleksander'a söylediğine kulak misafiri olduğu lanetleyici sözleri tekrarlayabildi.

Madalyonun varlığını kanıtlarsan, hayatımı tehlikeye atar ve Baden'i baştan çıkarırım.

Adam köpeklerini öldürmüştü; ondan binlerce güneşin sıcaklığıyla nefret ediyordu. Onu gerçekten serbest bırakacak mıydı, sadece

Yeraltı dünyasının kraliçesi olmak mı? Hiç şansı yok. Bu yüzden böyle bir söz vermek için çok iyi bir nedeni olmalı.

Aklından ani bir şüphe geçti. Baden için para bulmayı mı umuyordu?

Evet. Kesinlikle. Hiç şüphesiz. Çabuk öfkelenmesine, paranoyasına lanet etti. Ona bir özür borçluydu. Sebep olduğu sorunları düzeltmek için kelimeler yeterli olmayacaktı.

Suyu kapattığında, bantlar pazılarını kavurmaya başladı. Yumuşak kırmızı bir parıltı kabini doldurdu. Aceleyle bir havluya uzandı... ancak havlu olmadan yok oldu. Hades'in taht odasında ıslak, çıplak ve silahsız olarak yeniden ortaya çıktı.

Hızlı bir tarama yaptığında duman kokusu ve uzaklardan gelen uyumsuz çığlık sesleri duyuldu. Hiç kimse ama uzaktaki duvarın dibine dizilmiş muhafızlar ona dik dik bakıyordu. Tek kelime etmeleri için onlara meydan okuyarak ters ters baktı.

"Gözlerimin hatırı için giyin," diye emretti Hades, dikkatini çekerek. Hortlak tahtının üzerinde cisimleşti, vücudu üç parçalı bir takım elbiseyle kaplıydı.

Baden kollarını uzattı, gözlerin bayram etsin, göt herif. "Biri bana bugünün resmi iş günü olduğunu söylemeliydi."

"Pippin!"

Yaşlı, cüppeli adam siyah bir dumanın içinden çıktı. "Evet, efendim."

"Bugün makyaj pazartesis. Baden'e yeni bir görünüm ver."

"Emredersiniz, efendim." Pippin tabletinin kenarından bir çakıl taşı yonttu.

Hades. Alevler. Küller.

Küller Baden'in tenine sanki yapıştırılmış gibi yapıştı ve hızla çok sayıda fermuarı olan siyah deri bir pantolona ve pamuklu bir tişörte dönüştü. İkisi de tam oturmuştu.

Baden o tabletlerden bir tane istedi.

"Çok daha iyi." Hades tırnaklarını tahtın kollarına geçirdi. "Sikke arayışınız hakkında beni bilgilendirin."

"Aleksander beklediğimden daha inatçı çıktı." "Peki listesindeki diğer görevler?"

"Neredeyse tamamlandı."

"O zaman senin için yeni bir işim olduğunu bilmekten memnun olacaksın."

Yıkım'ın anılarından biri zihninin ön saflarına doğru savaşılarak ilerledi. Annesi, onun ciğeriyle beslenen siyah saçlı güzel, bir tahtın üzerinde oturuyordu. O taht. Hades'in. Onun yaklaşmasıyla irkildi, keskin pençeleri kollarına saplandı ve ayağa kalkmak için mücadele etti ama yapamadı. Üstesinden gelemeyeceği bir güçle onu olduğu yerde tutuyordu. Gölgeler, onun tüm güzel gölgeleri, etrafında dönüyor, ona tıslıyordu.

"-Beni dinliyor musun?" Hades tersledi.

Erkek onun ellerinde çok acı çekmiş ve bunun için onu öldürmüştü. Kendi annesini öldürdü. Acımasızca.

İhanete uğradığında geçmeyeceği hiçbir çizgi yoktu.

Odaklan! "Dinliyorum, evet." Şimdi.

"Bu eserin gün sonuna kadar elimde olmasını istiyorum." Elleri çırpı ve Pippin avucuna yeni bir taş yerleştirdi.

Alevler. Kül. Baden derin bir nefes aldı, her parçacığı içine çekti. Bu obje -bir kolye- cœur de la terre olarak biliniyordu. İki yüz karat mistik mavi mercan.

Zarif, ya da kadınlar öyle iddia etti, ama çoğunlukla onun için arzulanan

doğüstü özellikler. Bununla, herhangi bir ıktan bir erkek ya da kadın, hatta insan bile, Mers'lerle birlikte su altında yaşayabilir ve nefes alabilirdi.

Şimdiki sahibi: Poseidon'un metresi, narin görünömlü bir orman perisi.

"Bu görevle ilgili sadece küçük bir sorun var. Neredeyse ayılar Hades bir el sallayarak," dedi. "Eğer başarılı olursan, su kralı en sevdiği cariyesini kaybedecek ve seni öldürmeleri için suikastçılar gönderecek."

Harika. "O ne ilk ne de son olacak. Onunla ben ilgileneceğim."

Hades uşığına baktı. "Gördün mü, Pippin. Gereksiz yere zalimlik yapmıyorum. Baden meydan okumayı memnuniyetle karşılar."

"Evet, efendim."

Hades, Baden'e şöyle dedi: "Su kralını hallet, ama onu öldürme. Cariyenin ölmesi gerekiyorsa, ölmeli. Ve unutma, ne yaparsan yap, yüce iyilik için yap."

Büyük iyilik. Zafer. Arkadaşlarını korumak... Katarina'yı.

"Kolyeyi alacağım." Günün sonundaki yeterlilik, ilk olarak Lucifer'e karşı bir saldırı başlatmasına izin verdi. Zaten yeraltı dünyasındaydı, neden olmasındı?

"Dur. Bu bakışı biliyorum," dedi Hades kaşlarını çatarak. "Ne planlıyorsun? Bana doğruyu söyle."

Cevap onu terk etti, kralın emrinin gücüyle dışarı çekildi.

Hades bir an düşündü ve başını salladı. "Pekâlâ. Sana yardım bile edeceğim. Pippin, lütfen..."

Tabletin bir başka parçası da dokuz bölgenin haritasını veriyordu. Yeraltı âlemleri ve bu âlemlerin içinde her yerde parlama yeteneği. Ona yasak olan tek yer, duvarları mistik bir şekilde kapatılmış olan Lucifer'in sarayıydı.

Ama bunu aşmanın yolları vardı. Ya da o bitirene kadar olacaktı.

Pantolonunun belinde bir ağırlık hissedince aşağı baktı. Her kemer halkasından bir el bombası sarkıyordu. Sırıttı.

İşte yol buydu.

Aynı şekilde. Lucifer onun evini yok etmişti, şimdi de Baden onunkini yok edecekti.

Erkek sarayının dış mahallelerine doğru parladı. A Kan ve kemiklerden inşa edilmiş devasa bir canavarlık. Çevresindeki hendek asit ve lanetlilerin gözyaşlarının bir karışımıydı. Yukarıda, duman ve ateşten bir gökyüzünde ejderhalar uçuyordu.

Sülfür ve kükürt kokusu ölümün iğrenç kokusuyla karışarak etrafa yayılıyordu. Binlerce acı ve korku çığlığı korkunç bir film müziği yarattı - Hades'in alanında duyduğu her şey.

Silahlı muhafızlar sarayın korkuluklarında devriye geziyordu. Onu gördüler ve tiz bir alarm verdiler. Baden bir el bombası fırlattı.

Bum! Korkuluk bir ateş ve enkaz patlamasıyla parçalanırken, sarayın diğer tarafına geçti ve bir ikinci el bombası. Kemer halkaları boşalana kadar saldırıya devam etti. Toplam on dakika sürmüştü ama bu süre zarfında birden fazla muhafız onun yerini tespit etmeyi başarmıştı. Diğerleri ona doğru mızrak fırlatırken Her yere mızraklar yerleştirdi, böylece yeni bir yere geçtiğinde bu mızraklardan biri onu bulup oyacaktı.

Ki öyle oldu.

Çarpmanın etkisiyle parlama yeteneğini kaybetti, görünmez bir bariyer tarafından kısıtlandı, Yıkım kükrüyordu. Bütün muhafızlar ona odaklandı ve daha fazla mızrak fırlattı. Yıkımdan hemen önce Çığ ona ulaştığında, canavar onu hareketsizlikten kurtarmayı başardı.

Tekrar parladı, bir avuç atılmış mızrağı kapmak niyetindeydi ama çelik bir tuzağın üzerinde yeniden belirdi - flaşörler için yapılmış bir tuzak. Metal dişler ayak bileğinin etrafını sardı,

maddeleşmesini engelliyordu. Hades için işlediği her cinayeti işaretleyen çizgiler, sanki canavar onlara içeriden ateş üflemiş gibi yanmaya ve kabarmaya başladı. Duman aslında derisinden yükseldi ve kısa sürede etrafında bir duvar oluşturdu.

Duman değil, bir zamanlar kurbanlarının içinde yaşamış olan yaratıklar olduğunu fark etti.

şok onu gsnden vurdu. Gölgelerin Hades'ten yükselişine tanık olmuştu, hatta Berserker'la uğraşırken gölgelerin bir ipucunu bile görmüştü, ama asla Bunu bekliyordum.

Etrafında bir ordu şekillendi.

Ne yapması gerekiyordu? Hades, bir zamanlar yaratıklara ev sahipliği yapan insanların onları nasıl kullanacaklarını bilmediklerini söylemişti. Baden'in de onları nasıl kullanacağı hakkında hiçbir fikri yoktu... ve yine de... ona yardım mı ediyorlardı?

yleydiler. Yaratıklar ondan ayrıldı, ancak görünmez bir bağ onları ruhuna bağlı tuttu ve çok ileri gitmelerini engellediler. Ona doğru fırlatılan her silahı, hatta bir el bombasını bile durdurdular. Etrafındaki ateş ona dokunamadan alev alev yanarken, o sarsıldı. Saniyeler içinde gölgeler metal kısı kacı delip geçerek onu serbest bırakmayı başardı.

Hazır ol, dedi Yıkım.

Gölgelerin onun kollarında yeniden emildiği an, Baden eve döndü...ama ateş ona sıçradı ve o birden fazla kz de beraberinde götürdü. Oturma odasındaki halının ve perdelerin üzerinde tutuştular. Koşarak

yayılmadan önce onları ezmek. İşini bitirdiğinde odayı duman kapladı. Gerçek duman.

Gölgeleri ya da neler yapabileceklerini düşünmeyecekti. şimdi değil. Yapacak çok işi vardı.

Katarina neredeydi?

Evin içinde sinsice dolaştı. l diyarında kimsenin girmeye cesaret edemeyeceği bir kale. Tek im parçası arka bahçede bulunan kapılı bir vahada bulunuyordu. Galen'le uğraşırken köpeklerin koşup oynayabileceği bir yer konusunda ısrar etti. Çünkü. Sırf bu yüzden. Galen kendine özgü bir şekilde bunu yerine getirmişti. Saray ve vaha dışında, diyar kilometrelerce parlayan güneş, yakıcı kayalar ve siyah kum tepeleri sunuyordu.

Unutulmuşlar Diyarı'na hoş geldiniz.

İçeri girmek için bir anahtara ihtiyacınız vardı. Sadece Baden ve Galen'de vardı.

Burada ne kadar uzun süre kalırsa, tanıştığı herkesin hafızasından silinme ihtimali de o kadar artacaktı. Hesaplanmış bir risk. Hades'in onu unutmasını istemiyordu. Daha fazla görev, daha fazla puan demekti.

Anahtar karşılığında Baden, Galen ve Legion arasında bir randevu ayarlamak zorundaydı. Ya da Honey. Ya da iblis kıza dönüşen insan bu günlerde kendine ne diyorsa.

Aeron onu kızı gibi seviyordu. Cehennemde maruz kaldığı korkunç istismardan sonra, erkek onun bedenini olduğu kadar zihnini de iyileştirmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. İkincisinde hiç sorun yaşamamış olsa da, birincisinde hiç şansı yoktu. Kız hâlâ acı çekiyordu. Belki de cevap Galen'di. O ve kızın bir geçmişi vardı.

Kısık sesler Baden'i bir köşeye, son teknoloji aletleri ve beyaz kuvars tezgahı olan geniş bir mutfığa çekti. Kadını - en tatlı işkencesi-

ortaya çıktı ve vücudu sertleşti, onun için hazırlandı.

Parmaklarım onun içindeydi. Onları tekrar orada istiyorum.

Duş almış ve kıyafetlerini değiştirmişti. Pembe bir atlet ve solmuş bir kot pantolon onu kadınsı ve narin gösteriyordu ama adam onun çıplak olmasını istiyordu.

Konuşurken köpeklerin önüne mama ve su kapları koydu- İsim aklına geldi ve bir zamanlar neden unuttuğunu anladı. Fox, Güvensizlik'in yeni bekçisi. Başından beri buradaydı.

Fox'tan uzak dur.

William'ın bir zamanlar ona söylediği sözler. Neden?

Galen'in sağ kolu olan kadın -Avcılara liderlik ettiği zamanlarda- siyah saçlı, mavi altın gözlü ve köşeli Özellikleri. İnceydi ama belli ki sertti. Baden'in her zaman en çekici bulunduğu türden bir kadındı ama yine de narin Katarina'yla kıyaslanamazdı.

"-Seviyor mu?" Tilki sordu. Güvensizlik de ona eşlik ediyordu, Günün ve gecenin her saatinde zihinsel ıstırap içinde olmalı.

"İnatçı," dedi Katarina. "Ağırlaştırıcı. Güvensiz-" "Bunu anlayabiliyorum."

Benim gibi mi?

Baden dilini ağzının çatısına bastırdı.

Ama Katarina daha bitirmemişti. "Sinir bozucu. Sinir bozucu." Ağır bir iç çekiş. "Esprili, seksi ve korumacı. Çok korumacı!"

Benim seksi olduğumu düşünüyor.

Galen köşedeki masada oturmuş, bir bıçağı bileyliyordu. Bakışları karşılaştı ve erkek omuz silkti, tüm kadınlar!

Baden, "Burada başka birinin yaşadığını söylemeyi unuttunuz," dedi.

Kızlar sarsıldı ve hep birlikte ona baktılar. Katarina'nın çenesi düştü.

"Her tarafın kömür olmuş," dedi.

"Öyleyim." Gözlerini ondan kaçırdı, bakışları Fox ile çarpıştı, aralarında bir coşku hissi vardı.

Özlem mi? Onun için mi? Hayır. Asla. Güvensizlik için olmalıydı. Ama Baden o şeytanla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Vücudundan kesilip atılan bir kanseri ya da başka bir hastalığı özlemezdi.

Bunun dışında, zaman zaman iblis onun tek arkadaşlık kaynağı olmuştu. Etrafındaki diğer savaşçılarla bile sık sık kendini yalnız hissediyordu.

Ama hisler her zaman doğru değildir, değil mi?

Fox'un koyu renk saçlarından dumanlar yükselmeye başladı, saç telleri alevlere dönüştü. İblis öfkelenmiş miydi? Onun yüzünden mi?

"Vay canına," dedi Katarina ona. "Ne oluyor sana böyle?"

Fox şakaklarını ovuşturdu, alevler sönüyordu. "Üzgünüm. Hâlâ kontrolü öğreniyorum."

Galen Baden'e gülümsedi. "Sevgili Tilki Roxy'mi unuttuğuma inanabiliyor musun?"

Hayır, ama bu konuda çıldırmayacaktı. "Silahlara ihtiyacım var. Elinizdekilerin en iyisi."

Katarina ona ters ters baktı. "Beni görmezden mi geliyorsun?" "Hayır." Kısa ama doğru bir yanıt.

O güzel dudaklarını büzdü.

Fox ona el salladı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Sanırım."

Bakışları ona döndü, Yıkım zihnini kurcalıyordu.

Senin neredeyse arkadaşlarına düşman olduğun gibi o da bize düşman olacak. Onu hemen öldürün.

Soğukkanlı cinayet asla iyi olmayacak. Katarina'nın sesi kafasının içinde yankılandı.

Galen ayağa kalkarak, "Silah mı istiyorsunuz, benim silahım var. Bu taraftan."

Baden onu uzun bir koridorda takip etti.

Katarina ona ayak uydurmak için koşturdu. "Neden ateş almış gibi görünüyorsun? Ve neden silaha ihtiyacın var?"

"Ben savaştayım. Ve bana başka bir görev verildi." "Yeni görev çok mu tehlikeli?"

"Tabii ki. Neden? Bana eşlik etmekte ısrar mı edeceksin?"

Ona zayıflığını hatırlatmak için ağzını açtı

ve gücünü, onun kendisine nasıl ihtiyaç duyduğunu ama kendisinin asla kimseye ihtiyaç duymayacağını, sadece onu terk etme tehdidini hatırlamak için.

Belki de ona ihtiyacım vardır?

"Uh-hayır," dedi onu hayal kırıklığına uğratarak. "Senin bir işin var, benim de bir işim var. Yeni evcil hayvanlarımın bakımı ve beslenmesi."

"Yaşamam ya da ölmem umurunda değil mi? Arkamı kollamak istemez misin?"

Bir homurtuyla onun kolunu okşadı. Ten tene temas bir acı mızrağıyla eşleşti. Adam nefesini içine çekti ve kadın elini geri çekti. Ve yine de, onun dokunuşu olmadan sadece keskin bir hayal kırıklığı hissetti.

Galen bir savaşçının ıslak rüyasına dönüştürdüğü yatak odasının içinde durdu. Duvarlar raflarla kaplıydı ve her kalibreden silahlar, kılıçlar, hançerler, bomba atarlar, alev makineleri ve çok daha fazlası rafları dolduruyordu.

"Üstünü değiştirmek isteyeceksin." Bir düğmeye basılarak bir dolap açıldı ve içinden bir dizi giysi çıktı. Galen siyah bir tişört seçti ve Baden'e fırlattı. "Arkasında kanatlar için yarıklar var. Onları bir çift kılıcı saklamak için kullanabilirsin."

Baden değiş tokuşu yaptı. "Bir telefona da ihtiyacım olacak."

Galen cebinden bir tane çıkardı ve onu da fırlattı. Odadan çıkarken mırıldandı: "Avcıların eski lideri şimdi bebek bakıcılığına düştü. Bilgin olsun, bu benim hayat planımın bir parçası değildi."

Baden Torin'e mesaj attı: yeni yere ulaştım iyiyim siz hala iyisiniz.

Yazım hatası yok. Onun için bir ilk.

Gönder tuşuna basmadan önce Katarina ekranı okudu ve "LMDO'yu eklemeyi unutmayın" dedi.

Zihnindeki dosyaları taradı ama kısaltmayı bulamadı.

"Neden?"

"LMDO. Takma dişlerime gülüyorum. Bilirsin, çünkü çok yaşlısın."

Ona ters ters baktı ve Gönder tuşuna o kadar sert bastı ki telefon çatladı. "Yaşımın önemli olmadığını bir kez daha hatırlatmama gerek var mı?" Cihazı cebine tıktırdı. Onu tekrar ne zaman parmaklarımla doldurabilirim?

Bir dahaki sefere eldiven giymeyecekti. Yapabilirdi. Zevk almak için acıya katlanmak. Ve zevk olacaktı. Onun sıcaklığı ve ıslaklığı... gerginliği, ona yapışan iç duvarları...

Onu duymamış gibi davrandı. "Ya da belki de BFF yani BTW kullanmalıydın. En iyi arkadaş düştü, o yüzden tekerlekli sandalyeyi getir."

Yıkım... güldü mü? Bu ses, her ne idiyse, kedilerin öldürülmesi olarak etiketlenmelidir.

"Şimdi bana eskisinden daha çok kızgınsın. Seni ihanetle suçladığım için çok üzgünüm," dedi Baden. "Neden?"

Yanaklarına bulaşan allık onu meraklandırıyor ve memnun ediyordu. Ne kadar alçalmıştı? "Sana hep kızgıyım. Beni defalarca aşağıladın ve şimdi de senin başka bir kadını rehin tutuyor."

"O benim rehinem değil ve size hakaret etmekle hata ettim. Bu gece senden af dileyeceğim. Dizlerimin üstünde. Sen önümde otururken."

Titredi, sonra da ona bakakaldı. "Bekle. Geriye dönelim. Sen, bir erkek, az önce yanlış yaptığını mı itiraf ettin?"

"Elbette hayır," diye espri yaptı. "Böyle eşi benzeri görülmemiş bir olay, şarkı söyleyen meleklerden oluşan bir koro tarafından kutlanırdı."

Ona sıırttı, ama eğlencesi hızla kayboldu. "Ona nasıl baktığımı gördüm."

Ses tonundaki karanlık... Kıskanıyor muydu?

Mümkün olsaydı, Destruction'ın kolunu yakalayıp havada tutardı. Onlar daha yeni bir şampiyonluk kazanmışlardı. güçlü bir savaş.

"Ona nasıl baktım?" Silahları gözden geçirerek iki hançer, bir yarı otomatik ve üç ekstra şarjör seçti.

"Sanki o silahlara bakıyormuşsun gibi," dedi biraz tiz bir sesle. "Sanki tüm sorunlarınızın cevabı onlarmış gibi."

"O benim geçmişimin bir parçasını taşıyor. Ama ben sadece silahları kullanacağım, Fox'u değil. Benim arzum onun için değil."

Katarina'nın boynunun dibindeki nabız çırpındı. "O halde arzun kim için?"

Aralarındaki mesafeyi kapattı, bakışları kızın üzerindeydi. Ancak sorusuna cevap vermek yerine, "Ben yokken onunla kavga etmeyin," dedi.

Kadının içinden öfke fışkırdı. "Bunu yap. Bunu yapma. Piç kurusu! Ne yaparsam yapayım-"

"Eğer sana zarar verecek olursa, onu öldürmek zorunda kalırım ve o zaman iblis serbestçe dolaşır, hatta belki de tekrar içime girmeye çalışır."

"Oh. Şey. Bu kadar geçerli bir nedeniniz varken..." Katarina onun karşısında eridi ve uzanıp saçının uçlarıyla oynamaya başladı.

saçını. "Ayrıca, kimseyle kavga etmeyecek kadar tatlıyım."

"Tadın kesinlikle tatlı."

Yavaş bir gülümseme. "Ağzında üç-X dereceli bir porno muyum?" "Hayır, sen daha iyisin." Çok daha iyi. Sonunda ona ne olduğunu söyledi.

Bilmek istedi. "Arzuladığım kişi sensin."

Ona gülümseyerek, "Neden bana ağzına olan sevgimi hatırlatmıyorsun, hmm?" dedi.

Onu reddetmek mümkün değildi. Hızlı bir öpücük için eğildi, dilini onunkine bir kez... belki iki kez... değdirmek istiyordu ama kendini onu duvara yaslayıp ziyafet çekerken buldu. Kıçını kavradı ve onu ayaklarından kaldırarak bacaklarını beline dolamaya zorladı. Ereksiyonunu kızın kalçalarının tepesine dayadı ve kızıdan ihtiyaç dolu bir soluk aldı.

"Başka pek çok şey de hatırlıyorum." Onun ahlaksızca hamlelerini karşılamak için eğilirken mırıldandı. "Mesela Vücudunun benimkini nasıl hissettirdiğini. Sıcak ve ağırlı... muhtaç."

Şimdi gitmezse, hiç gitmeyecekti. Kolyeyi alacak, bir puan kazanacak ve sonunda Katarina'ya sahip olacaktı. İkisini de nefes nefese bırakarak çekip gitti.

"Döndüğümde çıplak ol." Şaftı kadar sert olan ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Tüyleri ürperdi ama sıkılmış bir ifadeyle, "Kibarca sor," dedi.

Bunun için yalvarırdı. "Çıplak ol... lütfen."

"Ve beni soyma ayrıcalığını inkar mı edeyim? Hayır! Tamamen giyinik olacağım ve bunun için bana teşekkür edeceksin."

Onu şimdi almalıyım.

Evet, hayır! Gitmeliyim. Önce görev, sonra kadın.

İlk defa öncelikleri farklı görünüyordu.

"Uzun süreliğine gitmeyeceğim." Elinde bir hançer ve yarı otomatik bir silah vardı ve doğrudan ormana doğru parladı. Bir kokteyl partisinde olan bir su perisi. Su berrak bir kubbeyi çevreliyordu ama kubbenin kendisi kuruydu. Ölümsüzlerden oluşan kalabalık, bir teneke kutudaki sardalyalar gibi alanı doldurmuştu.

Kadınlar resmi kıyafetlerini giymiş, erkekler ise smokinlerini giymişlerdi.

Baden ciddi az giyinmişti. Vampirler, şekil değiştirenler, sirenler, Harpiller, Fae'ler, Goblinler, Gorgonlar, cadılar ve hatta bir Tepegöz tarafından kuşatılmış olan Destruction mutlu değildi.

Sakin. Sabit.

Bir garson elinde jöle gibi görünen bir tepsiyle geçti. Dekor ve kıyafet göz önüne alındığında garipti.

Tanıdık bir "hoo hoo" sesi duyulduğunda kulakları seğirdi. Gergin bir şekilde, tıslayarak kitlelerin arasından ilerledi. Her an biri ona sürtünebilirdi. Poseidon'a benzetilerek yontulmuş yüksek mermer sütunların yanından geçti ve Taliyah'ın yanında ayakları üzerinde sallanan su perisine rastladı.

İkisi shot yapıyor ve limon emiyorlardı.

Arkalarında Poseidon'un mercandan yapılmış bir tahttan onların maskaralıklarını izlediği bir kürsü uzanıyordu. Baden, erkeğin her yılın yarısını suda, diğer yarısını da karada geçirdiğini, bir tür lanet yüzünden zayıfladığını biliyordu ama zaten her erkeğin çöküşü bir lanet yüzünden değil miydi? Bu bir kara/bacak ayıydı.

Dikkati perinin üzerinde sabit kalmış, yüz hatları tatmin edilmemiş bir arzuyla alevlenmişti.

"Bu sefer," dedi Taliyah, kelimeleri bulanıklaşmıştı, "ben sen, sen de ben olurken çekimleri yapacağız. Çabuk, kıyafetleri ve mücevherleri değiştirelim."

Baden gerildi. O da kolyeyi çalmak için buradaydı, değil mi?

Sanki çevresinin ve Baden'in varlığının tamamen farkındaymış gibi ona baktı ve göz kırptı.

"Dostum! Bu şimdiye kadarki en iyi fikir!" Su perisi ensesindeki tokaya uzandı.

Poseidon ayağa fırladı ve kükredi, "Sakın buna cüret etme." Konukların çoğu irkildi.

Taliyah kaşlarını çattı ama kısa sürede yüz hatlarını hafif bir hayal kırıklığı ifade edecek şekilde düzeltti. "Artık içkilerimizin tadı eskisi kadar güzel olmayacak."

"Biliyorum, doğru!" Su perisi deniz kralına başparmağını indirdi.

Adam kızın yanına doğru hışımla koşarken herkes yolundan çekildi. Kolunu sıktı ve iki adam -görünüŖe bakılırsa muhafızlar içine kapandılar. "Onu odasına götürün. Kapısının dışında bekleyin. Kimse girmesin, kimse çıkmasın."

Kendisine "yardım" edilirken "Yuh tısss," diye seslendi. "Parti tam da ilginçleşmeye başlamıştı."

Baden, Poseidon'un dikkatini çekmemek için kalabalığın içine dalmadan önce Taliyah'la son bir kez baktı.

"Şu haline bak, sulu bir dilim erkek eti." Kızıl saçlı bir Harpy, Baden'in kolunu okşayarak onu kızdırdı. Sarsıldı başka bir Harpy'ye çarpmak için ondan uzaklaştı. Bu siyahtı ve kehribar rengi gözleri ve kırmızı dudaklarıyla olağanüstü güzeldi. Onu tanıyor...

Kimliği ortaya çıktı. O İstenmeyen Neeka'ydı. Taliyah'ın en iyi arkadaşı. Bir zamanlar Anka Kuşu'nun esiriydi.

Pençeleri adamın koluna battı ve ona gülümsese de etrafını bir kin havası sardı. "Kolye bizim. İster git, ister kanını akıt. Seçim senin."

Baden onu boynundan yakaladı ve hareket ettiğini bile fark etmeden sıktı. Lanet olsun, canavar! Aynı hızla onu serbest bıraktı.

Kadın onu umursamadan tersledi. "Seni tanımak güzeldi, savaşçı."

Kızıl saçlı ve Taliyah'la birlikte kalabalığın içinde gözden kayboldu. Baden muhafızların kullandığı patikadan aşağı doğru yürüdü, yanıp sönmek yerine olası tüm tehditleri katalogluyordu. Ayrı bir koridora ulaştığında, o muhafızlardan birini gördü bir saksı bitkisinin arkasında, baygın. Kızlar hızlı çalışmış. Not edildi.

Kilitli bir kapının önünde bir başka düşmüş muhafızın yanına geldi ve hedefine ulaştığını anladı. Daha fazla zaman kaybetmeden odanın içine daldı. Bir yatak odası. Duvarlar gök mavisine boyanmış, saksı bitkileri ve çiçekler asılmıştı.

her yöne. Üç Harpy -Taliyah, Neeka ve kızıl saçlı- periyi bir çember içine aldı. O bir savaşçı gibi eğitilmiş suikastçı, görüldüğü kadar sarhoş değildi. Aslında hiç de sarhoş değildi. Dört kadın yumruklayan kollar, kesen pençeler ve tekmeleyen bacaklardan oluşan bir karmaşa içinde çarpıştı. O kadar hızlı hareket ediyorlardı ki, her birinin hareketini algılayabilmek için konsantre olması gerekiyordu.

Bir anlık anı. Kendisine ait bir anı. Paris'in yanında oturmuş patlamış mısır yiyor ve ölümsüz dişilerin sırf erkeklerle çıkma şansı için "kedi dövüşünü" izliyordu.

Homurtular ve iniltieler onu hızla gerçeğe döndürdü. Bir kan püskürmesi. Bir diş, atılmış bir şeker parçası gibi havada uçuştı.

Baden kapıyı kapatmak için mobilyaları kullandı.

Taliyah, "Kolyeyi bana ver," diye emretti.

"Buna ihtiyacın yok, kaltak," dedi su perisi. "Senin de yok, fahişe." Neeka onu yumrukladı mide. "Ölmek üzeresin."

"Bir yıl daha ölmeyeceğime dair güvence aldım. En azından!" Yine su perisi. "Nelere katlanmak zorunda kaldığım hakkında hiçbir fikrin yok. Bundan vazgeçmektense ölmeyi tercih ederim."

"Ben de sizi memnun etmek için buradayım." Kızıl saçlı kız, metal pençelerin ucundaki parmaklarıyla kesik atarken soğuk bir sırıtış sergiledi. Gerçek pençeler yetiştiremiyor muydu? "Yarışmada bir sonraki ödül bu olacak. Harpy Games."

Su perisi iyiydi ama çok yetenekli üç Harpy'ye karşı daha fazla dayanamazdı. Çok fazla dayanamazdı.

Yıkım kanlarında dans etmek için can atıyordu ama o bile sağ salım çıkma ihtimalinin düşük olduğunun farkındaydı.

Çemberin ortasına doğru parladı, perinin savunuculuğunu üstlendi ve bir sonraki darbeleri onun yerine aldı. Boyuna pençeler. Böbreğe bir yumruk. Karnına bir çizme.

Keskin acı mızrakları öfke için sadece çıra oldu. Kıvılcımlandı. Büyüdü ve yayıldı. Onu tüketti. Yarı otomatik silahını doğrulttu ve kızıl saçlı adamın gözlerinin arasına hızla bir mermi yerleştirdi.

Birkaç gün içinde uyanacaktı.

Taliyah'a odaklandı ve bir el daha ateş etti.

Bunu bekleyerek yoldan çekildi.

Parmaklarının ucundan pençeler filizlendi ve silah üzerindeki hakimiyetini kaybetti. Aslında ihtiyacı olmayan bir silah.

Gölgeler yükseliyordu...

Yıkım Baden'e bilgi akışı sağlarken Neeka Taliyah'ı kapıya doğru çekti. Gölgeler

Yozlaşmanın yavruları. Eğer kontrol edilmezlerse, karanlıkları bir konukçuya bulaşarak onun düşüncelerini ve eylemlerini yönlendirir.

Tek bir dokunuşla, o karanlık bir virüs gibi bu Harpy'lere de bulaşacak ve onların düşüncelerini ve eylemlerini yönlendirmeye başlayacaktı.

Çelenkler, zırh gibi, Baden'i bağışık tutuyordu.

Harpiler kızıl saçlı kızı yakalayıp menzil dışına sürükledi. Gölgeler savaşmak için sabırsızlanarak onları izledi ve kıvrandı.

Taliyah ona ters ters baktı. "O kolyeyi istiyorum Kızıl."

"Hades onu bir saat içinde alacak. Eğer kibarca istersen, Belki sana hediye eder."

"Beni anlamıyorsun. Ona verirsen seni pişman ederim. Hem de çok."

Birçok pişmanlığı vardı. Bunun onlardan biri olacağını düşünmemişti.

Gölgeler tısladı ve hatta ona doğru hareket etti. Kadın yoldaşlarını koridora çekti ve kapıyı tekmeleyerek kapattı. Gördüğü son şey onun kaşlarını çatmasıydı.

Gölgeler işaretlerine geri döndü.

Cam bir vazo kafasına çarptı. Parçalar çınlayarak yere düşerken, periye bakmak için döndü. Gözleri ayakta kaldığında dehşetle genişledi.

Ona önce yarı otomatik silahı, sonra da hançeri gösterdi. "Öyle ya da böyle, kolyeyi alıp gideceğim. Bunu kolay yoldan yapalım. Ver onu."

Açıkça görülüyor ki, iyi ve kötü arasında yürüdüğü çizgi her görevde daha da inceliyordu. Katı kuralları olduğunu sanıyordu: kadınları ya da masumları öldürmek yoktu, asla. O her ikisiydi ve yine de onu tehdit etmişti.

En azından ona bir çıkış yolu sunmuştu. Katarina ne yapacaktı?

Öfke perinin yüz hatlarını buruşturdu, ancak sabah çiği gibi buharlaştı. Gülümsedi ve kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. "Neden onun yerine benim erdemimi çalmıyorsun? Daha çok zevk alacaksın, söz veriyorum."

İhtiyacını gidermek ve kafasını boşaltmak için bir teklifti ama hiç de cazip değildi. İnsanı istiyordu. Ellerin onun üzerinde olmasını istiyordu, sadece onun. Ellerin onun üzerinde olmasını istiyordu, ve sadece onu. Aralarında hiçbir şey istemiyordu. Kıyafet yok, acı yok. Eğer ikincisine sahip olamıyorsa, birincisine razı olacaktı.

Bir şekilde onu büyülemişti.

Bu durumda, zafere giden yolu cazibesıyla bulabilirdi. Sorun şu ki, adamda hiç karizma yoktu. Yaptığı şey var mı? Gerçek bu.

"Kolyeyi bana ver. Sana zarar vermek istemiyorum ama gerekirse veririm."

"Ya da çekip gidebilirsin," dedi su perisi.

"Son şansın." İki silahını da salladı. "Kadınım yaşamana izin verdiğim için beni ödüllendirecek. Ödülümü istiyorum. Ama kolyeyi Hades'e vermeyi başaramazsam cezalandırılacağım ve sana başka bir savaşçı gönderilecek."

"Önce saklanacağım-"

"Fark etmez. Pandora seni bulur."

"Pandora mı?" Su perisi ürperdi, yanakları soldu. "İşte. Kolyeyi al ve git!"

18

"Evliliğin tanımı mı? Bir kadının, ailesi tarafından daha fazla idare edilemeyecek kadar büyümüş bir erkek çocuğunu evlat edinmesi."

-Olivia, düşmüş Gönderilmiş Bir

KATARINA: 0. BADEN: 1.

Potrebu jem pomoc-Yardıma ihtiyacım var.

Katarina, Baden'i eğitime arzusunu, Fox'a "zayıf" olmayan bir kadına duyduğu özlemle baktığı anda unutmuştu. Gururu ciddi bir darbe almıştı.

Hemen ardından yüzünde öfke ifadesi belirlediğinde, gerçeği anlamıştı. Özlem duygusallıktan ziyade dostluktan kaynaklanıyordu. Sanki yıllar sonra eski bir arkadaşını görmüştü ve her iki bakış da Güvensizlik'e yönelik.

İblis'ten nefret ediyordu ve haklıydı da... ama belki de Arkadaşlığı özlüyordu. Şu anda çok az insanın yanında kendine güveniyordu. İyi bir sebeple! Hades onu ödüllü bir pitbull'a, tek içgüdüğü saldırmak olan bir savaşçıya dönüştürmek için elinden geleni yapıyordu.

Hades için çok kötü. Pitbullar aslında nazik devlerdi. Doğru yetiştirildiklerinde çok tatlı olurlardı.

Katarina oyununu yükseltme zamanı diye düşündü. Ve bir planı vardı. Ateşle bir deneme. Ya da daha doğrusu, dokunarak bir deneme.

Dokunma onun cephaneliğindeki en büyük araçtı. Baden bir mesajı iletmek için silah ve bıçak kullanırken, o ellerini kullanırdı. Kürkten kürke ya da ten tene temas iki canlı, yani insanlar arasında bir bağ yaratırdı. Dokunuş yalnız olmadığını söylüyordu. Dokunuş, senin için buradayım dedi.

Ve gerçekten, tek istediği onu tekrar ele geçirmektir.

Biscuit ve Gravy, onları yönlendirirken ceplerini ısırdılar. kendi yatak odasına götürdü. Canlı altın rengi perdeler, kral ve kraliçe portreleri ile çökmekte olan bir ilişki ve el oyması mobilyalar. O sadece şekersiz köpek kurabiyeleri pişirmeyi bitirdi, ceplerindeki plastik poşetler kırıntılarla doluydu.

"Otur," dedi ve her köpek itaat ettikten sonra ödülleri dağıttı.

Bir tane daha teklif etmeden önce çocuklardan elini sıkmalarını istedi. "İyi işti çocuklar."

Bir sonraki turu yuttular ve aşktan patlayacağını düşündü. Neden başka bir kaybın acısına karşı bu kadar özenle korunmaya çalışmıştı? İnsanların hayatta kalmak için sevgiye ihtiyacı vardı. Sevgi beslenmeydi. Sevgi hayattı. O başkalarına ne kadar çok akarsa, başkaları da ona o kadar çok akabilirdi.

Biscuit onun elini yaladı. Gravy bir tavşan gibi zıplayarak kardeşinin kuyruğunu ısırmaya çalıştı, onu bir çiğneme oyuncağı olarak kullanmak niyetindeydi. Dostça bir güreş başladı. İki

Her gün daha fazla mutluluk yayıyordu, daha eğlenceli bir ruh ve kendinden emin bir bakış açısından bahsetmiyorum bile.

Onların mükemmel bekçi köpekleri olacağını düşünmeye başlamıştı. Schutzhund eğitimi, en başından itibaren sakin ve kendine güvenen, hiçbir şeyin onları ürkütmemesi için erken sosyalleştirilmiş yavrularda en iyi sonucu verirdi. Gergin, kendinden emin olmayan köpekler eğitilemez değildi, ancak bu genellikle korkmuş bir adama tam dolu bir saldırı tüfeği vermekle aynı şeydi. Kendi gölgesini her gördüğünde parmağı seğirirdi. Ayrıca, gergin köpekler seçici davranma eğilimindeydi.

işitiyor ve genellikle bakıcılarının komutlarını görmezden geliyor,
ısırtıyor

Koruma arzusuyla değil, kendi güvenliklerinden korktukları için herhangi birini, hatta bakıcılarını bile.

Biscuit ve Gravy muhtemelen sosyalleşmemişti ve yabancılara verdikleri tepkilere bakılırsa istismar geçmişleri bile olabilirdi, ancak kesinlikle gerekli güvene sahipti. Ayrıca yüksek bir av güdüsüne sahiptiler ki bu da bir başka temel unsurdur. Yiyecek bulma, takip etme ve yakalama ihtiyacı. Ya da bir gün kötü adamları.

İkisi de temel itaat eğitiminde çoktan başarılı olmuştu ve onlara iz sürmeyi -oyuncakları, ödülleri ve bir gün onları bir sonraki seviyeye taşımaya karar verirse uyuşturucuları- yeni öğretmeye başlamış olmasına rağmen, keskin koku alma duyularıyla bunda da usta olduklarını kanıtladılar. Sırada ısırik çalışması vardı. bir oyun olarak başlayacaktı.

Aslında, başından sonuna kadar her şeyi bir oyun haline getirdi. Onlara verdiği ağır, dolgu kılıf -bir canlının peşinden gitmenin başlangıcı- çığneme oyuncağı olarak kullanıldı. Onunla halat çekme savaşı oynayarak heyecan seviyelerini Daha yükseğe ve daha yükseğe. Amaç asla can yakmak değil, o bırakmalarını söyleyene kadar oyuncağı tutunmaktı.

Anahtar ne? Saldırganlıklarını yönlendirin. Ve onları sevmek. Her zaman sevin.

Onun hizmetleri için para ödeyen pek çok kişi, köpeklerle nasıl bu kadar mucizeler yarattığını sormuştu. Onun cevabı iki yönlü oldu. Birincisi, yavrularını barınaklardan seçiyordu. Evlat edinin, alışveriş yapmayın! Barınak köpekleri bir yuvanın hediye olduğunu biliyordu. Ve ikincisi, sevgi korumayı doğuruyordu. Bu kadar basitti.

Dövüş ringlerinden kurtardığı diğer köpekleri, daha fazla şefkate ve güvenceye ihtiyaç duyuyordu. Bu ikisi. Daha da fazla zaman. Zihinsel ve duygusal olarak yorucu olduğu kadar heyecan verici de olan zaman. Annesinin ölümünden sonra güçlü kalması için bir başka neden daha vardı.

Güç olmadan hiçbir şeyimiz olmaz.
Verecek bir şeyi vardı.

"Sana göz kulak olacağım," diye fısıldadı. "Ve sana hak ettiğin hayatı vereceğim."

Güreşi bıraktılar ve sanki sözlerini anlamışlar gibi ona hayranlıkla baktılar. Ona, seninle de ilgileneceğiz demeye çalışıyor olabileceklerini düşündü.

Beklenti dolu bir bakış paylaştılar. Gravy'nin başı yana eğildi. Biscuit başını salladı. Birlikte ona doğru yaklaştılar. Her biri bileklerinden birine sokuldu ve onları sevmek için elini çevirmeye çalıştığında, her biri bir çift dişini gösterdi - diş mi?

-Ve damarının derinliklerine kadar kemirdi.

Bir acı seli! Feryat ederek kurtulmaya çalıştı ama ikisi birden daha sıkı kenetlendi. En azından acı azalmıştı, sıcak bir telaşla yer değiştirdi-

Tristo hrmenych! Kafası iyi miydi? Uyuşturuculardan her zaman uzak durmuştu ama bu, ağabeyinin tarifine mükemmel bir şekilde uyuyordu - baş dönmesi, hafiflik hissi, sanki bir balon gibi uçabilecekmiş gibi, kendinden geçme hissi, dünyasında her şey yolunda. Kahretsin! Ona ne oluyordu?

Köpekler sonunda onu serbest bıraktı ve o da yere yığıldı. Uzuvarı sarsıldı, kemikleri titreşti. Organlarının her biri alev aldı; alevler onu tüketti, ter kısa sürede onu sıırıslıklam etti. Ölüyordu. Ölüyor olmalıydı. O-

Parmakları yüzünün önünde şakladı. Gözlerini kırpıştırarak açtığında yüzüstü değil de oturur vaziyette olduğunu fark etti. Daha da kafa karıştırıcı olanı, acı onu tamamen terk etmişti, derisi

ve giysileri terden eser kalmayacak şekilde kuruydu. Bir şeyler olduğuna dair tek işaret ağzındaki metalik tattı. Dilini mi ısırmişti? Hayır, üzerinde yara yoktu.

Galen onun önünde çömeldi, yüz ifadesi endişeliydi. "Bana sorunun ne olduğunu söylemek ister misin? En az beş dakikadır burada oturuyor, homurdanıyor ve inliyorsun. zombi tarzı."

Ama... ama... sadece birkaç saniye geçmişti. Değil mi? "Ben iyiyim." Boğazı sanki günlerdir kullanmamış gibi yanıyordu,

Belki de haftalar. Kalan hafiflik kırıntılarını dağıtmak için başını salladı.

Biscuit ve Gravy onun yanında oturmuş, sakince savaşıyı izliyorlardı. Çılgınca bir an için, Katarina Adamdan -yabancıdan- hoşlanmadıklarını ve aptal insanlarını korumak için gösterdikleri boyun eğmez kararlılığı hissettiğini hayal etti.

Katarina kaşlarını çatarak kollarını kaldırdı ve ellerini ışığa doğru çevirdi. Bilekleri normaldi. Yara izi yoktu, çürük bile yoktu. Isırığı hayal mi etmişti?

"Ben iyiyim," diye tekrarladı. "Gerçekten." Belki de uykuya dalmış ve ısırığı rüyasında görmüştü. Ya da halüsinasyon görmüştür? Belki de tamamen Mümkün. Yarı ölümsüz bir savaşçıyla çıkıyordu. Her gün daha garip şeyler oluyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Öğle yemeği hazırladım. Benim uzmanlık alanım. Jambonlu sandviçler."

Öğle yemeği mi? Dakikaları değil, saatleri kaçırmıştı. "Teşekkürler ama aç değilim." Midesi binlerce küçük düğüme dönüşmekle meşguldü.

"Pekâlâ." Galen akıcı bir zarafetle ayağa kalktı. "Fikrini değiştirirsen diye buzdolabına bir tane koyacağım. Eğer daha sonra acıkırsam, herkes kendi başının çaresine baksın. Sen şansını kullandın."

"Çok nazıksınız."

"Biliyorum. Ve şimdi seni tereyağladığıma göre..."

İfadenin anlamını kavrayamadı. Tereyağlı mı? "Bana asılıyor musun?"

Galen ona kaşlarını oynattı. "Öyle olsun. Fox'un Güvensizlik'le başa çıkmasına yardım etme konusunda Baden'le konuşman için seni ikna etmeyi umuyorum."

"Sorunları mı var?"

"Sadece her gün."

Merhamet kıpırdandı ama Katarina'nın Galen'le tanışmasını hatırlamak da öyle. Onu tehdit etmişti. "Eğer bundan sonra bana tatlı doodlepop'un dersin Belki Baden'e kadından bahsetmeyi düşünüyorum."

Ona sırıttı. "Umarım sen de bu şekilde kızıl saçlı... doodlepop." Odadan çıkmadan önce onu

selamladı ve onu köpeklerle birlikte içeri kapattı.

Sonraki birkaç saat boyunca, olanları düşünmemeye kararlı bir şekilde günün geri kalanında yapacağı eğitimle meşgul oldu. Ya da ne olmadığını. Her neyse! Çocuklardan biri çişini ya da kakasını yapmaya başladığında, durmaları için havlayarak sert bir komut verdi ve ikisine de dışarıya kadar eşlik etti, çimlerdeki işlerini bitirdiklerinde bir ödül teklif etti.

Evin -sarayın- milyonlarca odası vardı, her köşesi Kendini kaybetmek için yeni bir koridor öneriyordu, bu yüzden hep aynı yolu kullanıyordu. Mutfaktan, çamaşır odasından ve nihayet güneşlenme odasından geçerek alt kata iniyordu. Arka bahçe altın, çelik ve demirden yapılmış yüksek bir duvarla çevriliydi. Çimenler, çalılar ve bir dizi çiçek mükemmel bir şekilde bakımlıydı ve sayısız ağaç gölge sağlıyordu.

Eğitim sona erdiğinde dışarıda kaldı ve zihninde bir alışveriş listesi oluştururken çocukların çılgınca koşmasına izin verdi. Köpek kapısı, organik mama, tasmalar için etiketler, daha güçlü tasmalar, idrar nötrleştirici sprey ve oyuncaklar.

-Oyuncaklar

Tanımadığı sesin yanı sıra, kelimenin daha önce hiç öğrenmediği ve hatta duymadığı bir dilde söylendiği ve yine de anladığı gerçeği kaydedildi. Kaşları birbirine çarparak bir daire çizdi. Etrafında kimse yoktu.

Ama iki köpek de kaskatı kesildi.

-Şeytan kız geliyor-

Yine tanımadığı bir ses onu şaşırtmıştı. Ancak bu sefer kelimelerin kafasının içinde söylendiğini fark etti. Ama bu sözler ondan ve onunla birlikte olan diğer varlıklardan gelmiyordu... Köpeklerle baktı. Hayır, hayır. İmkansız...değil mi?

O dönerken köpekler önünde koşuşturuyordu. Biscuit, kapıyı açıp çerçeveye yaslanan Fox'a hırladı ve Katarina onun öfke patlamasını gerçekten hissetti. Bu garipten de garip.

"Onlarla aran iyi," dedi Fox.

"Onları seviyorum," diye yanıtladı. Bu kadar basitti. Biscuit ve Gravy sanki sözlerini anlamışlar gibi ona gülümsediler. Anlamışlar mıydı?

Tilki şakağını ovuşturdu. "Baden'i seviyor musun? Bekle. Ne var biliyor musun? Boş ver. Buna cevap verme. Sana inanmayacağım." Güldü, acıyla karışık bir eğlenceydi bu. "İblis, biliyorsun."

Katarina çocukları kulaklarının arkasından okşadı. "Yanında bir miktar paranoyayla birlikte geliyor, değil mi?"

"Herhangi bir zamanda kafamda dolaşan komplo teorilerinin sayısını bir bilerseniz..."

"Baden'in iblisi geri alacağını mı umuyorsun?" Çünkü Baden kabul etse bile Katarina geri almayı durdurmak için dişiyle tırnağıyla mücadele edecekti. Adamın zaten yeterince derdi vardı.

"Evet. Hayır. Bilmiyorum. Artık hiçbir şey bilmiyorum."

Merhamet ikinci kez kabardı. Öncekinden daha fazla. Katarina kıza yardım etmek için pek bir şey yapamazdı ama dikkatini dağıtabilirdi. "Madem buradasın, köpekler için birkaç malzeme toplarken yardımına ihtiyacım olabilir."

"Bana bir liste verin, her şeyi bizzat toparlayayım." "Harika." İsteddiği her şeyi dile getirdi. "Ama, uh, Birkaç kişisel eşyaya da ihtiyacım var." Baden'i baştan çıkarma eğitimine başlamak için. "Masöz gibi."

"Sorun değil. Personelimde bir tane var."

Daha da iyisi. "Adamın...kadının?...taşınabilir bir masası var mı?" "Onun. Ve evet."

Bir erkek. En iyi senaryo. "İç çamaşırına da ihtiyacım var. Bir sürü iç çamaşırı ve süper sürtük işi olsun. Bir fahişenin giyeceğini hayal edebileceğin bir şey. Yüksek sınıf! Hayır, çiz onu. Düşük sınıf. Oh, ve tuvalet malzemelerine ihtiyacım var. Tercihen vanilya kokulu. Ve prezervatif. Bir sürü prezervatif. Onların vanilya gibi kokmasına gerek yok. Bir mayo. Havuzunuz var mı? Boş ver, önemli değil. İpli bir bikini. Senin olman gerekmiyor mu? bunları yazıyor musun?"

-Senin için mi getiriyoruz?

Ve işte o tanıdık olmayan ses, öncekinden daha yüksek ve daha netti. Gözlerini köpeklere dikti. Her ikisi de beklenti içinde ona bakıyor, yanıtını bekliyorlardı.

Onunla konuşuyorlardı, değil mi?

Ne kadar saçma bir düşünce ama yine de şüphesi içini kemiriyordu. "Hayır," dedi onlara, her ihtimale karşı.

"Getirmeye gerek yok."

Hayal kırıklığıyla iç çektiler.

"Köpeklerinizle sohbet mi ediyorsunuz?" Fox kaşlarını çatarak sordu. "Konuşmuyor musunuz?"

Kadın, Katarina'ya korkunç yan bakışlarını atarken siyah saçlarını yanağından aşağıya doğru düzeltti. "Eşyaları gün sonuna kadar size teslim edeceğim."

"Ya da daha erken." Baden her an dönebilirdi. "Mesela önümüzdeki iki saat içinde."

"Elimden geleni yapacağım. Sadece... savaşıya zarar verme. Eğer yaparsan-" "Yapmayacağım."

"Ama eğer yaparsan-"

"Gerçekten yapmayacağım.

Ben... ondan hoşlanıyorum."

"-Seni öldüreceğim," diye bitirdi Fox.

Köpekler ona hırlarken, topuklarının üzerinde döndü ve uzaklaştı.

Katarina öğrencilerini sevmek ve övmek için diz çöktü. Onlar Bir tehdit sezdi ve tepki verdi, sakın kalarak onun yanında durdu. Şimdi kuyruklarını sallıyor ve onu bol bol öpüyorlardı.

Kendini içinde bulduğu bu dünya diğerlerinden farklıydı. ama bu, bu köpekler, onlar onun normlarıydı. Ve Baden... O sadece onun köpeğiydi. Şimdilik.

* * *

Baden Hades'e gitti. Kral tahtında oturmuş, yanında duran ve taş tableti yontan Pippin'e talimatlarını yazdırıyordu.

"-kafa çıkarıldı, uzuvlar koparıldı, göğüs açıldı ve-" Baden'i fark eden Hades rotasını değiştirdi. "Eee?"

Baden cœur de la terre'yi ona doğru fırlattı. "Bir nokta daha."

"Mükemmel." Hades zinciri bileğine bağıladı ve Baden'e öfkeye benzer bir şeyle baktı. "Harpy'lere zarar verdin mi?"

"Hayır. Gerek yoktu."

Hades rahatladı ama çok az. "Her ayrıntıyı. Şimdi."

Hikâye onun ağzından döküldü ve gölgelerin Harpy'leri kovalamasıyla sona erdi.

"Gölgeler... onlar Yozlaşma'nın köleleri, değil mi?" İstekli herhangi bir insan ruhuyla çiftleşme yeteneğine sahip bir iblis Yüce Lord. Sadece iyi bir insanı mahvettiğinde zevk alırdı.

Hades iki parmağıyla çenesinin üzerinde geziniyordu. sonraki sözlerini tartışıyordu. "Onlar, kötülükleri insan kalbinin içinde tasarlandı."

Yıkım doğru olanı yapmıştı. Ve şimdi, savaşın sıcaklığı olmadan, memnun değildi. Bedeninde Yozlaşma'nın tohumunu taşıyordu.

"Neden bu kadar acımasızsın?" diye sordu Hades. "Çelenkler seni bağışklık kazanmışsınızdır. Onlar sadece sizi, yani ev sahiplerini korumak istiyorlar. Ve tabii ki düşmanlarınızı tüketmek."

Şimdilik doğru. Ama her kötülük gibi Yolsuzluk da bir gün sahibine sırtını dönecekti. Bu bir garantiydi. "Oyununu kazandığımda ve çelenkler kaldırıldığında ne olacak?"

Esrarengiz bir gülümseme. "Yine de endişelenmene gerek yok." Çıkarma işleminden sağ çıkamayacağı için mi?

Hayır. O ve Hades arasında bir bağ vardı ve ikisi de inkar edebilirdi. Cevap, her ne ise, henüz onun için net değildi.

"Pippin." Hades dizindeki bir parça tüyü fırçaladı.

"Suçlularımı kuralları çiğnedikleri ve birbirleriyle kavga ettikleri için cezalandırmaya mı yoksa affetmeye mi karar verdim?"

"Bağışlayın, efendim."

Hades'in omuzları hayal kırıklığıyla çöktü. "Pekâlâ. Kendi kararlarımı asla reddetmem."

"Reddettikleriniz hariç, efendim."

"Bu doğru. Beni anlıyorsun, Pippin. Bu yüzden bugün seni kovmadım."

"Hâlâ birkaç saatimiz var efendim."

Baden araya girerek, "Bana başka bir görev ver," dedi.

Hades bir an ona baktı. "Yenmek için çok heveslisin Pandora?"

"Lucifer'i yenmek için çok hevesli."

Kralın siyah gözlerinde onay parlıyordu. "Zafere her gün biraz daha yaklaşıyoruz." Parmaklarının bir hareketiyle Baden'e el salladı. "Şimdi git. Fırsatınız varken dinlenin."

Kötüler için huzur yoktu. Yapması gereken başka bir iş daha vardı: Katarina'nın Aleksander'la olan bağıni nihayet koparmak.

Baden onu öldürmezdi. Katarina erkeğin sonsuza dek kilit altında tutulmasını istiyordu ve bu yüzden erkek sonsuza dek kilit altında tutulacaktı. Aleksander'ın hayatını bağışlaması karşılığında Baden, erkeğin onu reddetmesinde ısrar edecek, yani onu boşayacaktı. Onların dünyasında, bir erkeğin sözünün senet olması yeterli olacaktı.

Budapeşte'deki kalenin altındaki zindana gitti ve-

Hem adam hem de zincirler kayıptı.

Lanet olsun! Piç kurusu All-key ile serbest bırakılmamıştı. Torin ona asla ihanet etmezdi. Baden bunu her zerresiyle biliyordu ve Torin'e ve diğerlerine güvenmediği zamanları hatırladıkça utanıyordu. O zamanlar Fox'a baktığı ve Güvensizliğe ev sahipliği yapmanın sonuçlarını düşündüğü zamanları hatırlayacağından emindi. Hayatının en karanlık günleri. O kadar karanlıktı ki ölümü tercih ederdi.

Şimdi elindeki bantlar ve gölgeler onu eskisinden daha da tehlikeli kılıyordu. Yine de hayatına son vermek gibi bir arzusu yoktu. İstedığı şey için savaşacaktı.

Katarina için savaşacaktı. Şu anda onun tek parlak ışığıydı. Doğru söylemişti: Onu kaybedemezdi.

Ama o hâlâ evliydi ve beklediği kadar çabuk koparamayacağı bir bağı vardı. Öfke. Birisi onu bulmuş olmalı.

Kalenin enkazında zincirlerin anahtarını buldum. Birisi

ya da sadece Aleksander'a özel olarak flaşlama yeteneğiyle.

Pandora! Onun adı zihninde bir belaydı; Yıkım kükredi.

Bunu ödeyecekti. Baden de Aleksander'a parlama yeteneğine sahipti, bu da erkeğin kaçışını kaçırdığı anlamına geliyordu; aksi takdirde kendini başka bir yerde bulurdu. Her iki eline birer hançer alıp parladı-

İşlek bir otoyolun ortasına. Bir korna çaldı, bir kamyon ona çarpmaya saniyeler kalmıştı. Kaltak, kuralları çiğnemedi onu öldürmeye çalışıyordu. Araç koluna çarptığında parladı ve dönerek bir kadın soyunma odasının içinde durdu.

Pandora ve Aleksander için çoktan heyecanlanmış olan yarı giyinik kadınlar nefes nefese kaldı, çığlık attı ve ona havlu ve ayakkabı fırlattı. Tekrar parladı, bu sefer Grafitilerle dolu bir sokakta ortaya çıktı.

Bir dizi patlama sesi duyuldu... Ta ki bir klik, klik sesi boş şarjör. Eğildi, kurşunlardan biri köprücük kemiğini sıyırmayı başardı. Yaşamadığı bir anı daha zihninin kapısını çaldı, ama bu sefer bir sorunu yoktu görmezden geliyor, iradesi güçleniyor.

Doğrulurken bakışları Pandora'ya kilitlendi. Hançerlediği göz hâlâ iyileşme sürecindeydi. Vücudun daha hassas kısımları daha fazla zaman gerektiriyordu. Ama en azından bir ruh olmasına rağmen kendini yeniliyordu.

Yeni uzuvlar yetiştirmek mümkün olabilir. Ama sadece bantlarla mı?

Kolundaki Yozlaşma izlerini ortaya çıkaran siyah bir atlet giymişti.

Öldürdükleri insan sayısı bakımından eşitlerdi. Baden'in altı puanı daha vardı, Lucifer'in kölesini öldürdükleri için paylaştıkları puanları saymazsak. Onun kaç puanı daha vardı? Ve o gün yaptıklarına rağmen neden onu öldürme arzusu duymuyordu?

"Merhaba, Baden." Dişlerini parodi bir sırıtışla parlattı, yeniden doldurdu ve nişan aldı. Aleksander beline bağlanmıştı, zincirin ucuna bir ip bağlanmış ve bileğine sarılmıştı. Bir handikap. Mükemmel. "Gördüğünüz gibi küçük tuzağınız başarısız oldu. Anahtarı molozların arasında buldum."

Yıkım hırlarken Baden, "Sende bana ait olan bir şey var," dedi.

"O benim!"

Baden halata nişan alarak bir hançer fırlattı.

Pandora onun kendisiyle birlikte gitmesine izin vermek yerine piçi öldürmek istediğini düşünmüş olmalı ki sıçradı ve kalçasına bir darbe aldı. Sızlandı ve ayağını kaldırdı. yarı otomatik ve iki el daha ateş ediyor.

Kurşunlar gövdesine çarparak midesini parçaladı. Siyah yapışkan bir madde akıttı ve güç kanaması geçirdi.

"Eğer öldüyse, bize parayı nerede bulacağımızı söyleyemez." Silahını Baden'e doğrultmuş, kendi siyah nehrini sızdırırken kolu titriyordu.

Onu daha fazla incitmeyi kendine yediremiyor muydu? Aradaki bağı o da hissediyor olmalı.

"Bize asla söylemeyecek," dedi Baden. "Ve onu istememin nedeni para değil." Erkeğe hitap etti. "Katarina'dan boşandığınızı söyleyin."

"Asla," diye yemin etti Aleksander.

Beni inkar etmeyi mi düşünüyorsun?

Öfke.

"Yine o kız." Pandora tiksintiyle başını salladı. "Sadece sikke önemli. Hades'i en büyük dileğimi yerine getirmeye zorlayacak."

Onun kesinliği... "Bunu biliyorum ama sen nasıl biliyorsun?" "Arkadaşları olan tek kişi sen değilsin, Baddy Boy."

Onu incelerken başını yana eğdi. "Parayı krallığı satın almak için kullanmayı planlıyorsun, değil mi?"

"Evet! Öyle değil mi?"

"Hayır." Ama en azından dürüsttü. "Sen hiç ele geçirilmedin. Bir cinle yaşamamanın dehşetini bilmiyorsun."

iblis."

"Gölgelere ve hiç yaşamadığım anılara sahip bir varlığa ev sahipliği yapıyorum. İblislerle başa çıkabilirim."

Yanlış. İblislerle başa çıkmadın. Onları aç bıraktınız.

"Ayrıca, ordu ordudur," diye ekledi. "Ben asla yine çaresiz!"

Onun da paylaştığı bir duygu. Bir noktaya kadar. "Başka yollar da var.

Pandy."

Başını sertçe salladı. "Şimdi git ve yaşa. Kal ve bir sonraki ölümüne kadar savaşılm."

Destruction toynaklarını zihninde gezdirerek ona saldırmaya hazırlandı. Tehdit tehdittir, bağlantısı ne olursa olsun.

Katarina buna katılmazdı. Nefes olduğu sürece, umut da vardır.

"Bantlardan kurtulma özgürlüğünden gerçekten feragat etmek istiyor musun?" Hades birkaç darbe ve çürüğü affedebilirdi ama bir cinayeti asla.

Vahşi gözlerle, "Bu para krallığımı ve özgürlüğümü satın alacak. Belki bugün seni bağışlarım ve yarın kölem olarak alırım."

Büyük planı bu muydu? "Sence Hades krallar onun kontrolü altında mı? Ben onları gördüm. Sen de gördün." Onu savaş alanına fırlatan savaşçılar Sanki bir tüy kadar hafifmiş gibi taht odasına girdi. "Bir krallığın olabilir, ama emin ol ki özgürlük."

"Yapacağım." Sesi ne kadar çaresiz geliyordu. "Bu şekilde devam edemem."

Bu kadına karşı nadiren hissettiği bir duygu olan merhamet onu sardı. Katarina'yı suçladı. Kadının yumuşak tarafı ona da bulaşmış olmalıydı.

Aleksander, Pandora'nın omzunun üzerinden ona sıırttı ve canavar erkeğe ulaşmak için Baden'in kafatasına çarptı.

Şakakları zonkluyordu. Odaklan. "Sana izin vermeyeceğim-"

"Bana onunla bir gece verin, ben de insanınıza asla zarar vermeyeceğime yemin edeyim."

Pandora'nın sözleri onun tehdidini durdurdu ve hatta Yıkım'ı susturdu. Az önce ona reddedemeyeceği tek şeyi teklif etmişti. "Sana bir gece vereceğim." Hesaplanmış bir risk. Eğer

parayı bulursa, bir puan daha kazanacaktı. Ve başarısız olsa bile, erkek Baden'in sıkı kontrolünden uzakta olacaktı.

"Yarın," diye ekledi, "onun için geleceğim."

"Anlaştık. Ama onun için erken gelersen, beni pusuya düşürürsen, gözümü kıza çeviririm."

"Ve ben de senin kolsuz, bacaksız bir kabuk olarak kalmanı sağlayacağım." Homurdandı. "Seni kendi yaptığım bir kafesin içinde düşünmek hoşuma gidiyor.

Belki de bütün geceyi seni kendi yaptığım senin için tuzaklar."

Ona gülümsedi, saf bir meydan okumaydı bu. "Yapmazsan hayal kırıklığına uğrarım."

"Yarına kadar o zaman." Hâlâ sırtıtmakta olan Aleksander'la birlikte gözden kayboldu. Aptal. Pandora bir kadın olduğu için kaçmasının daha kolay ve daha az tehlikeli olacağını düşünmüştü.

Baden onu iyi tanıyordu. Kurbanlarını öyle incitirdi ki günlerinin geri kalanında peşlerini bırakmayacaktı. Su perisi bunu biliyordu ve yakında Aleksander da öğrenecekti.

Katarina'ya dön. Hak iddia et.

Eve dönerken gülümsemesi saf bir baştan çıkarmaya dönüştü.

19

"Bow chicka wow wow güçlü bir şeydir.
Kullan ya da kaybet."

-Danika, Her Şeyi Gören Göz

KATARINA zihnindeki kontrol listesini gözden geçirirken yatak odasına doğru yürüdü. Tepe ışığı ve tüm lambalar devre dışı. Kontrol edildi. Her tarafa vanilya ve lavanta kokulu mumlar yerleştirilmiş ve yakılmış. Kontrol edildi. Masaj masası kuruldu ve ısıtılmış bir battaniye ile örtülü. Tamam. Vücudu vanilyalı sabunla temizlenmiş ve sadece kaşmir bir bornozla örtülmüş. Kontrol ve dostum.

Köpekler banyoda huzur içinde uyuyordu. Masöz beklemedeydi, çağrısını bekliyordu. Tek eksiği Baden'di. Baden neredeydi?

Çıtırdayan ocağın yanındaki sandalyeye oturdu, seksi görünmek için uzandı. Ama bir saat sonra ayağa kalkmış, volta atıyor, kalçalarını salladığından emin oluyordu. Her ihtimale karşı. Baden bütün gece dışarıda kalırsa, o... o... argh! Yatağa hüsrarla giderdi. Ve ödeşme olarak, onun bir hafta boyunca yatağa sinirli girmesini sağlayacaktı. İnilti. Olumsuz pekiştirme ikisine de zarar verir.

İç geçirerek pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. Dakikalar birbirini kovalıyor, karanlık düşünceler zihninden geçerek şehvetli ruh halini mahvediyordu. O burada Baden'i baştan çıkarmaya kararlıyken, kardeşi... ne? Dışarıda bir yerlerdeydi, muhtemelen uçurtma gibi uçuyordu. Ya da

Belki de aşırı doz almıştı ve asla temizlenme şansı olmayacaktı.

Neden umurumda olsun ki?

İçini çekti, cevap zaten belliydi. Dominik Geriye kalan tek ailesiydi ve iyi ya da kötü aile bağları vardı. Her zaman ve sonsuza dek.

"Katarina."

Baden'in gür sesi onu sarstı, bir dizi ürperti içini ısıttı. Titreyerek, hayranlık duyduğu kişiyle -sadece adını söyleyerek onu dertlerinden uzaklaştırabilecek tek kişiyle- yüzleşmek için döndü.

Her zamanki gibi, güzel adam nefesini kesmişti. Duş almıştı. Saçları nemliydi, telleri daha koyu bir kırmızı, neredeyse kahverengiydi. Siyah bir gömlek ve savaş botlarının içine sokulmuş kamuflaj pantolon giymişti. Eldivenleri sıkıca yerindeydi.

"Üzgündün. Neden?"

"Kardeşim için endişelendim."

"Duracaksın... lütfen. Sana acı çektirdi. Hayatının bir parçası olma ayrıcalığına sahip olmamalı."

İyi. Baden talep etmek yerine rica etmeyi öğreniyordu. Kendi tarzında, evet, ama ilerleme ilerlemedir. Ve ah, ona iltifat etme şekli... Bundan asla bıkmayacaktı.

Onu incelerken, çıplak vücuduna bakarken, yontulmuş yüz hatları gerginlikle gerildi. Öyle şiddetli bir gerilim ki etrafındaki havayı kalınlaştırıyor, elektrik enerjisiyle cızırdıyordu.

"Bornozu sevdim," dedi. "Şimdi çıkar onu."

Oh. Vay canına. Tamam. Eğer külot giyiyor olsaydı, anında sırlıklam olurdu. Anlaşılan onun emirlerinden hoşlandığı zamanlar da olmuştu. Yine de "Kibarca sor." diye cevap verdi. Tutarlılık başarılı bir eğitimin anahtarıydı.

"Lütfen şunu çıkarır mısın?"

Ona gülümsedi, onunla gurur duyuyordu. "Yapacağım, evet. Masajım için."

Baden onu istiyordu, açıkça ona sahip olmayı amaçlıyordu ama bunun ten tene temas olmadan gerçekleşmesini planlıyordu.

Kesinlikle kabul edilemez. Önce yıldızlara ulaşın ve eğer mecbur kalırsanız, ikinci olarak çiçeklerle yetinin.

"Masaj mı?" diye sordu, meraklanmıştı.

"Umutsuzca ihtiyaç duyulan bir masaj. Son zamanlardaki... şiddetli uğraşlardan dolayı ağrım var." Telefonu eline aldığı anda titremesi daha da arttı. Dahili telefon sistemi evdeki herhangi bir odaya bağlanmasına izin veriyordu ama dışarıdaki hiçbir yere bağlanamıyordu. Ona tuhaf gelmişti ama bunu dert etmeyecekti. Hizmetkârların odası için uygun kodu işaretledi ve karşılandığında Fox'un masözünü konuşmak istedi.

Adam hatta geldiğinde, "Ben hazırım." dedi.

Baden kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Çok yakında kendisine sarılmasını umduğu kollar. "Bir masaj. Bir masajcından kadın."

Sanki büyülenmiş gibi güldü. "Saçmalama." Çenesini eğerek, ittiği sandalyeyi işaret etti portatif masanın yan tarafına oturdu; bu konum, ona işlemleri engelsiz bir şekilde görme imkânı verecekti. "Otur."

Kollarını indirdi, ellerinden biri bir hançerin kabzasında duruyordu. "Bir erkek mi?"

"Evet. Derin dokuyu severim ve senin de belirtmekten çok hoşlandığın gibi, erkekler çok daha güçlüdür." İyi bir ölçü için kirpiklerini kırptırdı.

"Her zaman değil," diye homurdandı. "Kadınlar olabilir."

"Ama endişelenme, naivka," diye araya girdi. "İzlemene izin vereceğim." Ve neye bulaştığın hakkında hiçbir fikrin yok.

"Ben yaparım. Sana masaj yapacağım." Sert tonu ona meydan okumaya cesaretlendiriyordu. "Ben herhangi bir insandan daha güçlüyüm."

Bir kız öğrenci gibi kıkırdamamaya çalışırken ona dudak büktü. "Dokunmak sana acı veriyor ve bu gece sadece seni memnun etmek istiyorum."

Sertçe nefes alırken burun delikleri alevlendi. "Eldiven giyiyorum. Acı çekmeyeceğim."

Şimdi sesi ne kadar da istekli geliyordu. "Tamam, yeniden ifade edeyim. Etimin üzerinde et istiyorum. Daha sıcak...

daha lezzetli."

Gözünün altından bir kas sıçradı. "Deliciuser bir kelime değil."

"Lütfen kötü İngilizcemi mazur görün. Heyecan zavallı küçük kız beynimi karıştırdı." Ona doğru yürüdü ve onu sandalyeye götürdü. "Şimdi, oturacak kadar nazik olursanız..."

O yapmadı. Kadın itti ve adam ona ters ters bakarak yerine düştü. "Bundan hoşlanmıyorum."

Bu çok açık, sevgilim. "Canavar yeni bir av mı istiyor?"

"Evet! Ve çok kararlı."

"Peki. Ne yaparsan yap," dedi ve eğilerek dudaklarını onun kulağına bastırdı. "İnsana zarar verme. Tekrar ediyorum, insana zarar verme."

Sandalyenin kollarını kavradı. "Herhangi bir söz veremem."

Doğruldu ve sert bir ses tonuyla, "Şu sözü vereceksin, yoksa izlemene izin vermem," dedi.

Oh, oh. Bundan gerçekten hoşlanmadı. Gözlerinde kırmızı parlıyordu ve bir sonraki konuşmasında iki sesle konuşuyordu, ikisi de öfke ve... sahiplikle katmanlanmıştı?

"Beni gitmeye zorlayabileceğini mi sanıyorsun, tatlı Rina?"

"Hayır." Dikkatli ilerleyin. Tehlikeli bir bölgeye giriyorlardı. "Ama kesinlikle başka bir odaya geçebilirim."

"Ve seni takip edebilirim. Hiçbir kapı beni senden uzak tutamaz. Hiçbir duvar da. İstedığıme ulaşmak için tüm engelleri kaldıracam, hiçbir engele tahammül edemez."

Korkunç ateşli kelimeler, korkutucu ateşli adam. "Oyun alanıma girmene izin vermeyebilirim." Ne demek istediğini anladığından emin olmak için ellerini vücudunun kıvrımlarında gezdirdi. "Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok."

Bir an gergin bir sessizlik içinde geçti.

Sonunda sert bir şekilde başını salladı ve "İnsanı öldürmeyeceğim" dedi.

Neredeyse çok kolay. Bir kahkaha attı. "Sen de ona zarar vermeyeceksin."

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Ona zarar vermeyeceğim."

"Ve Fox'la konuşacaksın, ona yardım edeceksin. Ondan hoşlanıyorum." Kadın paranoya havuzuna ayak parmağını daldırmadığı zamanlarda yani.

"Evet," dedi ısırarak. "Ona yardım edeceğim."

Çok iyi bir çocuktuk ve iyi çocuklar bir ödülü hak ederdi. Katarina onun eldivenli elini tuttu ve göğsünün üzerinde kavradı; meme ucu onun dikkatini çekmek için zonkluyordu. Diğer eliyle devasa ereksiyonunu avuçlarken inledi.

"Bana ne yaptığını gör, Rina."

"Keşke bana yaptıklarını hissedebilseydin, savaşçı..." Onu yoğururken bir inilti daha.

Kapı yumuşak bir şekilde çalındı. Baden kaskatı kesildi ve kadın sevinçle cıvıladı. Onu serbest bıraktı -kadının her kadınsı yanı erkeğin her erkeksi yanı için çılgılık atıyordu- ve kapıya doğru zıpladı. Oyunlar başlasın.

Masözünü ilk kez görmek onu şaşkına çevirmişti. Kendisi gibi tamamen insandı ve gençti, muhtemelen yirmili yaşlarının ortasında idi, düz kahverengi saçları erkek topuzuyla arkaya toplanmıştı ve uzun kirpiklerle çerçevelenmiş koyu renk gözleri vardı. Hiçbir şey göstermiyordu. Belirgin zayıflıkları, sesiyle eşleşen fiziği telefonda duymuştu: güçlü. Belli ki spor yapıyordu. Spor salonunda geçirdiği bir ömür onu Baden gibi bir erkekle eşit yapmazdı.

İçinden gurur akıyordu. İşte benim erkeğim.

"İçeri gelin. Lütfen." Kenara çekildi.

"Teşekkür ederim. Ben Thomas, bu arada." Elinde bir sepet yağla içeri girdi ve sandalyede oturan iri yarı, gergin Baden'i görünce kendi ayağına takıldı.

"Merak etme," dedi. "Savaşçı sana zarar vermeyeceğine ya da seni öldürmeyeceğine söz verdi."

Thomas'ın rengi soldu. "Bu...

rahatlatıcı mı?" Baden ona sadece ters ters baktı.

"Çok rahatlatıcı. Şimdi. Bir sevgili ol," dedi, gözleri Baden'e kilitlenmişti, "ve arkanı dön. Ben soyunup masaya yerleşirken de gözlerini kapat."

"Elbette." Hemen itaat etti, sadece Baden'in tepkisinden korktuğu için değil. Fox ona yıllar önce kendisini bir vampir sürüsünden kurtardığını -vampirler!- ve o zamandan beri ona nasıl tamamen bağlı olduğunu anlatmıştı, Ona ve misafirlerine elinden gelen en iyi şekilde hizmet etti.

Katarina belindeki kemeri çözdü, Baden sanki gezegendeki diğer tek insan oymuş gibi yüce bir dikkatle kıpırdamadan duruyordu; nefes alıyor gibi bile görünmüyordu. Üzerindeki bornozu silkerek çıkardı, kumaş ayaklarının dibinde birikti, her santimi bir anda ortaya çıktı.

Saçlarını omzunun üzerinden atarak onun dolgun görünmesine izin verdi. Utangaç değildi. Neden rol yapsın ki?

Sandalyenin kollarını kavradı. "Sen..."

Serin hava şişmiş meme uçlarını okşarken, bakışlarının sıcaklığı içini nemlendirdi. Parmak ucuyla göğüs kafesinden göbeğine doğru bir gezinti yaptı, sonra dönerek kıcını gösterdi. "Öyle miyim?"

"Katarina." Boğuk bir yalvarış. "Sen enfessin. Her fantezim ete kemiğe büründü."

Oh, söylediği şeyler, bana hissettirdiği şeyler! "Ve bu sadece başlangıç..." dedi, bir an için seyircileri olduğunu unutarak. Koltuğa tırmandı masaya yatırdı ve alt yarısını battaniyeyle örttü. "Ben hazırım."

Thomas yağları karıştırdı, diğerlerini atmadan önce istediğini seçti.

"Çok sert ya da hafif bastırırsam bana haber verin," dedi, yağı ellerine sürdü. Ona doğru uzanırken lavanta kokusu yayılıyordu.

Baden'in dudaklarından bir hırıltı çıktığında Thomas tereddüt etti. "Baden," dedi. "Uslu dur yoksa bu iş biter." Hemen sustu.

Vay, vay. Başka bir erkeğin onu idare etmesinden hoşlanmıyordu ama gösteriden zevk aldığı kesindi.

Thomas işe koyuldu ve parmaklarını kadının sırtındaki ağrıyan kaslara geçirdi. Baden'e yalan söylememişti. Kuvvetli

aktiviteler onu incitmişti. Ayrıca, ölümsüzlerle takılmak stresli olabilirdi.

Yüzünü incelemesi her yeni dokunuşla daha da yoğunlaştı. İfadelerini mi değerlendiriyorsun?

"Daha sert," dedi ve Thomas ona uyararak bir inilti çıkardı. Dikkati Baden'in üzerinde sabit kalmıştı, Yüz hatları arzu, kabaran duygusallık ve kaynayan kıskançlık ile dümdüzdü.

Bir koçbaşı büyüklüğünde ereksiyon olmuştu ve bunu saklamaya bile çalışmıyordu. Kasları açıkça düğümlenmişti; kendi masajına ihtiyacı vardı.

Onu ele geçirmeliyim. Yakında.

Bir dakika diğerine karıştı. Tansiyonu her seferinde daha da yükseliyor, havayı daha da kalınlaştırıyordu. Ona ulaşmak için yüzmesi gerektiğini düşündü.

Boğulma...

Üzerindeki ellerin ona ait olduğunu hayal etti. Baden... tenini okşuyordu... ve çok geçmeden umutsuzca tahrik olmuş, miyavlamaya başlamıştı.

"Bizi terk edin," diye bağırdı Baden. "Hemen. Kendi güvenliğiniz için asla geri dönmeyin."

Thomas malzemelerini toplamaya zahmet etmedi. Kapıya doğru koştu. Çıkış yumuşak bir tıkırtıyla kapandı.

Katarina bir emir beklemedi -Baden bugün yetkili değildi- ama titreyen bacaklarıyla ayağa kalktı. "Kabalığınızın kendi ağrınızdan kaynaklandığını ve masada bir sıraya ihtiyacınız olduğunu varsayacağım. Gel bakalım."

"Hayır. Sen gel." Adam parmağını ona doğru eğdi ve kadın onun ne planladığını anladı. Daha önce yaptıklarının bir tekrarı. En azından bir şeyleri başlatmak için. Ve baştan çıkmıştı, çok ama çok baştan çıkmıştı.

Eldivenli parmaklarının içinde olması güzeldi ama daha iyisini istiyordu.

Gözün ödülde olsun. Ya ten tene görüşürüz ya da hiçbir şey vermem. "Hayır, Pekný. Ben burada kalıyorum. Ama sen... sen kıyafetlerini çıkarıp masaya tırmanıyorsun. Ne kadar çabuk

seni ne kadar çabuk ele geçirirsem o kadar iyi."

Gözbebekleri yeni bir şehvetle parladı. "Bana dokunacak mısın?"

"Oh, evet. Acı pekâlâ geçici olabilir. A
Bir başkasıyla temas kuramayan bir ruh olarak geliştirdiğiniz duyarlılık. Eğer öyleyse, seni duyarsızlaştıracamız. Zaten Eskişinden daha fazla dayanacaksın, değil mi?"

"Evet." Yansıttığı özlem... ama yine de tereddüt etti.
"Bunu istedim, hayal ettim. Gücümle sana zarar verme riskini almamalıyım. Gardımı gevşetmemeliyim, kendimi savunmasız bırakmamalıyım..."

"Ama..."

"Ama nazik olmak için kendime güveneceğim. Ve bana ihanet etmeyeceğine güveneceğim. Çünkü sana her zamankinden daha çok ihtiyacım var.
bir şeye ihtiyacım vardı. İkinci bir hayata bile."

Sözleri onu sarsarken, adam ayağa kalktı. Bu hareketin katıksız duygusallığı kadının acısını bin kat daha artırdı. Damarlarında bir anlık ateş.

Gömleğini başının üzerine çekti, kas ve sinirlerle dolu geniş göğsünü, sonsuza dek ağzının suyunu akıtacağı bronz tenini ve yaptırmayı umduğu keşbek dövmesini ortaya çıkardı.
diliyle iz bıraktı.

Bir gün bu adamı yiyip bitireceğim.

Eldivenlerini çıkardı, kollarındaki siyah çizgiler yaşadığı vahşî hayatın kasvetli bir hatırlatıcısıydı.
yatıştırmak istedi. Hades'in görevlerinden birinden her döndüğünde bu çizgilerin renginin koyulaştığını fark etmişti, bunların onun verdiği bir ölümü temsil ettiğini biliyordu.

Bir zamanlar böyle bir düşünce onu ıldırırtırdı. O ve Baden çok farklıydı. Ya şimdi? Getir
Yeni hikâye, yeni son, çünkü bu yeni başlangıçtan büyük keyif alıyordu. Adamın nezaketi ve ilgisi onları ayıran uçurumun üzerine bir köprü kurmuştu.

Botlarını, pantolonunu, ardından boxer külotunu çıkardı ve sonunda tamamen çıplak kaldı.

Bir. O mutlak mükemmellikti. Binlerce başka kelime onu tanımlayabilirdi ama hiçbirinin onun hakkını veremezdi.

Şaftı... elini onun etrafına doladığına neredeyse inanamıyordu. Büyüktü. Çok büyüktü... ama bitiş çizgisine giden yol eğlenceli olacaktı.

"Bakıyorsun, krásavica." Parmakları geniş tabanı sardı ve yukarı doğru okşadı. "Hoşuna gitti mi? İstiyor musun?"

Gözün ödülde olsun. Yani, diğer ödüle. "İstiyorum. O zaman almam için ne gerekiyorsa yapalım."

Ona yaklaştı, fısıldaştıklarında durdu. uzaklara. Nefis kokusu onunla alay ediyordu: Yala beni, ısır beni, asla durma. Sıcaklığı onunla alay ediyordu: Umutsuzca arzuladığın şey bende.

Tek bir derin nefes göğüs uçlarını onun göğsüne sürtecek, önemli bir sürtünme yaratacaktı... ve direnci kırılacaktı.

Alt dudağını ısırarak masayı işaret etti. Üstüne tırmandı ve sırtüstü uzanarak ona baktı.

Yaramaz çocuk. "Beni izlemek istiyorsun, değil mi?" "Her zaman," diye geveledi, utanmadan.

Bir şişe vanilya kokulu yağ seçti ve ellerini nemlendirdi. Kalçasını masanın kenarına bastırarak, parmaklarını ona dokunmadan göğsünün hemen üzerinde tuttu ve titreşene kadar beklentisinin artmasına izin verdi.

Şimdi. Bir parmak ucunu hafifçe göğüs kafesinde gezdirdi ve adam keskin bir nefes aldı.

"Acı verici mi?" diye sordu. "Evet."

Bekleniyordu. Şimdilik. "Kötüleşirse bana söyle." Parmak ucunu aynı yol boyunca tekrar tekrar, her zaman nazikçe gezdirdi, yağ parıldayan bir iz bıraktı.

Bir süre sonra kaşlarındaki çatıklık kayboldu. Kaşları hafifledi.

"Eskisi kadar kötü mü?" diye sordu ve dikkatini kelebek dövmesine çevirdi.

Bu sefer tereddüt etti. "Evet?"

Bir soru. Kesin ilerleme.

Kızın fethettiği yeni zemin, çatık kaşlarının ve çatık kaşlarının bir intikamla geri dönmesine neden oldu. Neyse ki uzun süreli temas, tıpkı daha önce olduğu gibi onu rahatlattı. Kadın göğsünün tamamını kapladığında, sertleşmesi tamamen durdu ve her okşayışa karşı kemerli.

Kısa ve tatlı tutun! Her zaman olumlu bir notla bitirin.

Açlıktan ölebileceğini düşünerek titremesine rağmen, her ikisi de daha fazlası için istekliken seansı bitirdi. İtiraz etti. Yüksek sesle itiraz etti. Sadece onun sözü Sabah ilk iş olarak yeniden başlamak onu sakinleştirdi.

Ama gece işkence gibi geçti. Farklı yatak odalarında geçirdikleri bir gece. Eğer birlikte olsalardı.

Şafak vakti, banyoya gitti ve duş aldı. Su ona sadece Baden'in teninin sıcaklığını ve yumuşaklığını hatırlatıyordu. Onu tekrar elime almalıyım.

Kaşmir bornozunu çekti. Çıplak bir Baden kapının dışında onu bekliyordu. Sert ve vahşiydi.

Sessizce onu masaya çekti, üzerine uzandı ve bekledi.

Oyun, set, maç.

"Hazır mısın?" Ellerini vanilya kokulu yağla ıslatırken titremeleri geri döndü.

"Ötesinde."

İlk vuruşta, çaresizlik dolu bir sesle inledi. İkincisinde sertleşti. Üçüncüsünde rahatladı mı?

Aşağıya doğru ilerledi, esaretinin nesnesi olan shaftına daha da yaklaştı.

Daha fazlası için gerçekten hazır mıydı?

Sırf ona açım diye acele etmemeliyim. Yolunu değiştirdi, yukarı, yukarı ilerledi.

meme uçlarını, sonra diğerini. Küçük kahverengi tomurcuklar onun için sıkılaşıırken bile küfretti.

"Sence ağzımın hissine tahammül edebilirler mi?" Sesine arzu kırıntıları karışmıştı. İhtiyacını saklamak mümkün değildi.

Şu anda bu adam ona sahipti.

"Yapıp yapmamaları umurumda değil. Ağzını istiyorum." Ondan acı ve zevk fışkırıyordu, kadını sarhoş eden güçlü bir kara büyü. "Ver onu bana. Lütfen."

Bacaklarının arasındaki ağrı... çok fazla! Ama yine de başını eğdi ve dilini onun meme uçlarının üzerinde gezdirdi. Onun inlemeleri sert taleplere dönüştüğünde, emmeye başladı.

"Katarina." Sanki okşayacakmış gibi ereksiyonuna uzandı.

"Hayır." Kadın adamın bileğini tutarak onu durdurdu. "O benim. Paylaşmayacağım."

Bakışları ona yalvarıyordu. "O zaman onunla bir şeyler yap. Bu sefer kaçmak yok."

Bir şeyler yapacaktı, evet... ama henüz değil. Eğer çok hızlı ve çok fazla şey yaparsa, adamın acısı aldığı zevki tamamen gölgeleyebilirdi.

"Çekip gitmek yok," diye kabul etti.

Masanın kenarını kavradı, parmakları aşağıya, karnının iplerine doğru kayarken parmak eklemleri bembeyazdı. Ağzı da onu takip etti. Dilini göbeğinin kenarlarında gezdirdikten sonra kalçasını okşadı ve öptü, onunla alay etti.

Adam bacağını ondan uzaklaştırdığında, kadın durakladı ve endişelendi. "Bir molaya ihtiyacın var mı?"

"Hayır!" Bir ter damlası şakağından aşağı süzülüp saçlarına takıldı. "Devam et. Lütfen."

Dikkatini dağıt. "Benim hakkımda ne düşünmüştün?" dedi ve kalça kemiğini yaladı, "tanıştığımız gün. İğrenç görüldüğümü biliyorum. Tiksintini hatırlıyorum."

"Tiksinti sana değil, bana yönelikti. Seni henüz anlamadığım bir arzuyla istiyordum. Seni yanımda götürmeye hiç niyetim yoktu ama seni geride bırakamazdım. Yeterince güçlü değildim."

Bu itiraf iç dünyasında tuhaf şeyler yarattı. "Beni kurtarmak için orada olduğunu sanıyordum ve bir kez olsun zor durumdaki bir genç kız olmayı umursamadım. Şimdi beni kurtardığını biliyorum... ve başıma gelen en iyi şeylerden biri olduğunu bana."

Bakır gözlerinde gurur parlıyordu. Gurur ve zevk. "Seni koruyacağım," dedi, kelimeler sanki bir yeminle ağırlaşmıştı. "Seni her zaman koruyacağım."

"Ve ben de seni koruyacağım."

Ama daha bitirmemişti. "Bana güvenebilirsin, Rina. Seninle ilgileneceğim."

Duyguları ne kadar hoş olsa da, ona bel bağlamak istemiyordu. Bu zaten dengesiz olan ilişkisinde bir dengesizlik yaratacaktı. Bir kişi hep verirken diğeri hep alırsa, terazi asla eşitlenmezdi.

Ancak şimdi böylesine ciddi bir konuyu ele almanın zamanı değildi. "Vücudun nasıl hissediyor?"

"Hazır. Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var. Beni ağzına al ya da vücuduna al. Sadece al beni."

Coşku... Kendi ıstırabı... İkisi de derin, derin açılmıştı. onun içinde. Belki de Baden'le o kadar da dengesiz değillerdi. Güçlü savaşçı onun için yalvarmaya hazırды. "Acı çekiyor musun?"

"Evet, ama şimdi farklı. Aynı anda hem daha iyi hem de daha kötü." Ayağa fırladı. "Sana sahip olacağım," diye homurdandı. Parmaklarını cüppesinin yakalarına geçirdi ve hafifçe itti.

Kumaş yere süzüldü ve onu çıplak bıraktı. Bakışları onu tepeden tırnağa okşadı, hem saygılı hem de Şehvetle yanıp tutuşuyor, onu titretiyor, adamın ihtiyacının yoğunluğu kendisinininkini besliyordu.

"Evet, bana sahip olacaksın." Parmak uçlarını adamın meme uçlarının üzerinde gezdirdi, içini onu ısırmak ve tırmalamak -vücudunun tutkusuyla işaretlenmemiş hiçbir yerini bırakmamak- isteği kapladı. Onu şaşırtıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

Hayvani dürtüler, ama lanet olsun ki onlardan hoşlanmıyordu. "Beni nasıl istiyorsun?"

"Her şekilde." Onu belinden kavradı, yatağa taşıdı ve yatağın üzerine fırlattı. Kız zıplarken, adam dizlerini yatağın kenarına koydu ve ona doğru süründü. "Bacaklarını aç."

Ona yavaş ve baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. "Şafağa kadar devam edeceğini mi söylüyorsun, Pekný?"

"Sonunda benim olanı alacağımı söylüyorum."

"Bir kadının erkeğini yataktan atmasının tek nedeni onunla yerde sevişmektir."

-Amun, Sırların Koruyucusu

BADEN DİZLERİNİN ÜZERİNE YÜKSELDİ. Katarina hiç şüphesiz yaratılmış en erotik kadındı. Çıplak vücudunu ona doğru eğmiş, dirseklerinin üzerinde geriye yaslanmış, göğüslerini yukarı kaldırmış ve adamın dikkatini ortadaki esmer tepelere çekmişti.

Yıkım hiçbir talepte bulunmadan onayını mırıldandı. Baden ne istiyorsa onu istiyordu. Hatta belki de buna ihtiyacı vardı.

Onun manyetik cazibesine karşı koyamayan adam, bakışlarını karnının düz düzleminden aşağıya, zaten uyarılmayla ıslanmış koyu buklelerin küçük salkımına kadar izledi. Emredildiği gibi, bir mil uzunluğundaki bacaklarını ayırdı ve dizlerinden bükerek ayaklarını uyluklarının dışına yerleştirdi ve yeni cennetinin tam önden görüntüsünü sundu.

"Bunu beğendin mi? İstiyor musun?" Onun sözlerini papağan gibi tekrarlarken sesinin boğuk kalitesi... onun üzerinde sahip olduğu gücün farkındaydı ve bundan zevk alıyordu.

Onu suçlayamazdı. Zaten istekle zonklayan şaftı, ucunda ağlıyordu. "Sevmek çok hafif bir kelime." Titriyordu. Ağrıyordu. Ve artık ten tene temasın verdiği acıyı umursamıyordu. Ellерinin bu kadının üzerinde olmamasının acısı çoktan çok daha kötü olmuştu. Bir o yana bir bu yana savruldu.

dün gece bir adam musallat oldu.

"Seni tatmalıyım." Sesi uyuşturulmuş gibiydi, kelimeleri hafifçe bulanıklaşmıştı.

"Zaten yaptın," diye alay etti. Ama görüldüğü kadar sakın değildi. Tırnakları yatağa batıyordu. "Yoksa unuttun mu?"

Sanki unutabilirmiş gibi. "Bu sefer, doğrudan kaynağa dokunmak istiyorum. İzin ver."

Göz kapakları yarıya kadar indi, dayanamayacak kadar ağırdı. "Benden iç o zaman."

Parmaklarını yavaşça ayak bileklerine geçirerek onu kendine doğru çekti. Onu yiyip yutacaktı. Kızın ayaklarını omuzlarına yerleştirip onu tamamen kendisine açık bırakırken bakışları birbirine kenetlendi.

Eğildi, beklenti onu diri diri yakıyordu. Bekliyordu...bekliyordu...ta ki...onun adını, bir şükran duası gibi soluyana ve kalçalarını kıvrana kadar. Sonra adam yaptı. Dilini onun zevkinin kalbinin üzerinde gezdirdi. Haykırdı, tutkusu küçük bedeninin kontrol edemeyeceği kadar büyüktü. Bunu ben yaptım, buna ben sebep oldum.

Kadının tatlı mı tatlı tadı onu çözme tehdidiyle karşı karşıya bıraksa da, içinden gurur akıyordu. Şeker gibiydi, hayatının her günü arzulayacağı bir nektar. Bir afrodisyak. Disiplini için bir meşale.

Yıkım daha fazlasını talep etti ve Baden itaat etmekten çok mutluydu. Başka bir tat için daldı ama sonunda tüm yemek boyunca kaldı. Yaladı, emdi, kemirdi ve hatta seksi taklit ederek dilini onun içine soktu. Kadın Kalçalarını daha hızlı, daha sert kıvrırdı, yüzüne sürtündü, başını her kaldırdığında ağzını kovaladı.

"Baden... İstiyorum... İhtiyacım var..."

"Biliyorum." Dün ve bugün onu bir Titreyen bir his kütlesi. Temasa ihtiyacı olan canlı bir tel. Onu içten içe yakan arzu için bir çıkış noktası. Şimdi onun da bu iyiliğe karşılık vermesi adil olurdu.

Onun küçük tatlı sinir yumağını emerken, kalçaları şakaklarına bastırdı. Kızın tatlı teninde tüyler diken diken olmuştu ve adam kızın

doruğa ulaşıyordu. Baskıyı hafifletti ve onu kucaklamaya başlayarak çıkıntıdan geri çekilmesini sağladı.

Düşmesine izin vermeyeceğim. Henüz değil, henüz değil.

"Kretén," diye hırladı, yatağa vurarak. Mum ışığı yüz hatlarını aydınlatıyordu.

"Bana istediğin kadar küfret, Krásavica. Sana bir faydası olmaz. Ama merak etme. Sana izin vereceğim orgazm...sonunda."

Titredi. Ona tekrar lanet okudu. "Ne kadar zalim bir adam. Seni cezalandırmak zorunda kalabilirim."

"Hayır, sevgilim. Bana yalvarman gerekebilir." Onu çok istiyordu, şimdiye kadar herhangi bir şeyi ya da kimseyi istemediği kadar çok istiyordu. Ve ondan her şeyi istiyordu-tam teslimiyeti de dahil. Ayağa kalktı ve onun bunu yapmasından hoşlandığını bildiği için shaftını dibinden ucuna kadar okşadı. Gözleri onu ele veriyordu. "Bunu mu istiyorsun? O zaman kibarca sor."

Kıkırdamasının yumuşak sıcaklığı bir okşama kadar etkili oldu. "Eğer dikkatli olmazsan," dedi meme uçlarını sıkarak ve kalçalarını kavislendirerek, "sana kendi zevkimi almamı izlettireceğim - sonra da seni sert ve ağırlı bırakmamı izlettireceğim."

Kısık ve boğuk bir sesle güldü, hayata döndüğünden beri onu sadece çıldırtan bir eylemde mizah bulduğuna şaşırmıştı. "Çekip gitmek senin için asla bir seçenek olmayacak, krásavica.

Sana nedenini göstereyim." Bir parmağını kızın derinliklerine kaydırıp ve ilk kez kızın iç duvarlarının herhangi bir bariyer olmadan etrafında kenetlendiğini hissetti. Sıcaklık... ıslaklık... yumuşaklık... hayal ettiğinden çok daha iyiydi. "İçinde bana ihtiyacın var."

"Ve senin de içimde olman gerek."

Her şeyden çok. Ona ikinci bir parmağını uzattı, kız onu karşılamak için gerildikçe heyecanlandı.

İnleyerek, onun içeri ve dışarı süzülüşünü takip etmek için eğildi. Vücudundaki her hücre aciliyetle çılgılık atmasına rağmen

Kolay bir tempo.

"Sen bunun için yaratılmışsın," diye övdü. Benim için yaratılmış.

Sahiplenme duygusu artmıştı -benim, benim, hepsi benim. Asla paylaşmayacağım.

Asla bırakmayacak.

Onu şimdi ve sonsuza dek yanında tutmaya karar verdi. O bir savaş ödülünden daha fazlası olacaktı. O bir ödül olacaktı. Savaş ve kayıplarla dolu bir hayata, ona yüzyıllar süren çaresizlik ve esaret getiren bir ölüme, bir Aynı şeyi yapmış olan diriliş, her gece yatağında ve her sabah kollarında bir kadına -bu kadına- sahip olmayı hak ediyordu.

O her türlü zorluğa değerdı.

"İçimde daha çok sana ihtiyacım var," diye nefesini tuttu. "Hepinize. Lütfen. Rica ediyorum... çok güzel yalvarıyorum."

Beni öldürüyor... ama gitmek için ne muhteşem bir yol. Bir parmağını daha soktu, bu kez onu genişliğine hazırlıyordu.

"Bekle." Nefes nefese, onun istilasından uzaklaşmaya çalıştı. "Bekle. Baden! Bir saniye kıpırdama. Bu tam olarak hoş."

İstenileni yaptı, ama bu ona akıl sağlığından bir parçaya mal oldu.

Bana her şeyi ver! Yıkım istedi. Şimdi. Şimdi!

Ona zarar vermez. Eğer onu korkutursak, bunu bir daha asla yapamayız.

Çatırdayan bir duraklama. Onu rahatlatın, Yıkım bir sonraki emri verdi.

Nefes alıp verdi, duvarları parmaklarının etrafında sıkı sıkıya kilitli kaldı, vermeyi reddetti. Adam eğildi ve dilini bir kez daha onun küçük sinir demetine değdirdi. Bir nefes daha verdi, bu seferki acıdan çok zevkle ilgiliydi.

"Daha iyi mi?"

"Evet, evet, çok daha iyi," diye mırıldandı. Sertçe emdi.

"Evet! Yaklaştım... çok yaklaştım..."

Daha sert emerek onu hızlı ve acımasız bir doruğa ulaştırdı. Uzun süre zevk almasına izin vermedi. Kadın

Çığlık attı, parmaklarını geri çekti, çığlık bir iniltiye dönüştü.

"Baden," diye nefes aldı, o kadar harika ıslanmıştı ki onu ıslatacaktı. "Lütfen."

"Beni şimdiden özledin mi?" Neredeyse onun küçük bedenini arzuladığı kadar kelimeleri de arzuluyordu.

"Evet! Sensiz bomboşum."

"O zaman bana sahip olacaksın." Sinir uçları onun için yanıyordu. "Her şeyimle."

Titreyen parmağıyla komodini işaret etti. "Prezervatif. Doğum kontrol hapı kullanıyordum... artık kullanmıyorum... prezervatif," diye tekrarladı.

Ona çocuk verebileceğinden emin değildi ve bu düşünce onu birdenbire öfkelenirdi.

Bir gün çocuk sahibi olmak isteyecekti. Bir aile.

Aleksander ikisini de sağlayabilirdi.

Baden'in öfkesi patlamaya hazırdı.

"Savaşçı." Katarina kalçalarını kaldırdı, onun en şiddetli şekilde sahip olması için sessiz bir yalvarış. "Ne bekliyorsun? Prezervatifi getir ve beni doldur."

Şimdi sormuyor, talep ediyordu. Bunu daha çok seviyordu.

Komodinin tek çekmecesini çekerek açtı ve içindekiler dışarı döküldü. Gücünü koru. Bir yatağın sonucu hiç bu kadar önemli olmamıştı. Eğilerek bir folyo paketi aldı, dişleriyle yırtarak açtı ve

tüm uzunluğunu lateksle kapladı, Katarina onun her hareketini büyük bir açlıkla izledi. İşte benim kızım.

Onun üzerine eğildi ve giriş için kendini konumlandırdı. Eve doğru itmedi, henüz değil, ama avuçlarını kadının şakaklarında düzleştirdi. Bakışları birkaç acı verici kalp atışı boyunca devam etti.

"Bundan sonra geri dönüş yok," dedi ona. Bu bir uyarıydı. Dikkate alması gereken bir uyarı.

Alın! Yıkım istedi. Geri dönüşü yok zaten.

Yine aynı fikirdeydiler.

"Güzel." Dudaklarını yaladı, adamın karşı koyamayacağı kadar seksi bir kedicikti. "Geri dönmek istemiyorum."

Onun ne demek istediğini anladığından emin değildi ve ter sırtından ve göğsünden süzülürken bunu ona açıklayabilecek kontrolü olduğundan da emin değildi. Hayır, kontrolü olmadığını biliyordu.

"Sen benimsin, Rina." diye mırıldanmayı başardı. "Ve sen de benimsin," diye fısıldadı.

Daha fazla bekleyemedi. Tek ve güçlü bir vuruşla kadının içine daldı.

Haykırarak, onun itişini karşılamak için yükseldi ve onu daha da derine gönderdi. İç duvarları onu herhangi bir yumruktan daha sıkı, herhangi bir ağızdan daha kaygan ve bir an için kavradı,

Eşsiz mutluluk zihnini bulandırıyor. Zevk acıydı ve acı da zevkti, ikisi o kadar iç içe geçmişti ki birinin nerede başlayıp diğerinin nerede bittiğinden emin değildi, sadece her saniyesini sevdiğini biliyordu.

"Hoş mu?" diye sordu.

"Evet! İçimde hareket et," diye yalvardı. Tırnakları adamın sırtını kesti. Omzunu ısırdı. "Hızlı hareket et."

Kadının tutkusu, adamın içinde kalan tüm arzuları yok etti. Her saniyenin tadını çıkarmak için yavaşça ilerledi; sadece ileri atılmak için geri çekildi. Kadın yine onun hamlesini bir kavisle karşıladı. Hâlâ ona sarılmış olan bacakları belini sıkıyordu. Onu kuşattı, ele geçirdi. Onu vahşileştirdi.

"Kendini daha fazla tutamazsın," dedi ona, elleri saç tellerini avuçlamak ve pozisyonunu korumak için onu sabit tutmak üzere saçlarını taramaya başlamıştı bile. "Eğer seni incitirsem... çığlık at."

"Drahi, ne yaparsan yap çığlık atacağım. Elindeki her şeyi bana ver."

* * *

O. Öyleydi. Bir. Hayvandı.

Katarina onun her cezalandırıcı hamlesinden zevk alıyordu. Yatak başlığı duvara çarptı, çarptı, çarptı ve resimler yere düştü. Yaylar şiltede gıcırıyor, yatağın destekleri ahşap zemine sürtünüyordu.

Şaftının her girip çıkışında, meme uçları Göğsüne sürtündü; sürtünme zaten damarlarında yayılan ateşe çıra attı. Adam onda daha önce hayal bile edemeyeceği hisler uyandırdı.

Sinir uçları cızırdıyor, hücreleri uğulduyor.

Hiç bu kadar ıslanmamış, hiç bu kadar sızlamamıştı.

O kadar büyüktü ki onu geriyordu ve o kadar güçlüydü ki muhtemelen onu yaralıyordu ama her saniyesini seviyordu.

Bir keresinde ona kadınların erkeklerden sadece iki şey istediğini söylemişti: para ve güç. Onunla, şefkat ve seks istiyordu. Çok ama çok seks. Ama gerçekten de seks ve güç şu anda eşanlamlıydı, her vuruşunun delice çılgınlığı onu daha önce hiç bilmediği kadınsı bir cesaretle dolduruyordu.

Zayıf mı? Yakınından bile geçmez.

"Tatlı meme uçlarını özlüyorum," dedi, sesi çakıl taşından başka bir şey değildi. Başını eğip her bir boncuklu ucu sertçe emecek kadar uzun süre durakladı.

"Baden!" Ne zevk! Akıllara durgunluk veren!

Dirseğini kızın dizlerinden birinin altına soktu ve shaftı derine inerek tekrar yukarı çıkarken, kızın bacağına kaldırarak onu daha da açtı ve daha da derine inmesine izin verdi. Kadın

diye haykırdı - sonra çığlık attı, orgazm bir koçbaşı kuvvetiyle ona çarptı ve onun cazibesine karşı inşa etmiş olabileceği tüm tahkimatları paramparça etti.

Kadının iç duvarlarının kenetlenmesi onu kısa sürede doruğun eşiğine getirdi. İnledi ve hızını artırdı, daha hızlı ve daha hızlı, daha sert ve daha sert hareket ederek doruk noktasını uzattı ya da

onu bir saniyenin içine gönderdi, hangisi olduğundan emin değildi.

Çok iyi, çok iyi, çok iyi. Vücudundaki her hücre sanki kendi orgazmını yaşıyormuş gibi patladı. Süpürüldü, tüketildi, yok edildi ve yeniden yaratıldı.

Hayvani bir kükremeyele son bir kez kadının içine daldı, kalçalarını kavramak ve prezervatifin içine girerken onu sabit tutmak için bacağına serbest bıraktı. Dişlerini kızın boynunu omzuna bağlayan kordona geçirdi.

Yapmaktan hoşlanıyordu, onu daha iyice kıstırdı, onu da işaretledi ve tekrar patladı, ona yapıştı.

Sonunda kadın şiltenin üzerine yığıldı ve adam yere yığıldı. onun üstünde. İkisi de ter içindeydi, ikisi de nefes nefese kalmıştı ve kadın onun ağırlığından hoşlansa da, adam onu ezmek için yuvarlandı.

Onun yanına kıvrıldı çünkü onun bedeni olmadan Kendisini dizginlemeden, adamın boyu içinde olmadan, artık kendini tamamlanmış hissetmiyordu; onunla bir tür bağ kurmaya ihtiyacı vardı... Peter'dan beri birlikte olduğu ilk erkekle.

Sevgilisinin ölümünün hatırlatılması onu her zaman üzmüştür. Bugün üzüntü onu çok fazla savunmasız bıraktı.

Lütfen, lütfen Baden'in finali geçen seferki gibi içler acısı olmasın.

Kalp atışları düzene girdiğinde ve adam hâlâ yanındayken suları test etmeye karar verdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Tahmin edemiyor musun?" Ses tonunda alaycı bir ton vardı ve kadın rahatladı.

"Acı çekiyor musun?" Parmağını kelebek dövmesinin kenarında gezdirdi. "Bu canını yakıyor mu?"

"Zevk komasından uyandığımda bana tekrar sor."

Kıs kıs güldü ve onun bakışlarıyla buluşmak için dirseğinin üzerine çıktı.

Tereddütle parmak ucunu meme ucuna götürdü, daireler çizdi. Adam irkilmedi, yüzünü buruşturmadı ve memnuniyet sıvı güneş ışığı gibi üzerine aktı.

Kadın elini kaldırdığında, adam bileğini tutarak avuç içini göğsüne doğru bastırdı.

Ona asla dokunmamasını istemekten, gitmesine asla izin vermemesinde ısrar etmeye kadar. Oh, koşulları nasıl da değişmişti!

"Bir dahaki sefere," dedi, "seni götürürken öpeceğim."

Kadın ona gülümsedi. "Bir dahaki sefere olacağı kesin, değil mi?"

"Bu suratla mı?" Yanaklarını okşadı. "Evet."

Adam prezervatifi çıkarıp bağlarken kıkırdadı ve çöp kutusuna attı. "Çok az yakışıklısın..."

varsayalım." Her zaman olumlu bir notla bitirin. "Ama ellerini çok iyi kullanıyorsun. Ve ağzınla."

Sanki bağlanma ihtiyacı onu da aynı şiddetle rahatsız ediyormuş gibi onun yanına uzandı. "Sikimden bahsetmeyi unuttun."

Eğildi ve kulak memesini dişlerinin arasından geçirdi. "Unutmadım. En iyisini sona saklıyordum."

"Şimdi miydin?"

"Mmm." Bacakları titreyerek ayağa kalktı ve elini uzattı. "Yatak odasındaki becerilerini kanıtladın. Şimdi de mutfaktaki becerilerini kanıtlama zamanı. Ben açım." Bu güzel havayı farklı durumlarda da sürdürebilmeleri gerekiyordu.

"Hiçbir şey asla özgür değildir." Elini tuttu ama kendisini ayağa kaldırmasına izin vermedi; onu tekrar yatağa, daha doğrusu üzerine çekti. "Sana bir sandviç yapacağım... bir fiyat."

* * *

Baden yüzünde bir gülümsemeyle mutfakta dolaşıyordu. Bir gülümseme! Kafası her zamankinden daha berraktı, canavar sakinleşmişti, vücudundaki gerginlik azalmıştı ve güzel bir kadın

yatağında uyuyordu. Kendisi için hep hayalini kurduğu hayat buydu. Sahip olacağını hiç düşünmediği bir hayat.

"Mutlu görünüyorsun."

Tilki. Gülümsemesi soldu. Duyuları uyarılmadan yaklaşmış olmasından nefret ediyordu; bu bir daha olmayacaktı.

Katarina'ya verdiği sözü hatırlayarak onu selamlamak için başını salladı.

"İnsan sizin için iyidir," dedi.

"Evet." Yumurtalı ve peynirli sandviçi hazırlamayı bitirdi ve kalan malzemeleri buzdolabına geri koydu. "Söyle bakalım. Bugün en çok kime güvenmiyorsun?"

Bir duraklama. Sonra, "İnsan."

Sertleşti. "Neden?"

"Seni mutlu ediyor... ama ne kadar süreyle? O bir sorumluluk. Peki ya düşmanlarınız tarafından yakalanıp işkence görürse? Bu saçmalık demenden daha hızlı çıldırır. Ya casussa? Avcılarla çalıştım, bu yüzden o tipleri bilirim. İyi-iyi, ama sadece dışarıdan. Ya bir grup Avcı hayatta kaldıysa ve gölgelerde çalışıyorsa? Sizi ikinci ölümünüze çekmek için bir yem olabilir."

Yüzyıllar önce sesi böyle mi çıkıyordu?

Bundan sonra ne olacağını biliyordu: Güvensizlik duyduğu kişiye karşı bir saldırı.

Baden'den korkmalıydı. Katarina'ya zarar verirse, o da ona zarar verirdi. Binlerce kez.

"Masaya otur," diye emretti. "Şimdi."

"Vay canına, sen hep böyle cana yakın mısın?" diye homurdanacak kadar uzun süre şüphe selini unuttu.

"Evet. Yardımımı istiyor musun, istemiyor musun?" Öfkeyle oturdu.

Yumurtayı tavaya kırdı ve şöyle dedi: "İblis birinin olası ihanetine dair düşüncelerle sizi vurduğunda, o kişi hakkında hatırladığınız her iyi şeyi yazın.

Size söyledikleri güzel şeyler. Yaptıkları nazik işler.

Gülümseme şekilleri. Sonra listeyi tekrar tekrar okuyun. İblis o iğrenç, yalancı ağzını kapatır." Yıllar boyunca, en iyi arkadaşlarına karşı bir saldırıyı durdurabilecek tek şey bu listeler olmuştu.

Ona ihtiyatla baktı. "Liste yapmak barışa giden altın bileitse, neden öldürülmene izin verdin?" Gerçeği biliyor muydu? Katarina ona söylemezdi.

Düşüncelerinin yönünü hisseden Fox, "Güvensizlik anıyı benimle paylaştı," diye ekledi.

Tabii ya. Piç kurusu. "Listelerimden vazgeçtim. İblisi dinlemek daha kolaydı. O kadar uzun süredir savaşıyordum ki, her şeyden bıkmıştım." Işığının -umudunun, kalbinin, doğasının bir parçası olan koruyucu tarafının-söndürülmesine izin vermişti.

Katarina'nın yeniden yaktığı bir ışık.

Ne pahasına olursa olsun onu koruyacak.

Belki de canavarın adını İnşaat olarak değiştirmeli, diye düşündü içten içe gülerek. Diğer yarısı artık yıkmıyor, inşa ediyordu.

Sadece insanımla.

Benim insanım. Baden sandviçin son rötuşlarını yaptı.

Galen mutfağa doğru yelken açtı. Sarışın onları görünce durakladı ve kaşlarını kaldırdı. "Sohbetinizi mi bölüyorum kızlar?"

Baden'in "Hayır" demesiyle aynı anda Fox da "Evet" dedi. Yumurtalar pişince onları kızarmış ekmeğin üzerine döktü. "Bitirdim."

Galen, "Bu onun kıymetlisinden bir saniye daha ayrı kalamayacağını söylemenin kaba yolu," dedi. "Oh! Kahvaltı sandviçi!"

"Ona dokunursan bir elini kaybedersin." Parmaklarının uçları yandı, pençeleri ortaya çıkmakla tehdit ediyordu - oops, ortaya çıkmışlardı. Porselene çarparak tıngırdadılar.

Galen gözlerini devirdi. "BU ARADA. Sen ve küçük hanım bir dahaki sefere tavşan gibi kapıştığınızda biraz sessiz olabilir misiniz? Bazılarımızın -isim vermiyorum-" başparmağını Fox'a doğru kaldırdı "-güzellik Z'lerine ihtiyacı var."

"Bazılarımızın, isim vermeyeceğim ama-" Baden doğrudan Galen'i işaret etti "- bir hançere ihtiyacı var. kalp."

"Duymadın mı? Şu anda bir kalbim yok." Ses tonundan bir parça acılık sızdı. "Sokakta konuşulanlara göre hiç kalbim olmamış."

"İşte size bir fikir. Bir soygun planlamalarına yardım ettikten sonra arkadaşlarınızı ispiyonlamayın ve yakalanmalarını sağlayın. İhanetiniz için sizi lanetlediklerinde peşlerinden insan suikastçılar göndermeyin ve siz eski sadıklara güvenmek zorunda kalırken onlardan biri biraz bir şeyler aldığında şikayet etmeyin." O

Galen'in sağ elini işaret etti.

Savaşçı onu şaşırttı, saldırmak yerine güldü. "On beş yaşında mısın? Birazcık. Gerçekten mi? Artık böyle mi diyoruz?"

Omuz silkti. Arkadaşlarının bu hareket için pek çok saçma şey söylediğini duymuştu.

"Ayrıca," diye ekledi Galen. "Bağışlama üzerinde çalışmalısın. Kelimeler acıtır."

"Hançerler de öyle." Konuşmayı bitirmek için yatak odasına gitti ve sandviçi komodinin üzerine koydu.

Katarina hâlâ uyuyordu. Onu rahatsız etmek istemiyordu ama yine de

Ona duyduğu ihtiyaç onu tüketti. Onun dokunuşunun verdiği mutluluğu biliyordu ve şimdi onu arzulamayacağı bir anın asla olmayacağından şüpheleniyordu.

Ona istemediği bir nimet vererek dikkatini dağıtmaya karar verdi... aynı zamanda aslında ona ne kadar ihtiyacı olduğunu kanıtladı.

Zihninde bir ayarlama yaptı. Çünkü Hades'e göre, her zaman eve dönebilirdi. Bir boşluk Kral'ın onu kontrol altında tutma planıydı. Sonraki birkaç dakika boyunca Aleksander'ın malikânesini evi olarak gördü. O

koridorlarda hızla ve sinsice ilerledi. Erkeğin en yakın danışmanlarının ve muhafızlarının her birinin bir odası vardı ve o kadar hızlı girip çıkıyordu ki fark edilmedi. Katarina'nın kardeşini yerde yatarken bulması an meselesiydi, koluna bir turnike bağlanmıştı ve damarına bir iğne saplanmıştı.

Erkek baygındı, kusmuğu başının altında birikiyordu. Eğer yan çevrilmemiş olsaydı, çoktan boğularak ölmüş olurdu.

Öldürün. Hayatta kalmaları için olası bir riskten ziyade öfkeden doğan bir emir.

Hayır. Erkeğin Katarina'ya yaptığı her şeye rağmen, Katarina onun yasını tutacaktı. Daha doğrusu, bir zamanlar olduğu çocuğun yasını tutacaktı.

Baden onu saçlarından yakaladı ve Aleksander'ı tuttuğu hücreye gitti. Aleksander'ın kesik elinin hâlâ orada olduğunu fark etti.

Düşünce sürecini ayarlamasına gerek kalmadan sürekli flaş patlattı. Sonra yiyecek, su şişeleri ve bir kova gösterdi. Bir hafta yetecek kadar erzak.

Başka bir şey olup olmayacağını öğrenmek için Torin'e mesaj attı. ihtiyaç duydu ve detoksa yardımcı olacak ilaçları toplamak için bir eczaneye baskın yaptı.

Erkek istese de istemese de temizlenecektir.

Ödüllendirilecek miyiz? Yıkım sordu.

Evet ve Baden ne istediğini biliyordu.

21

"Sorunlarımı eski usullerle hallediyorum.
Benzin ve bir kibrit."

-Kane, Felaket'in eski kalecisi

CAMEO'NUN AKLI İÇ KARARTICI İSTATİSTİKLERLE DOLU saati izledi. Dünyada yaklaşık iki yüz milyon yetim vardı ve bunların yaklaşık yüzde on beşi on sekiz yaşına gelmeden intihar ediyordu. Yoksulluk nedeniyle her yıl yirmi binden fazla çocuk ölüyordu.

Doğal olarak her dakika, her saniye ıstırap çekiyordu.

Ama sonunda, ne mutlu ki, son arkadaşları da yatak odasına çekildi. Etraf temizdi, arkadaşları artık seks yapmakla meşguldü.

Kanıt: Duvarlardaki çatlaklardan yumuşak kahkahalar ve nefes nefese inlemeler geliyordu.

Maraton başlasın, diye düşündü azımsanmayacak bir kıskançlıkla. Kaledeki saldırıdan sonra herkes hayatta olduğu ve artık iyileştiği için rahatlamıştı, özel olarak kutluyorlardı.

Elbette mutluluklarında iki leke vardı.

William'ın Gilly'yi kaçırmaması ve Baden'in son hamlesi.

Herkes onun tekrar öldürüleceğinden endişeleniyordu. Ama Galen-Bok herif, erkekle ilgili güncellemeleri mesaj atıyordu ve şu ana kadar her şey yolundaydı. İnsan kız Katarina, Baden'i merkezde tuttuğu için gerçek bir sorun yaşanmamıştı.

Lazarus'un bir zamanlar beni merkezde tuttuğu gibi mi?

Cameo bilmek zorundaydı. Çaresizlik onu pençesine aldı. Umut onunla alay etti. Mutluluğu yeniden tatma şansı vardı, mutluluğu yeniden tatmalıydı.

Ve şimdi, bir planı vardı.

Ona anlatılanlara göre, başka bir âleme çekildiğinde Lazarus'la tanışmıştı. Dolayısıyla, diğer âleme geri çekilmesine izin verirse onunla tekrar karşılaşabileceği akla yatkındı.

Böyle bir yolculuk için üç esere ve bir resme ihtiyacı vardı. Görünmezlik Pelerini, Soyma Çubuğu ve Zorlama Kafesi. Resim, cennet ve cehennemi görebilen Her Şeyi Gören Göz Danika tarafından yapılmıştı. Güzel sarışın gördüğü şeylere hayat veriyor, bu görüntüler alemler arasında bir rehber görevi görüyordu. Doğru resim olmadan, Cameo kendini Lazarus'tan daha uzakta bulabilirdi.

İyi haber? Keeley kadınları ve çocukları güvenli eve götürdüğünde, eserleri ve tabloları da götürmüştü.

Kötü haber mi? Eserler ve tablolar kilitliydi ve Cameo'ya anahtar verilmemişti.

Arkadaşları onu tanıyordu ve planını önceden tahmin etmişlerdi. Bunu düşünmüştü bile. Ona geri dönüyorum... Lazarus'a geri dönüyorum.

Kalbi çılgınca çırpındı ve midesinde binlerce kelebek dans etti.

Strider ona, Lazarus'u tanıyorum, demişti. Belki de benim için hayatını feda etti, ama sebepleri fedakarca değildi. O tehlikeli biri, tüm canavarların babası olarak bilinen bir yaratığın oğlu.

Lazarus'un Strider'ı kurtarma nedenleri gerçekten önemli miydi? Arkadaşını kurtarmıştı. Gerçekten ne kadar kötü olabilirdi ki?

Ve gerçekten de, Lazarus'un kurbanı onu başka bir âleme hapsetti ve onu bir ruh haline getirdi. Onun dokunmuş olması gereken bir ruh. Başka türlü onu nasıl mutlu edebilirdi ki?

Ona tekrar dokunmak istiyorum. Bana dokunmasını istiyorum.

Zevk... Ah, nasıl da arzuluyordu.

Bizi duyduğunu sanmıyorum, dedi Kaia. Lazarus bir Harpy'nin eşi. Onun için gelecek olan bir Harpy-ve siz!- eğer onun ruhunun dışarıda olduğunu keşfederse ve siz de onunla uyum sağlamaya çalışıyorsanız.

Birincisi, Cameo'nun edindiği bilgilere göre Lazarus Harpy'yi hiçbir zaman eşi olarak görmemişti. İkincisi, hayatının gidişatını daha iyiye doğru değiştirebileceği en ufak bir şans bile varsa, bunun peşinden gitmeliydi. Bu da demek oluyordu ki

bu gece biraz hırsızlık yapması gerekiyordu. Eserleri eline geçirdiğinde şunu söylemek zorundaydı arkadaşlarına veda etti.

Bu kez, diyara girdiğinde, geri dönmeyebilirdi.

* * *

Gillian yolun sonuna geldiğini biliyordu. Hayat yolundaki son durağa. Sonsuz toprak uykusuna yatacağı yer.

Bana bir çatal sapla, ben bittim.

Uyuyamıyordu, dönüp duracak gücü bile yoktu ve vücudu sanki her organına sayısız iğne batırılmış gibi acıyordu. Elleri ve ayakları buz gibiydi, bu da vücudunun geri kalanının ısınmasını imkânsız hale getiriyordu. Ne zaman nefes almayı başarsa garip bir hırıltı duyuyordu.

Puck ona birkaç haftalık ömrü kaldığını söylemişti ama o bir hafta bile dayanamamıştı.

Hazır değilim. Hiç gerçekten yaşamadım.

Gözyaşları gözlerini yaktı. Hayatının büyük bir kısmını çocukluğunu üvey babasından ve üvey kardeşlerinden korkarak geçirdi. Son üç yılını ona hiç zarar vermemiş, sadece onu korumuş olan ölümsüz savaşçılardan korkarak geçirmişti. Son üç yılını her şeyden ve herkesten korkarak geçirmişti. Aptalca! Bu korku ondan çok şey çalmıştı ve

Kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu. Okuldan arkadaşlarıyla dışarı çıkıp mutlu anılar yaratmak yerine odasında saklanmayı seçmişti.

William endişe ve kederden kendini kaybetmişti. Bu sabah onun yatağının yanında volta atmıştı. Birkaç doktora bağırmış ve hatta birkaçını -ya da hepsini- öldürdüğünden oldukça emindi. Temizlik ekipleri gelip gitmiş, ona bakmamaları ve onunla konuşmamaları emredilmişti ama aklı

Öyle bir sersemlik içinde kalmıştı ki, her şey kötü bir rüya gibi gelmişti.

Hatta yine babasına bağırmıştı.

Onu dönüştürün!

Hemen! Yapamam.

Yapabilirsin.

Tamam, yapabilirim ama yapmayacağım. Bu onu öldürür, evlat. Zaten ölüyor.

Bu doğru, ama onun ölümüne alet olmayacağım.

Beni asla affetmezsin.

Eğer o ölürse, bu dünyayı paramparça ederim. O zaman onunla bağ kur.

Ben...yapamam. Bunu biliyorsun.

Yanlış. Yapmayacaksın, yapmamalısın da. Ama bu onun sonu olmak zorunda değil. Ruhu bedenini terk ettiğinde onu yakalayabilirsin. Ona bir çift yılan çelengi hediye edeceğim ve-

Hayır! Onu köleleştirmene ya da yozlaştırmana izin vermeyeceğim.

Onun hizmetlerine asla başvurmayacağıma yemin ederim, demişti Hades kırılgan bir sesle.

Kendine yardım edemezsin. Lucifer ile savaş her geçen gün kızışıyor. Yeni oyuncular taraf tutuyor. Piyonlar yok ediliyor. Mahkemenizde önümüzdeki aylar kötü geçecek, ve kanlı olacak. Her iki ordu için de büyük kayıplar olacak ve onun böyle bir dehşete tanık olmasına izin vermeyeceğim.

Hades, William'a suikastçıların başlıca hedefi olduğunu, doktor bulmak için dünyayı ararken hayatına yönelik birkaç girişimde bulunulduğunu ve bu girişimlerden birinin neredeyse başarılı olduğunu hatırlattığında

dikkati dağılmıştı-Gillian ciddi ciddi ağlamaya başlamıştı. Onun ölümü dikkatini daha da dağıtacaktı.

"Seni kurtarmanın bir yolunu bulacağım," dedi William şimdi, onu şimdiki zamana geri çekerek. Sesi ne kadar çılgınca geliyordu. Ne kadar acı çekiyordu. "Sadece bana biraz daha zaman vermelisin, yavrum. Benim için dayan. Tamam mı?"

Onu teselli etmeye çalışmasına rağmen, onun ölümünden kendini sorumlu tutacaktı, değil mi?

Pekala, o zaman. Ölmeden önce yapılacaklar listesindeki ilk madde birden kristalleşti. William'ı kendinden kurtarmak.

Bunu atlatmak zorundaydı. Eğer'i, ve'si ya da ama'sı yoktu.

Şimdiye kadar en iyi şanssı Puck'la evlenmekti. William asla teklif etmeyecekti. Bunu açıkça belirtmişti. Belki de Artık son kaçınılmazdı ama Puck ona kocasını ölümlü yapma ihtimali olduğunu söylemişti. William'ı böyle bir şekilde zayıflatma riskini göze alamazdı.

Özellikle de düşmanları kan kokusu almış köpekbalıkları gibi etrafta dolanırken.

Ancak Puck risk almaya hazırdı. En azından hazırdı... ne kadar uzun zaman önce olursa olsun. Hâlâ hazır mıydı?

Eğer öyleyse, bunu yapacaktı. Onunla evlenmeye karar verdi. Onu ölümlü yapsa bile yaşayacaktı.

Seks meselesi... Eğer ısrar ederse, belki de buna katlanmayı umabilirdi. Ama belki de ısrar etmezdi. Kayıtsızlığın bekçisiydi, aksine yemin etmesine rağmen kolayca başka birine, karısından başka birine yönelebilirdi.

Öte yandan William seks isterdi. O isterdi.

Buna ihtiyacı vardı; on alfa erkeğinin dürtüsüne sahip son derece seksi bir yaratıktı. Ama aynı zamanda başkalarından saklayabildiği ama Gillian'dan saklayamadığı bir onur damarı da vardı. Gillian'a sırtını dönmezdi.

Hayatını onunkine adadıktan sonra bir başkası, tabii ona aldatma izni vermediyse...

Ve yapardı. Tüm kalbiyle.

Ve o bunu yaptığında ağlamazdı bile. Gerçekten.

Ama... iyi bir koca, izinli bile olsa asla yoldan çıkmaz. Doğru mu? Gillian'ın biyolojik babası -bir azizdi!- asla yapmadı, üvey babası ise asla durmadı. Dünyaya gelmiş en kötü insanlardan biriydi.

İçten içe Gillian, William'ın yoldan çıkması halinde ondan nefret edeceğinden şüpheleniyordu. Ki bu çok saçmaydı, onun bu konudaki duruşunu düşünürsek! Ama sonuçta ikisi de perişan olacaktı.

Yani. Evet. Kocası Puck olmalıydı. Tek yapması gereken onu bulmaktı. Daha doğrusu onu buraya çekmek, çünkü bu yataktan ayrılmasına imkân yoktu.

İnledi. Onu buraya nasıl çekecekti? Başını bile kaldıramıyordu... Düşünemiyordu... Düşünemiyordu...

Zihni kalın, siyah bir örümcek ağına girip çıkıyordu. Farkında olduğu zamanlarda ciğerlerindeki hırıltı daha da artıyordu.

Birden vücudu yataktan kaldırıldı, en lezzetli sıcaklık onu çevreledi. Güçlü kollar şimdi etrafını sarmıştı ve bir kalp kulağına doğru çarpıyordu.

Kafası karışmıştı. William onu dışarı mı çıkarıyordu? Su kenarında ölmesine izin mi verecekti?

"Gillian!" diye kükredi ve sesi çok uzaklardan geliyordu.

Her şeye rağmen onun kollarında olmadığını fark etti, tanıdık turba dumanı ve lavanta kokusu nihayet farkındalığına çarptı.

Tatlı bir rahatlama şaşkınlığını bastırdı. Puck onun için gelmişti.

"Üzgünüm genç kız, ama ölmene izin vermemeye karar verdim. Senden son ayrıldığımda bir şey hissettim. Sanırım bu bir pişmanlıktı ve bunu tekrar yaşamak istiyorum."

En büyük arzusu pişmanlık duymak mıydı? Hayatı onunki kadar hüznüldü.

"Will... evlen," dedi ona. Bulundukları yeri takip etmeye çalıştı ama her şey bulanıktı. Çok hızlı takip etme şeyini yapıyor olmalıydı.

"Ne... yapmam... gerekiyor?"

"Benden sonra tekrar et." Adam bir köşeyi döndü, kadının

başı dönüyordu. "Sana kalbimi, ruhumu ve bedenimi veriyorum." Bekledi

Her ne kadar biraz zaman alsa da onu tekrarlayana kadar; kelimeleri nefes nefese kalması arasında zorlamak zorunda kaldı. "Hayatımı seninkine bağlıyorum ve sen öldüğünde, ben de seninle birlikte ölüyorum."

Sesinin tonu derinleşmişti, sanki az önce söylediği sözler daha önce söylediklerinden daha fazla önem taşıyordu. önceden söylenmiş.

Yaptığı şeyin ciddiyetini fark etmişti. Geri dönüşü olmayacaktı. Bir kez bağlandıklarında, onun kocası olacaktı. Bir bütün olacaktı. Bir aile. Ve onunla seks yapmasa bile, önce o gelmek zorundaydı. William'dan önce Puck.

Gözlerindeki yanma geri döndü. Bunu gerçekten yapacak mıydı?

Elleri ve ayakları her geçen saniye daha da üşüyordu ama kaslarında titremeye yetecek kadar güç yoktu. O kadar soğuktu ki

Sona yaklaştık. Çok yaklaştı! Yani, evet, bunu gerçekten yapacaktı.

Yine onun ifadesini yineledi.

Devam etti. "Bunu söylüyorum, bunu yapıyorum." "Bunu söylüyorum, bunu yapıyorum."

Başka bir şey söylemediğinde, işlerinin bittiğini anladı. Harikulade bir şey olmasını bekliyordu. Gelgitli bir güç dalgası. Sıcaklık. Bir şeyler! Sıfır, sıfır, nada aldı.

"İşe yaramadı," diye fısıldamayı başardı.

"Merak etme, genç kız." Puck sonunda koşmayı bıraktı. Onu yumuşak bir şeyin üzerine bıraktı ve sonra doğruldu, teması kesti. Kızın sahip olduğu tek sıcaklık da yok oldu. "Henüz işimiz bitmedi."

Dudaklarına daha da sıcak bir şey bastırdı. Islak bir şey. Dilini bakır bir tat kapladı ve öğürdü. Kan mı?

"Yut," diye emretti.

Başını olumsuz anlamda salladı, damlalar boğazından ziyade yanağından aşağı süzülüyordu.

"Yapacaksın." Bir eliyle kızın burnunu ve çenesini tuttu, daha fazla hareket etmesini engelledi ve bileğini kadının üzerinde tuttu.

diğeriyle ağzını açarak onu itaat etmeye zorladı.

Pekâlâ. Artık töreni tamamlamasının hiçbir yolu yoktu. Adam çok kibirliydi. Onun kötü durumunu umursamıyordu.

Ama kan sonunda midesine indi ve başka bir siyah örtü zihnini kapladı. Bu kez, ipek kumaş onu bir gaflet haline sokmamıştı. Puck kolunu kaldırdı, bileğini kesti -keskin acı onu ürpertti- ve sonra kan kuyusunu yalayarak uzaklaştırdı.

"Kanımdan kan, nefesimden nefes," dedi. "Zamanın sonuna kadar. Kelimeleri tekrarla."

"Hayır."

"O zaman sen ölürsün ve William'la ben bir hiç uğruna savaşmış oluruz."

Ahh! William'ın başka bir savaşın içine çekilmesine izin veremezdi. Kelimeleri tekrarlardı ve sonunda, şaşırtıcı bir şekilde, "şey" oldu ve sonra biraz daha. İçinden mızrak gibi bir güç geçti. İçindeki sıcaklık gittikçe daha da alevlendi ve kısa süre sonra kendini yutmuş gibi hissetti.

Güneş.

Bir hüznün sızısı -hiç bu kadar muhteşem bir şey yaşamamıştı ama bunu William'la yaşamıyordu.

Siyahlık zihninden tamamen silindi ve aniden görebildi. Güneş ışığı! Açık, havadar bir yatak odası. Havayı her zamankinden daha güçlü bir lavanta kokusu kaplamıştı. Büyük bir yatakta yatıyordu, dört direğin arasından beyaz kumaşlar dalgalanıyordu.

Yaşıyorum! Sersemce gülerek ayağa fırladı. Puck Yanına tünemiş, boş bir ifadeyle onu izliyordu ve ani bir minnettarlık telaşıyla kollarını ona sarılmak için boynuna sarıldı. Kendisi için riskli olmasına rağmen onu kurtarmıştı-oh, hayır! Risk! William onu cezalandıracak mıydı?

Hayır, hayır. Tabii ki hayır. Puck onu kurtarmıştı ve arkadaşı William'ın istediği de buydu.

Ve bu temelde bir mantık evliliği olduğu için, o ve Puck kaleye bile taşınabilirlerdi. Ya da o

kocası olmadan geri dönebilirdi. Hiçbir şeyin değişmesi gerekmiyordu!

Uzaklaşmaya çalıştı ama adamın kolları onu sardı ve sıkıca tuttu. Çok seksi! diye bağırdı zihni. Çok fazla, çok hızlı. Geriye doğru çekildi, kalbi hızlı bir ritimle çarparken tüm teması kesti. Adam kaşlarını çattı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

Hiçbir şey söylemedi, güneş ışığı üzerine vururken ona bakmaya devam etti. Belki de bağ yüzünden ama... Bir şekilde ona eskisinden daha da güzel görünüyordu. Teninin rengi daha derin, daha zengin görünüyordu ve saçlarının ipeksi telleri parıltıyordu. Boydan boya örülmüş usturalar bile çok güzeldi, gümüş metal onu büyülüyordu. Onun muhteşem gözlerini çerçeveleyen her bir kirpiği seçebiliyordu. Burnunun keskinliği yüzüne çarpıcı bir güç veriyordu.

sadece dudaklarının sert darbesiyle büyümüştü.

Uzandı ve bir anlık tereddütten sonra saçının bir tutamını kulağının arkasına attı. Parmakları ardında ateşten bir iz bıraktı ve kız kendini onun dokunuşuna doğru eğilirken buldu.

"Çok zarıfsınız," dedi.

Yanakları kızardı. "Teşekkür ederim. Ve sen-"

"Değiller." Ses tonu şimdi biraz daha sertti.

"Biliyorum." "Hayır. Lafı dolandırma-"

"Gillian!" William'ın kükremesi duvarlarda yankılandı. Bir saniye sonra kapıdan içeri daldı, tahta parçaları her yöne yağıyordu. Her iki elinde de birer hançer vardı ve neon kırmızısı gözlerinde ölüm vaat ediyordu.

Hissedemediği bir rüzgârla havalanan siyah saçları yüzünün etrafında dalgalanıyordu ve bir an için Derisinin yüzeyinin altında şimşekler çakıyordu. Ama dönüşümünün en şok edici kısmı neydi? Omuzlarının üzerinde uzanan gölgeler. William'ın kanatları vardı!

Puck'a odaklandı. "Sen öleceksin ama Yüzyıllar boyunca merhamet için yalvardın. O benim ve ben benim olanı korurum."

Aklı tek bir kelimeye takıldı. Ölmek. "Hayır," dedi başını sallayarak.

"Aslında o benim." Puck hiç korkmadan yavaşça ayağa kalktı ve Gillian'ın ağzı kurudu. "Ben kızıma asla zarar vermem."

Şimşek William'ın tenine geri döndü. Bir adım öne çıktı, hançerini kaldırıp fırlatmaya hazırlandı.

Onu uzaklaştırmak için kollarını uzatan Gillian ayağa fırladı ve Puck'ı korumaya dikkat etti. "William. Ona zarar veremezsin."

Gülümsemesi kötülüğün farklı tonlarını barındırıyordu. "Oh, poppet. Seni temin ederim yapabilirim."

"Anlamıyorsunuz. O beni kurtardı. O benim... O benim koca." Bu kelimenin tadı diline yabancı geliyordu. "Onu incitmek beni incitiyor. Sanırım. Değil mi?"

Puck başıyla onu onayladı.

William'ın sevgili yüz hatlarında şok ve öfke karışımı bir ifade belirdi. "Bağ," dedi, sesi artık boş çıkıyordu. "Bunu kabul ettin."

Başını sallarken gözleri yaşlarla doldu. Her şey değişecekti. "Ölmek istemedim ve sen de ölmeyeceğini söyledin.

benimle bağ kur. Seni duydum." Ama şimdi kafası berrak, vücudu acıdan arınmış olduğu için doğru kararı verdiğinden emin değildi.

Her şeyi mahvetmiş olabilir.

William bunun için onu asla affetmeyebilir. Ve Puck... arkadaşı Torin'i öldürmek isteyebilirdi. Acı içindeyken, savaşçıdan aldığı intikamı unutmuştu.

"Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," dedi ona sessizce. "Seni bir şey için kullanıyor."

"Biliyorum." Birbirlerini kullanıyorlardı.

"Biliyor musun? Ona ait olduğunuzu ve bu bağın asla kopmayacağını biliyor musunuz?"

Evet, ve bu onu aniden derisini yüzdü. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Puck onun omzuna sahiplenici bir el koydu ve bu... doğru hissettirdi. Ama aynı zamanda yanlış da hissettirdi. Düelloya dönüşen hislerini iki adamdan saklamak için elinden geleni yaptı.

William hançerlerden birini kalbine bastırdı ve sanki itilmiş gibi geriye doğru bir adım attı. Hayatında ilk kez Birliktelikleri, tüm kibarlık ve kibarlık ondan sıyrıldı. Arzuyu, böylesine yoğun bir arzuyu gördü ve hıçkıra hıçkıra ağlamak, ona sarılmak, ondan kaçmak ve biraz daha hıçkırmak istedi.

"Onu kilitleyebilirim," dedi ona, "onu güvende tutabilir ve senden uzak tutabilirim."

Bir itiraz yükseldi; dilini ısırdı, sadece bir inilti kaçtı.

"Devam et. Dene." Puck'ın tutuşu onu daha da sıkılaştırdı.

İki yırtıcı hayvanla çekişme halindeyim ve ikisine de yaranamıyorum.

Ve... ve... William onu neden istiyordu ki? O hasarlı bir maldı. Darmadağın. Kırılmıştı. Diğer yandan Puck'ı anlıyordu. O -onun durumu- William'ın duygular, ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar. Ne kadar geçici olursa olsun.

Yeni bir şeyler hissetmesine yardım edemezse ne kadar hayal kırıklığına uğrardı?

"Gillian. Onu kilitlememi ister misin?" Kelimeler William'dan fırladı.

Gözyaşları geri döndü. Puck'ın iyiliğine zalimlikle karşılık veremezdi. "Hayır. Özür dilerim," diye tekrarladı.

Bir anda yüz ifadesi karardı ve bu onun kalbini kırdı. Başka bir şey söylemedi, sadece döndü ve odadan dışarı çıktı.

Ne yaptım ben?

Bir hıçkırıkla yatağın üzerine yığıldı. Puck onun yanına oturdu ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Onu seviyor musun?" diye sordu sonunda kız sustuğunda.

Neden yalan söylüyorsun? "Evet." Gözyaşı kanalları şişti ve kurudu. "O benim en iyi arkadaşım."

"Artık senin en iyi arkadaşın olacağım."

Kocası -hâlâ tuhaftı- parmaklarını saçlarında gezdirmeye devam edince rahatladı, içini bir sakinlik duygusu kapladı. Hayır, sakinlik değil ama... kayıtsızlık? O anda hiçbir şey umurunda değildi ve bu güzeldi. İsteki bağ mı?

"Ben ölümsüz müyüm?" diye sordu. "Yoksa seni insan mı yaptım?" "Sana söyledim. Ben baskınım."

Demek ölümsüzdü. Şimdi, sonsuza kadar yaşayacaktı. William'ı olabilecek en kötü şekilde incittiğini biliyordu. Bir cehennemle başka bir cehennemle takas etmişti.

"Şimdi aramızdaki bağ sağlamlaştıracağız," dedi gömleğini çıkarmak için ayağa kalkarken.

Başını sertçe salladı. "Hayır. Seks yok. Asla. Sana başkalarıyla birlikte olman için izin veriyorum. İstedğin kadar başkasıyla ama asla benimle değil."

Kaşları tekrar çatıldı. "Biz karı kocayız."

"Biliyorum, ama sana hiç arzu duymadığımı söyledim ve bunda ciddiydim."

Bir an düşündü ve başını salladı. "Pekâlâ. Nasıl isterseniz öyle olacak." Topuklarının üzerinde döndü ve William'ın girdiği kapıdan girdi ve kurumuş olduğunu düşündüğü gözyaşı kanalları yeni bir nem seliyle doldu.

22

"Game of Thrones" mu? Hayır. Borç oyunu.
Ayağımı senin kışına ödünç vereceğim."

-Taliyah, Soğuk Kalpli

KATARINA başını Baden'in omzuna yasladı ve Parmaklarını göğsündeki güç ipleri boyunca gezdirirken, zihni son birkaç saati yeniden oynattı. Önce Torin'den gelen bir mesajı okumuş ve küfretmişti.

William kudurmuş durumda. Gilly daha iyi ama o da Pukinn/Puck/Dead Man Walking adında bir adamla evli. Oh, ve muhtemelen ölümsüzdür, bu yüzden Willy'nin öfkesi sonsuza dek sürecektir.

Baden, Katarina'ya bağıın eskiden insan olan kızı ölümsüz yaptığını söyledi, tıpkı Ashlyn'in Maddox onu ölümsüz yapmış, geleceklerini birleştirmişti. Sonra Katarina'yla tatlı tatlı sevişti. Sonrasında, Onu kendine yakın tutmuş ve karanlıkta aptalca sırlar fısıldamışlardı.

Ona, beş yaşındayken babasının onu sihirli bir şekilde kırmızı ışıkları değiştirebileceğine nasıl ikna ettiğini anlatmıştı. Eğer ışıklara bir öpücük kondurursa, kırmızılarının yeşile döneceğini söylemişti. O gün bugündür ne zaman ışıklara bir öpücük kondursa O sürdü.

Baden ona yüzyıllar önce Paris'in balyozla kolunu kırmasına nasıl izin verdiğini anlattı, çünkü Paris

Kadınların bir yarayı öpüp iyileştirmekten daha çok sevdikleri bir şey olmadığına yemin etmişti. Ama bir öpücük yarayı iyileştirmemişti. Bu yüzden Paris'in iki kolunu da kırmıştı.

"Onu öldürmedin mi?" diye sormuştu. "Baden, seninle çok gurur duyuyorum!"

"Kendimi dizginlemem, lakabımı kazanmamı sağladı. Olimpos Dağı'nın Beyefendisi."

Kadın güldü, adam da onu gıdıkladı. Devam etmesini umarken bile durması için ona yalvarmıştı. Hayatı boyunca çok şey kaçırmıştı. Çocukça oyunlar, masum eğlenceler...bağlar.

Tekrar sevişmişlerdi ve adam gülümseyerek ve dudaklarında tek bir kelimenin fısıltısıyla uykuya dalmıştı. Evlilik.

Evlilik bağı yoluyla onu ölümsüz kılmayı mı düşünüyordu? Düşünüyor muydu?

Hayır, hayır. Tabii ki hayır. Onlar sadece geçiciydi. Bu değişmemişti... değil mi?

Şimdi onu inceliyordu. Dünyanın kaygıları olmadan ve Canavarın talepleri onu farklı yönler çekerken, yüz hatları neredeyse çocuksuydu. Ve onun bu noktaya gelmesine yardım etmişti.

"Durdun," dedi, sesi her zamankinden daha derindi, daha törpülenmişti. Bakışlarıyla buluşmak için başını çevirdi ve kızın nefesi kesildi. Gözbebekleri irislerini yutmuş, onun çok güzel bulduğu bakırı saklıyordu. Siyahın içinde kırmızı titreşimler dans ediyordu. Kan yıldızları. "Tekrar başla."

"Neyi durdurdu?" diye sordu, kafası karışmıştı.

Sanki kendi gücünü bilmiyormuş gibi bileğini çok sıkı bir şekilde kavradı ve elini göğsünde aşağı yukarı hareket ettirdi. "Bunu yap." Onu serbest bıraktı. "Durma tekrar."

Baden ona karşı genellikle bu kadar sert davranmazdı ve birdenbire anlayış göstermeye başladı. O gözler... Doğrudan onunla konuşuyordu.

Canavar, değil mi? Bu ilk kez de olmuyordu.

Dikkatli ol. Canavarın Baden'den çok daha fazla evcilleştirilmeye ihtiyacı vardı. Vahşiydi, ne yapacağı kestirilemezdi. "Okşanmak hoşuna gidiyor mu?"

Kısa ve öz. Her zaman olumlu bir notla bitirin.

"Hayır."

Neredeyse gülüyordu. Neredeyse. Adamın yüz ifadesinde hiçbir şakacılık belirtisi yoktu. "O zaman neden devam etmemi emrediyorsun?"

"Senin tarafından okşanmak hoşuma gidiyor. Sen zayıfsın. Tehdit değilsin."

Argh! Başka bir hayırcı daha. Bu insanlara -ve yaratıklara- güçlü olduğunu kanıtlamak için ne gerekiyordu?

Sadece sahip olduklarından farklı bir güç mü? "Başka nelerden hoşlanırsın?"

"Kan. Ölüm. İntikam. Bana asla ihanet etme, kadın."

"Sanki cesaret edebilirmişim gibi," dedi kadın sertçe.

Ona ters ters baktı. "Benimle alay mı ediyorsun?"

"Seni kızdırıyorum. Arada bir fark var. Biri acımasız, diğeri tatlı. Tatlı olan beni mutlu eder."

Üzerindeki gerginlik yavaş yavaş azaldı. "Sanırım mutlu olman hoşuma gidiyor."

"Sevindim. Ben de senin mutlu olmanı seviyorum."

"Çünkü benden korkuyorsun." Bu sözleri sanki tartışmasız bir gerçekmiş gibi söyledi. "En azından akıllısın. Bazen."

"Senden korkmuyorum," diye cevap verdi, parmağını önce bir meme ucunda, sonra diğerinde gezdirerek. "Neden korkayım ki? Biz arkadaşız."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Benim hiç arkadaşım yok. Arkadaşlar engeldir."

"Arkadaşlar bir nimettir. Arkanı kollarlar ve-"

"Arkamda kimseye güvenmiyorum." Kelimeleri havladı, onun

Öfke diken diken oldu.

Yine de o hiç konuşmamış gibi devam etti. Risk yoksa ödül de yok. "Okşanmaya ihtiyacın olduğunda seni okşuyorlar."

Şimdi dudaklarını büzdü, onu durmaya teşvik etmeden bir azarlama yapamıyordu.

"Üzgün olduğunuzda sizi gülümsetiyorlar," diye ekledi.

"Keder sizi ele geçirmeye çalıştığında içinizi neşe ile doldururlar.

Karanlığınıza ışık saçıyorlar."

"Karanlıkta görebiliyorum," diye homurdandı.

Öfke onu terk etmişti, en azından tehlike geçmişti. Kadın rahat bir nefes aldı.

"Kardeşin arkasını kollamadı ve sana bir lütufta bulunmadı. Seni incitti."

"Evet. Bunu inkar edemem. Ama asla arkadaşım olduğunu söylemedim."

Adam onun sözlerini düşünürken bir an sessizlik içinde geçti. Sonra şöyle dedi: "Sana bir daha zarar vermeyecek. Şu anda kilit altında, uyuşturucu satın alamıyor ve hatta başka bir insanla temas kuramıyor."

Yıkım, kalbinin üzerine kürekler yerleştirmiş de olabilirdi. "Öyle mi?"

"Bundan emin olduk. Sizin için."

Benim için. "Teşekkür ederim." Dominik'in serbest bırakıldığında bunun başarılı olması için temiz kalmak istemesi gerektiğini biliyordu ama bu... bu bir hediyeydi. "Pekâlâ koca adam. Bir güven egzersizi yapacağız." Baden ve Yıkım'a hediyesi.

Kaşları aceleyle çatıldı. "Güveniyorum-"

"Hiç kimse. Biliyorum. Ama yine de egzersiz yapacağız."

"Kadın, beni zorlayamazsın-"

Parmağını adamın ağzının üzerine koyarak onu susturdu. Adamın gözleri büyüdü, sanki onun bu cüretine inanamıyordu. "Yorumun takdir edilmiyor. Sessiz ol."

Onun parmak ucunu ısırды. "Cesursun. Ve aptalsın."

Bu yaratığı kazanmaya kararlı olacak kadar cesur -ve aptalca- değildi. "Yuvarlan."

"Hayır." Dişleri kaşlarını çatarak parladı. "Eğer bana zarar vermeye kalkışırsan, seni öldürmek zorunda kalırım."

Bir tehdit değil, bir söz. LGB MI? Oldukça yüksek. "Yuvarlan," diye tekrarladı yine de, onu biraz itti. "Sırtını okşayacağım."

Kaşları sertleşerek kayaya dönüştü. "Eskisinden daha güçlüsün." Elini burnuna götürmek için bileğine yapıştı. Burnunu çekerken, öfke gözbebeklerini dumana çevirdi, karanlık

dalları gözbebeklerinin üzerinde dolaşıyor. "Zebanilerin zayıf kokusunu taşıyorsun ama yine de bu ırkın soyu yüzyıllardır tükenmiş durumda. Bu nasıl mümkün olabilir?"

Zebaniler mi? O mu? İmkansız. Tabii...

Aklına bir fikir geldi ve nefesini tutmaya çalıştı. "Ölümsüz dünyanız hakkında çok az şey biliyorum ama köpekleri severim. Bana şu cehennem köpeklerinden bahset."

Bu konudan hiç hoşlanmamıştı. "Bazıları yeraltı dünyasının güvenliğini sağlarken, diğerleri kaçmayı başaran ruhları avlıyor ve yakalıyordu. Telepatik olarak iletişim kuruyorlardı -birinin bildiğini hepsi biliyordu- ve diyarlar arasında geçiş yapabiliyorlardı."

Fikri dallanıp budaklandı, uçlarında olgunlaşan meyveler gibi korku filizlendi. "Isırdıkları insanlar... enfekte miydi?" Ağzı kurudu. "Mesela bir kurt adam gibi."

"Bir bakıma. Ama ısırdıklardan kurtulan çok az kişi vardı. Bir cehennem köpeği birinin kanını bir kez tattığında, o kişiyle beslenme ihtiyacı diğer her şeyi gölgede bırakıyordu."

Ne kadar rahatladım! Köpekleri cehennem köpeği olamaz. Eğer onu gerçekten ısırılmış olsalardı, onu yiyip bitirirlerdi. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Beni hapseden erkek bir sürüyü kontrol ediyordu. Onlar... uzuvlarımla oynadılar."

Midesi bulandı. Onun eskiden olduğu çocuk için acı çekiyordu. "Çok özür dilerim." Kelimeler yeterli değildi. Hiçbir kelime Yeterince iyi.

Adamın tutuşu, kadının acı içinde haykırmasına neden olacak kadar sıkılaştı.

"Çocuklar gibi, ölümsüzler de yeniden doğamazlar. Ama ben ölümsüzden daha fazlasıyım. Ve bana yapılan bir yanlış asla unutmam. Eğer zebaniler hayatta kalmayı başardıysa, yok edilmeleri gerekir."

Adamın geçmişi hakkında duyduğu dehşete rağmen, koruyucu içgüdüleri alevlendi. Birkaç kişinin suçu yüzünden bütün bir ırkı yok etmek mi? Hayır! Hayır!

-Yardıma ihtiyacın var mı?

Hayır, hayır. Düşüncelerini yansıttı ve hayvanların duyması için dua etti. Banyoya kapatılmışlardı ama tamamen pençeleriyle kurtulmayı başardılar. Ben iyiyim. Olduğun yerde kal.

Eğer yanılıyorsa, eğer ırk değişmişse, kana susamışlığını kontrol etmeyi öğrenmişse ve yavrular gerçekten de cehennem köpekleriyse... eğer Yıkım gazabını onlara çevirmişse...

Ödenecek cehennem var.

"Baden cehennem köpeği kokusundan hiç bahsetmedi," dedi. "Onun duyuları o kadar gelişmiş değil."

İfadesini nötr tutmak zor oldu ama başardı. "Şey. Dediğiniz gibi, cehennem köpeklerinin soyu tükendi. Yüzyıllar geçti. Burnun sana oyun oynuyor olabilir. Belki de bir zamanlar burada cehennem köpekleri yaşıyordu. Burası eski bir yer. Şimdi. Oyalanmayı bırak ve yuvarlan."

Sonunda itaat etti ve kadın bunun aniden ona güvenmeye karar verdiği için olmadığını biliyordu. Muhtemelen onu test etmek niyetindeydi. A++, altın yıldız ya da kullandığı not sistemi her neyse onunla geçeceği bir test.

Parmak uçlarını omurganın çıkıntılarından aşağıya, omuzlarının arasındaki düğümlerin üzerinden aşağıya, kışının sıkı küreciklerine kadar izledi ve yatağın içinde eriyene kadar devam etti. Kısa süre sonra adam mırıldanmaya başladı.

"Aynı anda hem çok sert hem de yumuşaksın," dedi.

"Bunu seviyorsun." Bir talep, soru değil.

"Seviyorum." Dokunuşunun baskısını artırdı, kaslarına masaj yapıyordu. Mırıltıları kısa sürede horlamaya mı dönüştü?

Uyuyakalmış mı? Gerçekten mi? Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Belli ki, bu güzellik az önce onu paketlemiş ve etiketlemişti. iki canavar.

* * *

Sabah güneşi yatak odasına süzülürken Baden bir çift savaş kıyafetini çekti. Dengesi biraz bozulmuştu.

Yıkım sakindi, neredeyse memnundu - bir dahaki sefere bir Disney prensesi gibi şarkı söylemeye başlayacak mıydı?

Ben mutluyum.

Biliyorum. Ve bu beni garipleştiriyor.

Baden silahları kollarına, beline ve ayak bileklerine sabitledi, Fox'un getirdiği "yardımlarınız için teşekkürler" kahvaltısını yerken odağı Katarina'da kaldı.

Krep ve yumurta. Kollarında koyu lekeler vardı. Kesinlikle kir değil. Muhtemelen çürükler. Öfke. Ona kaba davranmıştı. Bir dahaki sefere daha dikkatli olmalıydı.

Yüz hatları yumuşak ve ısıltılıydı, teni bu sabahki sefahatten dolayı hâlâ kızarmıştı.

Cebindeki telefon titredi ve ekrana baktı. Torin'den bir mesaj.

William satirden intikam almak istiyor ve bunun için bizim

yardımlarımızı istiyor.

Baden'in yardımı. Bir taşla iki kuş. "Köpekler nerede?" Katarina'ya sordu.

Başını yana eğmiş, sanki onların ayak seslerini dinliyordu. "Arka bahçede oynuyorlar. Neden?"

Kaşlarını çattı. "Onları buradan duyabiliyor musun?" Pencere kapalıydı, avlu sarayın diğer tarafındaydı.

Yanaklarına renk gelmesine rağmen, omuz silkti. önemsiz bir tuhaflık. "Ben bir anne ayıyım ve onlar da benim yavrularım." Ona gülümsedi, tatlılığı gözlerine tam olarak ulaşmıyordu. "Sen ve Yıkım onlara zarar vermeseniz iyi edersiniz."

Neden böyle bir şey söylesin ki? "Asla söylemem. Neden aksini düşündün ki?"

Dudaklarını yaladı, gergin olduğu her halinden belliydi. "Yıkım Cehennem köpeklerine olan nefretinden bahsetti ve umarım bu nefret tüm köpekleri kapsamıyordur."

"Canavar seninle mi konuşuyor?" Öfke çiçek açtı. "Bensiz mi?"

"Bazen," dedi omuz silkerek.

Baden, canavarın onun yardımı olmadan onunla etkileşime girmesi düşüncesinden nefret ediyordu. "Cehennem köpeklerinden nefret etmesinin iyi bir nedeni var. Annesi onu Karanlık Zevklerin Efendisi'ne sattı. Yeraltı dünyasının eski kralı genç... seks köleleri tutuyordu." Dün gece, korkunç anılar rüyalarını istila etmişti. "Yıkım kaçtı ve cehennem köpekleri kovaladı... onu cehenneme geri sürükledi."

Katarina'nın yanaklarının rengi soldu. "Yaşadığı dehşetten nefret ediyorum. Gerçekten. Ama eminim ki tüm sürüler kötülüğün elçileri değildir."

Katarina, sonsuza dek köpek sever. "Yavrularımız onun elinden asla acı çekmeyecek."

Gözleri umutla parladı. "Yemin mi ediyorsun?"

Kadının güvensizliği onu yaraladı ama o bunu görmezden geldi. Başından beri bu kadına kendisinden korkmasını söylemişti. Bunu hak etmişti. "Korkuyorum."

"Teşekkür ederim." Vites değiştirerek ona baktı ve ısıklık çaldı. "Seksi adam. Başka bir yolculuğa mı çıkıyorsun? görev?"

"Öyleyim."
m."

"Pekala. Eğer bugün öldürmekten kaçırırsan, sana çok yaramaz şeyler yapacağım... ağzımla."

Hem o hem de Yıkım, alevleri asla söndürülemez kadar sıcak bir arzuyla kükredi. "Bunu istiyorum. Ve buna sahip olacağım. Bugün. Aleksander'ı görmeye gidiyorum."

Gözleri irileşti. "Yaşamaya izin mi vereceksin?"

"Öyleyim. Ama seninle olan bağını koparmalı. Daha sonra onu kilit altına alacağım. Asla serbest bırakılmayacak, hücrelerinde ölecek."

Katarina tabağını komodinin üzerine koydu ve ona bir öpücük gönderdi. "Sen, Baden, harika bir adamsın. Oh! Tüm bu heyecan içinde, parayı ona verenin Alek'in annesi olduğunu söylemeyi unuttum."

Annesi mi? Annesi kimdi ve bunu nasıl elde etmişti?

Yıkım, öfke, kan ve ölümden oluşan karanlık bir sis bulutunun içinden bir anıyı iterek cevabı sağladı.

Baden'in zihninde bir harem şekillendi. Krallığının ilk günlerinde Hades, ölümsüzler ve insanlar gibi güzel kadınlarla dolu bir harem tutmuştu. Onu yakalayan herkes Fantezi.

İstedigimi alırım. Kimse beni durduramaz.

Sarışın bir kadın... en azından bir süreliğine en sevdiklerinden biri... hem gerçek hem de mecazi anlamda ona aşık olmuş, onunla yaşamak için gökyüzündeki evini terk etmiş bir melekti. Kanatları kız kardeşi tarafından alınmış ve sırtında kalın, sivri yaralar bırakmıştı. Adam yara izlerini seviyordu ve kız da adamın onlara gösterdiği saygıyı seviyordu.

Ama harem içinde mutlu değildi.

Onu başkalarıyla paylaşmak zorunda kaldığı her seferinde hakarete uğramış ve sonunda öfkelenerek diğer kadınları soğukkanlılıkla öldürmüştü. Adam da onu öldürmeye çok yaklaşmıştı ama nadir bir merhamet anında onu yeryüzüne sürgün etti.

Kısa süre sonra, sıkı koruma altında tuttuğu madeni paranın kaybolduğunu öğrenmişti. Kimin aldığını hemen anlamıştı. Onun tek intikam aracı.

Onun peşinden gitmişti. İşaretlediği hiç kimse ondan saklanamazdı. Asla.

O gün ona gülmüştü.

Parayı mı istiyorsun? Çok kötü. Onu asla bulamayacaksın. Özellikle de beni öldürürsen. Öldüğüm an, Lucifer'e teslim edilecek.

Daha sonra onu terk etmiş, casuslarından birini her zaman yanında kalması için göndermişti. Yıllar içinde bir insanla evlendi ve ona bir oğul doğurdu - Aleksander - ve tüm anlatılanlara göre, onu seven oğlu iç organlarını vahşice parçaladı. Ama tam değil de yarı ölümsüz olduğu için Aleksander onu alt edecek güce asla sahip olamazdı. Bu da onun kendisini öldürmesine izin verdiği anlamına geliyordu.

Aynı günün ilerleyen saatlerinde Aleksander, Hades'in casusunu köşeye sıkıştırdı ve ona bir mesaj iletmesini söyledi: Para bende. Şu anda onu kullanmak gibi bir planım yok. Ama ben, annem gibi, ölümüm üzerine Lucifer'e teslim edilmesini sağlamak için önlemler aldım.

Bana daha önce söylemeliydin, diye çıkıştı Baden Yıkım'a.

Sırları paylaşmak sizin için olduğu kadar benim için de yeni bir şey.

Şu anda Katarina dizlerinin üzerine çöktü ve kollarını onun boynuna doladı. "Nereye gittin, Drahı?"

Ona sevgilim demesine bayılırdı. Yıkım bile bunu onaylıyordu. Bu lakap güçleri hakkında hiçbir şey söylemiyordu ama kadınlarının yumuşaması hakkında her şeyi anlatıyordu.

"Haklıymışım. Aleksander insan değil," dedi. "Annesi düşmüş bir melekti."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Hades sayesinde her şey burada." Şakağına vurdu.

"Bazen kazmam gerekir. Bazen canavar isteyerek sunuyor."

Mükemmel göğüslerini onun göğsüne bastırdı ve şimdi nefesten daha çok arzuladığı ten tene teması engelleyen gömleğinden yakındı. "Yine merak ediyorum nasıl kocamı özledim-"

Adam onun dudaklarını ısırdı. "Bu kelime sana yasak."

Kadın ona yavaşça gülümsedi. "Kıskandığın için mi?"

Hayal edebileceğinden çok daha fazla.

"Aslında senin de bir kocan var," diye belirtti. "Hades'e bağlısın."

Baden ürperdi ve o da güldü.

Çok güzel... çok parlak. "Katarina," dedi ve boynunun arkasını avuçladı. Göğsü daraldı. "Bana ihtiyacın olduğunu söyle."

Neşesi kaçtı ve dudaklarını yaladı. "Asla olmaz. Yalan söylemeyeceğim."

"Anlat bana," diye ısrar etti.

"Asla! Korkudan altına işetecek köpekler eğittim. Onların lideri oldum, korunmak için güvendikleri kişi. Bir işe öncülük ettim, onu orta dereceli bir başarıdan uluslararası bir fenomene taşıdım. Ve bil diye söylüyorum, merhamet göstermek intikam dağıtıyor. Biri bir dürtüyle savaşır, diğerini onu şımartır."

Onu savunma pozisyonuna soktuğu için kendini bin türlü aptal olarak adlandırdı. şimdilik gevşedi ama bantlara ihtiyaç olduğu gibi onun kabulüne de ihtiyaç vardı: her ikisi de hayatta kalması için çok önemliydi.

"Aleksander Pandora'nın elinde. Ona zarar verme dürtüsüne direneceğim. Hatta ona karşı nazik olacağım. Bu seni mutlu eder mi?"

"Evet." Katarina onun sa uçlarıyla oynarken yumuşadı. "Ama orada dikkatli ol. O çok kurnaz bir sürtük."

"Sanki benden hoşlanıyormuşsun gibi konuşmaya başladın."

"Ben... olabilirim" demeden önce güzel dudaklarını büzdü.

Tam bir Katarina cevabı. Gizemli kalırken inatçı.

"Sana geri döneceğim. Ne bu dünyada ne de başka bir yerde hiçbir şey beni durduramaz." Dudaklarına sert, hızlı bir öpücük kondurdu, sonra bir tane daha ve dili onunkiyile oynamak için dışarı ıktı. Eğer şimdi parlamazsa, hiç parlamayacaktı, şaftı zaten onun için zonkluyordu.

Ayrılmadan önce ona son bir öpücük verdi -ondan ayrılabilmesi bir mucizeydi- ve bir korku filmine benzeyen bir şeyin içinde belirdi.

Kan sıçramış duvarlardan çığlıklar yankılanıyordu. Siyah yapışkan nehirler halinde beton zemine akıyor, organlar yüzey boyunca yüzüyordu. Sülfür ve kükürt kokusu havayı doyuruyor, burun deliklerini yakıyordu. Lekeli parçacıkları dışarı atmak için ciğerleri sıkışmaya başladı.

İblisler buradaydı.

Bu zel kölelerin uzun, kıllı uzuvları vardı - bazılarının pençeleri, bazılarının birden fazla boynuzu vardı - farklı parçaları st üste yığılmıştı

Odanın her yerinde. Pandora saatlerce kavga etmiş olmalı. Enkazın arasında bir insan kolu vardı, pazularına hâlâ zincirle bağlıydı.

Ya Aleksander özgürdü ya da Aleksander ölmüştü.

Baden saplarından baltalar çıkan yarı otomatik silahlarını avuçladı ve çığlık seslerini takip ederek dolambaçlı bir koridordan aşağıya doğru koştu. Ampuller her kaynaktan kırılmıştı, etrafı yoğun bir karanlık sarmıştı ama yine de Yıkım lazer gibi bir yoğunlukla odaklanırken her ayrıntıyı kataloglamakta sorun yaşamadı.

Lucifer tekrar dener, canavar hırlar.

Ve yine başarısız olacak.

Sekiz bacaklı, yürümeye başlayan çocuk boyutlarında bir yaratık tavandan düştü. Avını bekliyordu. Ağız genişlemiş, bir karpuzun ya da Baden'in kafasının sığabileceği kadar büyük bir delik açmıştı. Dişleri küçüktü ama keskin ve motorlu bir testere gibi vızıldıyordu.

İki hızlı atış, biri gözüne diğeri ağzına. Mine parçaları şarapnel gibi havada uçtu. Baden yanından hızla geçerken, baltalarla kafasını yararak savaşını sona erdirdi.

Yatak odasının içinde dört tüylü yaratık, bacaklarının uçları hançer gibi keskin, kanlar içindeki Pandora'yı duvara doğru sürüklüyordu. Omuzlarına, gövdesine ve bacaklarına sapladıkları hançerler. Hatta yılan gibi çelenklerinin altına bile saplayarak metalin tenine değmesini engellediler.

Yerinde sabitlenmişti. Savaşçı olduğu için Elinde kalan tek silahı olan dişlerini kullanarak mücadele etmeye devam etti. Kendisini tutsak edenleri ısırarak önce bir kulağını, sonra da bir çenesinin ucunu kopardı. Kanın tadı onu çılgına çevirdi. Daha fazlası için savaştı.

Öfke alevlendi. Baden Pandora'dan hoşlanmıyordu ama başka hiç kimsenin ona zarar vermesine izin verilemezdi.

Kırmızı gözler onun üzerinde parladı. Daha küçük yaratıklar, daha büyük olanların kürklerinden pençelerini kurtararak neşeyle kıkırdıyordu. Düşünüldü

Onu kolay bir hedef haline getirdiler, değil mi?

Öğreneceklerdi.

Baden odanın derinliklerine doğru ilerlerken kollarını dirseklerinden kavuşturdu ve yavaşça birbirinden ayırdı. Vücudu bir T şeklini alana kadar parmakları tetikte kaldı ve sürekli bir mermi akışı sağladı. Yaratıklar sadece darbeleri emdi ve ona doğru fırlattı.

Namluları kavrayabilmek için silahları döndürdü. Kesik, kesik, kesik. Baltalar birden fazla bacağı ve daha da hançerli uçları çıkardı.

Omuzlarının arasında keskin bir acı ve hemen ardından bir diğeri.

Eğildi, silahları bir kez daha döndürdü ve bir el daha ateşledi. Yaratıklar çığlık atarak geriye doğru uçtu.

Yıkım, Baden'in parmaklarının ucundan çıkan pençeleri ele geçirmek için savaştı. Kollarındaki izler asitle ıslatılmış gibi yanmaya başladı. Gölgeler yükselmeye başladı.

Tüm tehditler ölecek!

"Arkanda!" Pandora bağırdı.

Döndü ve yanağına bir hançer yedi. Ardından sert bir itiş geldi ve onu odanın diğer ucuna fırlattı. Bir duvara çarptı. Olması gerekenden daha şaşkındı. Başı dönüyordu. A kulaklarında çınılıyordu.

Etrafı bulanıklaştı. Vanilya kokusu aldı.

Ev mi?

Hayır, istemeden parıldamamıştı. Pandora'yla birlikte odada kalmış, Katarina'nın kokusunu teninde hissetmişti.

Yıkım ona zehirli pençeler olduğunu söyledi. Onu yakacağım.

Bir an sonra, sanki dağlama demiri yutmuş gibi hissetti. Gücü yerine gelmiş bir halde ayağa kalkarken, her iki bacağının altına bir hançer daha saplandı. İzler soğudu, gölgeler inceldi. Baş dönmesi geri geldi.

Birden sekiz farklı ses zihnine öyle hastalıklı ve çarpık arzularla hücum etti ki, bu arzuların kirini temizleyebileceğinden emin değildi.

Bu tür bir kötülük... Onu kısa bir süreliğine kurtarmış olsa bile bu bir hediye değildi. Onu koruyor gibi görünse bile. Gönderilmişler doğru söylemişti. Kötülük bulaşmıştı. Kötülük mahvolmuştu. Yıkım onu kontrol altına alabilmişti ama bunun da kanıtladığı gibi, Yıkım'ın bile sınırları vardı.

Canavar sessizleşmişti.

Bantların çalışması için teniyle temas etmesi mi gerekiyordu? Katarina'dan önce Baden nedenini merak ederdi. Dün geceden sonra, basit bir dokunuşun gücünü biliyordu. Yarattığı bağın gücünü biliyordu. Mutlak bağlantı hissini.

Saldırgan bacakları kesti ve hançerleri bantların altından çekip çıkardı -Yıkım kükredi, diğer sesler azaldı- ama başka bir yaratık ona saldırdı... ve bir başkası... ve bir başkası. Her yönden geliyorlardı. Ne zaman birini öldürse, yerine iki tane daha geliyordu,

Amaç her zaman bantların altına daha fazla hançer sokmaktır.

Yıkım sustuğunda, diğer sesler bir kez daha kafasını o iğrenç arzularla doldurdu. O kadar hararetle dövüştü ki, ağzının kenarlarından köpükler damladı. Ama bir yandan da kendisini bağlayan bacakları kesmeye devam etti.

Nihayet! Özgür! Pandora'ya doğru yuvarlandı.

Eğer bir savaşçı bu yaratıklardan on tanesini öldürebilirse, iki savaşçı yüz tanesini öldürebilir.

Bariz acısına rağmen kendisini esir alanlara karşı mücadele etti. Gözlerinden, burnundan ve kulaklarından siyah kan sızıyordu, sanki kafasının içindeki düşünceler dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Arkanda," diye tekrarlardı, sesi şimdi daha zayıftı.

Silahları ateşleyerek alçaldı ve döndü.

Tık, tık, tık.

Mermisi bitmiş. Pekâlâ. Kendisine en yakın yaratıkları parçalara ayrılan kadar parçaladı ve bu parçaları yaklaştırmakta olanları engellemek için bir duvar olarak kullanarak dalışa geçti. Havada, boş fişekleri fırlattı ve kolları yenilerine çarptı. Yere indiğinde ayağa fırladı ve Pandora'nın etrafındaki yaratıklara ateş etti.

Bacakları bedenlerinden ayrılırken ondan uzağa düştüler ama hançerleri bantlarının altında kaldı. Onları çıkarmak için mücadele etti ama çok geçmeden dizlerinin bağı çözüldü ve yere yığıldı.

Yerde kıvranırken bile hançerlerle uğraştı ve sonunda sonuncusunu da çıkardı. Rahatlayarak haykırdı, gölgeler kollarından fırladı.

Bir tıslamayla yaratıkların üzerine atladılar -şimdi geri çekiliyorlar. Ama tam olarak geri çekilmediler. Odada daha fazlası toplandı, tavanı, duvarları, zemini kaplayarak bir kötölük denizi yarattı.

Kalabalığın arasında bir savaş çığığı duyuldu. Yaratıklar ve gölgeler harekete geçti ve çarpıştı.

Baden kalan hançerleri kendi bantlarının altından çekip çıkardı. Sonuncusu da serbest kaldığında gölgeleri de kavgaya katıldı; Yıkım şimdi oflayıp pufluyordu.

Elini Pandora'ya doğru uzatırken bakışları Pandora'ninkilerle buluştu. Pandora kabul etmeden önce sadece bir saniye tereddüt etti.

Onu ayağa kaldırdı ve "Aleksander?" diye sordu. "Alındı."

Ona doğru parlamaya çalıştı ama başaramadı. Çok mu zayıftı? Gücünü topladı ve tekrar denedi... yine başarısız oldu. Belki de Aleksander öldürölmüştü?

Bir adam umut edebilirdi. "Para mı?"

"Hayır," dedi, sanki kelimeyi ölümcöl bir engel parkurundan geçiriyormuş gibi. "Başarısız oldum."

Bir çığılık havayı deldi. Bir uzuv yere düştü ve siyah yapışkan madde püskürdü. Gölgeler açgözlüydü; açlıklarının keskin sancılarını hissedebiliyordu.

iblisleri vahşiler gibi parçaladılar. Dişleri, yaratıkların ruhlarını parçalamak için içlerine giriyordu. Çünkü gölgeler buydu. Ruh. Birbirlerine benziyorlardı. Ama ne Ruhun başına gelenler bedende tezahür etmeli, ikisi birbirine bağlanmalı; yaratıklar kemik parçalarını kaybetmeye başladı, kas ve deri.

İçten dışa doğru yutuluyorlardı.

Arkasına yaslanıp izlemek Baden'in doğasında yoktu. Parçalara ayrılmıştı ve kendi gece kadar siyah maddesini sızdırıyordu - kırmızı lekeler de var mıydı? - ama savaşın kalbine daldı, kesti, kesti, kesti. Pandora onun altı yönünde pozisyon alarak arkadan gelebilecek herhangi bir pusuyu engelledi.

Biz... birlikte mi çalışıyoruz?

Son yaratık da öldürüldüğünde, gölgeler ona ve Pandora'ya geri dönerek yerlerine yerleştiler.

Eğildi. Nefes nefese, "Sen olmadan da kazanabilirdim." dedi.

"Evet. Eminim. İkinci bir ölüm kazanabilirdin."

Dudaklarını büzdü. "İnsanı geri almamız gerekiyor." "Biz mi?"

"Bir hata," diye atıldı. "Kendimi kastetmiştim. Alek'i kendim geri getireceğim."

"Yapmayacaksın. Sen geceni yaşadın," dedi. "Artık o benim." "Piç kurusu! Bir geceden fazlasını yaşadın ve onu. Sanırım..." Nefes nefese kaldı ve içinde aniden büyüyen tiksintiyi gizlemek için gözlerini kapattı. "Sanırım birlikte çalışmamız gerekiyor."

Ona güvenmiyordu. Düşüncelerini renklendiren Güvensizlik olmasa bile, ona asla güvenmezdi. Tam olarak değil. Ama o haklıydı. "Şimdi onun peşinden gitmenin zamanı değil. Ne tür bir savaş durumuyla karşılaşacağımızı bilemeyiz."

"Yani? Zayıflamış."

"Biz zayıfladık. Büyük olasılıkla onu kaçıranlar değil." Ne kadar nefret etse de gerçek gerçektir. "Ona çekip gitmesi için bir fırsat daha vermeyeceğim. Ya da sürünmesine bile. Bir dahaki sefere kaybeder." Her şeyi.

Bir an düşündü ve isteksizce başını salladı. "Onu çekmek için karısını kullanabiliriz-"

"Hayır!" Bir kükreme. Bir tehdit, eğer duyacak kadar zekiye. "Gözlerini ona ya da köpeklerimize çevirmeyeceksin. Ve bu unvanı ona atıfta bulunurken de kullanmayacaksın."

"Unvan mı? Eş mi demek istiyorsun?"

O benim! "Yemin et yoksa ateşkesimiz geçersiz olur."

Kara bir kaşını kaldırdı. "Ateşkes mi yaptık?"

"Hâlâ hayattasın, değil mi?"

Kadın homurdandı. "Peki. Her neyse. Yemin ederim."

Doğruldu ve titreyen elini yüzünde gezdirdi. "Birine bağlanacağını hiç düşünmemiştim, hele de insan."

O da aynı şeyi söyleyebilirdi. İnsanlar güçsüzdü, kolayca öldürülebilirdi.

Ve şimdi, Baden'in biriktirdiği kadar çok düşmanı vardı, Katarina'nın sırtına bir hedef tahtası da çizebilirdi. Onunla evlenirse -Puck'ın hayatını Gilly'ye bağladığı gibi kendi hayatını da onunkine bağlarsa- ölümsüz olabilirdi ama aynı zamanda

Hades'in kölesi olmak mı?

Bunu riske atamazdı. Başka bir yolu olmalıydı.

Her seferinde bir görev. İlk olarak, onu koruyabilecek kadar güçlü olabilmesi için iyileşmesi gerekiyordu. "Hücre kullanmayı öğrendin mi telefon?"

"Ben senden daha iyi bir savaşçı mıyım?" diye sordu sertçe. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum."

"Evet!"

Numarasını saydı ve ayakları titreyerek ayağa kalktı.

"Lucifer başka bir pusu gönderirse bana haber verin."

"Günü kurtarmayı mı planlıyorsun?" diye alay etti. "Yine mi demek istiyorsun? Evet."

Dönerek adamın karnına tekme attı, ama vuruşta gerçek bir öfke yoktu ve adam bir an için nefesini kaybetti. "Piç kurusu."

"Kaltak."

"Amcık."

"Başarısızlık."

Sessizce birbirlerine baktılar ve adam kadının dudaklarının kenarlarının sanki sırtlamakla savaşıyormuş gibi kıpırdadığına yemin edebilirdi. "Saldırıya uğrarsam mesaj atarım," dedi.

"Ya da tamamen iyileştiğimde, hangisi önce gelirse."

"Bir dahaki sefere kadar..." dedi ve sorunsuzca uzaklaştı.

23

"Bir şişe zehir karıştırdım, adını İyilik koydum...
ve insanları İyilikle öldürdüm."

-Josephina, Fae Kraliçesi

KATARINA, BISCUIT ve Gravy'yi bol bol övdü. Onun başlattığı her oyunda başarılı oldular. Flört direği. Yakala ve getir. Saklambaç. Halat çekme. Ama... çok mu başarılılardı?

Zebaniler mi, değiller mi?

İkili her fırsatta yüksek heyecan ve kazanma kararlılığını korudu. Onlar kaldı odaklandı ve öfke, gerginlik veya korku gibi duygusal tehlike bölgelerine hiç girmediler.

Galen ve Fox onun yatak odasından ve arka bahçeden uzak duruyordu ki bu onlar için iyi bir şeydi. Ne kadar çok zaman

Baden olmadan geçen zaman Katarina'nın midesini daha çok bulandırıyor. Midesi çalkalandıkça daha da hırçınlaştı. O hırçınlaştıkça köpekler daha da mağdur oluyordu.

Adamının eve sağ salim dönmesini istiyordu. Canavarın bile eve sağ salim dönmesini istiyordu. Canavar, Hades'in işkence görmüş çocukluğunun bir tezahürüydü. Baden'in iplerini elinde tutan karanlık krala sempati duyacağını hiç düşünmemişti. Ya da "o sadece yanlış anlaşıldı, ondan kaçmamalıyım, ona koşmalıyım" düşüncesine kapılacağını...

ona sarıl.

Ona sarılmak istiyorum!

Ama. Sempatisine rağmen, onun yavrularına zarar vermesine asla izin vermezdi.

"Siz zebani misiniz?" diye sordu sonunda, halat çekme kolunu yatağın ayak ucundaki bir kutuya koyarken. "Bana gerçeği söyleyebilirsin."

-Oyna! Oyna!

"Beni ısırdın mı? Eğer öyleyse, neden benden beslenmedin?" Onu sevdikleri için mi? Sevgi pek çok dürtünün üstesinden gelebilir. "Ben de senin gibi birine mi dönüşeceğim? tür?"

-Oyuncak!

Biscuit kutuyu tırmaladı. Bu da işe yaramayınca, kapağı buruşturdu.

"Otur," diye emretti ve her iki yavru da hafif bir tereddütten sonra oturdu.

Ya onun ne sorduğunu anlayamayacak kadar masumlardı ya da gerçeği kabul etmek istemiyorlardı.

"Ailen nerede? Öldürüldüler mi? Tek başına mısınız?"

İkisi de başlarını eğmiş, üzüntü yayıyorlardı.

"Yalnız değilsiniz," dedi onlara. "Ben varım. Ve bana bulaşmış olsanız bile sizi seveceğim, tamam mı?"

Baden bir ışık patlamasıyla ortaya çıktı ve onu ürküttü. Kadın dudaklarını suçlu bir çizgiyle birbirine bastırdı. Köpekler en azından onu hissetmiş gibi şaşırılmış gibi davranmadılar; sadece

onu izledi. Ama asıl mucize? Yerlerinden kıpırdamadan, onun ayağa kalkma emrini beklediler. Ne kadar hızlı öğreniyorlar!

Baden'in kötü durumunu gördüğünde içini bir dehşet çığlığı kapladı. Sanki diğer hurdalık köpekleriyle karşı karşıya getirilmiş gibi görünüyordu. Yüzü, boynu ve kolları kesilmiş, morarmış ve kükürt kokan kalın ve siyah bir şeyle kaplanmıştı. Giysileri yırtılmıştı ve uzuvları titriyordu.

Hemen onun yanına koştu ve bir kolunu beline dolayarak destek ve teselli sundu. "Ne oldu?" Onu yatağa götürdü, kararlılığı ona yeterince

Dizleri büküldüğünde onu ayakta tutacak güç;
Destruction'ın sahip olduğu için onu öldürmeyi düşündüğü güç.

Baden'i yatağa yatırdı ve onun yanından ayrılmak istemeyerek yanına oturdu.

"Pusu," dedi yüzünü buruşturarak.

"Peki ya Alek?"

"Lucifer'in köleleri tarafından yakalandı. Ölü mü diri mi bilmiyorum."

"Lucifer ondan ne istiyor?" "Madeni parayı, eminim."

"Ama neden? Onun zaten yeraltı dünyasında bir krallığı var." "Bir krallıktan daha iyi ne olabilir? İki." Baden fırçaladı

bir elini yüzüne indirdi. "Bedeli ne olursa olsun durdurulmalı."

Hayır. "Ne pahasına olursa olsun" değil. Baden'in ruhu zaferden daha önemliydi.

-Yardıma ihtiyacın var mı?

"Evet," diye cevap verdi hiç düşünmeden. "Git Galen'i getir. Onu hatırlıyor musun? Mini kanatları olan sarışın adam." Basit bir yıkama Baden'e yardımcı olmayacaktı. Bu sefer olmazdı. O yapardı

Kendi yaralarına ve hayvanlarının yaralarına bakıyordu ama bir ölümsüzle ilgilenme deneyimi yoktu. "Lütfen."

Köpekler uzaklaştı ve onu anladıklarını biliyordu.

"Bu kadar kesin bir emre uyabilirler mi?" Baden kaşlarını çatarak sordu.

"Evet, o kadar iyiyim." Ve, uh, onlar cehennem köpekleri olabilir, benim anlayışımın ötesinde güçlere sahip.

Kaşlarını çattı, kapıya baktı. Çözmeye çalışıyordu Bulmaca mı? "Onları geri ara," dedi sonunda. "Galen'i istemiyorum _."

"Seni burada durdurumama izin ver. Aslında ne istediğin umurumda değil. Senin iyiliğin, o adamdan kaçma nedeninden daha önemli." Bu sebep her neyse oldu. "O sana yardım edebilir. Ben edemem."

"O bir pislik," diye mırıldandı Baden.

"Ona tapmalısın. Sen bir pisliksin."

Ona dik dik bakarken gözbebekleri büyüdü, kırmızı iğne uçlarıyla siyahlaştı. Yıkım varlığını hissettiriyordu ve kadın bundan daha mutlu olamazdı, rahatlığı hissediliyordu. Eğer onunla tartışacak, duygularını düzgün bir şekilde gösterecek gücü varsa, yaralarını iyileştirecek gücü de vardı.

Ve iyileşmek zorundaydı.

Ortamı yumuşatmak için uzanıp adamın yanağını, en kötü yaraların hemen altını okşadı. "Zavallı Baduction. Para getiren adamını incittin."

Bakışları kenarlarda yumuşadı. "Görünüşümden hoşlandığını mı söylüyorsun?"

Sanki adam az önce bir şaka yapmış gibi kıkırdadı. "Henüz gerçekleştirmediğin bir Outlander fantezim olduğunu söylüyorum."

Bakışları tüm gücüyle geri döndü ve aslında ona hırladı. "Referansı öğrendim. Sadece kendimmişim gibi davranacağım ve bunun için bana teşekkür edeceksin."

Evet. Muhtemelen öyle yapardı. "Kendin gibi davranmak zorunda olduğunu sanmıyorum, Pekný."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye homurdandı.

Çok sevimli. Bu adamdan hoşlanmıştı. Hoşlandı. Hem de çok. İnatçı ve huysuzdu ve Yıkım sayesinde katil eğilimleri vardı, ama başka kimse yapamazken onu güldürebiliyordu.

Vay canına. Beni güldürüyor mu? Yıldızlara ulaşmanın yolu.

Tek bir bakışıyla onu tahrik edebilirdi. O ona meydan okuyor ve onu memnun ediyordu. Ve belki de daha önce hiç kabul etmediği vahşi bir tarafı vardı ya da belki de sadece onun dünyasına alışıyordu, çünkü onun sevdiği şeyi korumak için ne gerekiyorsa yapardı.

O beni sevmiyor.

Ama ona aşık olabilirim.

Tristo hrmenych! Bu iyi bir şey değildi. O asla yaşlanmayacaktı, ama o yaşlanacaktı, öyle mi? Mümkün olmasına rağmen

cehennem köpeği şeyi. Ayrıca, arkadaşlarının seçtiği tüm kadınlar

ne kadar narin görünürlerse görünsünler sıkı birer savaşıydılar. Katarina, Ashlyn'in çocukları tehdit edildiğinde hırlayan bir deve dönüşeceğini hissetmişti.

Baduction Katarina'nın hâlâ zayıf olduğunu düşünüyordu.

Ben biriyim, lanet olsun. Ben cesurum!

"Yaralandın mı?" Baden onu düşüncelerinden uzaklaştırarak sordu.

"Hayır." Bir tutam saç kulağının arkasına bağladı ve onunla dokunarak bağlantı kurdu. "Neden?"

"Yüzünü buruşturdu."

Galen onu bir cevap düşünmek zorunda kalmaktan kurtararak tökezleyerek odaya girdi. Biscuit ağzını bir bacağına, Gravy de Galen'i yaklaştırmak için diğer bacağına dayadı. Her iki köpek de durdu ve nefes nefese kaldı, dilleri sadece Galen Katarina'ya yaklaştığında ağızlarından çıkıyordu.

"Ne kadar iyi bebekler," diye övdü.

Galen kaşlarını çatarak, "Eğer köpekleriniz bir daha peşime düşerse, ben-" dedi.

Katarina ayağa fırladı, köpekler onun önüne atladı. Ona hırlarken çenesi düştü. Kelimenin tam anlamıyla hırladı. Diş etleri yandı. Parmaklarının uçları ve hatta ayak parmaklarının uçları da öyle, ama bakışlarını Galen'e kilitleyerek acı verici hisleri görmezden geldi.

"Bu cümleyi bitirmek istemezsin," dedi ona.

Yavrular bir hırıltıyla onun duygularını yankıladı. Daha önce çıkardıklarına hiç benzemeyen bir ses, derin ve aç, kesinlikle tehditkâr, sanki savaşçı akşam yemeği menüsüne yeni konmuş gibi. Yiyebildiğin kadar açık büfe.

"Senden hoşlandıklarını sanmıyorum," dedi Baden, ses tonu rahattı, neredeyse eğleniyordu.

Galen ellerini avuç içleri dışarı bakacak şekilde kaldırıp bir adım geri çekilirken yüzünün rengi soldu. "Onlar..."

"Onlara hakaret edersen yüzünü mü parçalayacaklar? Evet. Yoksa onların melek olduğunu mu söyleyecektiniz? Çünkü öyleler. Şimdi o aptal ağzını kapat ve Baden'e yardım et." Eliyle

kolunu asil bir şekilde sallayarak hastaya döndü. "Ve siz," dedi köpeklerle gülümseyerek. "Peknimi koruyun."

Köpekler yatağa atlayıp Baden'in yanında yerlerini aldılar. Ve tamam, tamam, o bile bu kadar iyi, bu kadar hızlı değildi. Onlar cehennem köpekleriydi, değil mi?

Zebanilerin kökü kazınmalı.

Cesedinin üzerinden!

"Pekâlâ. Bu arada..." Galen belli belirsiz yatağa yaklaştı ve bakışlarını Baden'in üzerinde gezdirdi. "İşte benim resmi teşhisim. Biraz dinlenir ve duş alırsa iyi olacak. Ayağa kalkar kalkmaz beynini dağıtmayı teklif et yeter.

Günün sonunda sağlıklı ve mutlu bir oğlunuz olacak." Galen odadan çıkmadan önce ona göz kırptı.

Bu sözler aynı anda hem özgürleştirici hem de endişe vericiydi. Savaşçı hakkında birkaç şey öğrenmişti. Sahte Umut'un bekçisi olarak, insanları yüceltmek yerine onları yerle bir etmekten hoşlanıyordu ve belki de buna ihtiyacı vardı. Kendisini bile!

Bu şeytanın bir oyunu olabilir.

Baden'in dinlenip iyileştiğinden emin olacaktı. İhtiyacı olabileceğini düşündüğü tüm malzemeleri topladı: kitaplarda ve filmlerde hep kullanılan bir tas sıcak su, paçavralar, antibiyotik merhem ve bandajlar. Baden gömleğini çıkarıp işe koyulurken sessiz, hatta dalgın kaldı.

Sonunda dedi ki, "Seni tutmak istiyorum. Seni koruyacağım." Kalbi kaburgalarına çarparak sert bir ritim tutturdu. "Yeniliğin etkisi geçene kadar mı yoksa yaşlanıp saçların ağarana kadar mı?"

Kızgın, düşünceli gözler onunkilerle buluştu ve içinden bir ürperti geçti. "Yaşlanacağın düşüncesi hoşuma gitmiyor."

Böylece iki kişi oldular. Bu erkeksi adamın koluna koltuk değneği gibi yapışan bezli bir nineye ihtiyacı yoktu. Bir kız arkadaş için değil. "Gümüş tilki fantezilerin yok mu?" Yarı alay, yarı umut.

Yarım bir yardım çağrısı.

Ve evet, matematiğinin yanlış olduğunu biliyordu. Böylesine imkansız bir konu çarpık rakamlar gerektiriyordu.

"Seksen yaşındaki Katarina ile seks yapsaydım, kalçasını kırardım."

Verdiği cevap giderek artan üzüntüsünü dağıttı ve bir kahkaha patlattı. "Çoğu erkek yaşın önemli olmadığını iddia eder."

Uzandı ve onun yanağını okşadı. Haftalar önce başlatmayacağı bir dokunuş. Kızın almaktan heyecan duyduğu bir dokunuş. "Ben çoğu erkek gibi değilim. İnsan vücudunun ne kadar çabuk solduğunu bilirim, bunu birçok kez gördüm. Ve daha önce de söylediğim gibi, benimle kalman seni tehlikeye atar. Eğer Biri size zarar verseydi... sizi onarılamayacak şekilde yaralaysaydı..."

Böylesine hassas bir konu karşısında soğukkanlılığını korumakta zorlandı. "İlk beyaz saçım çıkana kadar seninle kalmama ne dersin?" Birlikte biraz zaman geçirmek, hiç zaman geçirmemekten daha iyiydi. hiç bir zaman.

"Hayır." Başını öyle bir kararlılıkla salladı ki Eğer karşı çıkmaya cesaret ederse savaş sözü verdi. "Seni ölümsüz yapmanın bir yolunu bulacağız."

Ona köpeklerden bahset.

Hayır! Yapamazdı. Düpedüz olmaz. O sadece Baden değil, aynı zamanda Yıkım'dı. Dikkatli davranmak zorundaydı.

Onun sevdiğini bildiği şekilde göğsünü okşadı. "Şu ölümsüzlük meselesinden biraz uzaklaşalım. Cehennem köpekleri ve onlardan kurtulan insanlar hakkında konuşmayı tercih ederim. ısır."

Baden sanki istediği her şeyi verecekmiş gibi ona baktı. -Ve bu ne kadar baş döndürücüydü? "Böyle sadece iki vaka biliyorum. Zeus ordusuna ısırılan erkekleri yakalamalarını emretti ve biz de yakaladık. Ama eskisinden daha güçlüydüler, el ve ayak parmaklarından pençeler çıkıyordu. Ayrıca deliydiler, sürekli saçlarını çekiyorlar ve şakaklarına vuruyorlardı. Olimpos Dağı'na giderken, bir cehennem köpeği sürüsü bizi pusuya düşürdü. Isırılan erkekler de dahil olmak üzere birçok adam öldü. Onlar ana hedeflerdi, ilk öldürülenlerdi."

"Ama neden? Sadece kana susamışlık mı?"

"Sanırım zebaniler dışarıdan bir bağ istemiyorlardı. Pek çok kişi onları kontrol etmeye çalıştı. Hades'in işkencecisi gibi bazıları başarılı bile oldu... bir süreliğine."

Şimdi soldu. Yakında delirecek miydi? Çıldırarak canlı varlıklar mı? Yavrular onu topuklarının üzerinde bir yemek olarak görmeye başlarlar mıydı?

"Tazılar ölümsüz müydü?" diye sordu.

"Hayır. Bir insan ömrü kadar ömürleri vardı. Bildiğim kadarıyla, yüz yirmi yıl şimdiye kadar yaşamış en uzun ömür."

"Onlara ne oldu?"

"Hades iki yeraltı dünyasının kontrolünü ele geçirdi. Annesinin ve işkencecisinin. Ordularını tüm sürülere karşı savaşa soktu ve tüm ırkı yok etti."

Bir öfke kıvılcımı göğsünü yaktı - o tazılardan bazıları kesinlikle masumdu. Bu kıvılcımı görmezden geldi. Şimdilik.

Bisküvi ve Sos nereden gelmişti? Başka var mıydı?

"Şu ölümsüzlük meselesi. Sonsuza kadar yaşamak isteyip istemediğimi bilmiyorum." İlişkileri çok yeniydi. Ya bir ay... bir yıl... beş yıl içinde biterse? Sevdiğinden emin olmadığı bir dünyada tek başına sıkışıp kalacaktı. "Ve seninle birlikte gelen tehlike konusunda endişelenmiyorum."

"Çünkü ben-"

"Çünkü dünyada her zaman tehlike olacaktır. Korkuya dayalı kararlar almak sadece pişmanlıklara yol açar."

"Bana ihtiyacın var," diye tersledi. "Ben senin yanındayken korkmana gerek kalmayacak."

Oops. Ayıyı dürtmüştü. Peki, neden dürtmeye devam etmiyor?

Ayağa kalktı, temizlik malzemelerini topladı, kirli giysilerini çıkardı ve onu iyice yıkadı. "Sana ihtiyaç duymamı istiyorsun. Arada bir fark var. Sana ihtiyacım yok ve hiçbir zaman da olmayacak. Bağımlılık bana göre değil. Ama seni en az senin beni arzuladığın kadar hararetle arzuluyorum."

Kadının bir kısmının beklediği gibi yine patlamadı. Yumuşadı ve şöyle dedi: "Uzun zamandır ilk kez gelecek için umutluyum. En azından umudum olduğunu düşünüyorum. Çok uzun zaman oldu."

Duyguyu hissettiğimden beri emin olamıyorum." Göğsünü ovuşturdu. "Her ne ise, merkezinde sen varsın."

Ne kadar üzücü değil mi? Ve ne kadar da tatlı? Duvarı işaret ederek, "Bisküvi, Sos. Şimdi kendi yataklarınıza, aşklarım."

Hiç duraksamadan yataktan atladılar ve duvara yığıldığı yastıklara doğru koştular. İtaatleri için onları övdükten sonra yorganın altına girdi.

Baden'in yanına uzandı ve yaralarına dikkat etti. "Birlikte kalmaktan, birlikte olmaktan bahsediyoruz ama sadece bir kez çıktık. Bu bana haksızlık! Kur yapılmayı hak ediyorum."

Kolunu kadının ortasına dolayarak onu kendine çekti. "Hiç bir kadına kur yapmadım."

"Hiç bir kadın sana kur yaptı mı?"

"Birçoğu denedi."

"Tamam. Isırırım." Dikkatli olmazsa belki de kelimenin tam anlamıyla. "Sana nasıl kur yapmaya çalıştılar?"

"Evime gizlice girip beni bekleyerek... yatağымda çıplak olarak."

Ha! "Lütfen, pekný. Ben o kadar kolay değilim. Oturma odamda çıplak ol, elektrik süpürgesiyle çalış, sonra konuşuruz."

Gevrek kıkırdaması sıcak, naneli nefesini şakaklarında gezdirdi.

Yaraları yüzünden nazik olmayı boşver. O sertti ve bu sertliğin bir getirisi olmalıydı.

Dilini meme ucunun etrafında gezdirdi. "Senin yatağındayım... Belki de şimdi soyunmalıyım."

Gözleri istekle parladı. "Yapmalısın," dedi. "Yapmalısın" dedi. Telefon cebinde, kadının karnında titriyordu ama o buna aldırmadı. "Hemen şimdi."

"Önce..." Cep telefonunu eline aldı ve ekranı kontrol etti. Vay, vay. "Torin, William'ın iblisin ele geçirdiği her savaşçının Puck'a saldırmasını talep ettiğini söylüyor. Puck'a zarar vermek." Bir duraklama. "Puck kim?" Bu oyundaki tüm oyuncularını öğrenebilecek miydi?

"Puck, William'ın potansiyel ruh eşıyle mi evlendi? O bir satir. Yarı keçi," diye ekledi kadın şaşkınlıkla bakınca.

Keçi mi? Cidden mi? "Kız için daha kötüsü de olabilirdi sanırım." Ama o kadar da değil ve Katarina birdenbire erkeğinin vücudunu başka bir varlıkla paylaşmasından çok memnun oldu.

"Bu durumdaki sorun Gilly değil. William'ın odağı bölünmüş durumda ve bu da onu kolay bir hedef haline getiriyor. Lucifer bunu saldırmak için mükemmel bir fırsat olarak görecektir."

"William, engeller ne olursa olsun kendi başının çaresine bakabilecek birine benziyor."

"Eğer yaralıysa... Hades oğlunu seviyor. O-" Baden kaşlarını çattı, birden dalgınlaştı. Sonra başını salladı, sanki Onu duraklatan düşünceyi bir kenara bıraktı. "William'ın kendi oğullarının da dikkati dağılacak ve müttefiklerimin birçoğu aynı anda tehlikeye girecek."

"Otuz yaşlarında görünen William'ın savaşıacak yaşta çocukları mı var?"

Ona yönelttiği gülümsemede hoşgörölü bir dokunuş vardı. "Dünyayı yok edecek kadar yaşlılar. Onlar kıyametin atlıları."

Zihin karmaşası! "Çıplak süpürmeyi unut. Bana kur yapmak istiyorsan, düşmanlarımızın kim olduğunu, müttefiklerimizin kim olduğunu, tüm ölümsüz ırkları, onların güçlü ve zayıf yönlerini detaylandıran bir kitap yaz."

Başını salladı. "Bunu yapacağım. Senin korunman için."

"Çünkü sana ihtiyacım var, falan filan."

Onu görmezden geldi ve ekledi, "Korkarım çıplak süpürmeyi unutamam. Size zevk verecek her şeyi yaparım."

Bir sıcaklık şelalesi... çok tatlı... Ona doğru eğildi - ancak telefonu ikinci kez çaldığında durdu. Bir savaşçı her zaman aranırdı. İç çekerek ekranı kontrol etti. "Horoz engelleyici Torin bugün giriş yapmadığını söylüyor ve süvarileri göndermesine saniyeler kalmış."

"Meşguldüm." Baden'in sıcak bakışları onu lezzetli bir niyetle okşadı. "Daha da meşgul olmak istiyorum."

Göğüs uçları gerildi ve karnı sıkıştı. "Bunu ben de isterim ama ona yaşam kanıtı fotoğraflar gönderene kadar olmaz. Ben senin dünyanı sarsarken aniden gelen ziyaretçileri riske atmak istemem." Ayağa kalktı ve onun birkaç bin fotoğrafını çekti. "Yap Kamerayla iyi... iyi, iyi... şimdi kamerayla nefret et. Evet! Aynen böyle. Şimdi kamerayla bebek yap. kamera..."

Adam ona eğlence ve kızgınlık karışımı bir duyguyla baktı.

En sevdiği fotoğrafı seçti - Baden'in fotoğraf makinesiyle nefret ettiği bir fotoğraf - ve Torin'e bir mesajla birlikte gönderdi: Baden ATD'de (doktorda) ve daha sonra kendini daha iyi hissederse bir BYOT partisi (kendi dişlerini getir) TTYL (seninle daha yüksek sesle konuş) düzenleyebilir.

Gönder.

"Ona ne söyledin?" Baden sordu.

"Gerçeği."

Bir saniye sonra telefon çaldı ve ekranda Torin'in fotoğrafı belirdi. Muhteşem beyaz saçlı ölümsüz! Baden telefona uzandı ama kadın yataktan geri çekildi.

ve onun yerine cevap verdi, "Bu önemli olsa iyi olur. Baden'in zararına benim iyi zamanımı bölüyorsun."

Torin'in kıkırdaması telsizden duyuluyordu. "Benim Keeley'imden daha kötü olabilirsin."

Kızıl Kraliçe. Katarina aptal kadını özlemişti. "O nasıl?"

"Tamamen iyileşti. Baden'e William'a yardım edeceğimizi söylemek için aradım. Ona borçluyuz."

Bir tutam saçını parmağının etrafında döndürürken Baden'e sözleri tekrarladı. "Keçi-adam... şeyiyle ona gerçekten zarar vermeden nasıl savaşabildiğini anlamıyorum."

"Sakin ol," dedi Torin. "En yakın arkadaşları ve ailesi üzerinden gideceğiz."

Ne! "Bu korkunç. Onlar masum ve-"

Baden telefonu onun elinden kaptı. "Zaten yapacak çok işin var, Tor. Kutu, Sabah Yıldızı. Lucifer."

Katarina telefonu geri aldı ve hoparlöre yerleştirdi. Torin, "Keeley ne yaparsa yapsın," dedi, "telefonu bulamıyor.

kutuyu ya da yıldızı. Ve şimdi onları arayamıyor bile."

"Neden?" Baden talep etti.

"Eserler kayıp. En azından üç tanesi. Danika hâlâ Reyes'in yanında ama ofisin resmi kayıp,
"

Objeler mi? Ne eseri? Hangi ofisin tablosu?

Kutuyu tahmin edebiliyordu. Pandora'nın kutusu.

Adamlar onu neden geri istiyordu? Yeterince soruna yol açmamış mıydı?

"Kim-" diye söze başladı Baden ama Torin onun sözünü kesti.

"Cameo. Kızımız onları kaçırdı. Sırf benimle uğraşmak için onları fidye karşılığı bize geri vermeyi planladı diyeceğim ama

En son sohbet ettiğimizde gözlerindeki acı dolu bakış bana aksini söylüyor."

Bu duyuru Baden'i öfkелendirdi. Duvarı yumrukladı, taşı ve muhtemelen parmak eklemlerini çatlattı. "Kimse yok mu onun peşinden mi gidiyorsun?"

"Şaka mı yapıyorsun? O büyük bir kız. Bunun yapması gereken bir şey olduğunu söylemek için mesaj attı."

"Aptal kadın kendini öldürtecek."

"Herkesten daha iyi biliyorsun. Kendilerine yardım etmeyenlere yardım edemeyiz."

Baden boştaki elini saçlarının arasında gezdirdi; saç telleri inatçı ve sevimli dikenler halinde kalmıştı. "Özür dilerim. Seni asla incitmek istemedim." Aramayı sonlandırdı.

Katarina onu rahatlatmak için kolunu okşadı ama o omuz silkti. Kaynağını bilse de reddedilme acıtmıştı. Kendini suçlama.

Her zaman olumlu bir notla bitirin.

Ellerini kalçalarına koyarak, "Galen'in daha önceki emirlerini duydun. Bir duş ihtiyacın var... ve asla alamayacağın merhamet için yalvarana kadar seni cinsel olarak kızdırmam gerekiyor."

Baden ona kaşlarını çatı. "Sana beni yalvartmanı hiç söylemedi."

"İyi haber, koca oğlan." Ona göz kırptı. "Yine de sana bunu yaptıracağım."

24

"Ben kahkahayı
kasıtsız adam öldürme."

-Fox, Güvensizliğin Bekçisi

DUŞTA SEKS, YERDE SEKS ve tek istediğim... daha fazlası,
daha fazlası, daha fazlası.

Katarina, Baden'in yanına daha da sokulurken kıs kıs güldü. Adama doyamıyordu ve belli ki o da kendisi için aynı şeyi hissediyordu. Ona dokunmadan birkaç dakika bile geçiremiyordu ve Katarina buna bayılıyordu. Tıpkı onun sevdiği gibi-

Vay be. Yavaşla biraz.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim Katarina."

Şaşırtıcı itirafı kadının zevkten titremesine neden oldu.

"Belki de ölümsüz olma ihtimalini düşünmeyi düşüneneceğim."

Bir zamanlar.

Yeni bir hikaye. Sonsuza dek mutlu olmak için yeni bir şans. Ama bu hikâyenin sonsuza dek süreceği gerçeğini hâlâ aklından çıkaramıyordu. Daha fazla zaman, hata için daha fazla alan.

"Bu yeterince iyi değil. Ölümsüz olacaksın. Öyle ya da böyle."

Ve güle güle mutlu ruh hali.

"Nazikçe sor," dedi, sinirleri bozulmuştu.

"Bu sefer olmaz. Ölümünle uğraşmaktansa öfkenle uğraşmayı tercih ederim."

"Ben yetişkin bir kadını Baden ve benim yerime karar veremezsin. Benim fikirlerim önemli. Benim isteklerim önemli. Benimle aynı fikirde olsan da olmasan da."

Yılmadı. "Bir gün, ısrarım için bana teşekkür edeceksin."

"Yapmayacağım." Onun otoriter eğilimlerini güçlendirmeyeceğim. "Şimdi beni fazla zorlamadan geri çekil."

"Geri çekilmeyeceğim. Vazgeçemem. Bu çok önemli. Bunu anlamak için çok genç ve çok insansın."

İçinin derinliklerinden hayvani bir hırıltı yükseldi. daha önce hiç çıkarmadığı bir ses çıkardı ve adam sessizleşti. Onun yüzünden değil, yavrular yüzünden sustuğunu fark etti,

Yastıklarından kalkmış, sırtlarındaki tüyler diken diken olmuştu.

Kendisinin aynası olan öfke onlardan yayılıyordu.

Köpekler Baden için yatağa atladılar. Sanki boğazını parçalamayı planlıyorlarmış gibi dişlerini açmışlardı.

"Hayır," diye atıldı ve Baden vücudunu onunkinin üzerine atarken havada dönerek yanlarından geçtiler.

"Hayır mı?" Ağırlığını avuçlarının üzerine verip kızın tepesine dikildi, güzel yüz hatları öfke ve kararlılıkla kararmıştı. "Beni korumayı mı umuyorsun? Ya da onları?"

"İkisi de. Yine de şu anda seni neden kurtarmak istediğimi anlayamıyorum." "Çünkü senin güvenliğini sağlamak için her şeyi yapmaya hazırım.

İsteklerinize karşı bile gelebilirim. Hoşunuza gitmeyebilir ama bir parçanız bunu takdir ediyor olmalı."

Takviye ettiği şey bu muydu?

Yavrular yatağın etrafında dolanıp bu kez onun işaretini beklerken, Katarina kendini mümkün olan her yolla sakinleşmeye zorladı. Derin nefes aldı, ona kadar saydı, kendini mutlu bir yerde hayal etti; eski yavrularının yeni yavrularıyla oynayabileceği bir kır çiçekleri tarlasında.

"Sevişmekten ve sarılmaktan bu hale nasıl geldik?"

"Çok kolay. Sevişmek, sarılmak... Bana çoktan öldüğünü sandığım bir kalbin arzularını gösterdin. Ve bir gün sen

bunu benden almaya karar verebilir mi? Bir gün biri seni öldürebilir ya da yaşlılık seni alt edebilir mi? Hayır."

Sözlerindeki romantizm, ses tonundaki sertlikle mahvoldu. "Olabilir mi? Bir gün mü? Hayır, Kretén. Bugün kalbinin arzularını senden alıyorum. O kadar dik kafalısın ki, uyarımı dikkate almadın. Harekete geçmek gerek." Adam dersini alacak, kadın da sakinleşecekti. "Biraz ayrı zaman geçireceğiz."

Ayağa kalktı ve bir tişört ve kot pantolon giymeden önce her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için köpeklere sokuldu. "Seçme hakkımı reddettiğinizde beni hak etmiyorsunuz demektir." Evine doğru yürüdü. Dolaptan boş bir spor çantası aldı ve onu giysileriyle doldurmaya başladı. "Yani ben gidiyorum. Çok çok uzak bir yere gidiyorum. senden uzakta."

"Hayır." İnkârını zehir gibi tükürdü. "Burada kalıyorsun."

"Başka bir emir." Cık cık etti. "Bana zarar vermeden beni durduramazsın. Çünkü seninle savaşacağım."

Ayağa fırladı, bakır gözleri kızın üzerindeydi ve çantayı kızın elinden aldı. Çantayı odanın diğer ucuna fırlattı. Kadını duvara doğru itti.

avuçlarını şakaklarının yanında düzleştirerek onu hapsetti.

Korkmuyordu... ama biraz tahrik olmuş olabilirdi. Güçlü olun! Uzun vadeli sonuçlar kısa vadeli zevklerden daha önemliydi.

Şaşırtıcı bir şekilde, köpekler sessiz kaldı. Bu sefer tehdit algılamadı mı?

"Dur." Eğitim kılavuzundan bir sayfa alarak onu sevmeye başladı. "Birlikte çok iyiyiz."

Saçlarını okşadı... kolundan aşağıya... karnından yukarıya ve göğüslerinin arasına... Ancak kadın beklentiyle gerildiğinde, soluduğu hava onu sadece bu adamın ortaya çıkarabileceği bir farkındalıkla yaktığında, onun etrafında döndü

boncuklu meme ucu.

"Eğer ayrılırsak sana böyle dokunamayacağım ve ben sana dokunmayı çok istiyorum. Kal," diye tekrarladı.

"Lütfen."

Kararlılığı, teninde kıskırtıcı bir zonklamaydı. Sorun neydi? Sözlerini bu kez bir rica olarak ifade etmişti ama yine de bir talepti.

"Savunman için çok geç, savaşçı."

İfadesindeki nezaket buharlaştı. "Sen bir insansın. Senin için neyin iyi olduğunu bilmiyorsun."

"Bana söyleyip duruyorsun." Kadın onu itti. "Benim için iyi olmadığından hiç şüphem yok. Şimdi çekil!"

Kımıldadı, ama sadece kendi iradesiyle, piç kurusu.

"Benden ne istiyorsun?" diye tersledi.

"Senden mi? Hiçbir şey." Başı dik, çantayı almak için eğildi. Eşyalarını içine doldurdu. "Beni kendisiyle eşit gören bir adam istiyorum."

"Bu," dedi, sesi artık duygudan yoksundu, "bu Asla yapmayacağım bir şey. Yapamam. Seni kırabilecekken olmaz."

Sadece. gibi. O kadar. İlişkilerinin bu durumdan sağ çıkabileceğine dair umutlar söndü. Hayal kırıklığı ve keder kabardı ve

köpürdü. Tekrar düşünmesi için yalvarmayacağım.

Ona bir ders vermek ve kendini sakinleştirmek için gitmiyordu, diye karar verdi. Gidiyordu, nokta. Hikâyeleri sona ermişti. Sona ermişti. Değerini kanıtlayabileceğini düşünmüştü.

Az önce onu asla göremeyeceğini itiraf etmişti.

"İşimiz bitti," dedi ona ve bunda ciddiydi.

"Daha işimiz bitmedi." Ona doğru uzandı ama temas etmeden önce kollarını bıraktı. "İşimiz asla bitmeyecek."

Kal. Güçlü! Onda olmadığını düşündüğü gücün ta kendisi. "Beni özlemeye başladığında, ki özleyeceksin, beni aramaya gelme. Bu-" elini sallayarak onu işaret etti

"-artık sana yasak." "Hayır. Hayır!"

Sana izin vermeyeceğim-"

"Katarina hâlâ konuşuyor." Ayağını yere vurdu. "Seni eğitmeye çalışmaktan bıktım. Dersimden kaldın. F artı artı."

Dişlerini gösterirken burun delikleri alevlendi. "Sen eğitim alıyordun Ben mi? Köpeklerinizden biri gibi mi?"

"Tabii ki." Saçlarını kabarttı. "Sen bir canavarsın, değil mi? Güzel ama ölümcül."

"Öyleyim. Ve şimdi en kötüsünü göreceksin." Gözleri kıpkırmızı parlayan bir kükremeye şifonyeri devirdi. Çekmeceler ortadan ikiye ayrıldı, içindekiler dışarı döküldü. Yatağın demir başlığını bir çubuk yerinden çıkana kadar çekti. Çubuğu duvara fırlattı.

Bu krizin sebebi neydi? Kesinlikle onu eğitmeyi kabul etmesi değildi. Bu onu kızdırmıştı ama öfkelenlendirmemişti.

Ona canavar demesi mi?

Sanki umurunda değilmiş gibi onu görmezden gelerek, sessizce eşyalarını toplamayı bitirdi ve giysilerini yerden topladı.

Bir zamanlar.

Bugün, yeni bir hikaye başladı. Kendi yarattığı bir hikaye. O bu kalp kırıklığını kendini yeni ve daha iyi bir insana dönüştürmek için bir fırsat olarak kullanacaktır.

İhtiyacı olan her şeyi aldığı anda, "Galen!" diye seslendi.

Baden öfke nöbetini durdurdu ve ona ters ters baktı. "O yapmayacak seni benden almaya cüret edemem."

"Yapacak. Ve sen de ona emri vereceksin, yoksa sana yemin ederim, seninle sadece dövüşmem, arkanı her döndüğünde kaçırım. Her fırsatta senin bu canavar tarafını kışkırtacağım ve-"

"Yeter." Nefes nefese kalmıştı, elleri yumruk olmuştu.

"Gitmek mi istiyorsun? Pekâlâ. Gitmene izin vereceğiz."

Biz, demişti.

Rahatlama üzüntüyle savaştı. Birini daha kaybetmek istemiyorum. birini sevdi. Ama onu sevmiyordu. Sevemezdi. "Kardeşim iyileştiğinde, nerede olursam olayım Galen'in onu bana getirmesini sağlayacaksın."

Aralarında sessizlik uzadı. Sertçe başını salladı.

Galen kapıyı çalmadan odaya daldı, yüz hatlarını sinirlilik kaplamıştı. "Zili mi çaldın, doodlepop?" Ev sahibinin

çıplak Baden ve gözlerini kapattı. "Ciddi misin dostum? Gel

Hadi! Eğer bir sosis festivalinin parçası olmak isteseydim, kasabıma giderdim."

Köpekler yanına yaklaştı ve ellerini yaladı. Çenesi titreyerek çantayı omzuna attı ve tasmaları taktı. "Gitmeye hazırım."

"Nereye gitmeye hazırsınız?" Galen kafası karışmış bir halde sordu. Baden arkasını döndü, sırtındaki kaslar düğümlendi.

"Onu başka bir yere götürün." Durakladı ve dişlerini sıktı, "Güvenli bir yere."

"Benim seçtiğim bir yerde," diye düzeltti. "Ve Baden'e nerede olduğumu söylemeyeceksin. Ölümle tehdit edilsen bile ona asla söylemeyeceksin." Devamı olmayacaktı. Bundan emin olacaktı.

Boğazında bir hıçkırık düğümlendi.

Gözyaşları mı? Onun için mi? Hayır!

Galen sanki yanlış duyduğundan eminmiş gibi gözlerini kırıştırdı. "Annemle babam boşanıyor mu?"

"Evet ve annem kürklü çocukların tam velayetine sahip." Havadaki kalın gerilim perdesini görmezden gelerek yüzüne parlak bir gülümseme yapıştırdı. "Şimdi seni de boşamadan önce gidelim."

* * *

Baden kutsal olmayan bir öfkeyle savaştı. Katarina gitmişti. Ama kalsaydı bile onu kaybedecekti. Diğerleri gibi Katarina da onun dış görünüşünün güzel ama içinin çirkin olduğunu düşünüyordu. Aksine övünmesine rağmen!

Karanlık bir dünyadaki tek parlak ışığı artık ulaşılamayacak kadar uzakta yanıyordu.

Yumruğunu tekrar tekrar duvara vurarak yeni delikler açtı, derisini yırttı ve parmak eklemlerini çatlattı.

Yıkım zihninde sinsice ilerliyordu. Kadınımı geri istiyorum. Geri al onu!

Yapacağım.

Yapmalı.

Bir el çıplak omzuna geldi. Acı yoktu. O Katarina'yı görmeyi umarak etrafına bakındı. Hatasını fark etmişti! Onun yerine Fox ile yüz yüze geldi.

"Ne?" diye hırladı, duyarsızlaşmış teninden nefret ediyordu.

Bakışları adamın çıplaklığı üzerinde gezindi. "Giyinmeye ne dersin? Çok seksisin ama erkeklerimin başka bir kadına daha az saplantılı olmasını tercih ederim."

Hiçbir şekilde utangaç ya da çekingen değildi ama Katarina'nın mülkünde başka bir kadının gözlerinden hoşlanmıyordu. Dolaba doğru yürüdü ve bir pantolon çekti. Katarina'ya

Katarina'ya sakinleşmesi için zaman tanıdı. Sonra onu geri kazanmak için saldırıya geçecekti.

Belki de ona emirlerini yerine getirmesini emretmemeliydi ama lanet olsun, insan olarak kalmak onun için bir seçenek değildi. Ama kesinlikle onu değiştirmenin bir yolunu bulana kadar konuyu zorlamak için beklemeliydi.

"Ne?" diye tekrarladı aynı sıcaklıkla.

"Bağırışmaları duydum ve size yardım edebileceğimi düşündüm. Yardım teklif etmenin bu kadar korkunç bir suç olacağını düşünmemiştim. Benim hatam."

"Yardımaınıza ihtiyacım yok. Ayrıca, benim hayatımda olanlar seni ilgilendirmez." Evin koruyucusu ile dostluk kurmak

Güvensizlik mi? Böyle bir şey asla olmayacak. Ona tavsiye vermiş olabilirdi ama bu Katarina'nın isteği üzerine olmuştu. Şimdi ise sadece birini öldürmek istiyordu.

"Ben senin düşmanın değilim, Baden."

"Haklısın. Sen daha kötüsün. Değiştiremeyeceğim bir geçmişin hatırlatıcısısın."

"Evet ve minnettar olmalısın! Artık daha güçlüsün. Sen daha akıllısın. Ve ben berbat durumdayım."

"Tamamen kendi hatan yüzünden. İblise kucak açtın. Bunu sen istedin."

"Güç istedim. Hayatın benim için nasıl bir şey olduğunu bilemezsin, doğuştan ölümsüz biri-" Nefesini içine çekti, sustu. Neyi açıklamaktan kendini alıkoymuştu?

Kökeni belirsiz bir ölümsüzdü. Gördüğü kadarıyla hiçbir zaman bir hayvan formuna dönüşmemişti. Sesi bir siren gibi silah değildi ve bir Harpy, Gönderilmiş Kişi ya da melek gibi kanatları yoktu. Vampir ya da Pandora her neye dönüştüyse onu işaret eden dişleri yoktu ve bir cadı gibi güç aurası da yoktu.

"Güç istedim," diye tekrarladı.

"Bir güç yanılsaması edindin. Ve yeni bir zayıflık." "Bunu biliyorum. Şimdi."

Gerçek güç dostluktu - sayıların gücü. Gerçek güç sevgiydi-başkaları için fedakârlık yapma isteğiydi.

Aşk çoğu zaman kırmızıya kaçardı.

Gerçek güç, daha iyi bir yarın için umuttu - ki artık buna sahip değildi. Gerçek gücün şiddetten kaynaklanması gerekmediğini fark etti. Bir kadının dokunuşu kadar nazik olabilirdi.

Belki de artık daha akıllıydı. Yine de Katarina'ya sahip olma kararlılığının onu uzaklaştırmasına izin vermişti. Onu güvende tutmak için, evet, ama aynı zamanda ona kendi şartlarıyla bakmak için.

Askıdan bir gömlek çekip başının üzerine geçirdi. "Gitmen gerekiyor."

"Bak. Yardımımı istesen de istemesen de alacaksın. Hades'in oğulları hakkında bir şeyler biliyorum." Boynunun arkasını ovuşturdu, bir çizme ayağından diğerine geçti. "William ve Lucifer da eskiden bu bantlardan takardı."

Bunu nasıl bilebilir? Ve William böyle bir sırrı asla saklamazdı-

Hayır, doğru değil. William bencil bir hıyardı, başkalarının cehaletiyle kolayca eğlenirdi. Arkadaşlarının bile.

William Baden'i Fox'tan uzak durması için uyarmıştı. Çünkü onun sırrını biliyordu.

"Bana daha önce söylemeliydin," dedi.

"Geçmişimle ilgili sorular sormanı istemedim."

"Oh, yapmayacağım. Arkadaşım olduğumu sandığım adamı öldürmekle meşgul olacağım." Baden iki hançer kaptı ve zihninde bir ayarlama yaptı.

Ev, William her neredeyse. Kendini geniş bir yatak odasında buldu. Duvarlar pençe izleriyle kaplıydı, mobilyalar pürüzlü parçalara ayrılmıştı, cam kırıkları yere saçılmıştı.

Maddox, Paris ve Sabin, William'ı öfkelenildiği sırada sıkıştırmak için ellerinden geleni yaparken, Strider ve Lucien kaçıışı önlemek için kapıyı koruyordu. Erkeğin parlayabildiğini hatırlamıyorlar mıydı? Ya da William duyguları böylesine çalkantılıyken parlayamaz mıydı?

Öldürücü olmanın ötesinde bir yetenekle dövüşüyordu, değişkenliğine rağmen her hareketi kesin ve metodikti.

Bir mucize eseri Maddox bir kolundan, Strider da diğer kolundan tutmayı başararak Paris'in arkadan yaklaşıp kafa kilidi yapmasını sağladı. Erkeği uzun süre zapt edemeyeceklerdi. William özgürlüğünü kazanmaya çoktan yaklaşmıştı.

Baden aceleyle aradaki mesafeyi kapattı ve hançerlerinden birini William'ın kalbinin derinliklerine sapladı. Sonunda erkek sakinleşti ve gözlerinde gerçek alevler parlarken Baden'e dik dik baktı.

"Hata, Red. Büyük hata."

Baden diğer hançeri William'ın karnına sapladı.

William manik bir neşeyle gülerken diğerleri şaşkınlıkla bakakaldı. "Ben de sana gelmek istiyordum. Bana borçlu olduğun iyiliği tahsil etmek için."

Baden bunun tam tersinin doğru olduğunu hissetti. "İyilik mi istiyorsun? Seni serbest bırakmamı söyle, bırakayım."

Kristal mavisi gözleri simsiyah olana dek koyulaşmıştı. Elmacık kemiklerine kadar yayılan siyah, Baden'e Hades'in odasında gördüğü krallardan birini hatırlatıyordu.

Uçuruma bakıyorum.

"Hayır," dedi William. "Sanırım beklemeyi tercih ederim."

"Pekâlâ." Baden hançerleri daha derine sapladı. "O zaman ziyaretimin sebebini konuşalım. Bir zamanlar Hades'in bağlarıyla bağlı mıydın, değil miydin?"

William şok edici bir hareketle ileri atıldı ve iki hançeri de daha derine itti. Bir adım daha atarsa Baden'in elleri diğer taraftan çıkacaktı.

"Bu sana bir paylaşım anı gibi mi geliyor?" diye sordu savaşçı, şimşekler çakarken bile aldatıcı bir sakinlikle derisinin altında parladı. "Yine de bana cevap ver," dedi Baden.

"Yoksa ne olur? Bana üçüncü bir hançer mi saplayacaksın?"

Piç kurusu. Korktuğu bir şey yok muydu? "Sen kendini sorunları olan tek kişi sen misin?" Erkek bir keresinde ona bu soruyu sormuştu.

"Önemsediğim bir sorunu olan tek kişi benim."

"Bana bilmek istediğimi söyle yoksa-"

"Yoksa ne olur?" Kelimeler fısıltıyla söylenmişti, bıçaklardan daha ölümcüldü. "Söyle bana. Mecazi anlamda meraktan ölüyorum."

Bu Hades'in oğluydu. Tehditler işe yaramazdı, kanıtlandığı gibi. Daha yumuşak bir tarafa hitap etmek de işe yaramazdı. Onun yumuşak bir tarafı yoktu. Ya da daha doğrusu yumuşak bir tarafı vardı ama elinden alınmıştı.

Baden hançerleri teker teker çekerek kalp ve karaciğer parçalarını da çıkardı. Oops. "Gilly ve Puck'ın kayıt yaptıırıp yaptırmadığını biliyor musun? Doğru tost makinesini aldığımdan emin olmak istiyorum."

William gözlerini kıstı ve soğukkanlılığını korumak için mücadele ettiği belliydi. "Evet, Red. Tıpkı senin gibi ben de bantları taktım. Beni Hades'in oğlu yaptılar ve eğer yeterince uzun yaşarsan, sana da aynısını yapacaklar kardeşim."

25

"Devam et ve kilolarca dondurma ye.
Ona sevmesi için daha çok şey vermiş olursun."

-Haidee, Nefret'in eski bekçisi

KRUNO GALEN, Katarina ve köpeklerini Bratislava'ya götürmeyi reddetti; orada Katarina yeni bir yaşam alanı bulabilir ve her şeye yeniden başlayabilirdi. Bunun yerine, küçük ayaktakımı grubunu doğruca Keeley ve Kaia'ya götürdü. Galen'e göre, Keeley'nin düşmanlarının çok korktuğu korkunç güçleri vardı, kısık fısıltılar dışında adını bile anmazlardı ve Kaia bütün bir orduyu terlemeden çiğneyebilirdi.

Baden'in tanıtımlar sırasında atladığı detaylar.

Bu, Katarina'nın neden dünyalarda kimin kime ait olduğunu gösteren bir kitaba ihtiyaç duyduğunun bir başka mükemmel örneğiydi.

Baden'in böyle bir kitap vereceğinden değil.

Gözlerinin arkası yanmaya başladı... hayır, kesinlikle değil... ama yanmayı uzun süre inkâr edemedi ya da onunla savaşamadı. Titreyerek

yanaklarını okşadı. Hâlâ kuruydular. Güzel, bu iyiydi. Onun için ağlamayacaktı. Ailesi ve Peter onun gözyaşlarını hak ediyordu. Değerli köpekleri onun gözyaşlarını hak ediyordu. Baden hak etmiyordu.

Kabullen. Devam et.

"İşte. O artık sizin sorunuz hanımlar. İsterseniz onu koruyun. Ya da korumayın. Benim görevim bitti." Galen başka bir şey söylemeden ortadan kayboldu.

Keeley kafası karışmış bir halde ona baktı. "Sen de kimsin?"

Bu bir şaka mıydı? "Beni tanıyorsun. Daha geçen hafta takıldık."

Keeley başını salladı. "İmkânı yok. Hatırlardım. Bekle." Şakaklarını ovuşturdu. "Detaylar aklıma geliyor. Sen Baden'in kızıydın. Katrina. Evimize yapılan saldırıdan sonra seninle birlikte kaçtı."

Kalbinde bir sızı, gözlerinde yanma geri döndü. "Ben Baden'in kızıydim." Köşedeki rahat bir yeri işaret etti ve köpekler uzanmak için tırıs gittiler. "Yollarımızı ayırmaya karar verdik çünkü o bir pislik. Ve benim adım Katarina."

"Katrina daha iyi," dedi Kaia başını sallayarak. "Daha az heceli."

Katarina ona sahte bir gülümseme verdi. "O zaman sana KiKi diyeceğim. Daha güzel."

Kötü bir durumu en iyi şekilde değerlendirmek lazım.

Etrafını inceledi. Dekor bir porno setinden alınmış olabilirdi. Karanlık, samimi ve müstehcen, tavanda ve duvarlarda aynalar vardı. "Burası neresi?"

"Ölümsüzler için bir gece kulübü," dedi Keeley. "Downfall olarak biliniyor."

Uygun. Duvarda asılı çalışma saatlerine göre barın açılmasına daha saatler vardı. İyi. Şu anda diğer müşterilerden yoksun olmasına şaşmamalı.

"Bu saatten sonra neden buradasın?" diye sordu.

"Uzun lafın kısası, kulübün güvenliğini test ediyordum, kırıp girmenin mümkün olup olmadığını görüyordum. İpucu: mümkün." Kaia barın arkasına geçti ve "içki" adını verdiği bir karışım hazırladı.

Utanç Spirali. "Küçük bir aksaklık. Aslında sahiplerine onlara böyle büyük bir iyilik yapacağımı söylemedim. Al bakalım. İç."

"Sana karşı dürüst olacağım," dedi Katarina. "Bu bir kartonpiyer de olabilir. İyi karıştırılmış bir içki ile kötü bir içki arasındaki farkı anlayamıyorum."

"O zaman muhtemelen dünyada yeteneğimin büyüklüğünü takdir edecek tek kişi sizsiniz."

Peki o zaman. "Fondip." Bardağını tek bir yudumda içti ve boğazı ve midesi yanarken öksürdü. Bu

oda bir an için döndü. "Bence içkinin adını Kötü Kararlar olarak değiştirmeliyiz."

Kaia havayı yumrukladı. "Değişiklik onaylandı! Şimdi bir tane daha iç." Katarina'ya doğru ikinci bir bardak uzattı. "Kafanı dağıtmana yardımcı olur."

"Eğer içki çalmaktan tutuklanırsam..." Haklı çıkarabileceği ilk içki. Sadece kalbim kırıldı. Bu ikincisi? O kadar da değil.

"Dostum. Thane'in yapacağı en kötü şey bizi ön bahçesine kazıklamak olur. O üç mal sahibinden biri ve kazık çakmak onun uzmanlık alanı." Kaia kızıl saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Ama önce bizi yakalaması gerekirdi ve bu da oluyor."

Keeley coşkuyla başını salladı. "Benim kızım doğru konuşuyor. Ben parlayabilirim, o ise rüzgâr gibi uçabilir. Ayrıca sen geride kalacaksın ve o da çabalarını sana yöneltecek. Biz unutulacağız."

Çok rahatlatıcı. "Ölümsüzlüğün adil değil." Ve kıskanmıyordu. Gerçekten kıskanmıyordu. O gemi çoktan kalkmıştı.

Pembe saçlı cadalog, sarmaşık yeşiline boyanmış küt uçlu tırnaklarıyla çenesine vurdu. "Oyun alanını eşitlemenin ve seni ölümsüz yapmanın bir yolu olmalı."

"Baden de aynı şeyi söyledi."

"O haklı. Yani, Hades'in yeteneği var ve ben ondan daha güçlü ve daha iyiyim. Gilly'ye bir şey yaptığımdan neredeyse eminim..."

Bekle. "Hastalanan ve hayatta kalmak için bir keçi adamla evlenmek zorunda kalan kız mı?"

Kaia parmağını boynunda gezdirerek, "Kapa çeneni!" der gibi bir hareket yaptı. "Bu konu hakkında konuşmamamız gerekiyor Keys."

"Biri mi hastalandı? Neden her zaman en son ben öğreniyorum?" Keeley en yeni içkisini yudumladıktan sonra Katarina'ya da aynısını yapmasını işaret etti.

İtaat etti, ısı bu sefer acıdan çok lezzetliydi, havai fişeklerin patlamasına ve alevler saçmasına neden oldu.

Başını. "Bir canavarla evlenmek zorunda kalmak istemiyorum." Ya da bir canavarla.

Özlem onu düzleştirdi. Baden'i hayatımdan sileceğim. Hafıza. Onu bir daha asla düşünmeyeceğim. Ya da onu arzulamayacak. Ya da onu hayal etmeyeceğim. Ya da onun hakkında fanteziler kurmayacak. Hayır. Asla. Adam erkek kartını oynamıştı ve o da oyundan çıkmak zorunda kalmıştı.

"Oh! Şimdi hatırladım." Keeley suratını asarak, "Gilly'nin ölümsüz olmasına yardım edeceğimi nereden bilebilirdim ki? belki de ona zarar verebilir?"

Kaia kollarını havaya kaldırdı. "Belki de içkisine gizlice iksir koymadan hemen önce bunun Gilly'ye zarar verebileceğini söylediğin içindir Kaia." İçkilerden bahsetmişken, bir kadeh daha doldurdu. "Riskin ödüle değeceğini düşündün. Aka William'ın ebedi mutluluğuna karşı ebedi nefreti."

Keeley omuz silkti. "Biraz kazan, biraz kaybet."

Katarina yeni içkisine dehşet içinde baktı. "Bana iksir mi yaptın?"

"Hayır! Ya da muhtemelen hayır. Dersimi aldığımdan oldukça eminim." Keeley barın üzerinden uzandı ve siyah bir

Ambrosia etiketli şişe. Mantarı dişleriyle patlattı ve odanın diğer tarafına tükürdü. "Bunu sadece zaman gösterecek."

Kaia parmağını Katarina'nın yüzüne doğru salladı. "Nedir bu Downfall'da itiraf eden Downfall'da kalır. Muhbirlere dikiş atılır."

"Anlaşıldı. Bana güvenin." Aksi takdirde William iki kadını da yaptıkları yüzünden öldürebilirdi. "Eğer kendimi açıkça ifade edemediysem, ölümsüz olmak istemediğime karar verdim. Dönüşümle birlikte ne kadar çok avantaj gelirse gelsin."

Keeley şişenin yarısını boşalttıktan sonra elinin tersiyle ağzını sildi. "Baden o kadar kötü batırdı, ha?"

"Konu hakkında ne hissedersen hissedeyim, bana emirlerini yerine getirmemi emretti."

"Pekâlâ. Ben yüksek yolu seç derim," dedi Kaia başını sallayarak. "Bu şekilde alçak yolu tıkamazsın. Ben özgür bir

yolu tercih ederim.

yol."

Katarina kadehini boşalttı. Eğer elixired ise, elixired idi. Anlaşırdı. Ayrıca, içmeye devam etmek mükemmel bir fikirdi. En iyisi! Beyni artık bir flaş ışıyordu!

Keeley onun omzuna çarptı ve neredeyse onu yere itecekti. "Hepimizin adı K ile başlıyor. Tesadüf mü? Yoksa gizli bir kulübün parçasıyız da haberimiz mi yok?"

"Gizli kulüp." Kaia alkışladı. "Bir bebekten şeker çalma olasılığı en yüksek kızlar."

"İmkânı yok." Keeley bir an için düşündü. "Çarpıcı güzellikleri nedeniyle bir kazaya neden olma olasılığı en yüksek olan kızlar görünüyor."

Tartışma devam etti.

Kaia: "Okul aile birliği başkanı olma ihtimali en yüksek kızlar. Hayran Bırakan İnsanlar."

Keeley: "Karanlıktan Sonra Ölümsüzler toplantısına katılması en muhtemel kızlar. Lothaire benim!"

Kaia: "Toplum içinde çıplak yüzmeye en yatkın kızlar."

Keeley: "Kızlar en çok bir düşmanı öldürdükten sonra kahve içmeye koşarlar."

İki kız kimin haklı kimin haksız olduğu konusunda oldukça acımasızca güreşti ve Keeley, Katarina'nın bir "koğuşta" çok "harika" görüneceğine karar vermeden önce kan döktü. Hamileliği geçici olarak önleyecek bir şey. "Bir gün bunun için bana teşekkür edeceksin. Güven bana."

"Baden bile-boşver." Artık Baden'le birlikte değildi. Baden onun erkek arkadaşı değildi, o da Baden'in kız arkadaşı değildi. Bir daha asla seks yapmayacaklardı. Bir gün hayatında yeni bir adam olacaktı. Yeni bir hikaye. "Bana koğuş."

Diğer adam için, diye düşündü, meydan okuyarak.

Keeley devasa çantasından ya da bavulundan gerekli ekipmanları çıkardı. "Uygun aletler olmadan asla evden çıkmam."

Anlaşıldığı kadarıyla koğuş, Katarina'nın boynunun arkasındaki bir dövmeden başka bir şey değildi; dönen siyah sembol

dalgalı kütleyi açık bıraktığında saçlarının altında gizlenecekti. Bunun hamileliği nasıl önleyeceğinden -ya da önleyip önlemeyeceğinden- emin değildi ama başka ne yeniydi ki? En azından dağlamanın verdiği acı dikkatini dağıtmasına yardımcı oluyordu.

"Ne zaman birkaç çörek çıkarmaya hazır olursanız "Keeley," dedi, "koğuşu dolduracağız. Oh! Size bir koruma koğuşu verebilirim. Ve bir yer belirleme koğuşu, ve oh! Oh!" O

bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Biliyorum. Herhangi birinin güçlerini size karşı kullanmasını engelleyen bir koruma."

"Hayır." Onlar hakkında daha fazla şey öğrenene kadar başka bir koğuş istemiyordu. "Ben iyiyim."

"Umarım sakıncası yoktur," diye söze girdi Kaia, "ama ablam Taliyah'ı bize katılması için davet ettim. Sanırım onu avluda duyuyorum. Her an kapıdan geçebilir."

Ön kapı açıldı ve uzun boylu, ince yapılı bir sarışın, yanında iki iri adam olduğu halde kulübe girdi. Her iki erkeğin de altın çizgileri olan büyük beyaz kanatları vardı, şimdiye kadar gördüğü en güzel şeylerdi. Dokunmalıyım!

Köpeklerin başka fikirleri vardı. Uyanık ve tetikte, onun önünde yerlerini almak için koşturdular.

"Boo tıs," diye seslendi Kaia. "Bana yalnız olacağını söylemiştin." Taliyah başparmağını kaldırıp çocuklara baktı. "Bu serseriler şenliği basmak için yoldaydı. Bir seçeneğim vardı.

Onları öldürün ya da peşinize takılmaları için davet edin." Soluk mavi bakışları Katarina'nın üzerindeydi. "Mükemmel. Avladığım kadın. Baden'e küçük bir ödeşme borcum var ve sen de bana yardım edeceksin."

"Hey." Kaia ayağını yere vurdu. "Yeni arkadaşımı öldüremezsın."

"Saçmalama. Yapabilirim. Ama bunun neresi eğlenceli? O cılız bir insan."

Köpekler hırladı.

Katarina hırladı, incinmiş bir kazandan fokurdayan öfkeyle. İşte bu! O cılız, zayıf ya da güçsüz değildi ve böyle etiketlenmekten bıkmıştı.

Taliyah durdu. Kaia ve Keeley ona dikkatle baktılar.

"Ben. Değilim. Çelimsiz!" Kelimeleri sanki bir şeymiş gibi

Hançerler, diş etleri, el ve ayak parmaklarının uçları yanıyordu. Baktı ve tırnaklarının uzadığını, kalınlaştığını ve keskinleştğini fark etti. Onlar pençeydi.

Pençeler! Dilinin bir hareketiyle dişlerinin de aynı metamorfozu geçirdiğini öğrendi. Azı dişleri vardı.

Şok, içinde serin bir çağlayandı ama bu onu sakinleştirmeye yetmedi.

"Biri Baden'i çağırsın," dedi Kaia. "Pronto."

"Hayır!" Katarina hırladı. "İlk ayrılan kişi ilk ölen kişidir." Şimdi de tehditler mi savuruyor? Ona ne oluyordu böyle? Sonunda bir canavara mı dönüşüyordu? Cehennem köpeği mi?

Keeley'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Uh, biraz abartıp Katarina'mızın tam olarak insan olmadığını söyleyebilirim. Cehennem köpekleri ona bir şey. Ama nasıl? Cehennem köpeklerinin soyu tükendi. Hades onları öldürdü."

Hades. Her şey her zaman Hades'e bağlıydı. "Yavruların cehennem köpeği olduğunu biliyor muydun?" diye sordu.

"Keys, gerçekten yardımcı olmuyorsun," dedi Kaia.

"Oh! Hatırlıyorum! İlk andan itibaren onların cehennem köpekleri olduğunu biliyordum," diye cevap verdi Keeley omuz silkerek. "Sürülerle savaşa ilk başladığında Hades'in yanında değildim ama savaş bitmeden önce onun yanındaydım. Bulabildiğim kadarını sakladım. Evcil hayvanlar çok sevimli. Ve Hades'in bir gün bana teşekkür edeceğini biliyordum."

Katarina homurdandı. Baden onun bu otoriter tavrı için kendisine teşekkür edeceğini düşünmüştü. Ama yanılmıştı!

Göz açıp kapayıncaya kadar, Harpy kardeşlerin ikisi de Odanın uzak köşesindeki tavan. Kanatlı "ahmaklar" havadan ateşten kılıçlar çıkardılar.

"Biz en iyi arkadaşız, hatırladın mı Katarina?" Kaia seslendi. "Beni seviyorsun."

"Katrina," diye düzeltti Keeley. "Yanlış isimle çağrılmaktan ne kadar nefret ettiğini hatırlıyorum. Ve belki de itirazlarına

rağmen Baden'e gitmeliyim?" İçkisinden bir yudum aldı.

Sanki umurunda değilmiş gibi bir şişe ambrosia içti. "Bekle. Eğer onu öldürürse, Torin üzölür. Pekâlâ, bu olmaz."

Katarina bir penęesini ona doğrulttu. "İsteklerime karşı gelme."

"Bir şeyler yapmalıyız," dedi kanatlı adamlardan biri. "Ona zarar vermeden. Cehennem köpekleri her zaman kötü değildi. Bir zamanlar ruhları yeraltı dünyasından alıp kurtarırlardı."

İkisi de otuzlu yaşlarının ortalarında görünüyordu. Biri beyazdı ve tepeden tırnağa yara bere içindeydi, tek renkli noktası kıpkırmızı gözleriydi. Diğeri ise bronzlaşmış ve gökkuşağı gözlerine sahipti. Her ikisi de ürkütücü bir şekilde insan olmayan kanatları kadar güzeldi.

"Ne yapmalı, ne yapmalı." Keeley parladı. "Biliyorum! Ona hamileliği önlemek için bir koruma verdim... ve aslında bir kapatma düğmesi olan bir koruma. Çünkü ben harikayım ve her zaman ileriye düşünürüm. Benim için üç kez şerefe!"

Ne! "Beni kandırdın." Ve bunu ödeyecekti.

"Peki," diye tersledi Taliyah. "Düğmeyi çevir!"

Katarina, pembe saçlı güzelin boğazını penęelemek niyetiyle kolunu uzattı.

Keeley ona gülümsedi. "Uyu," dedi ve temastan bir saniye önce Katarina ve her iki köpek için de ışıklar söndü.

* * *

Canlı bir grup sahnede çalarken müzik gece kulübünü doldurdu. İnsan kalabalığı -çarpın bunu, ölümsüzlerin kalabalığı- mekânın her santimini doldurmuştu. Katarina akşamdan önce ama akşamdan sonra köşedeki masaya oturdu. Köpekler ayaklarının dibinde uzanmış, birkaç dakikada bir ayak bileklerini yalayarak ona haber veriyorlardı. nöbet tutuyorlardı.

Yaklaşık bir saat önce uykusundan uyanmış ve kendisini ve köpeklerini tanımadığı ama lüks bir ofiste, pelüş deri bir kanepeye yayılmış halde bulmuştu. Barda neler olduğunu hatırlamış ve içeri girmişti.

Keeley'i arıyordu, kızın aldığı önleyici tedbirler için minnettar, çok kızgın ama özür dilemek için de çaresizdi. Kısa bir an için kızı öldürmek istemişti. Öldürmek. Yani, sonsuza dek sonunu getirmek.

Eğer öyle yapsaydı, Katarina kendini asla affetmezdi.

Baden'in her gün...her saat...katlandığı mücadele de bu muydu?

Hâlâ Downfall'un içinde olduğunu fark etmişti ve Keeley gitmiş olsa da Kaia, kız kardeşi Taliyah, Bjorn ve Xerxes - kanatlı savaşçılara Gönderilmiş Olanlar deniyordu, meleklerden sorumlu bir türdü - hâlâ oradaydı, kulübün açılması için hazırlanıyor.

"Kızıl Kraliçe için endişelenme," demişti Bjorn. "O seni çoktan unuttu."

"Otur, rahatla," demişti Xerxes ona, şimdi oturduğu masaya kadar eşlik ederken. "Gösterinin tadını çıkarın."

"Onun ve çevresindeki köpeklerin misafirlerinizi yemesinden endişelenmiyor musunuz?" Kaia sormuştu.

"Yani, onlar cehennem köpekleri!

Klanımdan kaç kişinin bu şeyler yüzünden öldüğünü biliyor musun?"

Katarina'dan nefret edilecek, hatta dışlanacak mıydı?

"Gidebilirim." Taliyah onun omzunu sıvazladı. "Aptal olma. Senin için eşcinsel olmayı düşünüyorum. Sen buna değersin. artık biliyorsun. Ve sırrınızı sakladığımız sürece kimse sizin ve köpeklerinizin peşine düşmeyecek."

Katarina şimdi kulübün içinde olup bitenleri iri gözlerle izliyordu. Bu insanlar -ölümsüzler- uyuşturucu, adrenalin ve birinci sınıf steroid kokteyliyle kafayı bulmuş rock yıldızları gibi eğleniyorlardı. Elleri havada, vücutları döne döne dans ediyorlardı. Yaratıkların bazılarının kanatları vardı, ancak her set farklıydı ve her ölümsüze özeldi. Bazı kanatlar tüylüken bazıları zar ve kemikten yapılmıştı. Ve renkler! Kar beyazından simsiyahına kadar her şey. Her yerdeki gökkuşakları muhtemelen kıskançlıktan ağlıyordu.

Bazı ölümsüzlerin boynuzları vardı. Ve sadece kafalarında değil. Bazılarının saçları yerine yılanları vardı. Yaşayan yılanlar. Yavrular onu değiştirmeden önce sahip olmadığı bir içgüdü ona bu yılanların gözlerinin içine bakmamasını söylüyordu. Bazı ölümsüzlerin derileri yerine kürkleri vardı. Sanki her peri

Okuduğu masallar burada temsil ediliyordu. Aşırı aktif bir hayal gücünün -ya da kâbusların, evet, çoğunlukla kâbusların- ürünü olduğuna yemin edebileceği efsanevi yaratıklar onun yanında yürüyordu.

En şaşırtıcı şey? Artık onların arasına aitti. Tam olarak bir cehennem tazısına dönüşmemiş olabilirdi ve hâlâ yaşlanmaya ve ölüme karşı hassas olabilirdi ama insanların yanında olamayacak kadar tehlikeliydi, öfkesi başa çıkılamayacak kadar sıcaktı. Eğer kontrolünü kaybedip jilet gibi keskin dişlerini ve pençelerini kullanırsa...

Fiziksel olarak ve diğer her açıdan Baden için yeterince güçlüydü. Bunu asla bilemeyeceğinden değil. Piç kurusu! Ama...

Gerçek şu ki, onu çoktan özlemişti ve tristo hrmenych, hala onun için acı çekiyordu. Onu mu düşünüyordu? Verdiği emirlerden pişmanlık mı duyuyordu?

Gözlerinin arkasındaki yanma geri döndü, ancak bir kez daha gözyaşı oluşmadı. Derin nefes aldı...verdi.

Yeni dünyasını daha dikkatle inceledi ve dikkatinin dağılmasına minnettar oldu. Ölümsüzlerin kökeni ne olursa olsun, varlıkların hiçbiri kavga etmekten korkmuyordu. Aslında, üç kavga çoktan patlak vermişti. En kötüsü Birisi "Trol orospusunun oğlu" diye bağırdı. Katarina'nın gördüğü en iri adam sadece bir bakışla ortalığı dağıtmıştı.

Baden onu alt edebilir, diye düşündü gururla. Ugh. Onu düşünmeyi bırakmalıyım.

Bir vampir masasına yaklaştı ve dudaklarını yaladı. Dişleri parlak beyazdı - şerit mi kullanmıştı?

"Merhaba güzelim. Sürtünmek ve çekiştirmek ister misin?" Savunması yüksek vitesse geçti. "İlgilenmiyorum."

Bjorn ve Xerxes bir anda ortaya çıktılar ve vampire "eşlik ederek" uzaklaştırdılar. Ne kadar da tatlılar, diye düşündü, yanına döndüklerinde gülümseyerek.

Bjorn onun bir tutam saçını çekti. "Sen savaşa yeni katıldın ve bizim tarafımızdasın. Burada olduğun sürece sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğiz."

"Ama ben hiçbir şeyin katılımcısı değilim. Ben sadece-"

"Peynir de." Taliyah cep telefonu ile grubun birkaç düzine fotoğrafını çekti. Katarina'ya göz kırparak, "Teşekkürler. Sanırım bu işimizi görür." Sonra, ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde ortadan kayboldu.

Xerxes iç çekti. "Kız sorun çıkarmayı umuyor." Bjorn, "Hepsi öyle değil mi," dedi.

Dans pistinde, Katarina bir an için Baden'i mi gördü? İlk düşüncesi: Özür dilemeye geldi!

Kalbi düzensiz bir şekilde çarparak ayağa fırladı. "Affedersiniz beyler. Burada kalın," dedi köpeklerle, kalabalığın içinde kaybolmalarını ya da gözden kaçtı ve izdiham yaşandı. Kalabalığı yararak odanın diğer ucuna doğru ilerledi... ama Baden onu gördüğü yerde değildi.

Kaşlarını çatarak, hayal kırıklığıyla solmamaya çalışarak döndü ve onu aradı. İşte orada! Arka tarafta, kapalı bir kapının yanında. Hızla ilerledi ama Baden kapıda da değildi. İçeride

Oda mı? Düğmeyi test etti. Kilit yoktu. Kararsızca bir ofise girdi. Uyandığından farklıydı.

"Alo?"

Yanıt yok.

Bir masa, iki pelüş sandalye ve kulübün farklı alanlarını gösteren monitörlerden oluşan bir duvar vardı. İçeriye doğru adım attığında, bir rüzgâr kapıyı çarparak kapattı ve nefesi kesildi.

Uzun boylu, zayıf kaslı, siyah saçlı -hayır, açık renk saçlı...hayır, koyu renk...hayır, kızıl...hayır, yine açık renk- bir adam görüş alanına girdi. Vücuduna göre dikilmiş pahalı bir takım elbise giyiyordu ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen şimdiye kadar gördüğü en güzel erkekti.

görüldü. Adam seks ve sofistike bir hava yayıyordu ama yine de ondaki bir şey kadının tiksintiyle ürpermesine neden oluyordu.

"Selamlar, Katarina." Sesi de en az geri kalanı kadar baştan çıkarıcıydı ve Katarina'nın bir kez daha ürpermesine neden oldu. "Sonunda seninle yüz yüze tanışmak çok güzel."

"Kimsin sen?" Saçını değiştirme şekli... farkına vardı. Baden'miş gibi davranmıştı, değil mi? Onu buraya bilerek getirmişti. Ama ne amaçla?

"Ben sana yardım etmek isteyen adamım." "Neden bana yardım etmek istiyorsun?"

"Belki de yanlış konuştum. Birbirimize yardımcı olabiliriz." Masanın arkasındaki sandalyeye oturdu ve bacaklarını yukarı kaldırdı,

İtalyan mokasenlerini ortaya çıkarıyor. "Beni Lucifer olarak tanıyor olabilirsiniz."

Hades'in düşmanı. Baden'in düşmanı. Kısaca, kilisede duyduğu şeytan.

"Lütfen, oturun." Zarif bir el salladı. "Buraya sizinle pazarlık yapmaya geldim, canınızı yakmaya değil."

Bu erkeğin önerdiği herhangi bir pazarlık, ona ne kadar şaşırtıcı görünürse görünsün, yalnızca ona fayda sağlayacaktı.

Aldatma onun uzmanlık alanıydı.

"Hayatta olmaz." Başını olumsuz anlamda salladı. "Teklif edeceğin hiçbir şeyle ilgilenmiyorum."

Sanki onun bilmediği bir sırrı biliyormuş gibi ona sırıttı. "Hakkımdaki hikâyeler abartılı, sizi temin ederim."

Her şeyi söyleyebilirim.

"Adamınızı ölümden kurtarmakla ilgilenmiyor musunuz?" diye sordu.

Cevap vermek yerine kapının kolunu tuttu ve çevirdi. Tabii ki şimdi kilitliydi.

"Belki bu fikrini değiştirir." Elini ikinci kez salladı ve bir saniye ile diğeri arasında masaüstünde bir ceset belirdi.

Nefesi kesildi, dehşete kapıldı. Bu yeni bir cinayetti, kan hâlâ ıslaktı ve damlıyordu.

Lucifer serçe parmağını kaldırdı, ucundan uzun bir çivi çıkmıştı. Gözlerini ona dikerek sivriltilmiş ucu ölü adamın

göz çukuru. Kadının midesi kazınırken, adam göz küresini ağzına attı ve çiğnedi.

İçgüdüsel olarak onun böyle bir tepkiden hoşlanacağını bildiği için öğürmemek için kendini zor tuttu.

Gülümsedi. "Yapışkan merkezi her zaman favorimdir. Tadına bakmak ister misiniz?"

"Keşke dünyayı kurbanının bakış açısıyla görebilseydin" diyerek teklifi reddetti.

"Oh, yapabilirim. Yapabilirim. Ve her saniyenin tadını çıkarıyorum." Beklediğimden de kötü çıktı.

"Seninle asla pazarlık yapmayacağım." Bir yalancıyla nasıl savaşılr? Gerçekle. Acıyan yerine vurma zamanı. "Neden yapayım ki? Sen

zayıf." O, herkesten daha iyi biliyordu ki, bu özel sataşma ne kadar sert olabilirdi. "Meleklerin kralını yenmeyi başaramadın ve kendini cennetten attırdın. Hades'i bile yenemiyorsun, yoksa çoktan yenmiş olurdun."

Ayağa fırlarken burun deliklerinden dumanlar yükseliyordu. "Benden korksan iyi edersin, küçük kız."

"Korku içeri giriş yolunuzdur. Gizlice girdiğin kapı. Ben huzur içinde kalmayı seçiyorum."

Masanın etrafından dolandı, vücudu öldürücü bir öfkenin kabuğundan başka bir şey değildi. "Adamınıza yardım etmek istiyorum. O ve arkadaşları karanlıklarını kucaklamaları gerekirken onunla savaşıyorlar. Ancak o zaman gerçek özgürlüğü ve gücü tanıyacaklar."

Gerçek güç. Baden'in kalbine giden yol.

Yanık diş etlerine ve parmak uçlarına geri dönerek ona çaresiz olmadığını hatırlattı. Silahlıydı. "Özgürlük hakkında ne biliyorsun? Gururuna bağlı olan sen, sadece başkalarını köleleştirmek istiyorsun."

Bisküvi, sos. Gel!

"Baden'i dize getireceğim. Ona borçluyum," dedi. "Belki de seni orduma vererek işe başlayabilirim, seninle basit ihtiyaçlarını gidermelerine izin veririm. Eminim savaşçı cılgına dönecek ve-"

Köpekler kapıdan içeri daldı, tahta parçaları her yöne yağıyordu. Yanlarında durdular, garip bir şekilde

Hırıltılarına vızıltı sesleri eşlik ediyordu. Yavruların iyi olması için dua ederek aşağı baktı.

Şaşkınlıkla geri döndü. Dişleri... dişleri hareket ediyordu. Üstte iki sıra ve altta iki sıra vardı ve her iki sıra da zincirli bir testerenin bıçakları gibi dönüp duruyordu.

Lucifer önce yavrulara, sonra da Katarina'ya baktı. Gözleri hesaplamayla kısıldı. "Ben bilgi toplarım ve bazı şeyler duyduğum. Baden'in senin iradene boyun eğmesini istiyorsan, bunu ayarlayabilirim. Ayrıca seni ölümsüz de yapabilirim."

Onun isteğine boyun eğmek mi? Sadece hayır değil, asla. Onun seçme hakkının yerine geçerek ne kadar ikiyüzlü olurdu. Ama ölümsüzlük meselesi. Hayır dediğimde sadece kendimi kandırıyordum, korkunun beni yönlendirmesine izin veriyordum.

Bu erkek korkuyu hissetmiş olmalı.

Çünkü denemeyi kabul etseydi ama Baden bir yol bulamasaydı, hayal kırıklığıyla yaşamak zorunda kalacaktı ve o da başarısızlıkla yaşamak zorunda kalacaktı.

"Ne diyorsunuz, Bayan Joelle?" Yavaş bir gülümseme belirdi. "Pazarlık yapalım mı?"

26

"Evrin teorisi diye bir şey yok. Sadece yaşamasına izin verdiğim yaratıkların bir listesi var."

-Xerxes, Gönderilen Bir

BU ÖFKEYİ TEMİZLEYEMİYORUM.

Yıkımın kükremesi Baden'in zihninde bitmek bilmeyen bir sıyrıktı. Canavar daha önce hiç olmadığı kadar kan, acı ve ölüm istiyordu ya da bunun dışında Katarina'yla tatmin olmak istiyordu. Ya birine ya da diğerine ihtiyacı vardı ve başka hiçbir şey işe yaramayacaktı.

"Tekrar soracağım." Baden, Galen'i ayaklarından kaldırarak duvara yapıştırdı. "Nerede o?"

Galen'in ağzı açılıp kapandı ama sadece nefes alabildi.

"Nerede. Nerede. Katarina nerede?" William, Baden'den kardeşi olarak bahsettikten birkaç saniye sonra, çelenkler hakkında başka bir şey söylemeden uzaklaşmıştı. Bundan kısa bir süre sonra Taliyah elinde Katarina'nın fotoğraflarıyla güvenli eve gelmişti.

Adam kadınının görüntülerini izlerken sıırtmıştı.

Bjorn ve Xerxes'e gülümsüyor, sanki ikisi de en sevdiği kahramanlarmış gibi.

Beni terk ettiğinde, bana bir canavarmışım gibi baktı.

Taliyah, "Kulübe gitmeye zahmet etmeyin. Sen gelmeden gitmiş olacak. Bundan emin olacağım."

Orayı evi gibi düşünerek kulübe gitmeye çalışmıştı -bana ait olana dokundukları için Gönderilmişleri öldüreceğim! Şimdi Hades'in bir şekilde boşluğu tamir edip etmediğini merak ediyordu.

Sonra Aleksander'a akmayı denedi ama o da nafile ıktı. Dominik'e akmayı denedi ama aynı berbat sonuçla karşılaştı.

Bir şekilde parlama yeteneğini tamamen kaybetmiş miydi? "Ona ihtiyacımız var," diye bağırdı. "O bizim sakinliğimiz." Onların akıl sağlığı. "Biz mi? Bizim mi?" Galen sonunda sesini çıkarmayı başardı. "Sen istiyorsun Kızına ihanet etmem için mi?" Ayaklarını bedenlerinin arasına sıkıştırdı ve tekmeledi. "Bunun için beni öldüreceğini ikimiz de biliyoruz."

Baden tutuşunu kaybederek geriye doğru tökezledi. "O senin umurunda değil, ben de senin umurunda değilim. Rol yapmayı bırak."

"Haklısın. Kendimden başka hiç kimseyi umursamadım." Galen yakasını düzeltti ve omzundaki görünmez bir tiftik parçasını fırçaladı. "Suikastçının saldırdığı gün nerede olduğumu bilmek ister misin?"

"Artık değil. Taliyah'ın Katarina'yı nereye götürdüğünü söyle!" Ben patlamadan önce.

Savaşçı onu duymamış gibi davranarak, "Şehirde bir terapistle yardım etmenin en iyi yolu hakkında konuşuyordum.

Lejyon."

"Bilmeme gerek yok-"

"Evet, bilmen gerekiyor. Benim hakkımdaki düşüncelerini değiştirmek istemezsin. Onun için doğru adam, sizin için doğru arkadaş olmaya çalıştığımı inanmak istemiyorsunuz. Hepinize. Sizi buraya getirebilirdim, hiçbir teşvik olmadan size yardım edebilirdim ama reddedemeyeceğim tek şeyi teklif ettiniz.

Şimdi sen istesen de istemesen de sana yardım edeceğim."

"Bana yardım etmenin tek yolu Katarina'nın nerede olduğunu söylemek. alındı."

Galen'in gülümsemesi soğuktu. "Bunu yapamam. İstemediğim için değil. Taliyah bana güncelleme göndermiyor."

Bir elini yüzünde gezdirdi. Bu onun suçuydu, Galen'in değil. Katarina, akli başında her insanın yapacağı gibi

erkeğiyle eşit olmak istemiş, o ise Katarina'nın kendi arzularına boyun eğmesini beklemişti. Sanki Katarina'nın arzuları onunkilerden daha az önemliymiş gibi.

Kendi aptallığını görmesi uzun sürmemiştir. Kız onun en değerli hazinesiydi. Neden ona -onun herhangi bir parçasına- saygıdan başka bir şeyle davransın ki?

"Git buradan," diye mırıldandı. "Senden nefret ediyorum ama sana zarar vermek istemiyorum."

"Benden nefret etmiyorsun. Sadece inkar eden bir hayranımsın."

Galen'in arkasında bir ışık patlaması oldu ve Galen hızla dönerek belindeki kınından bir hançer çıkardı. Baden bir saniye sonra onun yanındaydı, elinde kendi güvenilir hançerleri vardı. Ama ortaya çıkan bir düşman değil, Keeley'di. Keeley sutyen ve külottan oluşan bir takım giymiş ve saçlarını toplamıştı. Kıyafetlerini mi unutmuştu? Bu ilk kez olmuyor.

"Selam çocuklar." Sanki süpermarkette karşılaşmışlar gibi gülümsedi ve el salladı. "Bekle. İkinizin var olduğunu bile unutmuşum, nasıl oldu da-"

"Benim yüzümden," diye araya girdi Galen. "Sana günlük hatırlatmalar göndermeyi ihmal etmedim. Peki, neden buradasın? Neden buradasın? Yalnız mı?" "Ah!

Doğru. Taliyah onu Gönderilmişlerle bıraktı. Katarina'nın olmadığını düşündüğü bir yerdeyken Baden'i boşa kürek çekmeye göndermek komik olacaktı ama savaşçılar acil bir durum nedeniyle beni geri çağırdılar. I Acil durumdan bahsetmiştin, değil mi?" Keeley kırık komodinin yanına gitti ve elini sallayarak onu düzeltti. "Korkarım kötü haberlerim var beyler. Bir şey Marjinal derecede korkunç bir şey oldu ama bunun üstesinden birlikte geleceğiz. Çünkü biz bir aileyiz ve aileler böyle yapar. Ya da Torin bana öyle söyledi."

Yıkım Baden'in kafatasını pençeledi.

"Eğer Gönderilmişler Katarina'nın saçının tek bir teline zarar verseydi..." Gün doğana kadar ölmüş olurlardı.

"Alnında zonklayan bir damar var," dedi Keeley. "Felç mi geçiriyorsun? Yoksa durumun sadece marjinal olarak korkunç olduğundan bahsetmedim mi?"

"Keeley." Galen'in ağzının kenarları kıvrıldı. "Konsantre ol."

"Doğru. Acil durum. Lucifer, Katarina'nın ruhu karşılığında onu ölümsüz yapmayı teklif etti ve-"

"Ne!" Baden kükredi. Onun sonsuza dek yaşamasını ne kadar isterse istesin, böyle bir pazarlığın bedeli çok ağır olacaktı. Büyük olasılıkla Lucifer'in kölesi olacaktı, tıpkı Baden'in Hades'in kölesi olduğu gibi. Böyle kötü bir erkeğin ona yaptıracağı aşağılık işler...

"Kimse bitirmeme izin vermeyecek mi?" Hissedemediği bir esintiyle saç telleri havalandı.

"Lütfen," dedi Galen, her zamanki centilmenliğiyle.

"Devam edin." "Ve akıllı kız reddetti. Onunla çok gurur duyuyorum!"

Baden ancak o zaman düzgün nefes alabildi. "Bana korkunç kısmı anlat."

"Şey. Lucifer onun başına ödül koydu. Avlanıyor."

Şu anda bile tehlikede miydi? "Neden hala konuşuyoruz? Beni ona götür."

"Vay canına. Seni terk etmesine şaşmamalı. Kendini herkesin kalesinin kralı sanıyorsun." Keeley'nin sırtı Galen'inkini utandırdı, buzdan çok daha soğuktu. "Sana iyi şanslar." Bir saniye sonra hem Keeley hem de Galen ortadan kayboldu ve Katarina ortaya çıktı.

Rahatlama onu yıkadı, öfkesini temizleyen bir duş. Yıkım bile sakinleşti. Hiçbir kesiği, çürüğü yoktu ve her bir uzvunu hâlâ kullanabiliyordu.

Ancak öfkesi açıkça devam ediyordu. Bakışları onunkilerle buluştu ve kesildi. "Sen!"

"Ben." Adam ona doğru bir adım attı ama kadın komodinden bir hançer alıp onu savuşturdu. Adam kendi silahını düşürdü ve ardından gelen gümbürtü yatak odasında yankılandı. "Köpeklerimiz nerede?"

"Köpeklerim Kaia'nın yanında."

"Onlar benim, tıpkı senin benim olduğun gibi. Yine de öyle olmasını emretmiyorum. Sadece umuyorum."

"Oh, hayır! Sen-"

"Özür dilerim. Çok çok üzgünüm. Seni tüm varlığımla özledim, Katarina. Senin fikirlerin önemli. Onları savunacağım."

hayatımla."

Çenesini kaldırdı ve hançeri salladı. "Bir daha sözümü kes ve ne olacağını gör. Sana meydan okuyorum."

İçine bir şehvet şimşegi çaktı ve önceki öfkesini tamamen aştı. Onun geri adım atma konusundaki isteksizliği... tehlikeli bir durum karşısında gösterdiği güç gösterisi... benim güzel kadınımla.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi. "Bugün bunu kanıtladım."

Gerçeği kabul etmek için kendini zorladı. "Bana ihtiyacın yok." Dünyada onsuz da hayatta kalabilirdi. Onsuz da bu dünyada gelişebilirdi. "Ama beni hâlâ istiyorsun ve ben de bunu kanıtlayacağım." Büyüyen boyunu avuçladı ve ona doğru adım attı. "Eğer bana izin verirsen. Lütfen, izin ver."

"Hayır." Sesindeki titreme ona ihanet etti. "Hayır!"

Ona doğru bir adım daha attı. "Yalvarıyorum, Rina." Bu sözleri çaresizlik içinde söylemişti. "Gerekirse kes beni. Canımı yak. Ama benimle seviş de. Sensiz ben bir hiçim."

Gözleri parlıyordu. "Bu tatlı adam benimle ne kadar kalacak?"

"Sonsuza kadar."

"Söylediklerime rağmen hâlâ sonsuzluk beklediğin için mi?" Yine hançeri sallayarak ona tısladı. "Kretén! Haklısın. Seni hâlâ istiyorum. Bedenimi aç bıraktın sen."

Kadının itirafı onu taş gibi sertleştirdi, ereksiyonu pantolonunun belinden taşı ve ucundan bir damla nem aktı.

"Ama aynı zamanda zihnimin seni hor görmesine de neden oldun." diye ekledi. Bununla başa çıkabilirdi.

"İstedığın her şeyi yaparım.

Ve eğer bana izin verirsen, bedeninin boşalmasını ve zihninin beni affetmesini sağlayacağım. Sadece bir şansa ihtiyacım var."

Hançeri yere fırlattı. "Birincisine evet, ikincisine asla. Senden ne istiyorum? Beni boşaltmanın bir şey ifade etmediğini hatırlamanı ya da

hiçbir şeyi değiştiremez. Bu nefret seksi, başka bir şey değil. Son bir kez. Son bir veda. Kapanış."

O konuşurken bile gömleğini çıkardı, pantolonunun fermuarını yırttı ve bacaklarındaki malzemeyi tekmeledi.

"Hayır

Güle güle," dedi. "Sen kendi seçimini yap, ben de kendi seçimimi yapayım. Seni dünyanın öbür ucuna kadar takip edeceğim."

"Oh, bu kesinlikle veda." Hareketleri sarsıntılıydı, o da soyundu. "Tüm takipçiler görüldükleri yerde vurulacak."

Bir yanı, kan gördüğünde kusan, şiddet eylemlerinde bulunmaması için ona yalvaran masum insanı özliyordu. Ama onun cesaretinden zevk alıyordu.

"Vücudu açlık çeken tek kişi sen değilsin, Rina." Onu içine çektikçe ağırları daha da arttı. Tenini koyulaştıran pembe kızarıklık. Uçları esmerleşmiş dolgun göğüsleri. Karnının dümdüz düzlemi, göbeğinin şehvetli çukurluğu. Kalçalarının kalp şeklindeki kıvrımı ve koyu renk buklelerin oluşturduğu küçük yama. O uzun, uçsuz bucaksız bacaklar.

Hiçbir kadın bu kadar mükemmel değildi.

"Teftişle işiniz bittiyse," dedi kibarca. "Şimdilik."

Yavaş ve kararlı adımlarla ilerledi.

Kararlı. Onun için yanıp tutuşuyordu, onu ürkütmek istemiyordu.

Biraz mesafeyi korumak için elinden geleni yaparak geri çekildi. Ondan korktuğu için değil, gözlerinde korku görmüyordu ama hesaplama yapıyordu. Kadın zevk alıyordu

onunla alay ediyordu. Onu kendisi için çalıştırmayı planlıyordu.

Her saniyesine bayılırdı.

Beklenti onu harekete geçirdi; sağa doğru eğildi ve onu köşedeki boy aynasına doğru gönderdi. Kızın sırtı soğuk camla buluşur buluşmaz nefesi kesildi ve onu sevindirdi. Adam atılarak onu omuzlarından tuttu ve döndürerek onun yansımasıyla yüzleşmek. Onların yansımasıyla.

Yıkım zaten onun esareti altındaydı.

Sırtını Baden'in göğsünün sıcaklığına dayamışken, onu istediği şekilde konumlandırdı: elleri

Aynanın kenarına tutunmuş, bacaklarını iki yana açmıştı. Ne güzel bir manzaraydı. Renklerin zıtlığı. Saçları koyu kırmızı,

Onunki parlak bir oniks. Adamın teni bronzlaşmış, kadınıniki yanık kahverengi, gözeneksiz, kusursuz... Adamın dili, elleri için yaratılmış. Onun her parçası. Ona aitti.

Dokularında bir zıtlık vardı. Onun sert olduğu yerde, pürüzsüzdü. Adamın kaslarıyla şiştiği yerde, kadın yumuşacıktı.

Göğüslerini avuçlarken ve başparmaklarını sert meme uçlarının üzerinde gezdirirken onu içine çekti. "Bunları özledim."

"Konuşmak yok." Sesinin soluksuz tınısı aynayı buğulandırdı. "Sadece yapmak."

"Çoklu görev yapabilirim." Dişlerinin arasından kızın kulak memesini çekti. "Peki ya Rina? Sen bensiz bu dünyada hayatta kalabilirsin ama ben sensiz hayatta kalamam. Biz yaşayamayız. Sen bizi sakın tutuyorsun. Sen bizim evimizsin." Belki de bu yüzden parlayamamıştı. Ev, kalbin olduğu yerdir. Artık zihninde neyin evi olup olmadığı konusunda herhangi bir ayarlama yapamıyordu. Burası oydu, sade ve basit. Her zaman ve sonsuza dek.

Nefesini içine çekti, gözleri irileşti. "Bu... az önce bir zayıflığınız olduğunu itiraf ettiniz."

"Ben sadece doğru konuştum."

Yavaşça ona karşı yumuşadı. Hatta başını adamın omzuna yaslayarak ona daha iyi erişim sağladı. zarif boynu. Tüm avantajını kullandı, etli sütunu öptü ve yaladı, tadını çıkardı.

"Sen en tatlı şekersin." Meme uçlarına sevgi dolu bir çimdik attıktan sonra parmaklarını karnından aşağıya doğru gezdirdi ve göbeğini okşamak için durdu. Bir yandan da ereksiyonunu kadının kalçalarının arasına yerleştiriyordu. "Geçen sefer seni öpmeden aldım ve bir daha asla böyle bir hata yapmayacağıma yemin ettim. Lütfen... Ağzını istiyorum."

Başını iki yana salladı. "Öpüşmek yok. Bu nefret seksi, unuttun mu?"

Sert sözler ama kızın nefessiz kalması ona moral verdi.

"Öp beni o zaman." Onu nasıl elde edebilirse edecekti.

"Zevkinin beni mahvedeceği kesin."

Sarsıntılar onu ona karşı sarstı. "Nefret öpücüğü diye bir şey yoktur."

"Kanıtla." O bunu yaparken, adam da onu öyle bir boşaltacaktı ki, kadın çığlık çığlığa evi inletecekti.

Nefes nefese kalmaya başladı. Teninde bir ter pırlıtısı parlıyordu. Başını yukarı kaldırdı... ve adam bekledi, nefes alamıyordu... çaresizdi...

"Seni öpeceğim ama sadece gerçeği kabul etmen gerektiği için. Bana ağzını ver."

Kız fikrini değiştiremeden ağzını onunkine yapıştırdı. Dili onunkinin üzerinde hareket etti ve kadın inledi, Onun ziyafetinin vahşiliğini kendi vahşiliğiyle karşıladı. Birbirlerini yediler.

"İkna oldun mu?" diye sordu.

"Yaklaşamadım bile.

Denemeye devam et."

Başka bir vahşi öpücük için onun dudaklarını yakaladı. Eli ve parmağını onun içine soktu. Kız çok ateşliydi ve sırılsıklamdı.

"Sanırım vücudun beni seviyor," diye homurdandı.

Aşk. Bu kelime zihninde yankılandı ve daha önce hiç bilmediği bir özlem içinde kabardı. Onun aşkını mı arzuluyordu?

Parmağına gömüldü. "Daha fazla."

"Senin isteğin, benim için zevktir." Onu bir yumrukla deldi ikinci parmağı ve kadın haykırdı. Onun yansımasını izledi, kendisine verdiği tepkilerden büyülenmişti. Yüz hatları istekle yumuşamış, kalçaları elinin itişini takip etmek için eğilmişti. Herhangi bir kadın hiç bu kadar sınır tanımaz olmuş muydu? Onunla birlikte olan erkek başka biri değil de o olduğu için tatmin olmuş muydu?

Etrafına uzandı, kıcını kavradı ve sıkıca tuttu, tırnakları etini kesiyordu. Bana doyamıyor. O artık benim. Onun kontrolü zaten sınırda

-Yıpranmış. Delilik ona hükmediyordu.

Başka bir öpücük için daldı, bir avucunun topuğunu arzusunun kaynağına bastırırken diğeriyle göğsünü kavradı ve yoğurdu. Kadından daha fazla çığlık kaçtı ve

Bir dakika diğetine karıştı, sesler daha hızlı ve daha hızlı geldi.

Ona karşı kıpırdandı. "Baden. Lütfen."

Damarlarında coşku akıyordu. Ter, adamın ve kadının üzerinde kayarak kolay bir süzülüş yarattı. Kollarını kaldırmak ve parmaklarını saçlarına dolamak için onun kıcını serbest bıraktı.

Evet, evet. Saç tellerini çekiştirirken nefesleri sığlaştı, başını istediği şekilde eğdi, sessizce ağzına daha sert, daha hızlı, daha derin sahip olmasını talep etti.

"Sana her şeyi vereceğim, Rina." Serbest bırakılma ihtiyacı onu rahatsız ediyordu. Onsuz çok uzun zaman geçirmişti.

Bir gün, bir saat, bir

Bir dakika çok uzundu. Parmaklarını onun içinden kaydırdı.

Protesto etmek için alt dudağını acıtacak kadar kuvvetle ısırdı. Yaramaz kız. Saçlarını yolundan çevirdi, özüyle ıslattığı elini ensesine koydu ve baskı uyguladı ve yanağı cama değene kadar öne doğru eğilmeye zorladı.

"Seni çıplak istiyorum," dedi. Ona ten tene teması arzulamayı öğretmişti.

"Evet. Lütfen. Endişelenme... koğuştta... hamile kalamazsın... lütfen."

Ward? Keeley ona Kızıl Kraliçe'nin halkı olan Küratörler tarafından kullanılan bir sembolün dövmesini yapmış olmalı. Mistik koğuşlarıyla kendilerini bir şekilde hem güçlendirebilen hem de zayıflatabilen güçlü bir ırk. İnsanların yaratılışından önceki zamanlardan kalma semboller.

Katarina'nın teninde bıraktığı özü yalamak için aşağıya daldığında, kendini giriş için konumlandırdı - sonra sonuna kadar sürdü.

Doruk noktası anlıktı ve her şeyi tüketiyordu, iç duvarları onun uzunluğunu sıkıyor, sağıyordu. Kendi salıverilmesiyle savaştı, bunun bitmesine hazır değildi, zar zor nefes alabiliyordu, onu daha fazla istiyordu - ona ihtiyaç duyuyordu. Ama ona daha fazla vurdukça, doruk noktasıyla savaşmak bir seçenek olmaktan çıktı; aslında, sonradan düşünülen bir şey haline geldi. Onun

doruk noktası hâlâ

Hiddetlenmişti, hâlâ onu sıkıyordu, adı dudaklarında sürekli mırıldanıyordu ve zihninin üzerine yoğun bir sis çökmüştü.

Benim. O benim. Saklayacağım. Tekrar ve tekrar sahip olacağım. Evet, evet. Çok güzel. Daha iyisi yok.

İşaretleyeceğim. Marka.

Sahip ol.

Kontrol...kayıp.

Onu sabit tutmak için kalçalarını kavradı ve son bir kez içine doğru itti. Yüce zevkin her dalgasını onu terk ederken hissetti, vücudu güçle titriyordu.

Ancak adamın içi boşaldığında kendi orgazmı da sona erdi.

Bacakları titriyordu ve adam yere yığılmasının sadece birkaç saniye süreceğini biliyordu. Çekildi ve onu kollarının arasına aldı.

Nefes nefese başını onun omzuna yasladı. "Gördün mü? Hiçbir şeyi değiştirmedim."

Sadece kendini kandırıyorsun, Krásavica.

"İstersen uyu." Onu yatağa yatırdıktan sonra vücutlarını temizlemek için gerekli malzemeleri topladı. İşini bitirir bitirmez onu yorganın altına soktu. "Seni Lucifer'in ödülünü almaya çalışacak kadar aptal olan herkesten koruyacağım."

"İhtiyacım yok-"

"Biliyorum. Sen güçlüsün." Bir elini kızın alnında gezdirdi.

"Peki ya Rina?"

"Evet?"

"Kaia bana sendeki değişimle ilgili mesaj attı. Dişleri ve pençeleri." Dönüşümü görmeyi diledi. Ne kadar güzel olmalıydı. "Yavrular cehennem köpekleri."

"Bunun bir sır olması gerekiyordu" diyerek sertleşti. "Bir zamanlar bana sorduğun soruları düşünürsek, ben Bir noktada sizi ısırıklarını varsayıyorum."

Savunmaya geçerek, "Bunu bana zarar vermek için yapmadılar" dedi.

"Biliyorum." Hades'in cehennem köpekleri tarafından ısırıldığını biliyordu ve şimdi Pandora'nın bantlar sayesinde onun bu parçasını taşıyıp taşımadığını merak ediyordu. Baden'in Berserker'ı taşıdığı gibi. "Eğer onlar

seni incitmek isteseydi, incinirdin. Kötü bir şekilde. Bunu sana bağlanmak için yapmış olmalılar."

"Gilly ile bağ kuran keçi adam gibi mi?"

"Özünde. Bilmeni isterim ki, her ne değişirse değişsin tahvil sebepleri, senin hakkındaki fikrim değişmeyecek. Senden hoşlanıyorum." Cehennem Köpeği olayına rağmen Yıkım da ondan hoşlanmıştı.

Onsuz kalmıştı ve böyle bir dehşeti bir daha asla yaşamak istemiyordu.

"Hayır," dedi acı bir sesle, "artık daha güçlü olduğum için beni seviyorsun."

"Sen her zaman güçlü oldun." Parmağıyla çenesini okşadı. "Seni korumak için bir bahanem olsun diye bunu görmezden geldim. Ama en güçlü savaşçıların bile bir bekçiye ihtiyacı vardır. İzin ver senin bekçin olma onuruna erişeyim. Benim olmanı çok istediğimi biliyorum."

Ağır ağır kapanan gözleri ona bakıyordu, şu anda griden çok yeşildi. Dudakları kırmızı ve şişti.

Bol bol öptü, yanakları adamın kirli sakalından pembeleşti.

"Belki... belki az önce aramızda olanlar

Birkaç şey," diye itiraf etti, "ama sana hâlâ kızgıyım." Ona bir öpücük kondurdu. "Merak etme. Bu ikimiz için de geçerli."

27

"En iyi savunma, diğler takımın hücumunu öldürmektir."

-Bjorn, Gönderilen Bir

BADEN çöl sarayını her ölümsüz ırka karşı -gökten saldırarak olanlara, yerden saldırarak olanlara ve yeraltından saldırarak olanlara- barikatla çevirmek için elinden geleni yaptı. Çevre boyunca tuzaklar kurdu ve cephaneliği Hades'in ona verdiği silahlarla doldurdu. Daha önce hiç görmediği ve nasıl kullanacağından henüz emin olmadığı silahlar.

Başınıza ödöl konduğunda, her silah hoş karşılanırdı.

Arkadaşlarına Lucifer'in verdiği ödölü anlattıktan sonra daha sonra William'a ve şimdi de Baden'e yardım etmeye karar vermişlerdi. Burada, Unutulmuşlar Diyarı'ndaydılar ve evin ötesine tuzaklar yerleştiriyorlardı.

Şimdiye kadar hiç kimse Galen'den bir anahtar ya da davetiye almadan diyara girmenin bir yolunu bulamamıştı. Pandora'ya uzatmadığı bir davet.

Dün, Baden onunla tarafsız bir yerde buluştu: Budapeşte'deki enkazda. Parlamıştı, yeteneği tekrar çalışıyordu. O

Pandora'nın gruplarını, onların nasıl Hades'in ve şimdi de Baden'in bir parçası olduklarını düşündü. O da aynısını yapmıştı.

Başka bir boşluk mu? Olabilir.

Onun gibi o da yaralarını iyileştirmiş ve başka hiçbir iblis pususuna maruz kalmamıştı. Şu anki durumlarını tartıştılar.

çıkılmaz. İkisi de Hades'i öldürmek istemiyordu. Ya da birbirlerini.

Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum, demişti biraz da tiksintiyle, ama... senden nefret etmiyorum.

Öğürmeye hazır ol, diye cevap verdi. Çünkü seni bir kız kardeş gibi görmeye başlıyorum.

Ağzını tıkamıştı. Biliyorum kardeşim. Bantlar çıkarıldığında bu hisler değişecek mi? Yoksa Hades'in özü içimize çok mu yerleşmiş?

Cehennem Köpekleri ya da Vahşi Savaşçı'dan haberi yoktu ve Baden sorusunu yanıtlamadan önce açıklama yapmıştı. Muhtemelen çok sağlam yerleşmişler. Yoksa bantların çıkarılmasından nasıl kurtulurlardı?

Ve Hades onların hayatta kalmasını isterdi. Onlar artık ailesinin bir parçasıydı.

Lucifer'i yenmeliyiz, demişti Baden. Lucifer, Baden'in kadınının peşine düşmüştü - bizim kadınının, bir daha unutmama - ve o piç bunun bedelini ödeyecekti.

Katarina'ya bulaşırsan sonuçlarına katlanırsın. Dünya bilsin.

Pandora, Katarina'nın başına konan ödülde bahsettiğinde -Lucifer neden onun ölmesini istiyordu- Baden neredeyse onu öldürüyordu. Az önce kabul ettiği kadın, ona en yakın bir kız kardeşi vardı. Eğer insan için bir oyun oynarsa... Ama Pandora ona sadece gülmüştü. Güldü. Çünkü bu durum onu ciddi bir dezavantaja sokuyordu.

Şu anda berabere olduğumuzu söylemişti. Senin kadar dikkatim dağınık olsa da, her an öne geçebileceğime eminim. Sırf bu yüzden, insanının iyi olmasını diliyorum. Senden hoşlanıyorum Baden, ama yine de seni yenmeyi planlıyorum. Çünkü yanılırsak ve Hades bize sevgi beslemezse, birimiz ölecek. Tekrar söylüyorum. Ben yaşamaya kararlıyım.

Benim gibi. Katarina ile bir hayat istiyordu. Cehennem köpekleriyle olan bağlantısına rağmen hâlâ yaşlanacaktı. Ama bu başka bir gün için bir endişeydi.

Dün gece, Hades için bir başka suikast işinden sonra Baden, erkekten Katarina'yı ölümsüz yapmasını istemişti. Ölümsüzlük

Cevap mı?

Böyle bir şey olmayacak, Red. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. William'ı dönüştürmeyi reddettikten sonra senin kadını dönüştürürsem, oğlum sırf bana inat Lucifer'e yardım eder.

Ben de senin oğlun değil miyim? Neredeyse soracaktı. Neredeyse. Ama dilini tutmuştu. Pandora'nın dediği gibi, eğer yanılıyorlarsa ve Hades onlara karşı bir sevgi hissetmiyorsa...

"Orada ne yapıyorsun, Baden?" Katarina seslendi.

"Benim görevim. Benim onurum." Bir ağacın tepesindeydi.

kameraları farklı uzuvlara yerleştirerek çölü her açıdan görebilmesini sağladı.

Katarina ve yavruları arka bahçeye girdiler. Göz kamaştıran güneş üçlüsü onu sevgiyle okşadı. Ve neden olmasın? Nefis kıvrımlarını mükemmel bir şekilde sergileyen beyaz bir bikini giymişti; eşi benzeri olmayan bir baştan çıkarıcıydı.

Yıkım aç dudaklarını yaladı. Ona tekrar sahip olmalıyım. O bize gelene kadar beklemeliyiz.

Öğrendikleri bir şey vardı: Katarina'nın istekliliği zevklerinin anahtarıydı.

Baden çalışırken, bakışları tekrar tekrar ona döndü, tüm kasları düğümlendi, şaftı fermuarının arkasında zonkladı.

Güneş gözlüğü gözlerini gizliyordu ama onun bir kadın olabileceğini düşündü.

onu da izliyordu. Çimlerin üzerine uzandı, dizlerini birbirine sürttü ve huzursuzca kıpırdandı. Serinlemek için bir bardak suyu göğsünden aşağı dökerken meme uçları boncuk boncuk ve belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştı.

"Seni istiyorum, Rina."

Yüzünü buruşturdu, senin için ne kadar utanç verici. "Bu çok açık, Drahi."

"Ve hala beni inkar mı edeceksin?"

"Sana olan kızgınlığımdan bahsetmiştim, değil mi?"

"Hayır, yapmadın." İntikamcı kadınlar baş belasıydı. Ve seksi. Çoğunlukla seksi. "Öfkeden bahsettin. Sakinleşiyor olmalısın."

Bir an tereddüt etti ve sonra "Beni ateşli tercih etmez misin?" demeye karar verdi.

Onu yakında almalıyım.

Katarina ve yavrular her gün kendi işlerini yapıyorlardı. Onlara yakalamaca ve diğer oyunları öğretmişti, terbiyeleri ve itaatleri üzerinde çalışmış, hatta yastıklı bir kılıf üzerinde ısırma ve çekiştirme alıştırmaları yapmalarını sağlamıştı. Hayvanlara olan sevgisi çok açıktı. Onlara sürekli gülümsüyor, onları okşuyor ve öpücüklerini memnuniyetle karşılıyordu. Baden'i görmezden gelmişti.

Gülümsemelerini özledi. Onun evcil hayvanlarını özlemişti. "Tweedledee ve Tweedledum nerede?" diye sordu.

Galen ve Fox. Tuzakların çoğunu kurmasına yardım etmişler ve günde sadece bir düzine kez yaptıkları işi iki kez kontrol ettiğinde onu terslemişlerdi. "Evin önüne kameralar asıyorlar."

Galen'le birlikte çalışmak ona Olimpos'ta geçirdikleri, Zeus'u korudukları günleri hatırlatmıştı. Birlikte savaşmışlar, birlikte kan dökmüşler, birlikte eğlenmişler ve gülmüşlerdi.

Hala ona güvenmeyi göze alamam.

Baden son kamerayı yerleştirmek için ağacın tepesine tırmandı. -Ve duvarın hemen ötesindeki hareket onu durdurdu. Silah yerine cep telefonunu eline aldı. Kurduğu tuzakların çoğu uzaktan kontrol ediliyordu ve birkaç tuşa basarak diyarın bazı bölümlerini cehenneme çevirebilirdi.

Parmağı klavyenin üzerinde durdu ve hazır bir şekilde izledi, ancak manzara aynı kaldı.

İşini bitirdi ve yere düştü.

hatırı sayılır bir güç uyguluyor ama darbeyi hiç kaçırmadan emiyor. "Hadi içeri girelim ve-" Bantları ısındı ve yumuşak kırmızı bir parıltı yaydı.

Bir çağrı.

Yıkım sinirli bir şekilde hırlarken Baden, "İçeri girmenizi istiyorum. Katarina? En azından ben dönene kadar-"

Arka bahçe gözden kayboldu ve her zamanki gibi Hades'in taht odası görüldü.

"Yeter," diye bağırdı Baden. "Beni görmek istiyorsan, ara. Metin. Şimdi beni geri gönder."

"Protestolar sana ne zaman yardım etti ki?" Kral gömleksizdi, göğsüne kan ve başka şeyler bulaşmıştı. Saçının koyu renk tellerinden doku parçaları sarkıyordu. Dizleri yırtılmış siyah deri bir pantolon giymişti ve ayağında bir çizme vardı, diğeri yoktu.

Sakin, istikrarlı. "Geri dönmek istiyorum. Lütfen." Yalvarmak Katarina'da işe yaramamıştı ama o karanlıklar kralından çok daha inatçıydı.

Hades birkaç adım ötede durarak Baden'e yakından ve vücudunu kaplayan dövmelerin kişisel görüntüsü. Demir Yumruk'takiler gibi, yılan gibi sürünerek hareket ediyorlardı. "Dişin için endişeleniyorsun, ha?"

Ses tonunda bir şey vardı. Yavrular hakkındaki gerçeği öğrenmiş miydi?

Gerekirse onu öldürürüz, dedi Yıkım. Bağlılıklar nasıl da değişmişti.

"Artık endişelenmeyi bırakabilirsin," diye ekledi kral. "Lucifer'in ödülünü almak için benden birine zarar vermeyi düşünenlere bir mesaj gönderdim. Kıza zarar vermek benim elimden ölmek demektir. Ya da benim ağzımdan. Kararı duruma göre vereceğim."

Hades biliyordu. Katarina'yı öldürmeye çalışmak yerine onu koruduğunu düşünürsek belki her şeyi değil ama bir şeyler biliyordu. "Elim. Ağzım. O benim." Yıkım bile erkeğin bu iddiası karşısında irkildi.

"Anlambilim. Sen benimsin ve senin olan benimdir."

Rahat ol. Katarina Unutulmuşlar Diyarı'nda ne kadar çok zaman geçirirse, bu dünyanın -bu kral da dahil

-Onu unutmaktı. "Buraya onu tartışmak için gelmedim,

eminim." "Doğru. Bir sonraki görevin bende." Hades elini cebinden Baden'in Poseidon'un cariyesinden çaldığı kolyeyi çıkardı. "Bunu su kralına ver. Eğer-ve

Sadece savaş sırasında beni desteklemeyi kabul ederse. Etmezse, onu küçük parçalara ayırmana izin veriyorum. Ama buna ihtiyacın olacak." Bir silah fırlattı; Baden kabzasını yakaladı. "Parçaları ÷lkedeki diğerk tüm ölümsüz krallara varoluş."

şaka yapıyor olmalısın. Yeni silahı inceledi. Kavisli altın bıçağı olan mini bir tırpan.

Hades, "Silahın sadece hedefinizin kanının tadına bakmaya ihtiyacı var," dedi. "Ondan sonra hedefi kendi başına kesebilir. Tek yapmanız gereken onu serbest bırakmak."

Güzel. "Poseidon kabul etmeyecek. Kolyeyi ben çaldım. O sadece benimle savaşmak isteyecektir."

"Bu senin sorunun gibi görünüyor," dedi Hades. Baba gibi, oğul gibi. Ellerini çırptı. "Pippin."

Cüppeli adam elinde taş tabletle cisimleşti ve Hades'in eline bir çakıl taşı verdi. Baden külu içine çektiğinde, doğrudan Poseidon'a parlama yeteneğı kazandı. Ayrıca, Poseidon'un oraya seyahat etme ihtimaline karşı su dünyasında hayatta kalma yeteneğı de kazandı.

"Gitmeden önce, bir işimiz daha var." Hades gerçek bir şeytani efendi gibi parmaklarını birbirine vurdu. "Sikke."

Baden kaskatı kesildi. En büyük başarısızlığı.

"Yapacağım-" "Aleksander parayı Lucifer'a vermeyi kabul etti." O halde Aleksander hâlâ yaşıyordu. Hâlâ

Katarina'ya bağılıydı.

Yıkım, korna sesinden önce bir boğ gibi şahlandı. "Sözünü tutamadan onu durduracağım."

"Lucifer senin erkeğedönüşme yeteneğini engelledi. Ve Aleksander'a ölümsüz bir ordu bahşederek pazarlığın kendi payına düşen kısmını çoktan yerine getirdi."

"Ordular yok edilebilir." "Evet, sen de yok edilebilirsin."

Erkek onun için endişeleniyordu. Her şey birdenbire yeni temizlenmiş bir cam kadar berraklaştı ve Hades'in sevgisini nasıl sorguladığını merak etti.

Daha fazla beklememeye karar verdi. Sorularını sunma zamanı gelmişti. "Bantların beni oğlunuz yaptığını biliyorum. Savaşta sonra benim için -Pandora için- ne planlıyorsun?"

Hades uzun bir süre ona baktı, sanki bir sonraki sözlerinin bilgeliğini tartışıyormuş gibi sessizdi. Sonunda, "Bizi yalnız bırakın," diye seslendi.

Pippin, muhafızlar ve Baden'in daha önce fark etmediği her sürüngeş şey -yılanlar, örümcekler ve yılan-örümcek melezleri- sanki ayakları yanıyormuş gibi odadan dışarı fırladılar.

"Aradığın cevabı sana vereceğim." Hades ona yan gözle baktı. "Ama karşılığında bir lütuf istiyorum."

Baden'e yapmasını emredemeyeceği bir şey mi? Bu ilginç olabilirdi. "Tüm dikkatim sende."

"Bana... bağılı olduğunu biliyorsun." Bu itiraf isteksizce geldi. "Ve kadınının cehennem köpeklerini eğittiğini biliyorum."

Bu sözler, kendini beğenmiş bir şekilde geldi.

Hem Baden hem de Yıkım öfkeyle dolup taşıyordu; ne pahasına olursa olsun koruyacaklardı. "Ona ya da yavrulara zarar vermeyeceksin."

Kral ona gülümsedi. "Onlara zarar vermek istemiyorum, Baden. Onları kullanmak istiyorum."

"Onları savaşa dahil etmeyeceğim." "Zaten dahil oldular."

"Hayır!" Baden'den gelen bir patlamaya Yıkım'dan gelen bir hırlama eşlik etti. "Asla."

"Onu buraya getirmeni emredebilirim." Hades iki parmağıyla çenesini yokladı. "Eğer beni reddederse, seni öldürmekle tehdit edebilirim. Tahminimce fikrini oldukça çabuk değiştirecektir."

Baden saldırma dürtüsüyle yanıp tutuşurken, vücudundaki tüm kaslar kilitlenerek hareket etmesini engelledi.

Kral iç çekti. "Ama bu tür tehditler genellikle sadece kısa bir süre için işe yarar. Benden kaçmanın yollarını arayacaktır. Hayır. Onun sadakatini istiyorum."

"Sadakat zorlanamaz. Çelenklerle bile."

Hades dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirdi, Baden de kendini bu hareketi yaparken yakaladı. "Kızla bir kez konuştum. O da

arzuladığım şey."

Eğer bu konuda Hades'e direnirse, erkek Sorun mu? "Ben orada olduğum sürece onunla konuşabilirsin, ama ona ya da yavrulara hiçbir şekilde zarar vermeyeceğine ya da başka birinin onlara zarar vermesine izin vermeyeceğine yemin etmelisin. sen."

Sert bir baş sallama, sanki Hades daha azını beklemiyormuş gibi ama yine de kısıtlamalara içerledi. "Öyle olsun. Şimdi. Cevaplarınızı verin." Tahtına doğru yürüdü ve oturdu. Her santimi kraliyete yakışır şekilde, "Sen benim oğlum değilsin... henüz. Ama olabilirsin. Potansiyelin var. Her şey sana bağlı. Bantlar bedeninin dışında başlar ama senin isteğin benimkinin önüne geçtikçe içeriye doğru ilerler. Tamamen yerleştiklerinde, gücüm için bir dayanağım olmayacak ve kontrol bağımlı kaybedeceğim."

Çapa yoktu ama Yıkım sayesinde Baden ve Hades sonsuza dek birbirlerine bağlanmış olacaktı; Yıkım sonsuza dek onun bir parçası olacaktı. "Damgalanmış olarak, bana sahip olanlar için elle tutulur kalacağım. bedenler?"

"Yapacak
n."

Baden sersemledi, hem de çok sersemledi. Hem o hem de Pandora, Hades'in iradesinin önüne geçebilir, onun çocukları olabilirlerdi.

oyun sona erdi. Hades onlar üzerindeki kontrolünü kaybederken, onlar grupların avantajlarını ellerinde tutmaya devam edeceklerdi.

Bunu. Baden'in istediği buydu. Canavar hariç, hayatı bir kez daha kendisine ait olacaktı. Ama Katarina sayesinde yaratıkla başa çıkmayı çoktan öğrenmişti; artık iki değil, tektiler.

Hades ona el salladı. "Bugünkü görevini tamamlamanı ve kadını buluşmamız için hazırlamanı öneririm."

Baden neredeyse sersemlemiş bir halde kolyeyi yerine sabitledi ve mini tırpanı gömleğinin altına sakladı.

"Ah, gitmeden önce," dedi Hades. "Yöntemleriniz

geçmişte biraz... sertti. Bu sefer bir kraliyet ailesiyle uğraşıyorsun. Diplomatik olmaya çalış."

"Nasıl istersen. Babacığım."

Baden parladı. Kendini bir yatak odasında buldu, duvarlar siyaha boyanmıştı. İki pencere vardı ve ikisi de okyanusun dibine bakıyordu. Su berrak ve pürüzsüzdü, mercanlar parlıyor ve balıklar yüzüyordu. Yukarıda Kubbeli tavan da okyanusun açık bir manzarasını ve yatakta olup bitenleri dikkatle izleyen askerleri gözler önüne seriyordu. Her tarafı siyah kumaşlarla kaplı dört direkli bir yatak.

İrk her zaman halka açık gösterilerde büyük olmuştur. Seks, cezalar, anlaşmazlıklar, hiçbir şey tabu değildi.

Deniz kızları ve deniz adamları Baden'i fark ettiklerinde, Poseidon'un dikkatini çekmek için cama vurmaya başladılar. Havada uçuşan inilti ve homurtuların artmasına bakılırsa, deniz kralı seyircilerinin onun hareketlerini beğendiğini varsayıyordu.

Baden oradan ayrılıp biraz sonra geri dönmeyi düşündü - bir adamı doruğa ulaşmadan önce bölmek kötü bir davranıştı- ama neden riske girsin ki? Halk, krallarını istenmeyen ziyaretçiye karşı uyardıktan sonra pusuya mı düşmüşlerdi?

Yıkım hâlâ Hades'le karşılaşmanın etkisiyle kaynıyordu. Konsantre ol! Bunu bitir ve Rina'ya dön. Bizim olanı koru.

Evet. İleriye doğru adım atan Baden tırpanı sıkıca kavradı. Örtünün bir bölümünü gizlice ayırdı ve manzarayı inceledi. Çıplak bir kadın direklere bağlanmış, vücudu bir X oluşturacak şekilde tamamen açılmıştı. Gözleri bir maskeyle kapatılmış ve ağzına bir tıkaç tıkılmıştı. Değil Orman perisi.

Poseidon onun arkasında diz çökmüş, çılgınca içine giriyordu. Bu bir ceza mıydı yoksa zevk mi?

Her iki durumda da, bu muhtemelen Poseidon'u doğrudan Lucifer'in tarafına gönderecekti.

Hayır. Önce Mer Kralı ölecek.

Soğukkanlı cinayet her zaman çözüm değildi. Ama bazen, onun dünyasında, öyleydi.

Baden tırpanı fırlattı ve kral dönüp bir hançer fırlattı. Tırpan Poseidon'un pazılarını sıyırdı ve Baden'in omzuna saplanmış hançer.

Silahı çıkardı, yere bıraktı ve tırpan bir bumerang gibi ona geri döndü. Kabzayı kavradı ve titreşimler koluna yayılırken sıırttı. Silah daha fazlasını istiyordu; bunu hissedebiliyordu.

Silahın kimliği tıklandığında Su Kralı'nın rengi soldu. "Sen Hades'in infazcısısın."

"Öyleyim." Sesinde gurur var mıydı?

"Bu pozisyon seni kurtarmayacak. Ya şimdi git ya da acı çek." "Acı çekecek olan ben değilim." Altını salladı Bıçak.

Aşık, etrafında ne olup bittiğinden emin olamayarak bağlarına karşı mücadele etti ve Poseidon ona bir tokat attı Bakışları Baden'da kalarak kalçasının yan tarafına baktı.

"Kolyeyi iade etmek için buradayım," dedi Baden.

"Hades'ten bir hediye. Karşılığında Lucifer'e karşı savaşta ona destek olmayı kabul edeceksin."

"Ben... ilgileniyorum. Konuşacak çok şeyimiz var." Poseidon kızıdan uzaklaştı, bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve bornozuna uzanarak ayağa kalktı.

"Yavaş ve istikrarlı. Tutuşum gevşiyor."

"Eminim," diye alaycı bir yanıt verdi.

Arkasından kapının vurulma sesi duyuldu. Muhafızlar alarma geçmişti ve her an içeri dalabilirlerdi. Belli ki Denizler Kralı'nın konuşmaya niyeti yoktu, sadece oyalanmak istiyordu. Baden, Pandora'dan bahsetmenin işe yarayacağından şüpheliydi.

Biz öfkelenmeden önce ona iyi bak.

Neredeyse kontrolü canavara teslim ediyordu. Yöntemleri çılgıncaydı ama hızlıydı ve sonuçları inkâr edilemezdi. Bunun yerine tırpanı serbest bıraktı ve bıçak rekorlar kitabına girecek bir hızla Poseidon'a doğru uçu. Yüzünde, göğsünde ve kalçasında dilimler belirdi, kıpkırmızı damlalar fışkırdı.

Diplomatik olmaya çalıştım. Başarısız oldu.

Baden elini açtı ve silah geri döndü. "Ya savaşta Hades'i destekleyeceğine yemin edersin ya da kılıcın seni yutmasına izin veririm. Seçim senin. Her iki durumda da kabul etmek için beş saniyen var. Bir saniye."

Bam, bam, bam.

Poseidon kanlı çenesini kaldırdı. "Zorlanmayacağım."

"İki. Üç."

"Lucifer ona yardım edersem kelleni gümüş tepside sunmayı teklif etti."

Yani. Piç her açıdan oynuyordu.

Sonunda kapı açıldı ve ayaklı silahlı adamlar odaya daldı.

Kimse Baden'e ateş etmedi. Henüz ateş etmedi.

Krallarından gelecek emri bekleyerek etrafını sardılar.

"Dört." Baden boynundaki kemikleri kırarak savaşa hazırlandı. Ve sadece o değildi. Parmaklarının uçları yanıyor, kollarındaki izler kıvranıyor ve gölgeler yükseliyordu.

Poseidon fark etti ve kaşlarını çattı. "Hades'e söyle Ona yardım etmekten onur duyarım."

27

"Arkadaşlarımın hepsi sürtük. Erkekler de dahil!"

-Gillian Bradshaw

-ANNE! BABA!

Bu sözler Katarina'nın zihninde yavruların izniyle yankılandı. Hâlâ arka bahçedeydi ama Baden'in ricasına kulak verip grubunu içeri götürmek üzereydi. Heyecanlı çığlık onu durdurmuştu.

"Nerede?" diye sordu, dönerek.

-Duvarın ötesinde!

Cidden mi? Bir göz atmak için ağaca tırmandı-oh, vay canına! Bütün bir cehennem köpeği sürüsü ona dik dik bakıyordu. Ve o biliyordu ki

Onlar cehennem köpekleriydi. Atlar kadar iriydiler ve her biri farklı renkteydi. Bazıları düzken diğerleri benekliydiler. Hepsinin azı dişleri vardı, hem de bir sürü. Kuyrukları uzundu, kamçı gibi kıvrılmıştı ve sırtlarında duruyordu, Saldırmaya hazır.

Belki de -umarım- Katarina'nın cesaretinden etkilenmişlerdir. Ne de olsa pantolonunu kirletmedi ya da bayılmadı. Henüz bayılmadı.

Tüm tazılar, muhtemelen Blood ve Shed olarak adlandırılması gereken Biscuit ve Gravy'den açıkça daha yaşlıydı.

Titreyerek aşağı indi. Yavrular ayaklarının dibine sıçradı. Eğer çift sürülerine dönmek isterse, bunu anlayacaktı. Ve ağlardı. Çoğunlukla ağlardı. Çömelirken gözlerinin arkasında bir yanma daha oldu ve bu sefer... evet. Nem gerçekten de yanaklarından aşağı süzüldü.

Burada bir aile kurmuştu. Baden'e ne kadar kızgın olsa da, burada bir aile kurmuşlardı. Ve şimdi ailesi parçalanacaktı. Yine parçalanacaktı!

"Yani." Başlarının üst kısımlarını okşadı. "Dışarıdakiler anneniz ve babanız, öyle mi?"

-Anne! Baba!

"Sana karşı iyiler mi? Sana zarar vermiyorlar mı?"

-Seviyorum!

"Onlardan nasıl ayrıldınız?"

-Kötü adamı sezdi. Annem kal dedikten sonra bile kaçıp gitti.

Baden'de Hades'i hissettiklerini fark etti. Ve sürü Hades'i suçları için asla affetmeyecekti -anlaşılabilir bir şeydi- bu da Baden'i asla kabul etmeyecekleri anlamına geliyordu -bir saçmalıktı- bu da onu asla kabul etmeyecekleri anlamına geliyordu. Mide bulandırıcı!

"Neden bana daha önce söylemedin? Aileni bulmana yardım edebilirdim."

-Senden ayrılmak istemedim. Senden asla ayrılmak istemedim.

"Bazen istediğimiz şey ihtiyacımız olan şey değildir."

Kollarını köpeklere doladığında gözyaşları daha özgürce akıyordu. Bir sarılma vedası.

Heyecanlarının bir kısmı azaldı.

-Hoşça kal değil! Sen gel! Sen gel!

"Hayır, bebekler," dedi nazikçe. "Sizinle gelemem. Burada kalmak zorundayım." Baden'le arasını ilk ve son kez düzeltmek zorundaydı. Onun ve canavarın ona ihtiyacı vardı ve o da bir şekilde onları seviyordu. Onları her geçen gün daha çok seviyordu. Her saat.

Her dakika. Hikayesinin merkezinde onlar vardı. Sonsuza dek mutluluğa giden tek yol.

Adamlarına bir şans daha vermeliyim, değil mi?

"Burada kalmak zorundayım," diye tekrarladı ve bu kez tüm varlığıyla bunu kastetmişti. "Baden benim erkeğim ve bana ihtiyacı var."

Yavrular kararlı bir şekilde başlarını hayır anlamında salladılar.

-Sen gel! Sen gel! Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Güçlü ol. Köpeklerinden biri yeni bir aileyle yaşamaya gittiğinde her seferinde kendine söylemek zorunda kaldığı sözler. "Senin Annen ve baban seni çok özleyyor. Onlarla mutlu olacaksın."

-Sen gel! Sen gel!

İçinden bir hıçkırık koptu ve yüzünü yumuşak, tatlı kokulu kürklerine gömdü. Bugün kaybedecekleri için ve zaten kaybetmiş oldukları için ağladı. Anne babasını, Peter'ı ve kardeşinin bir zamanlar olduğu çocuğu. O ağlarken Yaşamanın onun için sorun olmadığını fark etti. Sevdiklerinin hissedemediği duyguları hissetmek.

Sakinleştğinde hıçkırdı ve yavrulara şöyle dedi: "Annemi ve babamı çok özledim ve onları geri getirebilseydim, getirirdim. Size ikinci bir şans verildi, yepyeni bir hikâye. Size engel olmayacağım."

Gözyaşlarını silerken neredeyse tekrar yıkılıyordu.

"Vay, vay. Bunlar benim küçük karım ve onun yeni hayvanları değil mi?"

Nefret dolu ses onu ayağa kaldırdı. Bakışları Aleksander'a takıldı. Birkaç metre ötede duruyordu, siyah giysili muhafızlar arkasına dizilmiş, evin kapısını kapatıyorlardı.

Sakin olun! Kendisi ve yavrular için bir komut. Baden önlemini almış, diyarın dört bir yanına kameralar yerleştirmişti. Şüphesiz Galen ve Fox izinsiz girişi fark etmişlerdi ya da fark edeceklerdi ve olasılıkları eşitlemek için içeri dalacaklardı.

Biscuit ve Gravy hırladı ve Katarina'dan da cevap niteliğinde bir hırlama yükseldi. Katarina belki Baden'in düşmanlarından kurtulma yöntemlerini onaylamıyordu ama onun hakkında her zaman hayranlık duyduğu iki şey vardı: Kendisi için ayağa kalktı ve asla geri adım atmadı.

Alek ve tehditleri yüzünden sinmekten bıktım. Benim üzerimdeki tek gücü benim izin verdiklerim.

Ben güçlüyüm ve şimdi bunu kanıtlayacağım.

"Beni nasıl buldun?" diye sordu. "Buraya nasıl geldin?"

"Seni bulmak kolay olmadı. Bir karım olduğunu biliyordum ama adını hatırlayamıyordum. Lucifer bana hatırlatana kadar."

Piç kurusu!

Alek ona doğru bir adım attı, ancak yavrular bir uyarı daha yapınca durdu.

Korumaların her biri insan olamaz, çok büyük, çok Büyük, kızgın görünümlü bir silah kaldırdı ve hayvanlara nişan aldı.

Biscuit'i bacaklarından birinin arkasına yerleştirdi ve Gravy diğerinin arkasında. Durun. "Onlara zarar vermeyin," diye bağırdı Alek'e. "Yanlış bir şey yapmadılar."

Ona soğuk bir şekilde sııttı. "Ama yaptın, değil mi? princezná?" Onun cevabını beklemeden ekledi, "Kilidi açamadığınız ya da anahtarı bulamadığınız için Beni serbest bırakması için Lucifer'a söz vermem gerekiyordu. Karşılığında bana bir ordu ve kendisine bağlı bir krallık verecek. Bir kral olmayacağım, sadece bir prens olacağım. Bugün sadece saltanatımın bir tadı."

Ya da kandırılmıştı. "Eğer Lucifer'in gerçekten böyle inanılmaz bir gücü varsa, neden şu anda bir prens değilsin?"

Gözlerinin derinliklerinde kırmızı bir titreşim. "Sikkenin yerini henüz açıklamadım. Onunla tam olarak aynı hizaya gelmeden önce seni ziyaret etmekte ısrar ettim."

Hayır, bundan daha fazlası vardı. Lucifer Katarina'nın pazarlık yapmayı reddetmesinden hoşlanmamıştı ve onun Hades'le ittifakını riske atmak istemezdi. Ama Baden'in grupları düşünüldüğünde, bundan kaçmanın bir yolu yoktu. Ölümü dışında.

Geçmişte onu kontrol ettiğine göre, insan/ölümsüz meleze istediğini vermeden neden Alek'i bu işi halletmesi için göndermiyordu?

Bugün benim sonum mu? Yeni keşfettiği gücüyle bile, tüm bu adamlarla başa çıkamazdı. Tek başına değil.

Evet. Eğer düşerse, Alek'i de yanında götürecekti.

-Kötü insanlar. Kötü insanlar ölür.-

Yavrular zihnine konuştu ve savaşma arzusu onu bombardımana tuttu. Diş etleri ve parmakları yanmaya başladı.

Alek kaşlarını çatı, sanki onda bir şeylerin değıştığını hissetmişti ama ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu. "Sen,"

Alek ona doğru bir adım daha atarken, "Benim cariyem olacaksın, karım değıl. Kendini kızıl saçlıya verdiğini biliyorum-"

"Yapmamı sen söyledin!" diye hatırlatmadan edemedi.

Elleri kıvrıldı, ona çekiç başlarını hatırlattı. Ona vurduğunu mu hayal ediyordu? "Bu nedenle, artık benim adımı taşımaya layık değılsin. Bu vesileyle senin üzerindeki hak iddiamı reddediyorum." Kolunu uzattı ve parmaklarını ona doğru salladı. "Şimdi gel."

Eğer reddederse, köpekleri öldürecek miydi?

Onun hareketlerinin beni etkilemesine izin veremem. Geri adım atmayacağım. Bir daha olmaz.

Geçmişinde yeterince pişmanlığı vardı. Daha fazlasını eklemek için bir sebep yok.

"Seninle gelmiyorum, blázon." Deli adam. Kelimeleri ona hançer gibi fırlattı. "Şimdi olmaz, asla olmaz. Sen Düğünden önce beni iğrendirdin, o günden beri de her gün iğrendiriyorsun. Sen bir solucansın, kaderinde diğeri."

İleri doğru bir adım daha atarken burun delikleri alevlendi. Yavrular yeri eşeliyordu ve sadece onlar da değıl. Ayağı çimenlerin üzerinde kendiliğinden kaydı.

Her yönden hırıltılar yükseliyordu.

Nefes nefese, döndü. Tazılar şimdi her tarafa tünemişlerdi. duvara. Tırmanmışlar mı? Atlamışlar mı? Sırtlarındaki tüyler kabarmış, ölümcül görünümlü sivri uçlar oluşturmuştu. Boynunun arkasındaki küçük tüyler de kabarmıştı. Kuyrukları çözülmüş ve yukarı doğru dikilmiş, uçlarından örgülü ipler sarkıyordu.

Elleri titreyen muhafızlardan korku yayılıyordu. "Durun," diye tersledi Alek.

Böyle bir durumda korku, muhafızların emir verilmeden önce saldırıya geçmesine neden olabilecek bir potansiyele sahipti.

"Sakin hayvanları vurayım deme," dedi kan akıtacak kadar keskin bir ses tonuyla.

Alek ona ters ters baktı. "Yoksa?"

-Saldırı mı?

"Yoksa seni parça parça etmelerini söylerim." Mmm. Parça parça. Mükemmel bir büfe. Bu düşünce karşısında dudaklarını yaladı ama sonra yüzü kızardı. Rakibini yemek asla bir seçenek olamazdı.

Bir hayalet kadar solgun olan Alek bağırdı, "Vurun onları. Hepsini vurun. Hayatta kalan olmayacak."

Olamaz!

"Saldırın!" diye bağırarak ileri atıldı. Yarı yolda dişleri ve pençeleri tamamen ortaya çıktı. Alek'in boğazını ağzına almak istiyordu ve bunu başarana kadar da durmayacaktı.

Oh, güzel. Rakibini yemek de bir seçenektir.

İlk silah sesi patladı, ardından birçok silah sesi geldi. Sayılamayacak kadar çok. Ama vurulmadı - hayır, çok hızlı hareket ediyordu, kurşunların uçuşunu izleyebiliyor ve kolayca kaçabiliyordu. Aynı şey avluya doluşan ve onu adamlara doğru süren tazılar için de geçerli olmalıydı.

* * *

Kan. Çok fazla kan. Bir deniz dolusu. Hiç bitmeyen bir okyanus.

Avluya çöken sessizliğe rağmen Katarina'nın kulaklarında çığlıklar yankılandı. Kana susamışlık onu terk etmişti. sadece birkaç dakika önce. Şimdi olduğu yerde duruyordu, ayakları kaya gibiydi, bacakları titriyordu. Etrafını katliam sarmıştı.

Burada, orada, her yerde kopmuş uzuvlar, kafalar ve organlar vardı. Tazı sürüsü hâlâ farklı vücut parçalarını kemirmeye devam ediyordu.

Kaç erkeği ısırmıştı?

Alek onun önünde yatıyordu. Hâlâ hayattaydı, ama bu her an değişebilirdi. Belki de değişmezdi.

Baden'in çıkardığı el. O insan değildi, hiçbir zaman da olmamıştı. Onu ısırdığında -tekrar tekrar- damarlarındaki gücü örnekledi. Karanlık güç.

Ona doğru uzandı, eli titriyordu. "Yardım edin." Bir bacağı yoktu ve gövdesi yarılmıştı, bağırsaklarından geriye kalanlar da yanına dökülmüştü.

"Madeni para." Boğazındaki yumruyu geçip nasıl konuştuğunu bilmiyordu. "Nerede o?"

"Yardım edin," diye tekrarladı. "Lütfen."

"Bana bilmek istediğimi söyle, ben de sana yardım edeyim." Ama muhtemelen umduğu şekilde değil.

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Annem... düşmüş bir melekti. Babam... insandı... Bir gün ölecektim... beni onu öldürmeye zorladı... sikkeyi alıp... bedenimin içine saklamam için."

Vücudu. Sikke hâlâ oradaydı, hatta belki de yaşam desteği görevi görüyordu. Bu da demek oluyordu ki, eğer onu çıkarırsa hayatını, tek pazarlık kozunu ve yeni krallığını aynı anda kaybedecek.

"Yardım edin." Kan kusarken boğuldu. "Söz verdim."

"Haklısın. Söz verdim." Olması gereken şey için kendini çelikleştiriyordu göğüs boşluğunu kazarak madeni parayı aradı. "Merak etme. Acın sona erecek."

Kalan azıcık gücüyle onunla savaştı. Çok az çok geç.

Kalbinin bir odasında sert, soğuk ve yuvarlak bir şeyle karşılaştı. Onu çıkarmak için çekiştirmek zorunda kaldı, birkaç kaburgasını kırdı, ama itirazları kesildi ve başı yana doğru eğildi.

O ölmüştü. İlk ve son kez. Hiç rahatlama hissetmedi.

Kanlı avucuna baktı, çeyrek büyüklüğündeki Alek'in sahip olmak için öldürdüğü ve öldüğü altın parçası. Bu kadar küçük ve güzel bir şey nasıl bu kadar soruna yol açabilirdi?

Başka birinin onu bulmasına ya da kullanmasına ve belki de Lucifer'e yardım etmesine izin veremezdi. Ya da Hades'e. Baden'e bile. Hades'ten hoşlanmaya başlamıştı ve o bile Hades'in Lucifer'den daha kötü olduğunu kabul etmek

zorundaydı.

iki kötölükten biri. Canavar eğitilebilirdi; Baden'in karanlığı kucaklamasını isteyen Lucifer ise eğitilemezdi.

Sorun şu ki, Hades bir zamanlar cehennem köpeklerinin kökünü kazımişti.

Onlara bir kez daha ateş etmesine izin verilemezdi.

Belki... belki de parayı köpekleri korumak için kullanabilirdi? Ama ya Baden'i cesareti yüzünden cezalandırırsa?

Yine de sikkeyi Baden'i kurtarmak için kullanıp kralla bağıni koparırsa, Hades tazıları cezalandırabilirdi.

Eğer ölümsüzlüğü dileseydi, hem Baden'i hem de tazıları koruyacak kadar güçlü olabilirdi. Olmayabilir de.

Her seçenek büyük bir risk teşkil ediyordu. Düşünmek, tüm artıları ve eksileri değerlendirmek için zamana ihtiyacı vardı.

Bir pençe kalçasını tırmaladı. Köpeklerden biri önünde oturuyordu, kara gözleri zeki, fırtınalı ve ona kilitlenmişti. Ağzında uzun, kalın yara izleri vardı. Kulaklarından biri yoktu. Benekli kürkü kan ve pirelerle keçeleşmişti.

-Ben Roar'ım.

"Ben Katarina," diye cevap verdi yumuşak bir sesle.

-Yavrular benim. Ben babayım. Werga anne.

Biz... teşekkür ederiz.-

Bu takdir beklenmedik ve gereksizdi. "Harikalar-" "Köpekler" dese alınabilir miydi? "Yavrular." Onlara böyle seslenmişti. "Onlarla geçirdiğim her dakikayı sevdim."

-Harika olduklarını kabul ediyorum, ama akla hayale gelmeyecek bir şey yaptılar. Senin kanını içtiler ve kendi kanlarını seninle paylaştılar.

Onlar... evet, kesinlikle onlar. Isırıklarından uyandığında bozuk paraların tadını aldığını hatırlıyordu. Ama... ne Bu onlar için ne anlama gelirdi? Cezalandırılacaklar mı?

"Hata benim. Yansımalarına da ben katlanacağım."

-Kurallarımızı biliyorlardı. Sen bilmiyordun. Bağlantı yok. Tattığınızı öldürün. Hayatta kalan yok. Tanık yok. Asla.- Ağzı kaşlarını çatarak geri çekildi ve dişleri ortaya çıktı. Onunkilerden çok daha büyüktüler. -Üçünüz birbirinize bağlısınız ve öyle kalacaksınız. Yani... ölene kadar.

"Sanırım ölümüm." Kuru ses tonu onu açıkça şaşırtmıştı ama son zamanlarda çok fazla ölüm tehdidi almıştı. Bu da aynısının bir benzeriydi.

-Hayır, kızım. Yanlış anladın. Senin ölümün onlarınkini getirecek.

Ne!

"Katarina!" Baden'in sesi gerginliği kesip attı.

Yeni hırıltılar duyulduğunda döndü, bozuk parayı cebine sokarken kalbi aynı anda hem yükseliyor hem de düşüyor gibiydi. "Ona zarar vermeyin," diye bağırdı. "Lütfen. Sana zarar vermek istemiyor."

-O senin mi?

"Öyle."

-Başka bir sürünün kokusunu alıyor. Çoktan öldüğünü sandığımız bir sürü.

Biscuit ve Gravy, Baden'in Hades gibi kokuyordu. Ve eğer Hades başka bir sürü gibi kokuyorsa. Hades'in cehennem köpekleriyle bir bağlantısı var mıydı?

Olabilir. Ama erkek aslında onlara bağlı olsaydı, onlar öldüğünde o da ölmüş olurdu. Öyle değil mi? Eğer... bağı koparmanın bir yolunu buldun mu?

Şok olmasına rağmen köpekler oldukları yerde kalmış, Baden'in katliam denizini aşip ona ulaşmasını izlemekle yetinmişlerdi.

Saçları diken diken olmuştu. Cildinin rengi ağarmıştı ama gözleri her zamankinden daha parlaktı, öfkenin köpüren bir karışımıydı ve endişe.

"İyi misin? Kanaman var. Neden kanaman var? Ve sen ağlıyor musun?" Başparmaklarını kızın yanaklarına silerek gözyaşlarını topladı. "Sana ne yaptılar böyle?" Dikkatini Roar'a yöneltti. "Seni hayal bile edemeyeceğin şekillerde öldüreceğim."

Bu söz ona bir hırıltı korusu daha kazandırdı.

Katarina onun kollarını kavradı ve dikkatinin kendisine dönmesi için zorladı. "Ben iyiyim." Şimdilik. "Üzerimdeki kan başkalarına ait. Alek öldü." Alek'in öldüğü yeri işaret etti. İşkencecisinin vücudundan geriye kalanlar. "Kendin gör."

Baden hareketsiz kabuğa baktı, bir an sessiz kaldı. Bir hançer çıkardı, çömeldi ve Alek'in boynunu, kafası kopana kadar kesti. "Artık o piç yeniden canlanamaz." Doğruldu. "Ama bu gözyaşları neden?"

"Ailem," dedi ona, sonra Roar'a döndü. "Adamımı bağışlayın. Yavrularla olan ilişkilerimde onun hiçbir rolü yok."

"Ben bağışlayacağım. Ama sadece tazıların sana saldırmayacağından emin olursam." Baden kılıcı ve kalkarıyla kadının önüne geçti ama kadın buna gerek duymayacak kadar ileri gitmişti. Ait olduğu yere, onun yanına geçti.

-Yavrular artık sensiz var olamazlar.
ona kaşlarını çatı. -Bu da geri kalanımızla sıkışıp kaldığın anlamına geliyor. Seninle kalacağız ve seni koruyacağız. Senin adamın bizden güvende.-

Sözlerinin anlamı kafasında canlanınca nefesi kesildi. Tazılar saklandıkları yerden çıkıyorlardı ve Hades'i karanlıkta tutmak mümkün olmayacaktı.

Bir şeyler yapmak zorundaydı. Para olsa da olmasa da.

"Sorun nedir?" Baden, Roar'ın konuşmasını duymamıştı ve tepkisine bakılırsa en kötüsünü düşünmüş olmalıydı. "Kontrolümü kaybetmeden önce söyle bana."

"Tazılar... onlar... onlar benim, hepsi. Benim ailem. Şimdi ve her zaman." Ama onlar Hades'in düşmanıydı ve Baden de Hades'in adamıydı; bu yakın zamanda değişmeyecekti. Tabii hiç değişmeyecekse.

Bir arada yaşamamanın bir yolu olmalıydı. Olmak zorundaydı.

Bir sahiplenme seli... vahşet... onu doldurdu, içindeki cehennem köpeği kendini belli etti.

Bana ait olanı son nefesime kadar koruyacağım.

29

"Sizi kırdığım için özür dilerim. Emin olun, bir daha olmayacak. Oh, ve bu arada. Sen bir korkaksın."

-Neeka, İstenmeyen

Kapıya sert bir vuruş. Cameo, teslimatçıyı içeride karşılamak için otel odasını boydan boya geçti. İki katlı süit en iyinin de iyisiydi, herkesi neşelendirecek lükslerle doluydu. Onun dışında herkesi. O sadece bir amaç için bir araç görüyordu. Lazarus'a ulaşmanın bir yolunu.

Senin için geliyorum.

Bunun gibi bir otelin varlıklı konukları için sağladığı iki avantaj vardı. Birincisi, istediği her şeyi alabiliyordu. İstedğinde ya da ihtiyaç duyduğunda telefonu açması yeterliydi. Hizmetçiler bile onun açık izni olmadan içeri giremezdi.

Düğmeyi çevirirken etrafı taradı; tüm silahlar gizlenmişti.

Erkeği içeri buyur etti. Adam tepsiyi küçük mutfağa götürdü ve kadın bu karşılaşmanın herhangi bir kelime alışverişi olmadan sona ermesini ummaya başladı.

Daha iyi bilmeliydi. İyi şeyler nadiren başına gelirdi.

"İyi bir gün geçiriyor musunuz hanımefendi?"

Hanımefendi. Ben bu hale mi geldim?

Başını sallayabilirdi. Onu görmezden gelebilir ya da sağırmış gibi davranabilirdi. Geçmişte yaptığı üç şey.

Kendini pek de hayırsever hissetmediğinden, "Evet" dedi.

İşte buydu. Tek bir kelime. Gözlerinden yaşlar akmaya başladı, sanki su kaçırmış gibiydi.

İnsanlar! Kırılabilir küçük çiçekler, hepsi. Bir zamanlar sevdiği sağır insan dışında -onu Avcılara ihbar eden ve neredeyse hayatını sona erdiren insan- tek varlıklar. Onunla uzun süre vakit geçirebilenler, birlikte yaşadığı iblis ele geçirilmiş ölümsüzlerdi. Ama onlarla bile konuştuklarını sınırlamak zorundaydı.

İçinde o kadar çok kelime sıkışıp kalmıştı ki!

Bir gün, bu sözler devrilme noktasına ulaşacak ve kusulacaktı - ve muhtemelen sefalet yayılırken, intiharlar ve cinayetler çoğalırken dünyanın sonu gelecekti.

Adam şaşkın bir ifadeyle gözlerini sildi. "Özür dilerim. Bana ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Gerçeği öğrenirse ya kalp krizinden ölür ya da altına kaçırırdı.

Cesedi gömmek için zaman yok, giysilerini yıkamak için istek yok.

Tek kelime etmeden ona kapıya kadar eşlik etti. Adam gözyaşlarından utanarak koridorda koştururken, kadın kendini süitin içine kapattı ve ancak o zaman kokusunu alabilecek kadar rahatladı. kremalı makarna ve buharda pişmiş sebzeler. Olası bir son yemek olarak yeterli olabilirdi. Ama şimdiye kadar hiçbir yemeğin tadı ona tozdan daha fazla bir şey gibi gelmemişti. Çikolata hariç tabii. O da hoşuna gidiyordu ama ileriye dönük bir şeylere ihtiyacı olduğu için alımını sınırlıyordu ve ne kadar şımartırsa, Misery'nin onu mahvetmesi o kadar kolay olacaktı.

Ancak... bu kez, çikolatanın düşüncesi bile içinden bir sıcaklık yayılmasına neden oldu. Karıncalandı, acıdı... bir anının hayaletiyle mi? Lazarus çikolata serpmiş miydi? tüm vücudunu soslayıp yalayarak temizledin mi?

Bir kız hayal kurabilir.

Gelecek için duyduğu heyecan içini kapladı ve Misery'ye acı verdi. İblis de her zaman yaptığı şeyi yaptı.

üzüntüden başka bir şey yaşamadı ve ona yolundaki en büyük engeli hatırlattı.

Kimse ona uzun süre dayanamazdı. Lazarus neden farklı olsun ki?

Benim olduğu için mi?

Arkadaşları kadınlarıyla tanıştıklarında yüzyılların kötülüğünün üstesinden gelmişlerdi. Kutu olmadan, özgürlüğü olmadan, Lazarus'a gitmek en iyisiydi - başarılı olmanın ve diğerlerinin sahip olduğu şeyi bulmanın tek yolu: sevecek birini.

Belki de. Eş olabilecek biri miydi?

Bilmemek ona acı veriyordu.

Ve onu bulma arayışı sırasında nelerle karşılaşacağı hakkında hiçbir fikri olmadığından, gücünü korumak zorundaydı; yiyecekler midesine kurşun toplar gibi yerleşirken bile her kırıntıyı yedi. Yemeğini bitirdiğinde, üç eseri ve Danika'nın resmini sakladığı yatak odasına girdi.

Arkadaşlarına bir grup mesajı göndermek için bir dakikasını ayırdı, Onlara nereye gittiğini söylemek için. O gittiğinde eserleri nerede bulacaklarını bilmeleri gerekiyordu.

Beni durdurmaya çalışmayın. Bunu yapmak zorundayım. Yapabilirsem geri döneceğim, ama yapamazsam, her zaman istediğim hayatı yaşamak için elimden geleni yaptığımı bilin.

Adamlar odaya dalmadan önce ona bir, belki de iki saat vereceklerdi. Onun güvenliği için daha fazla bekleyemeyecek kadar çok endişeleniyorlardı. Her zaman öyleydiler, cennette bile.

Saniyeler içinde herkes ona ya küfürler ya da dikkatli olması için yalvaran mesajlar gönderdi. Torin, en iyi arkadaşı

Son seferinde ne yaptığına dair adım adım talimatlar gönderdi. Ayrıca onu uyardı.

Artefaktlar Keys için çalışmayı durdurdu. Sizin için çalışmayabilirler. Eğer çalışırlarsa... Senin için en iyisini diliyorum Cam, gerçekten. Ama lütfen tetikte ol. Lazarus'un

başkalarının hayatlarını çalarak yaşar. Eğer sizinkini alırsa, hiçbir şey onu bizden kurtaramaz. Hiçbir şey.

Fısıltılar her zaman doğru değildi. Bir anlık mutluluk için mi? Risk almaya değer.

Tekrar unutacak olsa bile.

Torin ekledi: Seni seviyorum, Cam. Bize geri dön. Belki Viola'yı da yanında getirirsin. Ya da getirmezsın. Evet, muhtemelen getirmem.

Viola. Narsisizm'in bekçisi. Kutudaki fazladan iblisler Tartarus'a götürüldüğünde dağıttı. Sinir bozucu, rahatsız edici ve kendi hatası olmaksızın tamamen bencil biriydi. O da Cameo gibi Rod'un içinde sıkışıp kalmıştı. Lazarus'un hala olduğu gibi.

O da cevap verdi: Ben de seni seviyorum. Onu bulacağım. Ve her şey plana göre giderse, geri döneceğim... bir gülümsemeyle. Ve Viola. Kendini hazırla.

Onu tanıyordu, okuduğunda güleceğini biliyordu. Bir mesaj daha geldi, bu Baden'den: Onu izledim. Lazarus benim hiç olmadığım kadar canavar. Bu senin için iyi bitmeyecek, Cameo. Seni yok edecek.

Olabilir. Belki de gitmezsın. Her iki durumda da, ona gitmemek daha kötü olurdu. Her zaman neye sahip olabileceğini merak edecekti.

Güven oyu için teşekkürler, diye cevap verdi. Ve artık iletişim kurmayı bitirmişti.

Harekete geçme zamanı.

Telefonu masanın üzerine fırlattı. Şimdi titreyerek, Zorlama Kafesi'ne tırmandı. Görünmezlik Pelerini, Soyma Çubuğu ve tablo zaten içerideydi, onu bekliyordu. Torin'in talimatları aklından geçerken, Pelerini başının üzerine yerleştirdi ve resme baktı. Tuval, diğerleri gibi bir ofisi tasvir ediyordu.

Kutu hariç -Zulüm Tanrıçası'nın kemiklerinden yapılmış, her şeyi köleleştirebilen Pandora'nın kutusu- bir kitap rafında dinleniyor.

Cameo son adım olan çubuğa uzandı, umutla ve korkuyla. Temas kurduğu anda tüm dünyası karardı.

* * *

Balayım. Yaşasın benim için.

Gillian çitirdayan ateşin önünde büzülürken kollarını ortasına doladı. Alevlerden ısı yayılıyordu ama bu ona hiç iyi gelmiyordu. Alemin soğuk sıcaklığı arkasında bir duvar oluşturmuş, sırtını bir buz saçağına çevirmişti.

William gider gitmez, Puck onun elini tuttu ve onu kumdan kaleden dışarı çıkardı ve nihayet etrafını görmesine izin veren bir hızda -güzel, mistik ve fantastik ve bir "portal" aracılığıyla bu diğer aleme. Buz cehennemi. Arkadaşlarının yanına dönmek istemesine rağmen bunu yapmıştı!

William'la yaşamak istemiyordu, bunu şimdi anlıyordu. Ama onunla yaşamaya da ihtiyacı yoktu. Dinlediğinden değil. Hiç dinlememişti.

Onunla kalmasını istemesine rağmen, öğle yemeğini tedarik etmek için sonsuza kadar önce yola çıkmıştı. geldi ve gitti.

Artık akşam yemeği vakti gelmişti ve hâlâ ondan bir iz yoktu. Karanlık hüküm sürüyordu. Sessizlik de. Tek ses yanan odunların çitirtisi... ve onun gürleyen kalp atışlarıydı. Bu noktada, Puck'ın geri dönmemesini umuyordu. En azından sabaha kadar.

Bu onların karı koca olarak ilk geceleriydi. Acaba o fikrini değiştirip ona asılacak mı? Onunla seks mi talep edecek?

Hayır, kesinlikle olmaz. Onun bu konudaki tutumunu biliyordu. Onun isteklerine saygı duyduğunu söylemişti.

Yine de o bir erkekti ve erkekler sertleştiklerinde aptallaşmaya meyilliydi.

Sadece... sırt ve katlan. Bunu daha önce de yapmıştı.
Yine yapabiliirdi.

Büyük eller onun küçük vücudunda
geziniyordu. Öğürdü.

Artık ölümsüzüm. Bu anılarla yaşamak zorundayım.
Sonsuza dek.

Ben bir aptalım!

Daha önce hiç çıkmadım ve şimdi evli miyim? Aptal herif!
Şansı varken ölmeliydi.

Garip bir ses duyuldu; toynak sesleri mi? Kadın kaskatı
kesildi. Ardından turba dumanı ve lavanta kokusu ona doğru
sürüklendi.

Ne de olsa Puck dönmüştü.

Ateş ışığına doğru adım attı, yüz hatları her zamanki gibi
kayıtsızdı. Yine de kadının nabzını hızlandırdı. Orada
Onunla ilgili bir şey.

Muhtemelen yeni bağlantıları. Ve onun insanlık dışı güzelliği.

Sanki göz kalemi sürmüş gibi görünüyordu. Kirpikleri uzun
ve siyahtı ve uçlarından kıvrılmıştı, ona duygusal bir hava
veriyordu.

İfadesizliğine rağmen gözleri. Bir şeyi önemsiyor olsaydı
nasıl görünürdü? Herhangi bir şeyi? Onun hakkında mı?

"Öğle ve akşam yemeği." Önüne iki ölü tavşan bıraktı.

"Ben yıkanırken onları temizle ve pişir."

Affedersiniz mi? Saatlerdir yoktu ve ona söyleyeceği tek
şey bu muydu? "Onları temizlemeyeceğim." Ya da
yemeyeceğim.

Kaşlarını çattı. "Aç değil misin?" "Açlıktan
ölüyorum, ama-"

"O zaman temizle, pişir ve ye" diyerek sözünü kesti.
Sorun çözüldü."

Aralarında böyle bir şey mi olacaktı? Emir veriyor ve
mutlak itaat mi bekliyordu? "Hayır," dedi kadın başını
sallayarak. "Ölü bir hayvana dokunmak istemiyorum. Bir
hayvanı yemek istemiyorum. Ben bir vejetaryenim."

Omuz silkti, tamamen kayıtsızdı. "Ben ne emredersem
onu yapacaksın. Başka hiçbir şey kabul edilemez." Yürüyüp
gitti.

Sonra da gölgelerin içinde kayboldu.

Yüzünü buruşturarak hayvan leşlerini yolundan çekti, öfkesi artarken bile midesi ağlıyordu. O Puck'ın en büyük yatırımıydı! Onunla evlenmesinin bir nedeni vardı ve bu neden hiç değişmemişti. Ona ihtiyacı vardı. Bu yüzden ona bakabilirdi.

Muhtemelen kendime bakmaya çalışmalıyım?

Kesinlikle. Ve yapardı. Tabii ki yapacaktı. Sonra görüşürüz. Ona düzgün bir yemek yedirdikten sonra.

Oh, vay canına. On sekiz yaşının her birini seslendirdi. Onun için ne kadar utanç verici!

Ama açlığı geçmişti ve şimdi de acıkmıştı, ne olacaktı ki?

Ayağa fırladı ve ona yasakladığı mağaraya girdiğini bilerek peşinden yürüdü.

çünkü "İçeride neyin yuva yaptığını asla bilemezsiniz."

Damla, damla. Ilık, nemli hava kokuyordu, kokladı. Orkide yağı mı? Fokurdayan bir kaplıcaya ulaşana kadar rüya gibi bir kokuyu takip etti. Bir özlem iniltisi ondan kaçtı. Dışarıda donmaktansa tüm zaman boyunca burada kalabilirdi. Belli ki hiçbir şey yuva yapmıyordu.

Puck beline kadar gelen suyun ortasında duruyordu, sırtı ona dönüktü, uzun saçları tenine yapışmıştı; tellerin arasından kıpkırmızı bir kelebek görebiliyordu. Boynunun dibinden kışının kıvrımına kadar dövmeli. Kanatlar sanki gerçekten havalanıp çırpınacakmış gibi görünüyordu.

Ve... kaşlarını çattı. Birçok yerde Puck'ın eti kabarmıştı. Yara izleriyle mi? Boğazında bir yumru oluştu. Zavallı Bebek. Ona ne olmuştu? Bir ölümsüzde yara izi oluşması için, yaralanmaların çocukluğunda, vücudu yenilenme yeteneğini geliştirmeden önce meydana gelmiş olması ya da yenilenme yeteneğinin bile onu tamamen iyileştiremeyeceği kadar korkunç, çok şiddetli olması gerekirdi.

Zavallı bebek? Kimim ben?

Güçlü kal. Ayağını yere vurarak, "Sen benim... kocamsın. Beni besleyeceksin. Bu senin görevin."

Ugh. Güçlü kalmak bu muydu? Çocuk gibi davranmak?

Yavaşça yüzünü ona döndü. Su damlacıkları yanaklarından süzülerek omuzlarının geniş cüssesine düştü. "Hiçbir şey umurumda olmayabilir genç kız, ama bazı kurallara göre yaşıyorum. Buna mecburum." Tam o anda, o bir Mısırlıydı

İrlanda aksanlı bir prensti ve hayatı boyunca hiç olmadığı kadar kendinden emin, emrediciydi. "Hastalığımdan kurtulmamın tek nedeni benim kurallarım - etrafımdaki insanların hayatta kalmasının tek nedeni."

Kadın dudaklarını yaladı, adamın bakışları dilinin hareketini takip etti.

"Ezberlemen gereken mi?" diye devam etti - sesi biraz daha mı az emin geliyordu? "Ya çalışacaksın ya da açlıktan öleceksin."

Normalde destekleyeceği bir standart. "Sana söyledim. Ben bir vejetaryenim. Yiyebileceğim bir yemek olduğu sürece yemek için çalışmayı umursamıyorum."

"Verdiklerimi yiyebilirsiniz, sadece yememeyi tercih ediyorsunuz. Henüz anlamadığın şey şu. Sana verdiğim görevleri sevmek zorunda değilsin genç kız, ama onları yapmak zorundasın."

"Açlıktan ölmeyi tercih ederim."

Başını iki yana salladı. "Bu senin için asla bir seçenek olmayacak." "Ama-"

"Ya sana söyleneni yaparsın ya da acı çekersin."

William onu asla bu şekilde tehdit etmezdi. Konuyu asla zorlamazdı. Ona meyve, fındık, hatta bulabildiği tek şey buysa dal bile verirdi, soru sormazdı.

Son derece şımartılmış bir hayattan -ve ona değer veren bir adamdan- bu hayata, onu daha az umursamayan bir adamla zahmetli bir hayata geçmişti.

En büyüğü. Hata. En Büyük Hata.

"Bana zarar verir misin?" diye sordu dişlerini gıcırdatarak. Cevabı kısa ve özdü: "Evet."

Kaplıcadan uzaklaştı. "Senden nefret edeceğim."
"Ve muhtemelen anladığınız gibi, bundan rahatsız olmayacağım."

Korku yerini öfke ve kuşkuyla bıraktı ve kadın yumruklarını sıktı. Yapamazdı... yapamazdı...

Aslında gidebilirdi ve giderdi de. "Eve gitmek istiyorum."

"Ben senin evimim."

"Eski evime gitmek istiyorum."

"Hayır. Benimkine gideceksin."

Ve kendini onun türünden başkalarıyla çevrili mi bulacaktı? "Birlikte yaşamak zorunda değiliz."

"Var."

Argh! Asla geri adım atmazdı. Hiçbir konuda! Belli ki durumu yanlış şekilde ele almıştı.

Ayrıca, bu evlilikleri için kötü bir başlangıçtı. Annesini ve biyolojik babasını hatırladı. Birbirlerini sevmişlerdi.

Birbirlerini tamamlamışlar ve birbirlerine tatlı tatlı dokunmuşlardı. Birlikte çalışmışlar ve nadiren de olsa kavga ettiklerinde uzlaşmışlardı.

"Tamam. Dal toplayacağım, böğürtlen arayacağım ve-"

"Dallar ateş içindir ve bu diyarda böğürtlen yoktur."

Kaşları çatıldı. "O zaman tavşanlar ne yiyordu?"

"Onlar tavşan değil, genç kız."

Sormayacağım. Muhtemelen bilmemek en iyisi. Ona ulaşmak için yeni bir yol bul. "Durumunuz değişti. Artık kurallarınızı da değiştirir misiniz?"

Puck bir an düşündü. Parmaklarını ona doğru salladı ve kız mesafeyi kapatmak istemese de tam da bunu yaptı. Puck taş çıkıntıyı okşadı ve kadın bacak bacak üstüne atarak oturdu. Yavaş ve dikkatli hareketlerle botlarını ve çoraplarını çıkardı. İlk temasta irkildi ve çıplak ayaklarını sıcak, fokurdayan suya daldırana kadar kendini rahatlatamadı.

Köpükler tenini okşarken gözleri kapandı ve ağrıyan, yorgun kaslara masaj yaptı. Bundan zevk almaması mümkün değildi.

"Neden et yemiyorsun?" diye sordu. "Et insanı güçlü yapar."

Neden ona gerçeği söylemiyorsunuz? "Ben küçükken, üvey kardeşlerim yemek masasında bana fısıldarlardı. Eğer hamburger yediysek, ineğin ölmeden önce ne kadar çığlık attığını düşündüğümü sorarlardı. Tavuk yediğimizde, civcivlerin anneleri için ağladığını hayal edip etmediğimi sorarlardı." Ürperdi.

Çenesini okşadı. "Fark ettiğimden çok daha fazla zarar görmüşsün."

Çoğu insan muhtemelen alınabilirdi ama o ne olduğunu ve adamın doğru söylediğini biliyordu. O hasar görmüştü.

"Biliyorum," dedi ve içini çekti. "Belki de... pazarlık yapabiliriz? Bana yiyecek bir şeyler bulursan -hayvanlar dışında!- sana bir duygu hissettirmek için elimden geleni yaparım."

Uzlaşma, aralarında bir köprü kurmanın tek yolu.

Dudaklarını büzdü. "Yine de elinden geleni yapacaksın."

Ona su fırlattı. "Bu beni yapmaya zorlayabileceğin bir şey mi?"

"Hayır." Bu kelime bir kırbaç gibi şakladı.

Vay, vay. Şu halime bak. Şimdiden onu kızdırıyorum. "O zaman bu anlaşma işbirliğini garantilemenin tek yolu. Ve sonra, seni hissettirdikten sonra, beni eve götüreceksin. benim seçtiğim ev." William'ın bir zamanlar kendisi ve intikam arzusu hakkında söylediklerini hatırladı. "Ve Torin'e zarar vermeyeceksin. Asla."

Hareket kesildi, bacaklarını ayırdı ve aralarına girdi. Kadın yine gerildi. Pozisyon müstehcendi. Çok müstehcen. Çok fazla müstehcen. Onu uzaklaştırmak için ellerini göğsüne koydu ama adam sadece kendi ellerini düzleştirdi. ve sıkıca tuttu.

"Bana nasıl bir duygu hissettireceksin?" diye sordu.

Böyle düşünemezsin. "Sana şakalar ve üzücü hikayeler anlatacağım."

Başını iki yana salladı. "Başkaları da aynısını denedi ve başarısız oldu."

"Diğerleri size daha önce herhangi bir şey hissettirdi mi?"

"Hayır." İsteksiz bir itiraf.

"O zaman zaten bir avantajım var."

Bakışları kadının bacaklarına kaydı. "Ya mutlu ya da üzgün olmaktan başka bir şey hissetmek istersem?"

Ağzı bir anda kurudu. "Ben... Yapamam..." "Başka nasıl yapacaksın?" diye sordu. Dikkatini dağıtmak için mi?

Şu anda gerçekten düşünemiyorum. "Bekleyip görmeniz gerekecek." Ben de öyle yapacağım.

"Eğer başarısız olursan, önerdiğim şeyi deneyecek misin?"

Bu öneriler cinsel olurdu, değil mi? Gözlerindeki bakış.

Sadece başarısız olmadığımdan emin olmalıyım. "Evet," diye mırıldandı. "Yapacağım."

"Pekâlâ." Başını salladı, onu bıraktı ve pınarın diğer tarafına geçti. "Seni et yemeye zorlamayacağım. Ve sen... memleketime ulaştığımızda, bana bir şey... öyle ya da böyle."

"Eğer beni yenmeyi umuyorsan, daha büyük bir çift taşağa ihtiyacın olacak. Çantamdan bir çift ödünç almak ister misin?"

-Thane, Gönderilen Bir

YATAK ODASINDA Baden önce kendini, sonra da Katarina'yı soydu. Kirlenmiş giysilerini yanmayan ocağa attı, daha sonra yakmayı ve küllerini savurmayı planlıyordu.

"Bekle!" Koşarak giysilerin yanına gitti ve yığını karıştırdı. Bir anlık delilik mi? Bugün olan biten her şey düşünüldüğünde anlaşılabilir bir durumdu.

Rahatlamış bir ifadeyle ayağa kalktı ve yatağa doğru ilerleyerek yastıkları düzeltti.

"Yatak bu haliyle iyi." Onu kaldırdı ve taşıdı ..onu duş kabininin içine yerleştirdi. Sıcak su püskürdü ve buhar havayı yoğunlaştırdı. Üzerindeki kanı temizlemek için arkasına tırmandı, bugün ağladığı için hâlâ derinden sarsılıyordu.

Çekirdeğine kadar sarsıldı ve paramparça oldu. Canavar zihninde sinsice dolaşıyordu, gergin ve teselli edilemezdi. Yapabilirlerdi

onu kaybetmiş olabilirdi. Baden'in arkadaşlarının bir zamanlar onu kaybettiği gibi.

Ve gerçekten, Baden Galen ve Fox'u da kaybedebilirdi. Cehennem Tazıları ikiliyi mutfakta kısırmış, saldırmaya hazır bekliyorlardı. Her iki savaşçı da ne kadar sinir bozucu olsa da, onların hayatında olmasından hoşlandığını fark etmişti.

Neyse ki Katarina'yı gören tazılar geri çekilmiş ve avludaki sürülerine katılmışlardı.

kaldı.

"Her şey yoluna girecek." Yanaklarını avuçladı, ıslak ten ıslak tene değdi. "Köpekler artık senin kişisel ordun. Bir daha asla zarar görmeyeceksin."

"Korkmuyorum," diye mırıldandı.

"O zaman bana sorunun ne olduğunu söyle, ben de düzelteyim." Bunu ve hayatının geri kalanındaki diğer tüm sorunları çözecekti. Kız onun olmuştu.

Onun zevk alması ve şımartması için. Köpeklerin yanında korumak da onun. Her zaman koruyacak.

Gitmesine asla izin vermedim.

Boncuklu kirpiklerinin arasından ona baktı. "Şu anda konuşmak istemiyorum. Seninle eğlenmek, sonsuza dek sürecektir bir anı yaratmak istiyorum."

Eğer bir anı istiyorsa, ona bir anı verebilirdi.

Bankın üzerine oturdu ve onu kucağına çekti. Kadın kalçalarına sarıldı, duş başlığı arkasındaydı. Önsöz söylemeden bir parmağını kızın içine soktu.

Onun için hazırdu. Ama sonra, arzu aralarında sürekli kaynamaya devam etti.

"Senin içine
ihtiyacım var."

"Evet."

Onu belinden kavradı, kaldırdı ve tek bir hamleyle içine soktu. Ön sevişme yoktu. Sadece çığ tutku.

Haykırarak kalçalarını kaldırdı ve onun üzerinde duyusal bir şekilde hareket etti. Dişlerini sıktı ve onu hareketsiz bir şekilde beklemeye zorladı. Ondaki ter akıyordu, sergilediği güç insanüstü bir şeydi. Sürtünme eksikliği acı veriyordu ama bu, isteyerek katlandığı bir ıstıraptı.

"Şey," dedi ve onun alt dudağını ısırdu. "Bu kesinlikle ilginç."

"Hiçbir fikrin yok. Ve ben daha yeni başlıyorum." "Mmm.

Umarım öyledir." Göz kapakları yarıya kadar indi. O çenesi boyunca öpücükler kondurdu. "Seni hiç bu kadar çok istememiştim."

Onu, kullanılacak bir silah olduğu için değil, bir erkek olduğu için istiyordu. Onun erkeği. Onun bir değeri vardı,

Onun için yapabileceklerinden dolayı değil, onun için kim olduğundan dolayı. Alçakgönüllü olduğu kadar güçlü bir gerçek.

"Doruğa ulaşacaksın." Eninde sonunda.

Kolunu açtı, iki parmağı onun sinir yumağını buldu. Okşadı ve arzularını körükledi. Kadın inledi.

İnledi. Onun adını soludu ve hareketlerini takip etmek için kalçalarını kıvırdı. Bu başarısız olduğunda, o Şaftına sürtündü ya da sürtünmeye çalıştı. Adam onu hareketsiz tutmaya devam etti.

"Baden!" Kadın adamın omuzlarına vurdu. "Beni öldürmeye kararlısın, değil mi?"

"Ben bir suikastçıyım, silahımı arzuluyorum." "Çekil!"

İç duvarları onun uzunluğunu daha sıkı ve daha sıkı sıkı, daha sıcak ve daha sıcak, daha ıslak ve daha ıslak büyüdü. Yıkım teslim olmak istiyordu. Baden teslim olmak istiyordu. Fakat sonuç çok önemliydi.

Sonsuzluğa karşı anlık. Sonsuzluk kazandı.

"Hareket edeceğim," diye söz verdi.

"Konuştuktan sonra."

Bir dizi Slovakça küfür savurdu.

Yıkım onun öfkesinden zevk alarak güldü. Canavar, Baden gibi onun da onlara asla ihanet etmeyeceğini biliyordu.

"Bodaj ta porantalo." Umarım felç geçirirsin. "Z chujem si ę na ęłowy pozamieniale´s." Kendi sikiyle kafa değiştirdin. "Id´z pan w chuj." Sikine git.

"İki seferdir sikimden bahsediyorsun," dedi ona. "Bir ihtimal, sonunda bana ödülümü vermek istediğini mi söylemeye çalışıyorsun? Beni boğazından aşağıya almak için mi?"

"Co ti jebe?" Delirdin mi sen? "Şimdi de benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Dalga geçmiyorum ama kararlıyım. Bana sorununun ne olduğunu söyleyeceksin. Ve talep etmiyorum, dikkatinizi çekerim. Sadece bana söylemek istemen için sana bir sebep veriyorum."

"Ne pis bir numara." Dizlerinin üzerine doğru manevra

yapmaya çalıştı. Başarılı olamayınca şelaleye doğru eğildi. Adam sadece onu takip etti, ağzını etli bir meme ucunun etrafına yerleştirdi ve emdi, onun tatlılığını tattı.

Küfürler durdu, ta ki o durana kadar.

"Chod materi do pice." Siktir git.

"Seni becereceğim... Sen bana istediğimi verir vermez. Aynısı gibi. Bu dünyada hiçbir şey bedava değildir."

Onun karşısında eridi ve parmaklarını sırlıslıkla saçlarında gezdirdi. "Sen şeytani bir şeytansın...ama...ama...oh! Lütfen."

Lütfen...evet... Bir kez daha onun meme ucunu emerken Parmaklarını bacaklarının arasına sürüyordu... ama nefesi kesildiğinde, uçurumun kenarına düşmek üzereyken, kendini durmaya zorladı.

Sonsuzluk kazanır.

Katarina küçük yumruklarını ikinci kez adamın omuzlarına indirirken, yıkım kafatasına daha fazla çarptı!

"Senin kararın, Rina," diye sordu. Akli o kadar karışık ki uyarılmayla buğulandı, her sinir ucu bağıırıyordu; hareketsiz kalma gücünü nereden bulduğundan emin değildi. "Konuş ya da böyle... kal..."

Sonunda pes etmeden önce daha fazla dayak yedi, kollarını ona doladı ve başını boynunun çukuruna yasladı.

Nefes nefese ona, "Para bende," dedi.

Sertleşti. Daha da sertleşti. "Onu ne zaman buldun?"

"Bugün. Alek onu kara kalbinin içine sakladı."

Baden'in bakmayı düşünmediği tek yer.

"Seçeneklerim sınırlı. Seni Hades'in hükmünden kurtarmak için kullan. Tazıları onun öfkesinden kurtarmak için. Ya da ölümsüz olup seninle birlikte olmak. Birine sahip olabilirim ama hepsine değil."

"Karar falan yok, Krásavica. Bantları taktığım sürece seninle bağ kurmayacağım. Hades'in emrine girmene izin vermeyeceğim. Bu yüzden ölümsüz olmak için sikkeyi kullanmalısın ve birlikte tazıları kurtaracağız." Ona her zaman ve sonsuza dek sahip olacaktı.

Alnında kırıışıklıklar oluştu. "Bantlar çıkarıldığında ne olacak?"

"Çıkarılmadım ama emildim. Hades'in oğlu olacağım. Doğaüstü bir evlat edinme. Benim olana zarar vermeyecek."

Umutlu görünüyordu ama başını salladı. "Güvenemem-"
"Güven bana." Sonunda Baden hareket etti, kadının içine girip çıktı.

Bir kez... İki kez... Tekrar durmadan önce. Ona sarıldı.
"Söz ver bana."

Pençeleri sırtını tırmaladı, her iz acıtıyordu. "En iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yapacağım." Bunu söyledikten sonra onun kulağını ısırdı ve sonra, ah, sonra, ona hissettirdiği her şeyi fısıldayarak, onun için ne kadar derinden acı çektiğini, onu sadece onun tatmin edebileceğini söyleyerek durumu tersine çevirdi.

Bu kadının kendisi için uygun olmadığını nasıl düşünmüştü? Onun zayıf olduğunu nasıl düşünmüştü?

İkisi arasında o daha güçlüydü. Açık ara. O vardı Canavarı evcilleştirdi. Lucifer'le yaptığı pazarlıktan vazgeçmişti. Bir cehennem köpeği sürüsünün sadakatini kazanmıştı.

Yapamayacağı hiçbir şey yoktu.

Ve Baden'in yapamayacağı tek bir şey vardı: hareketsiz kalmak. Daha fazla değil.

"Rina." Onu yataklarına götürdü, çünkü orası, onunla birlikte eviydi. Onu altına kıstırdı, aleti hâlâ tepeden tırnağa gömülüydü. "Bacaklarını etrafıma sarar mısın?"

Kadın itaat ettiği anda, adam yatak başlığını kavradı ve neredeyse serbest kalana kadar daha uzağa, daha uzağa çekti - sonra geri çarptı. Bu hareketi tekrar tekrar tekrarladı... Kadının içine girip çıkıyordu. Benim kadınım. Zevk benim.

Kalçalarının her itiş bir sözdü. Adının her söyleniş aralarında yeni bir bağ oluşturuyordu. Yeni bir bağ: bir erkek ve kadını... bir erkek ve onun en büyük hazinesi.

Baden yıllar boyunca hayatın ve ölümün sunabileceği en kötü deneyimleri yaşamıştı. O her şeyi daha iyi hale getirmişti. Her denemeyi, her savaşı savaşmaya değer hale getirmişti.

Kontrolünü kaybederek ellerini başının üzerinde birleştirdi.

Parmakları birbirine dolandı. Yavaşladı... itişlerini
yavaşlattı... her ie doğru süzölüş sonsuz bir sonsuzluk
sürene kadar, kalçaları kalktı

Onu selamlamak için olabildiğince yükseğe kaldırdı. Ter vücutlarını kayganlaştırdı ve meme uçları adamın göğsünü okşadı, sürtünme sert bir yüzey üzerinde kibrit çakmak gibi lezzetliydi. Alevler kıvılcımlandı.

Bakışlarını onun bakışlarından ayırmadı, sadece onun ortaya çıkardığı şefkatin engel olmaksızın parlak ve gerçek bir şekilde parlamasına izin verdi. "Her zaman bir şeyler, birlikte olmamamız için bir neden olacak, ama sensiz yaşamak için asla iyi bir zaman olmayacak. Seni el üstünde tutacağım, Rina. Seni asla incitmeyeceğim, bir daha asla. Ve sana dünyayı göstereceğim - benim dünyamı. Bizim dünyamızı."

Gözlerinden akan yaşlar onu mahvetti. Kalçalarının üzerine yerleşti ve onu içinden çıkardı.

İnleyerek ona doğru uzandı. "Boş, geri gel."

Sırt üstü yattı ve onu üzerine kaldırdı. Kadın onun üzerine bindiğinde, adam yatak başlığına yaslandı ve Boyunu sıktı. "Tadıma bak. Ballı tatlılığının tadına bak üzerimde. Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu gör."

Sanki açlıktan ölmek üzere olan bir kadına ziyafet sunmuş gibi adamın aletine baktı. "Çok yaramazsın, ama şanslısın, şanslısın, ben de öyleyim. Sana ödülünü vereceğim için çok heyecanlıyım."

Yavaşça başını eğdi. Bakışları onunkine kilitlenmiş bir halde, şaftını ağzına aldı ve dilini tepenin altında gezdirdi. Dişlerinin hafif sıyrıkları onu Acı ve coşku içinde tıslıyordu.

"Canını yaktı mı?" diye sordu.

"Sadece durduğunda acıyor."

"Aynısı gibi," dedi ve adam küfrettiğinde usulca kıkırdadı. Bir kez daha emerek onu ağzına aldı ve boğazının arkasına gelene kadar aşağıya, aşağıya kaydırды.

Adam kadının ensesini kavradı, parmakları kadının saçlarına dolandı. "Bunu yaşamayalı çok uzun zaman oldu," diye mırıldanmayı başardı. "Ama hiç bu kadar iyi olmamıştı."

Boyu boyunca mutlu bir mırıltı titreşti. Kesesi sıkıca yukarı çekildi.

"Daha sert, Rina. Daha hızlı. Lütfen."

Kadın itaat etti, eli devreye girdi, ağzı tekrar tekrar aşağı yukarı kayarken adamın tabanını sıktı, Geride ıslak, sıcak ve ağırlar bırakarak.

"Beni çok iyi emiyor," diye övdü. Canavar aklının bir köşesinde mırıldandı.

Serbest eli onun altına battı, tırnakları kığına battı. Boşalacak...

Hayır. Onsuz olmaz.

Baden onun çenesini sıktı ve başını kaldırdı. Nefes nefese kalmıştı, dudakları şişmiş, kırmızı ve nemliydi.

"Daha fazlasını istiyorum," dedi, ağzını bir kez daha adamın sikinin üzerine yerleştirmek niyetiyle adamın elinden kurtuldu.

Benim kadını. Benim ödölüm. Benim tadımı arzuluyor. Daha ateşli bir şey var mıydı?

"Sana daha fazlasını vereceğim." Ayağa kalktı, kalçalarını kavradı ve onu etrafında döndürdü. Yastıklara yaslanırken, onu da yanına aldı, kalçalarını göğsünün üzerinde yukarı ve yukarı sürükleyerek, arkasında sıvı ateşten bir yol bıraktı.

Kadının tatlı, ballı çekirdeği tam yüzünün üzerinde durduğunda, "Bunu birlikte yapacağız," diye mırıldandı.

Anladığında, ellerini kalçalarının dışında birleştirdi ve şaftını açgözlü ağzına geri çekti. O anda Aynı anda, diliyle onun açıklığını deldi. Dişlerini adamın şaftına geçirdi, zevk adamın içinde hızla akıyordu.

Aciliyet onu doldurdu ve tutku onu yönlendirdi. Onu yaladı, emdi. En tatlı şeker, en iyi şarap.

"Baden." Sesi titriyor. "Yaklaştım."

"Bekle, Rina. Seninle işim bitmedi." Asla bitmeyecek.

Her hareketi sert ve kirli, çıldırmış bir çılgınlıkla onun uzunluğuna yerleşti. Sonsuza dek sürmesini istiyordu, bunu istiyordu, ama saniyeler içinde onu tatmin olmanın sınırına itti. Ağzının içine fışkırırken, memnuniyetini kükreyerek, iki parmağıyla çekirdeğini deldi ve dilini onun şişmiş küçük çekirdeğine bastırdı. O zaman

Emdi, sertçe, zevk ılığı odayı doldurdu. Birlikte paramparça oldular ve titrediler.

Adam tükendiğinde, sanki doyamamış gibi onu tembelce yaladı. Onu kucağına aldı ve yanına oturttu. Kalbi henüz yavaşlamamıştı. Her yönden memnun. O Bundan kurtulabileceğinden şüpheliydi.

Yıkım'dan yumuşak bir horultu yükseldi ve Baden'in gülmesine neden oldu.

"Ashlyn bana Maddox ile nasıl bir araya geldiklerini anlattı." Katarina parmak ucuyla adamın göğsünde gezinerek şöyle dedi. "Tüm arkadaşlarının kadınlarıyla nasıl bir araya geldiğini biliyorum, Aslında."

Baden onun bir tutam saçını kulağının arkasından hafifçe düzeltti. "Bana ne anlatmaya çalışıyorsun?"

"Her hikayenin merkezinde ortak bir şey vardır. Birbirleri için bir şeyleri feda etmişlerdir."

Bir keresinde o da aynı şeyi düşünmüştü. Aşk feda edildi.

Katarina ona doğru baktı. "Baden... Bilmeni isterim ki... Seni seviyorum. Gerçekten seviyorum."

Kıpırdamadan durdu, nefes alma yeteneği onu terk etti. Bir zamanlar Katarina'yla gerçek bir temelleri olmadığını düşünmüştü.

Şimdi bunun saçma olduğunu fark etti. O onun temeliydi. Tek dayanağıydı. "Krásavica-"

Ama daha bitirmemişti. "Nasıl olduğundan ya da ne zaman olduğundan bile emin değilim. Tek bildiğim bunun imkânsız olması gerektiğiydi. Beni esir alan kişi cankurtaran simidim oldu."

"Ben-"

"Hayır. Hiçbir şey söyleme. Şunu çıkarmama izin ver."

Kaşlarını çattı ama başını salladı. O da onu seviyordu. Onu tüm kalbiyle seviyordu; ölümden dirilttiği kalbiyle. Daha önce fark etmeliydi. Sahipleniciliğini. Onunla birlikte olma arzusu. Onunla olan bağını.

O onun ışığıydı. Tek umuduydu. Karanlıktan ıkış yolu.

"Güçlü, zeki ve onurlusun," dedi. "Ve senin her zaman sorunları çözeceğini kabul etmeye başladım.

Yumruklarınız ve bazen hançerleriniz. Yapmak zorundasınız. Savaştasınız. Ama yapamayacağınız bazı şeyler var-"

"Katarina," diyerek onu durdurdu. Yanaklarını avuçladı ve başparmaklarıyla ipeksi tenini okşadı. "Sen-"

"Bu konuşmadan sıkıldınız mı? Evet." Hades'in sesi bu hassas anı acımasızca öldürdü. "Ayrıca, kısasa kısas yapmanın adil olacağını düşünmüştüm. Şimdi ödeştik."

Yıkım, bir sarsıntı ve katletme arzusuyla uyandı.

Baden yataktan fırladı ve ellerini daha önce düzelttiği yastığın altına sokan Katarina'nın üzerine bir çarşaf attı.

Kral'a ters ters baktı. "Buraya bu şekilde gelerek hata yaptınız."

"Ne yapacaksın? Şaplak mı atacaksın? Muhtemelen hoşuma gider. Ne yapmayacaksın? Anlaşmamızdan vazgeç. Kızla konuşmaya hazırım."

Kapıdan, sanki az önce bir Mack kamyonu çarpmış gibi büyük bir patlama sesi geldi. Bang, bang. Tahta çatlayıp yarıldı ve iki büyük cehennem köpeği odanın içinde sinsice ilerledi, bakışları onlara şokla bakan Hades'e kilitlendi.

"Doğru o zaman," dedi ağzı açık kalarak. "Tazılarım-"

Çiftten tehditkâr bir gümbürtü yükseldi, hepsi senin değil, asla senin değil.

Hades odağını Katarina'ya çevirdi.

Çarşafa sarınmış halde, tehlike karşısında geri adım atmak istemeyen bir güç ve cesaret timsali olarak ayağa kalktı. "Onlar benim."

Hades bakışlarını Baden'e çevirdi. "Beş dakikan var giyinip kızı taht odama getirmeni istiyorum. Geç kalırsan olacıklardan hoşlanmayacaksın."

31

"Baduction vahşı olabilir, ama o benim vahşim."

-Katarina Joelle, Hellhounds'un yeni üyesi

Temiz bir tişört ve pantolon giyip sikkeyi avucunda sıkıca tutarken KATARINA'NIN midesi asitle doldu. Koyu renk saçlı güzel adam -Hades- ilk ortaya çıktığında, onun sikke için geleceğinden ve sikkeyi kullanamadan elinden alacağından korkmuştu.

Ama yapmamıştı. Şimdi onunla başa çıkmak zorundaydı. Sikkeyi kullanmak zorundaydı, bu da neyin daha önemli olduğuna karar vermesi gerektiği anlamına geliyordu. Baden artık gruplarını hor görmediğine göre, istediği gibi ölümsüz olmak için kullanabilirdi, böylece bir geleceği paylaşabilir ya da bunu köpekleri sonsuza dek kurtarmak için kullanabilir.

Baden alışlagelmiş siyah gömleğini ve kamuflaj pantolonunu giydikten sonra vücudunun her yerine silahlarını kuşandı. Kadının bileğini tuttu, madeni parayı kavrayan eline bakarak ne yapacağını düşündü, sonra da iri elleriyle kadının yanaklarını kavradı.

"Seni ölümsüz istiyorum." Sesi sert ve bükülmezdi. Parayı almaya çalışmamış olması... bu ona ne kadar güvendiğini ve hayran olduğunu kanıtlıyordu.

"Biliyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Ama daha bitirmemişti. "Seni seviyorum ve hayatımda olmalısın. Sensiz hiçbir şeyim yok. Sensiz, ben hiçbir şey."

Ben onun gücüyüm, diye fark etti, gözleri büyüyordu.

"Sana baskı yapmak istemem ama sen olmazsan dünyayı ve içindeki herkesi yok ederim."

Kahkaha ve hıçkırık karışımı bir sesle boğuldu.

Bir varmış bir
yokmuş. O benim
yeni hikayem.

Aşk her şeyi değiştirdi, değil mi?

Ona nazik bir öpücük verdi, sessiz bir birliktelik anı. "Seni seviyorum. Seninle olmayı seviyorum. Ama tazıları da seviyorum."

Başını kaldırdığında, Roar onun bacağını dürttü.

-Sen Hades'e gidiyorsun, biz Hades'e gidiyoruz-

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Senin tehlikede olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor."

Baden, "Senin tehlikede olma ihtimalin hakkında ne hissettiğimi bir düşünsene," diye söze başladı.

Roar onu yolundan çekerek savaşçının konuşmanın bir parçası olmadığını anlamasını sağladı. -Hades seni takip ettiğimizi biliyor. Seni kendi hizmetine almak isteyecek ve bunun için her şeyi yapacaktır. Kabul etme. Atalarımız onun egemenliğinden kurtulmak için kanlarını akıttı. Onların yaptıklarını hafife almayacağız. kurban et ve ona boyun eğ. -

"Onları öldürmeden önce onlara karşı zalim miydi? Atalarınızı kastediyorum." Ne kadar acı ve sefalet dağıtmıştı?

-Hapsedildiği yüzyıllar için tüm ırkı suçladı.

Yani, evet. Evet, zalimce davranmıştı. Muhtemelen hayal edebileceğinden bile daha fazla.

"Hades'in bugün olduğu adam, o zamanlar olduğu adam değil. geçmiş," dedi Baden. Av köpeğini duyamıyordu ama verdiği cevaba bakarak ne söylendiğini tahmin edebiliyordu. "Onun içinde iyilik var. Bunu hissettim, hatta gördüm."

Ve onu sevmeye başladığını düşündü. Adamın kendisini sevmeye başlamıştı.

-Eşiniz bantları yüzünden kör olmuş.

Ya da av köpekleri nefretlerinden kör olmuşlardı.

-Biz de seninle geleceğiz. Bu fikre alış.

"Pekâlâ, tamam. Ama Baden beni gösterdiğinde seni tutmam gerekecek."

Roar ona sadece dene der gibi bir bakış attı ve başını salladı, tüylerinden ölü pireler dökülüyordu. Döndüğünde ilk işi tüm sürüye banyo yaptırmak olacaktı.

Buna nasıl tepki vereceklerini merak ediyorum.

-Benimle daha yeni tanıştığını biliyorum kızım ama gücümü sen bile hissediyorsundur. Savaşçının yardımına asla ihtiyacımız olmayacak.

-

Harika. Onu gücendirmiş.

"Gitmeliyiz." Baden onu kendi tarafına çekti. "Ne olursa olsun, seni sevdiğimi, en önemli önceliğimin sen olduğunu ve hiç kimsenin, hiç kimsenin sana ya da tazılara zarar vermesine izin vermeyeceğimi unutma."

"Ben de seni seviyorum." Başını onun omzuna yasladı, Ona güveniyordu ve kız kolunu onun beline doladığında, adam onları çoktan Hades'e göstermişti.

Yeni bir oda şekillendi, bir taht odası. Gördüğü manzara onu şok etmişti ve Baden'le tanışmadan önce kusmasına neden olabilirdi. Duvarlara kan sıçramıştı. Çığlıklar duyuluyordu.

uzakta. Köşede bir yığın ceset duruyordu. Sadece kükürt olabilecek keskin bir koku burun deliklerini yakıyordu. Ve tahtın kendisi -insan kemiklerinden derlenmiş- bir canavarlıktı. Şimdi sadece düşünüyordu: Hades dekoratörünü kovmalı.

Erkek, sanki gelmelerini emretmemiş gibi sıkılmış bir ifadeyle tahtta oturuyordu. Sağında cübbe giymiş yaşlı bir adam duruyordu ve solunda dört savaşçı sıralanmıştı. Bu savaşçılar Baden'e çok benziyordu: korkunç derecede seksi.

Kraliyet kürsüsündeki her erkek ona bakıyor, ölçüsünü alıyordu.

Baden'i serbest bırakarak hepsine çift kuşlu bir selam verdi.

Çok eğlendiler.

Roar ve Werga onun önünde belirdi ve grup gülmeyi bıraktı.

Hades başını tazılara doğru eğdi. "Sana söylemiştim."

Diğer erkekler hayretle ve belki de dehşetle baktılar.

"İleriye ve yukarıya." Hades hoş geldin demek için kollarını açtı.

"Sen Katarina Joelle'sin ve-"

"O benim," diye açıkladı Baden. "Benim kadınıam."

"Ben Hades'im," diye devam etti adam, sanki sözü kesilmemiş gibi. "Eminim beni duymuşsunuzdur. Ben yeraltı dünyasının kralıyam."

Adamlardan biri, "Bu diyarın kralını kastediyorsunuz," diye atıldı.

Hades dudaklarını büzdü. "Evet. Solumdaki adamlar kendi bölgelerinin kralları."

Toplamda beş kraliyet mensubu, yaklaşan olaylara tanıklık etmek için burada. Harika. "Peki, aranızda en güçlü kim?" diye sordu. "Konuşmak istediğim kişi o."

Bu sefer Hades hiç eğlenmemişti. "Sen zeki bir kızsın, değil mi? Muhalefet tohumları ek ve en güçlü unvanı için savaşmamızı izle, böylece zarar görmeden uzaklaşmana izin ver. Bir gün, unvan için savaşacağız ama bugün o gün değil." Ayağa kalktı, iri vücudu bir İtalyan takımının içindeydi. "Hâlâ bekliyoruz-"

Bir ışık parlamasıyla dönüp Pandora'ya baktı. Kadın kırmızı bir elbise giymişti, ipeği kıvrımlarına ikinci bir ten gibi yapışlıyordu. Gece kadar siyah saçları yüzünün etrafından düz bir şekilde sarkıyor ve omuzlarının hemen üzerine düşüyordu.

"Mükemmel." Hades memnuniyetle başını salladı. "Herkes burada."

Katarina krallardan birinin savaşçı kadına bembeyaz bir arzuyla baktığını fark etti.

Ne kadar ilginç.

Pandora'nın bakışlarıyla karşılaştı. Ona provokasyon olmadan saldıran, Baden'le savaşan ve ona ihanet eden, aynı zamanda onunla arkadaş olan ve onun akli başında kalmasını sağlayan kadın

Hayatının en kötü yıllarını ve ölümünü. Birbirlerine isteksiz bir saygıyla başlarını salladılar.

"İşin ilk sırası," dedi Hades. "Oyun. Oyuncularım berabere kaldı. Ben ne yapacağım?"

"İkisini de öldürün," diye seslendi kralların en uzun boylusu.

"Onları bana ver," dedi bir diğeri, bakışları hâlâ

Pandora'daydı. Hades yavaş ve ölçülü adımlarla kürsüden süzüldü.

Sana verdiğim hediyeğin büyüklüğünü fark ettin mi?

Sesi... tıpkı tazılar gibi doğrudan onun kafasının içine konuşmuştu. Baden ve Pandora'nın yüzlerindeki şaşkınlığa bakılırsa, onların da kafalarının içine konuşmuştu.

Sadece bir parçam değil, farklı bir versiyonum.

Baden, çıldırtıcı. Pandora, cehennem köpeği. Savaşçı kadına yırtıcı bir hayvan gibi gülümsedi. Son zamanlarda yemek seçimlerini fark etmediğimi sanma. Ama. İkinizin de yaşamasına izin versem de, bu ayrıcalık için savaşmanız gerekecek. Şimdi ve burada. Kimin daha güçlü, daha cesur olduğunu gösterin bana. Onu ya da onu ödüllendireceğim.

Ellerini Katarina'ya uzattı. "Baden ve Pandora birbirimizi kana ve posaya buladı, sen ve ben sohbet edeceğiz, birbirimizi daha iyi tanıyacağız."

"Hayır." Baden onun önüne geçti. "Sana söyledim. O benim. Ben yanında olmadan onunla konuşmayacaksın."

Hades elini salladı ve Baden dizlerinin üzerine çökerek olduğu yerde kaldı. "Emredildiği gibi Pandora'yla savaşıyorsun."

Gerginlik derisini gererken dişlerini sıktı. İtaat etme zorunluluğuyla mı savaşıyordu? Pandora öyle miydi? O da aynı acılı bakışı taşıyordu.

Katarina'nın kalbi göğsünde titredi. Seçenekleri olduğunu düşünmüştü. Ama yoktu. Gerçekten yoktu. Sadece Baden'in tazıları korumak için verdiği sözü tutacağına güvenebilirdi.

"Daha iyi bir fikrim var," diye açıkladı. "Baden ve Pandora'yı kontrolünden çıkaracaksın. Onları incitmeden ya da öldürmeden."

Hades güldü. Kürsüdeki adamlar da öyle. Katil olan adamlar. Öyle olmak zorundaydılar. Ölü gözleri vardı.

Gözleri

ilan etti: İstediyimi istediğim zaman alırım, sonuçlarına da katlanırım.

"Katarina," diye homurdandı Baden. "Yapma..."

Hades, Baden'i görmezden gelerek ona, "İsteğini yerine getireceğim," dedi. "Eğer burada benimle yaşamayı kabul edersen, cehennem köpeklerinle birlikte."

Hem Roar'ın hem de Werga'nın omurgası boyunca bir tüy çizgisi yükseldi.

"Hayır," dedi. "Bunun sayesinde şartlarımı kabul edeceksin." Kendini beğenmiş bir tavırla parayı ona doğru fırlattı.

Gözlerini ondan ayırmadan yakaladı ve gülümsedi. "Onu bulmuşsun."

Tek bir kez başını salladı. "Ben yaptım."

"Kötü haber veren kişi olmaktan nefret ediyorum-oh, kimi kandırıyorum? Buna bayılıyorum. Biri seni yanlış bilgilendirmiş, hayatım.

Muhtemelen madeni para hakkında soru soran herkesi yanlış bilgilendirdiğim içindir. Size istediğiniz her şeyi satın almıyor. Tek bir dileği bile."

Hayır. Yalan söylüyordu. Yalan söylüyor olmalıydı, onu kandırmaya çalışıyordu. Onu geri adım atmaya zorlamak için.

Baden onun elinden tuttu, yanına çekti, ona sarıldı ve fısıldadı, "Tazılar seni alacak başka bir yerde. Pandora'yla savaşıcağım ve seni bulacağım."

"Hayır. Seni terk etmiyorum ve Pandora senin için her neyse ona zarar vermene izin vermiyorum. Ama köpekleri de köleleştiremem. Yapamam işte. Ölmeyi tercih ederler."

"Katarina," dedi, ses tonu ciddiye. "Ben kazanacağım. Ödülümü talep edeceğim. Tazıların güvenliğini."

Evet, ama ruhuna ne pahasına?

Keskin parmaklar saçlarına dolandı ve onu ayağa kaldırdı. Bağırdı. Baden ve canavar hep bir ağızdan hırladılar. Köpekler hırladı.

Hırladı ve Hades'in elini ısırarak için döndü. Kendisine bulaştığı gibi ona da mı bulaşıyordu? Yoksa bağlantı bilinçli düşünce mi gerektiriyordu?

Kral onu serbest bırakarak yanından uzaklaştı.

Ayağa fırladı ve "Bu para bana ne kazandıracak?" diye sordu.

Kadının açtığı yarayı ovuşturdu. "Savaşmak, beni öldürmek ve tacımı almak için bir şans."

Midesi bulandı. Hades'le dövüşmek mi? Onu yenmeyi nasıl umabilirdi ki?

"Sakın buna cüret etme," diye bağırdı Baden erkeğe. "Ona dokunursan seni öldürürüm."

"Keşke tehdidini eylemle destekleyebilseydin," dedi Hades ona.

Roar ve Werga Katarina'nın yanına gidip baldırlarını okşayarak dikkatini çekmeye çalıştı. Katarina yere baktı ve Roar'ın sıkıntılı bakışlarıyla karşılaştı.

Yüzünü pazılarına sürttü, dişleri derisini sıyrıp kesti ve bir baş dönmesi dalgası onu vurdu.

-Artık hayatımızın geri kalanı için birbirimize bağlıyız. ses tonunu sertleştirdi. Onları bu belaya o bulaştırmıştı ve bundan kurtulmak için onu öldüremezlerdi.

Werga kaslarını ısırmadan önce diğer kolunu da ısırıldı. Daha fazla baş dönmesi... ama buna güç eşlik ediyordu. Güç. Hayvani, vahşi ve vahşice. Parmaklarının ucunda her zamankinden daha kötü bir yanma. Uçlarında küçük pençeler büyüdü ve onları durduramadı. Ağzının içinde dişleri keskinleşti ve diş etlerini kesti.

"Neler oluyor?" Hades talep etti.

Kürsüdeki savaşçılardan biri "Az önce... onunla bağlantı mı kurdular?" diye sordu. "İsteyerek mi?"

-Hades atalarımızı katletmeden önce zorla bir bağ kurmaya çalıştı. Çok geçmeden bunun zorlanamayacağını öğrendi.

Roar'ın sesini şimdi o kadar net duyuyordu ki, sanki kelimeleri gerçekten o söylemişti, aralarında hiçbir filtre yoktu.

Hades duygusuz bir ifadeyle, "Öyle," dedi. "Pekâlâ, Bayan Joelle. Madeni parayı ve meydan okumanızı kabul ediyorum. Silahlar hanımefendinin seçimi. Eğer tazılarınız savaşa girirse, müttefiklerim

Baden tereddüt etmeden. Erkeğe bayılıyorum ama önceliklerimi belirlemeyi öğrendim."

Onunla dövüşecek miydi?

Isırılma Olasılığı: 100%. Evet, kavgacıydı ve okulda çocuklarla dövüşmüştü ama daha önce hiç topyekün kavgaya. Bir canavarı nasıl yenebilirdi ki? "Seninle dövüşmek istemiyorum."

"Çok kötü. Sen meydan okur okumaz bana parayı sundu. İstersen orada durabilirsin. Bütün işi ben yapmaktan mutluluk duyarım."

Tamam. Bundan kaçış yoktu. İhtimallere rağmen onu yenmek zorundaydı ve hepsi bu kadardı. Yavruların yanı sıra Roar ve Werga da artık ona güveniyordu.

"Hayır," diye bağırdı Baden, ayakta durmak için tüm gücüyle mücadele ederek. "Onun yerine benimle dövüş. Onun vekili ben olacağım."

"Reddedildi." Hades gömleğini çıkardı, sıra sıra kasları ortaya çıktı, gücü ölümcül, dövmeleleri tuhaftı. "Olduğun yerde kalacaksın, savaşçı."

Giderek daha fazla zebani görünmez bir perdenin arkasından atlayıp odanın içine indi. Etrafında koşuşturdular, her biri ondan uzaklaşmadan önce keskin dişleriyle onu tırmaladı.

Artık baş dönmesi bir sorun değildi. Bunun için çok güçlüydü. O kadar güçlüydü ki, vücudunun bunu nasıl kontrol altına aldığından, nasıl Hulk'a dönüşmediğinden emin değildi.

"Bekliyorum," diye tersledi Hades.

Tazılarla olan bağlantısını kısıkanıyor muydu? "Ben göğüs göğüse dövüşmeyi seçiyorum," dedi. Pençeleriyle bir silahı gerçekten kavrayabileceğinden emin değildi.

"Hayır. Hayır!" Baden hâlâ çırpınıyor, öylesine zorluyordu ki alnında bir damar patladı. "Yapma bunu. Lütfen."

Onu susturdu. Yapmak zorundaydı. Hades'i yenmek yavrularını, Baden ve Pandora'yı kurtaracaktı. İki hedef, bir deneme. Sorun değil.

O kadar güçlüydü ki, savaş kulağa gelmiş geçmiş en iyi fikir gibi gelmeye başlamıştı. O öne çıktığında, Baden'in

Mücadelesi o kadar şiddetlenmişti ki, kemiklerinin yerinden fırladığını duyabiliyordu.

Her şeye rağmen dinlemedim.

-Odaklanın! İçgüdülerimizin size rehberlik etmesine izin verin. Başka türlü asla hayatta kalamazsınız.-

Harika. Odanın ortasında Hades'le karşılaştı. "Ben hazırım."

"Ne zaman canına tak ederse," dedi gülümseyerek, "tek yapman gereken hayatını benim hizmetime adanmak. ve acı sona erecek. O zamana kadar..." Vurdu.

* * *

Keeley'nin bir zamanlar Baden'e söylediği sözler kafasını doldurdu: İki çelengin ve bir ölümsüzün varsa, kaç sorunla karşılaşır? Altın. Belli ki altın. Çünkü kalp sırlarla doludur ve köpeklerin pençeleri vardır.

Sorun, kanayan bir kalbin içine hapsolmuş bir altın para.

Sonra Pandora'nın durumu ortaya çıktı. Özünde, O bir cehennem köpeğiydi. Katarina gibi. Pandora bir taziye bağlıysa, ona zarar vermek Katarina'ya zarar verebilirdi. Belki de. Muhtemelen. İşlerin nasıl yürüdüğünden emin değildi, sadece kadınına zarar verme riskini almak istemediğini biliyordu. Asla.

Sonra... Hades Katarina'yı yumrukladı.

Kadını çarpmanın etkisiyle geri çekildi. Baden bir ciğeri delegecek kadar yüksek sesle kükredi.

Kendimi kurtaracağım, onu güvenli bir yere götüreceğim, Hades'i öldüreceğim.

Kralın zorlamasıyla savaşırken iki omzu da eklem yerinden çıktı ve birkaç kaburgası kırıldı.

Çılgın bir Yıkım ona yardım etti.

Hades yumruğunu geri çekti, ikinci bir saldırı başlatmak niyetindeydi.

"Hayır!" Baden bağırdı.

Artık çok geç. Hades Katarina'nın yüzüne vurdu. Çok güzel, Narin Katarina odanın diğer ucuna uçtu. Yere indiğinde,

şok edici bir zarafetle yuvarlandı ve bir hayvan gibi dört ayak üzerine kalktı.

Yanağından aşağı kan damlarken, Baden'in ciğerlerini bir kükreme daha parçaladı. Hades'in tamamen meşgul olmadığını biliyordu; etrafı gölgelerle çevrili değildi. Ama bir insanı öldürmek için fazla bir şey gerekmezdi. Cehennem köpekleri tarafından desteklenen birini bile.

Buna bir son vermeliyiz.

Bir hançeri kınından çıkardı ve omzuna saplayarak planını yeniden gözden geçirdi.

Kollarımı çıkarın, bantları çıkarın. Vücudumdan geriye kalanlarla Hades'le mücadele edeceğim.

Hades insan ve ruhlar âleminde faaliyet gösteriyordu. Baden, bir ruh olarak bile -ki bantlar olmadan öyle olacaktı- onun için elle tutulur olacaktı.

Diğer kolundaki izlerden gölgeler fışkırdı, hançeri yiyerek kendilerini korudular. Bedeni olmadan, ev sahipleri olmazdı.

"Daha fazla mı?" Hades Katarina'ya sordu.

Tek kelime etmeden ileri atıldı ve ona çarptı. Hayır, sadece çarpmadı. Yırttı. Boynunu ısırıldı ve soluk borusunu yırttı. Adam yere düşerken, kadın kanlı kıkırdak ve dokuları yere tükürdü.

Baden durdu. Yıkım ağzı açık kaldı.

Tatlı Katarina kazanabilir miydi?

Hades'in vücudu yere indiğinde kendini onarmıştı. Katarina'yı ayak bileklerinden yakaladı ve ona çelme taktı. Katarina yere düştüğü anda adam onun yanındaydı, saçlarından yakaladı ve odanın diğer ucuna fırlattı. Katarina duvara çarptı ve taş çatladı. Havayı toz kapladı. Mucizevi bir şekilde, Nefes almak için duraklamadı; sadece Hades'in üzerine atladı ve onu ısırırken hırladı.

İşte bizim kadınıımız!

"Önce gözlerini sonra boğazını çıkarın!" Baden bağırdı, sesi katmanlıydı, canavar da onu kurtarmaya aynı derecede kararlıydı.

Hades onu uzaklaştıramadan önce gözlerinden birini çıkarmayı başardı. Sadece daha fazlası için geri geldi.

Hades

Onu defalarca uzaklaştırdı ama o hep geri geldi. Ondan kurtulamıyordu. Yüksekten gelip yüzünü ve boynunu pençeleyip ısıyor, alçaktan gelip ayak bileklerini ve baldırlarını pençeleyip ısırarak neredeyse başarılı bir şekilde onu engellemeye çalışıyordu. Vahşiliğı Baden'i sersemletti.

"Hades, "Seni sonsuza dek yok etmeye karar vermeden önce, bana hayatının sözünü ver," dedi.

"Hayır!" Baden bağırdı. "Yapma bunu." Cehennem köpekleri ondan nefret edecek ve o da kendini asla affetmeyecekti.

Hırlayarak Hades'in üzerine atladı ve dişleriyle kulağını kopardı.

Gölgeler erkekten yükselmeye başladı ve Baden onların onu yok edeceğini biliyordu. Tazılar bile onları yenemezdi.

Hayır. Hayır, hayır, hayır. Ölmesine izin veremem. İzin veremem. "Gölgelerin sana yaklaşmasına izin verme, Rina."

Baden kalan tüm gücünü serbest kalmak için harcadı. Katarina'sını kaybetmektense ölmeyi tercih ederdi. Sonsuza dek acı çekmeyi tercih ederdi. Var olmaktan vazgeçmeyi tercih ederdi.

Ona duyduğu sevgi onu tüketti, ona yardım etme arzusu Hades'le paylaştığı bağı tamamen yerini aldı. Kollarındaki bantlar ısınmaya başladı... ve ısındı... yanıyordu.

Derisi... yanıyor ve kabarıyor. İçine batıyor. Dağlanıyor Onu.

Acı! Eti pişiyor! Üzerinden dumanlar yükseliyordu ama sonunda, kutsanmış bir şekilde, bantlar kayboldu, geride sadece dövmeleri kaldı ve soğumaya başladı.

Hades aniden başını geriye attı ve sanki az önce bir organ alınmış gibi kükredi. Ya da içine yeni bir organ dikilmiş gibi.

Katarina onun dikkatinin dağılmasını kendi lehine kullandı ve boğazını bir kez daha parçaladı. Hades düştü, gölgeler kayboldu,

ve Baden kendini iki savaşçının arasına attı.

Büyüleyici kızı onu iterek yoldan çekmeye çalıştı, hala Ayağı fırlayan Hades'e hırlayarak saldırdı, boğazı çoktan iyileşmeye başlamıştı.

Baden'in ilk düşüncesi: Hâlâ elle tutulur durumdayım. İkincisi: Bitir şunu.

"Beni öldürebilirsin," diye tükürdü Katarina Hades'e. Hâlâ Baden'e ulaşmaya çalışıyordu, "ama seni de yanımda götüreceğim."

İkisi de kesik ve kanlar içindeydi, giysileri yırtık pırtık ve lekeliydi. İkisi de nefes nefeseydi.

"Artık yeter," dedi Baden, Katarina'nın ensesini kavrayıp onu yanına çekti. Destruction onun yanında olmasından memnun bir şekilde miyavdlarken, Baden onun saçlarını okşadı ve kulağına övgü dolu sözler fısıldadı.

Yavaş yavaş ona karşı gevşedi.

Köpekler yanlarına dizilmiş, Hades'e dik dik bakıyor, hatta belki de onun kendisine karşı başka bir hamle yapmasını engelliyorlardı.

"Bana güveniyor musun?" Baden Katarina'ya sordu.

Şimdi bir sürü kırılmalıla dolu olan bakışları onunkilerle buluştu. "İstedığımı biliyorsun."

Lucifer'le olan savaşı birinin kazanması gerekiyordu ve bunun Hades olmasını tercih ederdi. "Eğer Hades şartlarımızı kabul ederse, yaşamasına izin verecek misin?" Adamı öldürmek istiyordu ve hâlâ da isteyebilirdi ama bugün ihtiyatlı davranmak daha iyiydi. Onu daha sonra da öldürebilirlerdi.

Bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. Başını salladı. Baden krala dönmeden önce onu alından öptü.

"Artık senin emrin altında değilim ama Lucifer'e karşı savaşta müttefikin olmaya devam edeceğim. Karşılığında Katarina'ya ya da tazılara zarar vermeyeceksin. Davana yardım etmeleri için onlara baskı yapmayacaksın. Eğer bu olanlar için seni affederlerse.

gün -ve geçmişte- sizi affederler. Affetmezlerse, bu sizin kaybınız olur. Seçim onlara ait. Beni başka türlü elde edemezsiniz."

Hades Baden'e gururla mı baktı?

Bu hoşuna gittiyse, gerisini duyana kadar beklesin. "Sen savaşın kadını ve seni cezalandıracağım." Kanlı ve şiddetli olacaktı. Hades'in hesap vermesi gereken çok şey vardı. Ama bu

savaştan sonra, daha kötü bir düşmanla başa çıkıldığında gerçekleşecekti. "Hiçbir bağ Katarina ile paylaştığımdan daha önemli değildir."

"Hey, Baden," diye seslendi Pandora. "Ben de katılmak istiyorum."

Bantları konusunda yardım edemezdi. Onların üstesinden gelecek gücü kendi başına bulmalıydı. Ama ona bir şey verebilirdi. "Pandora'ya yönetmesi için kendine ait bir krallık verilecek." İstedığı, umduğu şey buydu.

Hades başını sallayarak onu ruhunun derinliklerine kadar sok etti. "Her şey istediğin gibi olacak. Gücün değerini kanıtladı... oğlum."

* * *

Sonrasında olanlar çok çabuk gerçekleşti. Katarina ağzında bakırın tadını alabiliyor, ne olduğunu hayal meyal hatırlayabiliyordu.

Hades'e nasıl acımasızca saldırdığını ve onu nasıl ısırıldığını anlattığında, Hades'in gülümsemesine biraz hazırlıksız yakalanmıştı. ona doğrultulmuş.

"Ölümsüzlüğü hak ettin, kızım. Bundan da öte, buna dayanacak gücün var. Pippin." Ellerini çırpı.

Cüppeli yaşlı adam tabletinden birkaç taş çıkardı ve Hades'e uzattı. Düşündü... kırıksıklıkların altında muhteşem bir genç adam gördüğünü sandı. Belki de dövüş sırasında bir vidası gevşemişti.

Her bir taş alevler içinde patladı, küller Katarina'ya doğru süzüldü, süzüldü ve sonra oradaydılar, yüzündeydiler ve tek yapabildiği onları içine çekmekti.

Diğerlerinin toplamından daha güçlü bir baş dönmesi dalgası onu vurdu. Neredeyse ayakları yerden kesiliyordu ama Baden

Tutuşunu sıkılaştırarak düşmesini engelledi. Kadın inledi ve tazılar da onunla birlikte inledi, her biri sarhoş gibi devrildi. Bağlantı sayesinde onlar da ölümsüzleşiyor muydu?

Ve Şu anda ölümsüz müydü? K l solumak DNA'sının yapısını gerçekten değiştirmiş miydi?

"William bunun için benden nefret edecek," dedi Hades. "Ama sen, Katarina Joelle, zahmete değer. Ve evet. Bu Baden'in sende kalmasına izin vereceğim anlamına geliyor. Bir Şey değil."

"Beni kontrol etmiyorsun, Kret n, ve asla edemeyeceksin. Ama güvenoyu için minnettarım." Bir kez olsun!

"O artık Katarina Lord," diye ilan etti Baden. "Onu karım olarak kabul ediyorum."

Belki bu, Ashlyn'in Maddox'a olan bağının onu ölümsüz kıldığı gibi, onu da ölümsüz kılmaya yeterdi ama muhtemelen yetmezdi. Maddox bir ruh değildi.  elenklere bağlı.

Ve Baden de değildi. Şimdi değil.

Gözlerinin derinliklerine baktı. "Eğer beni kabul edersen."

Ona olan aşkı vahşi bir Şeydi ama yine de yeni yaęmıŐ kar kadar saftı. Onu reddetmek, vücudunun gıdasını reddetmekle eŐdeęer olurdu. "Yapacağım."

Onu gözlerini yaŐartacak kadar parlak bir gülümsemeyle kutsadı.

Su işleri hiç duracak mı?

Hades boğazını temizledi. "Siz, Katarina Lord, yüzyıllar önce tazılarla açtığım gediği iyileŐtirmeye yardım edeceksiniz."

-Asla.

Roar patilerini yerde gezdirdi.

"Onlara yaptığın Şeyler-" diye başladı.

"Bahsetmeye bile değmez." Hades havada bir el salladı.

"Ben sadece onların tüm atalarını öldürdüm -ya da öldürdüğümü sandım- onlar benim Şeyimi öldürdükten sonra. Artık bir önemi yok. Geçmiş geçmişte kaldı. Biz geleceğe doğru yürüyoruz."

Ondan bir hırıltı yükseldi. Çok k  mseyici. Ben-

Baden onun önüne geçerek... babasının bakışlarıyla buluştu. Dikkatleri ondan uzaklaştırdı. "Yozlaşma tohumunun yok edilmesini istiyorum."

Hades itiraz etti ama Baden kararlı bir Şekilde başını salladı.

"Pekâlâ." Hades onun kollarını kavradı ve gölgeler Baden'in kollarından kayarak Hades'in bileklerine dolandı.

"Teşekkür ederim." Baden Katarina'yla yüzleşti. "Gidip kardeşini kontrol edelim, krásavica."

İç çekti. Onun ne yaptığını biliyordu ve bunu yapmasına izin verecekti. Artık kavga olmayacaktı. En azından bugün. "Evet. Hadi."

"Daha sonra eve gideceğiz."

"Unutulmuşlar Diyarı'na mı?" Alek ve ordusunun katledildiği yere. Başka birinin yaşadığı yere. Adı neydi?

"Hayır. Arkadaşlarımıza. Mutluluğumuzu onlarla paylaşmak istiyorum. Mutlusun, değil mi?"

Kollarını ona doladı. "Düşündüğümden çok daha fazlası, Pekný." Hikâyesinin başlangıcı oydu ve sonu da o olacaktı. Mutlu bir hikâye.

Bir zamanlar... ve sonsuza dek sonra.

Sonsöz

BADEN şöminenin yanına uzanmış, elinde bir bardak viskiyle güzel Katarina'sının Maddox'un çocuklarına cehennem köpekleriyle nasıl oynanacağını öğretmesini izliyordu. Tüm grup yeni bir kaleye taşınmıştı; diğeri gibi Budapeşte'de bulunan ama dağların tepesinde, ağaçların arasında gizlenmiş bir kaleye.

Torin, eski sahiplerine aceleyle ayrılmaları için bir servet ödemişti.

Lordlar burada anılar biriktirmeye başlamışlardı bile.

Daha dün gece Katarina tüm cehennem köpeği sürüsünü yıkamıştı. Hayvanlar yüksek sesle itiraz etmişti ama Katarina onlara temizlenip pirelerden arınana kadar yeni eve girmelerine izin verilmeyeceğini söylemişti. Elinde su hortumuyla arka bahçede durmuş ve tazılar teker teker onun işini yapmasına izin vermişlerdi.

Baden daha önce hiç bu kadar komik bir manzara görmemişti.

Tazılar korktu

Güçleri, hünerleri ve dostlarını olduğu kadar düşmanlarını da yeme arzularıyla dünyanın dört bir yanında tanınan bu insanlar, bir kadın tarafından şampuanla köpürtülürken titriyorlardı.

Her şey istediği gibi gitmemiş olsa da, hayatı hayal ettiğinden çok daha iyiydi.

hoşuna giderdi. Yeraltı dünyasındaki savaş hâlâ devam ediyordu ve giderek kızışıyordu. Kimse Cameo'dan haber alamamıştı. William kaleye dönmemişti ama sokakta konuşulanlara göre Puck'ın peşinden memleketine gitmişti.

Katarina'nın kardeşi yoksunluk döneminin en kötüsünü atlatmış ve iyileşme yoluna girmişti.

Ona ve köpeklerine yaptığı tüm korkunç şeyler için özür dilemişti ve Baden onun için ve ilişkileri için umut beslemeye başladığını biliyordu.

Zindandan çıktıktan sonra eroin almak için gizlice kaçmıştı. Katarina köpeklerden birinden onu takip etmesini ve korumasını istemişti ama kalbinin derinliklerinde gitmesine izin vermişti.

Kendi çelenklerinin üstesinden geldikten sonra Pandora, krallığını orada kurmak için Hades'le birlikte yeraltı dünyasında kalmayı tercih etmişti. Baden, Pandora'nın yeni babasına duyduğu sevgi yüzünden mi yoksa diğer krallardan birine duyduğu çekim yüzünden mi orada kaldığını merak ediyordu. Sırları vardı ve bunları onunla, kardeşiyle paylaşmıyordu.

Bu terime alışabilecek miydi?

Maddox onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Evet, dostum. Dersini aldığını söyleyebilirim. Şu an ne kadar karanlık ve acı verici olursa olsun, gelecek daha parlak olabilir. Sadece dayanmalısın."

"Bu bir Hallmark anı değil." Baden onu tersleyerek bir kahkaha attı. "Şu an ne kadar sakın olursa olsun, gelecek fırtınalı olabilir."

Arkadaşı ayıldı ve başını salladı. "Hades ve Lucifer hâlâ oyuncularını sıraya diziyor."

"İşlerinin bitmesi ve gerçek savaşın başlaması an meselesi."

Maddox uzanıp onun elini okşadı. "Bizim taraf kazanacak. O zaman Katarina ile yaptığı savaş için Hades'i cezalandırmana yardım edeceğiz."

Baden'in göğsü daraldı. "Hak ettiğimden çok daha iyi bir arkadaşsın."

Maddox, "En iyilerden öğrendim," dedi ve Baden bir an için göklerdeki günlerine geri döndü.

Bir Titan ordusu Zeus'u korumakla görevli kraliyet askerlerini pusuya düşürdüğünde.

Maddox hemen vurulmuştu; sayısız mızrak ve ok göğsünü yarıp sırtından çıkmıştı. Daha fazla mızrak ve ok düştü, geri kalanları yok etmeye hazırды.

Onlar. Baden saklanmak için kaçabilirdi ama bunun yerine Maddox'a koşarak onu güvenli bir yere taşıdı.

Maddox, "Eserler tekrar elimizde," dedi. "Cameo, Viola, kutu ve Sabah Yıldızı'nı aramaya devam edeceğiz."

Ancak o zaman arkadaşları şeytanlarından kurtulabilirdi. Nihai hedef.

Galen odaya girdi, bakışlarını Baden'in üzerinde sabitledi. "Anlaşmamızdan cayabileceğini mi sanıyorsun, hıyar?" Kanatları eskisinden daha büyüktü, omuzlarının üzerinde yaylanıyordu, kar beyazı tüyleri her santimini kaplıyordu. "Randevumu istiyorum."

"Onunla çıkacağına söz mü verdin?" Maddox Baden'in koluna yumruk attı. "Sana iyi şanslar. Katarina itiraz edecektir."

Söz konusu kız, "Katarina onun önünde öpüşmelerini isteyecek -dilleriyle," diye seslendi.

Baden ayağa kalktı. Galen'in ortaya çıkmasına şaşırmamıştı. Tek şaşırdığı Galen'in yanında Fox'la gelmemiş olmasıydı. Kız Baden'e Güvensizlik hakkında mesaj atmayı bırakmamıştı.

Neyin içgüdü neyin şeytani paranoya olduğunu nasıl bilebilirim?

Bana karşı komplo mu kuruyorsun? Dürüst ol.

Şeytan beni bu kotun içinde şişman mı gösteriyor?

Bu sabah, Katarina'nın küçük bir yönlendirmesinden sonra - Yıkım konusunda yardıma ihtiyacın vardı, muhtemelen Bensiz yok oldu ve şimdi de Güvensizlik konusunda yardıma ihtiyacı var. Üzerine düşeni yap. Sonunda pes etmiş ve Fox'un akıl hocası olmayı kabul etmişti.

Galen'e, "Benimle bir yürüyüşe çık," dedi.

Oturma odasından dışarı çıktıklarında Baden, Katarina'ya baktı ve ona bir öpücük gönderdi.

"Beni iğrendirmeyi bırak." Galen onu kapıdan dışarı çekti. "Ve konuşmaya başla."

Serin hava bantsız kollarını okşadı. "Aeron bana Legion'ın şu anki yerini söylemeyi reddediyor."

"Yani?"

"Yani," diye ekledi Baden. "Karım cehennem köpeklerine liderlik ediyor."

"Biliyorum, biliyorum. O harika biri ve sen de evren tarihindeki en şanslı ölümsüzsün. Bunun benim durumumla ne ilgisi var?"

"O köpekler Legion'ın izini sürdüler."

Aniden duran Galen onu omuzlarından kavradı ve sarstı. "Anlat bana."

"Önce yemin etmen gerek. Ona zarar veremezsin-"

"Bana bir daha hakaret etme. Ona asla zarar vermem. Katarina senin için neyse, o da benim için odur."

Baden bu konuda ona inanıyordu. Adam tamamen aşıktı.

Baden adresi sayıkladı. Galen bir saniye sonra havaya sıçradı ve bir daha yere inmedi. Kanatları onu bulutlara götürdü.

Biscuit ve Gravy köşeyi dönerek Baden'e doğru koşmaya başladılar. Ona çarptılar ve eğer daha zayıf bir adam olsaydı, düşebilirdi. Gülen bir Katarina peşlerinden koştu.

"Seni korumasız bırakmak istemediler," dedi adam onu kollarının arasına alırken.

"Artık benden hoşlanıyorlar mı?"

"Biraz bile değil. Ama beni seviyorlar."

"Ben de öyle." Yavrular kuyruklarını kovalayıp etrafında daireler çizerken, Yıkım kafatasına sürtünerek onu ele geçirme arzusuyla yanıp tutuşuyordu. "Canavar da öyle."

Parmak uçlarını onun şakaklarında gezdirdi. "Bana ihtiyacı var mı?"

"İkimiz de istiyoruz." Baden eğildi ve omzunu Katarina'nın ortasına doğru iterek onu omzuna kaldırdı. "Ve sana sahip olacağız. Belki de sana çığlık attıracağız."

Yatak odalarına kadar güldü, arkadaşlarından göz kırpmalar ve iyi huylu iğnelemeler aldı, ama onu yatağın üstüne attığında nefes nefese kalmıştı.

"Genelde antrenmanlarımı kısa ve tatlı tutarım," dedi,
"ama tatlı Baduction'ımla... Sanırım birkaç saatimi
ayıracağım."

"Oh, hayır, krásavica. Sonsuzluğa adanacaksın.
Başka hiçbir şey kabul edilemez."

* * * * *

Yeraltı Dünyasının Lordları

İÇERİDEN BİRİNİN REHBERİ

Sevgili okuyucu,

UMARIM LORDLARIN ARKASINDAN BİR GÖZ ATMAYA HAZIRSINIZDIR Yeraltı Dünyası perdesi. Katarina, Baden'den Yeraltı Dünyası'nda Kim Kimdir'i istediğinde, büyük, kötü savaşçı bu görevi benim üstlenmemi istedi. Bu doğru. Benden. Sanki sadece onun emirlerini yerine getirmek için varmışım gibi. Var değilim. Gerçekten! Ben "Katarina" gibi davranmak için onu terk etmekle tehdit etti. Güldü. Sonra gömleğini çıkardı. "Rehberin ne zaman tamamlanmasını istersin?" diye sordum. "Dün" cevabına rağmen, görevdeki bir kadın haline geldim, ona ve size karanlık, şehvetli ölümsüz savaşçılar ve onların koleksiyonları hakkında en son haberleri getirmeye kararlı. "benim." Sayısız düşmanlarından ve sürekli kızıışan savaştan bahsetmiyorum bile.

Uyarı! Uyarı! Eğer alfa seksiliğinden nefret ediyorsanız, okumayı bırakın. Burada işler kızıışmak üzere.

Sevgiler,
Gena Showalter

Kim Kiminle ıkıyor?

İlk düşün Maddox oldu ve kalbini Ashlyn'e verdi.
Güzelin fedakârlığı onun lanetini bozdu ve kötü adamı
ustalıkla yendi.

Lucien sadece bir dansla vahşi Anya'ya kapıldı ve "sen bana
aitsin" en sevdikleri mantra haline geldi.

Reyes gözlerini Danika'yı korumaya çevirdi,
ve çok geçmeden ikisi karanlık erotizmini uygulamaya
başladılar.

Sabin Gwen'i kurtardı ve saplantı hızla büyüdü
ve şimdi ikisinin yapamayacağı hiçbir şey yok.

Yaramaz Aeron masum Olivia'ya nasıl günah
işleneceğini öğretti ve bu süreçte bir zamanlar
hayatının ne kadar boş olduğunu öğrendi
olmuştur.

Gideon ve Scarlet sahte ve gizli bir geçmişi
paylaşıyorlardı ve çok geçmeden aşklarının
eşsiz olduğunu fark ettiler.

Amun, Haidee'ye nefretinin en kötüsünü gösterdi,
Ama kısa sürede onu kazandı... Ne de olsa onun eşi.

Strider Kaia'yı ve kanındaki şehvet ateşini görmezden
gelmeye çalıştı ama kızıl saçlı kıza duyduğu aşk bir sel gibi
içinden aktı.

Paris Sienna'yı istiyordu ama direnmeye çalışıyordu... ilk öpüşüklerinde eriyen bir direnç.

Kane'in Josephina'nın en büyük düşmanıyla evlenmesi gerekiyordu, ancak Josephina onu ilk merhabada kazandı.

Torin ve Keeley karşılaştıklarında neredeyse yumruk yumruğa geliyorlardı.
Ama çok geçmeden birbirlerinin kıyafetlerini yırtmaya başladılar.

Baden kendini Katarina'nın tatlı kalbinden koruyamadı, ve şimdi asla ayrılmayacaklarına yemin etti.

Lordlar için sırada ne var, gerçekten söyleyemeyiz.
Ancak Cameo, William ve Galen'in blokta olmasıyla, biraz çılgınlığa hazır olun.

En Karanlık Gün

En Karanlık Azap'ı yazmaya oturmadan önce, 1) Yeraltının Efendileri evrenine geri dönmemi sağlayacak, 2) Torin'in kitabı En Karanlık Dokunuş'un yayınlanmasından bu yana neler olup bittiğini kendime (ve okuyuculara) bildirecek ve 3) seksi Maddox'un bir ya da on iki yumruk atmasını izleyecek bir sahne hazırladım. Ne? Bunu onun için yaptım. Biraz stres atması gerekiyordu. Her neyse. "En Karanlık Gün" işte o sahne. Umarım beğenirsiniz!

-Baden'in dönüşünden birkaç gün sonra.

MADDOX yumruklarını kum torbasına o kadar hızlı ve büyük bir güçle vurdu ki zincir tavandan koptu ve deri yırtıldı, torba spor salonunda uçarken kumlar döküldü. Ve işte bir tane daha. Bir lanetle, parmak eklemlerini örten banttan geriye kalanları yırttı. O

stres atmak için yeni bir yol bulması gerekiyordu. Bugün tek yaptığı terlemektir. Koşu bandında depar atan arkadaşı Strider'a döndüğünde göğsünden damlacıklar akıyordu.

"Bana asıl."

Strider kaşlarını çatarak kulaklıkları kulağından çekti.

"Pardon? Sana asılmamı mı istiyorsun?"

"Evet, lütfen. Ve acıtı."

"Çok iyi acıyor demek istiyorsun. İyi ama spor salonunda olan spor salonunda kalır." Bir düğmeye basarak, Strider

koşu bandını durdurdu ve eğimi düşürdü. "Baban fırıncı mı? Çünkü çok güzel çöreklerin var."

Maddox az önce duyduğu sözleri sindirmek için bir an düşündü. Yanlış mı duymuştu? Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Bekle. Daha iyisini yapabilirim." Strider boğazını temizledi. "Sen sihirbaz mısın? Çünkü ne zaman sana baksam dünyanın geri kalanı yok oluyor."

"Vay canına. Şaka yapmıyorsun ama sen bir moronsun. Bunu biliyorsun, değil mi? Beni kum torbası olarak kullanmanı istedim. Bana yumruklarınla vur, sözde erkeğinle değil. hüner."

"Seni yumruklamamın imkanı yok." Strider duvardaki askılıktan bir havlu aldı ve ensesini sildi. "Ashlyn o çok lezzetli Oreo dolgusunu diş macunuyla değiştirerek beni cezalandıracak. Yine."

"Eğer yapmazsan dişlerini yumruğumla değiştiririm."

"Bunu her şekilde yaparsın."

Yanılmamıştı.

"Ayrıca," diye ekledi Strider. "Karı sende daha korkunç."

Yine yanılmamıştı. Ashlyn bir melek gibi görünüyordu ama iş sevdiklerini korumaya gelince, bütün bir iblis sürüsünün öfkesine sahipti.

"İyi bir dövüş ihtiyacım var." İncitme ve incinme dürtüsü Maddox'u son zamanlarda giderek daha fazla bunaltıyordu ve bir gün patlarsa ne yapacağından korkuyordu. Kendisinden daha zayıf olan herkes -yani herkes- tehlikede olacaktı.

Bedeninde Şiddet İblisi'ni taşıyordu ve şeytan her zamankinden daha fazla acıkmıştı. Açlıktan ölüyordu. Hatta Maddox'un yaptığı bir şeyi hissetmiş gibi neşeli bir beklentiyle uğulduyordu yaklaşan bir tehlike değil.

Yenilginin bekçisi olarak Strider, Maddox'un ve dolayısıyla Violence'ın tam bir nakavt yaşamasını sağlayacaktı. Çünkü Strider kaybederse, tam bir nakavt yaşayacaktı. Onun gibi bir adam için en kötünün de kötüsü. Bilinci yerinde değilken, herhangi biri kışına tekme basabilir ve acısını bin kat daha kötü hale getirebilirdi.

Berbatım. Maddox ondan yardım istememeliydi.

Maddox hüsrân dolu bir kükremeye, kullanılmayan kum torbasına doğru yürüdü ve onu tekmeledi... Strider'ın göğsüne, adamı kış üstü yere serdi. Oops. "Benim hatam."

"Ölmeden önce yapılacaklar listemden çıkarabileceğim bir şey bu," dedi Strider sert bir sesle. "Sihirli kum torbası yolculuğu."

"Özür dilerim." Maddox her geçen saniye daha da heyecanlanarak bir ayağından diğerine zıpladı.

Şüphe'nin koruyucusu Sabin ve Acı'nın koruyucusu Reyes, spor salonuna girdiler ve Maddox'un neredeyse ağzından köpükler saçtığını ve torbadan kurtulmuş olan ve şimdi büyüyen bir kum yığınının içinde duran Strider'ı gördüklerinde aniden durdular.

Hem Sabin hem de Reyes zevkle sırıttı.

"Egzersiz yapmaya geldim, ama örümcek hislerim bana daha iyi bir şey var." Sabin ellerini birbirine sürttü. "Birinin eski moda bir dayağa mı ihtiyacı var?"

"Evet. Seninle başlayalım." Adam ulaşılabilecek bir yerdeydi. Maddox kolunu büyük bir güçle savurdu. Çat! Yumruğu Sabin'in çenesine çarparak arkadaşının sendeleyerek yana savrulmasına neden oldu. Çarpma anında Maddox'un ince kontrol ipliği koptu. Kendini tamamen serbest bıraktı.

O yumrukladı ve tekmeledi, Sabin ve Reyes de sırayla yumrukladı ve tekmeledi. Hiç eğilmedi, ama her yumruğu kabul etti.

onun hakkı olarak darbe. Eşyalar yoluna çıktığında, onları yok ederdi.

Kazanamazsın. Dur. Şimdi dur.

Sabin'in iblisi zihnine şüpheler fısıldadı.

Maddox güldü ve Sabin'in boynunu kıracak kadar güçlü bir yumruk attı.

Yine mi?

Bu, böylesine aşırıya kaçan ilk kavgaları değildi ve sonuncusu da olmayacaktı. Ancak Sabin genellikle bir kavgayı bitirmek için Maddox'un boynunu kıran kişiydi. kudurdu. Bugün, karanlık onu yönlendirirken, Maddox durdurulabileceğinden emin değildi.

Ayrıca, adam birkaç gün içinde iyileşecekti.

Reyes Maddox'un boğazına sert bir yumruk indirdi. Pis bir hareket. Ayrıca hoş bir hareket. Maddox nefessiz kaldığında, Strider sırtına atladı ve şakağına bir yumruk indirdi. Maddox darbenin etkisiyle tökezlerken, Reyes ayaklarını altından çekerek işi bitirdi. Bu sırada Yere düştüğünde iki kişi daha kavgaya katılmıştı. Randy William ve Misery'nin bekçisi Cameo.

Vay, vay. Bir bot partisi.

Grubun farklı üyeleri sırayla onu tekmelerken iblis mutlulukla mırıldandı. İşte bu. Arzuladığı şey buydu.

Cameo çizmeli ayağını onun boğazına bastırdı. "Bu kadar yeter mi?"

"Henüz değil." Kelimeleri geveliyordu, dudakları ve dili harika bir şekilde şişmişti.

"Bırak da yardım edeyim." William onun beline sarıldı ve sırtarak ona baktı. "Aksiyon mu istiyorsun, bok kafa?"

Vereceğim

aksiyon. Bundan hoşlanmayacak olman çok kötü."

Yumrukladı, yumruğu bir şekilde deriyi, kası ve kemiği aşarak Maddox'un ruhuna, yani iblise ulaştı.

Belki Maddox durdurulabilirdi. Karanlık onu bütünüyle yutmadan hemen önce kafasının içinde acı çığlıkları duyuldu...

Sadece bir ya da iki saniye sonra, sesler onu uyandırdı. Kulaklarına su kaçtığı için gerçek kelimeleri seçemiyordu. Gözlerini kırıştırarak açtı, başını salladı -iyi, hareket. Omuzlarını döndürüp bacaklarını bükerek hâlâ kullanıp kullanamadığını kontrol ederken, kulaklarındaki suyun - hayır, kanın - boşaldığını fark etti.

"...herkese neler oluyor?" diye sordu Paris, Çapkınlık Bekçisi. "Sonunda Cameo ve Baden'i eve getirdik ve dün sabah itibariyle Cameo kaleden uzakta geçirdiği zamana dair hiçbir şey hatırlamıyor ve Baden, Olimpos'un Beyefendisi, buz gibi soğuk bir piç kurusuna dönüştü. Sanki bir satış varmış gibi kadınları ezip geçiyor ve öfkesi gün geçtikçe daha da artıyor. Maddox'u bile utandırıyor."

Maddox'un üzerine bir şey yağdı ve kokusuna bakarak bunun patlamış mısır olduğunu tahmin etti.

Baş dönmesini atlatarak doğrulup oturdu. Memnuniyetle, Şiddet sessiz kaldı.

Spor salonunun etrafına baktı. Her ekipman paramparça olmuştu ve her duvarda yeni delikler açılmıştı.

Arkadaşlarının çoğunun odada toplandığını fark etti. Gerçi eşleri ve çocukları kayıptı. Ölüm'ün bekçisi Lucien muhtemelen savaş başlamadan önce onları kaleden uzaklaştırmıştı.

Her şeyin sakinleşmesini beklemek için yalnız dönüyorum.

Galen bile buradaydı. Bir zamanlar nefret edilen, şimdi ise hoşgörüyle karşılanan düşman, bir kenarda durmuş, gözlerinde kıskançlığa benzer bir şeyle diğerlerinin etkileşimini izliyordu.

Maddox onu görmezden geldi. Ya bunu yapacaktı ya da onu öldürecekti. Suçlarını affetmiş olabilirdi ama sonuçlarını unutmamıştı. Cameo'ya odaklandı. "Hafızanı mı kaybettin?" Bu ilk kez olmuyor. Aslında, ne zaman bir mutluluk anı yaşadı.

Torin'in kucağındaki kâsedden bir avuç patlamış mısır aldı ve "Evet," dedi.

Tek bir kelime ve yine de ürperdi, dünyanın tüm kederleri onun sesinden sızıyordu. İblisin üzüntüsünü bir an için bile olsa yenen her neyse, bu bir mucize olmalıydı.

Maddox ayağa kalktı ve kendine bir avuç patlamış mısır almak için hâlâ baygın olan Sabin'in üzerinden geçti.

Torin kaseyi ulaşamayacağı bir yere taşıdı. "Dostum! Benden bu kadar.

sizinle paylaşmak. Nankör pisliklersiniz. Ki bu benim en sevmediğim pislik türüdür! Kendi tereyağınızı alın iyilik."

"Tamam. Yapacağım." Maddox adamın taşaklarına bastı ve onları bir merdiven gibi kullanarak tüm o "tereyağlı iyilik." Çekirdeklerden bir kaşık almak yerine, tüm kâseyi aldı. "Benim de var."

Torin eldivenli yumruğuyla onun kalçasına bir yumruk indirdi. "Ahmak." Hastalığın koruyucusu olarak, bir Sadece başka bir canlıya ten tene dokunarak dünya çapında veba salgını. Neyse ki, birkaç hafta önce hepsine yeni bir özgürlük hissi veren bir tedavi keşfetmişlerdi.

Cameo ikinci bir kepçe almak için uzandığında Maddox geri sıçradı ve "Benim!" diye havladı.

Esprî yapmadan gülümsedi. "Seni iştahını kaybedecek kadar hıçkırma hıçkırma ağlatmamı ister misin?"

Titrerken, bir avuç dolusunu ona doğru fırlattı. "Al. Ye ve konuşmayı kes."

Baden her adımı ölçülü ve kararlı bir şekilde odaya girdi. En uzun boylu ve en iri yapılı adamlardan biriydi.

Koyu kızıl saçları ve Cameo'nun "Jamie Fraser güzeli" dediği yüzüyle kaslıydı. Eskiden Güvensizlik İblisi'ne ev sahipliği yapıyordu ve buna rağmen eskiden iyi biriydi. Paris'in de dediği gibi, Olimpos'un Beyefendisi artık bir piçti.

Baden nadiren acı ve kan dökmeyi vaat eden bir kaş çatardı.

Sefil herif. Cameo'yu parası için koşturuyordu. Birkaç bin yıl önce kafası kesilmiş ve ruhu bir hapisane âlemine gönderilmişti. Kollarını çevreleyen bantlar onu bir şekilde yaşayanlar için elle tutulur hale getirmişti.

Başını yana eğdi. "Sonunda ölümden döndüm ve siz evimi bok çukuruna mı çevirdiniz?"

Odadaki neredeyse herkes "Rica ederim" diye karşılık verdi.

Piç ya da değil, koşullar gereği hâlâ bir kardeşti ve ona öyle davranacaklardı.

"Tipik." Baden bir şişme bebeğe takıldı, küfretti ve herkesin görmesi için plastik güzelliği kaldırdı. "Paris bir bebek mi sipariş etti? striptizci?"

"Lola!" Paris bebeğe doğru sıçrayarak onu abartılı bir şekilde kucakladı. "Nerelerdeydin kızım? Neredeydin çağrılarımı duymazdan mı geliyorsun?"

Gazap'ın eski bekçisi Aeron bebeği yakaladı ve bir plaj topu gibi odanın diğer ucuna fırlattı. "Muhtemelen Çünkü karın kıymetli Lola'nı kasap bıçağıyla bıçaklardı. Bu arada benim karım da onu iyileştirir ve ben de başka bir sokak köpeğiyle baş başa kalırım."

İşte bu, Gazap'ın şimdiki bekçisiyle -Paris'in karısıyla- evlenmekle gerçek bir melek -Aeron'un karısıyla- evlenmek arasındaki farktı.

Herkes gülerken Maddox, Baden'in karanlık bakışlarıyla karşılaştı. Adam çenesini hafifçe eğerek koridoru işaret etti. Maddox anlayışla patlamış mısırını bitirdi ve boş kâseyi Yalanların Bekçisi Gideon'a fırlattı.

"Biraz daha yap," diye emretti Maddox.

"Evet." Lucien Gideon'u sandalyesinden tekmeledi.

"Merak etmeyin." Mavi saçlı serseri ikisini de aynı anda tersledi. "Çekirdeklerin içine tükürmeyeceğim."

Gidyon acı çekmeden tek bir doğru söz bile söyleyemezdi. Maddox söylenmeyen gerçeği duydu. Yeni çekirdeklerin üzerinde özel bir kaplama olacaktı - tam da duymayı umduğu şey. Ya da duymamayı. Her neyse!

"Peki," dedi homurdanarak. "Ben daha fazlasını yaparım." Kapıya doğru yürüdü ve yol boyunca Baden'le omuz omuza çarpıştı. Arkadaşı sertleşti, hatta tısladı temas kurdu ve Maddox kaşlarını çatı. "Neden bir işe yarıyormuş gibi davranıp bana yardım etmiyorsun?"

"Vay canına. Bir mikrodalga fırını çalıştırmak için iki adam mı gerekiyor?" Cameo sordu.

İnlemeler ve sızlanmalar cınladı. Kız dünyanın en komik fıkrasını anlatabilirdi ama etrafındaki herkes kulaklarına kalem saplamak isterdi.

Baden, Maddox'u salona kadar takip etti ve daha fazla teması önlemek için aralarındaki mesafeyi korudu.

Diğerleri duyma menzilinden çıkar çıkmaz Maddox, "Sorun ne?" diye sordu.

"Cevaplaması daha kolay bir soru, neyin yanlış olmadığıdır."

Ben de yaşadım. "Neden biri size her dokunduğunda içinizin cız etmesinin nedeninden başlamıyorsunuz?"

Baden ellerini şimdi pazularını çevreleyen yılan gibi çelenklerin üzerinde gezdirdi. Bunlar yeraltı dünyasının kralı Hades'in bir hediyesiydi. "Başka bir insanla temas kurmadan binlerce yıl geçirdim. Evet, Pandora benimle birlikteydi. ve evet, sürekli savaşırdık ama nadiren dokunurduk. Şimdi cildim sanki tüm sinir uçlarım açığa çıkmış gibi hissediyor."

Tamam. Bu mantıklıydı. "Ama sen bir düzine fırıncıda uyudun ve-"

"Anatomimin sadece bir kısmı bir kadına dokunmak zorunda," diye araya girdi Baden, "ve prezervatifle, tam olarak ten tene değiliz. Ayrıca, zevk acı çekmeye değer."

Maddox, Ashlyn'in içine girmek için neler yapabileceğini düşündü. Aslında, ne yapmazdı ki? Onunla her türlü zevk, her türlü acıya bedeldi.

"Peki ya yeni öfken?" diye sordu.

Baden başını öne eğdi. "Artık şeytan tarafından ele geçirilmiş değilim ama içimde şeytani bir varlık hissediyorum."

"Çelenkler yüzünden mi?"

"Bu ya da görevim sırasında bana bir şey yapıldı. Lucifer'in hapisanesinde. Cameo gibi benim de hafızam zayıflıyor." Lucifer kötünün de kötüsüydü, kötülüğün en saf haliydi,

ve kesinlikle Baden'e korkunç bir şey yapabilecek kapasitedeydi. "Çelenkleri çıkar. Ruhlar dünyasına geri dön. Seni geri getirmenin başka bir yolunu bulabiliriz." Bu sözleri söylerken bile kafasının içinde inkâr çığlıkları atıyordu. Arkadaşımı daha yeni geri aldım. Onu kaybedemem.

"Yapamam. Denedim."

İçine hem rahatlama hem de korku doldu. Baden onları terk etmek mi istiyordu? "Kötülük sürekli mi yoksa Tetikleyiciler?"

"Kesinlikle tetikleyiciler var ve bunlar gün geçtikçe daha da kötüleşen öfkemle başlayıp bitiyor. İşte bu

Seninle konuşmak istememin ana sebebi. Sen kendininkini nasıl kontrol ediyorsun?"

Maddox şakasız bir şekilde güldü. "Ben gülmüyorum. Artık değil." Ve şimdi düşününce, Baden'in uğraştığı her neyse, kendi sorununun da temel nedeni olabilirdi.

Ne de olsa kötülük kötülükten beslenirdi. Ne kadar çok tüketirse, o kadar çok istiyordu.

O yaklaşan kıyamet hissi.

Eğer kötülük Baden'i ele geçirirse. Evet, hepsi tehlikede olurdu. Birden fazla şekilde.

Adamın kilit altında tutulması gerekirdi. Kendi iyiliği için, evet, ama aynı zamanda dünyanın geri kalanı için. Ve eğer bu işe yaramazsa, öldürülmesi gerekecekti. Tekrar söylüyorum. İki fikir de Maddox'a cazip gelmedi.

Baden'in düşünceleri de benzer bir yolculuğa çıkmış olmalıydı. "Evinize ne getirdiğimi bilmiyorum. Belki de kaleyi terk etmeliyim. Sizi -ailelerinizi- riske atıyor olabilirim."

"Benim evim değil, bizim evimiz. Sen kalıyorsun." Bu sözler Maddox'un ağzından bir gülle şiddetiyle döküldü. "Sonunda seni geri aldık. Seni tekrar kaybedemeyiz. Ne olursa olsun

bunu çözeceğiz. Birlikte. Birlikte savaşıcağız."

Sessizlik.

İçini çekti. "Bu arada, derin nefes almayı denedin mi?"

"Hayır. Çünkü ben bir moronum," diye tersledi Baden. Duvarı yumruklamak için durakladı, taştaki çatlaklar oluşurken havayı toz kapladı. "Özür dilerim. Özür dilerim."

Lütfen. Bu küçük adam uyumu hiçbir şeydi. "Endişelenme."

Merdivenlerden inip sağa saptılar ve kısa süre sonra mutfağa girdiler.

Maddox, "Ne kadar ilerlemiş olursam olayım bana her zaman yardımcı olan bir şey var," dedi.

Baden onun önüne geçerek kişisel alanını tüketti. "Anlat bana," derken çaresizliği yüzünden okunuyordu. "Ashlyn, Urban ve Ever'ı düşünüyorum." Karısı ve ikizi Bebekler, nefes almasının ilk üç nedeni.

Hayal kırıklığına uğrayan Baden mermer tezgâha yaslanmak için döndü. "Onları seviyorsun. Kırılgan olduklarını, onlara zarar verebileceğini biliyorsun ama onları incitmek istemiyorsun, bu yüzden onları korumak için ne gerekiyorsa yapıyorsun. Ben aynı şeyi yapamam. çünkü ben kimseyi sevmiyorum."

"Beni seviyorsun." Maddox bir paket patlamış mısır almak için en yakındaki kilere gitmeden önce omzuna çarptı - temas kurmadı-. "Ailemi seviyorsun. Ve sakın ailemi inkar et. Seni ikizlerle gördüm."

Büyük, kötü savaşçı Ever'la güzellik salonu oyununa oturup saçlarını örmesine, yüzüne makyaj yapmasına ve ayak tırnaklarını prenses pembesine boyamasına izin verdiğinde Maddox'un kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Daha sonra Urban'la satranç oynadı. Oyun üzerine oyun, öğretme Erkek stratejisi, Urban'ın kızları kadar sevdiği tek şeydi. Annesi ve kız kardeşi.

"Neden seks yerine arkadaşlık aramaya başlamıyorsun, böylece bir kadına aşık olabilirsin?" Maddox sordu. "Bırak kızlar senin profilini E-ternity ya da bir şey."

"Ölümsüzler için arkadaşlık sitesi mi?" Baden ürperdi.

"Hayır." "Ama-"

"Benden intikam almak istiyorsun, değil mi? Bu randevu sitesi saçmalığı bununla ilgili. Yüzyıllar önce öldürülmeme izin verdim, şimdi de gazabına uğramamı istiyorsun."

Maddox Baden'in yüzyıllar önce kendini öldürttüğünü bilmiyordu ama şüphelenmişti. Hepsi şüphelenmişti. Bu şüphenin doğrulanması, kalbine bir bıçak yemekten daha kötüydü. O bilmeli!

Kendi tavsiyesine uydu ve patlamış mısır poşetini mikrodalgaya koymadan önce biraz derin nefes aldı ve

"Bunu neden yaptın?" diye sordu.

Ardından gelen duraklama o kadar ağırdı ki, ikisi de sonraki nefeslerini almakta zorlandılar.

Baden başını eğdi. Sesi yumuşaktı, "Bu önemli değil. Artık değil."

"Benim için öyle."

"Bırak onu Maddox. Lütfen. Yeniden bir araya gelişimiz yeterince gergin.

İşleri daha da kötüleştirmek için geçmişin ayaklanmasına ihtiyacımız yok."

Bariz olana işaret etmedi. Geçmişle yüzleşilmezse, ne olursa olsun ortaya çıkacaktı. Bunun yerine başını salladı.

"Neye ihtiyacınız varsa."

"Teşekkürler."

Bip. Mikroalgadan dumanı tüten poşeti aldı, parmaklarını yaktı ve poşet elinden kayarken küfretti tuttu ve yere çarptı. "İki saniye kuralı," dedi ve köşesini parmaklarının arasına sıkıştırarak kaldırdı.

Çekirdekleri bir kâseye döktükten sonra Baden'in bakışlarıyla karşılaştı. "Eğer kontrol edilmezse, kötülük büyür. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bu gidişle işler senin için daha da kötüye gidecek. Hazırlıklı ol."

Baden başını hafifçe salladı ve Maddox ilk kez arkadaşında bir şeylerin eksik olduğunu fark etti. Gözlerinde bir umut parıltısı.

Önümüzdeki aylar hepsi için zor geçecekti.

En iyisi sürdüğü sürece sakinliğin tadını çıkarmak. Maddox savaşçının omzunu sıvazladı. "Hadi gel. Spor salonuna dönelim ve kendimize gerçek bir parti verelim. Ölümünden bu yana pek çok şeyi kaçırdın ve ben her şeyi yapmanı sağlamayı kişisel görevim haline getirdim."

"Öyle mi?"

"Evet. Bira pongu ile başlıyoruz."

Onlar daha bir adım atmadan, merdivenlerden izdiham yaratan bufalo sesleri yankılandı. Birkaç saniye sonra tüm grup mutfağa girerek partiyi onlara getirdi.

"Birinin bira pongu dediğini mi duydum?" Paris sordu.

"Hadi işleri ilginçleştirelim. Striptiz pongu!"

Bir koro halinde "hayır" sesleri yükseldi.

Baden Paris'in koluna bir yumruk bile indirdi.

"Kıyafetlerini çıkarma. Kıçını görmek Yapılacaklar listemde değil, Oh, Hayır listemde." "Oh, şuna bak." Paris başını

salladı, ifadesi tamamen

acıma hakkında. "Koca adam kendini komik sanıyor."

Reyes Paris'in koluna ikinci bir yumruk attı ve "Öyle.

O da haklı. Kıçın mı? Hayır!"

Paris caymadı. "Onu görmemek sana acı veriyor, bunu inkâr etmeye çalışma bile ve acı senin reçelin. Mallarıma bir göz atmadan yaşayabilmenin tek nedeni bu ve hizmetleri."

Maddox adamların tezgâha yerleşmesini izledi ve gülümsedi, nihayet içine bir rahatlama hissi yerleşmişti... şimdilik.

Yazarlar Bilmek İstiyor

Yazmaya on beş yıl önce yayınlama hedefiyle başladım. Bu süre zarfında sayısız yazarla tanışma ve onlara aşık olma zevkine eriştim. Bu kadınlar benim en iyi arkadaşlarım, sırdaşlarım, amigo kızlarım ve ses tahtaları, en çok takdir ettiğim, en inanılmaz kitaplar için kaynağımdan bahsetmiyorum bile! Ver bakalım! Her bir yazara Yeraltı Dünyası'nın Lordları hakkında en çok neyi bilmek istediklerini sordum. İşte harika kadınların söyledikleri:

Nalini Singh: Tekrar eden karakterlerle uzun soluklu bir seri yazmanın en çok nesini seviyorsunuz?

GS: Ne zaman yeni bir Lords of the Yeraltı Dünyası kitabında, kendimi doğrudan bir tatile taşınmış gibi hissediyorum. Aile bir araya geliyor, espriler bollaşıyor ve kavgalar patlak veriyor. Benim durumumda: Son kurabiye benim! Lordlar'ın durumunda: Onu ben öldüreceğim! Bir kez daha sınırsız sevgi ve kırılmaz sadakatle çevriliyim. Ve kabul edelim. Bu ölümsüz savaşçılara işkence etmekten zevk alıyorum. Isı ve basınç olmadan elmas olmazdı. Ayrıca Erkekleri sevebileceklerini hiç hayal etmedikleri kadınlarla eşleştirmek. Savaşçıların en çok neyden nefret ettiklerini bulmayı ve sonra bunu onlara yaşatmayı seviyorum. Ama en çok da Sınavlarının ve denemelerinin sonucu: kendilerine verilen sevgiye layıktırlar.

PC oyuncular: Gena, aşk kediciğim, müthiş ateşli

seks sahneleri yazıyorsun. Onları nasıl baharatlı ve

Kitap üstüne kitap mı?

GS: Soruyu ele almadan önce şunu söylemem gerekiyor: mırırırır. Tamam, şimdi hazırım, LOL. Aşk sahnelerinden kendimi tamamen soyutluyorum, karakterlerin her hareketi ve kelimeyi yönlendirmesine izin veriyorum. İlk göz teması anından -farkındalığın ilk kıvılcımından- Finalde, yani patlamada, sorumluluk onlarda. Ve gerçekten, her karakterin farklı bir geçmişi, farklı beğenileri ve sevmedikleri şeyler, farklı umutlar ve hayaller, farklı deneyimler. Bu farklılıklar her şeyi taze tutar. (Taze. Ha! Ne yaptığımı gördün mü?)

Karen Marie Moning: Her zaman hayalini kurduğunuz doğaüstü ya da mitolojik bir ırk var mı? Dünyaya bir aşk ilgisi ya da tekmeleyici bir ikincil karakter olarak tanıtmak mı?

GS: Evet, oh evet! Habercileri Yeraltının Efendileri evreniyle tanıştırmak istiyordum ve En Karanlık Azap'ta nihayet bu şansı yakaladım. En azından bahsetmek için Haberciler. Bir sonraki Yeraltı Dünyası'nın Efendileri kitabında, Hades ve Lucifer arasındaki savaş yeni bir tehlikeli seviyeye ulaşacak ve Haberciler mitolojisini daha derinlemesine inceleyebileceğim. Heyecandan köpürüyorum. Şimdiye kadarki en acayip, en ölümcül yarışma hazır olun!

JR Ward: Gena, bilmem gerek, hangi Lord ile Never Have I Ever oynamak isterdin? Ve hangisiyle yapmazdın? Bekle. Bu kulağa ayıp geliyor. Ayrıca senin asla asla'n ne?? Tamam, tamam, duracağım!

GS: Ha! Sanırım Never Have I Ever ile oynamaktan nefret ederdim. Strider. Aslında, nefret çok güçlü bir kelime. Sevmemek, belki? Adam yenilginin bekçisi ve tek bir şey bile kaybetmiyor. Acı çekmeden meydan okumak. Sanırım

Beni geçmek için deli gibi uğraşırdı, ben gülerdim, o bana küfredirdi, ben de ona bir şey fırlatırdım. Ve benim asla... bunu itiraf etmek muhtemelen korkunç ama bu savaşçılar söz konusu olduğunda asla diye bir şeyim olduğunu sanmıyorum, LOL. Bana biraz şeker ver!

Jeaniene Frost: Eğer geriye dönebilseydiniz, seride herhangi bir şeyi değiştirir miydiniz?

GS: Ne zaman yeni bir Yeraltı Dünyası Efendileri kitabı yazmak için otursam, geri dönüp kitabı değiştirmek istedim. çok kötü bir şey. Şimdi, önümde bir taslak olmadan ve gidebileceğim yönü etkileyen belirli kurallar olmadan, değişikliklerimi bir avuç karakter yayıyla sınırlayacağım. I Sienna'nın yolculuğunu yeniden yazardım. Pek çok okur isyan edecek olsa da Paris'i Viola ile eşleştirdim. Gideon'un konuşmasını farklı yapardım. Ama en önemlisi, birinci kitap olan En Karanlık Gece'yi yazmadan önce tüm seriyi planlardım; böylece izleyeceğim net bir yol olurdu.

Kathryn Smith/Kady Cross: Ne kadar sevdiğinizi bilmek Kürklü çocuklarınızı ve genel olarak hayvanları seviyorsanız, evcil hayvanlarınıza bakması için hangi Lord'a güvenirsiniz?

GS: Oh, adamım! O yaramaz adamlardan birine benim Bebekler mi? Asla asla demem... bugüne kadar. Asla! Tamam, tamam. O kadar da kötü değiller. Bir kadını sevdiklerinde, onu ve değer verdiği her şeyi korumak için ölmeye hazır olurlar. Ben Baden'i seçerdim. Cehennem köpeklerinin alfası Katarina'ya bağlandığından beri tüm köpekler onun için değerli. Sürüme çok iyi bakar... ve ben de onu dadı kameramdan izlemekten zevk alırım.

Kresley Cole: Benim sevgili, görkemli Gena'm, hayatımın ayı, güneşim ve yıldızlarım, hangi Tanrı'nın ıssız bir tropik adada sıkışıp kalmak mı?

İkinize katılmak üzere söz konusu adaya ulaşmak için çılgınca kürek çekeceğimi aklınızdan çıkarmayın).

GS: Seni sevdiğim ve sana taptığım için - sevgili aşk tavşanım - ödülümü seninle paylaşmaya hazırım! En çok 1) avlanacak ve her öğünümüzü hazırlayacak 2) bize günlük masajlar yapacak 3) bizim için en iyi barınağı inşa edecek 4) pençelerimizden asla kaçmaya çalışmayacak ve 5) onun yerine seni kaşıklamayı seçtiğimde kıskanmayacak bir Lord seçmemiz gerekir. Tüm bunları göz önünde bulundurarak, sanırım ben... Lucien! Ruhlar âleminin yanı sıra doğal âlemi de görebildiği için cennetimize yönelik herhangi bir tehdidi daha iyi durdurabilir. En iyi yemekleri sunabilir ve ellerini çok iyi kullanır... (Not: Bir dizüstü bilgisayar getirin çünkü benim için hikayeler yazmanız konusunda ısrar edeceğim!)

Jill Monroe: Karakterlerinizin çoğunun benden esinlendiğini biliyorum, ama gerçek karakterlerden esinlenen başkaları da var mı? İnsanlar mı?

GS: JM'den esinlendiğim karakterler benim favorilerim! Diğer karakterlere gelince... hiçbirisi sadece bir karaktere dayanmıyor. ama sevdiğim insanlardan bazı parçalar/kişilik özellikleri alıyorum. Demek istediğim, ben en çok Evren tarihindeki en muhteşem aile ve arkadaş kadrosuna sahibiz, öyleyse neden altını paylaşmayalım? Aslında, en küçük kız kardeşim bir keresinde beni arayıp kitabımı okuduğunu ve bir zamanlar annemize söylediği bir cümleyi keşfettiğini söyledi.

Roxanne St. Claire: Yeraltı Dünyası'nın Efendileri serisini üç bileşik kelimeyle tanımlayın. Kısa çizgi kullanmalısınız!!

GS: Beynimi zorluyorum. Tamam, buldum! Ben olsam şöyle derdim: Ağız sulandıran, ya sür ya öl ve kurtuluş seçeneği olmayan.

Editörüme (harika Allison Carroll) aynı soruyu sordum ve

işte söyleyecekleri:

Vazgeçilemez, sihirli bir şekilde lezzetli ve epik bir şekilde alfa.

Kristen Painter: Hangi Lord'un çılgın bir kedi adam olma ihtimali daha yüksek?

GS: Şunu söylemek zorundayım. Paris! Tam bir kadın mıknatısı. Dünyanın dört bir yanındaki dişiler -insan olsun ya da olmasın- ona akın ediyor. Kendilerine engel olamıyorlar. Ama şimdi hikayeye kedileri yazmadığım için kendime kızıyorum! Onları kalenin her yerinde görebiliyorum, savaşçıları rahatsız ederken antrenman yaparlar. Tamam, bu gelecek hikayelerde de olursa şaşırmayın!

Deidre Knight: Hangi Lord'u tatile götürmek isterdiniz ve nereye?

GS: Ben olsam şöyle derdim. Strider! Oyun oynamak için seçeceğim son kişi olsa da, Yenilginin Bekçisi şimdiye kadarki en iyi zamanımı geçirmemi sağladı. (Çünkü ben ona meydan okumak, tabii ki.) Ve sanırım dağlarda, karlarla çevrili bir kulübeye gitmek isterdim. Ateş başında kucaklaşmak... inzivaya çekilmek... Oh, oh! Belki de İskoçya ve İrlanda'yı gezerdim. Hep ziyaret etmek istemişimdir ve Strider İskoç eteği içinde çok lezzetli görünürdü.

Amy Lukavics: Hangi Lord sizi en çok şaşırttı?

GS: Şunu söylemek zorundayım. Torin! Hastalık şeytanına ev sahipliği yaptığı için hayatını kalenin içinde kilitli olarak geçirdi, insanlarla bilgisayar ekranı aracılığıyla etkileşime giriyordu. Başka bir salgına yol açmaktan korkuyordu. O an Ancak rahatlık alanından çıkmaya zorlandığında, vahşi, savaşı seven bir kötü adam onu ele geçirdi - kendini kaleye kilitlediği kadar emin bir şekilde içine kilitlediği savaşçı. Sevindiğim kadar şaşırmıştım da.

Lily Everett: Katarina çok dinamik bir kadın kahraman ve Baden için kesinlikle mükemmel! Özellikle köpek eğitmeni olarak geçmişi ve zebanilerle olan ilişkisi dahice. Baden'in kahramanı için böylesine ilham verici bir mesleği nasıl seçtiniz?

GS: En Karanlık Azap'ı yazmak için oturduğumda, bir güzellik ve canavar hikayesi yaratmak istediğimi biliyordum. Ancak Katarina Joelle'in bu özel canavardan -bileğinin tek bir hareketiyle boynunu bir dal gibi kırabilecek bir ölümsüzden-kurtulabilmesi için bir üstünlüğü olması gerekiyordu. Ayrıca, ben

Bir kadının korkunç bir Yeraltı Dünyası Lordu'nu köpek gibi eğitmesi fikrine bayıldım. Başından sonuna kadar liseli kızlar gibi kıkırdadım.

Kelli Ireland: Her hayranın en sevdiği bir Lord (ya da dört) vardır. Bir de Sonsuz Randy William var. Yapabilir misin William hakkında Lordların ve bizim henüz bilmediğimiz bir şey mi söyleyecek? Belki de William'ın gerçekten kimsenin bilmesini istemediği bir şey.

GS: Oh, Willy. Benim tatlı Willy'm. En Karanlık Azap'taki konularının bazı okuyucularımı kızdıracağını biliyordum. Konuların William'ı tamamen öfkeliendireceğini de biliyordum. Ama olanlar, olması gerekiyordu. William çok inatçı. Pantolonuna bir tekme atılması gerekiyordu (ve şimdi de yaralarını öpecek ve onu iyileştirecek birine ihtiyacı var, LOL). Sırta gelince.

William'ın nasıl Hades'in oğlu olduğunu öğrendik. Peki ya biyolojik ailesi? Peki ya diğer kan ilişkileri mi? Dışarıdalar... ve onu arıyorlar...

Beth Kendrick: Yeraltı Dünyası'nın Efendileri'nden en sevdiğiniz alıntı nedir?

GS: Beni kahkahalarla güldüren, nefesimi kesen replikler oldu. Beni ürperten satırlar. Ama en çok öne çıkanlardan biri aslında bu kitaptan geliyor.

William: Karanlıkla savaşılamazsın. Baden:
Ben karanlığım.

Bana göre bu, Baden'in içinde bulunduğu korkunç durumu ve umutsuzluğunu gösteriyor. Çok az şey biliyor, ışık yolda!

İşe Almak mı, Öldürmek mi?

HADES'İN ÖZEL DOSYALARINDAN,
YERALTI DÜNYASININ DOKUZ KRALINDAN BİRİ

Bir orduyu yönetmek zayıflara göre bir iş değildir. Bir ordular lejyonunu yönetmek sadece güçlülerin en güçlüsü için bir iştir. Ben o erkeğim. General. Kuklacı. En iyi oyuncu. Baş koç. Araştırdığım her şeyin efendisi.

Bana ne dersiniz deyin. Ben bunların hepsi ve daha fazlasıyım.

Ama benden yana değilseniz, bana karşısınız demektir. Eğer bana karşıysan, ölü sayılırsın. Her iki durumda da - ölü ya da diri olsan da - seni ele geçireceğim.

Eğer takımıma girecek kadar iyiysen, tebrikler. Bir ödül kazanırsan, kellen yerinde kalır. Eğer değersiz olduğunu kanıtlarsan, kenara alınırsın ve kenara alınan oyuncular kesilir. Tam anlamıyla.

Şimdi Yeraltı Dünyası'nın Lordlarından hangilerinin uygun olduğuna karar verme zamanı...

-Hades, diğer kralların korktuğu kral

Maddox

Şeytan: Şiddet

Boy: 6'4" **Saç:**

Siyah

Gözler: (Neredeyse) mutluyken mor, kızginken kırmızı

Serseri damgası: Sol omzunun üst kısmında, sırtını saran kırmızı kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: İkili öfkelendiğinde iblisin iskelet yüzü Maddox'un derisinden görülebilir.

(Yan not: Duygular korkaklar içindir.)

Tercih edilen silah: Yumruklar

(Kendime not: Ona iyi bir yumruktan hoşlanıp hoşlanmadığını sorun. Düzgün bir yüz tutmaya çalışın).

İblis yaramazlığı: Pandora'yı bıçaklayarak öldürdü ve bu da kutunun kaybolmasına neden oldu. Modern toplumda Şiddetin çocukları sokak çetelerinin savaşından, tecavüzden, cinayetden ve terörizmden sorumludur.

Benim düşüncelerim: Benim saflarımda tecavüze asla müsamaha gösterilmeyecek. İblis ortadan kaldırılmalı, şiddet yoluyla mı? Hmm. Bir paradoks. Çözülecek yeni bir bulmaca.

Savaşının geçmişi: Pandora'yı öldürdüğünde, her gece ölmekle lanetlendi, ancak ertesi gün tekrar ölmesi gerektiğini bilerek dirildi. Lanet "aşk" sayesinde bozuldu.

Aşk nedir?

Hâlâ şiddet nöbetleri geçiriyor. Değişken ve çok tehlikeli. Ondan hoşlanmaya başlıyorum. Klasik müzikten hoşlanıyor. müzik ve oymacılık.

Ve işte böyle gidiyor.

Aşil'in topuğu: Teknoloji. İnsan dışisine duygusal bağlılık
Ashlyn Darrow, eski para-odyolog

Dünya Parapsikoloji Enstitüsü. Ayrıca ikiz çocukları Urban ve Ever.

(Not: Çocuklar pis küçük yaratıklardır. Kaçının!)

Yerleşim: İkinci dizi

Lucien

Şeytan: Ölüm

Yükseklik: 6'6"

Saç: Siyah, omuz hizasında

Gözler: Uyumsuz-biri kahverengi (normal göz) ve biri mavi (ruhani dünyayı görmesini sağlar...benim dünyamı) Serseri

damgası: Sol üst omzunda ve göğsünün önünde siyah kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Yüzünün bir tarafı yara izleriyle kaplı. Güçlü bir gül kokusu yayıyor.

Ruhu öbür dünyaya götürmeden hemen önce onu sakinleştiren uyuşturulmuş bir koku.

Tercih edilen silah: Zehirli uçlu bıçaklar

İblis yaramazlığı: Ölüm ruhları bir patron gibi cehenneme taşır.

Yan not: Söylentilere göre Ölüm'ü iblis olarak görmeyen insanlar da var. Onun eylemlerine "hayatın doğal bir ilerleyişi" diyorlar. Saçmalık! İnsanlar ölmek için değil, sonsuza dek yaşamak için yaratıldı. Yine de gerçeklerden bu kadar kör olmaları hoşuma gidiyor. Belki de bu söylentilerin büyümesini sağlamak için iblisler göndermeliyim. Bir insan ölümün doğal olduğunu düşündükçe, onun ruhunu orduma katmayı seçtiğimde o insan daha az savaşıacaktır.

Savaşçının geçmişi: Sakin ve metanetli, Ölümsüz Muhafızlar'ın (Zeus'un ordusu) eski Yüzbaşı. Yüzünün şeklini bozan kişi o. Bunu yüzyıllar önce bir öfke nöbetinde yapmış,

Bu da dengesiz bir mizaç ve zararlı bir doğaya işaret ediyor. Ruhu kolaylıkla bedenine girip çıkabilir. Parlayabilir. Karanlık Olan, Malach ha-Maet, Yama, Azreal, Gölge Yürüyen, Mirya ve Ölülerin Kralı olarak adlandırılmıştır. Pandora'nın kutusu çalındıktan sonra onu açan kişidir.

Aşil'in topuğu: Üç tane. Birincisi, ruhu bedenini terk ettiğinde, bedeni savunmasız kalır. İkincisi, Anarşi'nin küçük Yunan tanrıçası Anya'ya olan bağlılığı. Henüz kullanmadığı yetenekleri var, muhtemelen Çünkü kendisinde olduğunu bilmiyor. Ona öğrettiğimde.

Yerleşim: Birinci dizi

Reyes

Şeytan: Acı **Boy:**

1.75 Saç: Koyu
kahverengi

Gözler:

Kahverengi

Serseri damgası: Göğsünde ve boynunda yakut, oniks ve safir bir kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Derin bronzlaşmış deri;
sıklıkla kendini yaralamaktan kaynaklanan yara kabukları

Tercih edilen silah: Hançer, kılıç, silahlar

Şeytani yaramazlık: Çağlar boyunca fiziksel acı ve ıstırap.
Rastgele zalimlik eylemleri.

Kayda değer geçmiş: Kendisine acı çektirmek için çatılardan atlamak ve etini kesmek gibi inanılmaz derecede acı verici uzunluklara gider.

Aşil'in topuğu: Bir kez daha, bir dişiye olan bağlılığı.

Danika Ford, Her Şeyi Gören Göz. Flaş patladığında kusuyor.

Saatte en az bir kez fiziksel acıya ihtiyacı var. **Yerleştirme:**
Birinci dizi

Paris

Şeytan: Çapkınlık

Yükseklik: 6'8"

Saç: Kahverengi ve siyahın değişen tonları

Gözler: Mavi

Serseri damgası: Sırtının alt kısmında kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Soluk ten. Tüm Lordlar arasında fiziksel olarak en "çekici" olarak kabul edilir. Ben faul diyorum. Savaşçıların hiçbiri benimle kıyaslanamaz.

Tercih ettiği silah: Kılıç. (Pantolonundaki mi? Snicker.)

Şeytani yaramazlık: Evlilik dışı hamilelik, cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve sadakatsizlik. İnsan zihnine görüntü yansıtmak için sesini kullanabilir. Sevgilisini cezbetmek için çikolata ve şampanya kokusu yayabilir.

Önemli bir geçmişi var: Sık sık fiziksel olarak serbest bırakılmadığı için zayıf düşüyor. Parlatıldığında bayılır.

Kendime not: Deney yapmak eğlenceli olabilir. Eğer kollarını kesip onu bir odaya kapatırsam, taşakları gerçekten maviye döner mi? Aleti kendiliğinden patlar mı?

Aşil'in topuğu: Sienna Blackstone, Gazap'ın yeni bekçisi

Yerleşim: İkinci sıra... Bir kadının yatak odasına sızmak için bir suikastçıya ihtiyacım yoksa.

Aeron

İblis: Eski adıyla Gazap

Yükseklik: 6'6"

Saç: Askeri kesim, kahverengi

Gözler: Menekşe

Serseri damgası: Sırtının ortasındaki kelebek, kalbinin üzerindeki Olivia dövmesi ve sayısız başka dövme, hepsi onun için özel bir anlam taşıyor

Diğer ayırt edici özellikleri: Oldukça kaslı. Eskiden gizlenebilen bir çift siyah kanadı vardı.

Kullanılmadığı zaman sırtındaki yarıkların arkasında. İki kaş halkası vardır.

Tercih ettiği silah: Ayrım yapmaz, elinin altındaki her silahı benimser. Benim tipim.

İblis yaramazlığı: n/a

Kendime not: Ona gizlice başka bir iblis vermek ve onu benim hükümdarlığım altına sokmak eğlenceli olabilir. Düşünmek için yiyecek.

Kayda değer geçmişi: Kafası kesildi ve Gönderilmişler tarafından kendisine yeni bir beden verildi. Karısı Olivia da düşmüş bir Gönderilmiş Kişi. İyi Takım ile bağları var.

Aşil'in topuğu: Karısı ve eski bir iblis minyon Lejyonu

Yerleştirme: Olası bir kesinti

Torin

Şeytan: Hastalık

Boy: 6'5"

Saç: Gümüş-beyaz, omuz hizasında (kaşlar siyah)

Gözler: Yeşil

Serseri damgası: Kıpırmızı çerçevesi oniks kelebek, karnında yer alıyor. Belli açılardan bakıldığında dövmenin tamamı siyah görünür.

Diğer ayırt edici özellikleri: Viktorya dönemi kızları gibi uzun siyah eldivenler giyer. Çok çirkin ve akılsız. All-key'i içinde taşıyor, bu da hiçbir şekilde hapsedilemeyeceği anlamına geliyor - eminim bu özelliğin berbat olmasının bir nedeni vardır ve bunu yakında düşüneceğim.

Tercih edilen silah: Fark eder mi? Adam gibi dövüşemiyor.

İblis yaramazlığı: Hastalık, binlerce can kaybına yol açan sayısız salgından sorumludur. O aynı zamanda kanserin ve son olarak korkunç Ebola salgını olmak üzere tüm diğer salgın hastalıkların da kökeninde yer almaktadır.

Önemli bir geçmiş: Savaşçı eskiden başka bir canlıya ten tene dokunamayacağını düşünürdü.

Bağışıklık oluşturmak için kanını ya da menisini paylaşması gerektiğini bilmeden ona hastalık bulaştırmak. Aptal!

Ayrıca, eski nişanlımla nişanlı.

Aşil'in topuğu: Eskiden benim kadını olan onun kadını. Çok yaşa Kızıl Kraliçe!

Yerleştirme: Takımında ona yer yok. ~~En kısa zamanda onu öldürecekim. En kısa zamanda onu öldürmek için Kızıl Kraliçe'den izin alacağım. Öldürecekim.~~
O yokmuş gibi davran.

Sabin

Şeytan: Şüphe

Boy: 1.70 **Saç:**

Kahverengi

Gözler: Altın-

kahverengi

Serseri damgası: Sağ göğüs kafesinde ve belinde mor

kelebek **Diğer ayırt edici işaretler:** Kaba yontulmuş yüz.

Güvensizlik'in eski bekçisi Baden tarafından kendisine

verilen bir kolye takıyor. **Tercih ettiği silah:** Eskiden

bıçaklara ve silahlara güvenirdi,

ama şimdi Harpy gelinini serbest bırakmayı tercih ediyor.

Onun öldürme yöntemlerini eğlenceli buluyor. Aynı

fikirdeyim.

Şeytani yaramazlık: Ulaşabildiği herkesin kulağına

güvensizlikler fısıldar ve sakatlayıcı - bazen hayatı tehdit

edici - kendinden şüpheyne neden olur. Birçok intihardan

sorumludur. **Kayda değer geçmiş:** Çocukken şeytanı

bana işkence etti, bunun hesabını vermeli. Sesini

başkalarının (insan ve ölümsüz) zihnine yansıtabilir.

Aşil'in topuğu: Harpy karısı Gwendolyn the Timid'e olan

tek fikirli bağlılığı. Uzak mesafeleri göremiyor. Sol dizi

yüzyıllar önce yaralanmış ve doğru şekilde iyileşmemiş.

Yerleşim: **Şeytanını parçalayıp** ~~çıplak ellerimle~~

~~öldüreceğim.~~ İblis benim avantajıma kullanılabilir. İlk ip.

Lucifer'in en büyük zayıflığı gururu. Eğer onu

iğneleyebilirim.

Gideon

Şeytan: Yalanlar

Yükseklik: 6'3"

Saç: Metalik maviye boyanmış

Gözler: Mavi, sürmeli çerçeveli

Serseri damgası: Sağ kalçasında kelebek, boynunda bir çift kırmızı dudak ve kalbinin üzerinde bir çift göz. Belinde, bir buket kırmızı çiçeğin üzerinde "Ayrılmak ölmektir" yazılıdır.

Diğer ayırt edici işaretler: Birden fazla piercing ve genel Goth görünümü.

Tercih edilen silah: Hepsi. Belirli bir tercihi yoktur, yakınında ne varsa onu kullanır.

Şeytani yaramazlık: Yalanlar dünya çapında siyasete sızmış, dünya liderlerinin yanlış vaatlerine ve modern toplumun parçalanmasına neden olmuştur. İblis, insan ırkının çoğunu "beyaz yalanların" zararsız olduğuna bile ikna etmiştir. O sinsidir. Dolambaçlı.

Kayda değer geçmiş: Savaşçı korkunç acılar yaşamadan gerçeği söyleyemez. Hayatının farklı noktalarında ayakları ve elleri kesildi, benim de yaşadığım eylemler. Benimki gibi, onun uzantıları da geri büyüdü. **Aşil'in topuğu:** Bozuk plak mıyım ben? Kadını. Scarlet, Kabusların bekçisi. Ayrıca kendisine flaş tutulduğunda kusuyor ve örümceklerden korkuyor.

Yerleştirme: Sinsi sinsiliğine rağmen ona güvenebilir miyim? Daha fazla düşünmeyi gerektirir.

Cameo

Şeytan: Misery

Boy: 1.70 **Saç:**

Uzun, siyah

Gözler: Gümüş

Serseri damgası: Sirtının alt kısmında, kanatları her iki kalçasına doğru yayılan ısıltılı kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Sesinden dünyanın acıları damlıyor. Sağ kalçasında oval şekilli bir ben var.

Tercih edilen silah: Yarı otomatik, uzun menzilli tüfekler

Şeytan yaramazlığı: Depresyon ve anksiyeteden sefalet sorumludur. Her ikisinin de bugün her zamankinden daha yüksek oranlarda rapor edilmesi, iblisin erişiminin arttığını göstermektedir.

Önemli bir geçmişi var: Etrafındaki herkeste derin duygusal acılara neden oldu. Bir insanı sevdi ama onu Avcılar yüzünden kaybetti. Hem Kane hem de Torin ile çıkmıştır. En kötü zamanlarında iç karartıcı istatistiklerden alıntı yapar.

Aşil'in topuğu: Onu mutlu eden şeyleri hatırlayamaması.

Yerleşim: Yatak odam mı?

Amun

Şeytan: Sırlar

Boy: 6'6" **Saç:**

Kahverengi

Gözler:

Kahverengi

Serseri damgası: Sağ baldırında kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Cildinin ve gözlerinin koyuluğu. Zayıf kaslıdır ve nadiren konuşur. Fotoğrafları hep çarpıtılmış. Görüntüsü bile çizilemez.

Tercih edilen silah: Egzotik doğaya sahip şeyler.

Şeytani yaramazlık: Evliliklerden ulusal güvenliğe kadar her konuda iletişim eksikliğini teşvik eder. Onunla gerçek barış asla sağlanamaz.

Kayda değer bir geçmiş: Savaşçı, dünyanın sırları ağzından dökülmeden konuşamaz. Dinleyici, sırrı ifşa edilen kişinin sesini duyar. Şu anda Haidee ile çiftleşmiştir. Nefretin eski bekçileri, şimdi Sevginin bekçilerinden biri. Mahşerin İki Atlısı (benim sevimli torunlarım!) ona bir yıllık kölelik borcu var.

Aşil'in topuğu: Kendi sırlarını ve benimkileri açığa çıkarmak.

Hedefler: Ekipten kaçınmak veya çıkarmak

Strider

Şeytan: Yenilgi

Boy: 1.75 **Saç:**

Sarışın **Gözler:**

Mavi

Serseri damgası: Sol kalçasında safir kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Genel pislikliği.

Tercih ettiği silah: Tüm silahları benimser. **İblis**

yaramazlığı: Yenilgi bedeli ne olursa olsun kazanmaya

kararlıdır. O çöküşü hakkında getirdi

steroidler gibi yasadışı taktikleri teşvik ederek dünya çapında sporcular

-Kazanmak için.

Kayda değer geçmiş: Yoğun fiziksel acıya ve uzun süreli uykuya yenik düşmeden bir savaşı ya da bir tartışmayı bile kaybedemez. Tarçın sever.

Aşil'in topuğu: Kadını ve zarifçe kaybetme konusundaki yetersizliği.

Yerleştirme: Birinci sıra, deneme amaçlı. Eğer bana meydan okursa, kesilmek zorunda kalacak. Tam anlamıyla. Çocuklara düzgün dersler verilmeli ki daha iyi adam olsunlar.

Kane

Demon: Eskiden Felaket

Yükseklik: 6'4"

Saç: Kahverengi, siyah ve altın karışımı

Gözler: Ela

Serseri damgası: Sağ kalçasında siyah kelebek

Tercih edilen silah: Tüfekler ve diğer uzun menzilli silahlar

İblis yaramazlığı: n/a

Önemli bir geçmişi var: Fae kraliçesiyle evli. Kullanılacak olası yeni ordu?

Aşil'in topuğu: Kadını tabii ki.

Yerleşim: Fae'lerle yapılacak antlaşma görüşmelerine bağlı.

Galen

Şeytanlar: Kıskançlık ve Sahte Umut

Boy: 1.75 Saç:

Sarı bukleler

Gözler: Gök

mavisi

Serseri damgası: Her iki göğsünde de bir kelebek.

Diğer ayırt edici işaretler: Bazıları onun savaşçı bir meleğe benzediğini iddia eder. Beyaz kanatları yenilenme sürecinde.

Tercih edilen silah: Kızıl ateş kılıcı

Şeytani yaramazlık: İlişkileri mahvetmesi, aptalca gurur gösterilerini kışkırtması ve insanları yanlış yola, yanlış yöne sokmasıyla bilinir

Önemli geçmişi: Yaratılan son Lord'du. Lordlara kutuyu çalmalarını öneren oydu, sonra onlara sırtını döndü ve Zeus'a söyledi. Bir zamanlar Rhea ile aynı hizadaydı, Yunanlıların kraliçesi. Bir zamanlar Avcıların lideriydi, Yeraltı Dünyası'nın Lordlarını öldürmeye çalışan insanlar. Sabin'in karısı Gwen'in babası.

Aşil'in topuğu: Eski iblis kızıdan insan kıza dönüşen Legion'a olan saplantısı

Yerleştirme: Daha fazla çalışma gerektirir

Baden

Şeytan: Eskiden Güvensizlik

Yükseklik: 6'8"

Saç: Kızıl, hafif kıvrımlı. Öfkelendiğinde saç telleri alev alırdı. (Kendime not: yeteneğini yeniden kazanmasına yardım et, zor olmamalı ama kas hafızası gibi... buna ihtiyacı olacak)

Gözler: Bakır

Serseri damgası: Göğsünde kelebek

Diğer ayırt edici işaretler: Gezegendeki en güzel erkeklerden biri

Tercih edilen silah: Her şey. Kalbimin peşinde bir erkek.

İblis yaramazlığı: n/a

Önemli geçmişi: O ilk Lord'du

Yeraltı Dünyası yaratıldı. Artık var olan en büyük kralın oğludur ve akıllıca bir şekilde Cehennem Köpeklerinin Alfa'sı Katarina ile evlenmiştir.

Aşil'in topuğu: Kadını. Katarina'nın yetenekleri nedeniyle, Baden'in onunla olan bağı bir güçtür.

Yerleşim: Yanımda, oğlum olarak

Pandora

İblis: n/a

Yükseklik: 6'

Saç: Siyah, düz

Gözler: Altın

Serseri damgası: Ön kolunda kelebek dövmesi, bir ölüm listesi.

Diğer ayırt edici işaretler: Artık bir cehennem köpeğinin gücüne ve çevikliğine sahip.

Tercih edilen silah: Zincirli testere, pençeler ve dişler

İblis yaramazlığı: n/a

Önemli geçmişi: Olimpos Dağı'ndaki en güçlü kadın savaşçıydı ve dimOuniak'ı korumakla görevliydi. Şiddeti ele geçirmesi üzerine onu altı kez bıçaklayan Maddox tarafından öldürüldü.

Aşil'in topuğu: Öfkesi ve merakı. Kendini öldürtmeden önce ona ikisini de dizginlemeyi öğretmeliyim.

Yerleştirme: Yanımda, kızım olarak

DİĞER İBLİS MUSALLATLI SAVAŞÇILAR (arkadaş olmayanlar)

VIOLA: Narsisizm'in koruyucusu ve Öbür Dünya'nın küçük tanrıçası. Uzun gümüş-sarı saçları ve tarçın rengi gözleri vardır. Bir puf beyaz duman içinde görünebilir. 5'3". Göbeği delinmiş.

Lucien gibi gül kokuyor, sadece daha tatlı. İblis onu ele geçirdiğinde, iki boynuzu, kırmızı pulları, dişleri, pençeleri çıkar; gözleri kırmızıya döner ve kükürt kokar. Onun Kelebek dövmesi pembedir. Ön taraf göğsü, karnı ve bacakları boyunca uzanırken arka taraf omuzları, uylukları ve baldırları boyunca uzanıyor. Evcil bir Tazmanyacı canavarı/vampiri var adı Prenses Fluffikans. Ele geçirilmeden önce ruhlarla beslenirdi.

Kayıtsızlığın Bekçisi. Mısır kökenli gibi görünüyor. Uzun, düz siyah saçlı, koyu renk gözlü. Boynuzları var.

Kalıcı pençeli eller. Kürklü bacaklar. Yarı satir. İrlanda aksanı. Şimdi Gillian Bradshaw'a bağlı.

William'dan çaldığı için öldürmek mi, öldürmemek mi?

CAMERON: Saplantı Bekçisi. Bronz saçları ve teni, gümüşle çevrili lavanta rengi gözleri var. Hâlâ bir kadının ölümünün yasını tutuyor - bu konuda daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var. Hapis cezalarının her birini dövmelerle anlatıyor ve diğer insanlardan hikayeler toplayıp kendi hikayeleri gibi anlatıyor.

KIŞ: Bencilliğin Bekçisi. Bronz tenli ve saçlı, lavanta rengi gözleri gümüşle çevrili. Cameron'ın kız kardeşi. Uzun bacakları ve kıvrımlı bir vücudu var. Ayrıca sivri dişleri var. Isırmayı seviyor mu? (Kendime not: öğren!)

YERALTI DÜNYASININ LORDLARININ EŞLERİ

JOSEPHINA "TINK" AISLING: Seduire Kraliçesi. Yarı Fae, yarı insan. Siyah saçlı. Mavi gözlü. Bronz tenli. Sivri kulaklar. Yanakta ve göğüste yara izi. Biberiye ve nane kokuyor. Tiberius ve Glorika'nın kızı. Synda'nın üvey kardeşi. Eskiden bir kan kölesiydi. Elleriyle başkalarının yeteneklerini geçici olarak çalma ve başkalarının düşüncelerine yansıtma yeteneğine sahip. Artık bir Anka Kuşu'nun güçlerine sahip. Kane ile evli; hamile.

HAIDEE ALEXANDER: Baden'i öldürmek için yem olarak kullanılan eski Avcı. Baden'in öldürülmesine yardım ettiğinde Strider tarafından bıçaklandı. Minyon. Omuz hizasında sarı saçlar, pembe çizgiler. Gri gözlü. Kaşında gümüş çivi. Bir kolunda dövmeler var; dövmelerde yüzler, numaralar, adresler, isimler ("Micah," "Viola," "Skye") ve ifadeler ("Karanlık her zaman "Sen sevdin ve sevildin.") Sırtında dövme bir puan kartı var ve üzerinde "Lordlar: III, Haidee: I". Büyüyor Buz gibi soğuktur ve buğu çıkarabilir. Yılanlardan nefret eder. Yanıp söndükten sonra kusar. Nefret iblisi annesini, babasını ve Küçük kız kardeş. Bir zamanlar Nefretin küçük bir parçasının koruyucusuydu, ama şimdi Sevginin bir parçasını elinde tutuyor. Amun ile çiftleşti.

ANYA: Küçük Anarşi Tanrıçası. Uzun boylu. Uzun beyaz saçlı. Mavi gözlü. Peri yüzlü. Dysnomia ve Tartarus'un kızı. Lolipoplara karşı zaafı var. Maddox'un lanetini bozmaya yardım etti. En güçlü güç kaynağı kaostur. Ölümsüzler bağışıktır onun emirlerine. Çalmak onu rahatlatıyor. Sevgili Lucien'ine yardım etmek için All- key'den vazgeçti.

SCARLET: Kabusların Bekçisi. Omuz hizasında siyah saçlar, siyah gözler ve kırmızı dudaklar. 5'9". Birden fazla dövmesi var. Bir buket kırmızı çiçeğin üzerinde "Ayrılmak Ölmektir" ve kalçasının üst kısmında mücevher tonlarında

bir kelebek. Rhea ve bir Myrmidon savaşçısının kızıdır ve Gideon ile evlidir. Doğumu ve

Tartarus'un içinde büyüdü. Gölgelelerin içinde kaybolur. Gündüz saatlerinde zayıflar. Gece çiçekleri gibi kokuyor. İblisi Lies ile çiftleşti. Oyunu değiştirecek birine hamile (kendisi bilmiyor).

SIENNA BLACKSTONE: Gazap Bekçisi. Yunan tanrılarının kraliçesi. Dalgalı kahverengi saçlar, ela gözler ve aşırı dolgun dudaklar. Kocası Paris'in yalamaya özellikle takıntılı olduğu bir sürü çil. Siyah kanatları omuzlarının üzerinde yükselir ve sivri uçları düşmanı dilim dilim doğramak için mükemmeldir. Siyah bir Kelebek dövmesi kanatların tabanını çevreliyor. Kanı sıvı ambrosia gibi.

ASHLYN DARROW: Kuzey Carolina'dan. Açık kahverengi saçlı, bal rengi tenli ve gözlü. 5'5". Maddox'la tanıştığında sadece yirmi dört yaşındaydı. Nerede durursa dursun orada gerçekleşen her konuşmayı dinledim. Dünya İşitme Engelliler Enstitüsü'nde para-işitme uzmanı olarak çalıştı. Beş yaşından beri Parapsikoloji ile ilgileniyor. Kırıldıktan sonra Maddox'un laneti, yaşam süresi onunkine bağlı. Ever ve Urban adlı ikizlerin annesidir.

Her şeyi gören göz. Yeşil gözlü ve çilli bir sarışın. Bir sanatçı. Bir keresinde Avcılar Lordları öldüreceğini umarak onu yem olarak kullandılar ama o Onun yerine Reyes. O hem cennete hem de cehenneme açılan bir kapı ve Pandora'nın kutusunu bulmak için gereken dört anahtardan biri.

KEELEYCAEL: Bir Küratör. Kızıl Kraliçe. Arkadaşları tarafından Keeley olarak bilinir. Görünüşü mevsimlere göre değişir.

Kış: mavi saçlar, cilt ve gözler. Sonbahar: kahverengi çizgili kızıl saçlar, kehribar-altın gözler, şeftali-krem ten. Yaz: sarı saçlar, mavi gözler, bronzlaşmış ten. İlkbahar: beyaz ten, yüzünü çevreleyen yeşil parçalı açık pembe saçlar ve mavi gözler. Bir zamanlar Hades'le nişanlıydı. Şimdi Torin'le evli.

OLIVIA: Bir zamanlar Gönderilmiş Olan. Görevlileri için bir neşe kaynağı, şimdi de kocası Aeron için bir neşe kaynağı. Uzun dalgalı kahverengi saçları ve gök mavisi gözleri var. Soluk tenli. Kanatları sırtından kesilmiş. Ona yeni bir çift verildi ama kanatları sadece güçlü duygularla sırtındaki yarıklardan çıkıyor.

GWENDOLYN SKYHAWK: Çekingen Gwendolyn olarak bilinen Harpy. Sarı çizgileri olan uzun kızıl saçlı. Kaşları koyu kumral. Gözleri kehribar rengi ve parlak gri çizgilidir. Dügme burun. Minyon. Yirmi yedi yaşında. Tiz sesli. Alaska'da büyümüş. Avcılar tarafından bir yıl hapsedilmiş. Sabin'le çiftleşti. Bianka, Taliyah ve Kaia'nın en küçük kız kardeşi. Tabitha ve Galen'in kızı.

Harpy. Parlak kızıl saçlı. Griyle karışık altın gözler. Bianka'nın ikizi. Taliyah ve Gwen'in kız kardeşi. Tabitha ve Phoenix'in kızı. Paralı asker olarak çalışıyor. Eskiden Hayal Kırıklığı Kaia olarak biliniyordu, şimdi Kanat Parçalayıcı Kaia olarak biliniyor. Strider ile evli. Harpy olduğunda masmavi bir parıltıya sahip olur ve gözleri kırmızı ve siyaha döner. Ateşi kontrol eder.

KATARINA JOELLE: Bir zamanlar insandı ama şimdi Cehennem Köpekleri'nin ölümsüz Alfa'sı. Babası siyah, annesi beyazdı; ikisi de öldü. Koyu renk saçları ve gri-yeşil Gözleri. Uzun boylu, ince yapılı ve narin yüz hatlarına sahip. Eşi Baden tarafından "Rina" olarak biliniyor.

İnsanlar için En İyi On Cehennem Köpeği Kuralı

1. Hiçbir koşulda bir Cehennem Köpeği'nden "köpek" olarak bahsetmeyin. "Savaşçı" her zaman uygundur. "Efendi" de öyle.
2. Sen ne yersen, zebanın de onu yer. Ne zaman yemek yersen, zebanın de yer. Sen yemediğinde, senin Cehennem Köpeği yiyor.
3. Ne zaman bir komut versen, ısırılıyorsun. Bu bir kuraldır. Bununla başa çık.
4. Eğer bir zebani gecenin bir yarısı sırf yüzünüzü yalamak için sizi uyandırır, teşekkür edin. Hâlâ hayattasın.
5. Sen nerede uyursan, bir zebani de orada uyur. Zemin ASLA kabul edilemez.
6. Eğer bir zebani dikkatinizi çekmek için havlar ya da hırlarsa, teşekkür edin. Hala uzuvların var.
7. "Otur", "kal" ve "iyi çocuk" kelimelerini lüğatinizden çıkarın. Sonsuza kadar.
8. Bir Cehennem Köpeği size "otur", "kal" der ya da "iyi çocuk" diye seslenirse teşekkür edin. Yüzünüz çiğneme oyuncağı olarak kullanılmadı. Henüz kullanılmadı.
9. Size ait olan, zebaninize de aittir. Zebaninize ait olan şey

Hellhound.

10. "Banyo zamanı" terimi artık "kötü bir şekilde öldüğün gün" olarak anılacak.

Kim Kime Kimdir

Aeron-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Gazap'ın eski bekçisi;
Olivia'nın kocası

All-key-Her kilidi açabilen ruhani bir emanet

Her Şeyi Gören Göz-Cenneti ve Cehennemi görebilme
gücüne sahip tanrısal obje

Amun-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Sırların koruyucusu;
Haidee'nin kocası

Anya-(minör) Anarşi tanrıçası, Lucien ile nişanlı

Ashlyn Darrow-doğaüstü yeteneklere sahip insan dişi;
Maddox'un eşi; Urban ve Ever'ın annesi

Axel-Sent Bir sırrı olan

Baden-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Güvensizlik'in eski
bekçisi; Yıkım'ın yoldaşı (yeni dirildi); Katarina'nın kocası

Yem-insan dişiler, Avcıların suç ortakları

Bianka Skyhawk-Harpy, Gwen, Taliyah ve Kaia'nın kız
kardeşi; Lysander'ın eşi

Bjorn-Gönderilen Bir

Siyah - mahşerin dört atlısından biri; William'ın çocuğu

Zorlama Kafesi-İçinde hapsolmuş herkesi köleleştirme gücüne sahip tanrısal obje

Cameo-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Sefaletin Bekçisi

Cameron-Takıntının Bekçisi

Görünmezlik Pelerini-Giyeni meraklı gözlerden koruma gücüne sahip tanrısal obje

Cronus- Titanların eski kralı; Açgözlülüğün eski bekçisi; Rhea'nın kocası

Danika Ford-insan dişi; Reyes'in karısı; Her Şeyi Gören Göz olarak bilinir

dimOuniak-Pandora'nın kutusu

Thane, Bjorn ve Xerxes'in sahibi olduğu ölümsüzler için Downfall-gece kulübü

Elin-Phoenix/insan melezi; Thane Ever'ın eşi Maddox

ve Ashlyn'in kızı, Urban Fae'nin kız kardeşi - Titanların soyundan gelen ölümsüzler ırkı

Işıldama - sadece bir düşünce ile kendini taşımak

Tilki - kökeni bilinmeyen ölümsüz; Galen'in ortağı; Güvensizlik'in koruyucusu

Galen-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Kıskançlığın ve Sahte Umudun Bekçisi

Geryon-bir zamanlar Cehennem kapısının koruyucusu;
ölmüş ama ruh formunda; Zulüm tanrıçasının yoldaşı

Gideon-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Yalanların Bekçisi

Gillian Bradshaw - yakın zamanda ölümsüz kılınan insan
dişi; Pukinn'e bağlı

Yunanlılar-Olimpos'un eski hükümdarları

Yeşil - mahşerin dört atlısından biri; William'ın çocuğu

Gwendolyn Skyhawk-Harpy; Sabin'in eşi; Galen'in kızı

Hades-yeraltı dünyasının dokuz kralından biri

Haidee Alexander-eski Avcı; Aşkın koruyucusu; Amun ile
çiftleşti

Hera-Yunanlıların kraliçesi; Zeus'un karısı

Avcılar-Yeraltı Dünyası Lordlarının ölümlü düşmanları;
dağıldı

Josephina "Tink" Aisling-Fae Kraliçesi; Kane'in eşi

Juliette Eagleshield-Harpy; Lazarus'un kendi atadığı eşi

Kadence-Baskı Tanrıçası; ölmüş ama ruh halinde; Geryon'un
yoldaşı

Kaia Skyhawk-part Harpy, part Phoenix; Gwen, Taliyah ve
Bianka'nın kız kardeşi; Strider'in eşi

Kane-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Felaketin bekçisi;
Josephina'nın kocası

Keeleycael-Küratör; Kızıl Kraliçe; Torin ile nişanlı

Lazarus-ölümsüz bir savaşçı; Typhon ve isimsiz bir
gorgonun tek oğlu

İnsan bedenindeki Lejyon-şeytan kölesi; Aeron ve Olivia'nın
evlatlık kızı; nam-ı diğer Honey

Yeraltı Dünyasının Lordları - bir zamanlar Pandora'nın
kutusunda kilitli olan iblislere ev sahipliği yapan sürgündeki
ölümsüz savaşçılar

Lucien-Yeraltı Dünyası Lordlarının lideri; Ölümün bekçisi;
Any a ile nişanlı

Lucifer-yeraltı dünyasının dokuz kralından biri; Hades'in
oğlu; William'ın kardeşi

Lysander-elit savaşçı melek ve Bianca Skyhawk'ın eşi

Maddox-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Şiddetin koruyucusu;
Urban ve Ever'ın babası; Ashlyn'in kocası

Melody-siren; kör; Hades için çalışıyor

En Yüce Olan tarafından yaratılan Sabah Yıldızı. Onunla
hiçbir şey imkansız değildir. Dimuniak'ta saklı.

Neeka Eagleshield-part Harpy, yarı Phoenix, İstenmeyen
olarak bilinir

Hiç bitmeyen, cehenneme açılan bir kapı. 1 normal gün,
Sonu Olmayan'da 1000 yıldır.

Olivia-düşmüş savaşçı melek; Aeron'la çiftleşti

Pandora-ölümsüz savaşçı, bir zamanlar dimOuniak'ın koruyucusu (yeni dirildi)

Pandora'nın Kutusu-aka dimOuniak; Zulüm tanrıçasının kemiklerinden yapılmıştır; bir zamanlar iblis lordlarını barındırırdı; şimdi kayıp

Soyma Çubuğu-Ruhu bedenden ayırma yeteneğine sahip tanrısal obje

Paris-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Çapkınlığın Bekçisi; Sienna'nın Kocası

Yunanlıların soyundan gelen Anka kuşu ateşinde yaşayan ölümsüzler

Pukinn-satyr, Kayıtsızlığın bekçisi; takma adı: İrlandalı; Gillian'a bağlı

Kırmızı- mahşerin dört atlısından biri; William'ın çocuğu

Reyes-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Acının Bekçisi; Danika'nın Kocası

Rhea - Titanların eski Kraliçesi, Strife'ın eski koruyucusu; Kronos'un karısı

Sabin-Yeraltı Dünyası Lordlarının lideri; Şüphe'nin koruyucusu; Gwen'in eşi

Kabusların Scarlet-keeper'ı; Gideon'un karısı

Gönderilmiş Olanlar-kanatlı savaşçılar; iblis suikastçılar

Sienna Blackstone-eski Avcı, şimdiki Gazap bekçisi, şimdiki Olympus hükümdarı; Paris'in sevgilisi

Strider-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Yenilginin Bekçisi

Taliyah Skyhawk-Harpy, Gwen, Bianka ve Kaia'nın kız kardeşi

Tartarus-Yunan Hapsetme Tanrısı, aynı zamanda Olimpos Dağı'ndaki ölümsüz hapisane

Titanlar - Titania'nın hükümdarları; düşmüş meleklerin ve insanların çocukları

Thane-Sent One; Elin'in eşi

Torin-Yeraltı Dünyasının Efendisi; Hastalıkların koruyucusu; Keeleycael'in kocası

Maddox ve Ashlyn'in oğlu Urban; Ever'in kardeşi

Viola-Titan; (minör) Öbür Dünya Tanrıçası; Narsisizm'in koruyucusu

Beyaz- mahşerin dört atlısından biri; William'ın çocuğu; merhum

William the Ever Randy-şüpheli kökenlere sahip ölümsüz savaşçı; diğer adlarıyla Külot Eritici ve Karanlık William

Bencilliğin Kış Bekçisi

Xerxes-Gönderilen Kişi

Zeus-Yunanlıların Kralı; Hera'nın kocası

Yeraltı Dünyası Lordları'nın karşı konulmaz alfalarını seviyorsanız, New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter'ın ORİJİNAL KALP KIRANLAR serisine bayılacaksınız. Brook Lynn Dillon ve onu kazanmak için her şeyi yapmaya hazır seksi kötü çocuk Jase Hollister'ın yer aldığı [THE CLOSER YOU COME](#)'a bir göz atmak için sayfayı çevirin.

"Showalter... beni her seferinde sarsıyor!"

-Sylvia Day, New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı

En Karanlık Azap'ı sevdiyseniz, **Lords of the Lords'taki** tutku ve tehlike dolu büyüleyici hikayelerin hiçbirini kaçırmayın.

Yeraltı Dünyası serisi!

[En Karanlık Ateş](#) (dijital prequel)

[En Karanlık Gece En](#)

[Karanlık Öpücük](#)

[En Karanlık Zevk](#)

[En Karanlık Hapishane](#) (novella)

[En Karanlık Fısıltı](#)

[En Karanlık Melek](#) (novella)

[En Karanlık Tutku En](#)

[Karanlık Yalan](#)

[En Karanlık Sır En](#)

[Karanlık Teslimiyet En](#)

[Karanlık Baştan](#)

[Çıkarma En Karanlık](#)

[Arzu](#)

[En Karanlık Dokunuş](#)

Koleksiyonunuzu bugün tamamlayın!

"Showalter aşık olacağınız eğlenceli ve seksi karakterler yazıyor!"

New York Times oksatan yazarı Lori Foster E-

kitapların satıldığı her yerde mevcuttur.

Yeni yayınlarımız hakkında bilgi almak, özel tekliflere erişmek, ücretsiz evrimii okumalar ve çok daha fazlası için Harlequin.com'da bizimle bağlantı kurun!

İletişimde kalmanın diğer yolları:

Harlequin.com/newsletters
Facebook.com/HarlequinBooks
Twitter.com/HarlequinBooks
HarlequinBlog.com

Ne Kadar Yaklaşırsan

Gena Showalter tarafından

JASON-JASE-HOLLISTER küçük öfke yumağını arka bahçeye taşıdı. Yolun her adımında onunla mücadele etti.

küçük vahşi kedi, ama sanki hak edilmiş bir savaş ödülüymüş gibi onu tuttu. Parti konukları geniş sırtışlarla izlediler,

gösterinin tadını çıkarıyordu. Hatta birkaçı onu takip etti, şüphesiz sahnenin nasıl sonuçlanacağını merak ediyorlardı.

Onların varlığına içerliyordu, aslında burada olmalarından nefret ediyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, iki arkadaşını yakınında tutmayı seviyordu.

ve diğer herkesten uzakta. Kafası en iyi günlerde bile düzgün çalışmıyordu ve bugün de en iyi günlerinden biri değildi. Uzun zamandır iyi bir gün geçirmemişti.

Arkasında, az önce birlikte uyuduğu fişek bağırdı, "Kız kardeşimi hemen yere bırak, seni aşırı büyümüş Neandertal!"

Wildcat yatak odasına dalmadan önce Jessie Kay'le yattığına pişman olmasaydı - görünüşe göre Brook Lynn olarak da biliniyordu - şimdi pişman olurdu. Birkaç hafta önce Strawberry Valley'e taşınmadan önce, cinsel alemine son vermeye karar vermişti. Beck buna beş aylık bir cinsel macera demişti, ne kadar haklı olduğunun farkında değildi. Bu bir maceraydı. Doğruca cehenneme. Jase zevk almayı, belki biraz eğlenmeyi ummuştı ama kadınların yanında rahatlamakta zorlanmıştı ve bu da kötü seks, büyük suçluluk duygusu ve daha da kötü anılar yaratmıştı.

Bu gece de aynısı olmuştu, sürekli büyüyen listesine bir pişmanlık daha eklenmişti. Odaklanmakta güçlük çekiyordu, sinsi bir saldırıya karşı sürekli tetikte.

Dokuz yıllık alışkanlıktan kurtulmak zor olacaktı.

Ayrıca, buraya taşınması, hiç sahip olmadığı her şeyi temsil eden bir yerde yeni bir başlangıç olacaktı ama her zaman arzulamıştı. Kökler, kalıcılık. Huzur. Geniş açık alanlar ve toplum desteği. Temiz tutmayı umduğu temiz bir tuval, iki kız kardeşi karşı karşıya getirerek mükemmel bir drama fırtınası yaratarak mar değil.

Çok geç.

Tabiri caizse yediği kaba pislemek ve hor görülen bir sevgiliyle her şeyi berbat etmek istemese de, bu gece birkaç birayı fazla kaçırmıştı ve Jessie Kay Kucağına emekledi, onu kasabaya düzgün bir şekilde karşılayıp karşılayamayacağını sordu ve hepsi bu kadar.

En azından bir daha tekrarlanmayacağını, bir ilişkinin filizlenmeyeceğini açıkça belirtecek kadar akli başındaydı. Özgürlüğünü zor yoldan kazanmıştı ve onu korumak için her şeyi yapardı.

Kadınlar zaten hiçbir zaman uzun süre birlikte olmazlardı. Annesi kesinlikle kalmamıştı. Sayısız üvey anne de öyle. Hatta hayatının aşkı bile. Daphne arkasına bile bakmadan çekip gitmişti.

Verandadaki lambaların ışığı yüzme havuzunun üzerine altın rengi bir parıltı yayıyor ve havuza girmeye karar veren çifti aydınlatıyordu.

Çıplak dalış. On mil yarıçapındaki diğer herkes gibi onlar da kargaşayı duydular; gölgeli bir köşeye kaçıştılar.

"Dikkatini ver tatlım," dedi Jase Brook Lynn'e. "Bu ikinci kez öğrenmek isteyeceğin bir ders değil. Bir öfke nöbeti geçirirsen

odama girersen islanırsın." Jase onu sakinleştirmeyi umarak küçük vahşi kediye derinlere doğru fırlattı.

Jessie Kay koluna vurarak bağırdı, "Aptal! İmplantlarının suyla dolmaması gerekiyor. Onları özel bir yapıştırıcıyla kaplaması gerekiyordu."

Lütfen. "İmplantlar ıslakken her zaman daha iyidir." O bilmeli. Kendi payına düşeni halletmişti.

"Göğüslerinde değiller, seni moron. Kulaklarında!"

Vay canına. Sessizdeyim, demişti, kelimeler birden anlam kazanmıştı. "Kurşunu gömmek için iyi bir yol," diye mırıldandı.

Brook Lynn çırpınarak yukarı çıktı. Havuzun kenarına kadar yüzdü ve kız kardeşinin yardımıyla dışarı çıktı, sonra saçlarını kulaklarının üzerine topladı ve ona intikamcı bir meleği andıran bakışlarla baktı.

Doğaçlama smaçın onun çekiciliğini azaltacağını ummuştu. Boşuna umutlanmıştı.

Su damlacıkları erimiş bal rengindeki kusursuz teninden aşağı süzülüyordu. Giydiği düz beyaz düğmeli ceket ve siyah pantolon vücuduna yapışmış, nefes kesici erotik bir çerçeveyi, bir şekilde bir mil uzunluğunda olan bacakları, mükemmel bir avuç olan göğüsleri... ve sert olan meme uçlarını ortaya çıkarmıştı.

Bu özellikler, kendi başlarına, herhangi bir erkeğin huzuru için tehlikeli olabilirdi. Ama bunu eşleştirdiğinizde Melek yüzlü mucize bir vücut, kocaman bebek mavileri ve Cennetten gelen hiçbir elçinin sahip olmasına izin verilmemesi gereken kalp şeklinde dudaklar - neredeyse aşırıya kaçmıştı.

Kahretsin, yanlış kardeşi seçmişim.

Olan olmuştu. Vicdanında bir kırık cam parçası daha. Sinekleri yakalamaya kararlı bir örümcek gibi ruhunda yapışkan bir film bırakacak başka bir anı.

"İşitme cihazlarınız ya da her neyse onlar için üzgünüm," dedi, "ama odamda kedi kavgalarına izin verilmiyor. Sen tüm anlaşmazlıkları bir sonraki Jell-O Dövüş Gecesi'ne saklamalıdır."

Onun dudaklarını izledi. Gözleri kısıldı, bu onu anladığının bir göstergesiydi.

Gözlerini ondan ayırmadan, "Jessie Kay, arabaya bin. Tekrar saymaya başlamak zorunda kalırsam, pişman olursun."

O akşam ilk kez kız kardeşi onun sözünü dinledi ve sanki ayakları yanıyormuş gibi havalandı.

West ve Beck bir saniye sonra gelip olay yerini incelediler: sırılıkam olmuş, muhtemelen üşümüş muhteşem bir kadın, elleri iki yanında yumruk olmuş bir heykel gibi hareketsiz dururken, Jase gözlerini ondan ayıramıyordu.

"Ne oldu böyle?" Beck bir elini saçlarında gezdirerek sordu.

"Bu onunla benim aramda." Brook Lynn Jase'i işaret etti. "Siz içeri girin."

"Elin kanıyor." West kaşlarını çattı ve ona doğru uzandı.

"Ben seni ilgilendirmem." Temastan kaçınarak uzaklaştı ve Jase kolundan tutmasaydı havuza geri düşecekti.

Seks kedisi kıvrımlarına rağmen kemiklerinin inceliği onu şaşırtmıştı. Teninin yumuşak ipeği, erimiş baldan daha sıcak sıcaklığı onu daha da şaşırttı. Ne de olsa üşümüyordu ve adam onu tuttukça temas daha da elektrikleniyor, yıllarını duygularının etrafına diktiği zırhı bir şekilde kırıyor, ta ki adam onun her yerine dokunma arzusuyla neredeyse titreşene kadar... ona sarılmak için...

Yutmak için.

Bu da ne böyle?

Bir sarsıntıyla onu serbest bıraktı ve aralarındaki mesafeyi açtı. İç zırhı onun için bir şey değildi.

sadece sırtmak ve kıkırdamak için sürdürüldü. Bu hayatta kalmak içindi. Ailesi tarafından terk edilmiş ve bazen bakıcıları tarafından kötü muamele görmüş bir çocuk olarak, duyguların bir zayıflık olduğunu öğrenmişti. ona karşı kullanılabilirdi. Bir kişi ya da nesne için bir şeyler hissetmek, ona iyi ya da kötü bir değer verdiği anlamına geliyordu.

Hiçbir şey hissetme. Hiçbir şey istemiyorum. Hiçbir şeye ihtiyaç duyma. Çoğunlukla, bu slogan ona iyi hizmet etmişti. Zırhın kaybolduğu, en karanlık duyguların onu tükettiği zamanlar olmuştu.

Onu yapmaması gereken şeylere zorluyordu. Bela hep peşinden gelirdi.

Brook Lynn bileğine baktı.

Açıklayamadığı bir şey, ona odaklanmadan önce gözleri bir kez daha daraldı.

Gitme emrinden sonra kalan Beck ve West'e Jase,
"Herkesi içeri alın. Ben onu hallederim."

Tek bir hikayeyi bile kaçırmayın
ORİJİNAL KALP KIRANLAR serisi:

["İSTEDİĞİN KİŞİ" \(novella\)](#)

[NE KADAR](#)
[YAKLAŞIRSAN O KADAR](#)
[YANAR SIN, O KADAR](#)
[SERT DÜŞERSİN.](#)

Gena Showalter ve HQN Books'tan şimdi temin edilebilir!

Telif Hakkı © 2015 Gena Showalter

ISBN-13: 9781459293670

En Karanlık Azap

Telif Hakkı © 2016 Gena Showalter

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretleri ödeyerek, siz bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya

Yayıncı Harlequin Enterprises Limited, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario, Canada M3B 3K9'un açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemine.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve ™ yayıncının ticari markalarıdır. Ticari Markalar ile gösterilen ürünler Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

www.Harlequin.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

